

മോഗ്ഗല്ലാന പഞ്ചികാ ടീകാ

സാരത്ഥവിലാസിനീനാമ

പഞ്ചികാടീകാ

പണാമാദികമാ

വിജ്ഞാധനസ്തു സമനുസ്സരണവി യസ്തു,
പഞ്ഠാവിസുദ്ധരതനാനയനേകഹേതു;
തം ധമ്മരാജമമലുജ്ജലകിത്തിമാലം,
സാമോദമാദരമയേ ഹദയേ നിധായ.

ലദ്ധമ്മഹോദയ മഹാദയ (സമ്പസാദാ) [ജപസോ (പോത്ഥകേ)],
സക്കാ(ദി) സക്കതഗുണം രതന (ദ്വയഞ്ച) [ത്തായതാ (പോത്ഥകേ)];
(യാപഞ്ചികാ) ഗുരുവരപ്പ(ഭവാത്യഗാഹാ) [ഹപാ ത്യ ഗായാ
(പോത്ഥകേ)],
തം സാധു സിസ്സജന മജ്ജവഗാഹ യാമ.

ജയതീഹ മഹാപഞ്ഠോ, സോ മോഗ്ഗല്ലായനോ മുനി;
യസ്തു സാധുഗുണുബ്ഭൂത,കിത്തി സബ്ബത്ഥ പത്ഥടാ.

ഇച്ചേവ മനവസേസ മത്തനോ ഭയാദ്യുപദുവോപഘാഭകരസാമത്ഥിയ
യോഗേന സകലജ്ഞാത്തികബാഹിയന്തരായ നിവാരണ മധിപ്പേതസിദ്ധി
വിസേസ മഭികണ്ഠിയ രതനത്തയ വിസയഭൂതം തംസാധനേ കന്തനിദാന ഭൂതസ്തു
ആലോകിയയാതിസയഗുണവിസേസയുത്തസ്തു മഹതോ പ്രതിമഹനീയസ്തു
രതനത്തയസ്തു സപ്പസാദാനുരൂപം പുജാവിസയം തദനുസ്സ(രണം കത്വാ)
ഗുരുസന്നിയോഗമനുട്ഠാതും-

കിന്തേഹി പാദസുസ്സൂസാ, യേസം നത്ഥി ഗുരുനിഹ;
യേ തപ്പാദരജോകിണ്ണാ, തേവ സാധു വിവേകിനോതി.

വചനതോ അത്തനോ ഗുരുപൂജാ പുരസ്സരം പഞ്ചികാവിവരണം പഥി'യാ
പഞ്ചികാ'തിആദിനാ കതപടിഞ്ഞത്താ സമ്പതി മഹാദയോതിആദിനോ ഗന്മസ്തു
സാധുജനവണ്ണനം വണ്ണനമാരഭിസ്സാമ.

നനു ച വുത്തിഗന്മസ്തു വണ്ണനായം കതാഭിനിവേസോ-യമാചരിയോതി
കഥമിഹാനധികതേ മഹാദയോതിആദികേ പടിപനോതി
രതനത്തപ്പണാമഗന്മകത്തുഗന്മനിസ്സയഗന്മാരമ്ഭഫലഅഭിയേയസഞ്ചാത-
പയോജനസോതുജനസമുസ്സാഹനാനം സന്ദസ്സനത്ഥം. തത്ഥ രതനത്തയപ്പണാമ
കരണം അന്തരായകരാപുണ്ണവിഘാതകരപുണ്ണവിസേസുപ്പാദനേന കത്തു
മിച്ഛിതസ്തു ഗന്മസ്തു അനന്തരായേനം പരിസമാപനത്ഥം. വചിപണാമോ പനേത്ഥ
സോതുനവി യഥാവുത്തത്ഥനിപ്ഫാദനകോ ആചരിയേനാപ്യയ മത്ഥോ
ദസ്സിതോയേവ'തത്ഥ രതനത്തയപ്പണാമസന്ദസ്സന'തിആദിനാ,

വാചസികസത്ത്വാധികാരതോപി വചിപണാമോതി കായപ്പണാമോ
മനോപണാമോ ച. ന കതോ, ഗന്ധകത്തുസന്ധസ്സനം ഗന്ധസ്സ പമാണ
ഭാവവിഭാവനത്ത്വം, ഗന്ധനിസ്സയസന്ധസ്സനം അത്തനിയഭാവസന്ധസ്സനേന
തബ്ബിസുദ്ധിദസ്സനത്ത്വം, ഗന്ധാരമ്ഭഫലദസ്സനം തപ്പടിക്ഖേപകജനനിസ്സേധായ,
അഭിധേയ്യസഞ്ചാരയയോജനസന്ധസ്സനം വിമംസാപുണ്ണകാരിനം പയോജനോ
പാലമ്ഭപുണ്ണികാ സത്ത്വേ പവത്തതീതി സോതുജനസമുസ്സാഹനം (കത്വാ)
ആദരേണ ഗന്ധേ പവത്തനത്ത്വം, യദാഹു -

സബ്ബസ്സേവ ഹി സത്ത്വസ്സ, കമ്മസ്സാപി ച കസ്സചി;
കേണേതം ഗയ്ഹതേ താവ, യാവ-വുത്തമ്പയോജനംതി.

നനു സത്ത്വപ്പയോജനാനം സമ്ബന്ധോപി വത്തബ്ബോ ഇദമസ്സ പയോജനന്തി
യതോ-

സിദ്ധപ്പയോജനം സിദ്ധ,സമ്ബന്ധം സോതുമിച്ചിതി;
സോതാദോ തേന വത്തബ്ബോ, സമ്ബന്ധോ സപ്പയോജനോതി.

തത്രേദമുത്തരം-

സത്തം പയോജനഞ്ചേവ, ഉഭോ സമ്ബന്ധനിസ്സയാ;
തം വുത്തന്തോഗധത്താ ന, ഭിന്നോ വുത്തോ പയോജനാതി.

പയോജനപ്പയോജനമ്പന സാമത്ഥിയലദ്ധബ്ബം സയമാചരിയേന “കോ പന
സദുലക്ഖണസ്സ അജാനനേ ദോസോ”തിആദിനാ വുത്തനയേന വിത്താതബ്ബം.

തത്ത്വമഹാദയോ’ത്യാദിനാ ഗാമാദയേന രതനത്തയപണാമോ ദസ്സിതോ, ‘യോ
ഇദ്ധിമന്തേസു’തിആദിനാ ഗന്ധകത്താ, ‘സദുസത്ത്വ’തിആദിനാ ഗന്ധനിസ്സയോ,
‘സഞ്ചേപനയേനാ’തിച ‘സാരഭൂതം വിപുലത്ത്വഗാ ഹിം അനാകുല’ന്തി ച
ഇമേഹി ഗന്ധാരമ്ഭഫലം സോതുജനസമുസ്സാഹനഞ്ച,
അഭിധേയ്യസഞ്ചാരപ്പയോജനമ്പന’സംവണ്ണ’ന്തി ഇമിനാ ദസ്സിതം അന്യത്ത്വ
ബൃഹദേസേന സംവണ്ണിയതി വിവരിത്വാ വിത്ഥാരേത്വാ കമിയതി അത്ത്വോ
ഏതായാതി സംവണ്ണനാഭി കത്വാ, തമ്പന വിവരിത്വാ കമ്മനം
സദാനുസാസനസത്ത്വസന്നിസ്സയത്താ അഭിധേയ്യോ നാമ സമുദിതേന സത്ത്വേന
വചനീയത്ത്വോ തം [\[വചനീയത്ത്വോതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#)
വുത്തസദാനുസിട്ഠിസഞ്ചാരപയോജനമേവാതി അയമേത്ത്വ സമുദായത്ത്വോ.

അയമ്പനേത്ത്വ അവയവത്ത്വോ-യോതി അനിയമവചനം ധമ്മരാജസദാ
പേക്ഖായ ചേത്ത്വ പുല്ലിങ്ഗതാ, തേനേത്ത്വ വുച്ചമാനഗുണവിസേസാ
ധാരപുഗ്ഗലവിസേസനിദസ്സനം, ദയതി ദുക്ഖം അപനേത്വാ പരേസം സുഖം
ദദാതി, ദയീയതി വാ സപ്പുരിസേഹി ഗമിയ(തി സ) സന്താനേ പവത്തീയതി,
ദയതി വാ പരദുക്ഖം ഹിംസതി, ദയതി വാ പരദുക്ഖം ഗണ്ഹാതി
തംവസേന അത്തനോ ഹദയവേദം കരോതീതി ദയാ, “ദയ=ദാനഗതി
ഹിംസാദാനേസു” ഇച്ചസ്ഥാ “ഇത്ഥിയമണത്തികയക്യാചേ”തി (6-൪൯)
അപ്പച്ചയോ, വിസയമഹന്തായ മഹതി പസത്ത്വാ വാ ദയാ അസ്സാതി
മഹാദയോ, വിസേസന സമാസേ “സദ്ധാദിത്വ” (൪-൮൪)
വക്ഖമാനപാരമിതാസമ്ഭരണദുക്ഖാനുഭവ നാനമിദം ഹേതുവചനം,

കമ്മകിലേസേഹി ജനിതാതി ജനാ സത്തലോകോ, ഇമിനാ വീണാസവാപി
 സങ്ഗയ്ഹന്തി തേസമ്പി ദിട്ഠധമ്മികസുഖവിഹാരസങ്ഖാത ഹിതസ്സ ദാനതോ,
 ജനാനം സമൂഹോ ജനതാ തസ്സാ ഹിതായ അഭിവഡ്ഢിയാ സകലവട്ട
 ദുക്ഖനിസ്സുദനിബ്ബാനസുഖഭാഗിയകരണായാതി വുത്തം ഹോതി,
 അസ്സ ച'സമ്പൂരയ'ന്തി ഇമിനാ'ദുക്ഖമനുഭവീ'തി ഇമിനാ ച സമ്ബന്ധോ,
 സമ്ബോധിതി ഏതഥ സംസദോ സാമന്തി ഇമമത്ഥം ദീപേതി, തസ്മാ
 സംസയമേവ അനഞ്ഞബോധിതോ ഹുത്വാ ചത്താരി സച്ചാനി ബുജ്ജന്ത്യതി
 പടിവിജ്ജന്ത്യതി ഏതായാതി സമ്ബോധി, സംപുബ്ബാ ബുധയാതുതോ "ഇ"ഇതി
 ബാദി (കോ) ഇപ്പച്ചയോ, സവാസനസകലസംകിലേസപ്പഹായകം ഭഗവതോ
 അരഹത്തമഗ്ഗത്താണ് സബ്ബത്തുതത്താണന്തിപി വദന്തി, സമ്പാപയതിതി
 സമ്പാപകം, സമ്ബോധിയാ സമ്പാപകന്തി ഛരട്ഠീസമാസോ, കിന്തി ധമ്മജാതം
 ധമ്മസദേനേത്ഥ പാരമിയമ്മാ പഞ്ചമഹാപരിച്ചാഗാദയോ ച അധിപ്പേതാ, തേപി
 ഹി അത്താനം ധാരേന്തം ധാരേന്തി സമ്ബോധി സമ്പാപനസാമത്ഥിയയോഗേന
 പരേപി ധാരേന്തി നാമാതി ധമ്മാതി വുച്ചന്തി, 'ധര=ധാരണേ'ഇച്ചസ്ഥാ വീസു,
 വിയാദിസുത്തേന ബാദി(കോ) മപ്പച്ചയോ, ധമ്മാനംജാതം, ധമ്മാഘവവാ ജാതം,
 സമ്ബോധിസമ്പാപകഞ്ച തം ധമ്മജാതം ചേതി വിസേസനസമാസോ,
 'സമ്പൂരയ'ന്തി മസ്സേതം കമ്മം, സമ്പൂരയന്തി പയോഗസമ്പത്തിയോഗാ ദീപങ്കര
 (പാദ)മൂലേ ഹത്ഥോപഗതമ്പി നിബ്ബാനബഹായ
 യമാവുത്തകരുണാഗുണയോഗസീതലീഭൂതഹദയതായ "കമ്മന്നാമേതേ അച്ചന്ത
 ദുസ്സഹവട്ടദുക്ഖോപഗതേ സത്തേ തമഹാദുക്ഖാ മോചേസ്സാമീ"തി
 വട്ടദുക്ഖനിസ്സരണേകഹേതുതായ സമ്മാ പൂരേന്തോ വഡ്ഢേന്തോ വുഡ്ഢിം
 വിരുജ്ഛം വേപുല്ല്യം ഗമേന്തോതി വുത്തം ഹോതി, ഹേതുയേവേദമപി
 ദുക്ഖാനുഭവനസ്സ, മഹാദയതാ പനസ്സ പരമ്പരഹേതു, ദുട്ഠു ഖനതി കായികം
 അസ്സാദന്തി'ദുപുബ്ബാ ഖനിസ്ഥാ' "കപി"തി (ഓ-ർ) കപി, ദുക്ഖം കായികദുക്ഖ
 വേദനാ, കീദിസന്തി ആഹ-'അനന്തരൂപ'ന്തി, സഭാവവചനോ യം രൂപസദോ
 "പിയരൂപ"ന്തിആദിസുവിധ, തേ ച ദുക്ഖസഭാവാ (അനന്താ)
 അനന്തകാരണാനം വസേന, തസ്ഥാ അനന്തം രൂപം സഭാവോ അസ്സാതി
 അനന്തരൂപം, തം ദുക്ഖം അനുഭവീ വിന്ദീ, കിമിവാതി ആഹ-'സുഖം വാ'തി,
 സുട്ഠു ഖനതി കായികം ആബാധന്തി സുഖം, ഇവസദോ
 സധമ്മത്തസങ്ഖാതോപമാജോതകോ, സധമ്മത്തഞ്ഹി ഉപമാ, വുത്തഞ്ഹി
 "ഉപമാനോപമേയ്യാനം, സധമ്മത്തം സിയോ പമാ"തി, കിം വുത്തം ഹോതി
 "അനിട്ഠാനുഭവനസഭാവായാപി ദുക്ഖവേദനായ അനുഭവനസഭാവസാമഞ്ഞേന
 അജ്ഞാസയസമ്പത്തിവിസേസയോഗാ മഹാകാരുണികസ്സ സുഖേന
 സദിസതാപത്തിഹോതിതി ദുക്ഖമ്പി സമാനം തം സുഖമിവ വിന്ദീ"തി.
 കമ്മമഞ്ഞമാ വട്ടദുക്ഖതോ സകലലോകസ്സ സമുദ്ധരണം സിയാതി, അഥവാ
 സുഖമിവ സുഖം വിന്ദന്തോ വിധ അനഞ്ഞവിന്ദിയമപി താദിസം ദുക്ഖം
 സകലലോകഹിതാവ ഹിതമനതായ വിന്ദീതി അത്ഥോ, തേനാഹ
 'അവിന്നരൂപോ'തി, അവിന്നം പരിസ്സമപ്പത്തം രൂപം സഭാവോ അസ്സാതി
 വിഗൃഹോ.

തം ധമ്മരാജന്തി യോതി അനിയമനിദിട്ഠസ്സ വുത്തഗുണവിസേസാധാര
 പുഗ്ഗലസ്സനിയമനവചനം, ധമ്മേന രാജതി നോ അധമ്മേനാതി വാ, അത്തനാ
 പടിവിധസ്സ സാമിഭാവേന ധമ്മസ്സ രാജാ സാമീതി വാ, അത്തനാ
 പടിവിജ്ജന്ത്യിയമാനേ ധമ്മേ പടിവിജ്ജന്ത്യന്തോവ തത്ഥ രാജതി ദിപ്പതീതി വാ,
 പരൂപകാരവസേന തദത്ഥായേവ പടിപന്നത്താ പരേസം ധമ്മം രാജേതി

പകാസേതീതി വാ ധമ്മരാജാ, തം ധമ്മരാജം നമിത്വാതി സമ്ബന്ധോ,
നമസ്സിത്വാതി അത്ഥോ, കീദിസന്തി ആഹ-‘ജിതമാരവീരം സുധന്ത
സോവണ്ണനിഭ’ന്തി. തത്ഥ മാരോ ച സോ വീരോചാതി മാറവീരോ ജിതോ
വിദ്യേയസ്തബലോ മാറവീരോ നാതി ജിതമാരവീരോ, തം, കിഞ്ചാപി
ദേവപുത്തകിലേസാഭിസഞ്ചാരമച്ചുക്ഖന്ധ മാറാ-ന്നേ ജിതാ ഏവ, തമാപി
വീരസദുസന്നിയാന്നേ ദേവപുത്തമാരേ ഗഹിതേ തംവിജയാ അഞ്ഞേപി ജിതാ
ഏവ നാമ ഹോന്തീതി വിഞ്ഞേയം, സുട്ഠ ധന്തം ധമിതം ഉദ്ധരിതം സുധന്തം,
സുവണ്ണമേവ സോവണ്ണം, സുധന്ത ച തം സോവണ്ണഞ്ച, തസ്സേവ നിഭാ സോഭാ
അസ്സേതി സമാസോ, അഥവാ സുധന്തഞ്ച തം സുവണ്ണം ചേതി സമാസേ
തസ്സിദന്തി “ഘോ”തി (൪-൩൪) ണപ്പച്ചയേ “മജ്ജേ”തി (൪-൧൨൬) മജ്ജയവുദ്ധിയം
സുധന്തസോവണ്ണം പടിമാരൂപം, തേന നിഭോ സദിസോ, തം.

ഏത്താവതാ ച -

ഹേതു ഫലം പരത്ഥോ ച, സബ്ബോപി മുതിസങ്ഗഹോ;
ഹേതു സമ്ബോധിതോ, പുബ്ബേവ, യമഞ്ഞം തതോപരീതി.

വുത്തഹേതുഫലസത്തോപകാരവസേന ബുദ്ധരതനസ്സ മുതിപുബ്ബകമ്പണാമം
ദസ്സേത്വാ ഇദാനി ധമ്മരാജേന തേനാപി പൂജനീയസ്സ ധമ്മരതനസ്സ നിപച്ചകാരം
ദസ്സേതും‘ധമ്മഞ്ച മോഹന്ധതമപ്പധംസി’ന്തി ആഹ, തത്ഥ ച സദോ ‘ധമ്മഞ്ച
നമിത്വാ’തി [നമസ്സിത്വാ (പോത്ഥകേ)] നമസ്സനക്രിയായ ധമ്മം സമ്പിണ്ഡേതി,
കിമ്ഭൂതന്തി ആഹ, ‘മോഹന്ധതമപ്പധംസി’ന്തി, മൂയ്ഹതീതി
മോഹോ=അഞ്ഞാണം, അന്ധയതി സമത്ഥചക്ഖുവിഞ്ഞാണപരിഹാന്നേനാതി
അന്ധം, അന്ധഞ്ച തം തമഞ്ചേതി അന്ധതമം=ബാല്യഹതിമിരം, മോഹോയേവ
തംസദിസതായ അന്ധതമന്തി മോ ഹന്ധതമം, തം പധംസേതി പകാരേന
നാസേതി സിലേനാതി മോഹന്ധതമപ്പധംസി, പസദുസ്സപകാസനത്ഥം ഹിത്വാ
പകാരത്ഥസ്സേവ ഗഹണതോ പരിയത്തിയാ സഹ-

സോതാപത്താദയോ മഗ്ഗാ,ചത്താരോ തപ്ഫലാനിച;
ചത്താരി അഥ നിബ്ബാനം, ധമ്മാ ലോകുത്തരാ നവാതി.

വുത്തനവലോകുത്തരമ്മോ ഗഹിതാതി വിഞ്ഞാതബ്ബം, അഞ്ഞമാ
അരഹത്തമഗ്ഗോവ ഗയ്ഹേയ, കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ മോഹസ്സേവ പഹാനം വുത്തം,
നേതരേസന്തി തമ്മുലകത്താ സബ്ബകിലേസാനം, തപ്പഹാനസ്ഥിത്ത്വഹി വുച്ചമാനേ
തമ്മുവേനേതരേസന്തി പഹാനം വുത്തമേവ ഹോതീതി.

ഏവം ധമ്മരതനസ്സ നമക്കാരം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തദാധാരഭൂതസഞ്ചരതനം
നമസ്സിതും ‘സഞ്ചം തമാ സഞ്ചടിതം ഗുണേഹീ’തി വുത്തം, തത്ഥ തമാസദോ
സമുച്ചയേ വാ, വചോയുത്തിയം വാ, വചോയുത്തിപക്ഖേ ച സദോ
ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബോ, കിലേസാദയോ സംഹനതി ഹിംസതീതി സഞ്ചോ,
സംപുബ്ബതോ ഹനതിസ്ഥാ കപിമ്ഹി “കപിമ്ഹി ഘോപരിപച്ചസമോ ഹീ”തി
(൫.൧൦൦) ഹനസ്സ ഘോ, കിലേസഹിംസനഞ്ചേത്ഥ തദങ്ഗാദിവസേന ഗഹിതം,
ഗുണേഹീതി സാമഞ്ഞനിദ്രേസതോ സമ്മുതിസഞ്ചേന സദ്ധിം

ചത്താരോ ച പടിപന്നാ, ചത്താരോ ച ഫലേഠിതാ;
ഏസ സഞ്ചോ ഉജുഭൂതോ, പത്താസീലസമാഹിതോതി.

വുത്തഅട്ഠഅരിയപുഗ്ഗലാ ഗയ്ഹന്തി, ഗുണേഹീതി
ലോകീയലോകുത്തരേഹി സീലാദിഗുണേഹി, സങ്ഘടിതന്തി സംഹരം.

ഏവമനന്തരായേന ഗന്ഥപരിസമാപനത്വമനന്ത
ഗുണവിസിട്ഠലോകത്തയഗ്ഗസീവാമണിഭൂതസ്സ രതനത്തയസ്സ പണാമം ദസ്സേത്വാ
ഇദാനി ഗന്ഥ കത്താദിയമാവുത്തത്ഥോപദസ്സന പുബ്ബങ്ഗമമത്തനാ
സമാരഭിതബ്ബം ഗന്ഥ കരണം പടിഞ്ഞാതുക്കാമോ'യോ
ഇദ്ധിമന്തേസു'തിആദിമാഹ, തത്ത്വ 'യോ'തി ഇമസ്സ 'തന്നാമയേയേനാ'തി ഇമിനാ
സമ്ബന്ധോ, ഏതായ സത്താ ഇജ്ജന്തി ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതി
ഇദ്ധി=ഇദ്ധിവിധാദയോ ലോകീയാ ലോകുത്തരാ ച സാ ഏതേസമത്ഥീതി
ഇദ്ധിമന്തോ, തേസു ഇദ്ധിമന്തേസു, ഇദ്ധിമന്താനം മഹാസാവകാനം മജ്ജേയേതി
അത്ഥോ, മഹത്തപ്പത്തോതി മഹത്തം മഹന്തഭാവം ഗതോ, തന്നാമയേയേനാതി
തസ്സേവ നാമയേയുമസ്സാതി തന്നാമയേയോ, തേന, തപോധനേനാതി മുനിനാ, കിം
വുത്തം ഹോതി- "ഏതദഗ്ഗം ഭിക്ഖവേ മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം
ഇദ്ധിമന്താനം യദിദം മോഗ്ഗല്ലാനോ"തി ഭഗവതാ ഇദ്ധിമന്തേസു ഏതദഗ്ഗേ
ഠപിതോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരോ നാമ യോ ദുതിയോ അഗ്ഗസാവകോ... (തേന
സമാനനാമയേയേനാതി) തമപദിസന്തോ-യമാചരിയോ അനുദ്ധതഭാവേന
ഉജ്ജനാക്കമേന നാമാദികമവത്വാ വക്തവുത്തിയാ അത്തനോ മോഗ്ഗല്ലാനോതി
നാമം മഹാസാമിട്ഠാനന്തരപ്പത്തിം കാലോചിതപത്തോ വേയുത്തിയം
ബുദ്ധസാസനോപകാരിതാദിഞ്ച വിഭാപേതി. 'യം രചിത'ന്തി സമ്ബന്ധോ,
രചിതന്തി കതം, കിന്തി ആഹ സദുസത്ത്വ'ന്തി, സദുസത്ത്വം നാമ സുത്ത,
സദുലക്ഖണബ്ബാകരണാദ്യപരനാമയേയം, സുത്തം(ഹി) 'സദാ (ലക്ഖീയന്തി)
സാസീയന്തി അനുസാസീയന്തി പകതിപ്പച്ചയാദിവിഭാഗകപ്പനായ ഏതേനാ'തി
സദുലക്ഖണന്തി ച 'ബ്ബാകരീയന്തി സദുനിപ്ഫാദനവസേന കമീയന്തി
ഏതേനാ'തി ബ്ബാകരണന്തി ച വുച്ചതി, അപരമ്പന വുത്യാദി
തദുപകരണഭാവേന സദുസത്ത്വം സദുലക്ഖണം ബ്ബാകരണന്തി ച വുച്ചതീതി
ദട്ഠബ്ബം, അനുനന്തി തബ്ബിസേസനം, അസേസലക്ഖിയോപസങ്ഗാഹകഭാവേന
വത്തബ്ബസ്സാപരസ്സാഭാവാ സമ്പുണ്ണന്തി അത്ഥോ, അമാതി അനന്തരത്ഥേ
നിപാതോ, സദുസത്ത്വരചനാനന്തരന്തി അത്ഥോ, തസ്സേതി സദുസത്ത്വസ്സ, വുത്തി ച
സമാസാ കതാതി സമ്ബന്ധോ, സുത്തം വിവരീയതി ഏതായാതി വുത്തി,
സമസ്സതേ സങ്ഖിപീയതീതി സമാസാ.

തസ്സാപിതി വുത്തിയാപി, സങ്ഗഹേത്വാ സദുവസേന സങ്കുചിതം വിധ
കത്വാ വിപനം സങ്ഖേപോ, തസ്സ നയോ കമോ സങ്ഖേപനയോ, തേന,
ഭോവാതി യോ സദുസത്ത്വസ്സ വുത്തിയാ ച കത്താ സോ ഏവ, ഇദാനി
സുത്തവുത്തിരചനാനന്തരമവസരപ്പത്തേ ഇമസ്ഥിം കാലേ, സമാരഭേയ്യ സമ്മാ
ആരമ്ഭം കരേയ്യ ബഹുനം ക്രിയാക്ഖണാനമാദിഭൂതം
ക്രിയാക്ഖണമനുതിട്ഠേയ്യ, കിന്തി സംവണ്ണനം, സംവണ്ണീയതി അത്ഥോ
ഏതായാതി സംവണ്ണനാ, പഞ്ചീയതി വിപഞ്ചീയതി ബൃത്തി കരീയതി വുത്തി
അത്ഥോ ഏതായാതി വാ, തം പഞ്ചയതീതി വാ ലദ്ധനാമപഞ്ചികാ, തം.

ഏവമത്തനാ കരണീയസത്ത്വബ്ബിജാനിത്വാ തദനന്തരം "ഭേ മേ ഭിക്ഖവേ
പച്ചയാ സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉപ്പാദായ (കതമേ ഭേ) പരതോ ച ഘോസോ
(അജ്ജന്തഞ്ച) യോനിസോ മനസികാരോ"തി വചനതോ സമ്മാസവനപടിബദ്ധാ
സബ്ബാപി സാസന (പ്പടി) സമ്പത്തിതി സാസനപ്പടിപത്തിയാ ബ്ബാകരണസ്സ
മൂലകാരണത്താ തം സവനേ സാധുജനേ നിയോജേനോ 'തം

സാരഭൂത'ന്തിആദിമാഹ, തത്ത്വ തന്ത്രി യസദുപിരഹേപി അധികതത്താ സംവണ്ണനം പരാമസതി, തം സുണ്ണത്വ'തി സമ്ബന്ധോ, സാധൂതി സവനക്രിയാവിസേസനം, അത്ഥാനുരൂപം ബൃഞ്ജനം, ബൃഞ്ജനാനുരൂപഞ്ച അത്ഥംസല്ലക്ഖേതാ അനന്തമനാ ഹുതാ സക്ഷച്ചം സുണ്ണത്വ'തി അത്ഥോ സുവണ്ണഭാജനേ നിക്ഖിത്തസീഹവസാവിയ അവിനസ്സമാനം കതാ ഹദയേ ഽപനവസേന, സക്ഷച്ചസവനമേവ ഹി സോതൂനമത്ഥാവഹം ഹോതീതി, സന്തോതി സവനക്രിയായ കത്താരോ ദസ്സേതി, തഥാ സാതിസയബ്ധാകരണം... തഥാവിധാ ഏവ സപ്പുരിസാ സാധൂകം സോതുകാമാ ഹോതീതി, കിമ്ഭൂതന്തി ആഹ 'സാരഭൂത'ന്തിആദി, ഭൂതസദ്യോ ഏത്ഥ "ഭൂതസ്ഥിം പാചിത്തിയ'ന്തിആദീസു വിയ വിജ്ജമാനത്ഥോ, ഫേഗ്ഗുത്താഭാവേന അപരിച്ചജനീയതായ സാരോ മിരം സോ അത്ഥോ ബൃഞ്ജനഞ്ച അസ്സാ അത്ഥീതി സാരാ ച സാ ഭൂതാച, അഥ വാ ലോകിയലോകുത്തരഗുണാതിസയസാധനേകസാധനഭാവതോ സേട്ഠ്ഠേന സാരഞ്ച സാ ഭൂതാചാതി സാരഭൂതാ, തം ഗന്ധോ യേവേത്ഥ സഞ്ചേപിതോ, അത്ഥോ പന നയഗ്ഗാഹിതതായപി സബ്ബമാ ദസ്സീതോയേവാതി വിപുലം അത്ഥം ഗണ്ഹാതീതി വിപുലത്ഥഗാഹീ, തം, വിധീയമാനവണ്ണനാക്കമവിസേസേന ബ്ധാകുലസ്സ വണ്ണനാക്കമസ്സ നിരസനതോ നത്ഥി ആകുലം കിഞ്ചി അസ്സാതി അനാകുലം, തം, ഇമിനാ ച കച്ചായനവുത്തിവണ്ണനാസു ന തഥാഭാവം ദസ്സേതി.

തദേവമധികതത്തായേവായമാചരിയോ ഗന്മാരമ്ഭേ'മഹാദയോ യോ'തിആദികേ പടിപജ്ജിതാ ദാനി അത്തനാ വണ്ണനീയസ്സ ഗന്മസ്സാദി ഭൂതം വാക്യമനധികതപരിഹാരമുഖേനേവോപന്യസ്യ ബ്ധാബ്ധാതുമാഹ- 'ഇധാ'തിആദി, തത്ത്വ ഇധാതി ഇമസ്ഥിം മാഗധികസദുലക്ഖണവിരചനാധികാരേ, മാഗധാനം സദാനം ഇദന്തി മാഗധികം, മാഗധികം സദുലക്ഖണന്തി വിസേസന സമാസോ, വിരചയിതുകാമോതി കത്തുകാമോ, രതിംജനേതീതി രതനം, രമയതീ [ര തയതീ (പോത്ഥകേ)] തി (വാ) രതനം അനപ്പച്ചയേന, അഥവാ യം ലോകേ ചിത്തീകതാദികം രതനന്തി വുച്ചതി, ഇദന്തി തം സദിസതായ രതനന്തി വുച്ചതി, തഥാചാഹു-

ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം;
അനോമസത്തപരിഭോഗം, രതനം തേന വുച്ചതീതി.

ബുദ്ധാദീനമേതമധിവചനം, തയോ അവയവാ അസ്സാതി തയം, സമുദായോ, രതനാനം തയം രതനത്തയം, അവയവവിനിമുത്തസ്സ പന സമുദായസ്സ അഭാവതോ തീണി ഏവ രതനാനി വുച്ചന്തി, പണമനം പണാമോ, രതനത്തയഗുണിനതാ, പണമന്തി ഏതായാതി വാ പണാമോ, പണാമക്രിയാനിപ്ഫാദികാ കുസലചേതനാ, രതനത്തയസ്സ പണാമോതി ഛട്ഠീസമാസോ, അഭിധീയതി പടിപാദീയതീത്യഭിധേയോ സമുദിതേന സത്ഥേന വചനീയത്ഥോ, യേന ച യോ പടിപാദീയതി സോ തസ്സ അത്ഥോ ഹോതീതി, സോ ച പകതിപ്പച്ചയാദിവിഭാഗകപ്പനായ സദാനം സഞ്ചരണം, സദുസത്ഥേന ഹി സദുസഞ്ചരണമേവ പടിപാദീയതി, (രതനത്തയപ്പണാമോ ച അഭിധേയോ ച) രതനത്തയപ്പണാമാഭിധേയന്തി ചത്ഥസമാസോ, തസ്സ സന്ദസ്സനം അത്ഥോ യസ്സാതി അന്തപദത്ഥോ, കിന്തം വാക്യം, താ വാതി വാക്യാലങ്കാരേ, നനുചേവമധികതത്തേപി അഭിധേയമത്തമേവദസ്സേതഞ്ചം സിയാ കിം വാചാപണാമേന, കായമനോമയേനാപി പുത്താതി സയപ്പത്തിയാ അഭിസമീഹിതത്ഥസിദ്ധി ഹോതേവാതി ചോദനം മനസി നിയായ വചീപണാമസ്സ

പരത്ഥസന്നിസ്തയതഞ്ച തസ്സേവ വിഭാഗേന പയോജനഞ്ച ദസ്സേതുമാഹ-
'തത്ത്വ'ഇച്ചാദി, ഗുണസദ്യോ ഏതഥ "സതഗുണാ ദക്ഖിണാ
പാടികണ്ഠാ"തിആദീസു വിയ ആനിസംസദ്യോ, ഗുണാനമാനിസംസാനം
അനുകൂലം അനുഗുണം, ഹേതുമന്തവിസേസനമേതം, പധാനഭാവം നീതം
പണീതം അതിഉത്തമന്തി അത്ഥോ, അതീസയേന പണീതം പണീതരതം,
ചിത്തസ്സസന്താനം പബന്ധോ ചിത്തസന്താനം, പണീതരതഞ്ച തം
ചിത്തസന്താനഞ്ച, അനുഗുണഞ്ച തം പണീതരതചിത്തസന്താനഞ്ചാതി
വിസേസനസമാസോ, തപ്പണാമകരണേന അനുഗുണ...പേ... സന്താനം യേസന്തി
അന്തപദത്ഥോ, തേസം, യഥാ തേ സോതാരോ രതനത്തയസ്സ പണാമകരണേന
പുണ്ണാതിസയപ്പടിലാഭാ അനേകാനിസംസാതിസയപ്പടിലാഭാനുകൂല
ചിത്തസന്താനതായ പധാനതരചിത്തസന്താനാ ഹോന്തി, തഥാ പവത്താനന്തി
അധിപ്പായോ, ഇദന്വി അധിഗതാ...പേ... ന്തരാധാനന്തിമേസം ഹേതുഭാവേന
തിട്ഠന്തി, അധിഗതാ പത്താ അനേകേ ബഹു ആനിസംസവിസേസാ ആയു
വണ്ണസുഖബലപടിലാനാദയോ യേസന്തി വിഗ്ഗഹോ, വിസോസിതാ
സുകവാപിതാ അന്തരായാ ഭയാദയോ അജ്ജന്യത്തികാ ബാഹിയാ വാ യേസം
തഥാവിധാനം സോത്തുനം, ഏതേപി അഭി,പേ,ധത്ഥന്തി ഇച്ചസ്സ ഹേതു,
അഭിസമീഹിതസ്സ അനുട്ഠിതസ്സ കതനിട്ഠിതസ്സ ഗന്ഥസ്സ അവബോധോയേവ
ഫലം, തസ്സ സിജ്ജന്യനത്ഥം, കിന്തം രതനത്തയപ്പണാമസന്ദസ്സനം.

സച്ചം പുനപി സച്ചന്തി, ഭുജമുക്ഖിപ്പ വുച്ചതേ;
സകത്ഥോ നത്ഥീ നത്ഥേവ,പരസ്സത്ഥമകുബ്ബതോതി.

വചനതോ പരത്ഥോവ സപ്പുരിസേഹി കത്തഞ്ചോ, പരത്ഥേ സമ്പാദിതേ പന
സകത്ഥോ സമ്പന്നോവ നാമ സിയാതി മനസി കത്വാ ആഹ- 'ഏതദേവാ'തിആദി.
കായമനോസമാചരണേന സമ്പജ്ജമാനഞ്ച വചിസമാചരണേന സമ്പജ്ജതേവാതി
അനേനേവ വാക്യേന വിത്തായതീതി അവഗന്തഞ്ചം, ബുദ്ധി പുബ്ബാ യസ്ഥിം
കരണേ തം ബുദ്ധി പുബ്ബം, തം സീലേന കരോന്താ ബുദ്ധിപുബ്ബകാരിനോ,
അഭിയേയസ്സ അധിഗമോ ജാനനം പുബ്ബോ യസ്സ സോ അഭിയേയ്യാധിഗമപുബ്ബകോ
, അവതാരോ പവത്തി, ഏകദേശദസ്സനേ "സമുദ്യോ ദിട്ഠോ"തി വിയ
ഏകദേശേപി സമുദായവോഹാരദസ്സനതോ പച്ഛിമ പാദേനാതി വുത്തം,
പച്ഛിമപാദസ്സേകദേശഭൂതേന 'സദുലകഖണ്'മിച്ചനേനാതി അത്ഥോ, സാധിയം
സദ്ദാനം സഞ്ചരണം, സാധനം ബ്യാകരണം, തം ലക്ഖണം സഭാവോ അസ്സാതി
സാധിയസാധനലക്ഖണോ, സാധിയസ്സേദം സാധനം, സാധനസ്സ ചേദം സാധിയന്തി
ഏവമസ്സേദമ്ഭാവഹേതുസഭാവോ സമബന്ധോതി വുത്തം ഹോതി, പയോജനം
അഭിയേയസദ്യോപദസ്സിതം സദുസഞ്ചരണം, തത്ത്വ സമബന്ധസ്സന്തോഗധത്തം...
സാധിയോപദസ്സനമുഖേന സാധനസ്സാപി ദസ്സിതത്താ നിസ്സയോപദസ്സനതോ,
ഉസ്സുക്കം സമ്മാവാധാമം, ബുദ്ധത്തം സബ്ബത്തുതത്താണം, പൂരേത്ഥാതി-

മനുസ്സത്തം ലിങ്ഗസമ്പത്തി, ഹേതു സത്ഥാരദസ്സനം;
പബ്ബജ്ജാ ഗുണസമ്പത്തി, അധികാരോ ച ഛന്ദതാ;
അട്ഠയമ്മസമോധാനാ, അഭിനീഹാരോ സമിജ്ജന്യതീതി.

വുത്തഅട്ഠയമ്മസമന്നാഗതേന അഭിനീഹാരേന സമന്നാഗതാ ഹുത്വാ
യഥാവുത്തേ പാരമിതാദയോ ധമ്മേ പൂരേത്ഥാതി അത്ഥോ, ആഗതാതി
സത്തത്തിംസബോധിപക്ഖിയധമ്മാനുബ്രൂഹണേന ആഗതാ, ഇധാതി ഇമസ്ഥിം
ലോകേ, ആഗതാതി പത്താ ഉപ്പന്നാ, തഥാഗതോതി യഥാ സമ്പതി ജാതാ തേ

ഭഗവന്തോ സത്തപദവീതിഹാരേണ ഗതാ, തമാ അയമ്പി ഉത്തരാഭിമുഖം
 ഗതോതി അത്ഥോ, മുഹുത്തജാതോവാതി സമ്പതിജാതോ ഏവ,
 ജാതസമനന്തരമേവാതി വുത്തം ഹോതി, വിക്ഖമീതി അഗമാസി, സത്ത പദാനി
 ഗന്ധാന ദിസാ വിലോകേസീതി ഇദം “ധമ്മതാ ഏസാ ഭിക്ഖവേ സമ്പതി
 ജാതോ ബോധിസത്താ സമേഹി പാദേഹി പതിട്ഠഹിത്വാ”തി ഏവ മാദികായ
 പാളിയാ സത്തപദവീതിഹാരൂപരിഠിതസ്സ സബ്ബദിസാനുവിലോകനസ്സ വുത്തത്താ
 വുത്തം, ദിസാ വിലോകേസി സമന്തതോതി ഇദമ്പന ‘സമേഹി പാദേഹി ഫുസി
 വസുന്ധര’ന്തി ഏതസ്സ അനന്തരം ദട്ഠഞ്ചും... പാദേഹി
 വസുന്ധരാഫുസനാനന്തരമേവ ദസദിസാവലോകിതത്താ, അട്ഠംഗാനി നാമ-

വിസട്ഠം മഞ്ജു വിഞ്ഞ്ഞേയം, സവനീയാ-വിസാരിനോ;
 ബിന്ദു ഗമ്ഭീരനിന്നാദി,ച്ചേവമട്ഠംഗികോ സരോതി.

വുത്താനി അട്ഠംഗാനി, തമാഗതോതി ഇമസ്സേവ വിസും അത്ഥപരിയായം
 ദസ്സേതും ‘അഥവാ’തിആദിമാഹ, അരിയേന സേതുനാതി
 സമവിപസ്സനാസഞ്ചാതേന ഉത്തമേന മഗ്ഗേന, ഏവമാദിനാതിആദിസദേന
 തേസം തേസം ധമ്മാനം സഭാവസരസലക്ഖണം തഥം ആഗതോ യഥാവതോ
 അധിഗതോ’യേഗത്യത്ഥാ തേ ബുദ്ധ്യത്ഥാ, യേ ബുദ്ധ്യാ തേ
 ഗത്യത്ഥാ’തിതമാഗതോതി ഏവമാദിം സഞ്ചാഹാതി, തത്ഥതത്ഥാതി തേസു
 തേസു ദീഘാഗമാദീസു, തമാഗതഭാവോതി തമാഗതോതി ഭവനം നിപ്ഫത്തി
 നമസ്സനകിരിയാഭിസമ്ബന്ധാതി’നമസ്സിത്വാ’തി ഏതഥ നമസ്സനകിരിയായ
 അഭിസമ്ബന്ധാ ഇമിനാ തമാഗതാദിനം കമ്മത്തം വിഭാവേതി,
 നമസ്സനകിരിയാവിസേസനത്താതി ‘നമസ്സിത്വാ’തി നമസ്സനം കത്വാതി വുത്തം നാമ
 സിയാതി നമസ്സനന്തി വുത്തനമസ്സനകിരിയായ വിസേസനത്താ, ബോധിയാതി
 ബോധിപ്പിച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസു ഞാണം, തം ഭഗവാ ഏതഥ പത്തോതി
 (ബോധി, തസ്സാ) ബോധിരൂക്ഖസ്സാതി അത്ഥോ, മൂലേതി മൂലസമീപേ “യാവ
 മജ്ജന്തിഹികേ കാലേ ഛായാ ഹരതി നിവാതേ പണ്ണാനി പതന്തി ഏതാവതാ
 രൂക്ഖമൂലം”തിആദീസു വിയ, നനു അഞ്ഞേപി വീണാസവാ
 ‘അഗ്ഗമഗ്ഗേനേ’ച്ചാദിനാ വക്ഖമാന നയേന നിപ്ഫന്നാ ഏവാതി അനുയോഗം
 മനസിക്ത്വാ വുത്തം ‘സഹേവ വാസനായാ’തി, ന ഹി ഭഗവന്തം റപേത്വാ
 അഞ്ഞേ സഹ വാസനായ കിലേസേ പഹാതും സക്കോന്തി, ഏതേന
 അഞ്ഞേഹി അസാധാരണം ഭഗവതോ അരഹത്തന്തി ദസ്സേതി, തേനേവ
 ഇദ്ധസദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ’തേപി ഹി’ച്ചാദികം വക്ഖതി, കാപനായം
 വാസനാ നാമ പഹീനകിലേസസ്സാപി അപ്പഹീനകിലേസസ്സ
 പയോഗസദിസപയോഗഹേതുഭൂതോ കിലേസനിഹിതോ
 സാമത്ഥിയവിസേസോ’ആയസ്ഥതോ പിളിന്ദവച്ഛസ്സ വസലസമുദാചാരനിമിത്തം
 വിയ’, അഗ്ഗമഗ്ഗേനാതി അരഹത്തമഗ്ഗേന, സബ്ബകിലേസേ രാഗാദികേ, അരഹത്തം
 അഗ്ഗഫലം, സമ്മുതി ഉപപത്തിദേവഭാവതോ അഞ്ഞേന വിസുദ്ധി
 ദേവഭാവേനാതിനിപ്ഫന്നത്താ ആഹ-‘വിസുദ്ധിദേവഭാവേനാ’തി,
 സകലകിലേസകാലുസ്സിയാപഗമേന വിസുദ്ധിപ്പത്തിയാ സബ്ബഞ്നുഗുണാ
 ലങ്കാരേന വിസുദ്ധിദേവഭാവേനാതി അത്ഥോ.

‘ഇധ=സംസിദ്ധിയം’ ഇദ്ധവന്തോ ഇദ്ധാത്തപ്പച്ചയേന, ‘ഗുണ=ആമന്തണ്ണേ’
 ഭൂവാദിസേസോ, ഗുണീയന്തി പരിചീയന്തി സേയുത്തികേഹീതി ഗുണാ
 കപ്പച്ചയേന, തേപിതി സാവകപച്ചേകബുദ്ധാപി, ഹി സദോ ഹേതുമ്ഹി,

യസ്മാ അഗ്നം...പേ... അനുനഗുണാ , തസ്മാതി അത്ഥോ,
 സബ്ബത്തുതാദീനന്തിആദികം തേസം സബ്ബത്തുബുദ്ധേഹി ഊനഗുണതായ
 ഹേതുവചനം, കേചി 'സിലോ മിദ്ധഗുണോ അസ്സാതി സിലമിദ്ധഗുണന്തി
 ദുട്ഠമത്ഥം പരികപ്പേത്വാ വാക്യമിദം ദുസേന്തി, തേ പന 'മിദ്ധോ നാമ കോചി
 ഗുണോ നത്ഥീ'തി ച, 'തമാഗതോ നാമ മിദ്ധ ഗുണോ ന ഹോതീ'തി ച,
 'താദിസോ ചേ സിയാ ന ഞാണനിസ്സിതപുജാ പകതോപയോഗിനീ ഭവതീ'തി ച
 അജാനിത്വാ വദഥ തുമ്ഹേഹി വത്വാ ഉയ്യോജേതബ്ബാ, മങ്ഗലത്ഥഞ്ചേത്ഥാദോ
 സിലസദോപാദാനം, മങ്ഗലാദിനി ഹി സത്ഥാന്യബ്ബാഹുതപ്പസരാന്തി
 ഹോന്ത്യായസ്ഥന്തബ്ബാഖ്യാതുസോതുക്കാതി ച, ധമ്മസങ്ഘാനബിതി ഇമിനാ
 അവയവേന വിഗ്ഗഹേപി സമുദായസ്സ സമാസത്ഥത്താ അഞ്ചപദത്ഥസമാസോയം
 തഗ്ഗുണസംവിത്താണോതി ദീപേതി, തേനാഹ- 'അഞ്ചപദത്ഥേ'ച്ചാദി,
 ഗുണീഭൂതാനബിതി അപ്പധാനഭൂതാനബി വിസേസനഭൂതാനബി അഞ്ചപദത്ഥസ്സ
 പധാനത്താ, കിരിയാതിസമ്ബന്ധോ വഗമ്യതേ ധമ്മസങ്ഘാനം ഗുണീഭൂതാനബി
 തദവിനാഭാവിത്തേന നമസ്സനാതിസമ്ബന്ധാ, തദേവ സമത്ഥേതി
 'തമാഹ'ച്ചാദിനാ, പുത്തേന സഹ വത്തമാനോതി
 തഗ്ഗുണസംവിത്താണഅഞ്ചപദത്ഥസമാസത്താ തുല്യമുഭിന്നബി ആഗമനന്തി
 പുത്തോപി ആഗതോതി പതീയതേ, തത്ഥാതി നിദ്ധാരണേ സത്തധീ, അത്താനന്തി
 ധമ്മം ദസ്സേതി, ധാരേന്തേതി അത്തനി റപേന്തേ പവത്തേന്തേ ഉപ്പാദേന്തേ,
 ചത്താരോപി അപായാ സാമഞ്ചൈവസേന'അപായേ'തി വുത്താ, കിലേസവട്ട
 കമ്മവട്ട വിപാകവട്ടവസേന തയോ വട്ടാ, തേസു ദുക്ഖം, തസ്ഥിം, ധാരേതീതി
 വുത്തധാരണം നാമ അത്ഥത്തോ അപായാദിനിബ്ബത്തകകിലേസവിദ്ധംസനം, തഞ്ച
 യമാരൂപം കിലേസസമുച്ഛിന്ദനതപ്പടിപ്പസ്സദ്ധി ആലമ്ബനഭാവേന ഹോതീതി
 ആഹ- 'സോ...പേ... വസേനാ'തി, നവന്നബി, തേ സമധിഗമഹേതുതായ
 ധമ്മോയേവ നാമാതി 'ദസാ'തിആദി വുത്തം, തത്ഥ കാരണമാഹ-
 'തമ്മൂലകത്താ'തിആദി, തമ്മൂലകത്താതി തം കാരണത്താ,
 സീലദിട്ഠിസാമഞ്ചേതനാതി അരിയേന സീലേന അരിയായ ച ദിട്ഠിയാ
 സമാനഭാവേന, അരിയാനഞ്ചി സീലദിട്ഠിയോ മഗ്ഗേനാഗതത്താ സബ്ബമാ
 സമാനാവ, തേന തേ യത്ഥകത്ഥചി റിതാപി സഹഗതാവാതി സംഹത്തോതി
 ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ സങ്ഘോതി പദസിലി ദട്ഠബ്ബാ, അധിപ്പേതവസേന പന്നേതം
 വുത്തം, ലോകിയസീലദിട്ഠിയാ സാമഞ്ചേതന സംഹതത്താ സമ്മുതിസങ്ഘോപി
 പണാമാരഹോയേവാതി ദട്ഠബ്ബം.

അഥ കേതേ സദാ, യേസമിദം ലക്ഖണം ഭാസിസ്സന്തി പടിഞ്ഞാതന്തി
 ആഹ-'സദാ ഘടപടാദയോ'തി, ആദിസദേന രുക്ഖാദയോ, നനു സന്തി
 മേഘസദസമുദസദാദയോപിതി ന നിരത്ഥകാനമിധാനുപയോഗിത്താ, യേ
 ലോകസങ്കേതാനുരോധേനാത്ഥപ്പകാസകാ തേസം സാത്ഥകാനമേ വിദം
 ലക്ഖണന്തി, അപിച 'സദാ ഘടപടാദയോ'തി വദന്തോ വേദികാനം വിയ ഉന്തി
[\[ഞത്ഥി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ആദിനം അനുപുബ്ബീനിയമാവത്ഥാനമസമ്ഭവാ
 തദനുക്കമേന നിപ്ഫാദിയമാനനബി സദാനം ലോകിയത്താനഭിവത്തനഞ്ച
 ബോധേതീതി ദട്ഠബ്ബം, നു തത്ഥ പകാസകത്ഥം സദസ്സ സമുദായവസേന വാ
 സിയാ പച്ചേകവണ്ണവസേന വാ, തത്ഥ യദി പച്ചേകവണ്ണാ പകാസയേയ്യും,
 ഘടസദേ ഘകാരോയേവ ഘടത്ഥം, പകാസയേയ്യ, തമാ
 ചാഞ്ചേതസമകാരാദീനമനത്ഥ കതാ സിയാ, അഥ സമുദിതാ പകാസയേയ്യും, തദാ
 വണ്ണാനമുച്ചാരണാനന്തരവിനാസിത്താ സമുദായോയേവ ന സിയാ, തമാ സതി
 കഥ മത്ഥം സദോ പകാസയതീതി ചേ കമേന സോതചിത്താദിഗഹിതക്ഖര

പാളിയാ ച യോ സദോതി വിഞ്ഞേയോ സാത്ഥകോ ചിത്തഗോചരോ,
 ചിത്തഗോചരസ്സാപി സദസ്സ പന ബാലജനപ്പബോധായ കപ്പനാമത്തേന
 പകത്യാദിവിഭാഗതോ, ന സഭാവേനാനാഖ്യാനം, തേനാഹ-‘പകത്യാ’ദി ആദി,
 നനു ഗോഇച്ചാദിസാധുസദുനിയമേ സതി ഗോതാദയോ അസാധു സദാതി
 വിഞ്ഞായന്തി ഗന്തബ്ബമഗ്ഗനിയമേ അഗന്തബ്ബമഗ്ഗോ വിയ, ഗോതാദി
 അസാധുസദുനിയമേ വാ ഗോഇച്ചാദയോ സദാ സാധവോതി
 അഗന്തബ്ബമഗ്ഗനിയമേ ഗന്തബ്ബമഗ്ഗോ വിയ, കിം സദാനമനാഖ്യാനേനാ
 തിദമാസകിയ പയോജനമാഹ- ‘ലക്ഖണാഭിധാനംചേ’ച്ചാദി, സദാനമ്പടിപത്തിയം
 പടിപദപാഠസ്സാനുപായത്തം ദസ്സേതുമാഹ- ‘അഞ്ഞമേ’ച്ചാദി, അഞ്ഞമാതി
 അസതി ലക്ഖണാഭിധാനേ, സക്കതാദീതിആദിസദേന പാകതാദിം
 സങ്ഗണ്ഹാതി, ബഹുവിധത്തം സക്കതപാകതപേസാചികഅപബ്ഭംസവസേന,
 മഗധേസു വിദിതാതി ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ “അഞ്ഞസ്ഥി”ന്തി (൪-൧൨൧) മാഗധാനം
 ഇദന്തി അത്ഥേ “ണോ”തി (൪-൩൪) ണപ്പച്ചയേ മാഗധാ മാഗധന്തി ച
 പദനിപ്ഫത്തി വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘മഗധേസ്ഥി’ച്ചാദി, മഗധേസു
 വിദിതാതിആദിനോ അധിപ്പായം വിവരിതുമാഹ- ‘ഇദം വുത്തം
 ഹോതീ’തിആദി, തത്ഥ ഇദന്തി ഇദാനി വക്ഖമാനം മാഗധം...പേ... ഹോതീതി
 ഏതം വുത്തം ഹോതീതി മഗധേസു...പേ... ലക്ഖണം മാഗധന്തി വദതാ
 പകാസിതം ഹോതീതി അത്ഥോ, ഹിസദോ‘മഗധേസി’ച്ചാദിനാ വുത്തം
 സമത്ഥയതി, ലക്ഖണം വിസേസയതാതി സദുലക്ഖണ സദസ്സ
 ഉത്തരപദത്ഥപ്പധാനത്താ മാഗധന്തി ഇമിനാ ലക്ഖണം വിസേസയതാ
 ബുവച്ഛേദയതാ വുത്തികാരേന, അത്ഥതോതി സാമത്ഥിയതോ, സദേ ച
 വിസേസിതോ ഹോതീതി സദുലക്ഖണസദോ മാഗധേ ഏവ [\[സദേഏവ
 \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ബുവച്ഛേദിതോ ഹോതി, അയമേത്ഥാധിപ്പായോ ‘മഗധേസു
 വിദിതാ മാഗധാതി സദേ ഗഹേത്വാ തേസമിദം മാഗധന്തി മാഗധസദേന യസ്ഥാ
 സദുലക്ഖണസദേ ലക്ഖണം വിസേസിതം, തസ്ഥാ സദുലക്ഖണസദേ സദോ യദി
 അമാഗധോ കഥം ലക്ഖണം മാഗധം സിയാതി സാമത്ഥിയാ സദോപി
 വിസേസിതോ ഹോതീ’തി, നനു മാഗധന്തി ലക്ഖണസ്സ മാഗധ
 സദുസമ്ബന്ധിത്തത്ഥാപനതോ സദുലക്ഖണന്തി ഏത്ഥ സദുസദസ്സ നിരത്ഥക
 താപത്തി ഹോതീതി, ന ഹോതി ഗമ്മമാനത്ഥസ്സ സദസ്സ പയോഗമ്പതി
 കാമചാരത്താ സദുലക്ഖണസദസ്സ വാ സമാസത്ഥേ നിരുള്ഹത്താ “തത്ത്രിദം
 സുഗതസ്സ സുഗതചീവരപ്പമാണ”ന്തിആദിസു വിയ,
 കോപനാതിആദിസദുലക്ഖണന്തി ഇമിനാ അഭിയേയുസങ്ഖാതപയോജനസ്സ
 ദസ്സിതത്താ തപ്പയോജനപുച്ഛനപരാ ചോദനാ, വുച്ചതേച്ചാദി പരിഹാരോ, യഥാ
 സബ്ബമാത്തപരഹിതകാമേന.

പിയോ ച ഗരു ഭാവനീയോ, വത്താ ച വചനക്ഖമോ;
 ഗമ്ഭീരഞ്ച കഥം കത്താ,നോചാ റാനേ നിയോജകോതി.

വുത്തേഹി തതോ പരേഹി ച പസത്ഥതരേഹി ഗുണവിസേസേഹി
 സമുപേതം ഗുരും.

തസ്ഥാ അക്ഖരകോസല്ലം, സമ്പാദേയു ഹിതത്ഥികോ;
 ഉപട്ഠഹം ഗുരും സമ്മാ, ഉട്ഠാനാദീഹി പഞ്ചഹീതി.

വചനതോ ഉട്ഠാന-ഉപട്ഠാന-പരിചരിയാ-സുസ്സൂസാ
 സക്കച്ചസിപ്പപടിഗുഹണേഹി സമ്മാ ഉപട്ഠഹത്തേന സവന,ഉഗുഹന-ധാരണ-

പരിപൂർണ്ണ-ഭാവനാ ഹി കണ്വാവിച്ഛേദം കത്വാ വിത്താതഞ്ചം സദൃശ്വം,
തഥാ അവിത്താതം സദൃശ്വമനേനാതി അവിത്താതസദൃശ്വമേനോ
പുഗ്ലോ, ഹിസദോ അവധാരണേ, സോ 'യമ്മവിനയേസു കൂസലോ ന
ഹോതി'തി ഏതഥ ദട്ഠോ, കൂസലോ ദക്ഖോ ന ഹോതി, തഥ
യമ്മവിനയേസു സുത്തന്താതാഭിധമ്മസഞ്ചാതേസു യമ്മേസു ചേവ വിനയേ ച,
കസ്ഥ-

യോ നിരുത്തിം ന സിക്ഖേയ്യ, സിക്ഖന്തോ പിടകത്തയം;
പദേപദേ വികണ്ഠേയ്യ, വനേ അന്ധഗജോ യമാതി.

വചനതോ, അയമേത്ഥാധിപ്പായോ “യഥാ വുത്തനയേന സമ്ഭൂതപദ
ബ്ധാമോഹവസേന പദത്ഥേപി ബ്ധാമോഹസമ്ഭവതോ സുത്തന്തോപദസ്സിതായ
ദിട്ഠിവിനിവേട്ഠനായ ച അഭിധമ്മാഗതേ നാമരൂപപരിച്ഛേദേ ച വിനയ
നിദിട്ഠേ സംവരാസംവരേ ച അകോസല്ല്വം സിയാ”തി, യഥായമ്മന്തി യമ്മവിനയ
സദസ്സ യോ-ത്ഥോ വിനയസുത്താഭിധമ്മസഞ്ചാതോ, തസ്സ സോ-ത്ഥോ,
തദനതിക്കമേന, പടിപജ്ജിതുമസക്കോന്തോതി തത്ഥതത്ഥേവ വുത്താസു
അധിസീല അധിചിത്ത അധിപത്താസിക്ഖാസു പവത്തിതും അസമത്ഥോ,
കൂസലോ പന സമത്ഥോ പത്താവിസേസാലോകപടിലാഭതോ, വുത്തം ഹി-

യാവ തിട്ഠന്തി സുത്തന്താ, വിനയോ യാവ ദിപ്പതി;
താവ ദക്ഖന്തി ആലോകം, സൂരിയേ അബ്ഭുഗ്ഗതേ യമാതി.

പടിപത്തിന്തി പടിപജ്ജിയതീതി പടിപത്തിതി യഥാവുത്തം തിവിധമ്പി
പടിപത്തിം, വിരാധേത്വാതി നാസേത്വാ, നസ്സതി ഹി പടിപത്തി തേസുയേവാ
കോ സല്ല്വതമഗതത്താ, തഥാ ചാഹ-

സുത്തന്തേസു അസന്തേസു, പമുട്ഠേ വിനയമ്ഹി ച;
തഥോ ഭവിസ്സതി ലോകേ, സൂരിയേ അത്ഥങ്ഗതേ യമാതി.

സംസാരദുക്ഖസ്സേവ ഭാഗീ ഹോതി... യഥാവുത്താ-നുകമപരിച്ഛാഗേന
അനുരൂപപടിപത്തിയാ പടിലഭിതബ്ബത്താ അധിഗമവിസയസ്സ [\[വിസമ്മത്താ
\(പോത്ഥകേ\)\]](#) യോ ഗക്ഖേമസ്സ, വുത്തഞ്ഹി തസ്സാനുലോമപടിപത്തിമൂലകത്തം-

സുത്തന്തേ രക്ഖിതേ സന്തേ, പടിപത്തി ഹോതി രക്ഖിതാ;
പടിപത്തിയം റിതോ യീരോ, യോഗക്ഖേമാ ന ധംസതീതി.

ഏതാവതാ അവിത്താതസദൃശ്വമസ്സ സകത്ഥപരിഹാനിം ദസ്സേത്വാ
ഇദാനി സകത്ഥസമ്പത്തിമൂലികാ പരത്ഥസമ്പത്തിതി തദഭാവാ താദിസോ
പുഗ്ലോ പരേസമ്പി പച്ചയോ ഭവിതും ന സക്കോതീതി ദസ്സേതും 'നച'തിആദി
വുത്തം, പതിട്ഠാതി ധാരണം, തഞ്ചേത്ഥ തേസം തേസം കൂല പുത്താനം
യമ്മവിനയസിക്ഖാപനം തന്തം കമ്മതോ നിത്ഥരണാദി ച, തദുഭയ മേവാ-
ന്ഹസഞ്ചികം പതിട്ഠം, മുഖ്യഭൂതമ്പന തമ്മൂലകേ സുപരിസുദ്ധസീലേ
പതിട്ഠാപനമേവ, തദുപകരണമോ സിക്ഖാപനാദി, ഇധ പന തം
സാധനഭൂതോ പുഗ്ലോ ഉപചാരതോ പതിട്ഠാതി ഗഹേതബ്ബോ, ഹിസദോ
യഥാവുത്ത സമത്ഥനത്ഥേ നിപാതോ, സദൃശ്വമണ്ണയേവാതി
അവധാരണമ്പന തേസു തബ്ബിദുയേവ സമത്ഥോതി ദസ്സനത്ഥം പകരണവസേന

വുത്തം, അത്തനോ പന സുഗുത്തസീലക്ഖന്ധവിരഹേന കദാചി കോചി യമാവുത്താനം പതിട്ഠഭവിതും ന സക്കോതി... തമ്മുലകത്താ സദ്ധമ്മട്ഠിതിയാ സപരപതിട്ഠ ഭാവസ്സ ച, തേനേവ വിനയധരേ ആനിസംസം ദസ്സേനേന ഭഗവതാ തപ്പയാനം തപ്പമുഖംവ കത്വാ “പഞ്ചിമേ ഭിക്ഖവേ ആനിസംസാ വിനയധര പുഗ്ഗലേ, കതമേ പഞ്ച അത്തനോ സീലക്ഖന്ധോ സുഗുത്തോ ഹോതി സു രക്ഖിതോ, ക്കുക്കുച്ചപകത്താനം പടിസരണം ഹോതി, വിസാരദോ സങ്ഘ മജ്ജേ വിഹരതി, പച്ചത്ത്ഥിമികേ സഹധമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗണ്ഹാതി, സദ്ധമ്മട്ഠിതിയാ പടിപന്നോ ച ഹോതീ”തി വുത്തം, അത്ഥാനുരൂപന്തി അത്തനോ വചനീയസ്സത്ഥസ്സ വാചകത്തേന യോഗ്യം, ബൃഞ്ജനാനുരൂപന്തി അത്തനോ വാചകസ്സ വചനീയത്തേന യോഗ്യം, പരിവാസാദീസൂതിആദിസദ്ദേന അബ്ഭാന്നാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി, തംതംകമ്മന്തി പരിവാസാദികം തംതംകമ്മം, അഞ്ഞോതി അസദുലക്ഖണത്തു, ന കേവലമന്നേന സകത്ഥപരത്ഥാവ നാസിതാ, അഥ ഖോതി വിധോ സദ്ധമ്മോപി നാസിതോയേവാതി വത്ഥുമാഹ ‘അജാനന്തോ പന്നാ’തിആദി, അയമാപടിപജ്ജമാനോതി സദുലക്ഖണത്തുനാ യമാ യേന പകാരേന അത്ഥാനുരൂപം ബൃഞ്ജനേ ബൃഞ്ജനാനുരൂപഞ്ച അത്ഥേ പടിപജ്ജിതബ്ബം, തഥാ അപ്പടിപജ്ജമാനോ, തഥാ ച വക്ഖതി- തഥാ ഹി സോ സദുലക്ഖണ മജ്ജാനന്തോ’തിആദി. തിവിധന്വി സദ്ധമ്മന്തി പരിയത്തിപടിപത്തിഅധിഗമവസേനതി വിധമേവ സദ്ധമ്മം, തത്ഥ തിപിടകബുദ്ധവചനം പരിയത്തിസദ്ധമ്മോ നാമ, തേരസ ധുതഗുണാ ചുദുസ ഖന്ധകവത്താനി ദേവ അസീതി മഹാവത്താനീതി അയം പടിപത്തിസദ്ധമ്മോ നാമ, ചത്താരോ മഗ്ഗാ ചത്താരി ച ഫലാനി അയം അധിഗമസദ്ധമ്മോ നാമ, തഥാഹിച്ചാദിനാ വുത്തമത്ഥം സമത്ഥേതി, തന്വി പാളിയാ മിരീകാതും ‘വുത്തം ഹേത’ന്തിആദിമാഹ, തത്ഥ ധമ്മാതി ഹേതു, സദ്ധമ്മസ്സാതി യമാവുത്തസ്സ തിവിധസ്സ സദ്ധമ്മസ്സ, പദബൃഞ്ജനന്തി പദഞ്ച ബൃഞ്ജനഞ്ച തം, തത്ഥ പദം നാമ സ്വാദ്യന്തം ത്യാദ്യന്തഞ്ച, ബൃഞ്ജീയതി അത്ഥോ ഏതേനാതി ബൃഞ്ജനം- വാക്യം അഥവാ പജ്ജതേ ഗമ്യതേ അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം-സ്വാദ്യന്താദി, വാക്യംവ ബൃഞ്ജനം, സിമിലധനിതാദിപദമേവവാ വുത്തനയേന ബൃഞ്ജനന്തി പദബൃഞ്ജനം, തം, ദുന്നിക്ഖിത്തം ദുട്ഠ നിക്ഖിത്തം റപിതം വിരാധേത്വാ കമിതം, അത്ഥോ ച ദുന്നീതോതി ദുന്നിക്ഖിത്തത്തായേവ പദബൃഞ്ജനസ്സ തബ്ബചനീയോപി ദുട്ഠവിത്തോതോ ഹോതി, വുത്തപടിപക്ഖതോതി ‘അവിത്തോതസദുലക്ഖണോഹി’ച്ചാദിനാ വുത്തസ്സ വിത്തോതസദുലക്ഖണത്താദിനാ പടിപക്ഖഭാവതോ, ഭാവപ്പയാനോ ഹി അയം നിദേസോ,ത്തപ്പച്ചയലോപോ വാ, ന ഹി അത്താവ അത്തനാ വേദിതബ്ബോതി യുത്തന്തി.

തദേവന്തിആദിനാ യമാവുത്തം നിഗമേത്വാ സത്താവിധാനേ പയോജനം ദസ്സേതി, തന്തി ഹേത്വത്ഥേ നിപാതോ, യസ്മാ സദുലക്ഖണസ്സ ജാനനംസാനി സംസം തസ്മാതി അത്ഥോ, ഏവന്തി നിദസ്സനത്ഥേ നിപാതോ, ഏവം സപ്പയോജനന്തി സമ്ബന്ധോ, തദേവന്തി വാ നിപാതസമുദായോ യം, വുത്തേന പകാരേനേത്യസ്ഥിം അത്ഥേ വത്തതേ. നനുച സത്തീനം സത്താനം വത്തബ്ബത്തേ “അആദയോ തിതാലിസവണ്ണാ”തിആദിനം വാക്യാനം വിസുംവിസും മഹന്തത്താ കൂതോ ലാഘവം സത്ഥസ്സാതി മത്തമാനോ ‘തഥാഹി’ച്ചാദിനാ സത്താവിധാനേ ലാഘവസബ്ഭാവം സമത്ഥേതി, ഹോതേവാതി അവധാരണേന കത്ഥചി പരസത്ഥേ വിയ നോ ന ഹോതീതി

ദസ്സേതി, പടിപത്തിലാഘവസ്വി ചേത്ഥ ഹോതേവ, തമാഹി “വണ്ണപരേന സവണ്ണോപി” ചാദോ (൧-൨൪) വണ്ണാദിസത്താസമുദ്ധരിതാ നാത്താനമത്താവഗമേതുമലന്തി പരേ പുച്ഛിത്വാ ജാനിതബ്ബാ അസ്സ, തതോ സത്താ-വസേയാ, തതോസ്സ സത്താതി സത്താസത്തീവിവേചനം തദനുട്ഠാനന്തി പരമ്പരാപേക്ഖായ ഭവിതബ്ബം പടിപത്തി ഗാരവാഭാവാ. ഇദാനി സഞ്ചേപതോ സത്ഥക്കമം ദസ്സേതുമാഹ-ഏവം താവി’ ചാദി, താവതി പഠമം, ഉപയുജ്ജമാനത്താതി ബ്യാപാരിയമാനത്താ, വിസയോ ഗോചരോ യത്ഥേതേ സ്യാദയോ വിധീ യന്തേ, സഹ വിസയേനാതി സവിസയാ, പഠമം കരീയതീതി പകതി യതോ സ്യാദയോ വിധീയന്തേ, സഹ പകതിയാതി സപ്പകതികാ, ലിങ്ഗാദികന്തി ആദിസദേന’സലഭച്ഛായ’മി’ ചാദോ ഏകത്താദി, ലിങ്ഗേഭവാ ലിങ്ഗികാ-ഇത്ഥിവിധയോ, ഏകത്ഥിഭാവോ സമാസോ, തേന, സാമത്തേതോ സമാനത്താ, സമാനത്തനുണാദിവുത്തിയാ “രാജാദിവിസിട്ഠേ പുരിസാ ദോവിയ’വസിട്ഠാദിവിസിട്ഠേ അപച്ചാദിമ്ഹി അത്ഥേ പവത്തനതോ.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

രതനത്തയപണാമാദികമാ സമത്താ.

൧. പഠമകണ്ഡവണ്ണനാ

സത്താധികാര

൧. അ ആദയോ

സബുവചനാനം സാത്മകനിരത്മകത്തബുഭിചാരിത്താ 'ഇദ'ന്തിആദിനാ സദിട്ഠന്തേന സംസയമുപദസ്സിയ സാത്മകത്തമസ്സ ദസ്സേതുഞ്ച 'ന താവ...പേ... സാത്മകത്താ'തി വുത്തം, ഉമ്മത്തകാദിവാക്യമിതി 'ദസ ദാളിമാ, ഛ അപൂപാ, കുണ്ഡമജാജിനം, പലാലപിണ്ഡോ'ഇച്ചാദികം, അവയവത്മാന മത്തമത്തനാതി സമ്ബന്ധാ സമുദായത്മാഭാവതോ അനത്മകത്തം, ആദിവാക്യന്തി "മനോസേട്ഠാ മനോമയാ"തിആദിവാക്യം, സാത്മകത്തം പനസ്സ പദത്മാന മത്തമത്താഭിസമ്ബന്ധസ്സ പതീതിതോ.

അഥ അആദ്യാദിസദ്ദാനം സാധുത്താനാഖ്യാനായ ഇദം വചനമിച്ഛാദിവികപ്പന്തരസമ്ഭവേ കഥം നിയമോ വുത്തിയം വുത്തേനത്ഥേന സാത്മകത്തമിച്ഛാസങ്കിയ തേസമിഹാനുപയോഗിത്തം കമേന പടിപാദയിതുമാഹ 'വക്ഖമാനത്ഥമേവിദ'മിച്ഛാദി,' ആകാരാദയോ നിഗൃഹീതന്താ'ഇച്ചാദിനാ വുത്തിയം വക്ഖമാനോ അത്ഥോ യസ്സ തം തമാ വുത്തം, സാധുനം സാധുസദ്ദാനം അനുസാസനം ആഖ്യാനം അത്ഥോ പയോജനം യസ്സ തന്തി വിഗൃഹോ.

സാധുസദ്ദാനുസാസനസങ്കാപേത്ഥ "കത്ഥേത്ഥ കുത്രാത്രകേപഹിയാ"തി (൪-൧൦൦) ആദിനാ കത്ഥാദിസദ്ദാനം സാധുത്താനുസാസനസ്സ ദസ്സനതോ, ലക്ഖണന്തരേന സാധുഭാവസ്സ അന്യാഖ്യാതത്താതി ആപുഞ്ചാദാഇച്ചസ്ഥാ "ദാധാതീ"തി (൫-൪൫) ഇപ്പച്ചയേ ആകാരലോപേ ച ആദിതി അആദിയേസന്തി അത്തപദത്ഥസമാസേ യോമ്ഹി "യോസു ത്യിസ്സ പുമേ"തി (൨-൯൩) 'ഔ അആദയോ'തി, തയോ ച ചത്താലീസാ ചാതി ചത്ഥ സമാസേ "തദമിനാദിനി"തി ചത ലോപേച രസ്സേ ച തിതാലീസാതി, 'വണ്ണ-വണ്ണനേ'ഇച്ചസ്ഥാ "ഭാവകാരകേസ്യ ഘണ ഘകാ"തി (൫-൪൪) അപ്പച്ചയേയോമ്ഹി ടാദേസേ വണ്ണാഇതി ച സിജ്ജന്തനതോ, പയോഗനിയമത്ഥന്തി തിതാലീസവണ്ണസദ്ദേസു പരേസു ഏവ അആദിസദ്ദോ പയുജ്ജിയതീതി ഏവം പയോഗനിയമത്ഥം, അയമ്പി വികപ്പന്തര സമ്ഭാവനാ "അഭൂതതബ്ഭാവേ കരാസഭൂയോഗേ വികാരാ ചി"തി (൪-൧൧൯) പയോഗനിയമസ്സാ ത്യായമാനസ്സ ദിട്ഠത്താ, റാന്യാദേസത്ഥന്തി അആദിസദ്ദസ്സ റാനേ തിതാലീസവണ്ണസദ്ദാ ആദേസാ ഹോന്തി തേസം വാ സോ ഇതി, തദനുരൂപായാതി റാന്യാദേസാനുരൂപായ ഛട്ഠീ വിഭത്തിയാ, അതോയേവാതി അഗമാഗമിഅനുരൂപായ ഛട്ഠീയാ അഭാവതോ യേവ, അഗമാഗമി ഭാവത്ഥന്തി അആദിസദ്ദസ്സ തിതാലീസ വണ്ണസദ്ദാ ആഗമാ ഹോന്തി തേസം വാ സോ ഇതി, ഏതേസുപി സങ്കാ, "യവാസരേ" (൧-൩൦) "സുത്തേ സസ്സ"ഇതി (൨-൫൩) ആദേസാഗമാനം ദസ്സനേന, ആഗമ ലിങ്ഗാഭാവതോതി ളകാര കകാര മകാരാനം അഭാവതോ, വിസേസനവിസേസ്സ ഭാവത്ഥന്തി തിതാലീസവണ്ണസദ്ദാനം അആദിസദ്ദോ വിസേസനം, തേ വാ തസ്സേ-തി, ഏത്ഥാപി സങ്കാ 'നീലുപ്പല'മിച്ഛാദിനമത്തത്ഥ വിസേസനവിസേസ്സ ഭാവദസ്സനാ, സദ്ദലക്ഖണാ നുപയോഗതോതി സദ്ദലക്ഖണേന സദ്ദസങ്ഖരണസ്സ പകരത്താ വുത്തം, തത്ഥ കാരണമാഹ- 'രൂപവിസേസുപ ലക്ഖണാഭാവ'തി, രൂപവിസേസസ്സ

ഉപലക്ഖണ നിമിത്തം തസ്സ അഭാവാതി അത്ഥോ, ന ഹി വിസേസന വിസേസ്സഭാവേ പടിപാദിതേ അആദ്യാദിസദ്ദാനം രൂപവിസേസസ്സ സഞ്ജരണം കതം സിയാതി, യദി ഏസോവ സദ്ദസഞ്ജരണത്തി ഗയ്ഹേയ്യ, തഥാ സതി 'നീലുപ്പല'മിച്ഛാദീനന്വി വത്തബ്ബതാ ആപജ്ജേയ്യാതി നാസ്സ തദത്ഥ താപി സമ്ഭാവീയതേ, ലോകേ സീഹഗുണസ്സ മാനവകേ ദസ്സനതോ ഉപചാരേണ 'സീഹോ-യം മാനവകോ'തി തഗ്ഗുണജ്ജയാരോപോപി ദിസ്സതി, തദത്ഥബ്ബേതം ന ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥം 'തഗ്ഗുണജ്ജയാരോപനത്ഥബ്ബേതം ന ഹോതീ'തി വുത്തം, തസ്സ അആദിസദ്ദസ്സ, തേസം തിതാലീസവണ്ണസദ്ദാനം വാ ഗുണോ അആദിത്താദി, തസ്സ അജ്ജയാരോപനം-തിതാലീസവണ്ണസദ്ദേസു വാ അആദിസദ്ദേയേവ വാ ആരോപനം, തദത്ഥബ്ബേതം സുത്തം ന ഹോതീതി അത്ഥോ, തത്ഥ കാരണമാഹ- 'അതോയേവാ'തിആദി, അതോയേവ രൂപവിസേസുപലക്ഖണാ ഭാവതോയോ, പകതം സദ്ദസഞ്ജരണം, യഥാവുത്ത വികപ്പന്തരാഭാവേ ഉഭയത്ഥമിദം സിയാ, തത്ഥ പരിഭാസത്ഥം ന ഹോതി... തല്പക്ഖണത്താഭാവാ ഉപരിവക്ഖമാനത്താ ചാതി പാരിസേസമാലമ്ബിയാഹ 'സഞ്ജാസഞ്ജി'ച്ഛാദി.

മരിയാദായമ്പകാരേച, സമീപേ വയവേ തഥാ;
ചതുബ്ബിധപ്പകാരോയം, ആദിസദ്ദസ്സ ദിസ്സതേതി.

മരിയാദത്ഥോ ഏത്ഥ ആദിസദ്ദോതി ആഹ-'ആദിമരിയാദാ ഭൂതോ'തി, ഉപലക്ഖണത്താതി ഉപലക്ഖിയമാനാനമാകാരാദീനം ഗഹണേ കാരണഭാവേന അപ്പയാനത്താ, തേനാഹ-'ഉപലക്ഖണസ്സുപസജ്ജനീയഭൂതസ്സാ'തി, കാരിയേനാതി വണ്ണസഞ്ജാഭവനാദിനാ, ന ഗുണന്വി ആനയനം ഭവതി..ഗുണമുപസജ്ജനീയ ഭൂതത്താ അഞ്ചപദത്ഥസ്സേവ പധാനത്താ, സഞ്ജായാ ഭാവേതി അകാരസ്സ വണ്ണസഞ്ജായ അഭാവേ, രൂപന്തിതി താലീസാരൂപം, തിതാലീസാ+വണ്ണാതിപദച്ഛേദോ, തിതാലീസ+വണ്ണാതിവാ, സുത്താവയവസ്സാപി സുത്തസമ്ബന്ധിത്താ "ബൃഞ്ജനേ ദീഘരസ്സാ"തി (൧-൩൩) പന വുത്തം, രസ്സത്തന്തു "ദീഘരസ്സാ"തി യോഗവിഭാഗേന, ഇതരഥാ ബൃഞ്ജനപരസ്സേവ രസ്സത്തേ ദസ്സിതേ തിതാലീസഇതി അബൃഞ്ജനേ പദം ന സമ്പജ്ജേയ്യാതി വിത്തായതി, ഇതരീതരയോഗചത്ഥേ ബഹുവചനേ ഭവിതബ്ബന്തി ആഹ-'ഏകവചനമ്പനാ'തിആദി, വിപ്പടിപത്തി അഞ്ചമാഭാവോ, രസ്സ ഏ ഓകാരേഹി തേചത്താലീസക്ഖരാനന്തി സമ്ബന്ധോ, ഏ ഓകാരേ ഹീതി സഹത്ഥേ തതിയാ, സക്കത്താനുസാരേനാതി സക്കതേ "സന്ധി യക്ഖരാനം രസ്സാ ന സന്തി"തി വുത്തസ്സ അനുസാരേണ, കോചീതി സാ സനപ്പസാദകചോളിയബുദ്ധപ്പിയാചരിയം ദസ്സേതി, ന ഹിച്ഛാദിം വദതോ- യമധിപ്പായോ 'രസ്സാഇവാതി ഇവസദ്ദോ സാധമ്മോപമാജോതകോ വാ സിയാ വേധമ്മോപമാജോതകോ വാ, യദി താവ വേധമ്മോപമാജോതകോ, രസ്സധമ്മസ്സ ഏ ഓകാരേസ്യ സമ്ഭവാ തേസം ദീഘകാലപ്പവത്തിതോ തേ ദീഘായേവ സിയും, യദി പന സാധമ്മോപമാജോതകോ , തേസു രസ്സധമ്മസ്സസമ്ഭവാ രസ്സകാലപ്പവത്തിതോ രസ്സാഏവ തേ സിയുന്തി 'ഏത്ഥാതിആദീസു ഏ ഓകാരാനം ഉച്ഛാരണകാലകതം രസ്സത്തമേവ ഹോതീ'തി, രസ്സകാലവത്തോയേവാതി ഏവസദ്ദോ സോഗതേ വണ്ണവിനിമുത്തസ്സ കാലസ്സേവാഭാവാ വണ്ണാനഞ്ച പച്ചക്ഖ സിദ്ധത്താ പമാണസിദ്ധം പാരമത്ഥിക മേ ഓകാരാനം രസ്സകാലവത്തം ദീപേതി, അത്ഥാതി വദതോ പനായമധിപ്പായോ 'ഏത്ഥാതിആദീസു യദി ഏകാരാദയോ ദീഘാഏവ സംയോഗപുബ്ബത്താ രസ്സാവ സിയുംതഥാ സതി അത്ഥാതി ഏത്ഥാപി ദീഘോവ

ആകാരോ സംയോഗപുണ്യത്താരസ്സോ ഇവ ഉച്ചതീതി ആപജ്ജേയ, തസ്മാ
ഉച്ചാരണകാലകതോവ രസ്സദീഘഭാവോ ഗഹേതബ്ബോ'തി, കച്ചായനവുത്തിവണ്ണനാ
ഞാസോ, തത്താപനേതി ബഹിദ്ധാ അഞ്ഞേസമക്ഖരാനം ഞാപനേ,
പയോജനാഭാവതി തേന സായേതബ്ബസ്സ കസ്സചി ഇട്ഠസ്സ അഭാവമാഹ, കിമേത്ഥ
സമുദായേ വാക്യപരിസമത്തി, ഉദാഹു അവയവേതി ആഹ- 'പച്ചേക'ന്തി,
അഞ്ഞമാ 'രുക്ഖാ വന'ന്തിആദിസു വിയ സമുദായേ വാക്യപരിസമത്തിയം
“ഇയുവണ്ണാ ത്വലാ നമസ്സന്തേ” (൧-൯) ഇച്ചാദികം ന സിജ്ജതീതി, പച്ചേകം
വണ്ണാ നാമഹോന്തീതി അകാരോ വണ്ണോ നാമ ഹോതി ആകാരോ വണ്ണോ
നാമ ഹോതീതിആദിനാ, അവയവേച്ചാദിനാ വുത്തിയം അവുത്തേപി
'പച്ചേക'ന്തി വചനേ സദിട്ഠന്തം കാരണമാഹ, ദിട്ഠന്തോപനീതോ ത്യത്ഥോ
സുഖേന പടിപത്തും സക്കാതി, ഏത്ഥ ഹി പച്ചേകന്തി അവുത്തേപി
ദേവദത്തോ ഭോജിയതുതിആദിനാ പച്ചേകം ഭുജ്ജികിരിയാ പരിസമാപീയതേ,
തേനാഹ- 'ന ചോച്ചതേ' ഇച്ചാദി, അഥവാ സമുദായേപി വാക്യപരിസമാ
പത്തിയം സതി സമുദായേ പവത്താ സദാ അവയവേസുപി വത്തന്തീതി
'സമുദേകദേസദസ്സനേപി സമുദോ ദിട്ഠോ, ഖണ്ഡേകദേസ ഭൂതായപി പഞ്ഞായ
പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡോതിആദിസു വിയ ന ദോസോ, തേനേവ വുത്തിയം 'പച്ചേക'ന്തി
ന വുത്തം, വണ്ണസദസ്സ ഗുണാദ്യനേകത്വത്തേപി പകരണതോ
അകാരാദയോവേത്ഥ വുച്ചന്തീതി ആഹ- 'വണ്ണീയതി'ച്ചാദി, പകരണതോപി
അത്ഥോ വിഭജ്ജതേ, വുത്തം ഹി-

അത്ഥാ പകരണാ ലിങ്ഗാ, ഓചിത്യാ ദേസകാലതോ;
സദുത്ഥാ വിഭജ്ജീയന്തേ, ന സദായേവ കേവലാതി.

നനു ത്വലാദിസത്താ വിയ ലഹുസത്തം അകത്വാ കസ്മാ ഗുരുസത്താ
കതാതി ചോദനം മനസി നിയായ രുക്ഖഹി അന്വത്ഥവസേന ദിപ്പകാരാസു
സത്താസു ത്വലാതി രുക്ഖഹി സത്താത്ഥാഭാവേന
വോഹാരസുഖമത്തപയോജനാ, അന്വത്ഥസത്താ പന തപ്പയോജനാപി ഹോതി
തദത്തപ്പയോജനാ പീതി ദസ്സേതുമാഹ- 'ഏവ'മി.ച്ചാദി, വണ്ണീയതീ അത്ഥോ
ഏതേഹീതി വുത്തമത്ഥം അനുഗതാ അനുഗതത്ഥാ വണ്ണസത്താ തം,
സദാധിഗമനീയസ്സാതി സദേന വിത്താതബ്ബസ്സ, വണ്ണം മൂലമസ്സാതി വണ്ണമൂലകോ-
അത്ഥോ, തസ്സ ഭാവോ വണ്ണമൂലകതാ, അത്ഥസ്സ വണ്ണമൂലകതം സായേതി
'സാപി'ച്ചാദിനാ, വണ്ണം രൂപം സഭാവോ ഏതേസന്തി വണ്ണരൂപാനി-പദാനി,
സമുദായോ പാദാനം രൂപമസ്സാതി സമുദായരൂപം വാക്യം,
വിഭത്യന്തമത്ഥജോതകം പദം, പദസമുദായോ വാക്യം, സബ്ബഞ്ചേതമുപചാരേന
വണ്ണസദുവചനീയത്തം ഗച്ഛതി വണ്ണമയത്താതി സബ്ബോപി
സമ്മുതിപരമത്ഥഭേദഭിന്നോ അത്ഥോ വാക്യാധിഗമനീയോ വണ്ണേനേവ
വിത്തായതി നാമ തസ്മാ യഥാ വുത്തമത്ഥ വിസേസദസ്സനംലഹുസത്തായ ന
സക്കാതി തദത്ഥമകാരാദിനം ഗുരുഭൂതാ വണ്ണസത്താ കതാതി അധിപ്പായോ,
സമ്മുതി സങ്കേതവസേന പവത്തോ വോഹാരോ, പരമത്ഥോ സനിബ്ബാനോ
പഞ്ചക്ഖണ്ഡോ. ഉഭോഹി പനേതേഹി ഭിന്നോ തതിയോ കോട്ഠാസോ നാമ
നത്ഥി, തഥാച വുത്തം-

ദുവേ സച്ചാനി അക്ഖാസി, സമ്ബുദ്ധോ വദതം വരോ,
സമ്മുതിം പരമത്ഥഞ്ച, തതിയം നുപലബ്ഭതീതി.

അപ്പക്ഖരമസന്ദിദ്ധം, സസാരം ഗുല്ല്ഹനിണ്ണയം;
പസന്നത്ഥഞ്ച സുത്തന്തി, ആഹു തല്ല്വക്ഖണ്ണത്തുനോതി.

“ആദയോ തിതാലീസ വണ്ണാ” “തിതാലീസാദയോ വണ്ണാ”തി വാ വത്തബ്ബന്തി ന തമാ സതി സന്ദിദ്ധം സുത്തം സിയാതി, നനു സത്ഥാദോ മണ്ഡലവചനേന ഭവിതബ്ബം, അകാരോ പടിസേധത്ഥോപി ഹോതീതി (ന) സത്ഥാദോ സിദ്ധസദുസ്സോപഹിതത്താ, അഥ ഹോത്വ പുബ്ബാ ത്യാലാദി സത്താ, സദുസാധനമത്തപ്പയോജനത്താ പന സബ്ബവിധാനസ്സ പുബ്ബാചരിയ സത്താവാലമേത്ഥാതി കിം പുനാപി വണ്ണാദിസത്താവിധാനേന ഗന്ധഗാരവ കരണേനാതി സച്ചമേതം, പുബ്ബാചരിയേസു പന ഗാരവം തദനുഗമനഞ്ച ദീപേതും കാചി സത്തായോപ്യന്യാവ്യായന്തേ, യജ്ജേവം സംയോഗസബ്ബനാമലോപാദയോപി സത്താ പുബ്ബാചരിയേഹി വുത്താ വത്തബ്ബാതി നനു ഭോ വുത്തമേവാമ്ഹേഹി’കാചി സത്തായോ ആവ്യായന്തേ’തി, കിന്തദാവ്യാനദ്വാരേന ഭവതാ താപി വിത്താതും ന സക്കാതി, കേസഞ്ചി സാത്ഥകത്തോപി പതിവണ്ണമത്ഥാനുപലദ്ധിതോ വണ്ണാനമദിട്ഠാനമകാരാദീനമനുകുതിയോ

ഇഹോപദിട്ഠാഇത്യനുകാരിയേനാത്ഥേനാത്ഥവത്തായ ഹോതേവാകാരാദിതോ വിഭത്തി, ലോപേന നിദിട്ഠത്താ പനസ്സാ അസ്സവനം സന്നികംസവചനിച്ഛാഭാവാ സംഹിതായാനിദ്ദേസോ, അനുകമോതി ആദോനിസ്സയാ സരാവുത്താ, തതോ നിസ്സിതാ ബൃഞ്ജനാ, സരേസുപി ഏകട്ഠാനിയാ അകാരാദയോ ബഹുത്താ പഠമം വുത്താ ഠാനാനുക്കമേന, തതോ ദ്വിജാ ഠാനാനുക്കമേന, തേസുപി രസ്സാവ ലഹുത്താ പഠമം വുത്താ, തതോ ദീഘാ, ബൃഞ്ജനേസുപി വഗ്ഗാ ബഹുത്താ ഠാനപ്പടിപാടിയാ പഠമം വുത്താ, തതോ യകാരാദയോ, വഗ്ഗേസു ച അഘോസാ പഠമം വുത്താ, തതോ ഘോസാ, തേസു ച സിമിലാ പഠമം വുത്താ, തതോ ധനിതാ, തത്ഥാപി അപ്പകത്താ ദ്വിജാ പഞ്ചമാ വുത്താ, തതോ യരലവാ ഘോസഭൂതാ ഠാനാനുക്കമേന, തതോ ധനിതാ സകാരഹ കാരാ, തേസുപിഹകാരോ കേസഞ്ചി ഓരസോപി ഹോതീതി ദ്വിജത്താ പച്ഛാ വുത്തോ, കേഹിചി “ലളാനമവിസേസോ”തി ദ്വിന്നമവിസേസേ വുച്ചമാനേപി ലിപിഭേദേന ഠാനഭേദേന ച ഭിന്നത്താ ളകാരോ വിസും അക്ഖരഭാവേന ഗഹിതോ, സോപി ഘോസഭാവേന ഠാനാനുക്കമേന ച ഹകാരതോ പരം വുത്തോ നിഗൃഹീതം പന സരത്താദിസബ്ബവിനിമുത്തത്താ സബ്ബപച്ഛാ വുത്തന്തി

അകാരാദീനമയമനുകമോ, ഇമസ്സേവാമുക്കമസ്സ മനസി വിപസ്സ വത്തമാനത്താ തിതാലീസാതി ഗണനാപരിച്ഛേദസ്സ ദസ്സിതത്താ ച ‘നിഗൃഹീതന്താ’തി വുത്തിയം വുത്തം, പകതം സാധുസദുന്യാവ്യാനം, ന വണ്ണീയതേ, തി സദുസഞ്ചരണ സഞ്ചാത മുഖ്യപ്പയോജനാഭാവാ, കിഞ്ചാപി ന വണ്ണീയതേ, അമ്ഹേഹി പന കഥമകാരാദീനമയമനുകമോ ഉപ്പനോതി സിസ്സാനം കഞ്ചാ വിച്ഛേദപ്പയോജനവതി അനുകമസദുസ്സ അത്ഥകഥനബ്യാജേന വണ്ണിതോ യേവാതി, കരീയന്തേ ഉച്ചാരിയന്തേ ഏതേനാതി കരണം, തത്ഥ ജീവ്ഹാമജ്ജ്ഞം താലുജാനം, ജീവ്ഹോപഗ്ഗം മുദ്ധജാനം, ജീവ്ഹഗ്ഗം, ദന്തജാനം സേസാനം സകട്ഠാനം കരണം, പയത്തി പയതനം, തമ്പന വണ്ണുച്ചാരണതോ അബ്ഭന്തരോ ബാഹിയോ ച ഉസ്സാഹോ, തത്ഥ അബ്ഭന്തരപയതനം-സംവുതത്തമകാരസ്സ, വിവടത്തം സരാനം സകാരഹകാരാനഞ്ച ഫുട്ഠത്തം വഗ്ഗാനം, ഞ്ഠസംഫുട്ഠത്തം യരലവാനം, ബാഹിയപയതനന്തു സംവുതകണ്ഠാദി, ഠാനതോ പച്ഛാസത്തിയാ വിധീയമാനകാരിയസമ്ഭവേന പയോജനസമ്ഭവാ ആഹ-‘ഠാനമ്പനാ’തിആദി, തിട്ഠന്തി ഏത്ഥ ഉപ്പത്തിവസേന വണ്ണാതി ഠാനം, “ഏ ഓനമ വണ്ണേ”തി (൧-൩൭)

സുതേ വണ്ണേതി കമനമേവ വണ്ണസത്താകരണേ പയോജനം,
യഥാവുത്തമത്വമത്തത്ര ബ്യാപദിസതി' ഏവ'മിച്ചാദിനാ, തസ്മാ "ദസാദോ
സരാ"ഇച്ചാദോ 'തേനാ'തിആദീസു 'തേന സരഇച്ചനേന കപത്ഥോ കസ്മിം സുതേ
പയോജനം തം ദസ്സേതി "സരോലോപോ സരേ"ച്ചാദീ'തി ഏവമാദിനാ അത്ഥോ
ദട്ഠഞ്ചോ, ഞാപേതി വണ്ണലോപന്തി ഞാപകം, കസ്മാ പന'സോ ചേമിനാവ
ഞാപകേന സിദ്ധോ'തി വുച്ചതി നനു 'തദമിനാദിനി'തി (൧-൪൭) സുത്തം
ദിസ്സതീതി, (സച്ചം) തഥാപി പകാരന്തരോയമ്പി വണ്ണലോപേ ദസ്സീതോതി
വിത്താതഞ്ചം, ഏവസദ്ദോ പന 'യദി ഞാപകേന വണ്ണലോപോ സിയാ സോ
ഇമിനാവ ഞാപകേന സിദ്ധോ, നാഞ്ഞേനാ'തി അവധാരേതി.

൨. ദസാ

നനു അആദയോതി പഠമന്തേനുവത്തന്തേ കമമേത്വ'തത്ഥാ'തി
സത്തമീനിദിട്ഠാന്താതി ആഹ-'തഞ്ചാ'തിആദി,
അത്ഥവസാവിഭത്തിവിപരിണാമേനാതി അആദയോതി പഠമന്തസ്സ'ആദോ
ദസാ'ത്യനേന സമ്ബന്ധാ സമ്ബജ്ജ്യാമാനേ ചാധാരത്ഥേന ഭവിതബ്ബന്തി
ആധാരത്ഥവസേന സത്തമീ വിഭത്തിയാ പരിവത്തനേനാതി അത്ഥോ,
അത്ഥവസാ സത്തമിയാ വിപരിണാമസമ്ഭവായേവസുതേ
അവിജ്ജമാനേപി'തത്ഥാ'തി വുത്തിയം വുത്തം,
ആദോദസന്നമനത്തത്ഥപവത്തിസമ്ഭവതോ തേസം അആദയോ
വിസയഭാവേനപി സക്കാ പരികപ്പേതുന്തി വുത്തം-'തേസു വിസയഭൂതേസു'തി,
നിദ്ധാരണത്ഥോപി യുജ്ജതേവ... വണ്ണസമുദായതോ തദേകദേസഭൂതാന മാദോ
വണ്ണാനം ദസസങ്ഖ്യാഗുണേന നിദ്ധാരിയമാനത്താ, ആദിമ്ഹി ദസ വണ്ണാതി
വുതേ അവുത്താനമ്പി അവസ്സം വത്തബ്ബാനം ഊനപുരണത്ഥമജ്ജ്യാഹാരോ
ഹോതീതി വുത്തം- അവട്ഠിതാ നിദിട്ഠാ വാ'തി, ഏകാദിന മട്ഠാരസന്താനം
സങ്ഖ്യാനം സങ്ഖ്യേയേ വത്തനതോ ആഹ-'ദസസങ്ഖ്യായ പരിച്ഛിന്നത്താ'തി,
ഗയ്ഹുപഗാനം രസ്സഹ്വ ഓവണ്ണാനമ്പി കച്ചായനേ വിയ അപരിച്ഛാഗാ അനുനാ,
അഗയ്ഹുപഗാനം തദഞ്ഞേസം കേസഞ്ചി സരാനം പരിച്ഛാഗാ അനധികാ,
ദസസദ്ദസ്സ സങ്ഖ്യേയ വുത്തിത്താ ദസന്നമ്പി അധികതവണ്ണാനത്തത്താ
വുത്തം-'ദസന്നമ്പി'തിആദി, സയം പുബ്ബാ'രാജ=ചിത്തിയം'തിസ്മാ കപിമ്ഹി
അന്തലോപേ സമാസേ ച തദമിനാദിത്താ നിരുത്തിനയേന വാ സരസദ്ദോ
നിപ്ഫജ്ജതീതി, 'സര-ഗതിഹിം സാചിന്താസു' ഇച്ചസ്മാ അപ്പച്ചയേന വാ
നിപ്പജ്ജതീതി ദസ്സേതുമാഹ='സയം രാജന്തി'തിആദി.

൩. ദേദേ

തേതി'ആദോ'തി സത്തമ്യന്തത്താ അപരേ ദേ പരാമസതി, ഹേട്ഠാ വിയാതി
ഹേട്ഠാ വുത്തം അത്ഥവസാ വിഭത്തിവിപരിണാമം ഉപമേതി, അതോവ
വിത്തായമാനത്ഥവസേന തേസു'തി വുത്തം, തേസുതി പന
നിദ്ധാരണത്തവിവച്ഛായം തമ്പി സമ്ഭവതീതി തേസം വണ്ണാനം മജ്ജേ
ദേദേതി ദിസങ്ഖ്യായ നിദ്ധാരണത്ഥോപി വേദിതഞ്ചോ, വിച്ഛായം വുത്തി
യസ്സ സോ വിച്ഛാവുത്തി-ദിസദ്ദോ, വിച്ഛാവുത്തിതാ ചാസ്സ സവണ്ണത്തഗുണേന
ദിന്നം ('ബ്യാപിതു) മിട്ഠത്താ, കമേനാവട്ഠിതേതി ഇമിനാ
അകാരാദിവണ്ണപ്പബന്ധസ്സ അനാദികാലസിദ്ധം കമസിദ്ധത്തമാഹ. നനു സമാനാ
വണ്ണാ സവണ്ണാത്യന്വത്ഥേ സവണ്ണസദ്ദേ സതി കതം രസ്സദീഘാനം സവണ്ണസത്താ
സിയാ... അസമാനത്താ ഏതേസന്തി, നേതദത്ഥിവിവണ്ണപ്പബന്ധസ്സ കമസിദ്ധത്താ

വചനബലേനേവാസമാനാനന്വി ഹോതേവാതി, നേവന്വി വത്തും യുത്തം“ഭേദേ സവണ്ണാ”തി സുത്തസ്സ താദിസസാമത്ഥിയസബ്ഭാവേ [\[സബ്ഭാവേന \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വിസേസകാരണാഭാവാതി ആഹ‘സമാനത്തമ്പനാ’തിആദി. തിട്ഠന്തി ഏത്ഥ വണ്ണാ ചിത്തജത്തേപി അഭിബ്ബുത്തി വസേനാതി റാനം കണ്ഠാദി, തേന കതന്തി സമാസോ, കണ്ഠതാതു ഇതി ചത്തേ പാണ്ഡുങ്ഗത്താ നപുംസകത്തം. പഞ്ചമേഹി വഗ്ഗപഞ്ചമേഹി. അന്തട്ഠാകീതി വഗ്ഗാനമന്തേ തിട്ഠന്തിതി അന്തട്ഠാ, താഹി, യുത്തസ്സാതി ബ്രഹ്മചരിയാ, ഗുയ്ഹ‘ന്തിആദീസു യുത്തസ്സ. കേചീതി അനിയമേന വുത്തം, തേ പന-

“ഹകാരോ പഞ്ചമേഹേവ, അന്തട്ഠാഹി ച സംയുതോ;
ഓരസോ ഇതി വിഞ്ഞേയ്യോ, കണ്ഠജോ തദസംയുതോ”തി വദന്തി.

൪. പുണ്യോ

വത്തതേതി അത്ഥവസാ വിഭത്തിവിപരിണാമേന വത്തതേ, നനു ചേത്യാദിചോദനാ, നേസദോസോച്ചാദി പരിഹാരോ, ദോസാഭാവേ കാരണ മാഹ-‘യോയോ...പേ... പതീയതേ’തി, വുത്തം സമത്തേതി-‘നഹി’ച്ചാദിനാ, നനു ച പുണ്യസദോ യമേകത്താ ഏകം പുണ്യമാചിക്ഖതി ന സകലന്തി കഥം “പുണ്യോ’തി വുത്തേ യോയോതി ഞായതി ‘യോയോ പുണ്യോ’തി ച വുത്തേ ‘തേസു ദീസു’തി ഏത്ഥ‘ദീസു ദീസു’തി ഇദം കഥം സുഖേനേവ പതീയതേ തദിദമസിദ്ധേനാസിദ്ധസാധനന്തി ആസങ്കിയ തദഭാവമുബ്ഭാവീയ പുണ്യ സദസ്സ വിച്ഛാഗമകത്തമവഗമയിതുമാഹ-‘നചേദ’മിച്ചാദി. തന്യോഗാതി ഉപചാരവസേനാഹ, തബ്ബന്തതായവാതി അത്ഥിയത്ഥേ അപ്പച്ചയവസേന, ഏവമുപരിപി.

൫. പരോ

സേസമിച്ചാദിനാ‘തേസു ദീസുതി സവണ്ണസത്തകേസു ദീസു’ ഇച്ചാദി കമതിദിസ്സതി. ലഹുസത്താ രസ്സസ്സ, സംയോഗപുണ്യസ്സ രസ്സസ്സ ദീഘസ്സ ച ഗുരുസത്താ ന വത്തബ്ബാ... ഉച്ചാരണവസേനേവാന്വത്ഥസത്താതി വിത്തായതി, പുണ്യാചരിയവസേന വാ ഇഹാവുത്താവസേസസത്താവിയ.

൬. കാദയോ

കേവല ബൃഞ്ജനാനമത്ഥപ്പകാസത്താഭാവാ സരാനമത്ഥപ്പകാസനേ അച്ചന്തോപകാരാ ബൃഞ്ജനാതി ‘ഏതേഹീ’തി കരണത്തേന വുത്തം, തേനാഹ ‘സരാന’മിച്ചാദി. വിപുണ്വാ ‘അഞ്ജ-ബൃത്തിയം’തീമസ്ഥാ കരണേ അനപ്പച്ചയേ രൂപം, നപുംസകത്തമ്പിസ്സാവഗമയിതും ‘ഉപകാരകാനീ’തി വുത്തം, ബൃഞ്ജനത്തം ദിട്ഠന്തേന ഫുടയതി ‘യഥാ’ഇച്ചാദിനാ, യഥാ ഓദനസ്സുപകാരകാനി സൂപാദീനി ബൃഞ്ജനാനി, തഥാ സരാനമുപകാരകാനീതി അധിപ്പായോ, ബൃഞ്ജനമ്പന അദ്ധമത്തികം, വുത്തം ഹി-

ഏകമത്തോ ഭവേ രസ്സോ, ദീഘോ മത്തദ്വയായുതോ;
പ്ലുതോ തിമത്തോ വിഞ്ഞേയ്യോ, ബൃഞ്ജനം ത്വദ്ധമത്തികംതി.

അന്വത്ഥാതി അന്വത്ഥതോ, ‘അന്വത്ഥാ ബൃഞ്ജനാ’തി സമ്ബന്ധോ.

൭. പഞ്ച

സജാത്യപേക്വായ സമുദായവാചിത്തേപി കാദയോതീ അനുവത്തനതോ വഗ്ഗസദ്ദേന കഖഗഘഞാദയോവ ഗയ്ഹന്തി, പഞ്ച പരിമാണമസ്സ പഞ്ചകോവഗ്ഗോ, “തമസ്സ പരിമാണം ണികോ ചാ”തി (൪-൪൧) കോ, സുത്തേ ആദിഭൂതോ പഞ്ചസദ്ദോ പഞ്ചസഞ്ജ്യാപരിച്ഛേദം കുരുമാനോ മാവസാനാനം വഗ്ഗാനം ബഹുത്തം ഗമേതീതി ‘പഞ്ചകാ’തി വുത്തം, വഗ്ഗാതി ബഹുവചനതോ പച്ചേകന്തി വിത്തായതി, വജ്ജേന്തി യകാരാദയോഭി വഗ്ഗാ, പഠമക്ഖരവസേന പന കവഗ്ഗാദിവോഹാരോ.

൮. ബിന്ദു

അനേകത്വത്താ ധാതുന മുച്ചാരണത്ഥോപേത്ഥ ഗണ്ഹാതീതി നിപുണ്ണാ തതോ കമ്മന്തി ത്തപ്പച്ചയേ ണ്ണിമ്ഹി പാദിസമാസേ ദീഘേച രൂപം ദസ്സേനോ ‘രസ്സാ’തിആദിമാഹ, പീളനത്ഥതോ നിഗ്ഗഹനം നിഗ്ഗഹോ, ‘ഇ-അജ്ജേന ഗതീസു’ഇച്ചസ്ഥാ കത്തരി [\[കമ്മനി-ഇതി വത്തഞ്ചം, ഇതം ഉച്ചാരിതന്തി അത്ഥോ\]](#) ത്തപ്പച്ചയേ ഇതം, നിഗ്ഗഹേന ഇതന്തി അമാദിസ മാസേ രൂപം ദസ്സേനോ ‘കരണം നിഗ്ഗഹേന വാ’തിആദിമാഹ, പച്ഛിമപക്ഖം സായേതുമാഹ-‘വുത്തം ഹീ’തി.

൯. ഇയു

ചത്ഥസമാസോതി ഇതരീതരയോഗദന്ദസമാസോ. അത്തേതി മുനി സദാദിവചനീയേ അത്ഥേ, നമതീതീമസ്സേതം കമ്മം,

യം സബ്ബവചനം സബ്ബ, ലിങ്ഗം സബ്ബവിഭത്തികം;
തം സബ്ബത്ഥേ നമനതോ, വിദും നാമന്തി തബ്ബിദു.

ഇധ നാമസത്തായാഭാവേപി അന്യത്ഥബലായേവ നാമസത്താ സിദ്ധാതി (ആഹ) ‘അന്യത്ഥബ്ബപദേസേനാ’തി, സ്വാദ്യന്തപകതിരൂപന്തി പച്ചയാ പഠമം കരീയതീതി പകതി, സാ ഏവ രൂപന്തി പകതിരൂപം, സ്വാദ്യന്തസ്സ പകതി രൂപം മുനിസദാദി സ്വാദ്യന്തപകതിരൂപം, അത്ഥവന്തമയാതുകമപ്പച്ചയന്വാടിപദികം, പദം പദം പതി പടിപദേ, പടിപദം നിയുത്തം പാടിപദികം. വിസേസനേനാതി സുത്തേ ‘നമസ്സേനേ’തി വുത്തേന ഇവണ്ണുവണ്ണാനം വിസേസനേന. ആഖ്യാതസ്സാതി പചതിആദിനോ. ആദിമജ്ജ്വവത്തിനോതി ഇന്ദ ഉദകസദാദീനം ആദോ, പഖുമാദീനം മജ്ജേയച വത്തിനോ. പദേസേസൂതി “ത്ഥലാ സസ്സ നോ”തി (൨-൮൩) ആദികേസു സുത്തപ്പദേസേസു, അനിട്ഠപസങ്ഗ (സങ്കം) നിവത്തേതീതി സമ്ബന്ധോ, അനിട്ഠപ്പസങ്ഗോനാമ [\[നാമാതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) പചതി-ഇന്ദ (ഉദക പഖുമ) സദാദീന മന്ത ആദിമജ്ജ്വഭൂതഇവണ്ണാദീനം ത്ഥലസത്താ വിധായ തതോ പരാസം സാദി വിഭത്തിനം “ത്ഥലാ സസ്സ നോ”തി (൨-൮൧) ആദിഹി ‘നോ’ ആദേസാദിമ്ഹി കതേ ‘പചതിനോ, ഇന്ദനോ, ഉദകനോ, പഖുമനോ’തിആദി രൂപപ്പസങ്ഗോ, നനുചാദിആദി ചോദനാ. വത്തഞ്ചന്തി സുത്തേ വത്തഞ്ചം. ബ്യാസനിദേസേനാതി അസമാസനിദേസേന. തദയുത്തന്തിആദി പരിഹാരോ, തന്തി തം ചോദ്യം, സതിഹീതിആദിനാ അയുത്തത്തം സമത്ഥേതി, ദീസുത്തരേസു യോഗേസൂതി ഉപരിമേസു “പിത്ഥിയം” “ഘാ”തി ദീസു

സുത്തേസു. ഇത്ഥിയന്തി ഇദന്തി “പിത്ഥിയ”ന്തി സുത്തേ ഇത്ഥിയന്തി ഇദം പദം. വണ്ണവിസേസനം സിയാതി “പിത്ഥിയ”ന്തി സുത്തേ ‘ഇയുവണ്ണാ’തി അനുവത്തനതോ ‘ഇത്ഥിയം ഇവണ്ണുവണ്ണാ’തി ഏവം ഇവണ്ണു വണ്ണാ “ഘോ”തി സുത്തേ ‘ഇത്ഥിയം ആ’തിഏവം അവണ്ണസ്സ ച വിസേസനം ഭവേയ്യ. വണ്ണവിസേസനേ വിരോധമാഹ ‘ഏവഞ്ചേ’ച്ചാദി, നാമസ്സന്തേതി അസമാസനിദ്ദേശേ ത്വവിരോധമാഹ- ‘ബ്യാസേ’ച്ചാദി. സക്കാന്നാമവിസേസനം കാതുന്തി ദീസു സുത്തേസു ഇത്ഥിയന്തിആദിനാ വക്ഖമാനക്കമേന. നാമസ്സ അന്തോ നാമന്തോതി സമാസസ്സ ഉത്തരപദത്വപ്പധാനത്താ സമാസേ ഗുണീഭൂതസ്സ നാമസ്സ ഇത്ഥിയന്തി ഇദം വിസേസനം കാതും ന സക്കാതി അധിപ്പായോ, വചനമന്തരേനാതി പാണിനീയാനമിവ “യമാസങ്ഖ്യമനുദേശോ സമാനം”തി (൧-൩-൧൦) സുത്തം വിനാ, സമാസങ്ഖ്യ ഏതേസന്തി സമസങ്ഖ്യകാ, ഇതിസദ്ദോ ആദ്യത്ഥോ, തേന-

“ആലാപഹാസലീലാഹി, മുനിന്ദ വിജയാ തവ;
കോകിലാ കുമുദാനീ വോ, പസേവന്തേ വനം ജലം” (൨൬൦).

ഇച്ചാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി.

൧൦. പിത്ഥി

ഇത്ഥിയം നാമസ്സാതി ച, അന്തേ ഇവണ്ണുവണ്ണാതി ച വുത്തേ തേസമാ ധാരായേയ്യസമ്ബന്ധോ ആയേയ്യസ്സാധാരേ പവത്തിം വിനാ ന സമ്ഭവതീതി അജ്ഞാഹാരവസേന ‘വത്തമാനാ’തി വുത്തിയം വുത്തം. ഇവണ്ണു വണ്ണാതി അപേക്ഖിയ‘വിസേസീയന്തി’തി ബഹുവചനമേതം സമ്ബന്ധസ്സ പുരിസാധീനതായ നാമന്തീമിനാ സമ്ബന്ധേ സതി‘വിസേസീയതീ’തേകത്തേന പരിണമതി.

൧൧. ഘാ

ഇത്ഥിയം നാമസ്സന്തേതി ച വത്തതേ. ഹേട്ഠാ സബ്ബത്ഥ സന്തിനോ നിട്ടിസിധ സന്തായ നിട്ടിട്ഠത്താ തത്ഥ വിധ വിസും സന്തിനോ പഠമമനിദ്ദേശേ അസന്തോ വിയാതി ദോസലേസമാലമ്ബിയ ചോദയതി നന്ഹചേ’ത്യാദിനാ. തത്ഥ സേതോതി വിജ്ജമാനസ്സ സന്തിനോ. കാരിയേനാതി സന്താകാരിയേന. പരിഹാരതി ‘നായം ദോസോ’തിആദിനാ. പച്ഛാവുത്തമത്തേനാതി “ഘാ”തി സുത്തേ കാരീയിനോ ആകാരസ്സ പച്ഛാ വുത്തമത്തേന. നചാതി ഏത്ഥ ചസദ്ദോ വത്തബ്ബന്തരസമുച്ചയേ, അപരമ്പി കിഞ്ചി വത്തബ്ബമനിയമരൂപമത്ഥീതി അത്ഥോ. അനിയമരൂപമാചരിയപ്പവത്തിതോ സാധേതുമാഹ ‘ഉഭയമാപി’ച്ചാദി.

൧൨. ഗോസ്യാ

ആസദ്ദോ ആഭിമുഖ്യേ, അനഭിമുഖമഭിമുഖം കത്വാ ലപനം കഥനമാല പനം, തസ്ഥിം ആലപനേ, ആലപനത്ഥേ വിഹിതോ സീതി അത്ഥോ.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനീയം

സന്താധികാരോ സമത്തോ.

പരിഭാസാധികാര

൧൩. വിധി

വചനാരമ്ഭയോജനമാഹ-‘യം വിസേസനഭാവേനേ’ച്ചാദി, യന്തി അനിയമേന “അതോ യോനം ടാടേ”തി (൨-൪൩) ആദീസു അതോതിആദികം വിസേസനഭാവേന വത്തുമിച്ഛിതം പരാമസതി, തേനാതി വിസേ സനത്തേനു-പാദിയമാനേന യം സദുനിദിട്ഠേന അതോതിആദികേന കരണഭൂതേന, യമാകമഞ്ചിതബ്ജതോതി ആദോ മജ്ജേ-ന്തേ വാ സബ്ഭാവതോ യേനകേനചി ആകാരേന അഭേദോപചാരേന അകാരാദിവിസേസനവതോ നാമാദിനോ, തദന്തത്ഥന്തി തം അതോത്യാദി വിസേസനമന്തേ, നാദോ ന മജ്ജേ യസ്സ തം തദന്തം, തം അത്ഥോ പയോജനം യസ്സാതി അന്തപദത്ഥോ, വത്തായത്താതി വത്തുനോ ആയത്താ... അത്താവാത്തനോ വചനേ പധാനന്തി, തസ്സാതി വത്തുനോ, സാതി വചനിച്ഛാ, പയോഗാനുസാ രേനാതി ജിനവചനാനുസാരേന, ഇതിതി കാരണത്ഥേ നിപാതോ, ഇമിനാ കാരണേനാതി അത്ഥോ, ന സബ്ബത്ഥപ്പസങ്ഗോതി സംഹിതാദിവിധിമ്ഹി സബ്ബത്ഥ തദന്ത വിധിപ്പസങ്ഗോ ന ഹോതി, തമാഹി “സരോ ലോപോ സരേ”തി (൧-൨൬) ഏത്ഥ സരോതി വിസേസനഭാവേന വചനിച്ഛായ സബ്ഭാവേ സരോതി തത്രാ’ദിനം വിസേസനന്തി യമാകമഞ്ചിസരാദിസരമജ്ജേയസരന്താനം തത്രാദിനം ലോപപ്പസങ്ഗേ “വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സാ”തി (൧-൧൩) സരന്തസ്സപസങ്ഗോ സിയാ, ന “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തി (൧-൧൩) അന്തസ്സ... ഛരട്ഠിനിദേശാഭാവം, തമാ സതി ‘തത്രിമേ’തിആദിമ്ഹി ‘ഇമേ’തിആദിനാ വത്തബ്ജതാ ആപജ്ജയ്യാതി പയോഗം നാനുസദാ നാമസിയുന്തി ന സബ്ബത്ഥ തദന്ത വിധിപ്പസങ്ഗോ, തമാ “ഗതിബോധാ” (൨-൪) ദിസുത്താദിമ്ഹിപി ‘ഗമയതി മാണവകംഗാമം ത്യാദിപ്പസങ്ഗോതിആദി ച യമായോഗമവഗന്തബ്ബം, വുത്തിയം “അതോ യോനം ടാടേ”തി സുത്തോദാഹരണം ദസ്സിതം, “നരാ നരേ”തി ലക്ഖിയോദാഹരണം.

൧൪. സത്തധി

വചനഫലമുപദസ്സേതി‘യത്ഥേ’ച്ചാദിനാ, യത്ഥ യസ്ഥിം “സരോ ലോപോ സരേ”ത്യാദികേ സുത്തേ, സത്തമിയാതി ‘സരേ’തിആദിനാ സത്തമിയാ, യസ്സാതി സരോതിആദിനാ നിദിട്ഠസ്സ, കാരിയം ലോപാദി, സമ്ബന്ധാ വിസേസാതി സരേത്യാദോ ഓപസിലേസികമധികരണം, തഞ്ചോപസിലേസേ ഭവമധികരണം പുബ്ബസ്സ വാ പരം സിയാ പരസ്സ വാ പുബ്ബന്തി പുബ്ബപരോപസി ലേസസ്സാവിസിട്ഠത്താ പുബ്ബപരാനം സമ്ബന്ധസ്സ അവിസേസാ, പരസ്സാപിതി ന കേവലം പുബ്ബസ്സേവ, സതീത്യസ്ഥിം അത്ഥേ ജോതനീയേ സത്തമീ സംസത്തമീ സന്തസദുസ്സ സമാദേസേന, സത്തഞ്ചേത്യാദിവചനമേവം സതി ഘടതേ, സന്തി വാ സന്തസദുത്ഥേ പാദി, സുത്തേ അപുത്തേപി വുത്തിയം ‘നിദേശേ’തി വചനേ കാരണമാഹ-സത്തഞ്ചാ’തിആദി, നിദേശമന്തരേന സത്തം ന സമ്ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ, സത്തമിയാ നിദേശേ സതീയേവ തം സമ്ബന്ധായ സത്തായ സമ്ഭവോ, അന്തമാ കിമന്തന്തസ്സാ പതിട്ഠാതി അധിപ്പായോ, പുബ്ബസദുസ്സ സമ്ബന്ധിസദുത്താ കിന്നിസ്സായ പുബ്ബത്തമിച്ഛാഹ-‘സത്തമി’ച്ചാദി, തന്തി “സരോ ലോപോ സരേ”തി സുത്തം, ഉകാരസ്സാതി ‘വേളു’ഇച്ചത്ര ഉകാരസ്സ, പുബ്ബസ്സ... പേ... കരിത്ഥാ തമനസികതഞ്ചോദനം ദസ്സേതുമാഹ-‘തമഹ’ന്തി ചാദിതി ഏവമേത്ഥ സാജ്ജയാഹാരോ സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. പുബ്ബസ്സാതി സത്തമീ നിദിട്ഠതോ പുബ്ബസ്സ, അനന്തരസ്സാതി അബ്യവഹിതസ്സ, വുത്തം കിഞ്ചി നത്ഥിതി

സമ്ബന്ധോ, അയമധിപ്പായോ “തസ്മിന്തി നിദിട്ഠോ പുബ്ബസ്സാ”തി (൧-൧-൬൬)
പാണിനിയവചനേ “ദിസിരയമുച്ചാരണക്രിയോ നിസദ്ദോപ്യയ മിഹ
നേരന്തരിയം ജോതേതി, തത്ത്വനിരന്തരം ദിട്ഠോ’തി പാദിസമാസേ കതേ
ഘടമേവാന്തരമുച്ചാരിതേത്യമത്ഥോ-വഗമ്യതേതി “പുബ്ബസദ്ദസ്സ ബൃവഹിതേപി
പയോഗദസ്സനേ ബൃവഹിതേപി കാരിയം പപ്പോതി”തി ഭസ്സകാരാദയോ
വണ്ണേന്തി, ഇഹ താദിസവചനാഭാവേന വണ്ണാദി ബൃവധാനേപി സിയാ”തി,
സരേച്ചാദിപരിഹാരവചനേ-ധിപ്പായ മുബ്ഭാവയതി ‘യദിപി’ച്ചാദിനാ, മമുരായ
പാടലിപുത്തകസ്സ ചാന്തരാളേ ഗാമാദീനം സബ്ഭാവാ ബൃവധാനേപി
പുബ്ബസദ്ദസ്സ പവത്തിയാ ദിട്ഠന്തമാഹ-‘മമുരാ’ ഇച്ചാദി, യസ്മാ സരേതി
ഓപസിലേസികാധാരേ സത്തമ്യന്തം പദം, തസ്മാ ബൃവധാനേ സരലോപോ ന
ഹോതീതി ഏവം സബ്ബേപബ്ബാഖ്യാനേന വൃത്തിയ മത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, ന
കേവലം സരേതി ഏത്ഥേവാതി ആഹ- ‘കാരിയേ’ച്ചാദി,
ഓപസിലേസികേയേവാധാരേ ഭവതീതി സേസോ,
കാരണമാഹ-‘വത്തിച്ചാഹ്വവിധാനതോ സദ്ദസ്സാ’തി, വത്തുനോ യാ ഇച്ഛാ
വചനിച്ഛാ തസ്സാ അനുതൂലേന വിധാനതോ അത്ഥസ്സ കഥനതോതി അത്ഥോ,യേന
ഹി യമത്ഥം വത്താതിയാതുമിച്ഛതി സതീപ്യഭിധാനസാ മത്ഥിയേ ന തതോ-
ത്തമത്ഥം സദ്ദോഭിദധാതീത്യധിപ്പായോ, വത്തിച്ചാ വസായേ
കാരണമാഹ-‘വത്തിച്ചാപി’ച്ചാദി, വത്തുനോ സുത്തകാരസ്സ ഇച്ഛാ വത്തിച്ചാ,
കഥമുപദേസതോ വത്തിച്ചാ-വസീയതേ’ കഥഞ്ച സാമത്ഥിയതോതി ആസങ്കിയ
തമുപദസ്സേതുമാഹ-‘അതോചേത്യാദി, അതോ വക്ഖമാനകാരണാ ഉപദേസതോ
വസീയതേതി സമ്ബന്ധോ, കിന്തം കാരണ മിച്ചാഹ-‘യസ്മാ’ഇച്ചാദി,
അന്വയസദ്ദേനേത്ഥ ഗുരുപാരമ്പരിയോ-പദേസോ വിവച്ഛിതോ, യസ്മാ കാരണാ
അന്വയോ ഗുരുപാരമ്പരിയോ പദേസോ ഗുരുകുലമുപഗമമ പണ്ഹകരണാദിനാ
അന്വിച്ഛിയതേ ഗവേസീയതി, അതോ കാരണാ ഗുരുപരമ്പരാ ഗതഉപദേസതോ
വസീയതോതി അത്ഥോ, സാമത്ഥിയതോ-വസായപ്പടിപാദയിതുമഹ-
‘സാമത്ഥിയമ്പി’ച്ചാദി, സാമത്ഥിയമ്പി വുച്ചതേതിസേസോ, ലഘുനോപായേന
സദ്ദാനമുപലക്ഖണേ പവത്തിതി ബൃവഹിതനിവത്തിയാ വചനന്തരക-
രണമനുപന്നം , ഉപപന്നം വചനന്തരകരണം, തസ്സ ച ഓപസിലേസികാധാര
മന്തരേന അത്തമാനുപപത്തിയാ ആധാരവിസേസപ്പടിപ്പത്തിതി ഇദമേത്ഥ
സാമത്ഥിയം, ആധാരന്തരേച്ചാദിനാ യമാവുത്തം സാമത്ഥിയം വിഭാവേതി,
ആധാരന്തരേപിതി സബ്ബത്ഥ പാരോ ദിസ്സതി, പസങ്ഗാഭാവതോ അത്ഥന്ത-
രേനാപി ആധാരന്തരേപി ഓപസിലേസികാധാരേപി വചനന്തരപ്പസങ്ഗോ
സിയാതി സമ്ബന്ധസമ്ഭവാ ഓപസിലേസികാധാരനിസ്സയനേപി ആനിസംസോ
ന ദിസ്സതീതി സമുച്ചയത്ഥേനാപി നത്ഥി പയോജനന്തി വജ്ജേതബ്ബോ യമ്പി
സദ്ദോതി, നനു കിമേവം വണ്ണിയതേ പുബ്ബസ്സേവേതി വചന
മേവോപസിലേസികമധികരണം വിത്താപയതി... തത്ഥേവ പുബ്ബപരത്ത
സമ്ഭവാതി യോമത്തേതേ, തസ്സേസാ കപ്പനാ ന സങ്ഗതാതി
ദസ്സേതുമാഹ-‘പുബ്ബസ്സാതി’ച്ചാദി, അയുത്തത്തേ കാരണമാഹ-‘സാമീപികേപി തസ്സ
സമ്ഭവാ’തി, ‘ഗങ്ഗായം ഘോസോ’തി വുത്തേ ഘോസോ ഗങ്ഗായം പുബ്ബോ
വാ പരോ വേതി ഗമ്മമാനത്താ സാമീപികേപ്യധികരണേ പുബ്ബപരത്തസ്സ
സമ്ഭവാതി അത്ഥോ, ഏതാവവുച്ചതേതി പുബ്ബസ്സേവ ഹോതി ന പരസ്സാതി
ഏത്തകമേവ വുച്ചതേ, തഥാച വക്ഖതി-‘കിന്ത’ന്തിആദി, അധികം
ബൃവഹിതനിവുത്യാദി ന വുച്ചതേതി സമ്ബന്ധോ, ആദിസദ്ദേനേത്ഥ
ഛട്ഠീപകപ്പനാ ഗഹിതാ, ഛട്ഠീപകപ്പനാപി സാമത്തിയാ കതാതി സമ്ബന്ധോ,
പകപ്പനം പകപ്പനാവിധാനം, ഏവം മത്തേതേ ‘പാണിനിയ

“ഓർവ്വീട് ഓരോന്നും” തൃതോ (൧-൧-൪൯) “തസ്മിന്നി നിദിഷ്ഠേ പുബ്ബസ്സ” (൧-൧-൩൩) “തസ്മാ ത്യുത്തരസ്സ” ഇതി (൧-൧-൩൭) പരിഭാസാസുത്തദയേ ഓർവ്വീഗഹണമനുവത്തിയ ‘തസ്മിന്നി നിദിഷ്ഠേ പുബ്ബസ്സ ഓർവ്വീ’ ‘തസ്മാത്യുത്തരസ്സ ഓർവ്വീ [നിദിഷ്ഠേ പുബ്ബസ്സ ഓർവ്വീതി പുബ്ബസ്സ കാരിയിത്തപടിപാദനയോഗോ ഓർവ്വീ തബ്ബോധകപദേ ഭവതിത്യുമോ, ഏവ യുത്തരസ്സേതു വി. ഉജ്ജാതദീപ്തി] തി ഓർവ്വീപകപ്പനം പടിപാദേന്തി ‘യസ്മിം സുത്തേ ഓർവ്വീനിദേസോ നത്ഥി, തത്ഥ ഓർവ്വീപകപ്പനായമാ സിയാ’തി, ഇധ പന വചനന്തരാഭാവേപി യത്ഥ ഓർവ്വീനിദേസോ നത്ഥി, തത്ഥ സാമത്ഥിയേനേവ ഓർവ്വീപകപ്പനാ സിദ്ധാ’തി, സാമത്ഥിയമുപദസ്സേതി ‘സത്തമീനിദേസേ’ച്ചാദിനാ, അന്തവിഭത്തിനിദിഷ്ഠോപി പടിപജ്ജതേതി സമ്ബന്ധോ, കാരിയയോ ഗന്തി കാരിയസമ്ബന്ധം, യഥാ “വഗ്ഗേ വഗ്ഗന്തോ”തി ഏത്ഥാനുവത്തമാനം നിഗ്ഗഹീത’ന്തിദം ഓർവ്വീയന്തം വിത്തായതേ, കഥം വഗ്ഗേതേസാ സത്തമ്യകതത്ഥാ “നിഗ്ഗഹീത”ന്തി (൧-൩൮) പുബ്ബസുത്തേ കതത്ഥതായ പഠമാ വിഭത്തിയാ ഓർവ്വീവിഭത്തിന്വകപ്പേതി സത്തമിയം പുബ്ബസ്സേ’തി തഥേത്യവഗന്തബ്ബം. ഏതാവ വുച്ചതേതി വുത്തേ ഇദന്തി ന വിത്തായതേതി ആഹ ‘കിന്ത’ന്തിആദി, യദാഹിച്ചാദിനാ പരിയായപസങ്ഗക്കമം ദസ്സേതി. കിമിദമുച്ചതേ പരിയായപ്പസങ്ഗേ നിയമത്ഥം വചനന്തി നനു പുബ്ബപരാന്തം യുഗപദുപ്പത്തിയ മാചരിയവചനപ്പമാണേനാപ്പടിപത്തിയം വിജ്ഞാനത്ഥം വചനന്തി കസ്സമാ നോച്ച തേച്ചാഹ- ‘യുഗപദുപസിലിട്ഠാന’ന്ത്യാദി, യുഗപദുപസിലിട്ഠാനമസമ്ഭവോതി സമ്ബന്ധോ, കുതോച്ചാഹ-‘അപരസ്സൂപസിലേസികസ്സാഭാവതോ’തി, അതോതി യുഗപദുഭിന്നന്വത്തിയാ അഭാവതോ, വചനം “സരോ ലോപാസരേ”ച്ചാദികം (൧-൨൩) സുത്തം.

൧൫. പഞ്ച

അവധിഭാവേനാതി ‘അതോ’ച്ചാദിനാ അവധിത്തേന, യസ്സാതി യോ ആദിനോ, കാരിയന്തി ‘ടാടേ’ആദികം, പുബ്ബപരാപേക്ഷത്തേനാവിസേസാതി യഥാ- ‘ഗാമാ ദേവദത്തോ’തി വുത്തേ സോ തതോ പുബ്ബോ പരോഗേതി വിത്തായതീത്യവധിഭാവസ്സ പുബ്ബപരാപേക്ഷത്തേനാവിസേസോ, തഥേഹാപി “അതോ യോനം ടാടേ”തി (൨-൪൧) വുച്ചമാനേ അതോ പുബ്ബേസം യോനം അഥവാ പരേസന്തി പുബ്ബപരാപേക്ഷത്തേനാവധിഭാവസ്സാവിസേസാതി മത്തേതേ, പുരേ വിയാത്യന്തേന സത്തമിയന്തി ഏത്ഥ വുത്തം നിദേസവചനേ കാരണമതിദിസതി, വുത്തിയം ‘നരാനമേരേ’തി ഏത്ഥ അപവാദവിപ്പടിസേയേ സതിപരത്താ ടാടേആദേസാനം പവത്തിം “ആദിസ്സാ”തി ഏത്ഥ വണ്ണയിസ്സാമ, അഥ കിമിമിനാ വചനേന നനു യതോ യത്ഥ പഞ്ചമീ നിദേസോ തത്ഥ സബ്ബത്ഥ “മാനുബന്ധോ സരാനമന്താ പരോ” (൧-൨൧) തൃതോ ‘പരോ’ത്യനുവത്തേതും സക്കാതി തസ്സാനുവത്തിതസ്സ യോനമിച്ചനേന സാമാനാധികരണ്യാ‘പരേസം യോനം’ത്യയമത്ഥോ വിത്തായതേ, തതോ പുബ്ബേസം പസങ്ഗോയേവ നത്ഥീതി, നേതദത്ഥി, പരോതി ത്യനുവത്തമാനം ‘അതോ’തി പഞ്ചമ്യന്തേന സമ്ബജ്ഞമാനം ന കോചി വാരേതാ അത്ഥീതി പരതോ-കാരതോ പുബ്ബേസന്ധി യോനം ടാടേആദേസോ പപ്പോന്തീതി വചനേനേമിനാ ഭവിതബ്ബമേവാതി ദസ്സേതുമാഹ-‘വചനേ’ച്ചാദി, ഏവഞ്ചരഹി തദേവോദാഹരിതബ്ബം, കിം ‘നരാനരേ’ ത്യുദാഹടന്തി ചേ, നേസദോസോ, അന്തദത്ഥം കാരിയമാനമിഹാ-പൃത്ഥവന്തം ഹോതീതി, പുബ്ബകോ പരിഹാരോതി ബൃവ ഹിതന്തിവത്തിയാ പുബ്ബസുത്തേ വുത്തോ “സരേതോപസിലേസികാധാരോ”തി പരിഹാരോ, ന

സമഭവതീതി ഇഹ സത്തമിയാ അഭാവം ന സമഭവതി, വചനാനന്തരത്തി പാണിനിയാനം നിദിഷ്ഠാഗ്രഹണമിവ ബൃഹഹിതനിവത്തിയാ സുത്തന്തരം, തേ ഹി “തസ്മാത്യുത്തരസ്താ”ത്യേത്ഥ (൧-൧-൩൭) നിദിഷ്ഠാഗ്രഹണമനുവത്തിയ തേന പുണ്യേ വിയ ബൃഹഹിതനിവത്തിവസിപാദേന്തി. അനന്തരേതിവചനാ പച്ചാസത്തിയാ നിസ്സയനം വിത്തായതേ, കതത്ഥതായാതി വചനാ ജാതിയാത്യാഹ- ‘പച്ചാസത്യാ ജാതിം സന്നിസ്സായാ’തി ജാതിം സന്നിസ്സായ പച്ചാസത്യാ കരണഭൂതായ നിവത്തിമാഹേതി സമബന്ധോ, ഇമിനാ പച്ചാസത്തി ഞായബ്യാപനത്തായജാതിപദത്ഥബ്ധത്തിപദത്ഥേസു പച്ചാസത്തിത്തായോ ജാതിപദത്ഥോചേഹ നിസ്സീയതേതി ദസ്സേതി, ന ഹി കേവലം ജാതിം നിസ്സായ ബൃഹഹിതനിവത്തി വത്തും സക്കാ, തമാഹി യദേത്ഥ പച്ചാസത്തിത്തായോ ന നിസ്സീതോ, തദാ ബ്യാപനത്തായേന ബൃഹഹിതേ ചാബ്ധവഹിതേ ചാസജ്ജതീതി ജാതിയാ നിസ്സയനേ സത്യപി ബൃഹഹിതേപി ബ്യാപ്യമാനാ ജാതി കേന നിവാരീയതേ നാപി കേവലം പച്ചാസത്തിനിസ്സായ ബൃഹഹിതനിവത്തി വത്തും സക്കാ, തമാഹ്യസതി ജാതിസന്നിസ്സയേന ബ്ധത്തിനിസ്സീയതേ, ബ്ധത്തിയഞ്ച പദത്ഥേ പടിലക്ഖിയം ലക്ഖണം പവത്തതീതി പച്ചാസത്തി ഞായനിസ്സയനേപ്യബ്ധവഹിതത്വതി യം ലക്ഖണം ഭിന്നം തദബ്ധവഹിതേ പവത്തം, യത്ഥന ബൃഹഹിതത്വതി ഭിന്നം ലക്ഖണം, തഞ്ച വചനപ്പമാണതോ മാഭവത്ഥസ്സ ബ്ധത്ഥതാതി ബൃഹഹിതേപി പവത്തതേ, തസ്മാ ഉഭോപി നിസ്സായ നീയാതി. വിസയദസ്സനപ്പസങ്ഗേ വിസയിദസ്സനമത്ഥബ്ധത്തികാരണത്തി വാക്യന്തോഗധപദാനമത്ഥബ്ധം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ സമാസാദികം ദസ്സേത്ഥം ‘കതോ’ത്യാദികമാരദ്ധം, ജാതിലക്ഖണോതി അബ്ധവഹിതത്തജാതിസഭാവോ, ‘ഓസയ്യോ’തി ഏത്ഥ സകാരേ അകാരാ പരസ്സ ധകാരേന ബൃഹഹിതസ്സ യോസ്സ വിയാവസേസാനന്വി സബ്ഭാവതോ വുത്തം-‘യോപ്പഭൂതിന’ന്തി, ജാതി സാമത്തം, യാവതി വിസയേതി ഗവാദികേ യത്തകേ വിസയേ, കാമചാരതോ വിസയ പരിസമത്തിയാ ദിഷ്ഠാന്തമാഹ-‘തം യഥേ’തി, ഭോജയേതീതി ഏത്ഥ ഭോജയേഇതീതി പദച്ഛേദോ, കതോഹി ജാത്യത്ഥോ കസിണോതി യസ്മാ സകലോ ബ്രാഹ്മണ ജാതിസങ്ഖാതോ അത്ഥോ പരിസമത്തോ, തസ്മാതി അത്ഥോ, ഇദം വുത്തം ഹോതി- ‘യാവ ദിഷ്ഠമ്ഭോജയേ’തി വുത്തേ [\[വുത്തേന \(പോത്ഥകേ\)\]](#) സന്തായ സാമത്തവുത്തി ബ്രാഹ്മണസദൃപ്പയോഗസാമത്ഥിയാ പച്ചേകമ്ഭോജനകിരിയാ കതാ നാമ ഹോതി, യതോ കസിണോപി ജാത്യത്ഥോ പരിസമത്തോ നാമാതി. “ബ്ധഞ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി (൧-൩൩) സുത്തേ ബ്ധഞ്ജനേതി സത്തമീ പുബ്ബസ്സ ദീഘാദിവിധിമ്ഹി ചരിതത്താ “സരമ്ഹാ ദേ”തി (൧-൩൪) ഏത്ഥ സരമ്ഹാതി പഞ്ചമ്യക തത്ഥാ, തതോ പഞ്ചമീനിദ്രേസസ്സ ബലീയത്തം, തതോ “സത്തമിയം പുബ്ബസ്സ” “പഞ്ചമിയം പരസ്സാ”തി ദിന്നം പരസ്സ സമുട്ഠാപനേ ‘ബ്ധഞ്ജനേ’തി സത്തമീ പരസ്സ കാരിയ യോഗിതായ അത്ഥതോ വിഭത്തിവിപരിണാമേന ഛരട്ഠീഭാവേന പരിണമതീ... ദിന്നം സുത്താനം വിപ്പടിസേയേ പരസ്സ ബലീ യത്താവതി ഏതാദിസസാമത്ഥിയസബ്ഭാവതോ വുത്തം-‘ഛരട്ഠീപകപ്പനാപി പുരേവിയ സാമത്ഥിയാ’തി.

൧൩. ആദിസ്സ

കിഞ്ചി അന്തസ്സ സമ്പത്തന്തി യം ടാനുബന്ധമനേകവണ്ണം ന ഹോതി, തം “ഛരട്ഠീയന്തസ്സേ” (൧-൧൭) ത്യന്തസ്സ പത്തം, കിഞ്ചി സബ്ബസ്സേതി “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണം സബ്ബസ്സേതി” (൧-൧൯) ടാനുബന്ധമനേകവണ്ണഞ്ച കാരിയം

സബ്ബസ്സ പത്തം. യദന്തഭാവികാരിയംത്യാദിനാ വചനഫലമുപദസ്സേന്തോ ‘ഛരട്ഠിയന്തസ്സേ’തിമസ്സാപവാദോ യം യോഗോതി ദസ്സേതി, തസ്സായമ പവാദോ ഹോതു ടാനുബന്ധാദികാരിയം കഥന്തി ആഹ-‘ടാനുബന്ധേ’ച്ചാദി, വിപ്പടിസേധാതി അപവാദവിപ്പടിസേധാ, “ഛരട്ഠിയന്തസ്സേ’തി ഹി ഉസ്സഗ്ഗോ, തസ്സാപവാദാ “ആദിസ്സ” “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സേ”ത്യേതേ, “ആദിസ്സാ”തിമസ്സാവകാസോ ‘തേരസാ’തി, “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സാ”തിമസ്സാവകാസോ ‘ഏസു, അന്നേനാ’തി, ഇഹോഭയമ്പപ്പോതി “അതോ യോനം ടാടേ” (൨-൪൧) “നരാനരേ” “അതേന” (൨-൧൦൮) “ജന്നേനാ”തി (തത്ത്വ) “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സേ”തിദമ്പവത്തതീതി തേസമപവാദാനം വിപ്പടിസേധാ സബ്ബാദേസോ ഭവതി. “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തി ദസസദ്ദേ-ന്തസ്സ പത്തോപി തദപവാദത്താ “ആദിസ്സാ”തിആദിഭൂതസ്സ ദകാരസ്സ ഹോതിതി ആഹ ‘ദകാരസ്സരോ’തി.

൧൨. ഛരട്ഠി

കോത്ഥോന്ത സദുസ്സേച്ചാഹ-‘അന്തോവസാന’മിച്ചാദി, “വണ്ണസ്സന്തസ്സ”തി (൧-൧-൫൨) സുത്തേ വണ്ണഗുഹണമന്തവിസേസനായോപദിട്ഠം പാണിനിനാ-അന്തസ്സ പദസ്സ വാക്യസ്സ വാ മാഭവീ’തി, ഇഹ ത്വനത്ഥകം വണ്ണഗുഹണം ബൃവച്ഛേജ്ജാഭാവാതി ദസ്സേതുമാഹ-‘സോ ചേ’ ത്യാദി, നനു ബ്രഹ്മസ്സാതി വിസേസനത്ഥേന വത്തുമിച്ഛിതോ മഹാബ്രഹ്മസദ്ദോ ഛരട്ഠിനിദിട്ഠോ നാമാതി “ബ്രഹ്മസ്സു വാ”തി (൨-൧൯൪) ഉത്തദേസോ “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തി അന്തബ്രഹ്മസദുസ്സ പപ്പോതി, തഥാ സതി ‘ന ഹി ഛരട്ഠി നിദിട്ഠസ്സ അന്തം പദം വാക്യം വാ സമഭവതി’തി കസ്മാ വുത്തന്തി, വുച്ചതേ- ന വിസേസനത്ഥേനാക്ഖേപമത്തേന മഹാബ്രഹ്മസദ്ദോ ഛരട്ഠി നിദിട്ഠോ നാമ ഭവതീതി ന ബ്രഹ്മസദുസ്സ സബ്ബസ്സാദേസപ്പസങ്ഗോ, മഹാബ്രഹ്മസദ്ദേ വാ ബ്രഹ്മസദ്ദോ അത്ഥിതി തസ്സാന്തസ്സ ഉത്തം വിധീയതേ.

൧൩. വാനു

“ഛരട്ഠിയന്തസ്സേ”ത്യന്നേവാവിസേസേന വാനുബന്ധകാരിയേപ്യന്തസ്സ സിദ്ധേ കിമത്ഥോയമാരമ്ഭോത്യാസങ്കിയ ടാനുബന്ധാത്യാദിനാ വചനഫലമുപദസ്സേന്തോ ‘ബാധകബാധനത്ഥോ-യമാരമ്ഭോ’തി-വദതി, തഥാഹി “ഛരട്ഠിയന്തസ്സേ”ത്യസ്സ ബാധകോ “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സേ”തി, തസ്സ ച “വാനുബന്ധോ”ത്യയം യോഗോ ബാധകോതി ബാധകബാധനത്ഥോ സമ്പജ്ജതേ, അപഇച്ചയമുപസഗ്ഗോ വജ്ജനേ നീവാരണേ, പനയനേ വാ വത്തത്തേതി അപോദ്യന്തേ ഉസ്സഗ്ഗലക്ഖണാനി വജ്ജിയന്തേ നീവാരീയന്തേ അപനീയന്തേ നേന്നേത്യപവാദോ, സുത്തേകദേസേന സുത്തമേവോപലക്ഖിതന്തി അന്തസ്സ‘ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ’തി സുത്തസ്സ അപവാദോ അന്താപവാദോ, ഉസ്സജ്ജതേ നിവത്തിയത്യപവാദേന്നേത്യസ്സഗ്ഗോ, ഉസ്സഗ്ഗാപവാദക്കമോ പന്നേത്ഥ ഏവം വേദിതബ്ബോ “ഛരട്ഠിയന്തസ്സേ”ത്യസ്സഗ്ഗോ, തദപവാദാ “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സ” “ഉകാനുബന്ധാദ്യന്താ” “മാനുബന്ധോ സരാ നമന്താ പരോ”തി, “ടാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സേ”ത്യസ്സഗ്ഗോ, തദ പവാദാ “വാനുബന്ധോ” “മാനുബന്ധോ സരാനമന്താ പരോ”തി.

൧൪. ടാനു

ഓർടീനിറ്റിട്ഠ്സേച്ചാദിനാ വചനാരമ്ഭുപയോജനാഖ്യാനേനാന്താദേസാപവാദോ
യം യോഗോതി ബ്രവീതി, പച്ചേകമഭിസമ്ബന്ധോതി സോ ടകാരാനുബന്ധോ
ചാദേസോതിആദിനാ, കസ്സ സബ്ബസ്സ ഭവതിച്ചാഹ-‘ഓർടീ നിറ്റിട്ഠ്സേ’ച്ചാദി, നനു
ച ടേആദേസോപ്യനേകവണ്ണോഘ്വ
ദിവണ്ണസമുദായത്താത്യാസങ്കീയാഹ-‘ഉപലക്ഖിയേ’ച്ചാദി, അനുബധ്യതേ
പയോഗേ അസുയുമാനേപി പയോജനവസേനാനുസരീയതീത്യനുബന്ധോ,
ഉപദേസേ യേവോപലക്ഖിയ നിവത്തതേത്യനേനേതം ദസ്സേതി
‘ഉച്ചാരിതവിനാസിനോനുബന്ധാ’തി, ഉപദേസേ പഠമുച്ചാരണേ.

൨൦. ഞകാ

ആദ്യന്താതി വുത്തേ കമമവയവാത്യയമത്ഥോ ലബ്ഭതീ
ത്യാഹ-‘ആദ്യന്തസദാനമി’ച്ചാദി, ആദ്യന്തസദാനം നിയതവയവവാചിത്താ
അവയവസ്സ ചാവയവിനാമന്തരേനാ സമ്ഭവതോ സാമത്ഥിയാവയവി
ലക്ഖിയതി, ഓർടീയാത്യനുവുത്തിതോ വാവയവാവയവിസമ്ബന്ധേസാ ഓർടീ,
തായ നിറ്റിട്ഠ്സാത്യയമത്ഥോ വിത്തായതേതി വുത്തിയം-‘ഓർടീനിറ്റിട്ഠ്സാ’തി
(വുത്തം), തേനേവ പച്ചയവിധിമ്ഹി കൂപ്പച്ചയാദയോ ന ദോസാ ഭവന്തിതി,
അതോയേവാതി തദവയവാചിത്തതോയേവ, തഗ്ഗഹണേനേതി
അവയവഗ്ഗഹണേന, കതാകതപ്പസങ്ഗിത്താതി ഓത്തേ കതേപി അകതേപി
വുകാഗമസ്സ പസങ്ഗതോ, ഭൂയത്തത്താ ഹി ഓത്തസ്സ ഭൂഗ്ഗഹണേ സതി കതേപി
ഓത്തേ വുകാഗമേന ഭവിതബ്ബമകതേപി തതോവ “കതാകതപ്പ സങ്ഗീ യോ
വിധി സന്നിച്ചോ”തി നിച്ചത്താ ഓത്തം ബാധിത്വാ വുകാഗമോ ഹോതി, അഥ
വുകാഗമേ പച്ഛാ തേന ന ഭവിതബ്ബന്തി ആഹ-‘അന്താവയവേ’ച്ചാദി.

൨൧. മാനുബന്ധോ

യദിനിദ്ധാരണേ ഓർടീ അന്തസ്സാവിസേസിതത്താ അവിസേസേന യതോ
കുതോചി അന്തതോ ബാനുബന്ധോ പരോ സിയാ, ന ഹി ദുതിയം
സരഗ്ഗഹണമത്ഥി, യേനാന്തോ വിസേസീയതേച്ചാഹ-‘നിദ്ധാരണ’മിച്ചാദി,
കാരണമാഹ-‘സുതത്താ’തി, ‘സരാന’ന്തി സുതത്താതി അത്ഥോ, തേന
“സുതാനുമിതേസുസുതസമ്ബന്ധോബലവാ”തി രുന്ധതീതേത്ഥധകാരസ്സാ നുമിതസ്സ
മം ന ഹോതീതി ദീപേതി, സമാന ജാതിയസ്സേവ ലോകേ നിദ്ധാരണപ്പതീതി
ഹോതിച്ചാഹ-‘ത്ഥാ ഹി’ച്ചാദി, യഥാ’കണ്ഠാ ഗാവിനം സമ്പന്നഖീരത്ഥാ’തി
വുത്തേ അവിസേസിതത്തേപി കണ്ഠായ കണ്ഠാഗാവിയേവ പതീയതേ,
തഥേഹാപി സരാനം മജ്ജേ അന്താത്യന്തത്തേന നിദ്ധാരിയമാനോ
സമാനജാതിയോ സരോയേവ പതീയതേ, തേന സരാനം യേവാന്താപരോ
ഭവിസ്സതീതി ഭാവോ, വിസേസനത്തോതി “ണിലതസ്സേ”തി (൫-൧൬൩) സുത്തേ
അസ്സാതി വുത്തേ അയമേവേതി നിയമാഭാവാ യസ്സകസ്സചി അകാരസ്സ
ണിപ്പത്തി, തേനാനിട്ഠ്പത്തിതി ലാനുസങ്ഗിസ്സേവ അസ്സാതി ലസ്സ യം
വിസേസനത്തം തം അത്ഥോ പയോജനമസ്സ “കത്തരിലോ”തി (൫-൧൮)
ലകാരസ്സാതി വിസേസനത്ഥോ ലകാരോ, ഇധേവാതി ഇമസ്ഥിം
“മാനുബന്ധോ”തിആദിസുത്തേയേവ.

൨൨. വിപ്പടി

പരോതി വത്തതേ, സോ ചാഞ്ഞായികൃതുട്ഠാദ്യനേകത്ഥോപി ഇയ ഇട്ഠ വാചീ ദട്ഠഞ്ചോ, കമ്മബൃതിഹാരേഘ്നീതി കമ്മബൃതിഹാരോ കിരിയാപരിവത്തനം ഭാവവിസേസോ തസ്മിം 'ഭാവകാരകേസപഘണ്ഘകാ'തി (൫-൪൪) സാമഞ്ഞേന വിഹിതത്താ വിപ്പടിസേധനന്തി അത്ഥേ ഘ്നീ വിപ്പടി സേധോ, തേനാഹ-'സാമഞ്ഞേ'ച്ചാദി, വിപ്പടിസേധസദൃസ്സ അത്ഥമാഹ-'അഞ്ഞമഞ്ഞപടിസേധോ'തി, സംസിദ്ധിയം വത്തമാനോപി സിധി ഉപസഗ്ഗസമ്ബന്ധേ നാത്ഥന്തരേപി ഹോതീതി അഞ്ഞമഞ്ഞവിരോധോത്യത്ഥോ, വിപ്പടിസേധസദൃസ്സ ലോകേ വിരോധവാചിത്തേന പസിദ്ധത്തമാഹ 'ത്ഥാ ഹി'ച്ചാദിനാ, കഥമ്പന പമാണഭൂതസ്സാചരിയസ്സ വചനേസു അഞ്ഞമഞ്ഞവിരോധോ സമ്ഭവതീച്ചാസങ്കിയ ഉഭിന്നം സാവകാസത്തേ സതി സമ്ഭവതി നാഞ്ഞമാതി 'ദിന്ന'മി'ച്ചാദി വൃത്തിഗന്ഥോ പവത്തോതി വത്തും 'സോചാ'തിആദിമാഹ അഞ്ഞമഞ്ഞാനജ്യാസിതേതി അഞ്ഞമഞ്ഞേനാനക്കന്തേ അപരിഗൃഹിതേതി വൃത്തം ഹോതി, അനുഭയതാഗിനീതി യോ വിസയേകദേശോ ഉഭയന്ന ഭജതേ തസ്മിം അനുഭയഭാഗിനി വിസയേകദേശേ, സാമഞ്ഞവിസയോ ദിന്നം വിധീനം സാധാരണോ വിസയോ, തത്ഥ പവത്തിപ്പസങ്ഗേ സതി സോച വിപ്പടിസേധോ ജായതീതി സമ്ബന്ധോ, ഇമിനാ വിപ്പടിസേധസ്സ വിസയോ പവത്തിപ്പസങ്ഗോ വിസയവിസയീനമഭേദേന സുത്തേ 'വിപ്പടിസേധോ'തിവൃത്തോതി 'ദിന്ന'മി'ച്ചാദിനാ വൃത്തിഗന്ഥോ രചിതോതി ദീപേതി, പരോ ഹോതീ തിവിധിദസ്സിതോതി ഇമിനാ യദി നിയമോ- ബ്ഭൂപഗതോ സിയാ, തദാ 'പരോവഹോതീ'തി വദേയ്യാതി ദസ്സേതി, പാണിനീയാ ഹി ജാതിയം പദത്ഥേ സകിമേവ ലക്ഖണം പവത്തതീതി ചരിതത്ഥത്താ വിസയന്തരേ ദിന്നമ്പി ലക്ഖണാനമപ്പവത്തിയം പരം പച്ഛിമം കാരിയന്തി വിധ്യത്ഥമിദം വചനം, ബൃത്തിയന്തു പദത്ഥേ ലത്യാദീനമിവ പരിയായപ്പസങ്ഗേ നിയമത്ഥന്തി പടിപന്നാ, ഇയ പന ജാതിയം ബൃത്തിയഞ്ച ദിന്നമ്പി സുത്താനമപ്പവത്തിയമേവ വിധ്യത്ഥമേവിദം വചനം, ന നിയമത്ഥമ്പിതി പടിപാദേതുമാഹ-'ത്ഥാഹി'ച്ചാദി, കാമചാരതോ പരിസമാപിയതേതി സമ്ബന്ധോ, കാമതോ പരിസമാപനഞ്ചേതിസ്സാ സബ്ബസ്മിം അത്തനോ ഗോചരേ അവിച്ഛേദബ്ധാപനേന പവത്തിസബ്ഭാവതോ. കഥമ്പനേകസ്സാപി പവത്തി ന ഭവേയ്യാത്യാസങ്കിയ കാരണമാഹ'ഉഭയമ്പി'ച്ചാദി, ഹിസദ്ദോ യസ്മാത്ഥേ, യസ്മാ ഉഭയമ്പിദമാചരിയവചനം, തതോയേവ പമാണം, അഭിമതകാരിയവിധാനേ ലിങ്ഗഭാവേന സദ്ദികാനുമതത്താ(തേസം) വിധീനം വിധായകഞ്ച തസ്മാതി അത്ഥോ. പമാണത്താ ദിന്നമ്പി അപ്പത്തിയം കാരണമാഹ-'അനുഭയഭാഗിമഹി'ച്ചാദി, യതോ ലദ്ധാവകാസാ തതോ സമാനബലാതി, ഇതിസദ്ദോ ഹേതുമഹി, വിരുദ്ധാചാതി ഏത്ഥ ഇതിസദും ദത്ഥാ 'അനുഭയഭാഗിമഹി...പേ... വിരുദ്ധാചാതി ദിന്നം വചനാനം പമാണത്താ ഉഭിന്നമ്പി അപ്പവത്തിതി സമ്ബന്ധോ വേദിതഞ്ചോ. സമാനബലാനം ദിന്നം ലോകേപി വിരോധിത്തം ഏകക്ഖണേയേവ ഉഭിന്നമ്പി കാരിയേ അപ്പവത്തി ച ദിസ്സതീതി ദിട്ഠന്തമാഹ 'ലോകേചേ'ത്യാദി, ഏത്ഥ ച പേസ്സസ്സ (അ)വിരോധത്ഥിനോ കാരിയേ അപ്പവത്തിരിവ [\[അപ്പവത്തിയേവ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) സമാനബലാന മുഭിന്നം വചനാനം കാരിയേ അപ്പവത്തിതി സുഖേനോ പമാസംസന്ദനം വിഞ്ഞാതഞ്ചം.

ജാതിപക്ഖേയേവ ഭസ്സുകാരേന ദിന്നം യുഗപദിപ്പത്തിയം 'ലത്യാദീനമിവ' പരിയായപ്പസങ്ഗോ വണ്ണിതോ, തസ്സായുത്തത്തമുപദസ്സേനോ ആഹ 'നചാപി'ച്ചാദി, ഭിന്നവിസയത്താതി ദിന്നം വിധീനം ഭിന്നവിസയത്താ.

അഭിന്നവിസയത്തേ ഹി പരിയായകപ്പനാ യുത്തമിതീ, അതോച
ലതാദിനമഭിന്നവിസയത്തവടിപാദയിതുമഹ- 'ലതാദയോ ഹി'ച്ചാദി,
അനവയവേനേതി ധാതു മത്തതോ വിധാനേനാവയവബൃതിരേകസബ്ഭാവതോ
സബ്ധാതുപരിഗൃഹേന, യത്ഥ യസ്ഥിം ധാതവേകദേസേ പവത്താ സമാനാ
പവത്താ സന്തോ ലഭാവകാസാ സിയും തസ്തേകദേസസ്സ പരിഹാരേനാപി
പരിച്ചാഗേനാപി ന വിധിയന്തേതി സമ്ബന്ധോ, ലതാദിന മേകക്വണ്ണേ
അസമ്ഭവാ ഏകസ്ഥിം കതേ സതീതരവചനാന മാനത്ഥക്യപ്പസങ്ഗാച
പരിയായേന ഭവന്തീതി യന്തം യുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇഹാതി ഇമസ്ഥിം
യുഗപദിപ്പത്തിയം, ഇഹ തമാഭാവസ്സ കാരണമാഹ-'സാവകാ...പേ... വചന'ന്തി,
തത്ഥാതി യുഗപദിപ്പത്തിയം. ജാതിയമ്പദത്ഥേ "പുനപ്പസങ്ഗവിജാനനാ സിദ്ധം,
വിപ്പടിസേയേ യം ബാധിതം തമ്ബാധിതമേവാ"തീമാസമുഭിന്നം
പരിഭാസനമ്പവത്തിം പടിപാദേന്തോ ആഹ- 'പരസ്ഥിം ചേ'ത്യാദി, പരസ്ഥിന്തി
ഇട്ഠേ, പരിഭാസനമ്പന അയമത്ഥോ 'പുനപ്പസങ്ഗവിജാനനാതി ദിന്നം
സുത്താനമേകത്ഥപ്പ സങ്ഗസങ്ഖാതേ വിപ്പടിസേയേ സതിപരമിട്ഠം പഠമം
ഹോതി, ഹോന്തേന തേന യദീതരസ്സ നിമിത്തോപഘാതോ ന കതോ തദാ
തസ്സാപി പുനപ്പസങ്ഗോ തസ്സ വിജാനനാ സിദ്ധന്തി, വിപ്പടിസേയേ യമാവുത്തേ
സതി പഠമം ഹോന്തേന യം സുത്തം ബാധിതം തസ്സ പുനപ്പവത്തിയാ യദി
നിമിത്തം നത്ഥി തം ബാധിതമേവേ'തി. ബൃത്തിയമ്പി വിധ്യത്ഥമേവിദം വചനം,
ന നിയമത്ഥന്തി ദസ്സേതുമാഹ-'ബൃത്തിയ'മിച്ചാദി, ഏവം മത്തതേ 'ബൃത്തിയം
പടിലക്ഖിയംലക്ഖണ്ണപ്പവത്തിയം ദിന്നം സാധാരണം റാനമ്പതി യാനി
വചനാനി ഭിന്നാനി തേസമ്പി നിരവകാസത്തേന തുല്യബലത്താ
ദിന്നമ്പടിപത്തിയേവസിയാ, നതു പരിയായപ്പസങ്ഗോ'തി. ബൃത്തിയമ്പി
യമാവുത്താനം പരിഭാസാനം പവത്തി വുത്തവിധിനേവാതി ദസ്സേന്തോ
'പരിഭാസാനമ്പി'ച്ചാദിമാഹ.

ജാതിയമ്പദത്ഥേ "വത്തമാനേതി അന്തി, സി മ, മി മ, തേ അന്തേ, സേ
വ്ഠേ, ഏ മ്ഠേ"ച്ചാദിനം ലക്ഖണാനമേകമേകത്ഥേപി വത്തമാനേതി അന്തി,
വത്തമാനേ സി മ ഇച്ചാദിനം വാക്യേകദേസാനം ഗച്ഛതിച്ചാദോ ഗച്ഛ സിച്ചാദോ
ച ലക്ഖിയേ സകിവവത്തിയാ സബ്ബസ്ഥിം സകേ വിസയേ പഠമ
മജ്ജിമപുരിസേകവചനജാതി പരിസമത്താതി ചരിതത്ഥത്താ തുമ്ഠേ
ഗച്ഛമാതി ഏത്ഥ ദീഹി ദിന്നം പുരിസാന മേകക്വണ്ണേ പവത്തിയം ന
കസ്സചി, ബൃത്തിയമ്പി പടിലക്ഖിയം ലക്ഖണാനി ഭിജ്ജന്തീതി സാധാരണം
റാനം പതിഭിന്നേഹി ലക്ഖണ്ണേഹി ദിന്നമ്പേകത്ഥേ-കക്ഖണ്ണേ പവത്തിയം ന
കസ്സചി, തമാ വുത്തനയേനേവ തിണ്ണം പുരിസാനമേകക്വണ്ണേ പവത്തിയന്തി
സബ്ബമാ അപ്പവത്തിയം സമ്പത്തായം വചനമിദം, പരോ ഹോതീതി
മജ്ജിമുത്തമം ഭവതീതി അധിപ്പായേന 'യമേ'ച്ചാദിനാ വുത്തം
വുത്തിഗന്ഥമ്പഞ്ഠമുവേനാ ഹരിത്യാ ദസ്സേതും 'ക്വപനാ'തിആദിമാഹ,
നേദമുദാഹരണമ്ഠഹം മനം ഭോസേതി-യതോ വിപ്പടിസേധവിസയമേവേദം ന
ഹോതി, കുതോ യതോ "വത്തമാനേതി അന്തി"ച്ചാദിപ്പഭൂതീനം വത്തമാനേതി
അന്തിച്ചാദിഹി വാക്യേകദേസേഹി നിദിട്ഠാനമേവ പുബ്ബപരച്ഛക്കാനം
പുരിസവചനവിസേസവിധായകേന "പുബ്ബപരച്ഛക്കാന മേകാനേകേസു
തുമ്ഠഹ്മ്ഠ സേസേസു ദേവേ മജ്ജിമുത്തമപഠമാ" (൬-൧൪) തീമിനാ
വാക്യാവയവേന തുമ്ഠഹ്മ്ഠസേസേസു പയുജ്ജമാനേസു അപ്പയുജ്ജമാനേസു
വാ യമാക്കമം പുബ്ബച്ഛക്കാനം പരച്ഛക്കാനഞ്ച മജ്ജിമുത്തമപഠമാനം പച്ചേകം
ദേവേ വചനാനി യമാക്കമം ഭവന്തീതി 'ഗച്ഛഥ ഗച്ഛാമാ'തി ഏത്ഥ ഏകക്വണ്ണേ

പവത്തിയേവ നത്ഥി, ദിനന്വന സാവകാസാന മേകക്ഖണേ പവത്തിയേവ ഹി വിപ്പടിസേയോതി, തമാപി വുത്തനയേന വിപ്പടിസേധപ്പകപ്പനാപി സക്കാ കാതുന്തിദമുദാഹടം സിയാതി ദട്ഠഞ്ചം, ഇമിസ്സാ പന പരിഭാസായ നിരാകുലപ്പവത്തി “ആദിസ്സാ” തീമിസ്സാ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ, കതാകതപ്പസങ്ഗീ യോ വിധി, സോ നിച്ചോ, യോത്ഥകതേയേവായമനിച്ചോതി വുത്തനിച്ഛാനിച്ഛേസു അന്തരങ്ഗബഹിരങ്ഗേസു ചാതുല്യബലത്താ നാസ്സ യോഗസ്സ ബ്യാപാരോ, തമാഹി നിച്ഛാനിച്ഛേസു നിച്ഛമേവ ബലവന്തി നിച്ഛാനിച്ഛാനമതുല്യബലതാ, അന്തരങ്ഗബഹിരങ്ഗപ്പകാര(മ്പന) ഉപരി “ലോപോ”തി (൧-൩൯) സുത്തേ പകാസിസ്സാമ.

൨൩. സങ്കേതോ

വചനാരമ്ഭസ്സ ഫലമാഹ-‘അനുബന്ധോതി യം വുത്തം’ത്യാദി, വുത്തിയം “യോനവയവഭൂതോ സങ്കേതോ”തി സാമഞ്ഞേന വുത്തേപി “ഭാസിസ്സം മാഗധം സദുലക്ഖണ”ന്തി സദുലക്ഖണാ ഭിധാനപ്പകരണതോ സദുസ്സാനവയവഭൂതോതി വിഞ്ഞായതേതി ദസ്സേതുമാഹ-‘കസ്സ’ത്യാദിത്വുപ്പച്ചയേ ലകാരോ ഉദാഹരണം, പകതിയാദി സമുദായസ്സാതിആദിവാക്യസ്സ സാപ്പായമത്ഥം വിവരിതും ‘ഏവമഞ്ഞേതേ’ച്ചാദി വുത്തം, കേചി സദുസത്ഥകാരാതി പാണിനിം സന്ധായാഹ, വചനന്തി “തസ്സ ലോപോ”തി (൧-൩-൯) വചനം, പയോഗാസമവായിതാതി കത്താഇച്ഛാദിപ്പയോഗേ അസമവായിതാ അപ്പയോഗിതാതി അധിപ്പായോ, ഏവമ്പിസ്സ ലോപോ വസേയോ... അനുപുബ്ബോ ബന്ധിവിനാസത്ഥോതി ആഹു ഉച്ഛാരിതപധംസിത്താ അനുബന്ധ്യതേ വിനസ്സതേത്യനുബന്ധോതി ഇമായ സദു ബ്യാപ്പത്തിയാവസേന.

൨൪. വണ്ണ

‘അതേനാ’തി (൨-൧൦൮) ഏത്ഥ അതോതി രസ്സബ്ധത്തിനിദ്ദേസോ വാ സിയാ രസ്സജാതിനിദ്ദേസോ വാ സകലനിസ്സയബ്യാപി അത്ഥജാതി നിദ്ദേസോവാ, തത്ഥ രസ്സബ്ധത്തിനിദ്ദേസേ സതി ബുദ്ധസിദ്ധാദീസു യത്ഥകത്ഥചി അകാരോ ഗയ്ഹതേതി നേട്ഠപ്പസിദ്ധി... കേസഞ്ചി അസിജ്ജന്യനതോ, രസ്സ ജാതിനിദ്ദേസേ പന ബുദ്ധസിദ്ധാദിസബ്ബാകാരന്താനം ലക്ഖണികഗവാദ്യകാ രന്താനഞ്ചാകാരോ ഗയ്ഹതീതി സബ്ബമാ ഇട്ഠപ്പസിദ്ധി, നാഞ്ഞോ ദീഘോ ബൃത്തന്തരത്താതി നാനിട്ഠപ്പത്തി ആകാരതോ നാസ്സേനാഭാവാ, തസ്ഥാ അതോതി രസ്സജാതിനിദ്ദേസേ നിസ്സിതേ സബ്ബമിദമിട്ഠം നിപ്ഫജ്ജതീതി നാത്ഥജാതി നിസ്സീയതേ, ന രസ്സബ്ധത്തിച, “യുവണ്ണാനമേ ഓലുത്താ”തി (൧-൨൯) ആദീസു പന രസ്സബ്ധത്തിയാ രസ്സജാതിയാ വാ നിദ്ദേസേ ‘തസ്സേദം നോപേതി’ച്ചാദീസു ഏഓആദികമിട്ഠം കത്ഥചി ഭവേയ്യ, ന സബ്ബത്ഥ, സബ്ബത്ഥ വാ ഭവേയ്യ ‘വാതേരിതം സമോനാ’തിആദീസു ബൃത്തന്ത രത്താ, തസ്ഥാ സബ്ബമാ ഇട്ഠപ്പസിദ്ധിയാ ഇത്തജാത്യാദി നിസ്സീയതേ, അഥവാ വണ്ണുച്ചാരണമ്പതി കേസഞ്ചി വണ്ണുപ്പത്തിട്ഠാനാനം ഉച്ഛന്നീചതദുഭയ സംഹാരവസേന വണ്ണവിസേസുപ്പത്തി ദസ്സനതോ തേസം വസേന രസ്സ ബൃത്തിനിദ്ദേസേ രസ്സജാതിനിദ്ദേസേ വാ വുത്തനയേന ഇട്ഠാനിട്ഠപ്പത്തിയം സബ്ബമാ സബ്ബമാ ഇട്ഠപ്പസിദ്ധിയാ ഇത്തജാത്യാദി നിസ്സീയതേ, തത്ഥ വണ്ണ പരേന സവണ്ണഗുഹണം നിയമിതും വചനമിദമാരദ്ധന്തി ‘സബ്ബത്ഥേവാ’തിആദിനാ വചനാരമ്ഭഫലമാഹ, സബ്ബത്ഥേവാതി സബ്ബസ്ഥിംയേവ സുത്തപ്പദേസേ. നനു സയഞ്ചാതി വുത്തേപി പരിയത്തം, ന ഹ്യുത്തം രൂപാ സയമത്ഥി, അത്തം വാ (സയ)തോ രൂപന്തി

സിദ്ധേപ്യേവം സതി അത്ഥേതമ പരോ കോചി വിസേസോതി ഞാപേതും സഞ്ച
രൂപ'ന്തി വൃത്തികാരോ ആഹാതി സമ്ബന്ധോ, രൂപസ്ത വിസേസിതബ്ധത്താ
'സഞ്ച രൂപ'ന്തി വൃത്തിയം നിദിസിതമാനത്താ ച രൂപന്തി വിത്തായതീതി
'സഞ്ച ഗയ്ഹതീ'തി വൃത്തം, സംരൂപഗൃഹണായാപിസദും കരോതോ-ധിപ്പായോ-
യന്തി വത്തുമാഹ-'അത്തമേ'ച്ചാദി, അത്തമാതി അത്തേനപ്പകാരേന
സംരൂപഗൃഹണായ അപിസദാഭാവേതി അധിപ്പായോ, അത്തപദത്ഥേതി
അത്തപദത്ഥ സമാസവിസയേ, ഗുണീഭൂതസ്താതി അപ്പയാനഭൂതസ്താകാരേ
കാരാദിനോ, സമാസേന വൃത്തത്താ പധാനതൂ തത്തേപി ഗുണോ ഭവതി
അത്തപദത്ഥോ-കാരേകാരാദി വിധായ കത്താ, വിധീയമാനോ സവണ്ണോവ
പധാനം... ഇദമത്ഥിതായ തപ്പവത്തിയാതി. നനു വൃത്തിയമപിസദസ്താത്ഥം വദതാ
സയഞ്ചേതി വത്തബ്ധം, "തഥാ സയമത്തനീ"തി നിഘണ്യുതോ സയഞ്ച-
ത്താകാരേകാരാദിഞ്ച ഗയ്ഹതീത്യമത്ഥോ സമ്ഭാവീയതീതി ചോദനമ്പനസി
നിയായ 'സഞ്ച രൂപ'ന്തി വദന്തോ സാധിപ്പായാരുള്ഹം കിഞ്ചി അത്ഥവിസേസം
പകാസേതും തഥേവാഹാതി ദസ്സേതും വൃത്തം-'സയഞ്ചേ'ത്യാദി, "ധനത്താതീസു
സംസദോ, തമാത്തത്തനിയേസുപി"തി നിഘണ്യുവചനതോ 'സ'ന്തി അത്താപി
ഗയ്ഹതി, കോ സോ സദുരൂപം സാധാരണം, 'സ'ന്തി അത്തനിയമ്പി, കിന്തം
സദാന മസാധാരണം സദുരൂപം, തഥാ സതി അത്തനിയം രൂപം
നാമാത്തസഞ്ചാതസദുസമ്ബന്ധിതി ആഹ-'സംരൂപം സദാനമസാധാരണം
രൂപ'ന്തി, ഏതഞ്ച ഇദന്തീമിനാ സമ്ബന്ധിതബ്ധം, അസാധാരണന്തി അസാധാരണം
സദുരൂപം, സതി സമ്ഭവേ ബൃഭിചാരേ ച വിസേസനസ്ത സാത്ഥകതായ
അസാധാരണന്തി രൂപം വിസേസതാ സാധാരണസ്താപി സമ്ഭവോ വൃത്തോയേവ
നാമാതി ആഹ-'ദുവിധം ഹി'ച്ചാദി, കിന്തം സാധാരണമസാധാരണഞ്ചരൂപന്തി
സാമത്തേന രൂപം നിദിസിതമാഹ-'തത്ഥാ'തിആദി, തത്ഥാതി നിദ്ധാരണേ
സത്തമീ, സദാനന്തി സാത്ഥകനിരത്ഥകാനം യേസംകേസഞ്ചി സദാനം, തംതം
സദത്താദീഹി തേസംതേസം ബുദ്ധ അതുആദിനം സദാനം സദത്താദി, ഉഭയത്ഥ
ആദിസദേന അത്ഥോ സഞ്ഗഹിതോ, തേന സാധാരണം സദുരൂപമത്ഥരൂപം തഥാ-
സാധാരണന്തി ചതുബ്ധിധം സംരൂപന്തി ദസ്സേതി, ചതുസുപി
ചേതേസ്വസാധാരണസ്ത സദുരൂപസ്സേവോപാനം ദസ്സേതുമഹ-'തത്ഥാ'തിആദി,
സാധാരണരൂപബൃദാസേനാതി സാധാരണരൂപസ്ത പരിച്ചാഗേന, ഉപാദിയന്തോ
രൂപമേവ സദസ്സസം, നാത്ഥോതി ച ദസ്സേതീതി സമ്ബന്ധോ, ച സദോ പനേത്ഥ
'ഇദം ദസ്സേതീ'തി ഹേട്ഠാ വൃത്തം സമുച്ചിനോതി,
അസാധാരണസ്സേവോപാദിയനേ കാരണമാഹ-'തത്ത്'മി'ച്ചാദി, ഇതരന്തി യേ
സംകേസഞ്ചി സദാനം സദത്താദി, പരസ്താപിതി അത്തസ്ത യസ്തകസ്തചി
സദസ്താപി, ഇതി ഇദം, പതിതം പസിദ്ധം, ഏത്ഥ പന ഇതിസദോ ഹേതുമ്ഹി,
യസ്മാ ഇദം യഥാവൃത്തം പസിദ്ധം തസ്മാ പുബ്ബാചരിയപരമ്പരായാഗതോ
പദേസതോ ഉപാദിയന്തോതി പകതം, സംസദവിസേസനസാമത്ഥിയേന
അസാധാരണരൂപോപാദിയനേപി അസാധാരണം സദുരൂപമേവോപാദിയതി
നാസാധാരണമത്ഥരൂപം... ഇമിനാ വക്ഖമാനകാരണതാ [തായ (പോത്ഥകേ)]
വസേനാതി ആഹ-'സദസ്സേ'ച്ചാദി, ആസന്നം...സദതോ സദഭാവസാ നത്തത്താ,
വിപരിയയതോതി വിപരിയാസേന അനാസന്ന ഭാവേനാതി അത്ഥോ,
ചക്ഖുവിസയോപി ഹി അത്ഥോ കഥം സോതവിസയസദസ്ത ന ആസന്നോ
സംരൂപമ്ഭവിതുമരഹതീതി, കാരണന്തരമാഹ-'അഹേയുത്താചാ'തിആദി,
അഹേയുത്താതി അപരിച്ചജനീയത്താ, ഇദമ്പി നിച്ചസമ്ബന്ധിത്തേ
കാരണവചനം, തം സദുരൂപം, നിച്ചസമ്ബന്ധിതി നിരന്തരസംയോഗീ,
വിപരിയയതോതി ഹേയുത്താ, തഥാഹി'ച്ചാദിനാ അത്ഥസ്ത ഹേയുത്തം ബോധേതി,

അപരം കാരണമാഹ-‘അസാധാരണഞ്ച രൂപം’ത്യാദിനാ, സാധാരണോ പരിയായ സദാനം, പച്ചേതബ്ബത്താതി വിഞ്ഞാതബ്ബത്താ, ഇദാനി കാരണത്തായം സമോധാനേതാ ഇമേഹി കാരണേഹി രൂപമേവ സദസ്സ സംനാമ, നാത്ഥോതി നിയമേതാ ദസ്സേതും ‘തദേവ’ന്തിആദി ആരദ്ധം, തദേവന്തി യസ്മാ ഏവം, തം തസ്മാതി അത്ഥോ, സരൂപപ്പയാനേതി “ഗോസ്സാ വൺ” (൧-൩൨) ത്യാദോ ഗോസ്സാത്യാദികേ സരൂപപ്പയാനേ.

൨൫. നൂ

നൂസുതിയാ ജന്ത്വാദിനമ്പി “ന്തന്തുനംന്തോ യോമ്ഹി പഠമേ” (൨-൨൧൫) ത്യാദിനാ ഗഹണപ്പസങ്ഗേ ജാതിയമഭിപ്പസങ്ഗബാധനത്ഥം ബൃത്തിയം വന്ത്വാദി സമ്ബന്ധീനമുപാദാനത്തമിദമാരദ്ധം “വന്ത്വാവണ്ണാ” (൪-൭൯) “തമേത്ഥസ്സത്തിതി മന്തു” (൪-൭൮) “കത്തരി ഭൂതേ ക്തവന്തു ക്താവീ” (൫-൫൫) തി വിഹിതാ വന്ത്വാദയോ നാമ.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

പരിഭാസാധികാരോ സമത്തോ.

സരലോപാദി വണ്ണനാ

൨൬. സരോ

ആധാരവിസേസാപസ്സയനന്തി ഓപസിലേസികാധാരവിസേസസ്സ നിസ്സയനം, ഓപസിലേസികാധാരം വിനാ ആധാരന്തരേ ഗഹിതേ സതി വചനന്തരം സുത്തന്തരം വിനാ ബൃവഹിതനിവത്തി കാതും ന ച സക്കാതി സമ്ബന്ധോ, കേചിതി ബുദ്ധപ്പിയാചരിയാദയോ ദസ്സേതി, തേ ഹി യദി വണ്ണേന കാലേന വാ ബൃവയാനേപി സന്ധി ഭവേയ്യ തദാ സരേതി നിമിത്തസ്സോ പാദാനം നിരത്ഥകം ഭവേയ്യാതി സരേതി നിമിത്തോപാദാനസാമത്ഥിയേനാനേന വണ്ണാദിബൃവയാനേ നോ സന്ധിതി മഞ്ഞമാനാ ‘നിമിത്തോ’ച്ചാദികം വാക്യമാഹു, തദയുത്തന്തി തേഹി‘നിമിത്തോ’ച്ചാദിനാ യം വുത്തം, തം അയുത്തന്തി അത്ഥോ, അയുത്തത്തേ കാരണം ബൃഭിചാരസബ്ഭാവേന സാമത്ഥിയാഭാവോയേവാതി ബൃഭിചാരദസ്സേത്വാ സാമത്ഥിയാഭാവദസ്സേതുമാഹ-‘അവസാനേ,ച്ചാദി, കാരിയാഭാവേപിതി ഏത്ഥ ന കേവലം ‘ഇദമേവ സച്ചം, സുമനാ ഭവന്തു അമോപി’ത്യാദോ വണ്ണകാലബൃവയാനേയേവ, അഥ ഖോ ‘ഏതേ ന സച്ചേന സുവത്ഥി ഹോതു’ത്യാദോ അവസാനേ ‘പമാദോ മച്ചുനോ പദം’ ത്യാദോ അന്ത ബിന്ദു സങ്ഖാതനിമിത്തന്തരേ വാ കാരിയാഭാവേപി നിമിത്തോ പാദാനസ്സ സാത്ഥകതോതി അപിസദസ്സത്ഥോ, സാത്ഥകതോതി ഭാവപ്പച്ചയലോപേന ഭാവപ്പയാനവസേന വാ വുത്തം, സാത്ഥകത്തതോതി വുത്തം ഹോതി, അന്തമാ നിമിത്തോപാദാനമേവ സാത്ഥകം നാമാതി ‘നിമിത്തോ പാദാനസ്സ സാത്ഥകതോ’തി ന യുജ്ജതി, അയമേത്ഥാധിപ്പായോ ‘അവസാനേ നിമിത്തരേ വാ കാരിയാഭാവേന ബൃഭിചാരസബ്ഭാവോ അന്തമാനുപപത്തിലക്ഖണം സാമത്ഥിയം നത്ഥി, നിമിത്തനുബൃവയാനേപി ചത്ഥി, യഥാ’ദാരുനിമിത്തം വനോപസങ്കമന്’ന്തി തസ്മാ വണ്ണകാലബൃവയാനേപി സരേതി നിമിത്തേ സതി ലോപകാരിയം പപ്പോതേ വാ’തി. ലുപ്പതിതി ‘തത്രിമേ’ച്ചാദിനാ കഥനകാലേ ന

ദിസ്തതീതി അതോ, അദസ്തനമത്തമേവ ഹി ലോപോ, അത്തമാ
'തത്രാ'ദിസദുരുപാഭാവപ്പത്തിയാ അത്ഥപ്പതീതി കാരിത്തമേസം ന സിയാതി,
പഠമായ നിദിഷ്ടോ... വുത്തത്താ കമ്മസ്സ, സരസ്സാതി വദേയ... ഭാവേ
ഖാദിപ്പച്ചയേന അവുത്തകമ്മത്താ, ഇഹാതി ഇമിനാ സത്ഥന്തരേ
ഭാവസാധനവസേന ഗഹണം വിഭാവേതി, ഗന്ഥ ലാഘവോ... സരസ്സ ലോപോതി
വാ ലോപം പപ്പോതീതി വാ അവത്തബ്ബത്താ, സരോതി പഠമായ നിദിഷ്ടാ
സരോ ലോപോ നാമ ഹോതീതി സങ്കാപി സിയാതി ആഹ-'ന ചേ'ച്ചാദി,
ഇഹാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ, ഹോന്തിച്ചാദോപി പുബ്ബസരലോപേ
ഹന്തിച്ചാദികമ്പി സിയാത്യാസങ്കിയാഹ-'സോചേ'ച്ചാദി, ഉസ്സഗ്ഗതോ ആഗതോ
സമ്ഭൂതോ തസ്സ വാ അയംതി ഓസ്സഗ്ഗികോ പുബ്ബലോപോ , തസ്സ ഭാവോ
ഓസ്സഗ്ഗികത്തം, ഓസ്സഗ്ഗികത്താ പുബ്ബലോപസ്സ കാരിയന്തരേഹി പരലോപാദീഹി
അപവാദവിധീഹി ആബാധിതോ ഏവ, സോ ച പുബ്ബലോപോ ഹോതീതി
സമ്ബന്ധോ, "പരോ ക്വചി"തി (൯൧-൨൭) ക്വചിഗൃഹണേന പുബ്ബപരലോപാനം
തൃല്യബലത്താഭാവാ യഥാ ഗമപ്പത്തിതോ പരലോപസ്സാപവാദരൂപത്തം,
അജ്ഞാസിതേതി പവിട്ഠേ, ന ഹോതി... പരലോപാപവാദേന ബാധിതത്താ,
തേഹീതി പരലോപാദീഹി, സബ്ബമാ മുത്തവിസയോ സദ്ധിന്ദ്രിയന്തി, വികപ്പേന
മുത്തവിസയോ ലതേ വാതി.

൨൭. പരോ

ഇതിസദ്ദോ ഇദമത്ഥേ, ക്വചി ലോപനീയോ ഹോതീതി ഇദം വചനം
ദീപേതീതി സമ്ബന്ധോ, കിന്തി ആഹ-'പയോഗാനുസാരിത'ന്തി, കസ്സാതി
ആഹ-'കാരിയസ്സ പരലോപസ്സാ'തി, കേന ഹേതുനാതി ആഹ
'ക്വചിഗൃഹണേനാ'തി, കത്ഥാതി ആഹ-'ഇഹ ഇമസ്ഥിം സുത്തേ'തി, തേനാതി
തേന പയോഗാനുസാരിതാദീപനേന, യഥാപയോഗന്തി
ആഗമപയോഗാനതിക്കമേന, നിച്ചം പക്ഖേവാ പരലോപോ സിയാതി
ഹോന്തിച്ചാദോ നിച്ചം, ലതാവതിആദീസു പക്ഖേ വാ പരലോപോ ഭവേയ്യ,
ഏവം മഞ്ഞതേ "കസ്ഥിന്തി അത്ഥേ ക്വാതി നിപ്ഫന്നേനാനിയമവുത്തിനാ
അനിയമത്ഥസ്സേവ വിസേസകതോ വചനേ സബ്ബത്ഥേവാനിയതത്ഥവുത്തിത്താ
ക്വചിസദ്ദോ-യം യഥാഗമം നിച്ചമനിച്ചമസന്തബ്ബ വിധിം ദീപേതി, തത്ഥ
ഹോന്തിച്ചാദികോ നിച്ച പക്ഖോ പരലോപസ്സേവ വിസയോ,
ലതാവതിആദികോ അനിച്ച്പക്ഖോ ഉഭയസാധാരണത്താ പുബ്ബലോപസ്സാപി
വിസയോതി ഇമിനാ നിച്ചം പക്ഖേ വാ പരലോപോ ഹോതി,
അസന്തപക്ഖോ പന സദ്ധിന്ദ്രിയന്തിആദികോ പുബ്ബലോപസ്സേവ വിസയോ
സബ്ബമാനേന പരിച്ചത്തത്താ"തി, തീസുപി ചേതേസു പന പക്ഖേസു
നിച്ചാനിച്ച്പക്ഖേസു യേവസ്സാപവാദരൂപതാ... പുബ്ബലോപസ്സ സബ്ബമാ
ഹോന്തിച്ചാദോ നിവാദകത്താ വാ വിധായകത്താ വാ പരലോപസ്സ, ന
ത്വസന്തപക്ഖേ... പുബ്ബലോപസ്സേവ സബ്ബമാനേന ദിന്നാ വസരത്താ,
ലോകഗ്ഗോതിആദി തു ക്വചിസദുസ്സ പയോഗാനുസാരിതാ ദീപകത്താ നിച്ചേ
അസന്തേവാപി വിധിമ്ഹി ദീപിതേ പരലോപേന വാ നിപ്ഫജ്ജതീതി
നേട്ഠബ്ബാഘാതോ, ഏവം താവ ക്വചിഗൃഹണേ സബ്ബമാനിട്ഠപരിഹാരേന
ഇട്ഠപ്പസിദ്ധി സിയാ, തദഭാവേകമന്തി തദഭാവേ വിരോധമാഹ-'അത്തതേ'ച്ചാദി,
പരിയായേന ഭവന്തീതി ക്വചിഗൃഹണാഭാവേ 'പരോ'തി സുത്തം സിയാ തഥാ
സതി സുത്തദ്വയമേകവിസയം തൃല്യബലബ്ബ സിയാ, തത്ഥ വിപ്പടിസ്സേയാഭാവാ
പമാണഭൂതാനമാചരിയ (വചനാ)നം നിരത്ഥകതാ മാ ഭവീതി വാരേന

ഭവന്തീതി അഥോ, ഇതീതി ഇമിനാ പരിയായഭവനകാരണേന, പക്വേയേവ സിയാതി ലതാവതിആദിസു പുണ്യലോപേ പരിയായപ്പവത്തേ പരിയായേന പരലോപസ്താപ്പവത്തിതോ ലതാവതി പക്വേയേവ പരലോപോ ഭവേത്യു, ഹോന്തിച്ചാദോ നിച്ചം ന സിയാതി സമ്ബന്ധോ, തഞ്ചാതി തം പരിയായഭവനഞ്ച, ലോ വാക്യാലങ്കാരേ, പടിപദന്തി പദമ്പ ദമ്പതി ഹോതി, നേകദേസപരിഹാരേനാപി, തേനാഹ 'ന കത്ഥചീ'തി, ഇമിനാ ഇദം ദീപേതി "സുബ്ബത്ഥ വികപ്പപ്പസത്തിയാ ഹന്തി, സദ്ധുന്ദ്രിയംത്യാദികം "ന ദേവാ"തി (൧-൨൮) സുത്തേപി ഹന്തിച്ചാദികഞ്ചാനിട്ഠരൂപമ്പി സമ്പജ്ജതീ"തി. നചേവമിട്ഠന്തി ഏവമിദം യഥാവുത്തം വികപ്പവിധാനം സദുലക്ഖണഞ്ഞൂഹി നേവാഭിമത്തി അഥോ, തമേവ സായേതി 'പരലോപോ ഹി'ച്ചാദിനാ, അഥാ നിച്ചപക്വേ വാ പരലോപേ കതേ-നേന പരിച്ചത്തട്ഠാനേ ഉസ്സഗ്ഗപ്പവത്തിയാ ലതാവ ലതേവാതി രൂപദയം സമ്പജ്ജതി തസ്മാ പയോഗാനുസാരിതാദീപകേന ക്വചിസദ്ദേനേവ ഹോന്തി സദ്ധുന്ദ്രിയം ലതാവ ലതേവാതി പയോഗ സമ്ഭവോപി, തഥാപി അനിച്ചപക്വേ ലതാഇവാതി തതിയരൂപപ്പസിദ്ധിയാ പരിയായേന ഭവിതഞ്ചന്തി പരികപ്പേതി 'നനു ചേത്യാദിനാ, അഥ "പരോ ക്വചീ'തി ക്വചിഗ്ഗഹണേ സതി അപ(വാദരൂപ)ത്താ കമമ്പരിയായപ്പവത്തിതി മനസി നിധായാനിച്ച്പക്വേ പരിയായപ്പവത്തിദീപനത്ഥം "ന ദേവാ"തി സുത്തിതന്തി അപവാദേ രൂപത്തയേപി പരിയായപ്പവത്തിയം ദോസാഭാവമാഹ-'നായം ദോസോ'ച്ചാദി, തഥാഹിച്ച്ചാദിനാ "ന ദേവാ"തി സുത്തേനേവ പരിയായസ്താപി ദീപിതത്തം സായേതി, സാ ച ഏകത്ഥപ്പവത്തി പരിയായം വിനാ ന സമ്ഭവതി... ഏകക്ഖണേ പവത്യസബ്ഭാവതി അധിപ്പായോ, നനു ച ക്വചാഭാവേ പരിയായപ്പവത്തിയം യഥാവുത്ത ദോസസ്സേവാപ്പസംഗതോ മാ ഹോതു പരിയായോ, ഭിന്നവിസയേ പന പുണ്യപരലോപപ്പവത്തിയാ "ന ദേവാ"തി നിസേധേ ലതേവ ലതാവ ലതാഇവാതി രൂപത്തയം നിപ്ഫജ്ജതീതി ചോദനം മനസി നിധായാഹ-'നചേ'ച്ചാദി, തത്ഥ ദോസമാഹ-'തഥാ ച സതി'ച്ചാദിനാ, കത്ഥചി ദേമിച്ചാദോ നിച്ചം പുണ്യലോപസ്സേവ, കത്ഥചി ഹോന്തിച്ചാദോ നിച്ചം പരലോപസ്സേവ , വികപ്പേന വാ കത്ഥചി യഥോദകം യഥാഉദകം ത്യാദോ പുണ്യലോപസ്സേവ കത്ഥചി ഇതിപി ഇച്ചപിച്ചാദോ പരലോപസ്സേവ കത്ഥചി ലതേവ ലതാവ ലതാഇവാച്ചാദോ പരിയായേനുഭയലോപസ്സേവ ദസ്സനതോതി സമ്ബന്ധോ, ഏത്ഥച ഇതിപിതി വവത്ഥിതവിഭാസത്ത ദീപനേന ക്വചിസദ്ദേന പരലോപേ കതേ-ഞ്ഞത്ര പുണ്യ ലോപേ സമ്പത്തേ "ന ദേവാ"തി ഏത്ഥാനുവത്തമാന ക്വചാനുഭാവേന നിച്ചം നിസേധേ ഇച്ചപിച്ചേവ ഭവതി. സമ്ബജ്ജതീ തേസു തേസു സുത്തേസു. പരിച്ഛേദോതി കമ്മത്ഥവസേന ആധാരവസേന വാതി ആഹ-'പരിച്ഛിജ്ജതി'ച്ചാദി.

൨൮. നദേ

തത്ഥചാതി ചസദ്ദേന ഭവിതഞ്ചം, തഥാ ച സതി അഞ്ഞോഞ്ഞാനജ്ജന്ധാസി തം യഥോദകം യഥാഉദകംത്യാദി ഇതിപി ഇച്ചപിച്ചാദിച സംഗഹിതം ഭവതീതി, പുണ്യലോപേ പരലോപേ ച പരിയായേന സമ്പത്തേ ദിന്നമ്പി പക്വേ അഭാവേ സതി കമമിദം യുജ്ജതീതി ചോദേതി'യജ്ജേവ'മിച്ചാദിനാ, യജ്ജേവന്തി ഹി അയം നിപാതസമുദായോ അനിട്ഠാപാദനാരമ്ഭ വത്തതേ, ഏവഞ്ചേ ഗയ്ഹതീതി അഥോ, തദേതി അത്ഥതോ വിത്തായതി, നിച്ചം സന്ധികാരിയാഭാവേ കാരണമാഹ-'ഉപസിഘേസാ ഭാവതോ'തി, തദേവ

സമത്വത്തിന് ഈ ദിനം സാക്ഷ്യം വഹിക്കട്ടെ. എല്ലാവരും കൈകൾ ചേർത്താണ് നമ്മുടെ ഭൂതകാലം കഴിഞ്ഞത്. അതിനാൽ ഏതു തരത്തിലായാലും നമ്മുടെ ഭാവനങ്ങൾക്ക് പരിധിയില്ല. നമ്മുടെ ഭാവനങ്ങൾക്ക് പരിധിയില്ല. നമ്മുടെ ഭാവനങ്ങൾക്ക് പരിധിയില്ല.

൨൯. യുവ

നന്നു സുത്തേ 'ലുത്താ'തി പഞ്ചമി നിദ്രേസാ 'പരേസ'ന്തി ഹോതു,
'യമാക്കമം'തി തു വചനാഭാവേ കഥം യമാക്കമത്തിദം വുത്തന്തി
ആഹ- 'സമേ'ച്ചാതി, സമാ സഞ്ചയാ ഗണനാ യേസു തേ സമസഞ്ചയാ-ഉദ്രേസിനോ
അനുദേസിനോ ച, ഉദ്രിസനം പഠമം നിദ്രിസനം ഉദ്രേസോ, അനുദിസനം പച്ഛാ
കഥനം അനുദേസോ, ഉദ്രേസോ അനുദേസോ ഏസമത്ഥിതി ഉദ്രേസിനോ
അനുദേസിനോ, തേസം സമസഞ്ചയാനമുദ്രേസിനം അനുദേസിനഞ്ച,
ഇവണ്ണുവണ്ണാഹി ഉദ്രേസിനോ ദേ, ഏ ഓകാരാ അനുദേസിനോ ച ദേതി
ഉദ്രേസിനമനുദേസിനഞ്ച റാന്യാദേസാനം സമസഞ്ചയാ സിയാ, സതിയഞ്ച തസ്സം
യമാക്കമ മാദസാ വിധിയന്തേ, ലോകതോ സിദ്ധിമുപദസ്സേതി 'തമാഹി'ച്ചാദിനാ.
അവ...പേ... ഏ ഓതി പരേസം മതം, വിപ്പടിപത്തിതി വിരുദ്ധാ പടിപത്തി
പടിജാനനം, പരേ "സതിപി ഹേട്ഠാ വാഗ്ഗഹണേ'ക്വചാസവണ്ണം ലുത്തേ'തി
സുത്തേ ക്വചിഗ്ഗഹണകരണതോ അവണ്ണേ ഏവ ലുത്തേ അസവണ്ണോ വിധി
ഹോതി, തതോ ഇയ ന ഹോതി ദിട്ഠുപാദാന"ന്തി വദന്തി, ക്വചിതി
അധികാരോ ഇയ ന ഹോതി മഹുസ്സുവോ മാതുപട്ഠാനന്തി, പതിസദോ
ആധാരത്ഥോ, തേന സമാനാധികരണോ ഉരസദോപിതി ഉരസ്ഥിന്തി നിച
സമാസത്താ അസക്വപദേന വിഗ്ഗഹേ കതേ "അസഞ്ചയാ വിഭത്തി"ച്ചാദിനാ
(൩-൨) സുത്തേന അസഞ്ചയാസമാസോതി
ദസ്സേതുമാഹ- 'വിഭത്യത്ഥേസഞ്ചയാസമാസോ'തി, ഏതഥ പന യുവണ്ണാനന്തി
സംസാമി സമീപസമൂഹ വികാരാവയവാദീസു റാന്യാദേസസമഞ്ചന്തേ ഛരട്ഠീ,
തസ്ഥാ ഇവണ്ണുവണ്ണാനം റാനേ ഏ ഓആദേസോ ഹോന്തിതി അത്ഥോ, റാനന്വന
തിയാ അപകംസോ നിവത്തി പസഞ്ജോ ചേതി, തത്ഥ ഗുണം റാനേ അസ്സാ
സമഞ്ചന്തീയന്തു **[ബജ്ജന്തു (ജിനിന്ദബുദ്ധി)]** തി അപകംസോ റാനസദസ്സത്ഥോ,
"സേമ്ഹസ്സ റാനേ കടുക്കമോസധം ദാതബ്ബ"ന്തി നിവത്തി "ദബ്ഭാനം റാനേ
സരേഹി അത്ഥരിതബ്ബ"ന്തി പസഞ്ജോ, തേസു ഇയ പഠമദുതിയാ ന യുജ്ജന്തി...
നിചുത്താ സദുത്ഥസമഞ്ചന്തസ്സ അപനയനവിനാസാ ന യുജ്ജന്തിതി, തതിയോ തു
(യുജ്ജതി)... സുത്തേ അത്ഥാഭിധാനായ ഇവണ്ണുവണ്ണാനം പവത്തിപ്പസഞ്ജോ
തദത്ഥാഭിധാനായേവ ഏഓആദേസോ ഭവന്തിതി.

നം. യവാ

“സത്തമിയം പുബ്ബസ്സേ”തി (൧-൧൪) പുബ്ബസ്സു കാരിയവിധാനതോ സത്തമീ നിദിട്ഠസ്സ പരതാ വിഞ്ഞായതീതി വുത്തിയം ‘പരേ’തി വുത്തം, ഏവമുപരിപി,

പരേഹി ഇച്ചസ്സ അജ്ജിയിണമുത്തോ'തി സായേതും “സബ്ബോചന്തി” “അജ്ജേയാ അധീ”തി ച സുത്തിതം, തേസമിധ പച്ചക്ഖാതഭാവദസ്സനത്ഥമാഹ-‘ഇദ’മിച്ചാദി, അബ്ഭക്ഖാനന്തി [\[അബ്ഭുഗുഭോ\]](#) ഇമിനാവ സിദ്ധന്തി “അബ്ഭോ അഭീ”തി ച ന വത്തബ്ബം, ഇതി+അസ്സ ഇതി റിതേ പരലോപോതി ദസ്സനത്ഥം ‘ഇതി അസ്സ പരലോപോ’തി ആഹ, അന്ധഗമാതിആദീസു നിച്ചം.

൩൧. ഏഓ

പുത്താ മേ+അത്ഥി, അസന്തോ+ഏത്ഥാതി പദച്ഛേദോ.

൩൨. ഗോസ്സ

അന്താദേസത്ഥോതി “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തി (൧-൧൭) ബാധകസ്സ “ഛാനുബന്ധാനേകവണ്ണാ സബ്ബസ്സാ”തി (൧-൧൯) ബാധകേന “വാനുബന്ധോ”തി (൧-൧൮) സുത്തേന അന്താദേസത്ഥോ, തേനേവ വുത്തം-‘ബാധകബാധനത്ഥോയമാരമ്ഭോ’തി, അവവാദേസേ പുബ്ബസരലോപേ ദീഘേച ഗവാസ്സം, ഗവച്ഛന്തി നിച്ചം. ഇദം കഥം സിജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ, ഇദന്തി യഥരിവേച്ചാദികം, കിം വിനാ സിജ്ജതീതി ആഹ-‘ഏവാദിസ്സാ’തിആദി, ഏവസ്സ ആദിഏകാരോ ഏവാദി, തസ്സ, റിആദേസമന്തരേനാതി സമ്ബന്ധോ, ചസദ്ദോ അട്ഠാനപ്പയുത്തോ, രസ്സവിധാനഞ്ചാതി യോജനീയോ, കതേപി തസ്ഥിന്തി തസ്ഥിം സുത്തേ വിഹിതേ ച, ന സിജ്ജതീതി ഏവാദിസ്സ റിആദേസോ ന കതോതി കത്വാ വുത്തം, ഭുസം+ഏവാതി (പന) റിതേ മഹാവുത്തിനാ ഏവാദിസ്സ ഇആദേസേ രൂപസിദ്ധി ഹോതേവ, ഇധ പന പകാരന്തരേന ‘ഭുസാമിവേ’തി സായേതുമാഹ ‘തന്വി’ച്ചാദി.

൩൩. ബൃജ്ജ

രസ്സദീഘാനന്തി സുത്തേ അവുത്തേ കഥം രസ്സദീഘാനന്തി ലഭതി ഉദ്ദേശിനോതി ആഹ-‘ദീഘസ്സാ’തിആദി, ദീഘസ്സാതി രസ്സസ്സാതി ച ഠാനസമ്ബന്ധേ ഛരട്ഠീ, പച്ചാസത്യാതി ഠാനസോ പച്ചാസത്യാ, ഇദഞ്ച നിസ്സയ വസേന വുത്തം, നിസ്സയകരണമേകോ സത്ഥാഗതോ ഞായോതി, ഇധ നിച്ചം-വീതിനാമേതി മുല്ലച്ചയം, ഇധ ന ഹോതി-ജനോ സായം.

൩൪. സര

ഠാനസമ്ബന്ധേതി റിതി ഠാനം പസങ്ഗോ, സമ്ബന്ധനം-സമ്ബന്ധോ, ഠാന്യാദേസഭാവലക്ഖണോ ഠാനേയോഗനിമിത്തഭൂതോ സമ്ബന്ധോ ഠാനസമ്ബന്ധോ തസ്ഥിം, ദേവ രൂപാനി ഹോന്തിതി ഇമിനാ ന സരൂപപ്പയാനോതി ദസ്സിതം ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ, ഹേതുമാഹ-‘ബഹുവചനനിദ്ദേസാ’തി, ദേവ രൂപാനിഹോന്തിത്യാദി വചനമിദം [\[പദമിദം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ദസ്സേതി “സരൂപപ്പയാനേപി ദിസദ്ദേ ദിസദ്ദസാമഞ്ഞേന സങ്ഖ്യാദിസദ്ദാനുസിട്ഠം നപ്പയുജ്ജതേ, തസ്സ (പന) സങ്ഖ്യേയ്യവചനസങ്ഖ്യാഭാവാ ഏകവചനമേവ () [\[\(പന\) \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ഹോതി”തി, ഇമിനാ ച-ത്ഥപ്പയാനോ-യം നിദ്ദേസോ ന സരൂപപ്പയാനോതി ദസ്സേതി, അധിപതിപച്ചയോ അധിപതിപ്പച്ചയോതി അനിച്ചം, ഇധ ന ഹോതി

ഇയ മോദതീതി, തം ഖണന്തി ഏതഥ ഏകങ്ഗവികലം പച്ചുദാഹരണന്തി സരമ്ഹാ പരത്താഭാവാ ന ദിത്തം.

൩൫. ചതു

തബ്ബഗ്ഗേ തതീയപഠമാതി കസ്സമാ വുത്തം ചതുത്ഥ (ദുതിയ) സദ്ദേഹി വഗ്ഗക്ഖരേസ്വേവ ഗയ്ഹമാനേസു തമാ നിദ്ദേസോ യുത്തോ, ന ഹി ചതുന്നമ്പൂരണോ ചതുത്ഥോ ദിന്നമ്പൂരണോ ദുതിയോതി അക്ഖരായേവ വുച്ചന്തിതി ആസങ്കിയ 'വിനാപി'തിആദിമാഹ, അക്ഖരേ അക്ഖരവിസയേ ചതുത്ഥാദി വോഹാരോ കരീയമാനോ വഗ്ഗഗുഹണം വിനാപി വഗ്ഗക്ഖരേയേവ രുള്ഹോ പസിദ്ധോതി സമ്ബന്ധോ, ഹേതുമഹി ഇതിസദ്ദോ, യതോ ഏവം, തസ്സമാ കാരണാ 'തബ്ബഗ്ഗേ തതീയപഠമാ'തി വുത്തന്തി അധിപ്പായോ, തബ്ബഗ്ഗേതി ചതുത്ഥദുതിയാ യസ്സമിം, തസ്സമിംയേവ വഗ്ഗേതി അത്ഥോ, പച്ചാസത്തിതി പതി ആപുബ്ബാ 'സദ-വിസരണഗത്യവസാദനേസു'ഇച്ചസ്സമാ ഇത്ഥിയാം ഭാവേത്തിമഹി നിപ്ഫജ്ജതീതി ദസ്സേതുമാഹ-'പച്ചാസീദന'മിച്ചാദി, യമായോഗുന്തി ചതുത്ഥക്ഖരേ ചതുത്ഥസ്സ തതീയോ ദുതിയക്ഖരേ ദുതിയസ്സ പഠമോതി ഏവം യോഗമനതിക്കമ്മ, ധസ്സ ദഭാവോതി ഇമിനാവ പുബ്ബസ്സ ധസ്സ ദത്തമുപലക്ഖേതി, തമാ യസത്ഥേരോതി. മേരോതി ഏതഥ ഏകാരോ വഗ്ഗക്ഖരോ ന ഹോതീതി തസ്സമിം തവഗ്ഗദുതിയക്ഖരസ്സ തസ്സ തോ പഠമോ ന ഹോതി. പണ്ണോതി ഏതഥ തവഗ്ഗ ദുതിയക്ഖരേന മകാരേന തബ്ബഗ്ഗഭൂതേ നകാരേ സതീപി ന സോ തബ്ബഗ്ഗദുതിയക്ഖരോതി ന തസ്സ പഠമോ തോ, ഏതഥ നിഗ്ഘോസോ നിഘോസോതിആദി അനിച്ചം, ദഡ്ഢോ നിട്ഠാനന്തി നിച്ചം.

൩൬. വിതിസ്സ

ഇതിസദ്ദോ-നുകരണം. നിപാതസ്സ പകതിവിയാ-നുകരണം ഭവതി, അനുകരണഞ്ച ദിധാ അസാധുസദുരൂപം സാധുസദുരൂപന്തി, തേസു ഭാരവാഹകോ കോചി തേന പീളിതോ 'അഹോ ഭാരോ'തി വത്തബ്ബേ സത്തിവേകല്ലാ 'അഹോ ബാല' ഇച്ചാഹ, തംസമീപവത്തി 'കിമയമാഹേ'തി കേനചി പുട്ഠോ സമാനോ 'അഹോ ബാല ഇച്ചയമാഹേ'തി വദതി, ഇധമസാധുസദുരൂപം, ഇതീതി പന സാധുസദുരൂപം, തസ്സമാ തതോ-നുകാരിയേനാത്ഥേന സാത്ഥകത്താ റാനസമ്ബന്ധേ ഛട്ഠീ.

൩൭. ഏഓ

നനു "വിതിസ്സേവേ വാ"തി (൧-൩൬) വോത്യനുവത്തിയ അവണ്ണേ ഏഓനം വോ ഹോതീതി ച സക്കാ വിത്താതും, തമാ സതി 'അവണ്ണേ ക്വചി വോ ഹോതീ'തി വത്തബ്ബം 'അഹോതി വാ'തി കസ്സമാ വുത്തന്തി ചോദനമാസങ്കിയാഹ-'ഓകാരസ്സപി'ച്ചാദി, റാനിഭാവേന നിദിട്ഠത്താതി "ഏഓന"ന്തി (൧-൩൭) വകാരാദേസസ്സ വിജ്ജമാനത്താ വകാരാദേസമ്പതി പുന ഓകാരോ റാനിഭാവേന നിദിസിതബ്ബോ ന സിയാതി അധിപ്പായേനാഹ, ന നിമിത്തന്തി ഏഓനം വകാരാദേസത്ഥം അവണ്ണോ കാരണം ന ഹോതീതി അത്ഥോ, അത്തമാതി അവണ്ണസ്സ നിമിത്തത്തേ, ഓകാരം ന പഠേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ, മകാരാഗമേ'യാച കമാഗതേ അഗ്ഗമക്ഖായതീ'തി, സ്വേ ഭവന്തി വിഗ്ഗയ്ഹ തനപ്പച്ചയേ തദ്ധിതവുത്തിയാം വിഭത്തിയാ "ഏകത്ഥതായം"തി (൨-൧൧൯) ലോപേ അകാരാദേസേ ദീഘേച സ്യാദിമഹി സ്വാതനം ദിത്തേ

ഹിയ്യത്തനം. സ്വാതന്ത്രിയുടേ സിദ്ധി, ഇയ നഹോതി പരേച ന വിജാനതീതി.

൩൮. നിഗൂ

കഥാമാഗമോ ഹോതീതി വൃത്തം യദി നിഗൂഹിതമാഗമോ സിയാ സുത്തേ ആഗമഗുഹണേ വാ ഭവിതഞ്ചം ഞ-മ-കാദൃ സുബന്ധവിസേസേന വാ ത്യാസകിയാഹ-‘അസതി പി’ച്ചാദി, ആഗമാവസായേ കാരണമാഹ-‘ആദേസത്തായോഗാ’തി, ആദേസത്തായോഗോ കഥം വിത്തായതി ചാഹ-‘ഠാനിനിദേസാഭാവതോ’തി, തഥാ സതി ആഗമിനിദേസാഭാവോ ആഗമത്തന്വി ന സിയാതി ചോദേതി ‘യജേജവ’മിച്ചാദിനാ, ന-ഇതി ചോദനം പടിക്ഖിപിത്വാ തസ്സ ആഗമത്തമേവ സായേതുമാഹ-‘തസ്സാ’തിആദി, തസ്സാതി നിഗൂഹിതസ്സ, രസ്സാനുപ്ಪവത്തിതോ രസ്സസരമേവ അനുഗന്ത്വാ പവത്തിതോ, അയമേവത്ഥോ വൃത്തിയന്വി ദസ്സിതോയേവാതി വത്തുമാഹ-‘ഏതദേവേ’ച്ചാദി, പുരിമാ ജാതീതി വിസേസനസമാസേകതേ രസ്സേ ച ബിന്ധാഗമോ, പരനിമിത്തസ്സാനിദിട്ഠത്താ ബഹുസദ്ദേ-ന്തസ്സ ബിന്ധാഗമേ ബഹും, സതിപി പയോഗാനുസാരിത്തദീപകസ്സ ക്വചിസദ്ദസ്സാപി വവത്ഥിതവിഭാസത്തേ വാസദ്ദസ്സാപി താദിസത്തസ്സേവ പടിപാദകത്ത സഭാവം ദസ്സേതും ‘വവത്ഥിതവിഭാസത്താ വാധികാരസ്സാ’തി വൃത്തിയം വൃത്തം, വവത്ഥിതസ്സ ലക്ഖിയസ്സ അനുരോധേന ലക്ഖണപ്പവത്തികാ വിഭാസാ വവത്ഥിതവിഭാസാ, അഭേദേന തു വാധികാരോ വവത്ഥിത വിഭാസാ, തസ്സാ ഭാവോ വവത്ഥിതവിഭാസത്തം, തസ്മാ, ഇയ ന ഹോതി ഇയ മോദതി, ഇമസ്മിം ഠാനേ ആഗമത്തപ്പകാസകോ ഠാനിനിദേ സാഭാവോ ആദേസത്തായോഗസഞ്ചാതോ കാരണവിസേസോ സമത്ഥോ, തസ്സ ഭാവോ സാമത്ഥിയം-അത്ഥബല-മത്തേമാനുപപത്തിലക്ഖണം, സചാതി സോ ആഗമോ ച.

൩൯. ലോപോ

ലോപസദ്ദസ്സ ഭാവസാധനമത്തമേവ സായേതുമാഹ-‘തേനേ’ച്ചാദി, ലോപോതി യദി കമ്മസാധനോ സിയാ തദാ തേന സമാനാധികരണം കത്വാ ഉപരി “പരസരോ”തി സുത്തമാരഭീയേയ്യാതി ബൃതിരേകമാഹ ‘ന പരസരോ’തി, ഇയ ന ഹോതി സഞ്ചരോ.

൪൦. പര

ത്വംസി ത്വമസീതി വികപ്പോ, ഇയ ന ഹോതി താസാഹം.

൪൧. വഗ്ഗേ

നനു വഗ്ഗേവഗ്ഗത്തോതി ഏത്തകേയേവ വൃത്തേ യസ്മിം (കിസ്മി)ഞ്ചി വഗ്ഗക്ഖരേ പരേ ബിന്ദുനോ യോകോചി വഗ്ഗത്തോ അനിയമേന ഭവേയ്യ തഥാ സതി അനിട്ഠന്വി സിയാത്യാസകിയ പച്ചാസത്തിം സന്നിസ്സായാനിട്ഠ നിവത്തിദസ്സേതുമാഹ-‘വഗ്ഗേ വഗ്ഗത്തോ’തിച്ചാദി, സോവാതി വഗ്ഗത്തോവ, തസ്മിന്തി വഗ്ഗക്ഖരേ.

൪൨. യേവ

നന്നു സദുത്താ ബുഭിചാരിത്താ ഏവസ്സ താവ സദോ ഹോതു, സംയതോ, സംഹിതോതി സദേകദേസഭൂതാനന്വി സമഭവാ തേപി ഗഹേ തബ്ബാ സിയുന്തി 'യഏവഹി സദേസു'തി യഹീനന്വി കമ്മം സദുവോഹാരോ കത്തോതി ആഹ 'ഏവാ'തിആദി, ഏത്ഥായമധിപ്പായോ 'അബുഭിചാരിനാ ബുഭിചാരി നിയമ്യതേ'തി.

൪൩. യേശം

യസദേ പുബ്ബസുത്തേനേവ സംസ്സപ്യാദേസേ സിദ്ധേ സോ () [\[\(തസ്സ\) \(പോത്ഥകേ\)\]](#) യ കാരമത്തേയേവ പരേ സംസ്സേവ (യഥാ) സിയാതി സുത്തമിദമാരദ്ധം.

൪൪. വന

ഠാനിനമാസിഈസ്സ ഗച്ഛതി പവത്തതീതി ആഗമോ നാമ, കോ-യമേത്ഥ ഠാനീതി ആഹ-'സരസ്സാതി, സുത്തേ അനുവത്തസ്സ ച അവിജ്ജമാനത്താ 'സരസ്സാ'തി കുതോ ലബ്ഭതീതി ചോദേതി 'നന്നു ചേ'ത്യാദിനാ. ആഗമസുതിയാ വനാദീനം ഠാനിസുതിയാ അഭാവേപി സാമത്ഥിയാ ബുഞ്ജനസ്സ വാ ആഗമോ സിയാ സരസ്സ വാ, യദി ബുഞ്ജനസ്സ വാ സിയാ (ന) "പദാദീനം ക്വചി"തി (൫-൯൨) സുത്തിത മാചരിയേന, തസ്മാ തദേവ ഞാപേതി 'സരോ യേവേത്ഥ ഠാനീ ഭവിതുമരഹതീ'തി. വുച്ചതേച്ചാദിനാ പരിഹാരമാഹ, നിപുബ്ബാ പദിസ്ഥാ അനപ്പച്ചയേ "പദാദീനം ക്വചി"തി യുകഅന്താവയവോ "തവഗ്ഗവരനാ"ദിനാ (൧-൪൮) യേ ദസ്സ ജോ "വഗ്ഗല സേഹിതേ"തി (൧-൪൯) (യസ്സ ജോ) നിപജ്ജനം, മാനന്തത്യാദീസുതി അധികാരാതി "കേയാ ഭാവകമ്മേസ്വപരോക്ഖേസു മാനന്തത്യാദീസു"തി (൫-൧൦) ഇതോ മാനന്തത്യാദീസുതി അധികാരാ, പച്ചയന്തരേതി മാനന്തത്യാദീതോ അന്തസ്ഥിം പച്ചയേ, കച്ചായനേന 'അതിപ്പഗോഖോതാവ'തി സാധനത്ഥം "ക്വചി ഓ ബുഞ്ജനേ"തി ഓകാരാഗമോ ഗകാരാഗമോ ച സുത്തന്തരേന വിഹിതോ, തം പകാരന്തരേന സാധേതും വുത്തിയം-'അതിപ്പഗോ ഖോ താവ'തി യം വുത്തം തം ദസ്സേതും 'അതിപ്പാ'തിആദി വുത്തം.

൪൫. ഛ

ദ്വാദയോ അട്ഠാരസന്താ ബഹുവചനന്താതി 'ഛരകീ'തി വത്തബ്ബേ 'ഛാ'തി ഏകവചനം ന യുജ്ജതീതി ചോദേതി 'നന്നുച'തിആദിനാ, പരിഹരതി നച്ചാദിനാ, നേതി 'ഛരളോ'തി അയുത്തോ-യം നിദേസോ ന ഹോതീതി അത്ഥോ, ഛരസദുസ്സ അനുകരണത്താ ഛരസദാനുകരണത്താ, ഹേട്ഠാ വുത്തസാധുസദുരൂപാ സാധുസദുരൂപമനുകരണം വിഭജതി 'അനുകരണഞ്ച ദുവിധ'മിച്ചാദിനാ, പരിച്ചത്തോ ജഹിതോ അത്ഥോ വിധിനിസേധരൂപോ യസ്സ തം പരിച്ചത്തത്തം, ഏത്ഥ പന ഛരസദേന ഛരസഞ്ചാവിസേസോ പരിച്ചത്തോ, അഭിധായതോ ഹോതീതി ഇമിനാ ഛരസദുസ്സ അനുകാരിയേനാത്ഥേനാത്ഥവന്തത്ഥമാഹ, ഏകവചനന്തസ്സ നിദേസോ കത്തോ... ഛരസദുവചനീയസ്സ ഛരസ്സ ഏകത്താ, അനുകാരിയസ്സാതി ഏകാദിനോ സഞ്ചാ സദുസ്സ തദന്തസ്സ വാ യദനുകാരിയമേകാദികം തദന്തം വാ സദുരൂപം തസ്സ. സഞ്ചാദിവിസേസന്തി ഏകത്താദിസഞ്ചാവിസേസം തദന്തം വാ, "യോമ്ഹി ദിന്നം ദുവേ ദേവ"തി (൨-൨൧൯) സുത്തേ ദിസദോ-നുകാരിയം ദിസദുരൂപം തബ്ബചനീയഞ്ച

ദിസങ്ഖ്യാവിസേസമ്പരാമസതീതി തബ്ബാചകം ദിന്നന്തി ബഹുവചനം, അഥ 'ഉണി'തി കസ്മാ ന വുത്തം ഏവഞ്ഹി സതി ഞാനബന്ധത്താളകാരോ ആദ്യവയവോ ഭവിതുമരഹതീതി ചോദനമ്മനസി നിയായ 'ഉരസദ്വാ'തിആദിമാഹ, അന്താപവാദേന വിധീയമാനോ ളകാരോ ഉര സദ്വാ പരസ്സാദിസ്സ ആഗമത്താ...പേ... ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ, അന്താപവാദേനാതി ഇമിനാ 'സരസ്സാ'തി ഉരട്ഠിനിദേശേതോ "ഉരളീയന്തസ്സാ"തി-മസ്സ വിസയഭാവം ദീപേതി, പരസ്സാതി ഇമിനാ 'ഉരാ'തി പഞ്ചമീനിദേശേതോ "പഞ്ചമിയം പരസ്സാ"തിമസ്സ വിസയഭാവം, ആദിസ്സാതി ഇമിനാ ഉസ്സേകവണ്ണത്താ അന്താപവാദേന "ആദിസ്സാ"തി സുത്തേ ന ആദ്യന്തോ വിധേയകോപി സരോതി സരസ്സാദിസ്സ പത്തിം ദസ്സേതി, അയമേത്ഥാധിപ്പായോ 'ഉരാ'തി പഞ്ചമീനിദേശോ "പഞ്ചമിയം പരസ്സാ"തി (൧-൧൭) പരസ്സ സമ്പത്തം കാരിയം ഏകവണ്ണത്താ "ഉരട്ഠിയാന്തസ്സാ"തി (൧-൧൮) അന്തസ്സ സമ്പത്തം "ആദിസ്സാ"തി (൧-൧൯) ആദിവണ്ണസ്സ പപ്പോതി"തി. ആദിഭൂതോവ ഹോതീതി അസതിപി ഞകാരേ ആഗമഗൃഹണാനുവത്തിയാ ആഗമിനം സരം അവിനാസേന്തോ തസ്സ ആദ്യവയവഭൂതോവ ഹോതീതി അത്ഥോ, ലകാരം കരോന്തി "യവമദനതരലാചാഗമാ"തി സുത്തേന, തന്തി ലകാരകരണം ഉഭിന്നമവിസേസവചനഞ്ച അയുത്തതം ദസ്സേതി 'തേസമ്പി'ച്ചാദിനാ, തേസമ്പിതി കച്ചായനാനമ്പി, അക്ഖരസഞ്ഞായന്തി "അക്ഖരാപാദയോ ഏകചത്താലീസ"ന്തി വിധീയമാനഅക്ഖര സഞ്ഞായം. അവിസേസേ ലളാനം നാനത്താഭാവേ, പാകടോ വാതി ഇമിനാ സുതിലിപിഭേദസ്സ പച്ചക്ഖസിദ്ധതദസ്സേതി, തത്ഥ ഹി സോതവിഞ്ഞാണവീഥിയാ ലളാനം വിസുംവിസും ഗഹണം സുതി, തന്തം ദേസവാസീനം ലേഖാ വ വത്ഥാനം ലിപി, തേസം ഭേദോ സോതചക്ഖവിഞ്ഞാണഗയ്ഹത്താ പച്ചക്ഖസിദ്ധോ, ഉരളിഞ്ഞാതി വികപ്പേന ളകാരാഗമപക്ഖേ രൂപം.

൪൭. തദ

ഇസ്സ അത്തം നിപാതനാ, ദകാരോ പന "മയദാ സരേ"തി (൧-൪൪), പദന്തരേനാതിആദിതി ഇമിനാ അഞ്ഞേന പദേന, സാധൂനി ഭവന്തീതി വുത്തി പാഠസ്സ അത്ഥം വത്തും 'സാധൂനി ഭവന്തീതി നിപാതനതോ'തി ആഹ, തത്ഥ കാരണമാഹ-'യ'മിച്ചാദി, അപ്പത്തസ്സ പാപനമ്പത്തസ്സ പടിസേയോ ച നിപാതനം, തേസം ഇധ പാഠാതി തേസം തഥാ ഇച്ഛാന്താനം ഇധാതി നിപാതസ്സ ഇമസ്ഥിം തദമിനാദിസുത്തേ പാഠാ, ഉദ്ധസ്സ ഉദുതി ഉദ്ധം ഖമസ്സാതി അഞ്ഞപദത്ഥസമാസേ ഉദ്ധംഖ ഇതി റിതേ ഉദ്ധംസദുസ്സ ഉദുആദേസോ, അസ-ഭോജനേ ഇച്ചസ്ഥാ "ക്വചണ്" ഇതി (൫-൪൧) സുത്തേന അണ്പച്ചയേ അസസദ്വാ നിപ്ഫജ്ജതീതി ആഹ-'പിസിതമസനാ'തി "ക്വചണ്" ഇതി മഹിയം രവതീതി റിതേ ഇമിനാവ ഗണനിപാതനേന സമാസേ കതേ മയൂരസദ്വാ നിപ്ഫജ്ജതീതി ദസ്സേതുമാഹ 'മഹിസദുസ്സേ'ച്ചാദി, അസ്സ തദമിനാദിഗണസ്സ ആഗതിഗണത്താ ഏവമഞ്ഞേപിതി സമ്ബന്ധോ, വുത്തന്തി പാഠസേസോ. ദീഘനികായാദീസു പഞ്ചസു നികായേസുതി-

“ദീഘമജ്ജ്യിമസംയുത്ത, അങ്ഗുത്തരികഖുദുകാ;
നികായാ (പഞ്ച) ഗമ്ഭീരാ, ധമ്മതോ അത്ഥതോചിമേ”തി.

വുത്തേസു ദീഘാഗമാദീസു പഞ്ചസു നികായേസു, ഞാതബ്ബാതി വണ്ണാ ഗമാദിദാഭാരേന ജാനിതബ്ബാ, പഞ്ചവിധം പഞ്ചപ്പകാരം നിരുത്തമുച്ചതേതി

സമ്ബന്ധോ, നിബുചനം നിരുത്തം, നപുംസകേ ഭാവേ തോ, അത്മകഥനവാക്യ
പുബ്ബകമുച്ചാരണമിച്ചതോ, തദഭിധായി സത്ഥമപ്യഭിധാനേ-ഭിധേയോ പചാരാ
തദത്ഥതായ വാ നിരുത്തമുച്ചതേ, വുത്തനിരുത്തി ലക്ഖണേന...പേ...
വേദിതബ്ബാതി ഇമിനാ നിരുത്തസത്ഥേ യേ സദാ പടിപദം നിപ്ഫാദിയന്തി
തേസമിദം സാമഞ്ജേന നിപ്ഫാദനന്തി ദീപേതി, ദ്വാദേ നിയുത്തോ
ദോവാരികോതി ഏതഥ ണികേ ദകാരവകാരാനം മജ്ജേ ഓകാരാഗമോ,
ഹിംസിസ്ഥാതി 'ഹിംസ-ഹിംസായ' മിച്ചസ്ഥാ, അപ്പച്ചയേതി "സാവകാരകേസ
ഘണ്ഠകാ"തി (൫-൪൪) അപ്പച്ചയേ, നിജകോതി ഏതഥ ജകാരസ്സ യകാരേ
നിയകോ. അഥ വണ്ണവികാരോതി വുത്തത്താ ജവണ്ണസ്സ യാദേസേ നിയകാദയോ
താവ സിജ്ജന്തു, സുസാനാദയോ കഥം ഛവപദാദിവികാരത്താ
സുസാനാദിനന്തി ആഹ 'പദവികാരോപി'ച്ചാദി. അത്തഥാ
വണ്ണസമുദായാദേസസ്സ വിസുംഗഹണേ ഛബ്ബിതോപത്തിയാ 'പഞ്ചവിധം
നിരുത്ത'ന്തി സബ്ബ്യാനിയമോ ന യുജ്ജേയ്യാതി ഭാവോ. യോഗോ സമ്ബന്ധോ,
തഥാഹിച്ചാദിനാ യാതുസ്സ അത്ഥാതിസയേന യോഗവാക്യകരോതി,
രവനകിരിയാതി സമ്ബന്ധോതി കേകായിതാനൃസദനകിരിയാഭിസമ്ബന്ധോ.
മയൂരോതി ഏതഥ രവതി മയൂരരാവേ ഏവ വത്തതേ, ന സാമഞ്ജേന
രവനകിരിയാമത്തേതി ഭാവോ.

൪൮. തവ

വണ്ണമത്തസ്സേ വാതി വണ്ണസാമത്തേസ്സേവ, മത്തസദോ ഏതഥ സാമത്തേ
വചനോ. യകാരസ്സ ചാദേസോതി സമ്ബന്ധോ, ദയകാരാനം ജത്തന്തിസ്സ
ഇമിനാ, യസ്സ "വഗ്ഗലസേഹി തേ"തി (൧-൪൯) ജത്തം, അത്താനമധികിച്ച
പവത്തന്തി അത്ഥേ അസബ്ബസമാസോ.

൪൯. വഗ്ഗ

യന്തം സദാനം നിച്ചസമ്ബന്ധിത്തേപി പക്കന്തവിസയത്താ തംസദോ യംസദം
നാപേക്ഖത്തേത്യാഹ-തേതി അനന്തര'ഇച്ചാദി, തം സദോ ഹി പക്കന്ത വിസയോ
തഥാ പസിദ്ധവിസയോ അനുഭൂതവിസയോ ച യംസദം നാപേക്ഖതേ, യഥാ
ചേസോ യംസദന്നാ പേക്ഖതേ, തം സബ്ബം മഹാസാമിനാധികായം
സുബോധാലങ്കാരഭീകായം-

മുനിന്ദചന്ദസഞ്ജാത, ഹാസചന്ദനലിമ്പിതാ;
പല്ലവാധവലാതസ്സേ, വേകോ നാധരപല്ലവോതി (൧൨൨).

ഏതിസ്സാ ഗാമായ അമ്ഹേഹി വിത്ഥാരിതനയേന ഗഹേതബ്ബം, യഥാ
രഹന്തി സകമ്മാകമ്മയാതുനമനുരൂപം.

൫൦. വേവാ

കിഞ്ചാപിദം [\[ഇദംകിഞ്ചാപി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വികപ്പനത്ഥം കത്തന്തി ഹേട്ഠിമേന
നി(ന്നാന)ത്തം വിത്തായതി, തഥാപി ഇമിനാ വാകാരേന വികപ്പോവ,
ഹേട്ഠിമേ പന കചാധികാരാ ഹകാരന്തയാതുതോ ധൃണ്ഠച്ചയേ മേഹ്യം,
ദോഹ്യം സിന്ധേഹ്യം, ലേഹ്യന്തിപി ഭവത്ഥേവ.

൫൧. സംയോ

വത്തുനോ-ത്തപ്പയാനത്തമത്തവചസീതി നിയതാവയവവാചിനോ ഉപാദാനാതി വുത്തമനേകത്വത്തേപ്യാദിസദസ്സ, ആദിയതീത്യാദീതി കമ്മസാ ധനോചായമാദിസദോ, സോയമത്ഥോ സുമങ്ഗലപ്പസാദനീയാ ഖുദുസിക്ഖാ ടീകായ'ആദിതോ ഉപസമ്പന്നാ'തി ഏതഥ അമ്ഹേഹി വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ, സംയുജ്ജതീതി സംയോഗോ-ഏകത്രാവട്ഠിതബ്ബഞ്ജനാ.

൫൪. വിച്ഛാ

യംവത്തതേതി വുത്തിവചനം നിക്ഖിപിത്വാ തസ്സ അത്ഥം വത്തുമാരഭതേ 'സമ്ഭവാപേക്ഖായേ'ച്ചാദി, യംവത്തതേതി ച സുത്തേ അവിജ്ജമാനേപി ഗമ്മമാനത്ഥസ്സ സദസ്സ പയോഗമ്പതി കാമചാരോതി വുത്തിയം വുത്തം, യസദസ്സാനിയമത്ഥവുത്തിത്തേപി പദവാക്യതോ നാഞ്ഞം സമ്ഭവതി വിച്ഛായമാഭിക്ഖഞ്ഞേ ച വത്തമാനന്തി ആഹ 'സമ്ഭവാപേക്ഖായപദം വാക്യംവാ'തി, സമ്ഭവതീതി സമ്ഭവോ-പദം വാക്യം വാ, തസ്മിം അപേക്ഖായ പദം വാക്യം വാ വത്തതേതി സമ്ബന്ധോ, വത്തതേതി വിച്ഛായമാഭിഞ്ഞേ ചാത്ഥേ വത്തതേ, നനു പദസ്സ വാക്യസ്സ വാ വിസുന്ധേവ ദബ്ബാദയോ അത്ഥാ, തം കഥമിദ മേതസ്മിം വത്തുധമ്മേ കിരിയാധമ്മേ ച വിച്ഛാഭിക്ഖഞ്ഞേതേ വത്തതേതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ-'വിസയഭാവേനാ'തിആദി, വിച്ഛായ വത്തുധമ്മസ്സ കിരിയാധമ്മസ്സ ചാഭിക്ഖഞ്ഞേസ്സ വിസയോ പദം വാക്യം വാ... അനഞ്ഞത്ഥവുത്തിവസേന തത്ഥപ്പവത്തിയാ, തം വസേനച, അഭിധായകത്തേന ചേതി ഗോചരത്തേന പകാസകത്തേന ചാതി അത്ഥോ, യംവത്തതേതി അജ്ഞാഹസസ്സ യന്തി പഠമന്തസ്സ വിഭത്തിവിപരിണാമം ദസ്സേതി (തസ്സാതി) ആദിനാ, ഇമിനാ ഇദം ദിപേതി "യജ്ജപി 'വിച്ഛാഭിക്ഖഞ്ഞേസി' ത്യത്ര ഛരട്ഠീനോച്ചാരിയതേ, തഥാപി ഛരട്ഠീപസിദ്ധി ഹോതേവ, കഥം ദേ ഇച്ചാദേസനിദേസാ ആദേസോ ച സമ്ബന്ധീനമപേക്ഖതേ, 'വിച്ഛാഭിക്ഖഞ്ഞേസു'തി ചാത്ഥനിദേസോ, ന ചാത്ഥസ്സാദേസേന സമ്ബന്ധോ ഉപപജ്ജതേ, തസ്മാ വിച്ഛാഭിക്ഖഞ്ഞേസു യം പദം വാക്യം വാ വത്തതേ തസ്സ ദേ ഭവന്തിച്ചേവം ഛരട്ഠീയത്ഥോ സക്കാ വത്തു"ന്തി, ദേ രൂപാനി ഹോന്തിതി ദസ്സിതം ഹോന്തിതി സമ്ബന്ധോ, സദുരൂപേ സങ്ഖ്യേയേതി ദുതിയാ ബഹുവചനത്ഥം പടിപാദയമാനോതി ഏതഥ പടിപാദനകിരിയായ സമ്ബന്ധേനോപദിട്ഠം, "വാക്യന്തരട്ഠോപി സദോ തദഞ്ഞസ്മിന്വി സമ്ബന്ധമുപയാതീ"തി ദിസദോതി ഇദം ഉപരി വാക്യദയേപ്യുപയുജ്ജതി 'ദിസദോ വുത്തോ, ദിസദോ ന സരൂപപ്പധാനോ'തി, അഥ സരൂപപ്പധാനോ കസ്മാ ന വുത്തോതി ആഹ-'ബഹുവചനേന നിദേസാ'തി, അഥ ദേതി സാമഞ്ഞേന വുത്തത്താ പദവാക്യാനം റാനേ ദിബ്ബചനം വാ സിയാ, താനേവാ വത്തന്തിതി ദിപ്പയോഗോ വാ, തഥാ സതി 'യംവത്തതേ തസ്സാ'തി കസ്മാ പഠമേവ നിസ്സായ വുത്തിയം വിവരണം കതന്തി ആഹ-'ഏവഞ്ചാ'തിആദി, ഇദാനി ദിപ്പയോഗപക്ഖസ്സ സദോസത്താ അഗഹിതഭാവം ദസ്സേതുമാഹ-'യദാത്ഥി' ത്യാദി, തുസദോ പുബ്ബസ്മാ പക്ഖാ വിസേസസ്സ പദസ്സകോ [\[വിസേസനത്ഥോ \(പോത്ഥകേ\)\]](#), തത്ഥ ഹി ദേ [\[ദേരൂപ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) സദുരൂപാന്യാദിസീയന്തേ , ഇഹ തു സോവ സദോ ദിരാവത്തതേ, ആവുത്തി സങ്ഖ്യേയ്യാതി ഏവം മഞ്ഞതേ "ദിസദോ-യം "ആദസഹി സങ്ഖ്യാ സങ്ഖ്യേയ്യേ വത്തന്തേ"തി വചനതോ സങ്ഖ്യേയ്യവചനോ, തസ്മേഹ സങ്ഖ്യേയ്യം സദുരൂപം വാ സിയാ ആവുത്തി വാ, ഇച്ചപി നിദേസോ തദുഭയമപേക്ഖിയ നപുംസകലിങ്ഗേന വാ സിയാ ഇത്ഥിലിങ്ഗേന വാ, തത്ഥ

യദാ നപുംസകലിങ്ഗേന നിദേശോ, തദാ സദ്രൂപാനി സഞ്ഖ്യേയാനി ഭവന്തി,
യദാ തു ഇത്ഥിലിങ്ഗേന, തദാ സദസ്സാവുത്ഥീ ഉച്ചാരണലക്ഖണാ കിരിയാ
സഞ്ഖ്യേയാ ഭവന്തി, തതോ ചേത്ഥ ആവുത്ഥീഅപി സഞ്ഖ്യേയാ ഹോന്തീ”തി,
തദാ ദിപ്പയോഗോ ദിബ്ബവചനന്തി ഏസ പക്ഖോതി അയമേത്ഥ ഭാവോ” യദാ
ഭേ ആവുത്ഥിയോ വിധീയന്തേ തദാ ദിപ്പയോഗോ ദിബ്ബവചനന്തേ
സോപേക്ഖോ, (അത്ര റാന്യാദേസഭാവോ നത്ഥി) **[നതുട്റാനേ ദിബ്ബവചനപക്ഖോ
(പോത്ഥകേ)]** ആവുത്ഥി ഹി കിരിയാ, തസ്സാ ചേഹ സദോ സാധനം, ന ച
കിരിയായ സാധനസ്സ ച റാന്യാദേസഭാവോ ഉപപജ്ജതേ, തസ്മാ യദാവുത്ഥീ
വിധീയന്തേ, തദാ ദിപ്പയോഗോ ദിബ്ബവചനന്തേ-സോ പക്ഖോ ഭവതീ”തി, അയന്വി
പക്ഖോ പാണിനീയേഹി പരിഗൃഹീതോ, തദയുത്തം ദോസദുട്റന്താതി
സന്ദസ്സയമാഹ-‘സോ പന്തേ’ത്യാദി, തേ ഹി ദുതിയന്വി പക്ഖമബ്ഭുപഗമ്മ
ഉപചാരമത്തതോ ഭേദോ, വത്ഥുതോത്ഥഭേദോ വാതി പോനോപുണ്ണേന തം
സാധേന്തി. കഥമ്പന സദോസത്തം യേനായം ന ഗഹിതോത്യാഹ- ‘ത്ഥാഹി’ച്ചാദി,
ണ്യോ നസിയാതി “തസ്സ ഭാവകമ്മേസു ത്ത താ ത്തന ണ്യ ണേയ്യ ണിയ
ണിയാ”തി (൪-൫൯) ഭാവേ വിധീയമാനോ ണ്യോ ദിപ്പയോഗപക്ഖേ
സദഭേദസബ്ഭാവോ പുന പുനേതി സമുദായസഭാവതോ പുനപുന ഭാവോതി
അത്ഥേ പുനപുന സമുദായതോ ന ഭവേയ്യാതി അത്ഥോ, ന കേവലം ണ്യോവ,
അഥ ഖോ ഏകപദന്തോഗധാനം സരാനം സരാനമാദിഭൂതസ്സുകാരസ്സ ഭവന്തോ
ഓകാരോപി “സരാനമാദിസ്സാ യുവണ്ണസ്സാ ഏഓ ണാനുബന്ധേ”തി (൪-൧൨൪) ന
സിയാ, “മനാദ്യാപാദീനമോമയേ ച “ഇതി (൩-൫൯) ഓകാരോ പന
പക്ഖവദയേപി ഹോതേവ... ഉത്തരപദസ്സ നിമിത്തഭാവേന ഗഹിതത്ത്വാ,
പുബ്ബപക്ഖേപി ഹി ഭേ സദ്രൂപാന്യേവാദിസീയന്തേതി ഹോതേവ പദ ഭേദോ,
വക്ഖതി ഹി ‘സതീപി അത്തഗതേ ഭേദേ’തി. നനു ആവുത്ഥിധമ്മഭേദ
സദസ്സുപചരിതോ ഭേദോ, സരൂപതോ ത്വഭേദോവ, അത്തമാ ആവുത്ഥിയേവ
ന സിയാ, ഏകസ്സ ഹി വത്ഥുനോ ആവുത്ഥി ഹോതിച്ചാഹ‘നാന്തരേണേ’ച്ചാദി,
അത്തമേതി ഉപചരിതോ ഭേദോ ന സഭാവതോതി ചേ, കാരിയമ്ഭവതീതി
ഏവി ന സക്കാ വത്തുന്തി സമ്ബന്ധോ, സഭാവതോ ത്വഭേദോ വാതി
ഉപചാരാഭാവേന വത്ഥുതോ വിജ്ജമാനഭേദമവധാരയതി, അത്തമാതി യദി
ഭേദോ സിയാ, ആവുത്ഥിയേവ ന സിയാതി ഏത്ഥായമധിപ്പായോ “യദി
സഭാവതോവ ഭേദോ ഭിന്നസ്സ പന കഥമാവുത്ഥി സിയാ”തി, റാനിസദിസത്താതി
“റാനീവിയാദേസോ”തി പരിഭാസമുപലക്ഖേതി.

കിരിയായാതിആദിസു സഹത്ഥേ തതിയാ... കിരിയാദീഹി ദബ്ബാദ്യത്ഥാനം
വത്തു **[കത്തു]** ബ്യാപനിച്ഛാപവത്തിതോ, ദേസാദീതി () **[(ഹി) (പോത്ഥകേ)]**
ആദിസദ്ദേന കാലാവത്ഥാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി, നാനാകാരയുത്തമേവ ഭിന്നം നാമ
ഹോതീതി ആഹ-‘അനേകപ്പകാരയുത്തേ’തി, ബഹുവചനനിദേശേതോ വുത്തം
ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ, തേനാതി യേന ബഹുവചനനിദേശേന സകിം
ബ്യാപനിച്ഛാ ജോതീയതി തേന കരണഭൂതേന ഹേതുഭൂതേന വാ, കമേന
ബ്യാപിതുമിച്ഛായം ജാതിആദിനഞ്ച ബ്യാപിതുമിച്ഛായന്തി സമ്ബന്ധോ, തത്ഥ
അയഞ്ച ഗാമോ രമണീയോ അയഞ്ച ഗാമോ രമണീയോതി കമേന
ബ്യാപിതുമിച്ഛാ, ഏത്ഥ കിഞ്ചാപി രമണീയഗുണേന ഗാമദബ്ബയോഗോ അത്ഥി,
ത്ഥാപി ഗാമാനം ഗുണേന യോഗോ, സബ്ബോ ഗാമോ രമണീയോതി ബാഹുല്ലേന,
നത്ഥി സാകല്ലേന **[കമേന (പോത്ഥകേ)]** ബ്യാപിതുമിട്റന്തന്തി
സകലബ്യാപനിച്ഛായാഭാവോതി ന ദിബ്ബവചനം, ഏവമുപരി യോജേത്വാ അത്ഥോ
ദട്റഞ്ചോ, സമ്പന്നോ യവോതി സമ്പന്നഗുണേന യവജാതിയാ ബ്യാപിതുമിച്ഛാ,

ഏകത്വം ജാതി, അനേകത്വം നിസ്സയാ വിച്ഛാ [ഏകത്വജാതി, ഏകമത്വം ഞാപയിസ്സാമീതി ജാതിസദ്യോ പയുജ്ജതേ അനേ കത്വനിസ്സയാച വിച്ഛാ, അനേകത്വം സഞ്ചാപയിസ്സാമീതി വിച്ഛാപയുജ്ജതേ-തി മഹാഭസ്സേ], സോഭനം ധവഖദിരന്തി സോഭനഗുണേന ധവാദിദണ്ഡാനം ബ്യാപിതുമിച്ഛാ, അത്ഥസദ്യേനേത്ഥ ദണ്ഡാദയോ വത്തുമിട്ഠാതി ആഹ-‘ദണ്ഡഗുണകിരിയാലക്ഖണേ’തി, വിസദ്യോ പനേത്ഥ ബ്യാപനത്ഥോതി ആഹ-‘ബ്യാപിതും സമ്ബന്ധിതു’ന്തി, സാതി വിച്ഛാ, വത്തുധമ്മോതി ‘രൂക്ഖംരൂക്ഖ’മിച്ചാദികം യോ വദതി, തസ്സ വത്തുനോ ധമ്മോ... ഇച്ഛാലക്ഖണസ്സ ധമ്മസ്സ തപ്പടിബദ്ധത്താ , സദ്യോതി രൂക്ഖമിച്ചാദികോ, തസ്സ സദ്യസ്സ യം രൂപം അത്ത ഭാവോ, തമേവ പച്ചാസത്യാ “സുതാനുമിതേസു സുതസമ്ബന്ധോവ ബലവാ”തി വിച്ഛാ ഭിക്ഖണേതസു വത്തമാനസ്സ സുതസ്സേവ തസ്സ രൂപസ്സ പച്ചാസന്നഭാവതോ ദിസങ്ഖ്യാ യുത്തം ദിസങ്ഖാതായ സങ്ഖ്യായ ‘രൂക്ഖം രൂക്ഖ’മിച്ചേവം യുത്തം അതിദിസീയതേ സുത്തേ ദേഹുചനേന, ദിബ്ബചനസ്സേവ [ദിബ്ബചനമേവ (പോത്ഥകേ)] ഹി ദിസങ്ഖ്യായുത്തതാ, അഥ കതമേകവചനന്തസ്സ ദിബ്ബചനം, തമാഹി സഞ്ചേയേവേതേത്ഥ വിച്ഛായം ദിത്തേഹ്യഭിധയന്തേതി ബഹത്താ ബഹുവചനം പപ്പോതി, ഏകവചനന്തം ന സിജ്ജതി ‘രൂക്ഖം രൂക്ഖം സിഞ്ചതീ’തി ഏകത്വാഭിധാനഭിന്നസഞ്ചരൂക്ഖപ്പതീതീതി കമമേകവചനന്തസ്സ ദിബ്ബവചനന്തി ആസങ്കിയാഹ-‘തത്ത്വേ’ച്ചാദി, അത്ഥസാമത്ഥിയാതി ‘ബഹുവചനന്തപ്പയോഗേഹി’ച്ചാദിനാ വക്ഖമാനനയേന ബഹുവചനന്തപ്പയോഗേനേവ വിച്ഛാത്ഥജോതനതോ ന തത്ഥ ദിബ്ബചനം സിയാ, ഭവിതഞ്ച ദിബ്ബചനേ (ന, ഏ) കവചനത്തമന്തരേന ന ചാത്ഥി ദിബ്ബചനാവകാ സോതി പതീതി ബലാവഗതോ യോ-ത്ഥോ, തസ്സ അത്ഥസ്സ അത്തമാനുപപത്തിലക്ഖണം സാമത്ഥിയം അത്ഥസാമത്ഥിയം, അത്ഥസാമത്ഥിയാ ഏകവചനന്തസ്സ ദിബ്ബചനന്തി സമ്ബന്ധാ, കിരിയാദിയോഗന്തി കിരിയാഗുണാദി സമ്ബന്ധോ, മന്ത്യാതി ബ്യാപിതുമിച്ഛായന്തിമസ്സ പുബ്ബകിരിയാവചനം, അഭിസംഹരിത്വാതി ഏകതോകത്വാ. സദ്യസ്സ താദിസത്ഥപച്ചായകത്തേ സാമത്ഥിയം സദ്യസത്തി [സദ്യസ്സ]. യുഗപദാധികരണതായം സഹവചനിച്ഛായം ബഹുവചനപ്പവത്തിയേവ, ന തത്ഥ ദിബ്ബചനന്തി ദസ്സേതുമാഹ-‘അതോയേവേ’ച്ചാദി, അതോ യേവാതി ബഹുവചനന്തസ്സ സദ്യസത്തിയാ വിച്ഛാജോതനതോ ദിബ്ബചനാഭാവായേവ, ഏവമത്തേതേ- ‘ഇധ പന യോഗപജ്ജം ദുവിധം സദ്യയോഗപജ്ജം അത്ഥയോഗപജ്ജഞ്ച, തത്ഥ കിഞ്ചി സാത്ഥകാനം സദ്യയോഗപജ്ജമത്ഥയോഗ പജ്ജം ന സമ്ഭവതീതി, യുഗപദി അധികരണം ധവാദി അത്ഥോ യസ്സ സോധവഖദിരപലാസസദ്യോ യുഗപദാധികരണോ, തസ്സ ഭാവോ തമാ, തസ്സഞ്ച സതി, സദ്യയോഗപജ്ജമന്തരേന ഭിന്നത്ഥാനമേകസദ്യവചനീയാന മേകതോ പപത്തി അത്ഥയോഗപജ്ജം, തം സഹവചനിച്ഛായന്തി ഇമിനാ ദസ്സിതന്തി തസ്സം സഹവചനിച്ഛായഞ്ച സതി, സോഭനാ ധവഖദിരപലാസാ സോഭനാ രൂക്ഖാതി സോഭനഗുണയോഗേപി ബഹുവചനേനേവ വിച്ഛാജോതനതോ ദിബ്ബചനാഭാവോതി, സോഭനം ധവഖദിരന്തി പന സതീപി സദ്യയോഗപജ്ജേ സമാഹാരത്താ നത്ഥത്ഥയോഗപജ്ജ [നാത്ഥയാഗപജ്ജ (പോത്ഥകേ)] തി ഏകവചനന്തത്താ ദിത്തപ്പസങ്ഗേപി സോഭനം ധവഖദിരന്തി സദ്യാനം സങ്കിം ബ്യാപനിച്ഛായാഭാവം ന ദിബ്ബചനന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തം.

വാത്തികകാരേന “ആനുപുബ്ബിയേ ദേ ഭവന്തീതി വത്തഞ്ച”ന്തി (വ-മ-മ-വാ) വുത്തം, തദാഹ-‘ആനുപുബ്ബിയേപി’ച്ചാദിനാ, അത്ഥേവാനുപുബ്ബിയേപി വിച്ഛാ

തതോവ ദിത്തന്തി പടിപാദയ 'മാനുപുണ്ഡിയ'മിച്ചാദിനാ 'അത്ഥിയേവേച്ചാദിനോ വുത്തിവാക്യസ്സ വിവരണമാഹ. ഗാമജാതിയാ തുല്യജാതിയാനം ദിസാ ദേസാദിഭേദേന ഭിന്നാനമിവ ഗാമാനം, ന ഏത്ഥ വിച്ഛാ, മൂലമഗ്ഗം വാ ഹി മുഖ്യ മേകമേവ... ഹേട്ഠുദ്ധഭാഗന്തരാഭാവേനേകത്താ, യേനുപരിയയോ ഭാഗാപേക്ഖായ കതമൂലഗുണ്യപദേസേന ഭിന്നജാതിയാ മൂലഗുഭാഗാ, തേ ഭിന്നജാതിയാ, ന ച ഭിന്നജാതിയാനം വിച്ഛാ ഹോതി, ന ഹി ഗോഗോതി വുത്തേ (വാഹീക)ഗതാ വിച്ഛാവഗമ്യതേതി ആചരിയജിനിന്ദബുദ്ധിനാ ആനുപുണ്ഡിയേ വിച്ഛായാഭാവം പടിപാദിതം, തം വിഘടയിതും 'യദി ഹി'ച്ചാദിനാ യം വുത്തിയം വുത്തം, തം വിപണ്ഠിതുമാഹ- 'യഥേ'ച്ചാദി, നസന്നിവിട്ഠോതി ന പതിട്ഠിതോ, നത്ഥീതി വുത്തം ഹോതി, യസ്സുപരിഭാഗോ അത്ഥി തന്വി മൂലന്തി മൂല ബൃപദേസസ്സാപേക്ഖാ കതത്തമാഹ, ഉഭയന്തി മൂലമഗ്ഗഞ്ച, തഥാ അഞ്ഞേപി മൂലഗുഭാഗാതി ഇമിനാ മൂലഗുഭേദാനം ഹേട്ഠാ വിയ ഗഹണേ സതി ബഹുത്തമാഹ, പുണ്യകമിതേനാതി 'രൂക്ഖാദിനം ബാഹുല്ലേനാ'തിആദിനാ പുണ്യേ വുത്തനയേന, ഇദം വുത്തം ഹോതി "മൂലാദിനം ബാഹുല്ലേന മൂലാദി ഗുണയോഗമ്മന്ത്യാ സത്തമീവിഭത്തിയുത്തേന മൂലാദിസദുസഹിതേന സബ്ബ സദേന മൂലാദികമത്ഥമഭിസംഹരിത്വാ സബ്ബസ്ഥിം മൂലേ മൂലാ സബ്ബസ്ഥിം അഗ്ഗേ സുഖമാതി ഏവം (വത്തുനോ) ബ്യാപിതുമിച്ഛായമേകവചനന്തസ്സ വിച്ഛായന്തോവ ദിബ്ബചന"ന്തി.

ജേട്ഠാനം വിച്ഛാസമ്ഭവേ സബ്ബകനിട്ഠസ്സ ജേട്ഠത്താഭാവാനുപ്ಪവേസോ ന സിയാതി ആനുപുണ്ഡിയമത്തവചനിച്ചായം തേനേവ ദിത്തമഭിഹീതം 'ജേട്ഠം ജേട്ഠമനുപ്പവേസയാ'തി തേനേവാചരിയേന, തദധുനാ വിഘടീയതി 'ജേട്ഠ' മിച്ചാദിനാ , കനിട്ഠോപി പവേസീയതീതി കനിട്ഠസ്സാപി വിച്ഛാസമ്ഭവമാഹ, തത്ഥ കാരണമാഹ-'യഥേവ ഹി'ച്ചാദി, പരസ്സാതി മജ്ജിമസ്സാതി ഏത്ഥ വിസേസനം, കനിട്ഠസ്സാപി ജേട്ഠബൃപദേസോതി സമ്ബന്ധോ, യഥാവുത്തമേവ സമത്ഥേതി 'വത്തിച്ഛാനിബന്ധനേ ഹി'ച്ചാദിനാ, വത്തിച്ഛാദിബന്ധനേതി വത്തുനോ ഇച്ഛാ നിബന്ധനം കാരണമസ്സാതി സമാസോ, വത്സുസഭാവേ വത്സു തത്ഥേ, അഭിനിവേസോ പവത്തി, നാഭിസമ്ഭൂണാതി ന പപ്പോതി.

"സകത്ഥേ വധാരിയമാനേ നേകസ്ഥിം ദേവ ഭവന്തീതി വത്തബ്ബ"ന്തി (വ-മ-മവ-വാ) വാത്തികകാരേന വുത്തം, തദാഹ 'സകത്ഥേ'ഇച്ഛാദി, അത്ഥപ്പകാരണാദ്യനപേക്ഖസ്സ പദസ്സ അത്ഥേ സകത്ഥേ അവധാരിയമാനേ ഏത്തകമേവേതി ഗമ്മമാനേ അനേകസ്ഥിം ദിത്യമാനേ ദിബ്ബചനമിട്ഠം മതം പാണിനിയാനന്തി അത്ഥോ, അയമ്പനേസമധിപ്പായോ 'മാസകം മാസകം ഇമമ്ഹാ കഹാപണാ ഭവന്താനം ദിന്നം ദേഹീ ത്യത്ര ദേവ ഏവ മാസാ ദാതുമിച്ഛിതാ, കഹാപണം നാമ-

ചത്താരോ വിഹയോ ഗുഞ്ജാ, ദേവഗുഞ്ജാ മാസകോ ഭവേ;
ദേവ അക്ഖാവ മാസകാപഞ്ച,ക്ഖാനം ധരണമട്ഠകംതി.

വുത്തവിധിനാനേകമാസകസമുദായോ, തത്ഥ ന സബ്ബേ കഹാപണ സമ്ബന്ധിനോ മാസാ ദാനകിരിയായ ബ്യാപിതാ, ദേവേവാതി നേത്ഥത്ഥ വിച്ഛാതി യഥാവുത്തവത്തബ്ബേന ദിബ്ബചന"ന്തി, തം ദസ്സേത്ഥാതി തം ദിബ്ബചനോദാഹരണം ദസ്സേത്ഥാ, പടിപാദയിതും വിച്ഛായമേവ ദിത്തം ദസ്സേതും... മാസകം മാസകമിച്ചാദോത്പയമധിപ്പായോ-"ദേഹീതി ദാനകിരിയായ മാസ്സ ബ്യാപിതുമിട്ഠാതി വിച്ഛായമേവേത്ഥ ദിബ്ബചനം, തഥാഹ്യതോ ദിരുത്താ

വിച്ഛാപ ഗമ്യതേ"തി, സദുന്തരതോച്ചാദികം കിമാസുകിയ വുത്തന്തി
ആഹ്'ദേഹി'തിആദി, അവധാരണേ പതീയമാനേതി കഹാപണസമ്ബന്ധിനി
ബഹുമ്ഹി മാസകസമുദായേ മാസകദ്വയനിച്ഛയേ വിത്തായമാനേ സതി,
അവിസേസേന സാമത്തേന മാസാനം ദേഹിതി ദാനകിരിയായ ബ്യാപനാ
ഭാവതി സമ്ബന്ധോ, സദുന്തരതോച്ചാദിനോ സാധിപ്പായമത്ഥമഭിധാതുമാരഭതേ
'പദേനേ'ച്ചാദി, ഏതഥ പദേനാതി മാസകമിച്ചനേന പദേന, ഇമമ്ഹാ
കഹാപണാതി ഇദമേതഥ സദുന്തരം, കതാഭിസഞ്ചരണസ്സാതി മാസകം
മാസകമിച്ചേവം നിപ്ഫാദിതസ്സ, സദുന്തരതോതി ഇമിനാ പദന്തരയോഗോ
ഗഹിതോതി ആഹ-'പദന്തരേന യോഗതോ'തി അയമേതഥാധിപ്പായോ
"ദിത്തകരണകാലേ സദുന്തരവചനീയസ്സത്ഥസ്സാനപേക്ഖിതത്താ മാസകംമാസകന്തി
അവിസേസേന മാസകവിച്ഛായം ദിത്തം, തദനു പന ഇമമ്ഹാ
കഹാപണാതിസദുന്തരസമ്ബന്ധേ സതി യദി കഹാപണസമ്ബന്ധ്യ ന
വസേസമാസകവിച്ഛാ പരിഗൃഹ്യാതി തദാ ഇമസ്സ കഹാപണസ്സാതി ഛരട്ഠിയാ
ഭവിതബ്ബം, ഇമമ്ഹാ കഹാപണാതി പന അവധിപഞ്ചമീനിദേസതോ
കഹാപണതോ ദ്വയമേവ ഗഹേത്വാ ഭവന്താനം ദിന്നം ദേഹിതി ഇമമ്ഹാ
കഹാപണാതി സദുന്തരതോവധാരണം ഗമ്യതേ"തി.

"പുബ്ബപഠമാനമത്ഥാതിസയവചനിച്ഛായം ദേവ ഭവന്തിതി വത്തബ്ബ"ന്തി
(വ-മ-മ-വാ) വുത്തം, തദാഹ-'പുബ്ബപഠമാനം മിച്ചാദി, പുബ്ബപഠമാനം
പുബ്ബപഠമ സദാനം അത്ഥാതിസയോ യോ അത്ഥസ്സ പകംസോ, തസ്സ
വചനിച്ഛായം, സബ്ബപഠമഭാവസഞ്ചാത അത്ഥാതിസയമത്താവ വചനിച്ഛാതി ന
ഏതഥ വിച്ഛാതി തേസമധിപ്പായോ, വികസനകിരിയായ പാകകിരിയായാതി
വുത്തേപി വികാസകരണകിരിയായ പാകകരണകിരിയായാതി
അത്ഥസമ്ഭവതോ 'പുബ്ബം പുബ്ബം പുപ്ഫ'ന്തി ത്യാദോ, പുബ്ബം പുബ്ബം
വികസനം കരോന്തി, പഠമം പഠമം വചനം കരോന്തിതി
കിരിയാവിസേസനവസേന അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ, പുബ്ബാതി മതാ പഠമാഭിമതാതി
ഇമിനാ പുബ്ബപഠമഭാവേനാഭിമതാനം ബഹുത്ത ബ്യാപനേന വിച്ഛാസബ്ഭാവേ
കാരണമാഹ.

"ധതര ധതമാനം സമസമ്പധാരണായമിത്ഥീനിഗദേ ഭാവേ ദേവ ഭവന്തിതി
വത്തബ്ബ"ന്തി (വ-മ-മ-വാ) വുത്തം, ഏതഥ ഇത്ഥിലിങ്ഗസദോ
ഇത്ഥിലിങ്ഗയോഗാ ഇത്ഥീതി വുത്തോ, നിഗദ്യതേനേനേതി നിഗദോ, ഇത്ഥീ
നിഗദോ യസ്സ സോ ഇത്ഥിനിഗദോഭാവോ, തസ്ഥിം ഇത്ഥീനിഗദേ ഭാവേ,
തദാഹ-രതരരത മത്താന'മിച്ചാദി, ഇത്ഥിലിങ്ഗേതി ഇത്ഥിലിങ്ഗം യസ്സ സോ
ഇത്ഥിലിങ്ഗോഭാവോ, തസ്ഥിം ഇത്ഥിലിങ്ഗേ ഭാവേ വത്തമാനാനം
രതരരതമത്താനം ദിബ്ബചനമഭിമത്തന്തി സമ്ബന്ധോ, കസ്ഥിം വിസയേതി
ആഹ-'സമസമ്പധാരണ വിസയേ'തി, സമേന അഡ്ഢതാദിനാ ഗുണേന ഇമേ
ഉഭോ അഡ്ഢാ ഇത്ഥേവം രൂപാ സമ്പധാരണാ നിരൂപനാ അവബ്ബായോ
സമസമ്പധാരണാ, സാഘവ വിസയോ, തസ്ഥിം സതി, അഡ്ഢതായ
ബഹുവിധത്താഭാവാ കിരിയാദിയോ ഗാഭാവാ ച നത്ഥേതഥ വിച്ഛാതി
തേസമധിപ്പായോ, പുച്ഛിയമാനാതി ഇമിനാ ഇമേ ഉഭോ' ഇച്ചാദിനം
പുച്ഛാവാക്യതം ദസ്സേതി.

പരബ്ബവഹാരേനാഹ-'ആഖ്യാതാദിനം വിസയത്ത'ന്തി, ഇമിനാ
ആഖ്യാതാദിനമേവ കിരിയാജോതകപദഭാവേന പോനോപുത്തസഞ്ചാതകിരിയാ
ധമ്മസ്സ ധനസമേവ വിസയത്തം ദീപേതി, അതിസയവിസിട്ഠന്തി ഇമിനാ

പപചതിസദേപകാരോ പകംസത്വ ജോതകോ ഉപസഗ്ഗോതി ദസ്സേതി,
ഹിവിധിമഹിതി'ലു-ഷ്ലേദനേ'ഇച്ചസ്ഥാ വിധിമഹി ഹിപ്പച്ചയോ
“പഞ്ചപത്തനാവിധിസു”തി (൬-൯) ഇമിനാ സുത്തേനാതി അത്ഥോ, ഓസ്സാതി
“യുവണ്ണാനമേഓപച്ചയേ”തി (൫-൮൨) ഓകാരസ്സ, ‘പുണ്ണേക-കത്തുകാന” (൫-൬൨)
മിച്ചേവാതി ഏവകാരേന പരേസമിവായമപ്യാഭിക്ഖണ്ണേ പച്ചയോ ചേ
വിധിയതേ, തദാ പപചതിഇച്ചത്ര വിധ ആഭിക്ഖണ്ണേ വിധിയമാനേന
പച്ചയേനേവ ആഭിക്ഖണ്ണേതസ്സ പകാസിതത്താ ന ദിബ്ബചനേന ഭവിതബ്ബന്തി
ദസ്സേതി, യദാ തു ഭുസം പുനപ്പുനം പചതീതി വചനിച്ഛാ തദാപി പപചതീതി
ഭവത്യേവ.

ഇഹ ഇമസ്ഥിം ഉദാഹരണേ, ആഭിക്ഖണ്ണേ ഇച്ചേവാതി ഇമിനാ
അനുകരണമത്തമേവേതം നത്ഥേത്ഥാഭിക്ഖണ്ണേന്തി പാണിനിയാ സുത്തന്തരേന
ദിത്തബ്ബടിപാദേന്തി, നത്ഥേത്ഥ താദിസേന വചനേന പയോജനം,
ആഭിക്ഖണ്ണേയേവ ദിബ്ബചനന്തി ദസ്സേതി, ഏവമണ്ണതേ
“പടഇച്ചേതമനുകരണം ഭവന കിരിയബ്ബതി വത്തതീതി [\[ഭവനകിരിയാമതീ
വുത്തീതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) കിരിയാധമ്മം പോനോപുണ്ണമേത്ഥ അത്ഥേവാ”തി,
തേനേവ വക്ഖതി-‘പടപടാ ഭവതീതി ആഭിക്ഖണ്ണേ ദിബ്ബചന’ന്തി,
അനിതിസ്ഥിന്തി ഇതിസദേ അവിജ്ജമാനേ, രാപ്പച്ചയോതി പഠമം ദിത്തേ കതേ
പച്ഛാ രാപ്പച്ചയോ, രാപ്പച്ചയമകത്വാപി പകാരന്തരേന സാധേതുമാഹ- ‘അഥവാ’
ഇച്ചാദി, ദിഘോ നിച്ചന്തി പഠമം ദിത്തേ പടപടകരോതീതി റിതേ നിച്ചം
ദിഘോ, പടപടാ കരോതീതി ഏത്ഥ നിപ്ഫത്തിം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി
പടപടായതീതി ഏത്ഥ ദസ്സേതും പടപടായതീതിആദി ആരദ്ധം.

൫൫. സ്വാദി

ഏകസ്സ ഏകസ്സ ഇതി റിതേ പുബ്ബവിഭത്തിയാ ലുത്തേ സംഹിതായഞ്ച
കതായം ഏകേകസ്സ, ഏവം മത്ഥകേന മത്ഥകേനാതി റിതേ മത്ഥക
മത്ഥകേനാതി.

൫൬. സബ്ബാ

അണ്ണതം അണ്ണന്തി റിതേ ഇമിനാ വിഭത്തിയാ ലോപേ അകാരസ്സ
“തദമിനാ” (൧-൪൭) ദിനാ ഓകാരേ അണ്ണോണ്ണന്തിപി ഹോതി.

൫൭. യാവ

യാവബോധന്തി “യാവാവധാരണേ”തി (൩-൪) അസങ്ഖ്യസമാസോ.

൫൮. ബഹുല

കചി പവത്യപ്പവത്തി, കചണ്ണതം കചി വാ കചി;
സിയാ ബഹുലസദേന, വിധി സബ്ബോ യമാഗമന്തി.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

പഠമകണ്ഡവണ്ണനാ സമത്താ.

൨. ദുതിയകണ്ഡ വണ്ണനാ

൧. ദ്വേദേ

അവയവസമ്ബന്ധേതി സ്വാഭാവവ്യവസ്ഥാഭേദേന ദ്വേദേതി
വൃത്താനന്വയവാനം സമ്ബന്ധേ, അതേവ വൃത്തനുകൂലായ പഞ്ചികായ വാ
ഭവിതബ്ധം, പഞ്ചികാനു കൂലായ വൃത്തിയാ വാ, ന ചേതമ
ദിനമത്തോത്താനുകൂലതാ ദിസ്തതി, തമാഹി വൃത്തിയം-‘ഏകാനേകത്വേസു
വത്തമാനതോ നാമസ്ഥാ’തി ഏതകമേവ പകതിവിസേസനവസേന വൃത്തം,
പഞ്ചികായനു തബ്ബിസേസന വസേന ച പച്ചയത്ഥവിസേസനവസേന ച അത്ഥോ
ദസ്തിതോ, തദേവ മുഭിന്നനാത്തമത്താനുകൂലതാ ദിസ്തതി, തതോ ഏതമ യഥാ
ദിനമത്തോത്താനുകൂലതാ സമ്പജ്ജതി, തമാ ബ്യാചിക്ഖിസ്സാമ “യദി പനേതമ
വൃത്യാനുകൂലാ പഞ്ചികാ ഭവേയു പച്ചയത്ഥപക്ഖോ ജഹിതബ്ബോ സിയാതി ‘തേ...
പേ’... ഏകാനേകത്വേസു’തി ച, തേന...പേ’... യോജനിയ’ന്തി ച ഏതേസം
ജഹിതബ്ബതായ ബഹുപാഠവിലോപോ ആപജ്ജതി, യദി പന പഞ്ചികാനുകൂലാ
വൃത്തി ഭവേയു വൃത്തിയം കിഞ്ചിമത്തം പക്ഖിപിതബ്ബ മത്തമേവ സിയാതി
ബഹുവിലോപാപത്തി (ന) ഹോതീതി ഏതേസം ദ്വേദേ ഹോന്തി ഏകാനേ
കത്വേസു വത്തമാനതോ നാമസ്ഥാ’തി വൃത്തിയാ ഭവിതബ്ബ’ന്തി, ഏവഞ്ചി
സതി സത്ഥന്തരേനാപി സഹ ഘടതേ, സുത്തേ ‘ദ്വേദേകാനേകേസു നാമസ്ഥാ’തി
വൃത്തത്താ ‘ഏകാനേകേസു’തി ഇദം പച്ചയവിസേസനം വാ യുജ്ജതി

പകതിവിസേസനവസേന വാ യദേതം പച്ചയവിസേസനം, തദാ സാമത്ഥിയാ
ഏകാനേകേസുതി പകതിവിസേസനമ്പി ലബ്ഭതി, തത്ഥ സാമത്ഥിയത്ഥ ബലം,
തമാഹേകാദീസു ഭവന്താ പകതിവാച്ചാനമേവേകത്താദിഅബ്ധതി
രിത്തഅത്ഥമത്താദിരൂപാനം ജോതകാ സ്വാഭയോ കഥമേകത്താദീസു
വത്തമാനതോ നാമസ്ഥാ അത്തേതോ സിയുന്തി
യഥാവൃത്തനാമവിസേസാക്ഖേപോ, തമാ ഇത്ഥിണാദിപ്പച്ചയാദിനമ്പി പന
പകതിവിസേസാനുപാദാനേപി യതോ ധാത്യാദി വാച്ചോത്ഥോ നത്ഥി, സാമത്ഥിയാ
തതോ, ധാതുത്യാദ്യന്തേഹി [\[ത്യാദ്യന്ത വാച്ചേഹി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ന ഹോന്തേ
വിത്തിപ്പച്ചയാ, തമാ ണാദിപ്പച്ചയാപി... വിഭത്യന്താ വിധാനതോ,
യദേതവകതിവിസേസനം തദാപി സാമത്ഥിയേനേവ ഏകത്താദീസു വത്തമാനതോ
നാമസ്ഥാ തജ്ജോതനായ ഭവന്താ സ്വാഭയോ കഥമത്തേതം ഹോന്തി
അസമ്ഭവാതി ഏകാനേകേസു ദ്വേദേതി ലബ്ഭതി, അഥവാ സരൂപേന
അവൃത്തമ്പി സാമത്ഥിയേനേകാനേകത്വേസുതി ഗമ്മമാനം വൃത്തമേവ ഹോതീതി
കത്വാ‘തേചാ’തിആദികം വൃത്തന്തി ഗഹേതബ്ധം, ഏകാനേകേസു വത്തമാനതോ
നാമസ്ഥാതി കിമത്ഥം അസത്ഥഭൂതായ കിരിയായേകത്താദിസമ്ബന്ധാഭാവാ
ക്രിയത്ഥാച ത്യാദീഹി യേവേകത്താദിനം വൃത്തത്താ ത്യാദ്യന്തേഹി ച ന
ഭവേയുന്തി പയോജനന്തരമാഹ-‘യമ്പനാ’തിആദി, പഞ്ചകനാമത്ഥസ്സാധിപ്പേതഭാവോ
ചേതമ പക്ഖസ്സേതസ്സേവ യുത്തത്താ. തമാഹി സഞ്ചയാകമ്മാദയോ നാമ
വാച്ചസ്സ ദബ്ബസ്സ ധമ്മോ സകത്ഥോ-പസജ്ജനോ ച സദ്ദോ ദബ്ബേയേവ വത്തതേ...
ദബ്ബേയേവാന്യനയാദിവോഹാരാ, തത്ഥ ദബ്ബവാചിനാ സദ്ദേന
ദബ്ബധമ്മാനമബ്ഭന്തരീകരണന്തി നായുത്തമേതം നാമേന പഞ്ചനമഭിധാനം,
വിഭത്തിയോ പന ജോതികാ, ഇത്ഥിപ്പച്ചയാ ച ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ, തമാ
ചാമ്ഹേഹി വൃത്തം സമ്ബന്ധചിന്തായം-

സദ്ദോ സകത്ഥം വത്ഥാന, പദത്ഥം ദബ്ബസത്തിതം;

സമവേതം വദേ ലിങ്ഗം, സങ്ഖ്യം കമ്മാദികമ്മി ചേതി.

ഏകാനേകേസു സ്വാഭീനം യമാക്കമം ദസ്സേതും 'തേനാ'തിആദി വുത്തം, തേനാതി യേന പഞ്ചകോ നാമത്ഥോ അധിപ്പേതോ ഏകാദീസു ച അത്ഥേസു ജോ-
തനീയേസു സ്വാദയോ വിധിയിസ്സന്തി തേന, സബ്ബത്ഥാതി 'അംയോ'ആദീസു
സബ്ബത്ഥ, സഭാവതോത്യാദികസ്സായമധിപ്പായോ "യദ്യപി സ്വാദയോ
ഏകാനേകേസു ഹോന്തി തഥാപി ഏകാദയോ സങ്ഖ്യായ പരിച്ഛിന്നേ അത്ഥേ
വത്തന്തി ന സങ്ഖ്യായമത്തേ, സങ്ഖ്യായ സമ്ഭവാഭാവം സങ്ഖ്യേയേ ഭവതീതി
ന സങ്ഖ്യാപി സ്വാഭീനമത്ഥോ"തി (ന) കേവലം സകത്ഥ ദബ്ബാദിയേവ
സ്വാഭീനമത്ഥോ ന ഭവതി, അപി തു സങ്ഖ്യാപിത്യപിസദുത്ഥോ, അന്നേന
സങ്ഖ്യാ വിഭത്യത്ഥോ ചതുക്കോ നാമത്ഥോത്യാദിസമ്യക്ഖോ നിരാകതോ പഞ്ചകോ
നാമത്ഥോതി ദസ്സന്നേ സങ്ഖ്യാകമ്മാദീനം വിഭത്തിയോ ജോതികാ ഹോന്തി,
തികോ നാമത്ഥോതി ദസ്സന്നേ തു സങ്ഖ്യാകമ്മാദയോ വിഭത്തിവാച്ചാ ഹോന്തി,
ഇദാനി അധിപ്പേതപഞ്ചകനാമത്ഥേ സകത്ഥാദികം സരൂപതോ ദസ്സേതും
'തത്ഥാ'തിആദിമാഹ, തത്ഥ സകത്ഥോ വിസേസനന്തി സരൂപാദി യം കിഞ്ചി
വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതം തം സകത്ഥോ നാമതി അത്ഥോ, തം ദസ്സേതി
'സരൂപജാതിഗുണദബ്ബാനി'തി.

ബലേന യസ്സാ ഭിന്നേസു, പവത്തന്തേ ഗഗാദീസു;
സാ ജാത്യഭിന്നധീസദാ, സുത്തം പുപ്ഫേസവിവാന്വീതം.

ദബ്ബാധാരോ തതോ ഭിന്നോ, നിമിത്തം തപ്പതീതിയാ;
ഭാവാഭാവസഭാവോ യോ, സോ ഗുണോ നിഗ്ഗുണോ മതോ.

സരൂപം സദുരൂപംവ, ജാതിയാ യം വിസേസനം;
വിസേസീയതി യംകിഞ്ചി, ദബ്ബം തം സമുദീരിതം.

ഇദാനി സരൂപാദീനോ വിസേസനസ്സ സകത്ഥഭാവം ജാത്യാദിവിസേസസ്സ
ദബ്ബഭാവഞ്ച ദസ്സേതും 'തത്ഥാ'തിആദിമാഹ, സരൂപേ വത്തതേ സദോതി
വിയഭേദോപചാരേനാഹ-'സദസ്സ സരൂപേനാ'തി, ഏതഥ പന്ന ഗോതി
ജാതിമത്തവാചിനി ഗോസദേ പയുത്തേ ഗോസദോ ജാതിമത്തമാഹേതി സോ
ജാതിം വിസേസേതി നാമ. യട്ഠിആദിസദേഹി യട്ഠിആദിസഹചരിതാ
ഉപചാരതോ ഗഹിതാതി യട്ഠിആദിദബ്ബേഹി യട്ഠിആദിസഹചരിതാ പുരിസാ
വിസേസീയന്തിതി ആഹ-'ദബ്ബവി ദബ്ബന്തരസ്സ വിസേസനഭൂതമ്ഭവതീ'തി,
യട്ഠിയോപവേസയാതി യട്ഠിസദുവചനീയ യട്ഠിദബ്ബവിസിട്ഠേ പുരിസേ
പവേസയാതി അത്ഥോ, കുന്തേപവേസയാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവനയോ,
യഥാവുത്തചതുബ്ബിധസകത്ഥതോ പരോപി അത്ഥി സകത്ഥോതി
ആഹ-'കത്ഥചി'തിആദി, സമ്ബന്ധനിമിത്തോതി സമ്ബന്ധോ നിമിത്തം കാരണം
പച്ചയപ്പവത്തിയാ അസ്സ പച്ചയസ്സ സോതി സമാസോ, ഏതഥ ഹി ദണ്ഡോ അസ്സ
അത്ഥിതി അസ്സാതി സാമിനോ പുരിസസ്സ സംസങ്ഖാതദണ്ഡാദിദബ്ബേന സഹയോ
സസ്സാമിസമ്ബന്ധോ, സോപി പച്ചയസ്സ നിമിത്തം, തഥാ ച
വക്ഖതി-'ദണ്ഡപുരിസസമ്ബന്ധാ ദണ്ഡീതി പച്ചയോ'തി, (കിരി)യാ പദത്ഥസ്സാപി
വിസേസനത്തേന സകത്ഥഭാവോ ജാതിപദത്ഥാദീനം വുത്ത റാനേയേവ
വത്തബ്ബോതി പാചകോതി ഏതഥ കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധസങ്ഖാതം പരാഭിമതം
സകത്ഥവി പരോപദേസേനോപദിസിതുകാമോ ഇധ സമ്ബന്ധസകത്ഥസ്സ
വുത്തട്ഠാനേയേവ കിരിയാസകത്ഥം ദസ്സേതും 'കത്ഥചി കിരിയാപി'തിആദിമാഹ.
നാമസഭാവേന വിത്തായമാനം പഞ്ചമം നാമസങ്ഖാതമത്ഥം ദബ്ബപദത്ഥേന

സദ്ഗുഹേത്വാ ജാതിഗുണകിരിയാദബ്ബാനീതി ഹി ചതുബ്ബിയോ നാമത്ഥോ, നാമന്വി അന്വത്ഥരൂപ്ഛിവാസേന ദുവിധം പുമിത്ഥിനപുംസക ലിങ്ഗവസേന തിവിധന്വി ചതുബ്ബിയം ഹോതി... യഥാവുത്തേ ചതുബ്ബിയേ അത്ഥേ നമതി, തേ വാ അത്തനി നാമേതീതി ഇമിനാ കാരണേന. സാമത്തഗുണ കിരിയാദിച്ഛാവസേനാത്തമാപി ചതുബ്ബിയത്തം നാമസ്സ വദന്തി, തത്ഥാപി യദിച്ഛാനാമസ്സ ദബ്ബനാമേനേവ സദ്ഗുഹോ വേദിതബ്ബോ, ഇത്ഥത്തം ഏസാതി പസിദ്ധിമാ അത്ഥോ, യമ്പനാതിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം സാധേതി 'തത്ഥേ'ച്ചാദിനാ, അഭിധായകത്തേന ജോതകത്തേന, ഇകാരന്തതോതി മുനിസദുതോ, അത്തമാതി ഇകാരന്തതോ ന ഭവതി ചേ, അതോതി ആദേസ ഭവനതോ ഫലം ദസ്സിതം ന സിയാതി സമ്ബന്ധോ, വുത്തിയം 'ഏവം കുമാരീ കുമാരിയോ'തിആദീസു ഏവന്തി യഥാ പൂല്ല്യിങ്ഗേ ഇകാരന്തതോ സ്വാദീനമുദാഹരണമനാദേസത്ഥം വുത്തം ഏവമിത്ഥിയാതി അനാകാരന്തതോതി ദസ്സേതി, ഉപലക്ഖണം ചേതമിനീ-നീ-ഊ-തി-പച്ചയന്താദീനം, അസതി...പേ... വചനേതി ഇമിനാ പാണിനിയാനം വിഭത്തിസത്താവിധായകസ്സ സുത്തന്തരസ്സ അത്ഥിഭാവം ദസ്സേതി, "വിഭത്തിച" (൧-൪-൧൦൪) ഇതി ഹി തേസം സുത്തം, തസ്സേത്ഥോ 'സ്വാദീനം ത്യാദീനഞ്ച വിഭത്തിസത്താ ഹോതീ'തി, ഭവന്തിതി അന്വത്ഥവസേന വിഭത്തിസദുവചനീയാനി ഭവന്തി, സോ (യേവത്ഥോ) വിഭത്തിച്ചനേന വിഭജീയതീതി വിഭത്തി, കമ്മേ ക്തിപ്പച്ചയന്തോയം വിഭത്തി സദോതി ദസ്സേതി, കമമ്പനേതേസു സ്വാദീസു വിഭജീയതിച്ചസ്സ വാക്യത്ഥാസ്സാനുഗമോ യേനേവം വുച്ചതിച്ചാസകിയ യേന യഥാ ച വിഭജീയതി തമുപദസ്സേന്തോ ആഹ- 'ത്ഥാ ഹി'ച്ചാദി.

൨. കമ്മേ

വുത്തിയം കത്തുകിരിയായാതി കത്തുസാദ്യതായ തം സമ്ബന്ധിനിയാ കത്തുകമ്മട്ഠായപി ദുവിധായ കിരിയായ, അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം കരോതി ഏത്ഥ സമ്ബന്ധനത്ഥോതി ആഹ- 'കരീയതി അഭിസമ്ബന്ധീയതീ'തി, യംകിഞ്ചി പദത്ഥരൂപം സമ്ബജ്ജ്യാതീതി അത്ഥോ, ഇമിനാ ചാമ്പത്ഥവസേനേവായം കമ്മവോഹാരോ സിദ്ധോതി ദസ്സേതി, സബ്ബകാരകാനന്വി പന കിരിയാസമ്ബന്ധ സബ്ഭാവേപി കിരിയാഭിസമ്ബന്ധീയമാനത്തേനേവ യം വത്തുമിച്ഛിതം തദേവ കമ്മം വിത്തേയം, കത്താദി കത്തു കിരിയായാഭിസമ്ബന്ധീയമാനത്തേപി കത്താദിത്തവചനിച്ഛായേവ കമ്മം ന ഹോതി... യസ്ഥാ വചനിച്ഛായേവ കാരകാനി ഭവന്തി, ഏവം സബ്ബകാരകാനന്വി കാരകന്തരപ്പത്തിയം തദഭാവോ യഥായോഗം വത്തബ്ബോ, വാക്യേകദേസേനേത്യനേന "ഭേദേകാ"ദിനോ വാക്യസ്സ "കമ്മേ ദുതിയാ"ഇച്ചാദിനോ ച ഏകവാക്യത്തം സൂചേതി, പകരണസ്സ മഹാവാക്യരൂപത്താ വിപ്പകട്ഠാനിപി വാക്യാനി ആകണ്ഠാദിസഭാവേ അത്തമത്തസമ്ബന്ധാനുഭവനേനേകവാക്യഭാവവദീപജ്ജന്തേ, വുത്തീ ഹി-

“ആകണ്ഠായോഗ്ഗതാ സത്താ, ബീജം സന്നിധിനോ യതോ;
വിപ്പകട്ഠാനി വാക്യാനി, മഹാവാക്യം കരോന്ത്യതോതി.

സാമത്തേനാതി കമ്മാദ്യവിസേസേന, പുബ്ബാചരിയസമത്താവസേനാഹ 'ദുതിയാദികാ'തി, തേന യദ്യപി ത്യാദിനോപി ദിന്നം പൂരണിയാ ദുതിയാതി സക്കാ വോഹരിതും, തഥാപി സ്വാദീനം ദുകേയേവ ദുതിയാതതിയാ രൂപ്ഛിതി നത്യാദീനം ദുകാനി ദുതിയാദിസദ്ദേന ഗയ്ഹന്തി, വിസിട്ഠേസൂതി കമ്മാദിനാ വിസേസിതേസു, തിവിധം കമ്മന്തി സകസമയപ്പസിദ്ധിയാ കമ്മസ്സ തിവിധത്തമാഹ, അത്തേ തു സത്തവിധമിച്ഛന്തി, കഥം-

നിബൃത്തിവികതിപ്പത്തി, ഭേദേന തിവിധം മതം,
തത്ത്വേച്ഛിതമം കമ്മം, കമ്മംതപ്തം ചതുബ്ധിധം;
ഇച്ഛിതഞ്ചാനിച്ഛിതഞ്ച, നേവിച്ഛിതമനിച്ഛിതം,
തമാന്തപുബ്ബം നാന്തപുബ്ബന്തി, ഏവമന്തം ചതുബ്ധിധന്തി.

തത്ത്വ ഇച്ഛിതാദിനി ഉപരിയേവാപി ഭവിസ്സന്തി, തത്രേച്ചാദിനാ തിവിധം കമ്മം
സരൂപതോ ദസ്സേതി, തത്ത്വ നിബൃത്തികമ്മമേകേ-നേകയാ പരികപ്പേന്തി, തദിഹ
പകാസയിസ്സാമ-

സതീ-സതീ വാ പകതി, ന യത്ത്വ പരിണാമിനീ,
നിസ്സീയതേ തം നിബൃത്തി, കമ്മമന്തേസമന്തമാ;
അസന്തം ജായതേ യം വാ, യം സന്തമപ്പകാസതി,
ഉപ്പത്യാ-ഭിബൃത്തിയാ വാ, തന്നിബൃത്തിതി വുച്ചതീതി.

അയമേത്ത്വ അത്ത്വാ “കടവികാരസ്സ കാസസഞ്ചാതാ വിജ്ജമാനാ പകതി
പരിണാമിനീ കടവികാരവതി പരിണമന്തി യത്ത്വയോഗേ ന നിസ്സീയതേ... കടം
കരോതീത്ത്വ കേവലമത്മാവഗമമത്തസ്സ വത്തുമിച്ഛിതത്താ കാസേതി
അസുയുമാനത്താ ച, പകതിയാ തു സുയു മാന്തേ വികാരിയം സിയാ,
തേനേവ കാസേ കടം കരോതി, തണ്ഡുലേ ഓദനം പചതീതി ദയത്ത്വാ കരോതി
പചതി ച, തസ്മാ കാസേ കരോതി തണ്ഡുലേ പചതീതി വികാരിയതി, കടം
കരോതി ഓദനവചതീതി നിബൃത്തി യതീതി അത്ത്വാ, അസതീ വാ പകതി
അവിജ്ജമാനത്തായേവ യത്ത്വ ന നിസ്സീയതേ... [(യഥാ) (പോത്ഥകേ)] () സംയോഗം
ജനയതി വിഭാഗമുപ്പാദയതീതി സംയോഗവിഭാഗാനം കസ്സാപി പകതിയാ
അവികാരത്താ സംയോഗവിഭാഗവന്തേ ഹൃവികതേഹേവ തേസം ജനനത്തോ,
തമേവമ്ഭൂതമനിസ്സിതപകതികം അവിജ്ജമാന (പകതി) കം വാ കാരിയം
നിബൃത്തികമ്മം നാമാതി ഏകോ, അന്തേസമന്തമാതി വത്വാ തദസ്സേതി
‘അസന്ത’മിച്ചാദിനാ, യം അസന്തമവിജ്ജമാനം ജായതേ, തന്നിബൃത്തികമ്മം, യഥാ
സുഖം ജനയതി ബുദ്ധിമുപ്പാദയതീതി, സന്തം വിജ്ജമാനമേവ വാ
കേവലമപ്പകാസിതപുബ്ബം യം ഉപ്പത്തിയാ അഭിബൃത്തിയാ വാ പകാസതി, തന്വി
നിബൃത്തികമ്മം, യഥാ പുത്തം വിജായതിസാമന്തമഭിബൃഞ്ജയതീ”തി, തദേവം
കേസഞ്ചി മതേന അനിസ്സിതപകതികം അവിജ്ജമാനപകതികന്തി ദുവിധം
നിബൃത്തികമ്മവി അന്തേസമ്മതേന അസന്തം ജായമാനം സന്തമപ്പകാസമാനന്തി
ദുവിധം നിബൃത്തികമ്മവീതിസബ്ബവി അട്ഠിതപുബ്ബമേവ ജായതീത്യസതോ ജാനനാ
ന ബൃതിരിച്ചതിച്ചാഹ-‘അസതോ ജനനം കരിയതീ’തി, അവത്ഥന്തരന്തി
ഓദനാദിനോ ക്ലേദനാദിലക്ഖണമന്തമവത്ഥം.

പകത്യുച്ഛേദസമ്ഭൂതം, വികാരിയം കിഞ്ചി കിഞ്ചി തു;
ഗുണന്തരസമുപ്പത്യാ, ഏവം സാ വികതി ദിധാ.

കിഞ്ചി വികാരിയം കമ്മം പകതിയാ കാരണസ്സ ഉച്ഛേദേന സമ്ഭൂതം, യഥാ
കട്ഠം ഭസ്മം കരോതീതി കട്ഠസ്സാച്ചന്തപരാവത്തി [പരാവത്തിയാ (പോത്ഥകേ)],
കിഞ്ചി പന ഗുണന്തരാനമുപ്പത്തിയാ, യഥാ സുവണ്ണം കടകം കേയുരം വാ
കരോതീതി ഏവം ദിധാ സാ വികതി ഹോതീതി അത്ത്വാ, ന വിഭാവീയന്തേതി
ന ഗമ്യന്തേ, സാ പത്തി‘പാപീയതി വിസയികരിയതീ’തി കത്വാ.

യത്ര ക്രിയാകതോ കോചി, വിസേസോ നാവഗമ്യതേ;
ദസ്സനാ വാനുമാനാ വാ, സാ പത്തിതി പകിത്തിതാ.

യത്ഥ കിരിയാകത്തോ കിരിയാസമ്പാദിതോ വിസേസോ അതിസയോ കോചി
നാവഗമ്യതേ നപ്തതീയതേ ദസ്സനാ വാ പച്ചക്ഖപ്പമാണേന അനുമാനപ്പമാണേന
വാ യഥാ നിബ്ബത്തിവികതീനമതിസയോ പച്ചക്ഖാനുമാനാ വഗമനീയോ, തത്ര
ഹി നിബ്ബത്തിയം വിസേസസിദ്ധിരതിപസിദ്ധാ... അത്ഥലാഭാവ്യസ്സ
വിസേസസ്സാവിജ്ജമാനസ്സ കിരിയാകത്താ, വികാരിയേ () **[(ഏവ) (പോത്ഥകേ)]**
തു ക്വചി പച്ചക്ഖവിസയോ... കട്ഠം ഡഹതീതി കണ്ഠാത്താദിഭാവസ്സ
പച്ചക്ഖേനേവോപലബ്ഭനതോ, ക്വചിദനുമാനഗമോ... ദേവദത്തം രോസേതി
പസാദയതി വേതി വിസിട്ഠമുഖവണ്ണാദികാരിയാനുമേയുത്താ രോസാദിനോ,
ഏവം യത്ഥ ന വിസേസസിദ്ധി അപി തു പത്തിമത്തം, സാ പത്തിതി
പകിത്തിതാ കമിതാ, ആദിച്ചമ്പസ്സതി ധമ്മമജ്ജേതീതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ,
കമഞ്ചരഹി അസന്തസ്സ **[സന്തസ്സ (പോത്ഥകേ)]** പത്തികമ്മസ്സ കിഞ്ചി
(അകരോന്ത)സ്സ കാരകത്തം, ന ഹി കിഞ്ചി അകരോന്തം
കാരകമ്ഭവിതുമരഹതീതി ഉച്ചതേ-

ദസ്സനക്ഖമതാഭാസോ, പഗമബ്ബത്തിആദയോ;
വിസേസാ പത്തികമ്മസ്സ, ക്രിയാസിദ്ധിയമിച്ചിതാ.

അത്ര ദട്ഠം സക്കാ ഇതി ദസ്സനേ ഖമതാ ആഭാസോപഗമോ
വിസയത്തോപഗമോ വിസയത്തോപഗമനം ബ്ബത്തി ചേതി ഏവമാദയോ
വിസേസാ യഥായോഗം പത്തികമ്മസ്സ കിരിയാനിപ്ഫത്തിയം ഇച്ഛിതാ, തതോ
തസ്സ കാരകത്തന്തി അത്ഥോ, ആദിച്ചം പസ്സതീതി ഏത്ഥ ഹി ആദിച്ചോ ദട്ഠം
സക്കാ, തതോവ സോ ദിസ്സതി അഭിബ്ബത്തിഞ്ചോപയാതീതി
ദസ്സനകിരിയാനിപ്ഫാദകത്ഥേനാസ്സ കാരകത്തമുപപജ്ജതേ, തഥാ
ഞത്രാപ്യാദിസദുഗഹിതവിസേസവസേന കിരിയാസിദ്ധിതോ കാരകത്തം
വേദിതഞ്ചം , നനു വികാരിയമ്പി നിബ്ബത്തികമ്മമേവ... തേന രൂപേനാസതോയേവ
ജനനതോ, പത്തികമ്മമ്പി കിരിയാസമ്ബന്ധരൂപേനാസന്തമേവ പച്ഛാ തഥാ
ഭവതീതി നിബ്ബത്തിയേവാതി സച്ചം-

അത്ഥേസാ വത്ഥുട്ഠിതി, സുഖമബ്ബദ്ധിഗോചരപതീത്യനുരോധേന,
തത്ര യന്വേതം ഘടതേ, യഥാ പതീതി സദുത്ഥാവത്താനതോ.

വിസേസാനുപാദാനതോതി “കമ്മേ ദുതിയാ”തി സാമഞ്ഞേന വുത്തത്താ
വുത്തം. കരീയതി കടോ, കതോ കടോ ചേവമാദീസു ത്യാദിപ്പഭുതീഹി
അതിഹിതകമ്മാദിനിസ്സയേസുപി ഏകത്താദീസു ദുതിയാദയോ പപ്പോന്തി
നിയമാഭാവാ, തഥാഹി പഞ്ചകേ നാമത്ഥേ കടാദിവചനീയസ്സ സമ്ബന്ധീ
കമ്മാദ്യത്ഥോ, ത്യാദിപ്പഭുതീതി അനഭി ഹിതസ്സ സഞ്ഛയാവ്യസ്സാപരസ്സ
വിഭത്യത്ഥസ്സാഭിധാനായ അഭിഹിതേസുപി കടാദീസു കമ്മാദീസു ദുതിയാദയോ
സിയുന്തി പാണിനിയാ “കമ്മേ ദുതിയാ”ച്ചാദീസു (൨-൩-൨) “അനഭിഹിതേ”തി
(൨-൩-൧) വചനമധികരോന്തി, വേയുത്തിയായേവ ദുതിയാദീനപ്പസഞ്ജേപി
തന്നിസ്സയഭൂതേ-കത്താദ്യത്ഥേ ജോതനായാഭിഹിതേസു ദുതിയാദയോ സിയും,
തികേ പന സഞ്ഛയാകമ്മാദയോ വിഭത്തി വചനീയാ, തത്ഥ യജ്ജപി കമ്മാദീനോ
പച്ചയേനാഭിധാനം, തഥാപേകത്താദയോ നാഭിഹിതാതി തസ്സ
സഞ്ഛയാവ്യസ്സാപരസ്സ വിഭത്യത്ഥസ്സാതി ധാനായ അഭിഹിതേസുപി കമ്മാദീസു
ദുതിയാദയോ സിയുന്തി പാണിനിയാ “കമ്മേ ദുതിയാ”തി “അനഭിഹിതേ”തി
വചനമധികരോന്തി, തമുപദസ്സേന്തോ ആഹ-‘തത്രിദം സിയാ’തിആദി, തത്ര തസ്ഥിം
ദുതിയാദി വിഭത്തിവിധാനേ ഇദം ചോദ്യം സിയാ, കിന്തി
ആഹ-‘പഞ്ചകേ’ഇച്ചാദി, അനഭിഹിതകമ്മാദിനിസ്സയേസുതി അനഭിഹിതാ

കമ്മാദയോ നിസ്സയാ യേസമേകത്താദിനം, തേസൂത്യമോ, ദുതിയാദയോ വിഭത്തിയോ യഥാ സിയുന്തി ജോതനായാഭിധാനായ ചാതി യുജ്ജമാനവസേന അമോ വേദിതബ്ബോ, അഭിഹിതകമ്മാദിനിസ്സയേസുപീതി അപിസദേന അനഭിഹിതകമ്മാദിനിസ്സയമേകത്താദിം സമുച്ചിനോതി, ആസങ്കിയാതി പുബ്ബകിരിയായ വുത്തന്തി അപരകിരിയാ വേദിതബ്ബോ, പഞ്ചകേ തികേ ചാ ഭിഹിതകമ്മാദിനിസ്സയേ സേകത്താദീസു ദുതിയാദിപ്പത്തിമാസങ്കാവസേന ദസ്സേത്ഥാ ചതുക്കവാദീനസി പക്ഖമുബ്ഭാവിയ പരിഹരിതും 'യദിച്ചാ'ദിമാഹ, അയന്തേസമധിപ്പായോ "യദേസാ സങ്ഖ്യാ പാടിപദികമോ തപ്പടിപജ്ജനേ കമ്മാദയോ വിഭത്തിവചനീയാ, തദാ 'അനഭിഹിതേ കമ്മേ'തിആദിനാ അനഭിഹിതഗൃഹണം കമ്മാദിവിസേസാനമനുഭവന്തമനത്ഥകം... അഭിഹിതേ വിഭത്തിവാച്ചാഭാവതോ, യദാ പനായം പക്ഖോ 'സങ്ഖ്യാ വിഭത്തിവചനീയാ'തി തദാ "കമ്മേ ദുതിയാ" ത്യേവമാദയോ നിദേസാ വിസയസന്ദസ്സനമത്തായേവ വേദിതബ്ബോ"തി, സബ്ബമാതി പഞ്ചകതികവാദീനം ചതുക്കവാദീനഞ്ച മതവസേന സബ്ബപ്പകാരേന, സദുത്ഥാബ്ബുതിരിത്തമ്മമത്തോയേവാതി ബ്ബുതിരേകോ ബ്ബുതിരിത്തം, നപുംസകേ ഭാവേ കേതാ, ന വിജ്ജതേ ബ്ബുതിരിത്തം ബ്ബുതിരേകോ ഭേദോ യസ്സ തം അബ്ബുതിരിത്തം, അബ്ബുതിഭിന്നന്തി അമോ, സദുത്ഥതോ സകത്ഥതോ അബ്ബുതിരിത്തം അത്ഥമത്തം അത്ഥസാമത്തം യസ്സ ഓദനാദിസദുസ്സ സോ തഥാ വുത്തോ.

കിഞ്ചാപി വുത്തീയം തബ്ബാദിണാദിസമാസേഹി അഭിഹിതമവുത്തം, തഥാപി തേഹി അഭിഹിതേപ്യേവമേവ ദട്ഠബ്ബന്തി നിദസ്സേനോ ആഹ-'ഏവ'മിച്ചാദി, കര-കരണേ കരീയിത്ഥാതി കതോ'കേതാ ഭാവകമ്മേസു'തി (൫-൫൬) കമ്മേ കേതാ, സതികോതി ഏത്ഥ കീതോതി കമ്മത്ഥേ "ദിസ്സന്തഞ്ഞേപി പച്ചയാ"തി (൪-൧൨൦) ഇകോ, കമ്മതാഗമ്യതേ കിതപ്പച്ചയാദീനം കമ്മേ വിഹിതത്താ, ഏവഞ്ച ധൂഹി കിമേകമുദാഹരണം ദത്തമാചരിയേനേ ത്യതോ ആഹ- 'ഉദാഹരണ'ഇച്ചാദി, അനഭിഹിതേതി വചനം വിനാപീതി വചനം വിനാ ഏവാതി അവധാരണേ-അപിസദോ, സമ്ഭാവനേവാ, യദ്യഭിഹിതേഹി വചനം വിനാപി ദുതിയാദീനമപ്പവത്തി ഭവേയ്യ, വചനസബ്ഭാവേ തു കമായേവ നത്ഥീതി അമോ, ഏവഞ്ച പനേത്ഥ ദുതിയാദീനമഭിഹിതേ പസങ്ഗാഭാവോ ജാനിതബ്ബോ "പച്ചതേ ഓദനോ, കതോ കടോച്ചാദോപി യദി ദുതിയാദയോ സിയും പഥാവിധാനസ്സാവകാസോ ന ഭവേയ്യ തതോ സാമത്ഥിയാനഭിഹിതേയേവ കമ്മാദോ ദുതിയാദയോ സകിരിയാ (യം തദ)ഭിബ്ബുത്തിയാ ഭവിസ്സന്തി, പഥേവത്ഥഭിഹിതേ"തി, ന നുച പഥായാകാരകമവകാസോ രുക്ഖോ പിലക്ഖോതി [\[രുക്ഖോ പിലക്ഖോതി ക്രിയാപദം ന സൂയതേതി വിഭത്യന്തരസ്സപ്പത്തി മഞ്ഞതേസ്സോപദിപ\]](#) കിമിദമുച്ചതേ അകാരകന്തി യദ്യ കാരകം നേദവയോഗമരഹതി തതോ യത്ഥ വിസേസകിരിയാന മസ്സവനം തത്ഥ പദത്ഥസഹചരിതായ സത്തായ പതീതിയാ 'രുക്ഖോ അത്ഥി പിലക്ഖോ അത്ഥി'തി അപേക്ഖീയതീതി കാരകത്തം രുക്ഖാദീന മത്ഥേവേതി [\[അത്ഥേവേതി ണ്തതം വത്ഥും പരം പതിപാദയിതും സദോ പയുജ്ജതേ ണ്തണഞ്ച സതോഇതി യത്ര ക്രിയാപദന്തരസ്സ അപ്പയോഗോ തത്ര ഉസ്സഗ്ഗതോ സത്താ പതീതിതുമതീതി ക്രിയാപദാനുസങ്ഗര കത്തരി തതിയപ്പസങ്ഗരവകാസാ പഥാ ത്യത്ഥോ-ഭസ്സപദിപ\]](#), ന ച ഉച്ചം നീചംത്യധികരണവാചിത്തേ [\[വാചികാ\]](#) നിപാതസ്സ അത്ഥീത്യനേന നത്ഥി സമ്ബന്ധോതി ഉച്ചമത്ഥീത്യാധേയ്യസ്സേവ കത്തുത്തം നാധാരസ്സാത്യ കാരകത്തമാധാരസ്സാത്യവകാസോ-ത്ഥി പഥായാതി "പഥാവിധാ നസ്സാവകാസോ ന ഭവേയ്യ"തി യഥാവുത്തോ-യം ഹേതു അസിദ്ധോതി ച സക്കാ

വത്തും, അസംഖ്യതോ പഠമാത്യവത്യാ “പഠമാത്മ മത്തേ”തി (൨.൩൯)
സാമന്തവിധാനതോ സിദ്ധോയേവ, യം
ഹേതുത്താനഭിഹിതവചനമനന്തകമിച്ഛേവ റിതം.

യഞ്ചാതി ചസദോ വത്തബ്ബന്തരസമുച്ഛയേ അപരസി കിഞ്ചി വത്തബ്ബമത്ഥീതി
അത്ഥോ, യഞ്ച ഫലം മത്തേതേതി സമ്ബന്ധോ, യദേത്ഥാന ഭിഹിതാധികാരോ
നത്ഥി തദാ യഥാ ‘കതോ കടോ’ച്ചത്രത്തേന കമ്മസ്സാഭിഹിതത്താ ദുതിയാ ന
ഹോതി തഥാ ‘കടം കരോതി വിപുലം ദസ്സനീയ’ന്തി കടസദുതോ ഉപ്പന്നായ
ദുതിയായ (വിപുലാഭിഗതസ്സ) കമ്മസ്സാ ഭിഹിതത്താ വിപുലാഭിഹി
വിസേസനേഹി ദുതിയാ ന സിയാ, തതോ ത്യാദി തബ്ബാദിണാദിസമാസേഹി
കമ്മസ്സാന ഭിഹിതത്തമത്തേവാതി വിപുലാഭിഹിപി ദുതിയാവിധാനസംഖ്യാതം
അനഭിഹിതേ”തി (൨-൩-൧) അനഭിഹിത വചനസ്സ അധികാരേ യഞ്ച ഫലം
ചിന്തയതീതി അത്ഥോ, യുത്തസ്സാതിമസ്സ അത്ഥോ സമ്ബന്ധസ്സാതി, പച്ഛേകം
കരോത്യഭിസമ്ബന്ധതായാതി ‘കടം കരോതി വിപുലം കരോതി ദസ്സനീയം
കരോതി’ച്ഛേവം പച്ഛേകം പച്ഛേകം കരോതിസ്സാഭിസമ്ബന്ധതായാതി അത്ഥോ,
കമ്മതാ അത്ഥീതി സേസോ, ഏവം മത്തേതേ-“കടം കരോമീതി പവത്തോ
വിപുലം കരോമീ ദസ്സനീയം കരോമീതി ച പവത്തോവാതി വിപുലാഭിനന്വി
പച്ഛേകം കമ്മതാ അത്ഥേവ, തത്ഥേകസ്സാഭിധാനേ പരേകസ്സ
സുഖമവലോകയന്തീതി തദഭിധാനായപി ദുതിയാ ഭവിസ്സതീ”തി,
പകാരന്തരാവതാരോ നാചരിയേ നോപരോധിതോതി തന്വി പനേത്ഥ
ദസ്സയിസ്സാമ-“കടസദാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ദുതിയാ കടജാതി കമ്മമഭിഹിതവതീ, ന
വിപുലാഭിഗുണകമ്മം, തതോ തദഭിധാനായ ച ദുതിയായേവ ഭവതി, അഥവാ
കടോവ കമ്മം, തം സാമാനാധികരണ്യേന വിപുലാഭിഹിപി ദുതിയാ ഭവിസ്സതി,
കടം കരോതി വിപുലോ ദസ്സനീയോതി ഹി വുച്ഛമാനേ വിപുലാദയോ
കത്തുസമാനാധികരണതായേവ പതീയേയ്യും തസ്മാ
കടസദസാമാനാധികരണ്യവടിപാദയതാ വസ്സമേത്ഥ ദുതിയാ കരണീയാ”തി.
നന്വേമിച്ചാദിചോദ്യം, ഏവന്തി ഏവം ഗുണയുത്തസ്സ കമ്മതായ സതി,
പപ്പോതീതി കട കമ്മേ-ഭിധാനിയേ (കതോ) തി ക്തപ്പച്ചയസ്സ കത്തതാ
ഉദാരാദിതോ കരോത്യഭിസമ്ബന്ധാ ദുതിയാ പപ്പോതീതി അത്ഥോ, ഏവം
മത്തേതേച്ചാദി പരിഹാരോ, അവയവേന കമ്മം ന വദതീതി സമ്ബന്ധോ,
അവയവേനാതി വിസുംവിസും, കിഞ്ചരഹിതി ആഹ-‘സഭാവതോ സബ്ബം കമ്മം
വദതീ’തി. ഹോതു കാമം ഉദാരാദിതോപി വുത്തേന വിധിനാ പഠമാ,
കതസദുതോ കാ പവത്തതീതി ആഹ-‘കതസദുതോ പി’ച്ചാദി, അന്തോഭൂതോ
അന്തോഗധോ നാമസ്സ സദുസ്സ അത്ഥോ യസ്മിം കമ്മലക്ഖണ്ഡേത്ഥേസോ അത്ഥോ
കമ്മലക്ഖണ്ഡോ അഭിഹിതോ കമിതോ സമ്പന്നോ സമ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ, നനു
‘കതോ കടോ’ച്ചാദോ സഭാവതോ സബ്ബകമ്മവുത്തിയാ
അന്തോഭൂതനാമത്ഥവുത്തിയാ ചാത്ഥമത്തേ ഹോതി സബ്ബത്ഥ പഠമാതി ‘കടം
കരോതി ഉളാരം സോഭനം ദസ്സനീയ’ന്തി കടാദിതോപി ഉപ്പന്നായ ദുതിയായ
കമ്മസ്സാഭിഹിതത്താ ഉളാരാഭിഹി പഠമാപ്പസംഖ്യാ സിയാതി
അഭിഹിതാഭിധാനപ്പസംഖ്യാപഗതം ചോദനം മനസി നിധായാഹ-‘കടാദിസദോ
ത്ഥി’ച്ചാദി, സാമന്തേനാതി വിസും വിസും കടാദിസാമന്തേന.

“കത്തുരിച്ഛിതത്ഥം”ന്ത്യനേന (൧-൪-൪൯) കത്തുനോ കിരിയായ സമ്ബന്ധി
തുമിട്ഠത്ഥം തസ്മിം ഇച്ഛിതത്ഥേ കമ്മസഞ്ചം വിധായ നിബ്ബത്യാദികേസുതീസു
കമ്മേസു ദുതിയാ വിധിയതേ പാണിനീയേഹി, ഇച്ഛിതത്ഥത്തഞ്ച തദത്ഥത്താ
കിരിയായ, ഓദനം പചതി ഗാവുവയോ ദോഹതിത്യാദോ(ഹി) ഓദനാദ്യത്ഥാ

പചനാദികിരിയാരബ്ഭതേതി ഓദനപയാദീനമിച്ഛിതമത്തം, തദുപദസ്തേനോ
ആഹ-‘യം കത്തു’ച്ചാദി, വിഭത്തിം വിധായ ദുതിയാഭിമതാതി സമ്ബന്ധോ, പുന
പയാദിനിപ്ഫത്തിനിമിത്തം യംകിഞ്ചി ദോഹനാദികിരിയാ യുത്തം
കരണാദിരൂപേന അകമിതം ഗവാദികമിച്ഛിതം കാരകം, തത്ഥാപി
“അകമിതഞ്ചോ”തി (൧-൪-൫൧) കമ്മസഞ്ചം വിധായ തേനേവ ദുതിയാ വിധീയതേ,
തദുപദസ്തേതുമാഹ-‘ഉപയുജ്ജമാനേ’ച്ചാദി, അത്ര ചേവമകമിതനിയമോ കതോ
വാത്തികകാരേന-

പുച്ഛിചിഭിക്ഖിനം ദുഹി,യാചിനം നിമിത്തമുപയോഗേ;
പുണ്ണവിധിമ്ഹി-കമിതം, ബ്രൂസാസീനഞ്ച ഗുണാസത്തന്തി.

ഉപയുജ്ജതേ ഇട്ഠമസിദ്ധിയം ബ്യാപാരിയതീത്യുപയോഗോ-പയോപ്പഭൂതി,
തസ്മിം, നിമിത്തം ഗവാദി, അപുണ്ണവിധിമ്ഹി അപാദാനാധികരണാദി
പുണ്ണസഞ്ചാ വിധാനാഭാവേ, വിധാനേ ഹി മാണവകാ മഗ്ഗം പുച്ഛതി, രുക്ഖാ
ഫലാന്യവചിനാത്യാദി യഥാരഹം ഭവതി, ഗുണാസത്തന്തി ഗുണേന സത്തം
സമ്ബന്ധീ, ഗുണസദേനേന്മ പധാനസാധനം ധമ്മാദികം വത്തുമിച്ഛിതം
പധാനസാധനഞ്ച കിരിയായോപകാരകമുപകാരിയം പധാനഭൂതം
കിരിയമപേക്ഖിയ ഗുണോ ഭവതി, ചോ-നുത്തസമുച്ചയേ, പധാനനു ധമ്മാദിനോ
പവത്തിയാ തദത്ഥത്താ, ഉപയുജ്ജമാനഞ്ച തം പയോപഭൂതിചേതി
വിസേസനസമാസം കത്വാ ഉപയുജ്ജമാനപയോപ്പഭൂതിനോ നിമിത്തന്തി
ഛട്ഠീസമാസോ, പഭൂതി സദേന ഗവാദിനോ ഗഹണം, ആദിസദേന
ഗോമന്താദിനോ, ദുതിയേനാദി സദേന അധികരണാദിനോ, ചതുത്ഥേന
വിനയാദിനോ, വിധാനന്തി ദുതിയാ വിധാനം, ദുതിയാവിധാനമഭിമതന്തി
യോജനീയം. പാണിനിയേഹി “തഥാ യുത്തഞ്ചാനിച്ഛിതം” (൧-൪-൫൦) ഇച്ചനേന
കമ്മസഞ്ചം വിധായ “കമ്മേ ദുതിയാ” (൨-൩-൨) ത്യനേനേവ ദുതിയാ
വിധീയതേ, തദസ്തേതുമാഹ-‘യേനേ’ച്ചാദി, “തഥാ യുത്തഞ്ചാനിച്ഛിത”ന്തീമസ്സ
അത്ഥോ യേനേവേച്ചാദിപഞ്ചികാപാഠാനുസാരേന വേദിതഞ്ചോ, യുജ്ജതേതി
കിരിയാഭിസമ്ബന്ധേ, യുത്തന്തി കിരിയാഭിസമ്ബന്ധം, അത്ര തു-

യദ്യബുദ്ധ്യാഹിലഞ്ചാദി, തദാഹ്യാദിമനിച്ഛിതം;
യദാ ലജ്ജാഭയാദീഹി, തദേച്ഛി തതഥം മതം.

“തഥാ യുത്തഞ്ചാനിച്ഛിത”ന്തി സുത്തേനസ്സ പരിയുദാസവുത്തിതോ ഇച്ഛിതാ
അത്തമനിച്ഛിതമഭിമതമിതരഞ്ച, തതോയേവ‘ഗാമം ഗച്ഛന്തോ
രുക്ഖമൂലമുപസപ്പതീ’ത്യത്ര നേവിച്ഛിതനാനിച്ഛിതസ്സപി രുക്ഖമൂലസ്സ കമ്മ
സഞ്ചാ സിദ്ധാതി തത്ഥ “കമ്മേ ദുതിയാ”തി ദുതിയാ വിധീയതേ,
തദസ്തേതി‘നേവിച്ഛിതനാനിച്ഛിതസ്ഥാ’ഇച്ചാദി, രുക്ഖമൂലം നേവിച്ഛിതം
പുണ്ണമഭിമതത്താ, നാപ്യനിച്ഛിതം അപ്പടികൂലത്താ, ഗാമഗമേന ഹ്യസ്സ തപ്പരതാ,
രുക്ഖമൂലോപസപ്പന്നതു പസഞ്ചാഗതന്തി രുക്ഖമൂലാനവി
കിരിയാഭിസമ്ബന്ധോ അത്ഥേവ, അത്രാപി-

നേവിച്ഛിതാനിച്ഛിതന്തു, മബുദ്ധിയുപസപ്പനേ;
മൂലം വിസ്സമനത്ഥന്തു, തമിച്ഛിതതഥം സിയാ.

ബ്രൂസാസീനഞ്ചാതി ചസദോപസഞ്ചഹിതേ ദസ്തേതുമാഹ-‘ഏവ’മിച്ചാദി, ഏത്ഥ
ഗാമദേവദത്തഗഗ്ഗാനമകമിതസഞ്ചാ, അജാദയോ തപിച്ഛിതതഥാ, ആദിസദേന
‘പത്ഥേതി ഗാവും പുരിസം ദിജോ’ത്യാദയോ സഞ്ചഹിതാ,

നയതിനി=പാപുണനേ, വഹതി വഹ=പാപുണനേ, ഹരതി ഹര=ഹരണേ, ജയതിജി=ജയേ, സബ്രതമലേച ഏതേ അയാദേസേ ച രൂപം, ദണ്ഡ=ദണ്ഡനേ ചുരാദിത്താ ണിമ്ഹി രൂപം, അഥ “അധിസിദ്ഠാസാനം കമ്മം”ത്യാദിനാ (൧-൪-൪൬) തേന തേന കമ്മസത്തം വിധായ ‘പാവിം അധിസേസ്സതീ’തി ആദോ (തത്ത്വ) തത്ത്വ “കമ്മേ ദുതിയാ”തി (൨-൩-൨) ദുതിയാ വിധിയതേ തേഹി തേഹി സത്ത്വ കാരേഹി, സബ്രതേമേവേത്ത്വ ലോകസ്സ കമ്മവചനിച്ഛാതി കമ്മേനേതംത്തസത്താപുബ്ബകം കമ്മമുപദസ്സേന്തോ ആഹ-‘അധിപുബ്ബ’ഇച്ഛാദി, യായ വത്തിച്ഛായ ദുതിയാ സിയാ തായ വത്തിച്ഛായ കമ്മതാ കമ്മഹിനാമാതി സമ്ബന്ധോ, നേവ ഉപലബ്ഭന്തിതി കദാചികസ്സചി സിയാതി സമ്ബന്ധോ, പയതിതബ്ബന്തി സുത്തന്തരമാരബ്ഭന്തിയം, തത്ത്വേവം കിം ഭവതോ മനസി ദോസധിജമ്ഭനേനാതി അത്ത്വോ, ധമ്മേതി ഏത്ത്വാപി ഏവം സദും യോജേത്വാ അത്ത്വോ വേദിതബ്ബോ, യഥാ ആധാരേ കമ്മവചനിച്ഛാ, തത്ത്വേഹാപി ആധാരവചനിച്ഛാതി അത്ത്വോ, തേനേവാഹ-‘ധമ്മേതി ആധാരവചനിച്ഛാ’തി, ധമ്മേ അഭിനിവിസതേതി സമ്ബന്ധോ, ഏവംസദുസമാനത്ത്വത്താ തഥാ സദുസ്സ തദത്ത്വാനുസാരേനേവ വിത്തായതിതി തഥാസദുസ്സ അത്ത്വോ വിസും ന വുത്തോ, പാനഞ്ച ആചാരോച പാനാചാരം, തംപാനാചാരമസ്സ ആധാരസ്സ തസ്മിം തപ്പാനാചാരേ, പാനത്ത്വാചാരത്ത്വയാതുസമ്ബന്ധീ യോ നദ്യാദി കോ ആധാരോ സോ പാനാചാരവായേവാതി ആഹ- ‘പാനത്ത്വാചാരത്ത്വാനം ധാതുനമാധാരേ’തി , കേസഞ്ചിതി അനിയമേന കേസഞ്ചി സദുസത്ത്വകാരാനം, ഏത്ത്വാതി ഏതസ്മിം ആധാരവചനിച്ഛാപക്ഖേ, പതിപരീഹി ഭാഗേചേത്യവസിദ്ധാതി ഇമിനാ പതിസദുസ്സ ധാതുനാ അയുത്തതം ദസ്സേതി... യദി യുജേജ്യ ഛട്ഠിയാഭാവോ, തേനാഹ-‘യദാത്ഥി’ച്ഛാദി, വുത്തിയം തേനാതി തസദ്ദേന, അപിസദ്ദോപസങ്ഗഹിതം തതിയന്വി ഗഹേത്വാ വാചാതി ബഹുവചനനിദ്ദേസോ.

൩. കാല

യദാ കാലദ്ധാനമിച്ഛാദിനാ‘മാസമാസതേ കോസം സയതി’ച്ഛാദോ അകമ്മകേഹിപി യോഗേ കാലഭാവദ്ധദേസാനം പരേഹി കമ്മത്തമനുത്താതന്തി ച, യദാത്ഥിച്ഛാദിനാ തു കിരിയാവ സബ്ബേനസബ്ബം ന സൂയതി, തഥാ സതി കുതോ ച കമ്മത്തന്തി തേഹേവ വുത്തന്തി ച ദസ്സേതി, ഗമ്മ മാനകിരിയായോഗോപി ന നിസ്സിതോ... മാസമാസതേച്ഛാദീസു ആസനാദി [\[ആസനാദീസു \(പോത്ഥകേ\)\]](#) കിരിയാനം മാസാദിയോഗോ വിധ കല്യാണിത്തഗുണാദിയോഗോ ച ലോകസ്സ പതീതിപഥമുപയാതീതി, ന സിജ്ഞതീതി കിരിയാ ന ഹോന്തി ഗുണദബ്ബാനീതി കിരിയാസമ്ബന്ധാഭാവോ കമ്മത്താഭാവോതി ന സിജ്ഞതീതി, ഗുളേന മിസ്സാ ധാനാ ഭജ്ജിതയവാ ഗുളധാനാ. അജ്ഞയനകിരിയായ പബ്ബതേന ച മാസകോസാനം സാകല്ല്യേന സമ്ബന്ധാഭാവോ അച്ചന്തസംയോഗാഭാവോതി മാസസ്സാതിആദീസു ന ദുതിയാ. പുബ്ബണ്ഠേ സമയന്തി ഇമിനാ പുബ്ബണ്ഠേ സമയോതി സത്തമീആമാദിസമാസം ദസ്സേതി, അച്ചന്ത മേവാതി ഇമിനാ സമയസ്സ സാകല്ല്യേന വിഹരണകിരിയായ സമ്ബന്ധമാഹ, യംസമയം കരുണാവിഹാരേണ വിഹാസി, തം ഏകംസമയന്തി സമ്ബന്ധോ, ഉപസങ്കമനകിരിയായച്ചന്തമേവ യുത്തോതി ഇമിനാ നിവാസനവിഹരണ കിരിയാഹിപി പുബ്ബണ്ഠേസമയാദിനമച്ചന്തമേവ യുത്തതം ഉപലക്ഖേതി, പകാരന്തരേനാപി സിദ്ധിയമാസകമുബ്ഭാവയതി ‘യദാ ത്ഥി’ച്ഛാദിനാ, വിഭത്തിയാ വിപല്ലാസോ യഥാപകതമതിക്കമ്മ അത്തമാ ഭവനം, ഇധ പന സത്തമി യന്വത്തായം സത്തമ്യത്ത്വേ ബാഹുലകേന “കമ്മേ ദുതിയാ”ച്ഛേവ ദുതിയാപ്പത്തി.

തതിയാഭിമതാതി “അപവഗ്ലേ തതിയാ”തി (൨-൩-൬) വചനേന പാണിനീയാനംപപഞ്ചത്തമഭിമതാ, കമമ്പന കാലദ്ധാനം കരണത്തമിച്ചാസങ്കിയ കരണത്തമേസമ്പടിപാദേനോ ആഹ-‘തമാപി’ച്ചാദി, തമാപീതി വൃത്തക്കമേന കരണത്തസമ്ഭവാ തതിയായ വിജ്ഞാനായപി, സിയാതി തതിയാ സിയാ, തഞ്ചാതി തം കരണഞ്ച. കാരകമജ്ജേതി ഏതമ ഛാദീ സമാസോ കാരകസദ്രേന ച സത്തികാരകം ഗഹിതന്തി (ആഹ) ‘ദിനം കത്തുസത്തിനം മജ്ജേ’തി, അഭിന്നസ്താപി ഹി ഏകസ്ത ദേവദത്താദികത്തുനോ ഭിന്നാനം തംസമവേതാനം കത്തുസത്തിനം മജ്ജേ കാലദ്ധാനാനി, സത്തിഭേദമേവ ബൃഞ്ജയമാഹ-‘തമാപി’ച്ചാദി, ഏകത്മാതി ഏകസ്ഥിം ദേവദത്തേ, ദീഹേതീതേ (ഭുഞ്ജിക്രിയാ) സാധനന്തി സമ്ബന്ധോ, ദിനം അഹാനം സമാഹാരോ ദീഹം തസ്ഥിം. ഇസുമസതീതി വാ, ഇസുമ്ഹി ആസോ അസ്സേതി വാ നിപ്ഫന്നേന ഇസ്സാസസദ്രേന ഗമമാനം കിരിയം ദസ്സേതി ‘ഇസ്വസന്തേ’തി, നന്വിച്ചാദി ചോദ്യം, ധനുപഞ്ചസതം കോസോ, ഏവമഞ്ഞത്തേച്ചാദി പരിഹാരോ, ഛാദീയാസമ്പത്തായന്തി കോസസ്സേകദേസേതി ഏവം ഛാദീയാ സമ്പത്തായം, മുത്തസംസയേനേദം സമാനന്തി മുത്തോ സംസയോ യസ്ഥിം അവധ്യാദോ തേനേതം തുല്യന്തി അത്ഥോ. വൃത്തിയം അഭിമതാതി “സത്തമീ പഞ്ചമിയോ കാരകമജ്ജേ”തി (൨-൩-൭) വചനേന സത്തമീപഞ്ചമിയോ പപഞ്ചത്തമഭിമതാ, ദീഹേ ഭുഞ്ജിസ്സതീതി ദീസു ദിവസേസു ഗതേസു ഭുഞ്ജിസ്സതീതി അത്ഥോ, “യബ്ഭാവോ ഭാവലക്ഖണ”ന്തി (൨-൩-൬) സത്തമീ, സകസകകാരകവചനിച്ചായേവാതി ഹി ഇദം ബാഹുല്യം നിസ്സായ വൃത്തം, ദീഹാ ഭുഞ്ജിസ്സതീ കോസാ വിജ്ഞതീതി ദീഹാ നിക്ഖമ്മ ഭുഞ്ജിസ്സതീ, കോസാ നിക്ഖമ്മ റിതം ലക്ഖം വിജ്ഞതീ ഉപാത്തവിസയോ-യമവധി, കോസേ വിജ്ഞതീതി കോസേ റിതം ലക്ഖം വിജ്ഞതീതി അത്ഥോ.

൪. ഗതി

കതചത്ഥസമാസാതി കതോ ചത്ഥസമാസോ യേസു തേ തമാ വൃത്താ, അഞ്ഞപദത്ഥവൃത്തയോതി അഞ്ഞപദത്ഥേ വൃത്തി യേസന്തി ബൃധികരണഞ്ഞപദത്ഥസമാസോ, ചത്തസമാസേ ഗത്യാദീനം വിസുംവിസും പധാനത്താ തേഹി പരം പയുജ്ജമാനോ അത്ഥസദ്രോ ഗത്യാദീഹി പച്ചേകമഭിസമ്ബജ്ഞതീതി മഞ്ഞതേ, അഥ സുത്തേ ‘പയോജ്ജേ’ഇച്ചേതാവത്സുച്ചമാനേ പയോജ്ജോ സയം കത്താതി കഥം വിഞ്ഞായതി യേന ‘പയോജ്ജേ കത്തരീ’തി വിവരണം കതമിച്ചാസങ്കിയാഹ-‘ഗത്യാദൃത്ഥ’മിച്ചാദി, ആദിസദ്രേന ബോധാ ദീനം ഗഹണം, തക്കിരിയാസമത്ഥോവാതി തസ്സാ ഗത്യാദികായ കിരിയായ സമത്ഥോ ഏവ നിയുജ്ജതേതി സമ്ബന്ധോ, കിരിയാകരണേ സമത്ഥോ നാമ കത്താവാതി ആഹ-‘സോച കത്താ’തി. ദുതിയായ സിദ്ധായാതി വക്ഖമാനനയേന പയോജ്ജസ്സ കത്തുനോ കമ്മത്തസിദ്ധിയാ “കമ്മേ ദുതിയാ”തി സുത്തേനേവ കമ്മേ ദുതിയായ സിദ്ധായ. കിം ലക്ഖണോ-യം നിയമോ യദത്ഥമി ദമാരഭീയതിച്ചാഹ-‘ഗത്യാദൃത്ഥാന’മിച്ചാദി, പച്ചുദാഹരീയിസ്സതേ ‘ഏതേസമേവേ’ച്ചാദിനാ, തമാചാബ്ഭുപഗമേ, പയോജ്ജോ കത്താ ന കമ്മം ത്യബ്ഭുപഗമ്മ പയോജ്ജേ കത്തരീ’തി വിവരിതന്തി അത്ഥോ, സാമത്ഥിയമ്പനഇച്ചാദിനാ സാമത്ഥിയസരൂപമാഹ, ഗതി ആദൃത്ഥാനന്തി പദച്ഛേദോ, നിയുജ്ജമാനോ പയോജ്ജകബ്ധാപാരസബ്ബാതായ കിരിയായ സമ്ബന്ധീയമാനത്താ കമ്മഭൂതോവ ഭവതീതി അത്ഥോ, അയമേത്ഥാധിപ്പായോ “ഗമനാദികിരിയായ സാധനത്താ യദിപി പയോജ്ജോ കത്താ, തമാപി സോ

പയോജകേന ഗമനാദീസു ബ്യാപാരിയമാനോ പയോജകസ്സ ബ്യാപാരലക്ഖണായ കിരിയായ സമ്ബന്ധീയമാനോ യദി കമ്മം ന ഹോതി അത്തമാ കിം ഹോതീതി അത്തമാനുപപത്തിലക്ഖണേന സാമത്ഥിയേന കമ്മഭൂതോവ ഹോതീ”തി [\[\(അത്ഥോ\) \(പോത്ഥകേ\)\]](#) (), പതീയതേതി ഇമിനാ പതീതിവസേനേവാസ്സ കമ്മതാ, സഭാവതോ തു പയോജേജാ കത്താവാതിപി ഞാപേതി, പയോജകോതി സബ്ബത്ഥ ദേവദത്താദികോ വിഞ്ഞ്ഞേയോ, അത്ഥഗഹണസ്സാതി “സദാകമ്മകഭജ്ജാദീന”ന്തി അവതാ “സദുത്ഥാകമ്മകഭജ്ജാദീന”ന്തി അത്ഥഗഹണസ്സ, ബോധത്ഥസ്സ ഉദാഹരണന്തി സേസോ, നനു വചനപ്പയോജനം ദസ്സയതാ വചനമേവോപദസ്സീയ പഞ്ഹോ കാതബ്ബോ, അഥ ‘ഏതേസമേവാ’ത്യവിജ്ജമാനേനേവ കഥം ത്യാസകീയാഹ ‘ഏതേസമേവേ’ച്ചാദി, ഹേട്ഠാ വുത്തക്കമേന നിയമത്ഥത്താ വചനസ്സ ഏവകാരോ ലബ്ഭതി, സമ്ബന്ധിവചനത്താ ഏതസദുസ്സ തേന യഥാപരിതാ ഗത്യാദയോവ വിസേസ്സഭൂതാ സഞ്ചേപേന പരാമസീയന്തിതി ഏതേ സമേവാതി കത്തന്തി മത്തേതേ [\[ഏവോസഞ്ചാതി മത്തേതേ \(പോത്ഥകേ\)\]](#), (ഗച്ഛതി ദേവദത്തോതി...പേ... നഹോതീതി) ഇമിനാ ഇമമത്ഥഞ്ച ജോതേതി “യദിപി കിരിയാഭിസമ്ബന്ധാ പയോജ്ജസ്സ വിയ കത്തുനോപി കമ്മത്തമ്പസജ്ജതി, തഥാപി പയോജേജതി വുത്തത്താ കത്തരി ദേവദത്തേ ദുതിയാ നപ്പസജ്ജതീ”തി, അഭിമതാതി “ഗതിബുദ്ധ്യാ”ദി (൧-൪-൨൨) സുത്തേന പയോജ്ജസ്സ കത്തുനോ കമ്മസഞ്ചം വിധായ തസ്ഥിം പയോജേജദുതിയാഭിമതാ, ചരഹിസദ്ദോ പുച്ഛായം, പയോജേതീതി അസ്ഥിം ഉദ്ദേസേ തദാ കഥം ഭവിതബ്ബന്തി സേസോതി യദാചരഹിച്ചാദിവാക്യസ്സാവസാനേ പയോജേതീതി അസ്ഥിം ഉദ്ദേസേ വചനസമീപേ’തദാ കഥമഭവിതബ്ബ’ന്തി പാഠസേസോ ഹോതീതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, യാവതാതി തതീയന്തപടീരുപകോ നിപാതോ, യസ്ഥാ ദത്ഥോ വത്തതേ, യസ്ഥാ ദുതിയാ പപ്പോതി തസ്ഥാ ‘യത്തേദത്തേനേ’തി ഭവിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ.

൫. ഹരാ

നിയമേനേച്ചാദിനാ വചനാരമ്ഭസ്സ പയോജനമാഹ, സാപി തതിയാപി [\[ദുതിയാപിതി വത്തബ്ബ\]](#) യദാത്ഥിച്ചാദിനാ ഹരതി നാഹാരത്ഥേ [\[നഹരത്യത്ഥേ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) തിപി വിഞ്ഞാപേതി, ഉഭയത്ഥാതി ദുതിയായ പത്തായ അപ്പത്തായ ച, വിഭാസാ വികപ്പോതി അത്ഥോ, കാരേതികര-കരണേ, ലേത്തായാദേസാതിലത്ത ഏത്തഅയാദേസ്സ, വദ-വചനേ, അഭിവാദനമഭിവാദോ തം കരോതീതി “ധാത്വത്ഥേനാമസ്ഥി”തി (൫-൧൨) ഇമ്ഹി നാമധാതു ‘അഭിവാദി’തിസുത്തേ നിദ്ദിട്ഠോതി ആഹ-‘അഭിവാദിസ്ഥാ’ഇച്ചാദി.

൬. നഖാ

ഖാദയതി ആദയതി ഖാദ, അദ=ഭക്ഖണേ, അവ്ഹാപയതി വ്ഹേ=അവ്ഹാനേ ആപുബ്ബോ, “പയോജകബ്യാപാരേ ണാപിചേ”തി (൫-൧൬) ണാപിമ്ഹി പുബ്ബസരലോപോ, കന്ദയതി കന്ദ=അവ്ഹാനരോദനേസു.

“വഹിസ്സാനിയന്തുക്കേ”തി ഗണസുത്തേ അയമേത്ഥോ “വഹിസ്സധാതുസ്സ പയോജേജ കത്തരി നിയന്തുരഹിതേ ദുതിയാ ന ഭവതീ”തി, നിയന്താ സാരഥി കിരിയാസിദ്ധിം നിയമകോതി വതാ തമേവ പകാസേതുമാഹ-‘കിരിയങ്ഗ’മിച്ചാദി, കിരിയങ്ഗ കിരിയോപകരണഭൂതം ബലീ ബദാദിം കിരിയാകാരണം, നിയമേതാതി ഏകസ്ഥിം കരണീയേ കിരിയാ വിസയേ പതിട്ഠപേതാ, വാഹയതി ഭാരം ദേവദത്തേനേത്യത്ര ഹി ദേവദത്തോ

പഞ്ഞവാ പുരിസോ നിയന്താരമന്തരേനേവ ഭാരം വഹതീത്യനിയന്തുകോ കത്താ, വാഹയതി ഭാരം ബലിബദ്യേ ഇച്ചത്ര തു ബലിബദ്യാ നിയന്താ രമന്തരേന ന വഹന്തീതി സനിയന്തുകാ.

“ഭിക്ഖുസ്സാഹിംസായ”ന്തി ഗണസുത്തസ്സായമത്ഥോ “ഭിക്ഖുസ്സാഹിംസത്ഥസ്സ പയോജ്ജേ കത്തരി ദുതിയാ ന ഭവതീ”തി, അഥ കമമേത്ഥ ഹിംസത്ഥതാ ഭിക്ഖുസ്സ ഹിംസാ ഹി ചേതനാവതി സമ്ഭവതി, ന ചേത്ഥസസ്സം ചേതനാവന്തന്തി ആഹ-‘സഞ്ചേ’ഇച്ചാദി, സഞ്ചേതി രുക്ഖാദയോ, ഭാവാ പദത്ഥാ, ഇദാനി സഞ്ചേസ്സനാനുകൂലഹിംസത്ഥതമുപദസ്സേതുമാഹ-‘യദിവേ’ച്ചാദി, നനു ബുദ്ധവചന നിസ്സിതമിദം ബ്യാകരണം, തഥാ സതി സമ്മതമേവേ-ത്ഥോ-പദസ്സേത്ഥാ ഗന്തബ്ബം കിന്നാമാഞ്ഞേദസ്സനോപഗാതാധിരേനാതി തുണ്ഹീ ഹോതി നിക്കാരണിസ്സാ [\[നിക്ഷമ്മിസ്സാ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ഭവതോ-പായോതി വിഞ്ഞായതി, പരത്ഥാനുബദ്ധകിച്ചും പന മഹാപുണ്ണപഞ്ചാ ന കിഞ്ചി വിയ മഞ്ഞന്തി, ഹോതി (ഹി) ഏതേന പരത്ഥോ “മത്തന്തരേപി സിദ്ധി സിസ്സാനം, തന്തം മത്തന്തന്തനോ വാ കദാചി കരഹചി യദിദമവലോകേയ്യും തേ ചേത്ഥാവതാരം [\[ചേത്ഥകാരം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ലഭേയ്യും ഏതാദിസോ ച പഞ്ഞവാ പടിലദ്ധബുദ്ധവചനപ്പസാദോ’തി തദവതാരേന ച ബുദ്ധേ ഭഗവതി കമേന ദള്ഹം പസാദം പടിലഭേയ്യും”ന്തി, ഏവമേവം തത്ഥ തത്ഥ തന്തംബ്യാകരണോദാഹരണപ്പസങ്ഗേപി തദനുസാരേനേവ തന്തംപയോജനം വേദിതബ്ബം, ന നിരത്ഥകകമാപസുതോ-യമാചരിയോതി.

ദുഹാദീനം ത്യേവമാദോ അമ്ഹാകമ്പരമഗുരുന്നാ രതനമതിപഞ്ചികാലങ്കാരാദികാരേന നാനാകാരസാരത്ഥവേദവേദിതു [\[വേദാവേദിത \(പോത്ഥകേ\)\]](#) മഹാപഞ്ചാപാടവാനം പഞ്ചവന്താനം സാമിനാ മഹാസാമിനാ സമ്ബുദ്ധസാസനരതനവരോപകാരകേന ‘ഇദമേത്ഥ വിചാരണീയം’ത്യഭിധായ നാനാമത്തന്തരമാകഡ്ഡിയ ബഹും സമ്പവേദിതമത്ഥി, മയമ്പനേത്ഥ ആചരിയേനാധിപ്പേതമത്തമേവാലമ്ബ അത്ഥമ്പ കാസയിസ്സാമ. സത്യപ്യനേകദസ്സനഭേദേ സിട്ഠപ്പയോഗാനുസാരേന യത്ഥ പധാനേകമ്മനിത്യാദിപ്പഭുതയോദിസ്സന്തി, യത്ര തപ്തധാനേത്യാദി, യത്രോഭയത്രപി, തംസബ്ബമിഹ ഭസ്സകാരാദ്യനുമതക്കമേന പടിപാദയമാഹ-ദുഹാദീന’മിച്ചാദി, ഏത്ഥാദിസദ്ദോ പകാരവാചി, തേന യാചിപ്പഭുതയോ ഗയ്ഹന്തി, കമ്മദ്ധയയുത്താനന്തി നിദ്ധാരണേ ഛരട്ഠീ, തേന കമ്മദ്ധയയുത്താനം മജ്ജേ ദുഹാദീനമപ്പധാനേപി ഗവാദോ കമ്മേ ത്യാദിപ്പഭുതയോതി യോജനാ . ഇച്ചാദിതിആദിസദ്ദേന ‘അവരുന്ധതി വജം ഗാവം അവരുന്ധീയതേ വജം ഗോ’ഇച്ചാദീനം പരിഗൃഹോ, ഗമനാദ്യത്ഥാന മിത്യാദിസദ്ദേന ബോധത്ഥാദീനം ഗഹണം. ഗമീയതേ ഗാമോ ദേവദത്തന്തി ഏത്ഥ കഥം പയോജ്ജത്തസമ്ഭവോതി ആഹ-‘പുരിസേ’ച്ചാദി, യജ്ജപി ഗാമോ തുണ്ഹീ ഹോതി നിബ്ബാപാരത്താ പുരിസോവ തു ഗമനകിരിയം നിപ്ഫാദേതി, തഥാപി പുരിസസ്സ ഗമനകിരിയായ യംഫലപ്പത്തിലക്ഖണം, തമുഭിന്നമ്പി ഗാമപുരിസാനം സമാനന്തി പുരിസ കിരിയാതുല്യഫലത്താ ഗാമോപി ഗമനകിരിയായ കത്തുബ്ബപദേസേ കാരണം ഭവതീതി അധിപ്പായോ, തഥാഹി ഗാമം ഗച്ഛന്തോ കോചി ഗാമേ ആസന്നേ സതി വദതി ‘ആഗതോ ഗാമോ പത്തോ ഗാമോ’തി, അതോഞ്ഞേസന്തി യേ കമ്മദ്ധയയുത്താ ദുഹാദയോ ഗമനാദ്യത്ഥാചോദാഹടാ, ഏതേഹി അഞ്ഞേസം, പധാനേ കമ്മേഭി അജാദിമ്ഹി പധാനേ കമ്മേ, പധാനത്തമ്പന അജാദീനം കിരിയായ പയോജനത്താ, അജാദ്യത്ഥാ ഹ്യാനയനകിരിയാരഭ്യതേ. അയമ്പനേത്ഥ സങ്ഗഹോ-

“ദുഹി യാചി രുധി പുച്ഛി, ഭിക്ഖി ചി ബ്രുവി സാസി ച;
ജി ദണ്ഡി പത്ഥി മന്ഥീ ച, ധാതു ഹോന്തി ദുഹാദയോ.

ഗത്യാദിസുത്തപട്ഠിതാ, ഗത്യാദ്യത്ഥാ ഭവന്തി തേ;
നീവഹഹരകസാച, നീവഹാദീ ഭവന്തി തേ.

ദികമ്മകേസു ചേതേസു, അപ്പയാനേ ദുഹാദിനം;
ത്യാദിപ്പഭൂതയോ ഹോന്തി, പയാനേ നീവഹാദിനം;
ഉഭയത്ഥ പയോഗാനു, സാരാ ഗത്യത്ഥആദിനം”തി.

പയോഗോ പന സമ്ബന്ധചിന്തായമിഹ ച വുത്താനുസാരേണ സബ്ബമാ
വിഞ്ഞേയ്യാ.

൧. ധ്യാദി

പുഞ്ചേ കിരിയാനിസ്സയേന [\[കാരകനിസ്സയേന \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ദുതിയായ
വിഹിതത്താ ആഹ ‘ഇദാനി’ച്ചാദി, ധിസദുസ്സ അത്ഥപ്പയാന നിദേസേന വാ
ആദിസദേന വാ ‘ഹാ ദേവദത്ത’ന്തിപി ഹോതി, ഹാ ദേവദത്തദുക്ഖന്തി തു
ദുക്ഖേന യോഗാ ദേവദത്തേന ന യുത്തോ ഹോതീതി പഠമാവാമന്തണ്ണേ. നനുച
അന്തരാസദേന യോഗേ യഥാരാജഗഹനാലന്ദാഹി ദുതിയാ [\[\(തഥാ\)\]](#) അന്തരാ ച
രാജഗഹം അന്തരാ ച നാ ലന്ദ(ന്തി തഥാ) അന്തരാമഗ്ഗേതി ഏത്ഥ മഗ്ഗതോപി
[\[അന്തരാമഗ്ഗതോപി\]](#) കസ്ഥാ ന ദുതിയാതി തേനായോഗാ, യേസഞ്ചി തമജ്ജന്തം
തേ തേന യുജ്ജന്തീതി തേഹിയേവ ദുതിയാ, അഥവാബ്ഭുപഗതേപി തംയോഗേ
തംസമ്ബന്ധിയേവ മഗ്ഗോതി മുഖ്യത്താ തതോ [\[സബ്ബസ്സ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ന ദുതിയാ,
അത്രാപി ഛരട്ഠിയേവ പപ്പോതി അന്തരാ തഞ്ച മഞ്ച കമണ്ഡലൂഇതി, തവ മമ
മജ്ജേയേ കമണ്ഡലൂത്യേമ്മോ, അഥ കമണ്ഡലൂസദുതോ ദുതിയാ കസ്ഥാ ന ഭവതി
സതീപ്യന്തരേണ യോഗേ തസ്സ പയാനത്താ, തഥാഹി കമണ്ഡലൂനോ സകത്ഥാ
പവത്തി, തുമ്ഹമ്ഹാനന്തു പരത്ഥാ-കമണ്ഡലൂവിസേസനത്തേന തേസം
പവത്തത്താ, തത്ര കമണ്ഡലൂനോ സകത്ഥേ വത്തമാനത്താ പയാനത്തേനാവത്താ
പാടിപദികതോ അച്ചുതത്താ പരത്താ പഠമേവ ഭവതീതി ജീനിന്ദബുദ്ധിന്യാസ.
നിന്ദാദി ലക്ഖണസ്സ സമ്ബന്ധസ്സ സബ്ഭാവാ സബ്ബത്ഥ സമ്ബന്ധഛരട്ഠിയാ
സമ്പത്തായം വചനം, ആകതിഗണോ-യം.

൨. ലക്ഖണി

ലക്ഖണാദീസ്വത്ഥേസുതി നാമസ്സാ [\[കസ്സാ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) യമത്ഥനിദേസോതി
ആഹ ‘അഭിനായോ യുത്തോ’ച്ചാദി, തേനാതി അഭിനാ യുത്തസ്സാത്ഥനിദേസ
കാരണേന, ലക്ഖണസദേന ഹേതു വത്തുമിച്ഛിതോതി ആഹ-‘തത്ഥേ’ച്ചാദി,
ദുവിധോ ഹേതു, വുത്തഞ്ചി സുബ്ബോധാലങ്കാരേ “ജനകോ ഞാപകോ ചേതി,
ദുവിധാ ഹേതവോ സിയു”ന്തി (൨൫൨), സമുപലക്ഖയതീതി സമുപലക്ഖണം,
സങ്കേതമത്തം ഞാപകം, ന തു ജനകം, സങ്കേതോപി ലക്ഖണമുച്ചതേ
ലക്ഖിയതേ കാരിയമാനേനാതി കത്ഥാ, ജനകസ്സാപ്യത്ര ലക്ഖണത്തേന ഗഹണേ
പയോജനം “അനുനാ” (൨-൧൦) ഇച്ചത്ര ദട്ഠഞ്ച. കഞ്ചിപകാരന്തി ഇമിനാ
ഇത്ഥംസദുസ്സ അത്ഥം വദതി. പത്തോതി ഇമിനാ ഭൂതസദുസ്സ, ഏത്ഥ ഹി ഭൂധാതു
പത്തിയം വത്തതേ, രുക്ഖോലക്ഖണന്തി രുക്ഖോ ഞാപകഹേതുതി അത്ഥോ...
രുക്ഖേന വിജ്ജയാ ഞാപിയമാനത്താ, ആചരിയജിനിന്ദബുദ്ധി പന അത്തമാ
വണ്ണയതി, തസ്സേദം മതം-

ക്രിയായ ജോതകോ നായം, സമ്ബന്ധസ്തു ന വാചകോ;
നാപി ക്രിയന്തരാപേക്വീ, സമ്ബന്ധസ്തു തു ഭേദകോതി.

അയമേവമേ അത്ഥോ “അയമഭി അഭിനന്ദതിത്യാദിസു വിയ കിരിയായ ജോതകോ ന ഹോതി, ഛാദീ വിയ സമ്ബന്ധസ്തു വാചകോ ന ഹോതി, നിക്കോസമ്ബീത്യത്ര ഗമനകിരിയാപേക്വീ നിസദ്ദോ വിയ നാപി കിരിയന്തരാ പേക്വീ, കിഞ്ചരഹി സമ്ബന്ധസ്തു തു ഭേദകോ വിസേസകോ ഭവതീ”തി തമുപദസ്തേതുമാഹ-‘അഞ്ഞേ തപി’ച്ചാദി, ഏതഥ ഇതിസദ്ദോ നിദസ്തനേ, രുക്ഖവന്താ വിജ്ജോതതേ ഇതിഏവം പത്തികിരിയായ പത്യാതിവുത്തരുക്ഖപാപനകിരിയായ ജനിതോതി അത്ഥോ, തമാഹി രുക്ഖസ്തു വിജ്ജയാ പാപനാഭാവേ വിജ്ജയാ ലക്ഖിയായ തല്ല്യസ്തു ച രുക്ഖസ്തു യോ ലക്ഖിയലക്ഖണഭാവോ സമ്ബന്ധോ, സോ കേന സമ്പാദിതോ ഭവേത്യ, നനു സമ്ബന്ധേ അഭിനാ ജോതീയമാനേ രുക്ഖസ്തു ലക്ഖണവുത്തിതാ കഥം ജോതീയതീതി ആഹ-‘ലക്ഖണത്ഥോച വിസയഭാവേനാ’തി, തമാചേത്യാദിനാ തസ്മിം പക്ഖേ സമ്ഭാവീതം ദോസമുബ്ഭാവയതി, തത്രായ മിച്ചാദിനാ യമാവുത്തദോസപരിഹാരായ പരേഹേവാഭിധീയമാനമ്പരിഹാരമാഹ, പരിഹാരോപദസ്തനേനാസ്സാപി പക്ഖസ്സാദുട്ഠതാഖ്യാപനേനേസോപി പക്ഖോ-ബ്ഭുപഗതോത്വവസേയോ, അതോയേവുപരി യമാവുത്ത പക്ഖനിസ്സയേനേവ ബ്യാഖ്യായതേ, ദേവദത്തസ്തു സാധുത്തസഞ്ചാതഇത്ഥമ്പകാരപ്പത്തിയാ വിസയഭാവേനാവട്ഠിതാ മാതാ തത്ഥ വത്തിതി നാമാതി ആഹ-‘മാതുയാ’തിആദി, മാതാ ച ഇത്ഥമ്ഭൂതേ പവത്താ വിസയ ഭാവേന ദേവദത്തോ ച തത്ഥ വിസയീഭാവേന, തേസഞ്ച വിസയവിസയീഭാവലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോ ഇത്ഥമ്പത്തിലക്ഖണായ കിരിയായ ജാതോ, സോ മാതുസമ്ബന്ധോ ഹോതി കാരണവസേന, സോചാതിനാ ജോതീയതീതി മാതു തേനാഭിനാ യോഗോതി ആഹ-‘യായ’ച്ചാദി, മാതുസമ്ബന്ധോഇതി യോജനാ, ഇത്ഥമ്പത്തിയാതി ഇത്ഥമ്പത്തിലക്ഖണായ കിരിയായ കരണഭൂതായ, ഏവം മഞ്ഞതേ “കിഞ്ചാപി സോ സമ്ബന്ധോ ദേവദത്തേനാപ്യവിനാഭാവീതി തസ്സ സോഭിനാ ജോതീയതേ, തമാപി മാതുസമ്ബന്ധോഭിനാ ജോതീയതീതി ‘മാതു തേന യോഗോ’തി ച (വുച്ചതി)... സദുസത്തിയാ തഗ്ഗതായേവ ദുതിയായ ഉഭയഗതസ്സാപി സമ്ബന്ധസ്തു ജോതനതോ”തി രുക്ഖോ രുക്ഖോ തിട്ഠതീതി സമ്ബന്ധോ, റിതിമ്പടിച്ഛാതി റിതിനിസ്സായ ഏസം രുക്ഖാനം യോ ച സമ്ബന്ധോതി യോജനാ, രുക്ഖാനന്തി ഇമിനാ രുക്ഖാ കിരിയായ പരേ സമ്ബന്ധിനോതി ഞാപേതി, റിതിമ്പടിച്ഛാതി ഇമിനാ പന തിട്ഠതിസദുവചനീയാ സാധുരൂപാ റിതികിരിയാ രുക്ഖതോ പരേ സമ്ബന്ധിതി, അചേതനാനം രുക്ഖാനമപേക്ഖാവിരഹേപി ലോകമ്പതീതിവസേന ‘പിപതീസാ’ദീനം വിത്തായമാനത്താ വിത്തായമാനാനാപേക്ഖണകിരിയായസാധുസാധനലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോ ജാതോതി വിത്തേത്യം, സോ ച രുക്ഖസമ്ബന്ധോ-ഭിനാ ജോതീയതീതി ആഹ-‘സോ’തിആദി, ദിബ്ബചനേനേവ ജോതനീയാതി വിച്ഛാത്ഥേ വുത്തിമത്തേ സതീപി വിഭത്തിയാ [\[വിച്ഛാത്ഥേ വുത്കിമത്തേത്യാദിവചനം](#) [വിചാരേരേതഞ്ചംവിതത്തിയാ അബിസദുസ്സച വിച്ഛാത്ഥേ വുത്തിയാ അഭാവാ,](#) [ലക്ഖണിത്ഥമ്ഭൂതി ഹി പകതിവിസേസനം\]](#) ജോതേതുമസമത്ഥത്താ വിച്ഛായ ജോതനായ ദിബ്ബവചനം കത്തഞ്ചമേവാതി അധിപ്പായോ.

൯. പതി

ഉപാദിയമാനോതി അബ്ഭുപഗമ്മമാനോ, യദി പന ഉപാദിയമാനോ ഭാഗോ, അനുപാദിയമാനോ കഥന്തി ആഹ-‘യോ പനാ’തിആദി, തഗരകുട്ഠാ ഗന്ധബുവിസേസാ, മമാഭജതീതി മം ആഭജതി, മമ കോട്ഠാസോ ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

൧൦. അനു

നതുലക്ഖണന്തി സച്ചകിരിയാ വുട്ഠിയാ ഹേതു ഹോതി, ന തു സങ്കേതോതി അത്ഥോ, ഹേതുത്താ ലക്ഖണത്താഭാവേ സച്ചകിരിയായ കഥം ലക്ഖണേ ദുതിയാതി ഹേതുത്തേപി ലക്ഖണത്തമസ്സ സായേനോ സാധമ്മപയോഗേനാനായമാഹ-‘യം സകിമ്പി’ച്ചാദി, ഏത്ഥ ഹി ലക്ഖണം സച്ച കിരിയാതി പടിഞ്ഞാ, [പക്ഖോ (പോത്ഥകേ)] സകിമ്പി നിമിത്തതായ കപ്പനത്താതി ഹേതു, യം സകിമ്പി നിമിത്തതായ കപ്പതേ തമ്പി ലക്ഖണം ഭവതി, യഥാ’അപി ഭവം കമണ്ഡലുപാണിം സിസ്സമദുക്ഖീ’തി സാധമ്മപയോഗേനാനായോ ദട്ഠഞ്ചോ, കപ്പതേതി സമത്ഥോതി അത്ഥോ, കമണ്ഡലു പാണിമഹി അസ്സേതി കമണ്ഡലുപാണീ, അപീതി പഞ്ഛേ, കദാചി കേനചി കമണ്ഡലുപാണീസിസ്സോ ദിട്ഠോ സോ തമേവ ദസ്സനം ലക്ഖണം കത്വാ പുച്ഛതി ‘അപി’ത്യാദിനാ, അഥ യഥാ വുത്തേന ഹേതുനോപി ലക്ഖണത്തമത്തു തഥാപി പരവിപ്പടിസേധേന ഹേതുമഹി തതിയാ കസ്ഥാ ന സിയാതി ചോദയമാഹ ‘ന ന്വേവമ്പി’ച്ചാദി, പുബുവിപ്പടിസേധേനാതി അപവാദപുബുവിപ്പടിസേധേന, തഥാഹി ഛട്ഠിയാ പവാദോ ഹോതി ഹേതുമഹി തതിയാവിധി... സമ്ബന്ധഛട്ഠിയാ പത്തായ ഹേതുതതിയാവിധാനതോ ഉപപദവിഭത്തിവിധിപി ഛട്ഠിയാപവാദോ... സമ്ബന്ധവിസേസാഭിബുത്തിഹേതുനോപപദേന യോഗേ തസ്ഥിംയേവ സമ്ബന്ധേ വിധാനതോ, തത്ഥ ഹേതുതതിയാവകാസോ ‘ധനേന കുല’ന്തി, ഉപപദവിഭത്തിയാവകാസോ ‘രുക്ഖമനുവിജ്ജാതതേ’തി, സച്ചകിരിയമനു പാവസ്സീതി തു ഹേതുമഹി ലക്ഖണേ-പവാദവിപ്പടിസേധേ സതി പുബുവിപ്പടിസേധേന ദുതിയാ ഭവതി.

൧൧. സഹ

സഹത്ഥേ-നൂനോ വത്തനേ പബുതേന യോഗോ കഥന്തി ആഹ-‘പബുതേനേ’ച്ചാദി.

൧൨. ഹീനേ

വിസയഭാവേനാതിആദിനാ ഹീനത്ഥേതി വിസയസത്തമിത്തമാഹ, വിജാനനപ്പകാരമാഹ-‘ഹീനേ’ച്ചാദി, തേനാതി അനൂനാ, കഥം തേന യുത്തത്തം ഉക്കട്ഠസ്സാതി ഹീനൂക്കട്ഠസമ്ബന്ധമുഖേന വിഭാവേനോ’തത്ഥാ’തിആദിമാഹ, തത്ഥാതി ഹീനേച്ചാദിനാ വുത്തേ തസ്ഥിം, യതോതി ഉക്കട്ഠസാരിപുത്താദികോ, ഹീനോതി പത്തവത്താദി(തോ നിക്കട്ഠോ, സോ സാരിപുത്താദികോ ഉക്കട്ഠോ) ഹീനത്ഥവിസയോ ജായതേ... തബ്ബിസയേ തസ്സ ഉക്കട്ഠതാ പത്തിതോ, ഹീനൂക്കട്ഠസമ്ബന്ധോ പന അതിസായനാദികായ കായചി കിരിയായ കതോതി ദട്ഠഞ്ചം.

൧൪. സത്ത

കിന്തം ആധികൃമിച്ചാഹ- ‘അധികാധികീസമ്ബന്ധോ’തി, അധികോ അസ്സ അത്ഥീതി അധികീ=ഖാരീ, അമാധികീവിനിമുത്തേ അധികാധികീസമ്ബന്ധോ

കഥമവസീയതേ നഹ്യത്രാധികീ കോചി സൂയതിച്ചാഹ-‘നവിനേ’ച്ചാദി, ഇതി സദോ
ഹേതുർഹി യഥാവുത്തസമ്ബന്ധസാധനോ, തദോപസദേനയോഗോതി തദാ
ഉപസദേനാധികീനോയോഗോതി അത്ഥോ. ദിഷ്ഠന്താ സമ്ബന്ധസ്സ
അധികസ്സാപ്യുപസദേന യോഗാ തതോപി കസ്മാ ന
സത്തമീത്യാഹ-‘അധികമ്ഹാത്വി’ച്ചാദി, യഥാ ഏകായേവ വിഭത്തിയാ
ഉഭയഗതസ്സാപി സമ്ബന്ധസ്സ ജോതിതത്താ വിജ്ജുസഞ്ചാതലക്ഖിയാ
സത്തമ്യഭാവോ, ഏവമിധാ പീതി പുഞ്ചേ വുത്തസമാധിമതിദിസന്തോ
ആഹ-‘ലക്ഖിതാ വിയ സത്തമ്യ ഭാവോ’തി, “മാണിക്കാ ചതുരോഭോണാ,
ഖാരിത്ഥീ ചതുമാണിക്കാ”.

൧൫. സാമി

കിന്തം സാമിത്തമീച്ചാഹ-‘സസ്സാമിസമ്ബന്ധോ’തി, കായ കിരിയായ
ജനിതോതി ആഹ-‘പരിപാലനാദികിരിയായ ജനിതോ’തി, തഞ്ചാതി
സാമിത്താപേക്ഖോ നപുംസകനിദേസോ, സമ്ബന്ധസ്സാനേകവിധത്താ
ആഹ-‘സബ്ബത്ഥ സമ്ബന്ധേ’തി, ആഖ്യായതേതീമസ്സ അത്ഥോ വിധീയതേ
ഞാപീയതേതി, ദിഷ്ഠന്തോ-പനീതോത്ഥോ സുഖേന പടിപത്തും സക്കാതി
പസിദ്ധമനുവദിയമാനമപ്പസിദ്ധഞ്ച വിധീയമാനം ദിഷ്ഠന്തമാഹ-‘യഥാ യോ
കുണ്ഡലീ സോ ദേവദത്തോ’തി, കുണ്ഡലിത്തമ്പസിദ്ധം,
ദേവദത്തത്തമപ്പസിദ്ധമീച്ചാഹ-‘കുണ്ഡലിത്താനുവാദേനേ’ച്ചാദി.
യഥേവോഭയാധിട്ഠാനത്തേപ്യുപസജ്ജനതോവ ഛരട്ഠീ ‘രഞ്ഞോ പുരിസോ’തി, ന
വിസേസ്സതോ ‘പുരിസസ്സ രാജാ’തി, തഥാ സമ്ബന്ധാഭിബ്ബുഞ്ജനകേനാധിനാ
യോഗേപി വിസേസനതോവ ഭവതി, നാഞ്ഞതോതി ആഹ-‘തത്ഥാ’തിആദി.
ബൃതിരേകമാപാദീയതീതി കാരകഛരക്കതോ ബൃതിരിത്തത്താ സമ്ബന്ധോ
ബൃതിരേകോ തം ആപാദീയതി പാപീയതീതി അത്ഥോ, ഉഭയതോതി സംതോ
സാമിതോ ച, അധിബ്രഹ്മദത്തേ പഞ്ചാലാതി ബ്രഹ്മദത്തസ്സ പഞ്ചാലാ സന്തകാ
[\[സാമിനോ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) തി അത്ഥോ, സന്തകാ [\[സാമിനോ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ഹി
പഞ്ചാലാ, ന സാമി [\[നസം \(പോത്ഥകേ\)\]](#), അധിപഞ്ചാലേസു ബ്രഹ്മദത്തോതി
പഞ്ചാലാനം ബ്രഹ്മദത്തോ സാമീത്യത്ഥോ.

൧൬. കത്തു

കിം ലക്ഖണോ-യം കത്താഇച്ചാഹ-‘കത്തരി’ച്ചാദി, ഗച്ഛതി ദേവദത്തോച്ചാദോ
കത്തരി പതിട്ഠിതം, പചത്യോദനം ദേവദത്തോച്ചാദോ കമ്മേ പതിട്ഠിതം
കിരിയം കരോതീതി സമ്ബന്ധോ, കരോതീതി ച ഇമിനാ അന്വത്ഥ
ബൃപദേസോവ സിദ്ധോ-യം കത്തു വോഹാരോതി ഞാപേതി, കേനചി
പയുജ്ജമാനോപി സകേ കമ്മേ സയമേവ പധാനത്തമനുഭവതീതി‘പയുത്തോ വാ
പധാനഭാവേനാ’തി വുത്തം ഹോതി ചേത്ഥ-

പധാനതായ യോ കത്തു, കമ്മട്ഠം കുരുതേ ക്രിയം;
സാ കത്താ നാമപ്പയുത്തോ, പയുത്തോ വാത്യയം ദിധാതി.

തത്ഥ പുരിസേന കത്തന്തി അപ്പയുത്തോ, പുരിസേന കരോതി ദേവദത്തോതി
പയുത്തോ, നനു കിരിയാ-യമബ്യവധാനേന കരണാധികരണേ ഹേവ സാധ്യതേ
കത്താരാ തു ദൂരട്ഠേന, തഥാസതി കഥമനേകസാധനസാധനീയം കിരിയം
കത്താവ കരോതി മുഖ്യഭാവേനാപരേത്ഥമുഖ്യഭാവേനാതി വുച്ചതേ-

കത്തുതോഞ്ഞെസമുബ്ഭൂത്യാ, വിവിത്താലോചനാദിനാ [വവിവേകേച ദസ്സനാതി വാക്യപദിയേ, പവിവേകേച കാരകന്മരാമഭാവേദിസ്സഭേ കത്തരിക്രിയാ അത്ഥി ഭവതി വിജ്ജതിച്ചാദോ തിതടീകാ, തതിയപാമാനംപാത മം, നംപാത ഹർസ്വ; ദുരാദപ്യുപകാരിത്തേ, കത്തു വാത്തപ്പധാനതാ.

അയമേത്ഥ അത്ഥോ “കത്തുനോ സകാസാ അഞ്ഞേസം കരണാദിനം ഉബ്ഭൂത്യാ സമ്ഭവേനച, തമാഹി പസിദ്ധകരണസഭാവോപി ഫരസു കത്തായത്തവുത്തിതായാധികരണമ്ഭ വതി‘ഫരസുമ്ഹി റപേത്യാ ഛരിന്ദതി’തി, വിവിത്തസ്സ കരണാദീഹി പുമബ്ഭൂതസ്സ, കത്തുനോ കിരിയായ ആലോചനേന ദസ്സനേന ച ‘ദേവദത്തോ അത്ഥി ഭവതി വിജ്ജതി’തി [വുമബ്ഭൂതസ്സാനേന ആലോചനേന ദസ്സനേനച കത്തുനോദേവദത്തേനദേവദത്തം ഭവതി വിജ്ജതിതി (പോത്ഥകേ)], ആദിസദ്ദേന കരണാദിനോ (തദധീന) പവത്തിആദിനം ഗഹണം, ഇമിനാ കാരണേന ദുരതോ ഉപകാരിത്തേപി കത്തുയേവ സപ്പധാനതാ സിയാ”തി, പുനപി-

മാല്യാദിനന്തു കത്തുത്തം, ഹോതേവാചേതനാനപി;
യതോ സദസ്സ വുത്യത്ഥേ, മിച്ഛാത്യാസേന-നാദിനാ.

അയമേത്ഥ അത്ഥോ “അചേതനാനന്വി മാലിഅസിആദിനം കത്തുത്തമ്ഭവതി യമാവണ്ണിതസപ്പധാനത്തനിമിത്താഭാവേപി, കസ്മാതി ചേ യതോ കാരണാ അത്ഥേ അത്തനോ അഭിയേയ്യേസദസ്സ വുത്തി പടിപത്തി അനാദിനാ മിച്ഛാത്യാസേനഭവതി തസ്മാ മാല്യാദിനന്തിആദി പകതം, കിം വുത്തം ഹോതി “അഞ്ഞമാ സദത്ഥോ, അഞ്ഞമാ സഭാവത്ഥോ, ന ഹി സദ്ദോ ബാഹ്യേ വത്ഥുമ്ഹി ബ്യാപാരമാപജ്ജതി, തമാഹി-

അഞ്ഞഥേ വാഗ്ഗി സംസഗ്ഗാ, ദാഹം ദഡ്ഢോതി മഞ്ഞതി;
അഞ്ഞമാ ദാഹസദ്ദേന, ദാഹത്ഥോ സമ്പതീയതേ.

ബാഹ്യപദത്ഥസ്സ സഭാവോ വിയ ഹുത്വാ മിച്ഛാത്യാസേന അനാദിനാ പന പവത്തേന ബാഹ്യേ വത്ഥുനി അവിജ്ജമാനേന കരണഭൂതേന മാല്യാദിനം കത്തുത്തം ഹോതി”തി. അഥ ച പന-

വത്തിച്ഛാദോ പവത്തേഹി, സപ്പധാനത്ത ഹേതുഹി;
കത്തുയമ്മേഹി വുത്തേഹി, കത്താ സദാവ ഞായതേ.
ഏകസ്സാമുഖ്യവത്ഥാഹി, ഭേദേന പരികപ്പനേ;
കമ്മത്തം കരണത്തഞ്ച, കത്തുത്തം ചോപജായതേ.

വുത്തേഹീതി ‘കത്തുതോഞ്ഞെസമുബ്ഭൂത്യാ’ച്ചാദിനാ, സദാവതി സദ്ദേ തേയമ്മാ ഹോന്തു വാ മാ വാ കത്തുസമ്ബന്ധിയമാവുത്തയമ്മവചനിച്ഛായ സദതോവ കത്താ പതീയതേ, നിയമേന ന വത്ഥുതോതി അത്ഥോ, അമുഖ്യാ വത്ഥാഹീതി ബുദ്ധിയാ തദാകാരതായ പരിണാമാവത്ഥാഹി, ഹന്ത്യത്ത നാവത്താനന്തി ഏകസ്സേവാത്തനോ കമ്മത്താദി ജായതേ, അതോയേവാച്ചന്തമസന്തോപി അങ്കുരോ ജനനകിരിയായ കത്താ ഭവതി ‘അങ്കുരോ ജായതേ’തി, വുത്തം ഹി-

പുരാസഞ്ജനീതോ [\[പുരാസഞ്ജാതിതോ\]](#) ഭാവാ, ബുദ്ധയവത്മാനി
ബന്ധനോ;
അവസിട്ഠോ സതാഞ്ഞേന, കത്താ ഭവതി ജാതിയാഇതി.

സതാ അഞ്ഞേന ദേവദത്താദിനാ.

കിന്തം കരണം നാമാതി ആഹ-‘യോ പനാ’തിആദി, യോതി യോ പദത്ഥോ,
ഇമിനാ ഇദം ദീപേതി “കരണബൃഹദേസായ സുത്തന്തരാഭാവേപി
കരോത്യനേനേതി കരണന്ത്യന്വത്ഥതോ പസിദ്ധോ-യം കരണവോഹാരോ”തി,
അത്രേദം പടിഭാനം-

യം വത്തുമിച്ഛിതം കത്തു, ക്രിയായച്ചന്തസാധനം;
കരണന്തം ദിധാ ഹോതി, ബാഹ്യബ്ഭന്തരഭേദതോതി.

തത്ഥ യംവത്തുമിച്ഛിതംത്യാദിനാ ഇദം ദസ്സേതി-“ന വത്ഥുതോ കിഞ്ചി കരണം
നാമ അത്ഥി, വചനിച്ഛാവസേന പന പസിദ്ധകരണാനന്വി ഫരസുആദിനം ‘ഫരസു
ഛരിന്ദതി, ഫരസുച്ഛി ഛരിന്ദതി’തി കത്തുഅധികരണത്തസ്സപി,
പസിദ്ധാധികരണാനന്വി തദനുത്താദിവിസേസസമ്ഭവേ മാല്യാ പചതീ’തി
കരണത്തസ്സപി ദസ്സനതോ വചനിച്ഛാതോയേവ കരണം കാരകം വിഞ്ഞേയ്യ”ന്തി,
തഞ്ച ദുവീധന്തി ആഹ-‘ദിധാ ഹോതി’തിആദി, തത്ഥ അസിനാ ഛരിന്ദതീതി
ബാഹ്യം, ചക്ഖുനാ പസ്സതീത്യബ്ഭന്തരം. കിരിയാനിമിത്തത്താ കാരകന്തി
ഇമിനാ കാരകസദസ്സ നിമിത്തപരിയായത്തമാഹ. പകതി യാഭിരുപോച്ചാദോ
കിരിയായാവിജ്ജമാനത്താ സമ്ബന്ധമത്തം വിഞ്ഞായതീതി സമ്ബന്ധലക്ഖണാ
ഛരട്ഠീ സിയാ, സമേന ധാവതീത്യാദോ തു കിരിയായ വിജ്ജമാനത്തേപി
കമ്മത്തം വത്തുമിച്ഛിതന്തി ദുതിയാ സിയാ, സമം ധാവതി വിസമം
ധാവതീത്യത്ഥോ, തഥാ ദിദോണേനാതി ദേവദോണേ കിണാതീത്യത്ഥോ,
പഞ്ചകേനാതി പഞ്ച പരിമാണസ്സ പഞ്ചകോ പഞ്ചകം വഗ്ഗം കത്വാ പസവോ
കിണാതി പഞ്ചപഞ്ച കത്വാ കിണാതീത്യത്ഥോതി വാത്തികകാരേന ‘തതിയാ
വിധാനായോപസഖ്വാനം’കതം, തം ദസ്സേതുമാഹ- ‘പകതിആദിഹീ’തിആദി,
യത്ഥേസംകരണഭാവോതി യസ്സം കിരിയായമേ സമ്പകത്യാദിനം കരണത്തം, തം
കിരിയം കഥയതീതി സമ്ബന്ധോ, സബ്ബസ്സേവ പദത്ഥസ്സ സത്താബൃഹിച്ഛാരതോ
ആഹ-‘ഭൂ’ഇച്ഛാദി, പകതിയാഭിരുപോതി സഭാവേനായമഭിരുപോ ഭവതി, ന തു
വത്ഥാലങ്കാരാദിനേത്യത്ഥോ, കരോതിസ്സ ഗമ്മമാനത്തേ പന പകതിയാഭിരുപോ
കതോതിആദി, തദാ കത്തരിയേവ തതിയാ, യം യസ്മാ അഞ്ഞേഗോത്തോ
ഗോതമോ ന ഹോതി അതോച ഗോതമോ ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ, നനുച
ദിദോണ പഞ്ചകാ കയമ്പടിച്ച കമ്മഭൂതാ ഹോന്തി ദിദോണാദിനാ കേയത്താ
തതോ കിമുച്ചതേ‘കയമ്പടിച്ച ദിദോണപഞ്ചകാ കരണാനി ഭവന്തീ’ത്യാ
സങ്കീയാഹ-‘തഥാഹി’ച്ഛാദി, ഇദം വുത്തം ഹോതി-“ദിദോണാദിസദ്ദേന ഹി ന
ഗയ്ഹുപഗം വത്ഥുമുച്ചതി, തേഹി പന ദിദോണാദ്യത്ഥം മൂലം താദത്ഥിയാ
ഭിഹിതന്തി ന വുത്തദോസാവസരോ”തി.

൧൭. സഹ

യമാക്കമമാഗമനകിരിയായ മൂലത്തഗുണേന ഗോമന്തദണ്ണേന ച സമ്ബന്ധം
ദസ്സേതും ‘തം യഥേ’ച്ഛാദിമാഹ, ഉദാഹരണമത്തം ദസ്സേന്തോപി ഇമിനാ
അധിപ്പായേനാപി ദസ്സേതീതി വുത്തം ‘സബ്ബത്ഥേവ വാ’തിആദി, പുത്തേന
സഹാഗതോതിആദിസു ആഗമനാദികിരിയമ്പടിച്ച ദേവ കത്താരോ

പയാനാപ്പയാനവസേന, തേസു പയാനേ കാരിയസമ്പച്ചയണായേന വാ
 ബഹുലംവചനേന വാ പയാനേ കത്തരി പച്ചയോ, ഇതരേ'കത്തരി
 തതിയാ'ത്യേവ തതിയാ സിദ്ധാ, തതോ-യം വചനാരമ്ഭോ-നത്ഥകോതി
 മഞ്ഞമാനോചോ ദേതി 'നന്വി'ച്ചാദിനാ, തേനാഭിധീയതേ പിതേതി പയാനകത്താ,
 തുല്യോപി കിരിയാസമ്ബന്ധേ പിതാപുത്താനം പിതാത്ര പയാനം
 സദുചോദിതത്താ, പുത്തോ-പ്പയാനമസദുചോദിതത്താ , സദുബ്യാപാരാപേക്വായ
 ഹി പയാനാപ്പയാനായ വവത്ഥാനം, പിതൂരേവാത്രാഗതാദിസദുസാമാനാധികരണ്യാ
 ആഗമനകിരിയാ സമ്ബന്ധോ സദുനോച്ചതേ, നേതരസ്സ സദുസത്തിസഭാവതോ,
 തഥാ വിധാ ഹി സദുസ്സ സത്തി യതോ പിതൂരേവാത്ര കിരിയാ സമ്ബന്ധം
 സക്കോതി പടിപാദേതും, ന പുത്തസ്സ, ഏവഞ്ചാഗതോച്ചാദോ
 ഏകവചനമുപജ്ജതേ, അത്തമാ ഹി ബഹുവചനം സിയാ, 'പിതാ പുത്താ
 ആഗതാ'തി. (യദി) വുത്തനയേന തതിയാ സിദ്ധാ 'സിദ്ധേ സത്യാരമ്ഭോ നിയമായ
 വാ വികപ്പായ വാ' ന ചേത്ഥ നിയമോ, നാപി വികപ്പോ, തതോ കിമന്നേന
 യോഗോനാ ത്യാസയേനാഹ-'അപ്പയാനേയേവ'ച്ചാദി. നയിദമേവമിച്ചാദി
 പരിഹാരോ. സഹഭാവമത്തം വത്തുമിട്ഠം വാതി യോജനാ, സാമത്ഥിയാതി
 ഭേദാധിട്ഠാനത്താ സഹത്ഥയോഗസ്സ പുത്തസ്സാപി കിരിയാഭിസമ്ബന്ധോ
 വിത്തായതി കഥമത്തമാ സഹത്ഥയോഗോ സിയാതി ഇമിനാ അത്ഥ ബലേന.
 അത്ഥഗുഹണന്തി സുത്തേ "സഹത്ഥേനേ"തി അത്ഥഗുഹണം. പരിയായത്ഥന്തി
 പരിതോ അയന്തി അവഗച്ഛന്തി അത്ഥമന്നേനേതി പരിയായോ അത്ഥോ
 പയോജനം യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ, ഏത്ഥ ച പരിയായത്ഥമേവാതി നാവധാരണം,
 അതോയേവ വിനാപി സഹസദുപ്പയോഗം തപ്പരിയായപ്പയോഗം വാ സഹത്ഥേന
 യോഗേ വിധാനതോ അസത്യപി സഹാദിസദുപ്പയോഗേ യത്ഥ തദത്ഥോ ഗമ്യതേ
 തത്ഥാപി ഭവത്യേവ തതിയാ... ഗമ്യമാന്നേന സഹത്ഥേന യോഗാ, യഥാ"സ്യാദി
 സ്യാനേ"തി. (൩-൧) സഹ പരിയായേനാതി സഹസദുസ്സ പരിയായതോ.
 വിസേസാനുപാദാനതോതി "സഹയുത്തേ-പ്പയാനേ"തി (൨-൩-൧൯) പാണിനീയ
 സുത്തേ വിയ അപ്പയാനേതി വിസേസസ്സാനുപാദാനതോ.

൧൮. ലക്ഖണേ

ലക്ഖീയത്യുന്നേനാതി ലക്ഖണം സങ്കേതോ, കിന്തം കമണ്ഡലുപ്പഭൂതി, അത്ഥേ
 കാരിയസ്സാസമ്ഭവാ തംവാചിഹി വിഭത്തിതി മഞ്ഞമാന്നേന യംവിവരണം കതം
 'ലക്ഖണേ വത്തമാനതോ'തി, തമുല്ലങ്ഗിയാത്ഥം വദതി 'യോ അത്ഥോ'ഇച്ചാദി,
 വത്തമാനതോതി വിത്തായതി... നാമസ്ഥാ പച്ചയവിധാനപ്പ സങ്ഗതോ,
 ഉപാത്തോതി ഗഹിതോ. കഞ്ചിപ്പണരമാപന്നസ്സ ലക്ഖണേ തതിയാ യഥാ സിയാ
 'രുക്ഖമ്പതി വിജ്ജാതന'മിച്ചത്ര ലക്ഖണമത്തേ മാ ഭവീതി പാണിനീയേഹി
 "ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ"തി (൨-൩-൨൧) ഇത്ഥമ്ഭൂതഗുഹണം കതം, തമ്മനസി
 നിയായ ചോദയമാഹ-'നന്വി'ച്ചാദി, ഇത്ഥമ്ഭൂതസ്സ ലക്ഖണന്തി ഛരട്ഠിസമാസോ,
 ആപന്നസ്സാതി ഭൂതസ്സ, സാമത്തസ്സ ഭേദകോ വിസേസോ പകാരോ വുച്ചതേ,
 തഥാഹി 'തിദണ്ഡകേന പരിബ്ബാജകമദുക്ഖീ'തി മനുസ്സത്തസാമത്തസ്സ
 പരിബ്ബാജകത്തമ്പകാരോ, തമ്പരിബ്ബാജകോ പത്തോ, തസ്സ തിദണ്ഡകം ലക്ഖണം.
 ഉപലക്ഖണത്തേതി ഇമിനാ ഇത്ഥമ്ഭൂതസ്സ ലക്ഖണത്താഭാവമാഹ,
 ഉപലക്ഖണന്തി സങ്കേതോ. നയിദമത്ഥിച്ചാദി പരിഹാരോ, രുക്ഖമ്പതി
 വിജ്ജാതനന്തി ഏത്ഥ കസ്സചി ഇത്ഥമ്ഭൂതസ്സാഭാവാ ഇത്ഥമ്ഭൂതഗുഹണേ
 പയോജനം ന ദിസ്സതി തന്നിവത്തനതോ, രുക്ഖമ്പതി വിജ്ജാതത്തേതി ഏത്ഥതു
 ഇത്ഥമ്ഭൂതസ്സ വിജ്ജുസങ്ഖാതസ്സ അത്ഥസ്സ സബ്ഭാവാ തതിയാപ്പത്തിയം
 തംനിവത്തിയാ യഥാവുത്തം ഞായമന്തരേന നാത്തം കിഞ്ചി പടിസരണമത്ഥിതി

സത്താപയമാഹ-‘അവസ്ത്വ’മിച്ചാദി, അത്തമാതി ഏവമനബ്ഭുപഗമ്മ
‘ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണ്ണേ’തി വചനേ കരീയമാനേ സതി, ഇത്ഥമ്ഭൂതവാദിനോ
ഉത്തരമാസങ്കിയാഹ-‘നച’തിആദി, വത്തുന്തി വചനസേസോ, ചോ-വധാരണേ,
നേവ സക്കാതി വുത്തം ഹോതി, ദുതിയാവിധാനസാമത്ഥിയാതി “പതിപരീഹി
ഭാഗേ ചാ”തി (൨-൯) കസ്മാ ന സക്കാതി ആഹ-‘അത്ഥി’ച്ചാദി, അസതി ഹി
പയോജനേ സാമത്ഥിയന്തി ഭാവോ. അഥ കമണ്ഡലു പാണിമ്ഹി അസ്സാതി
ആദോ തതിയാ കസ്മാ ന സിയാ ത്യാഹ-‘കമണ്ഡലു’ഇച്ചാദി, കമണ്ഡലുസ്സ
സേതസ്സ ച ഉപലക്ഖണ്ണ ഭാവേനാനുപാദാനതോതി സമ്ബന്ധോ, ഇമിനാ
ഉപാദാതുനോ സവചസി സതന്തമാഹ, വിസിട്ഠാവയവായേയേനാതി പാണി
കമണ്ഡലുനാ വിസിട്ഠാവയവോ, തസ്സായേയോ കമണ്ഡലു തേനാതി അത്ഥോ.
യേനാങ്ഗേന വികത്തേന അങ്ഗിനോ വികാരോ ലക്ഖിയതേ തതോ തതിയാ
യമാസിയാതി പരേഹി “യേനാങ്ഗവികാരോ”തി (൨-൩-൨൦) ആരദ്ധം,
തദാഹ-‘യേനേ’ച്ചാദി, തത്ഥ യസദ്ദേന വികതാവയവോ ഹേതുത്തേന നിദ്ദിട്ഠോ
അങ്ഗസദ്ദോ ച സമുദായവചനോ ഉപാത്തോ തേനാഹ-‘യേനേ’ച്ചാദി, നന്നുച
കാണാദിനം നിയതഗുണീനമഭിധായിത്താ അക്ഖിസദ്ദസ്സ പയോഗോ ന യുത്തോ
ബ്യാവത്തിയാഭാവതി, നേസ ദോസോ, ലോകിയോ-യം സദ്ദസ്സ വോഹാരോ,
ലോകസ്സ ച സദ്ദപ്പയോഗേ ഗുരുലഘുബത്യദയോ നത്ഥി, തമാഹി ലോകേന
‘സീസപാതി’പി വുച്ചതേ, രുക്ഖോ സീസപാതിപി, യസ്സ തു തത്ഥാദരോ, സോ-
ക്ഖിസദ്ദം പയുജ്ജതേവ, അഥവാ സാമത്തുപക്കമേ വിസേസോ
പയോഗമരഹതി, അക്ഖി(നാതി) ഹി വുത്തേ സന്ദേഹോ സിയാ ‘കിമസ്സ
വത്തുമിച്ഛിത’ന്തി തതോ കാണോതി വുച്ചതേ, നാക്ഖിനാ നിരൂപയതി
സോഭനോതി, കിഞ്ചരഹി കാണോതി, അക്ഖികാണമസ്സേത്യാദോ കസ്മാ ന
സിയാതി ആസങ്കിയ‘കമണ്ഡലു പാണിമ്ഹി അസ്സാ’ത്യത്ര യോ വുത്തോ
പരിഹാരോ, ത മേത്ഥോപദിസന്തോ ആഹ-‘ഹേട്ഠാ വിധ അപ്പസങ്ഗോ’തി.

൧൯. ഹേതു

കിസ്ഥിഞ്ചി ഫലേ ദിട്ഠസാമത്ഥിയേത്ഥേ ഹേതു നിരുള്ഘോ. ഏകത്ര ഹി
ദിട്ഠസാമത്ഥിയോത്ഥോ തന്യോഗ്ഗതായ കാരിയ (മ)കരോത്തോപി ഹേതു വുച്ചതേ
സതി സഹ കാരിന്യസതി ച വിധുരപ്പച്ചയോ പപാ(ത) തോ, തേന കാരിയസ്സ
ബ്ധഭിചാരോ, തേനേവാഹ- ‘അനിപ്ഫാദയത്തോപി’തി, കാരണേ തതിയായാഭാവേ
കാരണമാഹ- ‘തക്കിരിയായോഗ്ഗതാമത്തേ’ച്ചാദി.

൨൧. ഗുണേ

ഉപാധി വിസേസനം, പരാങ്ഗഭൂതേതി പരസ്സ ബന്ധത്താ(ദിനോ) വിധാനാ
യാങ്ഗഭൂതേ ജളത്താദിഹേതുമ്ഹീതി അത്ഥോ, ഇമിനാ ഗുണസദ്ദോ
യമപ്പധാനവചനോതി വദതി, യഞ്ചാപ്പധാനം തമ്പരാങ്ഗഭൂതന്തി ഗുണേതീമസ്സ
‘പരാങ്ഗഭൂതേ’തി അത്ഥമാഹ, യഞ്ഹി പരത്ഥമുപാദീയതേ തദപ്പധാനമനു
വാദരൂപേനോപാദീയമാനത്താ, യഥാ ‘ജളത്താ ബദ്ധോ, രുക്ഖോ യം സീസ
പത്താ, അഗ്ഗി ഏത്ഥ ധുമത്തേ’ച്ചാദി, തേനേവാഹ-‘പരത്ഥരൂപാപന്ന’ന്തി,
വാവിധാനന്തി “വിഭാസാ ഗുണേ-മിയം”ന്തി (൨-൩-൨൫) ഏവം വിധാനം,
ഇത്ഥിയന്തിആദിനാ പഞ്ചമീരൂപസ്സപി അഭിമതഭാവം ദസ്സേതി,
തേനേവാഹ-‘ഉഭയത്ഥാ’തിആദി, നന്നു ‘തോ പഞ്ചമ്യാ’തി (൪-൯൫) സുത്തേന
തദ്ധിതപച്ചയന്തസ്സ കഥം പഞ്ചമ്യന്തതാ ത്യാസങ്കിയാഹ-‘പഞ്ചമിനിദ്ദേസേ’ ഇച്ചാദി,
ഇമിനാ സുത്തേന പഞ്ചമിയാ വിനാതി യോജനാ, വാ പഞ്ചമിയാ വിധാനതോ
തതിയാരൂപേനപി ഭവിതബ്ബന്തി ചോദനമനസി നിധായ പഞ്ചമ്യ ദാഹരണേയേവ

കാരണം തതിയോദാഹരണസ്സ ച പംമോദാഹരണാനുസാരേനാനു
മന്തബ്രതഞ്ചദസ്സേന്തോ ആഹ 'പഞ്ചമ്യായേവി'ച്ചാദി, അഭാവേന
സങ്ഖാരനിരോധേനാതി തതിയന്തരുപാനി.

൨൨. ഛട്ഠീ

സമ്ബന്ധവചനിച്ഛായേവേത്ഥ ഛട്ഠീ സിദ്ധാതി
ആസങ്കിയാഹ-‘ഹേതുമ്ഹി’ച്ചാദി, ഹേതുമാഹ-‘തം യോഗ്യാതാ’ ഇച്ഛാദി,
സദൃസത്തിസാമത്ഥിയാതി സദൃസത്തിസങ്ഖാതായ സാമത്ഥിയാ, തമേവ ഫുടയതി
‘യത്ഥ’ഇച്ഛാദിനാ, ഹേത്വത്ഥവാചകേഹി അന്തരേനാതി സമ്ബന്ധോ,
സമാനാധികരണേഹിതി ഹേത്വത്ഥസമാനാധികരണേഹി ഉദരാദിഹി,
തജ്ജാതനായാതി ഹേത്വത്ഥജ്ജാതനായാലന്തി സമ്ബന്ധോ, ബൃതിരേകേന തു
ഹേത്വത്ഥതോ തപ്പവത്തിമാഹ-‘യത്ഥ പനി’ച്ചാദി, ഹേത്വത്ഥേഹിപിച്ചാദിനാ
സാമത്ഥിയമുപദസ്സിതം ‘വസേ ധമ്മസ്സ ഹേതുനോ’തി തത്ത്ഥോദാഹരണം.

൨൩. സബ്ബാ

നാമഭൂതേഹിതി സബ്ബാദീസു കേചി കേസഞ്ചി യദി നാമാനി സിയും തേഹി,
അപ്പധാനഭൂതേഹിതി പിയസബ്ബാദിഹി, കിമ്പയോജനന്തിആദോ പയോജനസദ്ദോ
“പയോജനം കാരിയഹേതുസു”തി നിഘണ്യുതോ ഹേതുവചനോ.

൨൪. ചതു

യസ്സ സചേതനായാചേതനായ വാ കസ്സചി, പൂജാനുഗൃഹകാമത്ത മന്തരേന
സമ്മാപദാനം ന സമ്ഭവതീതി ആഹ-‘പൂജാ’ ഇച്ഛാദി, തേനാതി
യഥാവുത്തേനത്ഥേന, ചാഗങ്ഗന്തി ദദാതിനോ ദാനകിരിയായ കമ്മേന
സമ്ബഞ്ജയമാനഞ്ചാഗകാരണം, ഇദാനി സമ്പദാനലക്ഖണം
സപ്പഭേദമാവികാതുകാമോ ആഹ-‘തദിദ’മിച്ചാദി, നനിരാകരോതീത്യ നിരാകരണം,
ആരാധയതീത്യാരാധനം, അബ്ഭിനുജാനാതീത്യബ്ഭിനുഞ്ഞം, തേസം വസേന, ഇയ
സമ്പദാനന്തിയാ വുത്തം കഥിതം, കേതേതി ആഹ-‘രുക്ഖയാചകഭിക്ഖവോ’തി,
രുക്ഖാദികം തം സമ്പദാനം വിഭാഗേന ദസ്സേതുമാഹ-‘തത്ഥ ഹി’ച്ചാദി,
അജ്ജേയസന്നേനാരായന്നേന സമ്പദാനം ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ, അനുമതിയാ
അബ്ഭിനുജാനേന, വിജ്ജമാനേപ്യനിരാകരണേ ഭിക്ഖുനോ-
ധികമനുമതന്ത്യധിപ്പായേനാഹ-‘സോ’ ഇച്ഛാദി.

൨൫. താദ

പയോജനപരിയായേ അത്ഥസദ്ദേ സതി ഇദന്തി പയോജനം പരാമട്ഠം
സക്കാതി ‘തസ്സേദ’ന്തിആദി വുത്തം, തസദ്ദേനേത്ഥ വികതിയാതിസമ്ബന്ധോ,
അത്ഥസദ്ദേന തു പകതിയാ, അത്ഥ കഥനമേതന്തി ഇമിനാ വചനിച്ഛായ മേതിസ്സം
നത്ഥി സമാസോതി ദീപേതി, വിഗൃഹേ വാസ്ഥിമിമസ്ഥായേവ നിപാതനാ
സമാസോ ദട്ഠഞ്ചോ,സോ വികതിസങ്ഖാതോ അത്ഥോ,
പകതിത്ഥത്തപദത്ഥേനാക്ഖിപീയതേ, തതോ തദത്ഥസദ്ദതോ, കോയം തദത്ഥ
ഭാവോ ചാഹ-‘തദത്ഥഭാവോ നാമാ’തിആദി, നിമിത്തം യൂപാദിവികതി,
നിമിത്തീദാരുആദിപകതി തസദ്ദേനാത്ഥസദ്ദേന ച ഗഹിതാ, തേസം സമ്ബന്ധോ
തദത്ഥസദ്ദസ്സ പവത്തിനിമിത്തം തദത്ഥഭാവോ നാമാതി അത്ഥോ, ഹേതു
ഹേതുമന്തഭാവലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോ നാമാതി വുത്തം ഹോതി,

പയാനാവച്ഛേദഗുണസ്മാതി വിധീയമാനത്തേന പധാനസ്സ പുരിസസ്സ ആച്ഛേദകാ വിസേസകാ ഗുണാ, യത്ത്വി വിധീയതേ ഞാപീയതേ തന്ധാന, മിതരമപ്പധാനമനുവജ്ജമാനത്താ, യദാ ഉപാദീയതേതി വത്ഥാ ഉപാദീയമാനപ്പകാരം ദിട്ഠന്തേന ഫുടയിതുമാഹ-‘യഥാ’ഇച്ചാദി, യുപോ നിമിത്തം യസ്സ ദാരുണോ തം തഥാ വുത്തം നാഞ്ഞനിമിത്തത്തി യദാ നിമിത്യവച്ഛേദകത്തേനുപാദീയതേ തദാ നിമിത്തസദുതോവ ചതുത്ഥീ സമ്ബന്ധോ, തതോ അഞ്ഞനിമിത്തതോ, നിമിത്തനിമിത്തീനം സമ്ബന്ധസ്സ അഭിമുഖഭാവേന തത്ഥേവ നിമിത്തേ പവത്തിതി സമ്ബന്ധോ, നിമിത്തസദുതോ ഹേതുതതിയാപി നാസങ്കനീയാതി സമ്ബന്ധോ, കാരണമാഹ-‘നിമിത്ത’ [\[ഹേതു\]](#) ഇച്ചാദി. ഉഭയത്ഥാതി യുപായ പാകായാതി ഉഭയത്ഥ.

പിണിയമാനാ കിം സദാദിവചനീയാ പരോ സാദുആദികോ യോ-ത്ഥോ സോ അഞ്ഞോ കത്താ യസ്സ സോ അഞ്ഞകത്തുകോ-ഭിലാസോ, അഭിലാസോ രുചിതി ഇമിനാ ദിത്യാദ്യനേകത്ഥനോപി രുചിസദ്ഭോ-ഭിലാസേ രുജ്ജഹോവ ഗയ്ഹതിതി വദതി, സാ രുചി അത്ഥോ-ഭിധേയോ യേസം ഭേ തദത്ഥാ, തേസം സമ്ബന്ധിനോ പിണിയമാനസ്സ, ഇമിനാ ച കിഞ്ചാപി രുചിരയം യസ്സുപ്പജ്ജതേയോ വാ തസ്സാ ജനകോ, തേസമുഭിന്നവി അത്ഥി, തഥാപി യസ്സുപ്പജ്ജതേ സോവ തസ്സാധികരണം, അജനകോപി സോ തായ സംസത്തോതി തസ്സേവ പിണിയമാനസ്സ സമ്പദാനസത്താ, നതുജനകസ്സ തായാസംസത്തസ്സാതി ദീപേതി, ഇയാതി ഇമിനാ സക്കത്തേ ഉദാഹരണാനമസമാനരൂപകം ദസ്സേതി, ഇമിനാ ച ഉദാഹരണാനമസമാന രൂപത്തമേവ ചതുത്ഥീവിധാനേ കാരണം, അഞ്ഞമാ ഛട്ഠീയേവ തേഹിപി വിധീയേയ കാരണാസമ്ഭവാ [\[കാരണസമ്ഭവാ\]](#) ഹി ദീപേതി, ഹുദിസസ്സ പച്ചുദാഹരണ(സ്സ) ഭാവേ കാരണമാഹ-‘അനഞ്ഞകത്തു കത്താ-ഭിലാസസ്സാ’തി, പരേസമിദമ്പച്ചുദാഹരണമ്ഭവതു ഇധ കഥന്തി ആഹ-‘ഇഹതി’ച്ചാദി, തന്തി അത്തമത്തേ പഠമായേവ, സമ്ഭവേ കാരണന്തരമാഹ-‘അഥവാ’തിആദി, നത്ഥി അഞ്ഞോ കത്താ യസ്സാ സാ അനഞ്ഞകത്തുകാ രുചി, ഭായ രുചിയാ സമ്ബന്ധിനോ പിണിയമാനസ്സ സമ്പദാനസത്തം യേ പന ഇച്ഛന്തിതി സമ്ബന്ധോ, യേ പന ആഹു ചാതിസമ്ബന്ധോ, ഉപ്പജ്ജനമുപ്പത്തി, കസ്സ ഉപ്പത്തി, രുചിയാ, ഉപ്പത്തിയാ ആധാരോ ഉപ്പത്യാധാരോ‘ദേവദത്തായ രോചതേ’ച്ചാദോ ദേവദത്താദിം ഉപലക്ഖേതിതി ഉപ്പത്യാധാരോപലക്ഖണം വചനം, ഏത്ഥ രുചിയാ ഉപ്പത്യാധാരോപലക്ഖണമേവ വചനന്തി സാവധാരണ മത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ... സഞ്ചേസം വാക്യാനമവധാരണഫലത്താ, തേന പിണിയ മാനവചനമഭിലാസസ്സ അഞ്ഞകത്തുകതാസന്ധസ്സനപരം ന ഹോതിതി ബൃവച്ഛിനമ്ഭവതി, തേസം കച്ചായനസ്സ ചേഹാപി പസജ്ജതിതി സമ്ബന്ധോ, ഇഹാപിതി തഥിതി ഏത്ഥാപി, അഞ്ഞമാസിദ്ധത്താതി അത്ഥമത്തേ പഠമായ ഏവ സിദ്ധത്താ, വചനസ്സാതി ഉഭിന്നവി ചതുത്ഥീവിധാനവചനസ്സ, അതിപ്പസങ്ഗോചാതി “കസ്സ വാ തപം ധമ്മം രോചേസീ”തിആദോ തവാതി അനഭിമത്ത്ഠാനപ്പത്തിച.

ധാരിപ്പയോഗേതി ധാരിയാതുന്നോ പയോഗേ, ഉത്തമീണോ അധമീണോതി ധനികഗഹേതുന്നം രുജ്ജഹീത്യാഹ-‘ഉത്തമീണോ ധനസാമീ’തി, ഉത്തമീണമസ്സാതി ഉത്തമീണോ, ധാരയതിതിമസ്സത്ഥമാഹ-‘വഹതി’തി, ധാരിതോതി ധാരംയാതൂതോ. സുത്തന്തരേന (തം തം) നിയമേന നിയമിതാനം തേസംതേസം സമ്പദാനസത്തം വിധായ ചതുത്ഥീ വിഹിതാ പരേഹി, തദാഹ ‘സിലാഘ ഹനുട്ഠാസപാന’മിച്ചാദി, സഞ്ചത്ഥ യോഗസമ്ബന്ധേ ഛട്ഠീ, ഞാപേതുന്തി സിലാഘാദികേ ബോധേതും, ഇച്ഛിതോതി അതിമതോ. തദത്ഥവാചീനഞ്ച ധാതുന്നം

സങ്ഗഹണമം 'കുഡഭുഹിസ്സോസൂയത്ഥാന'ന്തി വുത്തം, യമ്പതി കോപോതി ഇമിനാ കോപസ്സ വിസയമാഹ, യസ്സാതി ഇമിനാ യംകാരകന്തി വുത്തമേവ പരാമസതി, യസ്സാതി രാജാദിനോ, പുച്ഛതീതി പുച്ഛിയതേ , തേനേവ വക്ഖതി-‘യസ്സ സമ്ബന്ധിം സുഭാസുഭം പുച്ഛതി നേമിത്തികോ’തി, യോചാനുകൂലത്തമ്ഭ ജതീതി ഇമിനാ ഇദം ദസ്സേതി “പതിപുബ്ബകോ ആപുബ്ബകോച സുണോതി അബ്ഭുപഗമേ പടിജാനനേച വത്തതേ, യദായമബ്ഭുപഗമോ പത്ഥനാ പുബ്ബതോ ഭവതി തദാ പത്ഥനായ കത്തു പത്ഥയിതുന്നോ ചതുത്ഥീ രൂപമ്ഭവതി, യദാത്ഥപത്ഥതന്വി കേവലമാനുകൂല്യേന വത്തമാനംദിസ്വാ ദേയ്യമബ്ഭുപഗച്ഛന്തി ഇദമിദം വോദസ്സാമാതി

[കോപിസ്സസാമാതി (പോത്ഥകേ)] തദാനുകൂല്യേന പവത്തനസങ്ഖാതായ കിരിയായ കത്തുന്നോ ചതുത്ഥീരൂപമ്ഭവതി”തി, ഇമിനാ ച പാണിനിയവുത്തികാരസ്സ ജയാദിച്ചസ്സമതേ ബൃഭിചാരമാഹ, സോ ഹി “അബ്ഭുപഗമോ നാമ പരേണ പത്ഥിതസ്സ ഭവതി തത്ഥ പത്ഥയിതുമേവ ചതുത്ഥീരൂപമ്ഭവതി”തി വദതി, പുബ്ബസ്സാകിരിയായ യോ കത്താതി വേദവാക്യേന വിഹിതമുതികകരണ സങ്ഖാതായ ഉസ്സാഹാനുജാനനതോ പുബ്ബഭൂതായ കിരിയായ യോ കത്താ ഹോതാ പോതാ ച, സബ്ബത്ഥാപി‘തസ്സാ’തി ഇദം ‘ചതുത്ഥീയായദഭിമതം രൂപ’ന്തിഇമിനാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം, ഛട്ഠിയാ സബ്ബബ്യാപിഭാവമാലമ്ബ ഏവന്തി അതിദേസോതി ആഹ ‘ഏവന്തി’തിആദി, രൂപസാമ്യതോ പന താദത്ഥിയത്ഥസങ്ഭാവാച യമായോഗം താദത്ഥഹ ചതുത്ഥീപി ന വിരുജ്ജ്വതി, വക്ഖതി ഹി‘താദത്ഥഹ വചനിച്ഛായന്തു ‘ഇച്ചാദിനാ, ഇച്ഛിതോ രാജാ, കമ്മ വചനിച്ഛാതി ഇമിനാ വചനിച്ഛായ പധാനത്തമാഹ... വചനിച്ഛാഭിമുഖത്താ സബ്ബേസം കാരകാനം, അപ്പച്ചുരപ്പയോഗത്താതി അബ്ബഹുപ്പയോഗത്താ, ഹനുതേ അപനയതി, ഉപതിട്ഠതേ ഉപട്ഠാനം ഉപഗമനം കരോതി, പിഹയന്തി പത്ഥേന്തി, കുജ്ജ അമരിസം കരോതി, ദുഹനാദയോ കോപപ്പഭവാ നാനന്തരേണ തേ സമ്ഭവന്തിതി ദുഭാദയോപ്യുദാഹാടാ “ബൃഞ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി (൧-൩൩) രസ്സേ അപരജ്ജ്യാമി, ഇസ്സയന്തി നസഹന്തി, ആരജ്ജ്വതി പുച്ഛിതോ നേമിത്തികോ ഉപപരിക്ഖതി, ഭാദത്ഥഹം വിഭാവേതി ‘യസ്സേ’ച്ചാദിനാ, പരിയാ ലോചേതി ഉപപരിക്ഖതി, കിം ലക്ഖണോ-യമനിയമോച്ചാഹ-‘നാവസ്സ’മിച്ചാദി, യാചിതുസ്ഥായേവ

[യാചിതുമേവ (പോത്ഥകേ)] ഛട്ഠിതി നാവസ്സമയന്നിയമോതി അത്ഥോ, കുതോച്ചാഹ-‘സമ്ബന്ധേ’ച്ചാദി, അഞ്ഞസ്ഥാപിതി അയാചിതുമേവഅപി, മുതികരണസ്സ കത്തുഭൂതാ ഹോതാപോതാരോ ഉസ്സാഹാനുജാനനാനം കമ്മം ഹോതീതി ആഹ-‘പച്ചനുപുബ്ബസ്സ ഗിണാതിസ്സ കമ്മേ’തി. ഹോതുപോതുസദേഹിച്ചാദിനാ പോതുസദസ്സപി ഛട്ഠിരൂപം ദസ്സിതം, വുത്തിയന്തു ‘ഹോതു പതിഗിണാതി’ച്ചേവ പാഠോ ദിസ്സതി, ഹോത്ഥേവമ്പിത്യമ്ഹാകമത്രോപേക്ഖാ, ഉസ്സാഹയതീത്യത്ഥേ ഗിണാതി അന്തോഗതണ്യത്ഥോ. അനാവാദോതി നാവാഅന്നാദിവജ്ജിതേ. ഏത്ഥ പന തഥാ പടിസേധാഭാവേപി ബഹുലാധികാരതോ ‘ന തം നാവമ്മണ്ണേ നതം അന്നമ്മണ്ണേ’ച്ചാദി ഭവതി, അത്ഥേവ ഹി ബഹുലാധികാരതോവാ തിപ്പസങ്ഗാഭാവോ, പഠമന്തം രൂപന്തി മണ്ണമാനോതി പഠമന്തം രൂപം, ഏത്ഥച യദാ തിണാദിതോപി വികംസീയതേ തദാ നിദാവഗമോ, തത്ഥ ച നിയോഗതോവ നത്പയോഗോ ഞാമാനുപ പത്തിയാതി സപ്പടിസേധമുദാഹാടം ‘ന മണ്ണമാനോ’തി, അവധിമ്ഹിയേവ പഞ്ചമീതിണാതി, നത്പയോഗേവ നിയോഗതോ നിദാവഗമാ തിണന്തി കമ്മേയേവ ദുതിയാ, അഥവാ സതീപി നിദാവഗമേ വചനിച്ഛാതോ സവിസയേയേവ ദുതിയാ, സമ്മുതിപ്പയോഗേതി സമ്മുതിസദസ്സ പയോഗേ, ചതുത്ഥിം ഇച്ഛന്തിതി മത്തായാതി ഏത്ഥ ചതുത്ഥിം

ഇച്ഛതി, പുന രുത്തത്തേ കാരണമാഹ-‘അഥ സോതിവിജ്ജമാനത്താ’തി, ചണ്ഡസ്സ കുക്കുരസ്സാതിആദിസുത്തേ “അഥ സോ”തി പാഠസ്സ വിജ്ജമാനത്താ ‘ഭിച്ഛോസോ മത്തായാ’തി ഏതഥ സോകാരോ പുനരുത്തോതി അധിപ്പായോ, ചഗ്ഗഹണേനാതി “സിലാഘഹനു...പേ... സത്തമ്യത്ഥേസുചാ”തി സുത്തേ ചഗ്ഗഹണേന, ചതുത്ഥീഭിമതാതി “നമോ യോഗാദിസ്വപിചാ”തി സുത്തേന.

൨൬. പഞ്ച

അവധീയതേ വിസിഘിസ്സതേ ഏതസ്മാത്യവധി, അവപുഞ്ചായ ധാധാതുതോ അവധിമ്ഹി“ദാധാതീ”തി (൫-൪൫) ഇ.

യതോ-വധീയതേ കിഞ്ചി, ക്രിയാപുഞ്ചം കുതോചിപി;
ചലഞ്ചാചലമഞ്ഞഞ്ച, തം വദന്ത്യ വധിമ്ബുധാ.

ഏതമായമത്ഥോ “യതോകുതോചിപി അത്ഥോ കിഞ്ചി വത്ഥുഅവധീയതേ സംയോഗസ്സ വാ കിരിയാനിമിത്തം ഗമനദാനാദികിരിയാപുഞ്ചം വിസിഘിസ്സതേ സയം വാ അപേതി അഞ്ഞേന വാ വിസും കരീയതേ, തമേവംവിധം ചലഞ്ചാ ചലഞ്ച വിസിഘേസപരിച്ഛേദഭൂതം പദത്ഥമവധിം വദന്തി ബുധാ തബ്ബിദുനോ”തി, തം യഥാ ധാവതാസ്സാ പുരിസോ പതതി, പുരിസം പാതേതി വാ, രുക്ഖാ പണ്ണം പതതി, പണ്ണം പാതേതി വാതി, സോച തിയാപ്യുച്ചതേ വിസയഭേദേന, യഥാ-

നിദ്ദിട്ഠവിസയോ കോചി, ഉപാത്തവിസയോ തഥാ;
അനുമേയുവിസയോ ചാതി, തിയാവധി സമീരിതോതി.

തത്ഥ നിദ്ദിട്ഠാ വചനോപനീതാ കിരിയാ വിസയോ യത്ഥ സോ നിദ്ദിട്ഠ വിസയോ വധി, യഥാ-‘ഗാമസ്മാ ആഗതോ’തി, ഉപാത്താജ്ജയാഹടാ കിരിയാ വിസയോ യത്ഥ സോ ഉപാത്തവിസയോ, യഥാ-‘വലാഹകാ വിജ്ജാതതേ’തി, വലാഹകാ നിക്ഖമ്മ വിജ്ജാഭതേതി അത്ഥോ, അനുമേയോ കിരിയാ വിസയോ യത്ഥ സോ അനുമേയുവിസയോ, യഥാ‘മാമുരാ പാടലിപുത്തകേഹി അഭിരുപതരാ’തി, ഏതഥ അഭിരുപഗുണേന ഉക്കംസനമനുമേയു, അതോയേവേത്ഥായമേവ സഞ്ഞാ പരിപ്ഫുടാ വിഞ്ഞായതീതി ന കാചിദിഹ സഞ്ഞാ പരിഭാസീയതേ ബ്യാമോഹകാരിണീ, അഥാവധിസ്മാതി വുച്ചമാനേ ‘പദത്ഥാവധിസ്മാ’തി കുതോ-വസീയതേ യേനേവം വിവരണം കതന്ത്യാസങ്കിയാഹ-പദാന’മിച്ചാദി. യഥാ ഗാമസ്മാതിആദിനാ ഇദം ദീപേതി “ന കേവലം കായസംസഗ്ഗപുഞ്ചകോവ വിസിഘേസോ, കിഞ്ചരഹി ബുദ്ധിസംസഗ്ഗപുഞ്ചകോപി, അത്ഥി ചേഹ ബുദ്ധിസംസഗ്ഗ പുഞ്ചകോ, തഥാഹി ചോരേഹി ഭായതിത്യാദോ യോ (ഭയ)പേക്ഖണ സീലോ ഭവതി, സോ യദി മം ചോരാ പണ്ണേയു, യുവം മേ മരണന്തി വിചാരേനോ തേ ബുദ്ധിയാ പപ്പോതി പപ്പുതു ച തതോ നിവത്തതേ, തഥാ ചോരേഹി തായതിത്യാദോ യോ ഏകസ്സ മിത്തോ ഭവതി സോ യദ്യേതം ചോരാ പണ്ണേയു, യുവമസ്സ മരണന്തി പസ്സനോ തേ ബുദ്ധിയാ പത്ഥാ തതോ നിവത്തയതീത്യവധിത്താ അവധിസ്മാവ സബ്ബത്ഥ പഞ്ചമീ”തി, പരേഹി പന ഏതാദിസേസു സബ്ബത്ഥ പടിപത്തുവിസേസാനുഗൃഹായ സുത്തേഹേവ പപഞ്ചോ കതോ, ഇധ പന സാമഞ്ഞവചനേനേവ സിദ്ധത്താ തദനുഗൃഹായ ഉദാഹരണേഹേവ പപഞ്ചിതം, ഭീതിഭായനത്ഥാനന്തി ഭീതി തായനാനം അത്ഥോ യേസം തേ ഭീതിതായനത്ഥാ തേസന്തി അത്ഥോ, നനു ഭീത്യത്ഥാനം പയോഗേ ഭയഹേതു സമ്ഭവതി നതു തായനത്ഥാനന്തി, നേസ

ദോസോ, തായനണ്ഹി രക്ഖനമുച്ചതേ [സായനാഹി രക്ഖനമുപ്പജ്ജഭേ (പോത്ഥകേ)] തഞ്ച ഭയഹേതുതോ വേത്യാഹ-‘യോ ഭയഹേതു’തിആദി, ഇമിനാ ച “ഭീത്യത്ഥാനം ഭയഹേതു”തി (൧-൪-൨൫) പാണിനിയാനമപാദാനസത്താ സുത്തബടിക്പിപതി, തതോതി ഭയഹേതുതോ, തേസന്തി ഭയതായനാനം, ഭയമനിട്ഠപാതസങ്കാ, ഉത്താസോത്യത്ഥോ, തായന മനിട്ഠപാതതോ പരിരക്ഖനം, യഥാ ദസ്സനം ഹോന്തേവാതീമിനാ വചനിച്ഛായേവ പധാനത്തമാഹ, കോ ഹി ലോകിയം വചനിച്ഛമതിവത്തിതും സക്കോതി, തഥാഹി സബ്ബേവ ദബ്ബാദയോ സബ്ബകാരകസത്തിയുത്താവ, തത്ഥായം കാരകവിഭാഗോ വചനിച്ഛാവസേനേവ, തം യഥാ ‘വലാഹകോ വിജ്ജാതതേ, വലാഹകേന വിജ്ജാതതേ, വലാഹകേ വിജ്ജാതതേ’തി. പരാപുബ്ബസ്സാതിആദിനാ “പരാജിസ്സാസയ്ഹോ”തി (൧-൪-൨൬) സത്താസുത്തം പച്ചക്ഖാതി, അസയ്ഹോ അത്ഥോതി സഹിതും അഭിഭവിതുമസമത്ഥോ അത്ഥോ, അജ്ജേയനസകാസാഇച്ചാദിനാ ഉദാഹരണത്ഥമാചിക്ഖതി, നനുചേവമത്ഥം വദതാ യത്തേദത്തസ്സാസയ്ഹത്തം വുത്തം, തം കഥം അജ്ജേയനസ്സാസയ്ഹത്തം, യേനാസയ്ഹത്തസ്സാവധിത്തം പടിപാദയതി ത്യാസങ്കിയാഹ-‘യത്തേദത്താനഭിഭവോ’ച്ചാദി, അസയ്ഹോതിമസ്സ പച്ചുദാഹരണം പടിപാദയതി ‘യോ പനി’ച്ചാദി. “വാരണത്ഥാനമിച്ഛിതോ”തി (൧-൪-൨൭) സുത്തിതം, തദാഹ ‘വാരണത്ഥാന’മിച്ഛാദി, വാരണമത്ഥോ യേസം തേ വാരണത്ഥാ, അവധിമത്തവചനിച്ഛായന്തി വിസേസതോ വിധാനമന്തരേനാ വധിമത്ത വചനിച്ഛായം, വിസേസവിധാനേതി ഇച്ഛിതോതി വിസേസവിധാനേ, ചിത്തസ്സാവധിവചനിച്ഛായമ്പന ചിത്തതോ പാപം നിവാരയേതി ഭവതി. “രക്ഖനത്ഥാനമിച്ഛിത”തി (൨-൬-൩) സുത്തിതം, തദാഹ-‘രക്ഖനത്ഥാന’മിച്ഛാദി, കേസഞ്ചീതി കച്ചായനാദികേ ദസ്സേതി. “അന്തരയാനേ യേനാദസ്സനമിച്ഛതീ”തി (൧-൪-൨൮) സത്താസുത്തമാരദ്ധം, തദാഹ-‘അന്തരയാനേ’ച്ചാദി, അയമുപജ്ജ്യായോ യദി മം പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ, ദസ്സനേ ദോസം തക്കേതി ‘നൂന’മിച്ഛാദിനാ, പേസനമസക്കാരപുബ്ബകോ നിയോഗോ, അജ്ജേയസനം സക്കാരപുബ്ബകോ, മത്തമാനോ സിസ്സാ അഹം കഥന്നാമ ബ്യവഹിതോ ഭവാമിതി അന്തരയാനേ ബ്യവധാന നിമിത്തം, യേന അത്തനോ അദസ്സനമിച്ഛതീതി സമ്ബന്ധോ, അന്തരയാനേതി നിമിത്തസത്തമീചായം, അതോ ആഹ-‘ബ്യവധാനനിമിത്ത’ന്തി, ബ്യവഹിതോതി അന്തരഹിതോ, മാമം ഉപജ്ജ്യായോത്യാദിനാ ഉദാഹരണത്ഥമാഹ, ബ്യവധാനത്ഥം ബ്യവഹിതത്ഥം, “അന്തരയാനേതി കിം ചോരേ ന ദിദിക്ഖതീ”തി പച്ചുദാഹടം പരേഹി, തബടിപാദയമാഹ-‘യത്ഥാദസ്സന’മിച്ഛാദി, ചോരേ ന ദിദിക്ഖതീ (ത്യ), ത്ര ഹി യോ ചോരേ ന ദിദിക്ഖതി തേഹി അത്തനോ അദസ്സനമിച്ഛതീതി ന അന്തരയാനനിമിത്തം, കിന്തുപഘാതനിവത്യത്ഥം, കിന്തുപഘാതനിവത്തിയാതി ഏവം മത്തതേ “നാത്രാന്തരയാനമേ (വാവസേയം), കിന്തു തന്നിമിത്തോ പഘാതനിവത്തിപി, ‘ഉപജ്ജ്യായാ അന്തരയായതീ’ത്യത്ര വിനാപുപഘാതസമ്ഭവമന്തരയാനസമ്പാദനമേവ സമ്ഭവതീ”തി. ഇച്ഛതിഗ്ഗഹണം കിമത്ഥം അദസ്സനിച്ഛായം സതി സത്യപി ദസ്സനേ യഥാസിയാ”തി വുത്തം, (തം) പടിപാദയമാഹ-‘അദസ്സനിച്ഛായമ്പനി’ച്ചാദി, സതീപി ദസ്സനേതി ഉപജ്ജ്യായേന ദസ്സനേ സതീപി, തതോതി ഉപജ്ജ്യായതോ, അവധിരുപതാ ഏവാതി ഉപജ്ജ്യായസ്സാവധിരുപതാ ഏവ. “ആഖ്യാതോ പയോഗേ”തി (൧-൪-൨൯) പരവചനം, തദാഹ ‘ഉപയോഗേ’ച്ചാദി, നിയമപുബ്ബകം വിജ്ജാഗഹണമുപയോഗോ ത്രാധിപ്പേതോ, ഉപയോഗവചനസാമത്ഥിയാ വിജ്ജാഗഹണത്ഥം സിസ്സവത്തം നിയമോ, തതോതി ആഖ്യാതുതോ. “ജനികത്തുനോ പകതീ”തി (൧-൪-൩൦) സത്താസുത്തം കതം, തദാഹ-‘ജന്യത്ഥസ്സാ’തിആദി, ജനീനോ അത്ഥോ ജന്യത്ഥോ, കിന്തം ജനനം, തതോതി

ജനികത്തുഹേതുതോ, പകതിസദ്ദേന കാരണമത്തം ഗഹിതംപരേഹി 'പുത്താ പമോദാ ജായതേ'ച്ചാദോ പുത്താദിതോപി യഥാ സിയാ'തി, ദുവിധം (ഹി) കാരണം ഉപാദാനകാരണം സഹകാരികാരണഞ്ച, തത്ത്വ കാരിയേനാഭിന്നദേസോ ഘടസ്തു മത്തികാപിണ്യോ ഉപാദാനകാരണം, തസ്സേവ പന ദണ്ഡചക്കാദി (കാരിയേന ഭിന്നദേസോ) സഹകാരികാരണം, തേസുപാദാനകാരണസ്സേഹ ഗഹണ്ണേ'സിങ്ഗാ സരോ ജായതേ'ച്ചത്രേവ സിയാ, ന തു 'പുത്താ പമോദാ ജായതേ'ച്ചാദോ, കാരകന്തരവചനിച്ഛായന്തി ഏതഥ കാരകന്തരാദിവചനിച്ഛായന്തി പാഠേന ഭവതിതഞ്ചം... ഏതഥന്തരേ സമ്ബന്ധ വചനിച്ഛായപി സമ്ഭവതോ, തത്ര തിട്ഠന്തിതി തത്രട്ഠാ, തേസം, ലോകോ-നന്തമാവാദി വോഹാരികജനോ, തത്ത്വ ഭവാ ലോകിയാ, നവത്തു പടിബദ്ധാതി ലോകവചനിച്ഛമുല്ല്യങ്ഗിയ അഹമേവ വദാമിതി സകജ്ഞാസയേന വദന്തോ വത്താ, തപ്പടിബദ്ധാ ന ഹോതീതി അത്ഥോ. "പഭവോ ഭവതിസ്സാ"തി (൧-൪-൩൧) സുത്തിതം, തദാഹ-'ഭവതിസ്സാ'തിആദി, പഠമതോ ഉപലബ്ഭതീതി അത്ഥകമനേന ജന്യത്ഥോ-ത്ര ന സമ്ഭവതീതി വദതി, നഹി ഹിമവാ ഗങ്ഗായ കാരണം, സാ ഹി അഞ്ഞേഹി ഏവകാരണേഹി ഉപ്പന്നാ , ഹിമവതി തു കേവലം പഠമതോ ഉപലബ്ഭതി. "ജിഗുച്ഛാവിരാമപമാദത്ഥാനുമുപസങ്ഖ്യാനം"തി (൧-൪-൨൪വാ) വുത്തം, തദാഹ-'വിരമണത്ഥേ'ത്യാദി, ജിഗുച്ഛാപമാദത്ഥയാതുയോഗേ പന കമ്മാധികരണവചനിച്ഛാ ദിസ്സതീതി വുത്തം, അവധിവചനിച്ഛാപി പന ദിസ്സകേ 'ജിഗുച്ഛതി നാഹിരികോ പാപാ'തി, ധമ്മാ പമജ്ജതീതിപി ഹോതേവ പടിസ്സേയാഭാവാ. "അന്താരാദിതരരിതേ ദിസാസദാഞ്ചുത്തരപദാചാഹി യുത്തേ"തി (൨-൩-൨൯) സുത്തിതം, തദാഹ-'അന്തേസദയോഗേ'ച്ചാദി, യതോതി ദേവദത്താദിതോ, "അന്തേഇത്യത്ഥഗ്ഗഹണം, തേന പരിയായപ്പയോഗേപി ഭവതീ"തി അഞ്ഞേഹി ബ്യാഖ്യാതത്താ ആഹ-'ഭിന്നോ ദേവദത്താ'തി, ആരാസദസ്സ ദൂരത്ഥത്താ ആസവക്ഖയതോ ആരാ ദൂരോ ഭവതി(ത്യത്ഥോ ഉ) പാദീയതേത്യാഹ-'ആരാസദോ ദൂരത്ഥോ'തി, നിദിസ്സമാനപടിയോഗീതി 'ദേവദത്തോ സൂരോ'തി നിദിസ്സമാനസ്സ കസ്സചി യോ സോ ദൂരിയോ, സോ പടിയോഗീ. ദിസാദേസകാലവുത്തീനം ദിസാസദത്തേന പരിഗ്ഗഹതോ ആഹ-'ദിസാ ദേസകാലവാചീനം യോഗേ'തി, പുണ്ണേവ സമ്ബോധാതിആദിനി കാലവാചീയോഗേ ഉദാഹരണാനി, അഞ്ചുത്തരപദആചആഹിപച്ചയയോ ഗേതപിഹ നോദാഹടം. "പഞ്ചമീവിധാനേ ല്യപ്ലോപേ കമ്മന്യുപസങ്ഖ്യാനം "അധികരണേ ചോപസങ്ഖ്യാന"മിതി (൨-൩-൨൮-വാ) വാത്തികം, തദാഹ-'യത്ത്വ'ച്ചാദി, ല്യപ്പച്ചയസ്സ യത്രാപ്പയോഗോ, തസ്സത്ഥോ ചേ ഗമ്യതേ, സോ ല്യപ്ലോപോ, ത്യാലോപോ ല്യപലോപോത്യവിസേസോ, പാസാദ മാരുയ്ഹ പേക്ഖതി ആസനേ ഉപവിസിത്വാ പേക്ഖതീതി ഇദം വിസയോ പദസ്സനം പുഞ്ചം യസ്സാതി കിരിയാവിസേസനേ സമാസോ, വക്ഖമാനസഞ്ചദസ്സനേസുപി പാസാദതോ-പക്കമനലേസസങ്ഖ്യാവാ പാസാദോ (യേവാ) വധിരുപേന വത്തുമിട്ഠോതി ദസ്സേതുമാഹ-'ത്ഥാഹി'ച്ചാദി, അപക്കമതി തതോ തം ദസ്സനന്തി തതോ പാസാദതോ തസ്സ ദട്ഠുനോ ദസ്സനം ചക്ഖുന്ദ്രിയം അപക്കമത്യപയാതീത്യത്ഥോ, അവധിഭാവോ പാസാദസ്സാതി വിത്തായതി, യേസന്തി വേസേസികാനം, തേ ഹേവമാചിക്ഖന്തി "ഇന്ദ്രിയേസു ചക്ഖുന്ദ്രിയം ചക്ഖുഗോളകതോ-ച്ചന്തസുഖമഭാവേന നിക്ഖമ്മ വിസാലീഭവന്തം വിസയദേസമുപഗമ്മ സകലമത്തനാ ദിട്ഠം പസ്സതി രംസിരുപേന, യഥാ കാഹലാ മൂലേ കിസാ അഗ്ഗേമഹതീ, തഥാ ഞാണിന്ദ്രിയാനീ"തി, അധിട്ഠാനദേസന്തി ഇന്ദ്രിയാധിട്ഠാനഭൂതം ചക്ഖുഗോളകദേസം, വിസയപ്പവത്തിതി ഗോചരേ പവത്തി, സന്തതിയാതി ഇന്ദ്രിയപബന്ധസ്സ, അധിട്ഠാന മനിന്ദ്രിയം നാപജ്ജതേതി സമ്ബന്ധോ, തതോതി പാസാദതോ, അപക്കന്ത്യാതി അപഗമനേന, യജ്ജപി

ചക്രവർത്തിയും ചക്രവർത്തിയുടെയും ബഹി നിഗൂഢത,
തമാഹിപാസാദർശ്യചക്രവർത്തി നിഗൂഢതയിൽ പാസാദസ്സാപ്യവധിഭാവോ,
യേശുതൂതി ഖണികവാദിനനു, ഇന്ദ്രിയാധിഷ്ഠാനവത്തേ വീസയേ
വിത്താണലക്ഖണം കാര്യം കരോന്തി സീലേനാതി പത്തകാരിനി,
അനിന്ദ്രിയാധിഷ്ഠാനദോസോ നേതി സമ്ബന്ധോ, തതോതി പാസാദതോ,
യേശുവനാതി ഖണികവാദിനോവ ദസ്സേതി, അത്ര ഹി ചത്താരോ പക്ഖാ
പത്തകാരിനിന്ദ്രിയാനി, അപ്പത്തകാരിനി, ചക്രവർത്താനി അപ്പത്തകാരിനി
സേസാനി വുത്തവിപരിതാനി, ചക്രവർത്തേവ പത്തകാരി സേസമത്തേമേതി,
ചതുസ്സേവ തേസു പഠപക്ഖവദയമുപന്യസ്യ പടിപാദിതം...
തപ്പടിപാദനേനേതരേസമ്പി പടിപാദിതത്താ,
സബ്ബസാമയികസാധാരണത്താസദുസതമസ്സാതി ഇദം അയുത്തമിവ ദിസ്സതി...
സദുസതമസ്സിമസ്സ ബുദ്ധവചനോപയോഗിത്തേന സോഗതസമയാനുഗുണപ്പവത്തിതോ,
ഖണികവാദിനോ പന നിസ്സായേദം സുന്ദരമേവ, മനസിങ്കാരാദിതിആദിസദ്ദേന
ചക്രവർത്തോ **[ചക്രവർത്ത (പോത്ഥകേ)]** അഭേദോ രൂപാപാഥഗമോ ച ദസ്സിതോ,
യോഗദേസേതി ദസ്സനയോഗേ പദേസേ. “പുച്ഛനാഖ്യാനേസു ച പഞ്ചമീ
വത്തഞ്ചാ”തി (൨-൩-൨൮൦) വുത്തം, തദാഹ-‘പുച്ഛനസദുതോ’ച്ചാദി,
പുച്ഛനാഖ്യാനേസു സാമത്തേന പഞ്ചമീവിധാനേ-തിപ്പസൺഗം
ദസ്സേതുമാഹ-‘അവസ്സ’മിച്ചാദി, കസ്സാതി പഞ്ഹോ, ദേവദത്തസ്സേത്യാഖ്യാനം,
കോസോ യത്തേ ദത്തോതി പഞ്ഹോ വിധിരൂപോവാധം, യോ-
ൺഗദിത്യാദിസുവാദരൂപമാഖ്യാനം, അൺഗദികേയൂരി. “യതോചാദ്ധകാലനിമ്മാനം
തതോ പഞ്ചമീ വത്തഞ്ചാ”തി (൨-൩-൨൮൦) വുത്തം, തദാഹ-‘അദ്ധ’ച്ചാദി,
നിമീയതേ പരിച്ഛിജ്ജതേ യേന തം നിമാനം, തദേവ നിമ്മാനം. “അദ്ധസ്സ പഠമാ
സത്തമീ ച വത്തഞ്ചാ”തി (൨-൩-൨൮൦) വുത്തം, തത്ത്വായമത്ഥോ “തം യുത്താതി
വത്തതേ, തം യുത്താ പഞ്ചമീയുത്ഥാ പരസ്സാദ്ധസ്സ പഠമാ ച സത്തമീ ച
വത്തഞ്ചാ”തി, പാടലിപുത്തസ്ഥാതി പഞ്ചമീ യുത്തം, ഏതാപി ന വത്തഞ്ചാതി
ദസ്സേതുമാഹ-‘സത്തയോജനാനീ’തിആദി, അത്ര ഹി യദാ രാജഗഹസ്സ
യോജനഞ്ചാഭേദോ വത്തുമിച്ചിയതേ, തദാ പാടലിപുത്തസ്ഥാ രാജഗഹം
സത്തയോജനാനീതി, ഭേദവചനിച്ചായന്നു “സബ്ഭാവോ”ത്യാദിനാ (൨-൩൪) സത്തമീ
സിദ്ധാ‘സത്തസു യോജനേസു’തി. തമാഹി പാടലിപുത്തസ്ഥാ സത്തസു
യോജനേസു സതി രാജഗഹംഭവതീത്യയമത്ഥോ പതീയതേ,
സത്തയോജനസമ്ബന്ധിഭവനം രാജഗഹ (ഭവന)സ്സ ലക്ഖണമ്ഭവതി. സമ്ബന്ധേ
ഛർദ്ദിതി ഇമിനാ “തം യുത്താ കാലേ സത്തമീ വത്തഞ്ചാ”തി (൨-൩-൨൮൦)
വചനവടിക്ഖിപതി. “കരണേച മോകപ്പകിച്ചകതിപയസ്സാ സത്തവചനസ്സേ”തി
(൨-൩-൩൩) സുത്തിതം, തദാഹ-‘യദാ ഇച്ചാദി, കിച്ചാദയോതിആദിസദ്ദേന
മോകഅപ്പകതിപയേ സൺഗൺഹാതി, അസത്തരൂപതി അദുബ്ബരൂപം, ഗുണേ
ഹേതുമഹിതി ഗുണപദത്ഥേ ഹേതുഭൂതേ “ഗുണേ”തി (൨-൨൧) പഞ്ചമീതി
അത്ഥോ, യഥാവുത്തവിധാനേനേതി “ഗുണേ”തി സുത്തേ വുത്തവിധാനേന,
“ഗുണേ”തി സുത്തേ വുത്തവിധാനേന, യദാതപിച്ചാദിനാ പരേസം വിധ കരണേ
വിസും വിധാനേ പയോജനം നത്ഥിതി ദസ്സേതി. കത്തഞ്ചരൂപസ്സ ചലനസ്സാതി
സമ്ബന്ധോ, സമാനാധികരണത്തേന വിസേസനന്തി യോജനാ,
സമാനാധികരണത്തേനാതി ച ‘രത്തോ പുരിസോ’ത്യാദോ
അസമാനാധികരണസ്സാപി വിസേസനത്തദസ്സനതോ വുത്തം, സമാനാധികരണത്തേന
വിസേസനഭാവോ ചാസ്സ മോകഗുണാനിതേ ചലനേ വത്തമാനോ മോകസദ്ദോ
അസത്തവചനോവ വിസേസനന്തി, തേനേവാഖ്യായതേ ‘മോകസ്സ കമ്മത്താ കമ്മേ
ദുതിയാ’തി. പഞ്ചമീത്യനുവത്തമാനേ “ദുരന്തികത്ഥേഹി ഛർദ്ദി വാ”തി
(൨-൩-൩൪) വുത്തം, തദാഹ-‘ദുരന്തി കത്ഥേഹി’ച്ചാദി,

അവധിസമ്ബന്ധലക്ഖണാതി അവധിസമ്ബന്ധാവ ലക്ഖണം നിമിത്തമാസം പഞ്ചമീശരടീനം താ തമാ വുത്താ, വത്തുമിട്ഠാതി ഇമിനാ വചനിച്ഛായേവ പധാനത്തമാഹ, ഏവം ചരഹി തംതം കാരകവചനിച്ഛായമഞ്ഞാപി വിഭത്തിയോ കസ്മാ നപ്പയുജ്ജയുന്തി ആഹ-‘ലോകിയാ ചേത്ഥാ’തിആദി, ഏതഥ വിഭത്തിനം നിയമേ ലോകിയാ ഏവ വചനിച്ഛാ നിബന്ധനം കാരണന്തി അത്ഥോ, പഞ്ചമീചാത്യനുവത്തമാനേ “ഭൂരന്തി കത്ഥേഹി ദുതിയാ ചേ”തി (൨-൩-൩൫) വുത്തം, “പഞ്ചമ്യധികരണേച” (൨-൩-൩൬) ഇച്ചത്ര ച കാരേണ ഭൂരന്തി കത്ഥേഹി സത്തമീ ച വുത്താ പാടി പദികത്ഥേ സാരസങ്ഗഹകാരാദീഹി, തദക്ഖിപ്പ അത്താപദേസേന പടിക്ഖിപിതും കേചിത്യാദി യം വുത്തം വുത്തിയം, തം ദസ്സേതുമാഹ-‘കേചീതി സാരസങ്ഗഹാദയോ’തിആദി. ഭൂരാപാദാവസേചനന്തി അയം തേസമ്പടിക്ഖേപന യോതി സമ്ബന്ധോ, ഇതിസദ്ദോ പനേത്ഥ പരിഹീനോ, നഹിതന്തിആദീസു തസദ്ദേനാസത്തരൂപം ഭൂരാദി വത്തുമിച്ഛിതന്ത്യവസേയം, ന ഹി തം ഗമ്യതേ, ന ഹി തതോ ഗമ്യതേ, ന ഹി തേന ഗമ്യതേ, ന ഹി തസ്മിം രീയതേ’തി വിസും സമ്ബന്ധോ വസേയോ. പതീയന്തേചാതി ചോ വത്തബ്ബന്തരസമുച്ചയേ, അതോചേതി വക്ഖമാനഹേതുപരാമാസോ, യന്തി യസ്മാ അത്ഥേ നിപാതോ, വാക്യകാരോ വരരുചി, തംസാമാനാധികരണ്യത്തോതി ഭൂരാദിസാ മാനാധികരണ്യത്തോ, തംയുത്തത്തോപിതി ഭൂരാദിയുത്താ ഗാമാദിസദ്ദത്തോപി, പച്ചക്ഖന്തോതി വാക്യകാരവചനം പച്ചാചിക്ഖന്തോ, തമാഹ്യത്രായം മഹാഭാസ്സ പാഠോ “ഭൂരന്തികത്ഥേഹി പഞ്ചമീവിധാനേ തംയുത്താ പഞ്ചമീപടിസേയോ വത്തബ്ബോ ഭൂരാ ഗാമസ്സ, തത്രാപി ദസ്സനാ അനത്ഥകോ-യമ്പടിസേയോ, തത്രാപി ഹി പഞ്ചമീ ദിസ്സതി-

ഭൂരസ്മാവസമാ മുത്തം, ഭൂരാപാദാവസേചനം;
ഗുരുതോ കുപിതാ ഭൂരാ,ഭാബ്ധം ഭൂരാ ച ദസ്സുഹിതി.

അത്ര ഭൂരന്തികേത്യാദി വത്തബ്ബം വാക്യകാരവചനം, ഭൂരാ ഗാമസ്സാതി തസ്സോദാഹരണം, തത്രാപിച്ചാദി പച്ചക്ഖാനഭാസ്സം, ഭൂരസ്മാവസമാതി ആവസഥസ്സ ഭൂരേതി അത്ഥോഹി ഭാസ്സപദീപേ കേയ്യടോ, പഠമോ പുരിസോ യസ്സ സോ പഠമപുരിസോ ഭവതി “ഭൂരന്തികാ”ദി (൨-൬-൫) കച്ചായനസുത്തേ സുദ്ധാദിയോഗോപി സങ്ഗഹിതോ, തേനാഹ-‘സുദ്ധപ്പ മോചനവിവിത്ഥപ്പമാണയോഗേ’തി, “ധാതുനാമാനമുപസഗ്ഗയോഗാദിസ്വപിച” ഇതി (൨-൬-൨) സുത്തേ ചഗ്ഗഹണതോ പഭൂതിയോഗോ ച ഗഹിതോ, തേനാഹ-‘പഭൂതി യോഗേച’തി, പഭൂതിയോഗേചാതി ഇമിനാ പഭൂത്യത്ഥയോഗോപി സങ്ഗഹിതോ, തേനേവ ‘യതോസരാമി അത്താന’ന്തി ഉദാഹരണം.

൨൭. അപ

നനു ഫുടോവ തേസം സാലാദീനം യോഗോതി കിമേത്ഥ പണ്ഠേന കസ്സ പനേതേഹി യോഗോ’ത്യാസകിയാഹ-‘വജ്ജനം ഹിച്ചാദി, വജ്ജനാനന്തി കത്തരി അനോ, വജ്ജനേ സമ്ബന്ധേ വത്തമാനേഹിതി വജ്ജനസങ്ഖാതേ സമ്ബന്ധേ വത്ത മാനേഹി അപപരീഹി, യുത്തസ്മാതി യുത്തതോവ ഏകസ്മാ, നാത്തതോ, കിമേത്ഥ വത്തബ്ബന്തി ഇമിനാ അപപരീഹി യുത്തസ്മാവ പഞ്ചമീഭവനേ പസിദ്ധത്തമാഹ, പസിദ്ധത്ഥേതമാഹരിത്വാ പകാസേതുമാഹ-‘കത്തുനോ’ച്ചാദി, യദത്ഥോതി യോസാലാദി അത്ഥോ പയോജനം യസ്സ വജ്ജനകിരിയാ രമ്ഭസ്സ സോ യദത്ഥോ. “പഞ്ചമ്യപാപരീഹി”തി (൨-൩-൧൦)

ആയുത്തേപി പഞ്ചമീ വിധിയതേ പരേഹി, തദാഹ-‘മരിയാദായ’മിച്ചാദി,
അവധിമാ ഏതഥ വസ്തനം.

൨൮. പടി

ദിട്സമ്ബന്ധസ്സാതി പസിദ്ധവസേന ദിട്ഠകാരിയകാരണസ്സ മുഖ്യസ്സ, തസ്സ
കാരിയത്ഥത്തി തസ്സ മുഖ്യസ്സ യം കാരിയം, തദത്ഥം മുഖ്യകാരിയ കരണത്ഥത്തി
വുത്തം ഹോതി, തസ്ഥിം പടിനിധിമ്ഹി വത്തമാനേന പഭിനേതി സമ്ബന്ധോ,
വിനിമയേതി പരിവത്തന നിമിത്തം പടിദാനേചാതി ച സദുസ്സാട്ഠാനപ്പയുത്തി
ദട്ഠഞ്ച, പതിനാ തസ്സ യോഗോതി സമ്ബന്ധോ.

൨൯. രിതേ

യദി വജ്ജനകിരിയായ സമ്ബജ്ജന്തമാനസ്സ കമ്മത്താ കമ്മേ ദുതിയാ, കിമത്ഥം
ചരഹി പുന ദുതിയാവചനത്തി ആഹ-‘പടിപദവിധാനേ’ച്ചാദി, പടിപദം
ഉജുകമേവോച്ചാരിതം വിധാനം യസ്സാ സാ പടിപദവിധാനാ, വിസേസവിധാന
വതീത്യത്ഥോ, യജ്ജത്ര ദുതിയാവചനം ന സിയാ തദാ രിതേസദേന യോഗേ
ഉജുകം വിധിയമാനായ പഞ്ചമിയാ ദുതിയാ ബാധിയേമാതി മഞ്ഞതേ. യദ്യത്ര
പഞ്ചമിയാ ദുതിയായ ബാധാഭാവോ ഏവ പയോജനം, ഏവഞ്ചരഹി ‘രിതേ
വാ’തി സുത്തയിതഞ്ചം ഏവം സതി പക്ഖേ ദുതിയാ ച ഭവിസ്സതി, ലഹു ച
സുത്തബ്ബണിതമ്ഭവതീ ത്യാസകിയ പയോജനന്തരമാഹ-‘ഉത്തരത്ഥഞ്ചേ’തി,
അതോയേവാതി ഉത്തരത്ഥത്തായേവ, പുന പയോജനന്തരംദുതിയാ ഗഹണസ്സ
ദസ്സയമാഹ-‘വിഭത്യന്തരേ’ച്ചാദി, ആഹച്ച കണ്ഠാദിട്ഠാനേ വായുനാആഹനിത്വാ
ആഹരിത്വാ വാ വചനം ആഹച്ചവചനം, ഉജുകവചനത്തി വുത്തം ഹോതി,
വിഭത്യന്തരം ഛരട്ഠീവിഭത്തി, തസ്സ ബുദ്ധാസത്ഥം, നിരാസത്ഥന്തുത്ഥോ,
അത്താപിതി ദുതിയായ അത്താ ഛരട്ഠീപി, പകതായ പഞ്ചമിയാ
സമ്ബന്ധനത്ഥോ പകതസമ്ബന്ധനത്ഥോ.

൩൧. പൂമ

ന ദുതിയാപി യോഗവിഭാഗതോതി ഏവം മഞ്ഞതേ “തതിയാ ചേതി
വത്തമാനേ തത്ഥ യദി ചകാരേന ‘ദുതിയാ ചേ’തി സമ്ബന്ധിയേയ്യ, തത്രാപി ച
കാരേന പഞ്ചമീത്യേവം ന കസ്സാപ്യപകംസോതി‘വിനാഞ്ഞത്രപൂമനാനാഹി
തതിയാ ചേ’ത്യേകയോഗമകത്വാ യോഗവിഭാഗസാമത്ഥിയാ ‘തതിയാ ചേ’തി ച
കാരേന ജാതു പഞ്ചമീ”തി, അസഹായത്ഥത്തേ സതി ‘വിനാത്ഥേ
ഹീ’ത്യേവമവത്വാ കിം വിസും സുത്തരചനായേത്യാഹ-‘ഭേദോ പാദാനന്തപി’ച്ചാദി.

൩൨. സത്ത

യന്തം സദാനം നിച്ചത്താ സമ്ബന്ധസ്സ യത്ഥാതി പരാമട്ഠം സോതി, യോതി
പരാമട്ഠം തസ്സാതി ച നിദിസതി, യോ യത്ഥേത്യാദികഞ്ച
‘കിരിയാധാരഭൂതേ’ച്ചാദിവുത്തിഗന്ഥ വിവരണത്തി യോതി
കിരിയാധേയ്യഭൂതാധിപ്പേതാ, ഏതനേവാഹ‘കിരിയാ ചാ’തിആദി,
തേനായമാധാരിയതി കത്തുകമ്മ സമവേതാ കിരിയാസ്ഥിത്യധികരണേ വാ തം
ആധാരയതീതി കത്തരി വാ ഘണന്തേന ദട്ഠഞ്ച, കത്താരം കമ്മഞ്ച
കിരിയാനിസ്സയഭൂതമാധാര യതീത്യാധാരോതി വാ കത്തരി ഘണ, വുത്തം ഹി-

ആധാരത്തി യോ കത്തു, കമ്മം കിരിയനിസ്സയം;
ആധാരം കാരകഞ്ചാഹു, തം ചതുബ്ബിധമേവ ചേതി.

നനു ച കിരിയാധാരണേനാധാരോത്യാചതേ, തം കിമേവമുച്ചതേതി ചേ,
നേസദോസോ യദേവ ഹി കിരിയാധാരണമസ്സ, തന്തന്നിസ്സയഭൂത
കത്തുകമ്മധാരണം, നഹ്യത്തതാ തദ്ധാരണം സമ്ഭവതി തതോ കിരിയാ
കാരണേനാധാരണേനാധാരോത്യാ യമേവത്ഥോ, ന കത്തുകമ്മപരിച്ചാഗേനാധാരേണ
ഉജ്ജകം കിരിയാ ഗയ്ഹതേ, തേനേവ വക്ഖതി-‘കിരിയായയോ ആധാരോ’ച്ചാദി,
നനു യദ്യപ്യുജ്ജകമേവ കിരിയം ധാരയതി കത്താ കത്തുസമവായിനിം,
കമ്മസമവേതഞ്ച വിക്ക്കേദനാദിം കിരിയം കമ്മം... തമാ സതി താനേവാധാരോതി,
ന... ലോകേ സത്ഥേ ച തേസമാധാരത്ഥേ നാപ്പതീതിതോ, കത്തുകമ്മതായേവ ഹി
തേസമ്പതീതിതി ദസ്സേതുമാഹ-‘കിരിയാ ചേ’ത്യാദി, തമാ ച വുത്തം-

കത്തുകമ്മ ബൃവഹിതം, ധാരേന്തമനുജു ക്രിയം;
ക്രിയാസിദ്ധുപകാരി ച, സത്ഥേ-ധികരണം മതന്തി.

കത്തുകമ്മബൃവഹിതന്തി കത്തുകമ്മേഹി തംസമവേതഭാവേന ബൃവഹിതം,
അനുജു പാരമ്പരിയേന, ക്രിയാസിദ്ധുപകാരിതി കത്തുകമ്മസമവേതായ
കിരിയായ പസിദ്ധിയം ഉപകാരി ഉപകുബ്ബന്തം, നനു ച ന കിരിയാ
ധാരണേനേവായമാധാരോ, കത്തുകമ്മാനം ധാരണേനാപ്യാധാരോതി സക്കാ
വവത്ഥപേതുന്തി ചോദനമ്മനസി നിയായാഹ-‘ന ചേ’ത്യാദി, കിരിയാ
നിമിത്തസ്സേവാതി കത്തുകമ്മസമവായിനിയാ കിരിയായ നിമിത്തസ്സേവ,
തദേവംവിധമാധാരം ചതുബ്ബിധമ്മതന്തി ദസ്സേതുമാഹ-‘ആധാരോ ചായ’മിച്ചാദി,
ചത്താരോ വിധാപകാരാ അസ്സാതി ചതുബ്ബിയോ, ആയേയേന സഹോപസിദ്ധേസോ
സംയോഗലക്ഖണോ-സ്സ അത്ഥീതി ഓപസിദ്ധേസികോ ആധാരോ-‘കടേനിസിദതി
മാലിയം പചതി’ത്യാദോ കടാദി, തമാഹി ദേവദത്തസമവേതം നിസിദനകിരിയം
കടോ ദേവദത്തം ധാരയം ധാരയതി ദേവദത്തബൃവഹിതം, ഏവം മാലീപി
തണ്ഡുലസമവേതം വിക്ക്കേദനാദികിരിയം തണ്ഡുലേ ധാരയം
ധാരയതീത്യാപസിദ്ധേസികാധാരത്തം കടാദിനോ. യതോ-ത്തത്രായേയ്യം ന
വത്തതേ സബ്ബമാ ഭിച്ഛോ വാ, സോ വേസയികോ,
വിസയോഹ്യായേയ്യസ്സാനത്തത്രഭാവോ, യമാ ചക്ഖാദിപ്പവത്തിനമത്തത്രഭാവോ
ചക്ഖാദിനം രൂപാദയോ വിസയാതി വുച്ചന്തേ, ഏവമാകാസേ
സകുനയോത്യാദോ സകുന്യാദിനമാകാസാദിതോ-ത്തത്രഭാവോതേ തേസം
വിസയാത്യാചന്തേ, വിസയോ ഏവ വേസയികോ. യോ
ആധാരായേയ്യാനമഭിബ്ബാപേത്യായേയ്യമിത്യഭിബ്ബാപകോ, തമാ ഹി‘തിലേസു
തേലം, ദധിമ്ഹി സപ്പി,ത്യത്ര തിലാദികം തേലാദികമായേയ്യം ബ്യാപേത്യാ
തിട്ഠതീതി തിലാദി ബ്യാപകാധാരോ. സമീപേ ഭവോ, സമീപോ ഏവ വാ
സാമീപികോ, യസ്സ സമീപദേസേ ആയേയ്യം വത്തതേ സോ ഏവമുച്ചതേ,
അത്രോദാഹരണം ‘ഗുരുസു വസതി ഗങ്ഗായം ഘോസോ’തി. നനു
ചാത്രാപ്യാധാരേ സത്തമീ വിധിയതേ ആധാരോ ച നിസ്സയോ വുച്ചതേ, നിസ്സയോ
ച സംയോഗസമവായേഹി ഹോതി, ന ച സിസ്സാദിനം ഗുരുപ്പഭൂതിതി
ദേവദത്തസകുന്യാദിനമിവ കടാകാസാദിഹി സംയോഗോ, തേലാദിനമിവ ച
തിലാദിഹി സമവായോ വാ അത്ഥി, തേനായുത്തം തേ സമാധാരത്തന്തി,
നേതദത്ഥി, യദായത്താ ഹി യസ്സ റിതി സോ വിനാപി സംയോഗസമവായേഹി
തസ്സ നിസ്സയോ ഭവതി, തമാഹി പുരിസസ്സ ന രത്താ സഹ
സംയോഗോസമവായോ വാത്ഥി, അഥ പന തദധീനട്ഠിതിത്താ രാജനിസ്സയോ

പുരിസോതി ബൃപദിസ്സീയതേ, സിസ്സാദീനഞ്ച ഗുരുപ്പഭൂതിന മായത്താ റിതീതി തേസമയം [തേനസ്സായം (പോത്ഥകേ) യുത്ഥോ തേ പതി ഗുരുപഭൂതിനം നിസ്സയഭാവോ (ജിനിന്ദബുദ്ധി)] യുത്തോ ഗുരുപ്പഭൂതിനം നിസ്സയഭാവോതി, ഏത്ഥ പന യജ്ജപി വേസയികാഭിബൃപകാനമാധാരായേയോപസിലേസോ അത്ഥി, തഥാപി പകാരന്തരസ്സേവ പരിപ്ഫുടന്താ തഥേവ വചനിച്ഛാ, നാത്തമാ ഓപസിലേസികേന വാ [ഓപസിലേസികേവ] വിസയാഭിബൃപകാനമഗ്ഗഹണത്തോ ഉപസിലേസസ്സേ വാ [ഉപസിലേസസ്സേവ] പരിബൃത്തന്താ തഥേവ വോഹാരോതി ന സങ്കരോ സങ്കനീയോതി.

൩൩. നിമിത്ത

നിമിത്തഭാവമത്തേതീമിനാ കമ്മസംയോഗാഭാവേപി സത്തമിയാ പവത്തി മാഹ, ന പരേസം വിയ കമ്മസംയോഗേ ഏവ, തേനേവ വക്ഖതി-‘ഏവമഞ്ഞേതേ’ച്ചാദി, ബാഹിരാന്നം ഹി-‘നിമിത്താ കമ്മേന’ (൧൦, ൨-൧-൮൯) ഇതി സുത്തം, തത്ഥ കമ്മേന യോഗേ പയോജനാ സത്തമീഭവതീത്യത്ഥോ, അജിനമ്ഹി ഹഞ്ഞേതേ ദീപിതിദീപിനോഹന്നസ്സ പയോജനം ചമ്മം, തസ്സ ദീപിനംഹന്തീതി കമ്മേന യോ ഗോ, സുത്തേ കമ്മേനാത്യവചനേ പയോജനം വത്തുമാരഭതേ ‘ന പനേ’ച്ചാദി.

൩൪. യബ്ഭാ

യസ്സ കിരിയാതി യസ്സ ഗവാദ്യത്ഥസ്സ സമ്ബന്ധിനീ ദോഹനാദികിരിയാ, കിരിയന്തരസ്സാതി ഗമനാദികിരിയന്തരസ്സ, ഏതേനാതി ലക്ഖണന്തി ഏതേന, തതോ-ച്ചസ്സ വിവരണം കിരിയാവതാതി, “കാലഭാവേസു ചേ”തി (൨-൬-൪൩) കച്ചായനേഹി സുത്തിതം, തദാഹ-‘കാലത്ഥേഹി ചാ’തിആദി.

൩൫. ഛരട്ഠി

സാമിസ്സരാദിയോഗേ ഛരട്ഠിസത്തമിയോ യഥാ സിയുന്തി “സാമിസ്സരാധിപതിദായാദസക്ഖിപതിഭൂപസുതേഹി ച “ഇതി (൨-൩-൩൯) ആരദ്ധം പരേഹി, തദാഹ-‘സാമി’ച്ചാദി, അത്ര ച ജിനിന്ദബുദ്ധിനാ “സാമ്യാദീനം ഭേദേനോ പാദാനം പരിയായന്തരനിവത്യത്ഥമിഹ മാ ഹോതു ഗാമസ്സ രാജാ”തി വുത്തം വാക്യമുപന്യസ്യ ഹസ്സാപ്യ യുത്തത്തമുപദസ്സയമാഹ-‘സാമിസ്സരേ’ച്ചാദി, കേന നിവാരിയതേ, ന കേനാപീത്യത്ഥോ, വിസയവചനിച്ഛായം ‘ഗാമേ രാജാ’ത്യപി ഭവിതബ്ബമിത്യനേനാഹ, “ആയുത്തകുസലേഹ്യാസേവായ”മീതി (൨-൩-൪൦) ആരദ്ധം, തദാഹ-‘ആയുത്തേ’ച്ചാദി, ആസവാ തപ്പരതാ, ബ്യാവഭോ നിയുത്തോ, തത്ഥേദം സിയാ “ആസേവായന്തി വക്ഖാമീ ത്യവസ്സം വചനമിദമാരബ്ഭനീയമഞ്ഞമാ ഞ്ഞസംയുത്തേപി ‘ആയുത്തോ ഗോ സകസ്സാ’തി പസജ്ജതീ”ത്യാസകിയ നത്ഥേവേതമ്പി പയോജനന്തി ദസ്സേതുമാഹ-‘വിനാപി’ച്ചാദി, “സാമിസ്സരാ”ത്യദികം കച്ചായനസുത്തം, തേനേവാതി കച്ചായനസുത്തേ പസൂതസദാനന്തരം കുസലസദുനിദേസേനേവ, ഇയാതി മോഗ്ഗല്ലാനവുത്തിയം. കച്ചായനേന “കമ്മകരണ നിമിത്തത്ഥേസു സത്തമീ” (൨-൬-൪൦) “പഞ്ചമ്യത്ഥേ ച” (൨-൬-൪൧) ഇതി ച സുത്തിതം, തേനാഹ-‘കമ്മേ’ച്ചാദി, ഗഹണസ്സ ബാഹാ വിസയോതി സമ്ബന്ധോ, കച്ചായനാനം‘ഭിക്ഖുസൂ’തിആദീനി കമ്മത്ഥേ ഉദാഹരണാനി, ഹത്ഥേസൂതിആദീനി കരണത്ഥേ, കദലീസൂതി പഞ്ചമ്യത്ഥേ. “മണ്ഡിതുസ്സുക്കേസു തതിയാ ചേ”തി (൨-൬-൪൫) കച്ചായനസുത്തം, തദാഹ ‘പസന്നത്ഥേ’ച്ചാദി, പസന്നത്ഥേതി മണ്ഡിതത്ഥേ, ഉസ്സുക്കത്ഥേതി ഉസ്സാഹത്ഥേ.

൩൬. യതോ

വിസും കരണം നിധാരണം, ജിനിന്ദബുദ്ധാചരിയേന “കിമത്ഥവുനരിദം വചനം യാവതാ നിധാരിയമാനോ-വയവോ സമുദായബ്ഭന്തരോ, തത്ത്വ യദാ സമുദായസ്സാ-ധികരണത്തം വത്തുമിച്ഛിയതേ, തദാ സത്തമീ സിദ്ധാവ, യഥാ രുക്ഖേ സാഖാതി, യദാ ത്വവയവസമ്ബന്ധോ തദാ ഛരട്ഠീ, യഥാ രുക്ഖസ്സ സാഖാതി സച്ചമേതം പപഞ്ചത്ഥന്തു വചന”തി വുത്തം, തഞ്ചേത മയുത്തന്തിദസ്സേനോ ആഹ-‘ന സാലയോ’ച്ചാദിസൂകയുത്താനിധത്താനി സൂകധത്താനി, ആഹിതാ അവട്ഠിതാ, ആയേയു ഭൂതാതി വുത്തം ഹോതി. യതോതി ആഹിതത്തകാരണാ, തതോതി യതോ ജിനിന്ദബുദ്ധി വചനമേവമയുത്തം, തസ്മാ കാരണാ. ‘പഞ്ചമീ വിഭത്തേ’തി (൨-൩-൪൨) പാണിനീയ സുത്തം, തദാഹ-‘സമുദായതോ’ച്ചാദി, സുതതോ സകാസാ സീലം അതിസയേന സേയ്യോതി സമ്ബന്ധോ, “നിധാരണേ ഛരട്ഠീ സത്തമീസു പത്തേസു തദപവാദോ, യം യോഗോ”തി പരേഹാഖ്യായതേ, തത്ത്വ താവ നിധാരണമേവേത്ഥ നത്ഥി കൂതോ ഛരട്ഠീസത്തമീനം തത്ത്വപവത്തി, യതോ താസം ബാധനത്ഥമിദമാരബ്ഭത്തേതി ദസ്സയമാഹ-‘നാത്ര ജാത്യാദീഹി’ച്ചാദി, നഹിച്ചാദിനാ ജാത്യാദീഹി നിധാരണാഭാവം ദസ്സേതി, ജച്ചാദിനന്തി നിധാരണേ ഛരട്ഠീ, കൂതോ ന ഭവതിച്ചാഹ-‘ജച്ചാദിസമ്ബന്ധേനേ’ച്ചാദി, അതം ബൃപദേസതോതി സീലത്താദിബൃപദേസാഭാവതോ, പുന നിധാരണാഭാവേ ഹേത്വന്തരമാഹ-‘തുല്യാനഞ്ചേ’ച്ചാദി . സാധുനിപുണ്ണേഹി യോഗേ പൂജായം ഗമ്മമാനായം സത്തമീ, തഥാ അസാധുയോഗേ, തഥാ പസിതഉസ്സുക്കേഹി യോഗേ തതിയാസത്തമിയോ, തഥാ ലോപന്തനക്ഖത്തസദാ ച തേന തേന വചനന്തരേന പാണിനിയേഹി വിഹിതാ, തം സബ്ബം തംതംകാരകവചനിച്ചായമേവ സാധേതും ‘മാതരി സാധു’ ഇച്ചാദയോ ഉദാഹടാ കേസേസു പസിതോ പസത്തോ, അവബദ്ധോതി അത്ഥോ, കേസേഹി കരണഭൂതേഹി പസിതോ ഭവതി, കത്തുഭൂതേഹി വാ പസിതോ കതോതി അത്ഥോ, ഫുസ്സേനിന്ദുയുത്തേന ലക്ഖിതോ കാലോ സോയമിത്യഭേദേന സമ്ബന്ധാ ഫുസ്സേ, തേന കരണഭൂതേന.

൩൭. പഠമാ

പഠമാത്ഥമത്തേതി ഏത്തകേ വുത്തേപി വാക്യത്ഥോ പദത്ഥോ വാ ന വിത്തായതേ നാമഗ്ഗഹണാനുവത്തിതോതി ദസ്സേതുമാഹ-‘ഭേദേകാനേകാദി സുത്തതോ’തിആദി, നാമേനാത്ഥോ പടിപാദിയമാനോ നാമസഞ്ചാതേ-ത്തനി അഭിധേയുത്തേനാജ്ഞാപ്യ പടിപാദയത്യനപേക്ഖിത വിഭത്തിവിസേസന്തി ആഹ-‘അഭിധീയതി’ച്ചാദി, പകതിരൂപേനാതി നാമേന, തസ്സ അഭിധേയുസ്സ, മത്തസദസ്സാതിആദിനാ സാമഞ്ഞന്തീദം മത്തസദസ്സത്ഥവചനന്തി ദസ്സേതി, ഇദം വുത്തം ഹോതീതി നാമസ്സാഭിധേയുത്ഥത്തേതി ഇമിനാ ഇദം വക്ഖമാനം വുത്തം ഹോതി. “പാടിപദികത്ഥലിങ്ഗപരിമാണവചനമത്തേ പഠമാ”തി (൨-൩-൪൬) ലിങ്ഗാദീസു ഭേദേന പഠമാവിധാനമ്പടിപന്നാ, തദാഹ-‘ലിങ്ഗപരിമാണേ’ച്ചാദി, ലിങ്ഗം ഇത്ഥിപുന്നപുംസകാനി, പരിമാണം പരിച്ഛേദോ, സഞ്ചയാ ഏകത്തബഹുത്താനി, തബ്ബന്തോപി സദുത്ഥോഘവാതി ലിങ്ഗാദിവന്തോപി സരൂപാ ബൃതിരിത്തോ സദുത്ഥോ ഏവ, ഉച്ചത്തനീചത്തസാമഞ്ഞബുരോധായ പവത്തിയാ ഉച്ചനീചസദ്ദേഹി പഠമാ ഹോതേവ, തംയുത്തസ്സാപി സദുത്ഥഭാവതോ ‘ഉച്ചം ഘരാനി’ത്യാദിനിപി ഉച്ചത്തം ഗുണം നിമിത്തം കത്വാ സോയമിത്യഭേദസമ്ബന്ധ ഘരേസു വത്തന്തീതി. പലമ്ബതേ

അജ്ഞാതഗുണിത്യാദോ “അസഞ്ചേഹി സഞ്ചാസം”തി (൨-൧൧൯)
ലോപവിധാനസാമന്തീയാ പാദീഹ്യനത്മകേഹിപി പഥാ സിദ്ധായേവ.

൩൮. ആമന്ത

അഭിമുഖം കത്വാതിആദിനാ യോഗാരമ്ഭസ്സ ഫലം ദസ്സേതി, നാമത്വേതി
സദൃശേ, പദതോതി ആമന്തണാധികഅത്മമത്തപ്പകാസകപദതോ, ഹോന്തി ചേത്വം...

സിദ്ധസ്താഭിമുഖീകാര [ഭിമുഖീഭാവ (പോത്മകേ)], മത്തമാമന്തണം സിയാ;
അത്ഥോ കതാഭിമുഖോ ഹി, ക്രിയായം വിനിയുജ്ജതേ;
ആമന്തണം ന വാക്യത്ഥോ, പദതോവ പതീതിതോ;
നത്വേവാമന്തണം ലോകേ, വിധാതബ്ബേന വത്സുനാ;
തം യഥാ ഭവ രാജേതി, നിപ്പന്നത്ഥോ ഭവേതി ച.

സിദ്ധസ്താതി ദേവദത്തത്താദിനാ സിദ്ധസ്സ, അത്ഥോതി ദേവദത്താദി, കതം
ആഭിമുഖ്യം സമാധാനം യേനാതി വിഗൃഹോ, ക്രിയായം വിനിയുജ്ജതേ ഗച്ഛ
ഭുഞ്ജാതി, ആമന്തണം നത്വം... ഇദാനി
വിധീയമാനത്തേനാലദ്ധസത്തികസ്താഭിമുഖയിതുമസക്കരൂപത്താ, വിധാതബ്ബേനാതി
നിപ്ഫാദേതബ്ബേന.

൩൯. ഛരട്ഠി

കിരിയാകാരകേച്ചാദിവുത്തിഗന്മസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനം കത്തുമാരഭതേ
‘ഏകായം സമ്ബന്ധോ നാമേ’ച്ചാദി, കിരിയായ കാരകേഹി ച നിപ്ഫാദിതോതി
ഇമിനാ സമ്ബന്ധസ്സ കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധ പുബ്ബകത്തമാഹ, തതോയേവായം
നാകസ്മീകോതി ന യേസംകേസബ്ബി ദിന്നം ഭവതി, വിസിട്ഠാനംയേവ തു
ദിന്നം ഭവതീത്യതിപ്പസഞ്ചാഭാവോ, കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധപുബ്ബകോ ഹി
കാരകേഹി അഞ്ഞോ സസ്സാമിഭാവോദികോ സമ്ബന്ധോ, തഥാ ച വുത്തം-

“സമ്ബന്ധോ കാരകേഹഞ്ഞോ, ക്രിയാകാരകപുബ്ബകോ;
സുതായമസ്സുതായംവാ, ക്രിയായം സോ-ഭിധീയതേതി.

തത്ത്വ അസ്സുതായം കിരിയായം ‘രഞ്ഞോ പുരിസോ’ച്ചാദോ കിരിയാ
കാരകസമ്ബന്ധപുബ്ബകോ-ഞ്ഞോ ഏവ സസ്സാമിഭാവോദികോ സമ്ബന്ധോ
പതീയതേതി, ‘സരതി രജ്ജസ്സ’ത്യാദോ തു സുയുമാനേ കിരിയാസദേ, ഏത്ഥ പന
സന്തമപി കമ്മം വത്തുമനിച്ഛിതം, വിസേസനഭാവോയേവ സരണബതി രജ്ജസ്സ
പടിപാദീയതേ’രജ്ജസമ്ബന്ധീസരണ’ന്തി, കിരിയാകാരക സമ്ബന്ധോ ഹി സബ്ബത്വ
വത്സുട്ഠിതിവസേനേവത്ഥി, തന്നിമിത്തോ ച സസ്സാമി ഭാവോദി, തത്ത്വ
സസ്സാമിഭാവവിവച്ഛായം വിജ്ജമാനോപി കിരിയാകാരക സമ്ബന്ധോ ന
വത്തുമിച്ഛിതോ, യഥാ ‘അനുദരാ കഞ്ഞാ’തി, സോ ചായം സമ്ബന്ധോ
സസ്സാമിഭാവജ്ഞേജനകഭാവോ-വയവാവയവവിഭാവോദിലക്ഖണോ
ബഹുവിധോതി വേദിതബ്ബോ, തത്ത്വ സസ്സാമിസമ്ബന്ധേ രഞ്ഞോ പുരിസോ,
ജ്ഞേജനകസമ്ബന്ധേ നിഗ്രോധസ്സ ബീജം, അവയവാവയവിസമ്ബന്ധേ രൂക്ഖസ്സ
സാഖാ, ഇദാനി സമ്ബന്ധസ്സേതസ്സ കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധസഞ്ചാതത്തം
യഥായോഗമഞ്ഞത്രാപ്യവഗമയിതും കിഞ്ചി ഉദാഹരണമാഹ-‘തഥാ ഹി’ച്ചാദി,
പരിപാലനകിരിയാകതോ നേസം സമ്ബന്ധോതി ഇമിനാ
പരിപാല്യപരിപാലനലക്ഖണോ-യം സമ്ബന്ധോതി ദസ്സേതി, സാ അയമ്പരി

പാലനലക്ഖണാ കിരിയാ സമ്ബന്ധമസ്സേദമ്ഭാവഹേതും ജനയിത്വാ നിവത്തതി,
അത്ഥപ്കരണാദിനാ ത്വിമായ കിരിയായായം സമ്ബന്ധോതി വിസേസോ
വസീയതേ, ന ഛരട്ഠിയാ വിസേസാവഗമനേ സാമത്ഥിയം... തസ്സാ
സബ്ബത്ഥേകരൂപത്താ, സുയ്യമാനേ ഏവ വാ കിരിയാസദ്ദേ കാരകഭാവസ്സ
ഹേതുന്നോ വചനിച്ഛായാഭാവേ അസ്സേദമ്ഭാവസഞ്ചാതസ്സേവ ഫലസ്സ
വത്തുമിച്ഛിതത്താ തഥേവ സമ്ബന്ധോ ജാതോ ഛരട്ഠിയാഭിധീയതേ 'രജ്ജസ്സ
സരതീ'തി, വുത്തം ഹി-

ജനയിത്വാ ന സമ്ബന്ധം, ക്രിയാ കാചി നിവത്തതി;
സുയ്യമാനേ ക്രിയാസദ്ദേ, സമ്ബന്ധോ ജായതേ ക്വചിതി.

പരിപാലയതീതി പുരിസമ്പരിപാലയതി, തതോ പാലനാദികാ ഉപകാര
സഭാവാ കിരിയാദിനന്വി തേസം സമ്ബന്ധിനീ ഭവതി, രത്താ ഹി
കാരിയമാനാ
തംസമ്ബന്ധിനീപുരിസവിസയത്താവപുരിസയോഗിനീത്യഭിനന്വികിരിയാസമ്ഭവതി,
തതോയേവതസ്സാ ഉഭയസമ്ബന്ധിനീയാ കിരിയായ സമ്ഭവേഅസ്സേദന്തി ബുദ്ധിയാ
ഹേതുഭൂതസ്സ അത്തമത്താപേക്ഖസഭാവസ്സ സമ്ബന്ധസ്സ ഭാവതോ
കിരിയാജനിതത്തമസ്സ, അത്തമത്താപേക്ഖാലക്ഖണോ... സബ്ബമാ
നിരപേക്ഖത്തേ സമ്ബന്ധാഭാവാ, സമ്ബന്ധി ബുദ്ധിസബ്ഭവസ്സാതി സമ്ബന്ധീസു
രാജപുരിസാദീസു അസ്സേദന്തി ഏവമ്പവത്തായ ബുദ്ധിയാ സബ്ഭവസ്സ. പരേസം
വിയ "ഗുണേ ഛരട്ഠി"തി വചനന്തരാഭാവേ ഉഭയത്ഥപി (ചേത്ഥ) [\[\(യേവ\)](#)
[\(പോത്ഥകേ\)\]](#) ഛരട്ഠിപ്പ- സഞ്ജോതി ബോധേതുമാഹ- 'നനു ചേ'ച്ചാദി, സച്ചന്തി
യഥാ വുത്തം ചോദനമബ്ഭൂപഗമ്മ ചോദകമ്പതി യഥാവുത്തം സമ്ബന്ധരൂപം
തതോ-ത്തത്രാപ്യുപസം ഹരിത്വാ തത്ഥ ഛരട്ഠിപ്പസഞ്ജം
ചോദേതുമാഹ- 'ദേവദത്തോ'ച്ചാദി, അഥേവ
മിച്ചാദിനാസതീപിഅത്തമത്താപേക്ഖാലക്ഖണേ സമ്ബന്ധേ വചനിച്ഛായേവേത്ഥ
കാരണന്തി ചോദകാധിപ്പായമത്രോപനേത്ഥാ തദേവ വിസേസതോ ഛരട്ഠിയാ
അഭാവേ സമുപനേതും 'യജ്ജേവമിഹാപി'ച്ചാദികമാഹ, തത്ഥ അമാതി
ചോദകാധിപ്പായപ്പകാസനാരമ്ഭേ നിപാതോ, ഏവം വത്തബ്ബന്തി ഏവം
യദിപിച്ചാദിനാ വക്ഖമാനനയേന വത്തബ്ബം, പടിപാദേതബ്ബതായാത്യാദിനാ
ഇദന്ദീപേതി "വിസേസ്സം വിധേയതായ ന പരാധീനന്തി അപ്പധാനഭാവതോ
ബൃതിരിച്ചതേ തതോ-ത്തനിട്ഠമേവ, ന രൂപന്തരമ്ഭജതി'പുരിസസ്സേ'തി,
വിസേസനന്തു രാജാദികം തദഞ്ജതായാനുവദിയമാനമപ്പധാനത്താ കാരകരൂപതോ
ബൃതിരിച്ചതേ, തതോ രൂപന്തരം ഭജതി 'രത്തോ'തി, തതോ ബൃതിരേക
ലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോ ഹോതി, ഏകസ്സ സമ്ബന്ധിത്താസമ്ഭവാ വത്ഥുതോ
ദിട്ഠോ വിസേസനഗതത്തേന പതീയതേ തതോ ഛരട്ഠി
വിസേസനമേവാനുധാവതി പതീതിവിസയേ സദുപ്പവത്തി"തി, യോ ഹി വികപ്പനം
വിസയോ സോ സദാനന്തി, അതോയേവ സമ്ബന്ധോ നിയമേന
വിസേസനഭേദമനുവിദയാതി... വത്ഥുതോ ദിട്ഠസ്സാപി തഗ്ഗതത്തേന പതീതിയാ
യഥാ ഭാതുനം ധനന്തി, നാവസ്സമ്ഭാതുനം ധനന്തിച്ചേവ ഭവതി, തഥാ സത്യപി
വിസേസ്സ ഭേദേ വിസേസനഗതമേവ ഭേദമനു(വിദയാ)തി 'ദേവദത്തസ്സ അസ്സാ'തി,
തദേതം സബ്ബം വിസേസനഗതത്തേന സമ്ബന്ധപതീതിതോ-വകപ്പിയതേ,
വിസേസ്സഗതത്തേനാപി തപ്പതീതിയം നിയമേന തഗ്ഗതഭേദാനുവിധാനം സിയാ
വിസേസനഗതഭേദാനുവിധാനമിവ, ദിട്ഠത്തന്തു വത്ഥുതോ [\[ചത്തുനോ\]](#) ന
വിരുജ്ജയതേ, വത്തുപടിബദ്ധമേവ ച ദിട്ഠത്തം മനസിക്താ തംവാദീഹി
ദിട്ഠോ സമ്ബന്ധോഭിധീയതേ, അതോയേവായം ബൃതിരേകവിഭത്തി (യാഗമ്യതേ)

... ബൃതിരിച്ചമാനവിസേസനഭൂതസമ്ബന്ധിഗതബൃതിരേകലക്ഖണസമ്ബന്ധാഭി-
ധാനപ്പവത്തിതോതി, നീലാദിവിസേസനന്തു പരത്വത്തേനാപ്യാനമ്പി ന
കാരകഭാവതോ ബൃതിരിച്ചതി... നീലാദിസദ്ദേനുപ്പലാദിദബ്ബാഭിധാനതോ, യഥാ
'നീലമുപ്പലമ്പസ്സ, നീലേനുപ്പലേന റിതം, നീലസ്സുപ്പലസ്സ ഗന്ധോ'തി, യദാ തു ന
വിസേസ്സപവത്തി തദാ ബൃതിരിച്ചതേവ 'നീലസ്സ ഗുണസ്സ ഉപ്പലന്നിസ്സയോ'തി
കാരകഭാവലക്ഖണാ പധാനഭാവാ ബൃതിരിച്ചതേ ഏവ നീലാദി, തതോ
വിസേസനമേവാന്യേകപ്പകാരതായാവ തിട്ഠതേ, തതോ വിസേ- സനം കിഞ്ചിദേവ
കാരകരൂപതോ പധാനഭാവാ ബൃതിരിച്ചതേതി വിസേസന മത്തേനാപി സേസം
സബ്ബം തഥാ സിയാതി നാസങ്കനീയന്തി.

ഭേപിതി രാജപുരിസാ ഭേപി, തതിയേ ഗേഹസങ്ഖാതേ സമ്ബന്ധിനീ.
സഹയുത്തബദിച്ച ഏവന്തി ഇമിനാ പുരിസസ്സ അപ്യാനത്തമേവ ദീപേതി,
അഭിമതാതി പാണിനിയാനം സുത്തന്തരേന അഭിമതാ, യതോ ഛരട്ഠീയ-മത്തനോ
മതേ സമ്ബന്ധനിസ്സയാ, തേനാഹ- 'സമ്ബന്ധമേവി'ച്ചാദി, സമ്ബന്ധോ ചേത്ഥ
മാതു സരണാനമവട്ഠാനാദികിരിയാനിമിത്തോതി കേചി, അഞ്ഞേ തു സരണസ്സ
കിരിയാരുപത്താ കിരിയന്തരമന്തരേനേവ ദബ്ബേന സമ്ബന്ധോപപത്തിമാഹുയഥാ
ദിന്നം ജതുകതോ സംസിദ്ധേസോ, ജതുന്നോ തു കട്ഠേനാത്തനായേവ, ന
ജത്വന്തരകതോ സംസിദ്ധേസോതി. പരേസം തതിയത്ഥേ ദുതിയത്ഥേ ച
കിതകപ്പയോഗേ ണ്ണത്രാപി (പഞ്ചമ്യത്ഥേ) സത്തമ്യത്ഥേ ച ("ഛരട്ഠീ ചാ") തി
(൨-൬-൨൦) ദുതിയാ പഞ്ചമീനഞ്ചാ"തി (൨-൬-൨൯) ച സുത്തന്തരേഹി
ഛരട്ഠീതിമതാ, തസ്സാപി വത്തിച്ഛാതോവ സാധിതഭാവം ദസ്സേതുമാഹ-
യഥാചേത്ഥാതിആദി, ഏത്ഥാപ്യാദോ ഉദാഹരണദ്വയേ സുത്തന്തരമന്തരേന
സമ്പദാനത്താഭാവാ സമ്ബന്ധവചനിച്ചായമേവ പരേസമ്പി ഛരട്ഠീ,
തേനാഹ-'ഏത്ഥാ'തിആദി, ബഹുലന്തീമസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതി 'യഥാ ദസ്സന്'ന്തി,
അവിസംവാദകാലോകസ്സത്യാദികം കമ്മേ ഉദാഹരണം, പഞ്ചമ്യത്ഥേ പന
വത്തിച്ഛാതോവ സബ്ബേ തസന്തി ദണ്ഡസ്സാത്യാദീനി ഉദാഹരണാനി വേദിതഞ്ചാനി.

രം. തുല്യ

അനഭിമതാതി 'തുല്യത്ഥേഹ്യതുലോപമാഹി തതിയാഞ്ഞതരിസ്സ'ന്തി
(൨-൩-൨൨) സുത്തേന തുലോപമാഹി അഞ്ഞേഹി തുല്യത്ഥേഹി യോഗേ
തതിയായ വിധീയമാനത്താ പാണിനിയാനം അനഭിമതാ, യസ്മാ സദിസാ ഭാവാ
തേസം നോപമാതി 'അജ്ജുനസ്സ തുലാ നത്ഥി'ത്യാദികമുച്ചതേ, തസ്മാ ഏവം
യഥാവുത്തനയേനാതി തദേവന്തീമസ്സ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ, തദേവന്തി വാ
നിപാതസമുദായോ യഥാവുത്തനിദസ്സനത്ഥോ, തുല്യേസൂതി സദിസേസു,
തഥാവുത്താതി അജ്ജുനസ്സതുലാനത്ഥിത്യാദിനാ തേന പകാരേന വുത്താ.

രഥ. അതോ

സുത്തേ 'അതോ'തി വുത്തം 'അകാരന്തതോ'തി കഥം വുത്തീതി ആഹ
'അതോ'തിആദി, ആദേസാ ഹോന്തീതി സേസോ, യകാരാനംയേവ സിയും...
ആഘ്രാദേസാനമേകവണ്ണത്താ, ലോപേ കത്തേതി ഓകാരസ്സ ലോപേ കതേ,
തന്നേതി യഥാവുത്തം ധചാദ്യപ്പടിക്ഖിപതി, പടിക്ഖേപേ
കാരണമാഹ-'പരലോപസ്സാ'തിആദി, കാരണന്തരം വത്തുമാരഭതേ 'കിഞ്ചാ'തിആദി,
നിച്ചമ്പരലോപോവ സിയാ, ന പുബ്ബലോപോപി
ആഗമപ്പയോഗാനുകൂല്യേനാതിപി സക്കാ വത്തുന്തി ആഹ-'നചാ'തിആദി,
നിച്ചമ്പരലോപോയേവാതി ന ച സക്കാ മന്തുന്തി സമ്ബന്ധോ, ഏവം

സന്തോഷാദിനാ തത്ത്വ വിരോധമാഹ, അതോസമ്ഭവാതി ആദേശാകാരതോ സമ്ഭവാ, ത്വിസ്താകാരവിധാനം “യോസു ത്വിസ്ത പുമേ”തി (൨-൯൩) ഏതദേവപയോജനന്തിആദിനാ വുത്തപ്പയോജനാഭാവേ കാരണമാഹ-‘അനിട്ഠന്താ’തി, അനഭിമതത്താതി അത്ഥോ, പയോജനാഭാവാനഭിമതത്തമേവ ദസ്സേസുമാഹ-‘ഏതദത്ഥമേവാ’തിആദി, ഇമസ്സാതി “അതോ യോനം ടാടേ”തീ മസ്സ സുത്തസ്സ, ത്വിസ്മാത്ഥേവാതി ‘ത്വിസ്മാ’ ഇതി ഏതാദിസം സുത്തമേവ, ത്വിസ്മാ യോനം ടാടേതിവാതി “ത്വിസ്മാ യോനം ടാടേ”തി സുത്തം വാ, അതോതി ‘അതോ’ ഇതി സുത്തം, താദിസസ്സപയോഗസ്സാതി അഗ്ഗാ, അഗ്ഗേ ഇതി പയോഗസ്സ.

൪൨. നീനം

യസ്മാ ഏകമേവ രൂപമുദാഹടം, തസ്മാ രൂപാരൂപാനി രൂപേരൂപാനീതി ഭേദോ വേദിതബ്ബോ, തേന ഹി ബഹുവചനേ [\[ബഹുവചനേന \(പോത്ഥകേ\)\]](#) പഠമാദുതിയാസു ‘അട്ഠീനീ’തി ഏകമേവ രൂപമുദാഹടന്തി ദസ്സേതി.

൪൪. സസ്സായ

സുത്തിതി ഞ്ഞാകാരോ കിമത്ഥോതി ആഹ-‘ഞാകാരോ’തിആദി, അസതി ഹി ഞ്ഞാകാരോ’ന്താനുബന്ധോ’തി ഞ്ഞാകാരേന വിസേസനേന സുകാരോ ന വിസേസീ യേയ്യ സതിയേവ തസ്മിം തേന സോ വിസേസീയേയ്യ, തസ്മാ “ഞാകാനുബന്ധാദ്യന്താ”തി സുത്തേ ‘ഞാകാനുബന്ധാ’തി വിസേസനം വിസേസനഭാവോ അത്ഥോ പയോജനം യസ്സ സോ വിസേസനത്ഥോ, ബഹുലം വചനേനാനഭിമതമനവസേസം വവത്ഥാപീയതീതി വുത്തിയം “ഭിച്ഛോ”ത്യാദികമുപദിട്ഠന്തി ദസ്സേതുമുപക്കമതേ ‘സാമത്തേനാ’തിആദിനാ, ഛട്ഠീ ഭവതീതി (സേ)സോ, നനുച അത്ഥസദ്ദേനാത്തപദത്ഥസമാസേ കഥം ചതുത്ഥ്യത്ഥോ-വസീയതീതി വുച്ചതേ, ചതുത്ഥീഏകവചനേ അത്തത്ഥ’ന്തി ഏത്ഥ സദ്ധമ്മസവനാദികമത്തനിമിത്തന്തി യോ-ത്ഥോ, സോ ചത്ഥോ-ത്തേ പദത്ഥേപി, തസ്സാ-ത്തേപദത്ഥഭൂതസ്സാപി അത്താ അത്ഥോ പയോജനമ്ഭവാതി നിമിത്തഭാവേനാതി നാത്ഥഭേദോതി ത ഏത ഇമവജ്ജിതാനം സബ്ബാദീനന്തി ത ഏതഇമസദ്ദേഹി ഏവ വജ്ജിതാനമത്തേസം സബ്ബാദീനം, പടിസിദ്ധേസുപി കസ്സചി ആദേസോ ദിസ്സതീതി ദസ്സേതുമാഹ-‘തസദ്ദസ്സ ചാ’തി.

൪൫. ഘപ

ഇത്ഥിയാ വധുയാതി പസത്താനമീ ഊനമുദാഹരണാനി.

൪൬. സ്സാവാ

ഘപസത്തേഹീതി ഇദം തേതിമാമൂഹി തീമസ്സ അത്തപദത്ഥസമാസേന വാ വിസേസനം ദട്ഠഞ്ചം, വുത്തിയം കതന്തി ആദികം കത്താദിപ്പകാസനത്ഥം കതം, തായാതി സബ്ബത്ഥ വികപ്പോദാഹരണം.

൪൭. നമ്ഹി

“ആഗമാ തഗ്ഗുണീഭൂതാ തഗ്ഗഹണേന ഗയ്ഹന്തീ”തി പരിഭാസാ വചനമേതം തത്ത്വ തഗ്ഗുണീഭൂതാതി തസ്മിം ആഗമിമ്ഹി ഗുണീഭൂതാ, അവയവവസേന പച്ഛാ ഭവന്തോ അമുഖ്യഭൂതാ, തഗ്ഗഹണേനാതി ആഗമിഗ്ഗഹണേന തഗ്ഗഹണേന

ഗഹണതോതി ആഗമിഭൂതസ്സ നം ഇച്ചസ്സ ഗഹണേന ഗഹണതോ, ‘നമ്ഹി വിഭത്തിമ്ഹി’തി തു വത്തഞ്ചം, വിപല്ലാസോ വാ ഏതഥ ദട്ഠഞ്ചോ.

(൪൯) ഇകാരസ്സേവവാതിആദിനാ വുത്തമേവ വിവരതി തിസ്സ ഇച്ചാദിനാ, തസ്സ തിസ്സ, നിദിട്ഠത്താതി തിസ്സ നിദിട്ഠത്താ, “നമ്ഹി തിചതുന്നമിത്ഥിയം തിസ്സ ചതസ്സാ”തി (൨-൨൦) തിസ്സാദേസോ “നമ്ഹി നുക ദ്വാദീനം സത്തരസന്ന”ന്തി (൨-൪൭) നുക, തിസ്സന്നം.

൫൧. സുത്ത

വിഭത്തിസുത്തേതി “ഭേദേകാനേകേസവി”(൨-൧) ച്ചാദിസുത്തേ, സ്സന്നതി ബഹുവചനേന സഹിതമേകവചനമാഹ, സുത്തമിദന്തി “സുത്സസ്സാ”തി ഇദം സുത്തം, സുത്തേ പന്ന സതീതി “സുതേ സസ്സാ”തി സുത്തേ സതി.

൫൫. രത്യാ

രത്തി ച ആദി ച രത്യാദയോ, തേഹി.

൫൬. സുഹി

അനുകരണവസേനാതി അനുസദിസം കരണം വചനമനുകരണം.

൫൭. ല്ത

തേനാതി യതോ ല്തഇതി വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതസ്സ പച്ചയസ്സ ഗഹണം, തേനാതി അത്ഥോ, പച്ചയസ്സ ഗഹണാ തദാദിഗഹണം ലബ്ഭതേ... “പച്ചയഗ്ഗഹണേ യതോ സോ വിഹിതോ, തദാദിനോ ഗഹണ”ന്തി ഞായാ, വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതത്താ തദന്തഗ്ഗഹണം... “വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സാ”തി (൧-൧൩) വചനതോതി മന്നസി നിയായാഹ- ‘യതോ’ഇച്ചാദി, സോ ക്രിയത്ഥോ ആദി യസ്സ സോ തദാദി, സോ പച്ചയോ-ന്തോ യസ്സ സമുദായസ്സ സോ തദന്തോ, താദിസസ്സ തദാ ദിതദന്തസമുദായവിസേസ(സ്സ) ഗഹണം, ന തു തദന്തമത്തസ്സേത്യത്ഥോ, നനു ച ‘ല്തവി’തി വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതേ ഭവതു “വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സാ”തി തദന്തസ്സ ഗഹണം, പച്ചയഗ്ഗഹണേന പന്ന തദാദിനോ ഗഹണം കഥം സിയാ വചനാഭാവത്യാഹ-‘തദവിനാഭാവത്ത്വാ’തി, യതോ വിഹിതോ, തേന വിനാ ന ഭവതി സീലേനാതി തദവിനാഭാവീ, തസ്സ ഭാവോ തസ്ഥാ. “പച്ചയഗ്ഗഹണേ യതോ സോ വിഹിതോ തദാദിനോ ഗഹണ”ന്തി ഞായസ്സ യത്ഥ പച്ചയഗ്ഗഹണം തത്ഥ സാധാരണത്താ ‘തദാദിനോ’തി വുത്തം, തദാദിസമുദായസ്സ ഗഹണേ പന്നേത്ഥ വിസേസോ ന ദിസ്സതി... അധികത്താതി [\[അധിഗതന്താവാതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ആദിസു വിസേസദസ്സനാസമ്ഭവാ, ‘തുംസ്ഥാ ലോപോ ചിച്ഛായം തേ’ ത്യത്ര (൫-൪) തു ദിസ്സതി വിസേസോ, വക്ഖതിഹി തത്ഥ “തുംതായേതവേ ഭാവേ ഭവിസ്സതി ക്രിയായം തദത്ഥായ”ന്തി (൫-൬൧) തുംപച്ചയം വക്ഖതി”ച്ചാദി.

൫൮. ഗേ

അഇത്യേവവത്തബ്ബന്തി ‘ഗേഅ’ഇത്യേവ വത്തബ്ബന്തി വുത്തം ഹോതി, പക്ഖേ ദീഘവിധാനേനേവാതി ഇമിനാ അകാരാദേസേ കതേ പക്ഖേ ദീഘവിധാനേനേവ, അത്തത്ഥചരിതത്ഥതായാതി ല്തപന്താദിതോ അത്തത്ഥ ഭോപുരിസാ

ഭോപുരിസഇച്ചാഭോ ജാതിപദമനിസ്സയന്നേന കതമതായ, പരിസ മത്തമതായാതി വുത്തം ഹോതി, അവസ്സം ദീഘഭാവേ കാരണമാഹ 'യദിചാകാരോ'ഇച്ചാദി, യദിച ആകാരോതി പദച്ഛേദോ.

നും. ഘബ്രഹ്മാ

ഘഇതിസഞ്ഞാ ഘസഞ്ഞാ താസം, കഞ്ഞാസഞ്ഞാതിആദീസു ഘസഞ്ഞാനം ബഹുത്താ ബഹുവചനേന നിദ്രേസോ, ഘരൂപസ്സാതി ഘസ്സാതി ഘസദുരൂപസ്സ, തമാ ഭോ ബ്രഹ്മാതി ഏതമ തമാതി ഇമിനാ ബ്രഹ്മാതിരൂപസ്സ നിരുത്തിയം നിദിട്ഠത്താവ ഏതമ സങ്ഗഹിതഭാവം ദസ്സേതി. ഏവം വിവരന്തിതി തസ്മാ സ സഖതോ ഗസ്സ അകാരആകാരാ"തിആദിനാ ഏവം വിവരന്തി, തേ ഹി അച ആച ഇച ഈച ഏചാതി ദന്ദേ പുബ്ബസരാനം ലോപം കത്വാ ഏത്തുപസിലേസനിദ്രേസം വണ്ണേന്തി, സാമഞ്ഞവിധാനന്തി 'ബ്രഹ്മകത്തുഇസി സഖതോ'ച്ഛേവമവിസേസേത്വാ സാമഞ്ഞേന കമനം, കിമത്ഥന്തി കിം അത്ഥോ പയോജനം യസ്സ തം കിമത്ഥം. സാമഞ്ഞവിധാനം കിമത്ഥവന്നേവം പയോജനാസങ്കായം പയോജനാസങ്കാവിചാരണം മനസി നിധായ 'ആഗതി ഗണോയ'ന്തി വുത്തത്താ ആഹ- 'അത്ഥതോ'ച്ചാദി, അത്ഥതോതി സാ മത്ഥിയതോ, അന്നേനാതി'ആഗതിഗണോയ'ന്തി ഇമിനാ വചനേന, ഇദം വുത്തം ഹോതി 'ആഗതിഗണോയന്തി ഇമിനാ തദാകാരസങ്ഖാതജാതിപ്പയാനഗണത്തപ്പകാസന്നേന യദി സമ്ബോധനേ ഏകാരന്താകാരന്തലാഭീനം കത്തു ഇസി സഖ മുനി ഭദന്താദീനം ഗഹണം പയോജനം ന സിയാ, അഞ്ഞമാ അനുപപജ്ജനം സിയാതി ഏവമഞ്ഞമാനുപപത്തിലക്ഖണസാമത്ഥിയതോ സാമഞ്ഞവിധാനേ പയോജനമാഹേ"തി, സോയന്തി ഇമിനാ വുത്തിയം 'ആഗതി ഗണോയ'ന്തി വുത്തം വചനം നിദസ്സേതി.

നന. ഘോസ്സം

സ്സഞ്ച സ്സാച സ്സായോച അഞ്ച തിഞ്ചാതി ഇതരീതരയോഗേ ചത്ഥ സമാസോ,സ്സം സ്സാ സ്സായം തിംസു.

നന്ദ. ഏക

ഘോച ഓച ഘോ ഘാന്താകാരന്താ, നത്ഥി ഘോ യേസന്തേ അഘോ, തേസം, സാമഞ്ഞവിധാനതോതി കസ്സചി ലിങ്ഗസ്സ അപരാമാസാ സാമഞ്ഞേന വിധാനതോ, നാദേകവചനേസൂതി നാദീസു ഏകവചനേസൂതി അത്ഥോ, ഹി ഹേതുമ്ഹി, യസ്മാ കസ്സചി ഏവം ദുട്ഠാധിപ്പായോ സിയാ, തസ്മാ ദുതിയമുദാഹരണന്തി അത്ഥോ, ദുതിയോപി ഹേതുമ്ഹി, യസ്മാ സഞ്ചേസം സങ്ഗഹണത്ഥം, തസ്മാ ന ച തമാധിപ്പേതന്തി അത്ഥോ, സഞ്ചേസമേകവചനാനം സങ്ഗഹണാഭാവേ സുത്താനം വിരചനപ്പകാരമാഹ-'അഞ്ഞമാ'തിആദി, ഉപരിചാത്യാദീസ്വയമധിപ്പായോ "സുത്തസ്സ 'അംയോസ്വഘോന'ന്തി വിരചിതത്താ സാമഞ്ഞേനേ-കവചനേസ്വഘസ്സ നരസ്സത്തപ്പതീതി തപ്പടിസേധാഭാവാ'ദണ്ഡി കുല'ന്തി രസ്സത്തം 'സിസ്ഥിം നപുംസകേ'തി വിധിസുത്തം വദേയ്യാ"തി, ഓകാരന്തപ്പടിസേധന്തി 'അഘോന'ന്തി ഓകാരന്തപ്പടിസേധം, ആദേസന്തരം "ഗോസ്സാ ഗസിഹിനം സുഗാവഗവാ"ത്യാദിനാ (൨-൬൭) കരീയമാനം ഗാവദേസാദികം, ഏതമ പന നപുംസകേ ഏകവചനന്തം ദണ്ഡി കുലന്തി വക്ഖമാനത്താ നോദാഹടം, യോസു പന "യോലോപനിസുദീഘോ"തി (൨-൮൮) അദീഘസ്സാപി ദീഘവിധാനസാമത്ഥിയാ പഠമമേവ ദീഘസ്സ രസ്സാഭാവേകാവ കമാതി നോദാഹടം,

ദണ്ഡീദണ്ഡീനി ഇച്ചേവ തു ഭവതി, നോസ്സവാതി പാറോ ദിസ്സതി, ഏതഥ വിജ്ജമാനേ ഗേ പരേ ഓകാരന്തസ്സ വാ രസ്സാപജ്ജനദോസമ്പസങ്ഗതോ നോസ്സാ'തി പാറേണ ഭവിതബ്ബം.

൬൧. ഗോസ്സാ

ഗാവേന ഗവേനാതി കരണേപി സമാനം, ഗാവസ്സ ഗവസ്സാതി ഛരട്ഠിയാപി.

൬൯. ഗവം

സേനാതി സുതത്താ സേഇതി വുത്തിയം നിമിത്തം പരികപ്പിതം.

൭൨. ഗാവു

സദുന്തരത്തേന കോചി ദോസോതി സമ്ബന്ധോ, ആദിസിതബ്ബാ ആദേസാ കാതബ്ബാ.

൭൩. യം

പേന പസഞ്ഞായ യുത്താ ഞാപി, പച സോ ഞാചാതി വാപി അഭേദഗ്ഗഹണേന, അഞ്ഞസ്സാതി ഇകാര ഉകാരഊകാരസ്സ.

൭൭. സ്ഥി

ലോകേ ദേവദത്തോ ദത്തോതി ഏകദേശേന സമുദായവോഹാര ദസ്സനതോ സ്ഥിനോതീമസ്സ സ്ഥിം വചനസ്സാത്യയമത്ഥോ ദസ്സിതോത്യാഹ-‘സ്ഥിതി ഇമിനാ’തിആദി.

൮൧. ത്വലാ

ബ്രഹ്മാദീസു ‘ഇതോ കചചി സസ്സ ടാനുബന്ധോ’തി പാറാതി സമ്ബന്ധോ, ബ്രഹ്മാദീസുതി “ഘബ്രഹ്മാദിതേ”തി (൨-൬൦) സുത്തേ വുത്തബ്രഹ്മാദീസു, പാറാതി ‘ഇതോ’ത്യാദിനോ ഗണസുത്തസ്സ പാറാ, ടാനുബന്ധോതി ഇമിനാ (ഏടാദേസം) നിദിസതി.

൮൫. കൂ

സോ [ഭ്രസ്മാ] അന്തോ യസ്സ സോ തദന്തോ സമുദായോ, തസ്സ, “ചാനുകഡ്ഢിതം നോത്തരത്രാനുവത്തതീ”തി വിഞ്ഞുവചനം, വിദുനോ വിദുതി കൂപച്ചയന്തസ്സ ഉദാഹരണം, വിഞ്ഞുനോ വിഞ്ഞുതി “വിതോ ഞാതോ”തി (൫-൩൯) സബ്ബഞ്ഞുനോ സബ്ബഞ്ഞുതി “കമ്മാ”തി (൫-൪൦).

൮൬. ലോ

ലോപോത്ഥേവ സിദ്ധത്താതി വോമുത്തപക്ഖേ ലോപോതീമിനാവ സിദ്ധത്താ.

൮൭. നനോ

അമുയാതി ഇത്ഥിയം യാദേസോ, നനോതീമസ്സിദം പച്ചുദാഹരണം.

വവ. യോലോ

പഠമാദുതിയായോനമേകതോ ഉദാഹരണാനി അട്ഠി അട്ഠിനിതി, താനിച യോലോപനിലാതിസ്സേവ ദസ്സിതാനി, തമായേവാഞ്ഞാനിപി ഞായന്തിതി.

ൻവ. നസ്സ

മുത്തപക്ഖോതി അസന്തം കുബ്ബന്തസ്സാതി ടാദേസേന മുത്തപക്ഖോ,നുസ്സചേവന്തി പസിദ്ധത്താവ ടാദേസമുത്തപക്ഖം ഉപമേതി, “സഞ്ജാതം താരകാദിത്ഥിതോ”തി (൫-൪൫) ഇതോ അന്ധിതാ.

ൻന. യോസു

ടാദേസോ-തിപ്പസജ്ജതീതി കസ്മാ വുത്തം നനു തദന്തസ്സ സമുദായസ്സ പത്തേ “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തി (൧-൧൨) അന്തസ്സേവ ഹോതി, തമാസതി നേവാതിപ്പസങ്ഗോ, തസ്മാ കസ്മാതിപ്പസജ്ജതീതി വുത്തന്തി, സച്ചം, തമാപി ‘ത്ഥിസ്സാ’തി വത്തും സക്കുണേയത്തേ ഇസ്സാതി വുത്തത്ത **[വുത്തന്തി]** സാമത്ഥിയതോ തദന്തസ്സ ടാദേസോ-തിപ്പസജ്ജതീതി തമാ വുത്തന്തി, നനു ‘ത്ഥിസ്സാ’തി വുത്തേപി സോവാതിപ്പസങ്ഗോ തദവത്ഥോയേവാതി സച്ചം, തമാപി യദി സമുദായസ്സ ടാദേസോ-ഭിമതോ സിയാ ‘തമാ സതി കിം ത്വഗ്ഗഹണേന ഇസ്സത്ഥേവ വദേയ്യാതി നാതിപ്പസജ്ജതീതി, ത്വഗ്ഗഹണേന നാമന്തേ ഇകാരസ്സേവ ത്വസന്തത്താതി ഇദം പന വിസേസനത്തേന വത്തു മനിച്ഛിതേ യുജ്ജതി.

ൻര. വേവോ

സഹചരിതഞ്ചായസ്സാതി “തംസഹചരിതാ തഗ്ഗഹണേന ഗയ്ഹന്തി”തി ഞായസ്സ.

ൻഭ. യോമ്ഹി

ഹേതുകുരുസദ്ദേഹി യോസു ഇമിനാ ടാദേസേ “ലോപോ”തീമിനാ യോലോപേ വാ സമ്പത്തേ “പച്ചയനിസ്സിതം ബഹിരങ്ഗ”ന്തി യോലോപതോ “പകതിനിസ്സിതമന്തരങ്ഗ”ന്തി “അന്തരങ്ഗബഹിരങ്ഗസു അന്തരങ്ഗവിധി ബലവാ”തി പഠമം ടാദേസേ നിമിത്താഭാവാവ ലോപാ ഭാവോതി ദസ്സേതുമാഹ-‘ഹേതുകുരുസദ്ദേഹി’ച്ചാദി.

ൻന്. സബ്ബാ

നനു കതരാദയോവ സബ്ബാദിസദുവചനീയാ ഹോന്തി സമാസേനാഭിഹിതത്താ, ന തു സബ്ബസദ്ദോ **[സദുസ്സേ (പോത്ഥകേ)]** ത്യാഹ-‘അവയവേനേ’ത്യാദി,യദിപി ‘സബ്ബ സദ്ദോ ആദി യേസ’ന്തി അവയവേന വിഗ്ഗഹോ, തമാപി സമുദായോവാസ്സത്ഥോ ഭവതി... യേസന്ത്യന്തേന സമുദായസ്സ പരാമാസാതി ഭാവോ, ഇതീതി ഹേതുമഹി, കോ ഭവന്താനം ദിന്നം ബഹുന്നം വാ ഏകോ ദേവ ദത്തോ കഠാദീഹി വാ അത്ഥേ ദിഹി ബഹുഹി വാ ഏകസ്സ നിധാരണേ സതി കിമ്ഹാ നിധാരണേ രതര രതമേസു ഞാദിവുത്തിയം “ഏകത്ഥതായ”ന്തി (൨-൧൧൯) വിഭത്തിലോപേ “രാനുബന്ധേന്തസരാദിസ്സാ”തി (൪-൧൩൨) അന്തസരാദിലോപേ കിംസദുസ്സ രൂപസിദ്ധിതി ദസ്സേതുമാഹ കതമാ’തിആദി, ഉഭോ അംസാ അസ്സാതി അത്ഥേ “അയുഭദിതീഹംസേ”തി (൪-൪൯) അയേ“സരോ ലോപോ സരേ”തി (൧-൨൬) സരലോപേ രൂപസിദ്ധിതി ആഹ-‘ഉഭോ

അംസാ'ഇച്ചാദി, കായം വവത്മാ നാമേ ത്യാഹ-‘സാഭിയേയ്യാ’ത്യാദി, അവധി'ച്ചാദിനാ തസ്സേവാത്ഥം വിഭാവേതി, അധംസോ അഭട്ഠതാ അവധിഭാവേയേവാവട്ഠാനം, സാഭിയേയ്യാ പേക്ഖാതി ഏത്ഥ സോ സകോ അഭിയേയ്യാ അത്ഥോ ദിസാദി സാഭിയേയ്യാതി ഗഹിതോതി ആഹ-‘പുബ്ബാദിന’ന്തിആദി, സാഭിയേയ്യാതി കമ്മതോ പരാ അപപുബ്ബാ ‘ഇക്ഖ=ദസ്സനേ’തീമസ്മാ “കചഛണ്”ഇതി (൫-൪൧) അണ്പച്ചയേ സാഭിയേയ്യാപേക്ഖോ, സോ വാവധിനിയമോതി ദസ്സേതുമാഹ-‘തമപേക്ഖതി’ച്ചാദി, തത്ത്ഥാധിപ്പായം വിവരതി ‘തമാഹി’ച്ചാദിനാ, ഏത്ഥ ച പരാദിസദാഭിയേയ്യാ-ത്ഥോ ദിസാദേസാദി പുബ്ബാദിസദാഭിയേയ്യാത്ഥസ്സ ദിസായ ദേസാദിനോ വാവധിഭാവേന നിയമവസേന പവത്തതി, യോ ചാവധിഭാവോ നിയമവസേന പവത്തതി, സോചാവധിഭാവോ നിയമവസേന പവത്തോ പുബ്ബാദിസദവചനീയം ദിസാദേസാദി മപേക്ഖതീതി സാഭിയേയ്യാപേക്ഖോവധിനിയമോയേവ വവത്മാതി വുച്ചതീത്യയമധിപ്പായോ, ന തു അഭിയേയ്യായന്തി അസമ്ഭവാ, അസമ്ഭവമേവ ദസ്സേനോ ആഹ-‘യോ ഹി’ച്ചാദി, കോസല്ലേന നിമിത്തേനാതി കുസല സദസ്സ പവത്തിനിമിത്തേന കോസല്ലേന, ഉത്തരാകുരവോ ഉത്തരകുരുദീപ വാസിനോ, ദേസോ വാ, ‘നാഞ്ഞഞ്ച നാമപ്പയാനാ’തി (൨-൧൩൬) അനേനേവ സഞ്ഞായം സബ്ബാദികാരിയസ്സ നിസിദ്ധത്തേ കിമസഞ്ഞായംഭ്യനേനേത്യാഹ ‘നാഞ്ഞഞ്ചേ’ത്യാദി, കിഞ്ചി പുബ്ബത്താദികമുദിസ്സ കേസഞ്ചി പുബ്ബോപരോത്യാദികാ അത്ഥാനുഗതാ സഞ്ഞാ അന്വത്ഥസഞ്ഞാ.

൧൦൪.തി

“വാനേകത്തെത്ഥേ”തി (൩-൧൭) വികപ്പാനുവത്തനതോ അയുത്തത്താഭാവം ദസ്സേതി‘നയിദമയുത്ത’ന്തി, യുത്തതാ ചാസ്സ പാഠേ ബൃഭിചാര ദസ്സനതോതി വത്തുമാഹ-‘നപുംസകേ’ച്ചാദി, പാഠാനുഗതാ ഹി സുത്തരചനാ, വികപ്പാനുവത്തിയാ അനപുംസകമിദമേവ വചനം തസ്സ കചി ബൃഭിചാരത്തേ ഞാപകന്തി വത്തുമാഹ-‘തസ്സ ചാ’തിആദി, അവസ്സമേവമേത്ഥ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ, അഞ്ഞമാ യമാവട്ഠിതപാഠാനുക്കമേനാത്ഥഗൃഹണേ സതി സുത്തസ്സ [\[സുത്തസ്സാ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) മുഖ്യത്തപ്പതീതിതോ കഥന്തമഞ്ഞസ്സ ഞാപകം ഭവേയ്യ, മുഖ്യഭാവേ ഹി ഞാപകത്ഥം ന യുജ്ജേയ്യ.

൧൦൮. അതേ

നനു ച “ലക്ഖണപടിപദവുത്തേസു പടിപദവുത്തസ്സേവ ഗഹണ്”തീമായ പരിഭാസായ ലക്ഖണികസ്സാകാരസ്സ ഗഹണ്ണം ന പപ്പോതിത്യാസകിയ പടിപാദയമാഹ-‘രസ്സാകാരേ’ച്ചാദി, പരിഭാസായ ചസ്സായമത്ഥോ “ലക്ഖിയതേനേനേതി ലക്ഖണ്ണം, സാധ്യാസാധുജാനന ഹേസുത്താ സുത്ത [\[സത്ഥ\]](#) മുച്ചതേ, പടിഗതമ്പദം പടിപദം, ഉച്ചാരിതമഞ്ജസേത്യത്ഥോ, ലക്ഖണഞ്ച പടിപദഞ്ച ലക്ഖണപടിപദാനി, തേഹി വുത്താനി രൂപാനി ലക്ഖണപടിപദവുത്താനി, തേസു, വുത്തസദ്ദോ പച്ചേകമ്പരിസമാപീയതേ ‘ലക്ഖണവുത്തേസു പടിപദവുത്തേസു’തി, തത്രാഞ്ചസാ യമനിദിട്ഠം, കേവലം ലക്ഖണദസ്സനേനാസ്ഥിം ലക്ഖണേ സത്യവസ്സമനേന രൂപേന ഭവിതബ്ബന്തി ലക്ഖണേന പടിപാദിതം, തം ലക്ഖണവുത്തമിത്യുച്ചതേ, യന്ത്ഥഞ്ജസാ സദ്ദേനേവ പടിപാദിതം, തം പടിപദവുത്തന്തി വുച്ചതേ, തസ്ഥിം ലക്ഖണവുത്തേ പടിപദവുത്തേ ച രൂപേ സതി പടിപദവുത്തസ്സേവ ഗഹണ്ണം, നേതരസ്സേ”തി, പടിപദവുത്തസ്സേവേത്യവധാരണേന നിയമരൂപഭാസ്സാ പരിഭാസായാവഗമ്യതേ,

സോ ച നിയമോ അനിയമപുണ്യകേ സന്ദേഹേ സത്യവതിട്ഠതേ, തസ്മാ യത്ര ലക്ഖണവുത്തമേവ കേവലം, ന പടിപദവുത്തം, തത്ര നായം പരിഭാസാ വതിട്ഠതേ, യത്രാപി പടിപദവുത്തമേവ കേവലം, ന ലക്ഖണവുത്തം, സോപ്യേതിസ്സാ അവിസയോ, യത്ര ദേ രൂപാനി സമഭവന്തി തത്രേവാ യമ്പരിഭാസാ സന്ദേഹാപാകരണമുഖേന പവത്താതി ഞായപ്പത്തോയേവാ മത്ഥോ ഇമായ പരിഭാസായാനുവാദ്യതേ, തമാഹി സന്ദേഹാന്നേസു യദ്യപ്യേകരൂപമേവമഭിന്നമുഭിന്നം, തമാപി ലക്ഖണവുത്തം രൂപം ലക്ഖണേ നോന്നീയമാനം ധൂമഗ്ഗി വിയ ജലബലാകാ വിയ ചാനു മാനികം, യന്തു പടിപദ വുത്തം രൂപം, തം പച്ചക്ഖവസിദ്ധം, പച്ചക്ഖാനുമാനേസു ച പച്ചക്ഖമബലവന്തരം പമാണന്തി അതോ പടിപദവുത്തമേവ ഗയ്ഹതീതി.

൧൧൦. കപചേ

നപുംസകലിങ്ഗേ ഏകാരേന ന ഭവിതബ്ബന്തി സമബ്ബന്ധോ.

൧൧൪. ലോപോ

അകാരസ്സന്തരങ്ഗത്തേ കാരണമാഹ-‘പകതിനിസ്സിതത്താ’തി, പകതിയാ ഇദം പാകതം “ഈ”തി (൪-൩൪) ണോ, ലോപസ്സ ബഹിരങ്ഗത്തേ കാരണമാഹ-‘പച്ചയനിസ്സിതത്താ’തി, അന്തരങ്ഗേച്ചാദിനാ “അന്തരങ്ഗബഹിരങ്ഗേസ്വന്തരങ്ഗവിധി ബലവാ”തി പരിഭാസമുപലക്ഖേതി, അങ്ഗസദ്ദോ-വയവവാചീ, അന്തേ സദ്ദോ സത്തമ്യത്ഥേ, അങ്ഗേ ഭവമന്തരങ്ഗം വിഭത്ഥ്യത്ഥേ-സങ്ഖ്യസമാസോ “ഏഞാനമ വണ്ണേ”തി (൧-൩൭) അത്തം രാഗമോ, അങ്ഗതോ ബഹി ബഹിരങ്ഗം “പയുപാബഹിതിരോ പുരേപച്ഛാ വാ പഞ്ചമ്യാ”തി (൩-൫) അസങ്ഖ്യസമാസോ, അത്ര ചാന്തരങ്ഗം ബഹിരങ്ഗന്തി നാങ്ഗേഭവമന്തരങ്ഗം, അപിത്വന്തരങ്ഗനിസ്സിതം കാരിയമന്തരങ്ഗം, നാപ്യങ്ഗതോ ബഹിഭൂതോ സമുദായോ ബഹിരങ്ഗം, കിന്തു ബഹിരങ്ഗനിസ്സിതം കാരിയമബഹിരങ്ഗം യഥാ മഞ്ചനിസ്സിതേസു സദ്ദായന്തേസു ‘മഞ്ചാ സദ്ദായന്തീ’ത്യുച്ചതേ തം വിധേതി അതോയേവാ സങ്ഖ്യസമാസേപി ലിങ്ഗവിഭത്തിവചനന്തരയോഗോ ‘അന്തരങ്ഗോ അന്തരങ്ഗാ’തി, സങ്കേതികോ ഹ്യയമസങ്ഖ്യസമാസോ, ന പുണ്യപദത്ഥപ്പയാനോ, യഥാ- പച്ചക്ഖസ്സാക്ഖനിസ്സിതത്താവബോധത്ഥം ‘അക്ഖമക്ഖവതി വത്തതേ’തി വിച്ഛായ-മസങ്ഖ്യസമാസേപി കതേ പച്ചക്ഖ ഞാണസ്സാക്ഖനിസ്സിതത്തൊപനത്ഥം സങ്കേതവസേന കതോ-യമസങ്ഖ്യ സമാസോ, ന പുണ്യപദത്ഥപ്പയാനോതി‘പച്ചക്ഖോ പച്ചക്ഖാ’തി ലിങ്ഗവിഭത്തി വചനന്തരയോഗോ, തഥേവായ-മന്തരങ്ഗനിസ്സിതോ-യം സമുദായനിസ്സിതോതി ഞാപനത്ഥം സങ്കേതവസേന കതോ-യമസങ്ഖ്യസമാസോതി ലിങ്ഗവിഭത്തിവചനന്തരയോഗോ ന വിരുജ്ജയതേ, അഥവാ അന്തരമങ്ഗമസ്സ കാരിയസ്സാത്ഥീതി “സദ്ധാദിത്വ” (൪-൮൪) തഥാ ബഹിരങ്ഗന്തി, അന്തരങ്ഗഞ്ച ബഹിരങ്ഗഞ്ച അന്തരങ്ഗബഹിരങ്ഗാനി, തേസ്വന്തരങ്ഗോ ബലവാതി. അന്തരങ്ഗ കാരിയസ്സ ബലവത്തം സാധേതും ‘സബ്ബപഥം വിധേയുത്താ’തിആദി വുത്തം, ഇദമ്പന അന്തരങ്ഗകാരിയസ്സ ബലവഭാവസാധനേ കാരണം ന ഹോതി, അന്തരങ്ഗത്താ ബലവഭാവോയേവ ഹി സബ്ബപഥം വിധേയുത്ത കാരണം, തഥാ ചാഹ-‘യോ ലോപതോ അകാരസ്സ പഥമേവ ഭവനേ കാരണമാഹ അന്തരങ്ഗത്താ അകാരസ്സാ’തി, തസ്മാ നായം പാറോ ഘടതേ, അന്തരങ്ഗബലവഭാവസാധനസ്സ പന ലോകതോ ഇച്ഛിതത്താ അയമേവത്ഥേ പാറോ ഘടതേ”അന്തരങ്ഗമേവ കാരിയമബലവം ലോകേ തമാദിട്ഠത്താ, തഥാ

ഹി ലോകോ പാതോവാ"ത്യാദി, ലോകേ തമാദിട്ഠത്താതി അന്തരങ്ഗബലവഭാവസ്സ ലോകേ ഏവം വക്ഖമാനനയേന ദിട്ഠത്താ, അഥവാ കേനചി വിധുരപ്പച്ചയോപനിപാതേന കാരണവേ കല്ലേന വാ കദാചി കത്തുമസക്കുണേയുത്തേപി അന്തരങ്ഗസ്സ അവസ്സം വിധേയുത്തം ദസ്സേതുമാഹ സബ്ബപഠമം വിധേയുത്താ'തി, സതിസമ്ഭവേതി നിമിത്തസ്സാനുപഹതത്താ കാരിയസ്സ സമ്ഭവേ സതി.

൧൧൬. യേ

ഇവണ്ണസ്സാതി വുത്തത്താതി 'യേ പസ്സിവണ്ണസ്സാ"തി ഏതഥ ഇവണ്ണസ്സാതി വുത്തത്താ.

൧൧൮. അസം

ലിങ്ഗവചനഭേദേപി ബുദ്ധ്യരഹിതത്താ അബുദ്ധ്യവന്തഉപസങ്ഗനിപാതാനം പുബ്ബാചരിയസത്താ, അസതീ സങ്ഖ്യാ യേസന്ത്യാന്യസങ്ഖ്യാനീത്യാഹ- 'ഏകത്തേ'ച്ചാദി, ഏകാനേകേസൂതി വുത്തത്താ സങ്ഖ്യാവിസേസേ വിധീയമാനാസ്യാദയോ കമ്മമസങ്ഖ്യേഹി ഉപ്പജ്ജിതുമുസ്സഹന്തേ ഇച്ചാസയേനാഹ- 'കമ്മമസങ്ഖ്യേഹി സ്യാദീനം സമ്ഭവോ'തി. അഥ നിസ്സങ്ഖ്യേഹി ഹോതുസ്യാദീനമസമ്ഭവോ ഉച്ചം രുക്ഖസ്സിച്ഛാദോതു സങ്ഖ്യാസമ്ഭവേ ഭവിതബ്ബമേവ സ്യാദീഹിച്ഛാഹ-'സങ്ഖ്യാസമ്ഭവേവേ'ച്ചാദി. വുത്തിഗന്മസ്സാധിപ്പായം വിവരതി 'അഞ്ഞമേ' ത്യാദിനാ, കിമേസമുപ്പത്തിയമ്പയോജനം യേനാസങ്ഖ്യേഹി തദുപ്പത്തി നോ-നുമീയതേ ചാസകിയാഹ-'തസ്സഞ്ച സതിയ'ന്ത്യാദി, അസതി ഹി സ്യാദീനമുപ്പത്തിയമുച്ഛമാദീനമസങ്ഖ്യാനമ്പദത്തം നത്ഥീതി യോ ആദീസു പദസ്ഥാ പരേസം തുമ്ഹാമ്ഹസദാനം സവിഭത്തിനം വോനോആദികം പദനിമിത്തം കാരിയം ന സിയാതി 'ഉച്ചം വോ, ഉച്ചം നോ'തിആദയോ പയോഗാ ന സിജ്ജന്തി, സതി തു സ്യാദുപ്പത്തിയം ലുത്തേസുപി തേസു പദത്തനിപ്ഫത്തിയായേവ തദുപ്പത്തിതോ പദത്തേ സിദ്ധേ പദലക്ഖണം കാരിയം സിജ്ജതേവാതി ഭാവോ. പരേഹി ഏതഥ 'തസ്സം സാലായ'ന്തി വചനിച്ഛായം 'തത്ര സാലായ'ന്തി യഥാ സിയാതി "അബുദ്ധ്യത്വാ സ്യാദീനോ"തി (പാ, ൨-൪-൮൨) അബുദ്ധ്യതോ പരസ്സിത്ഥിയമാപ്പച്ചയസ്സാപി ലോപോ വിഹിതോ, തേനാഹ- 'അസങ്ഖ്യേഹി'ച്ചാദി, തദയുത്തന്തി ആപ്പച്ചയസ്സ ലോപവിധാന മയുത്തംതൃത്ഥോ. അഥ കേനാത്ര ആപ്പച്ചയോ വിധീയതേ യേനാസ്സാപി ലോപോ- നുസാസീയതേ "ഇത്ഥിയമത്വാ"തി (൩-൨൬) ചേ നേതദത്ഥി, ഇത്ഥിയമാപ്പച്ചയസ്സ വിധാനതോ-സങ്ഖ്യാനഞ്ചാലിങ്ഗത്താ, തസ്ഥാ അസങ്ഖ്യേഹി ആപ്പച്ചയസ്സ സമ്ഭവോയേവ നത്ഥീത്യനത്ഥകമാപ്പച്ചയസ്സ ലോപവചനന്തി നാനത്ഥകം ഇത്ഥിയന്തി (൩-൨൬) ഹി ഗുണിപ്പയാനോ നിദേസോ ഇത്ഥത്തവതി ആപ്പച്ചയാദയോ വിധീയതേ 'തസ്സം സാലായ (മിച്ഛേ തസ്ഥിം പദത്ഥേ) തത്രേ'തി അസങ്ഖ്യമിദമിത്ഥത്തവതി വത്തതേ, തസ്ഥാ സിയായേ വേതസ്ഥാ ആപ്പച്ചയോത്യവസ്സമാപ്പച്ചയസ്സ ലോപോ വിധേയുത്താതി യോ മത്തേതേ, തമ്പതി ആഹ-'യദീപി'ച്ചാദി, വിസേസാഭിധാനാത്യുപഗമേ വത്ത മാനോയമസങ്ഖ്യസമുദായോ'നിദേസോ വത്തതേ'തി ചോഭയമിക്ഖതേ, ഇത്ഥിയന്തി നിദേസസ്സ ഗുണിപ്പയാനത്തം സാധേതും 'ഇത്ഥത്തവതി ഹി ആപ്പച്ചയാദയോ'തിആഹ, തത്രേതീമസ്സാസങ്ഖ്യസ്സ സാലായം വത്തനതോ ആഹ- 'ഇത്ഥത്തവതി ചാ'തി, അയമ്പസിദ്ധിരൂപേന ന വത്തതേതി സമ്ബന്ധോ, യദി അയമ്പസിദ്ധിരൂപേന വത്തതേ, കൂതോ ചരഹി ഇത്ഥത്താവസായോത്യാഹ-

‘ഇത്ഥത്താവസായോ’ച്ചാദി. ഇദാനി ജിനിന്ദബുദ്ധിവാചനമാനീയ തസ്താ യുത്തത്തമുബ്ഭാവയിരുമാഹ- ‘യോപ്യാഹി’ച്ചാദി, യദീപിച്ചാദി ജിനിന്ദബുദ്ധിവാചനം, തസ്താതി ഇത്ഥത്തസ്സ, പദത്ഥോ ച ഇത്ഥത്തം സിയാതി യോപ്യാഹേതി സമ്ബന്ധോ, ഗമ്മമാനത്ഥത്താ ഇതിസദ്വാപ്തയോഗോ, തസ്തായുത്തന്തി തസ്സേവം വാദിനോ ജിനിന്ദബുദ്ധിനോ വാചനമയുത്തന്ത്യത്ഥോ, കുതോച്ചാഹ- ‘ഏവം ഹി’ച്ചാദി, യദി ഇത്ഥത്തസ്സ വാക്യത്ഥതാ ഇത്ഥിപ്പച്ചയനിവത്തികതാ, ഏവം സതി സാലായമിച്ചാദിസദ്വന്തരാപേക്ഖാ ഇത്ഥത്തപ്പതീതി തത്രേത്യാദീസു സിയാതി അത്ഥോ, നേവ തഥാ പതീയതീതി ഭാവോ, വുത്തമേവത്ഥം ഘടയിരുമാഹ- ‘തഥാഹി’ച്ചാദി, അവിദുസുഅയന്തി ദിട്ഠന്തോ പത്താസോ, അവിദുസു അയന്തി ഉഭയത്രാപ്യത്രേകവാചനസിസ്സ നിവത്തിയാ കതം യമേകത്തം, തം സദ്വന്തരാദ്യനപേക്ഖമേവ പതീയതേത്യത്ഥോ, ഇത്ഥത്ത വുത്തിനാ സാലാദിസദ്വേന സാമാനാധികരണ്യം തത്രേത്യേതസ്സാതി ഏതാവതാ ആപ്പച്ചയോ ഉപ്പജ്ജതീതി ച ന സക്കാ വത്തുന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ-‘സമാനാധികരണത്തമ്പി’ച്ചാദി, സമാനാധികരണത്തമ്പിതി (ഇത്ഥി) വുത്തിനാ സാലാദിസദ്വേന സാമാനാധികരണ്യമ്പി, ആപ്പച്ചയാദീനം നാങ്ഗന്തി സമ്ബന്ധോ.

൧൧൯. ഏക

ഏവാതി അനുവത്തതേഏവ, ഏകോത്ഥോ യസ്സ പകത്യാദിസമുദായസ്സ സോ ഏകത്ഥോ ‘അസ്സ ചേകത്ഥസദ്വസ്സ പവത്തിനിമിത്തം ഞ്ഞാദി വിധാനന്ത്യാഹ- ‘ഏകത്ഥതാ ഞ്ഞാദിവിധാന’ന്തി, ഞ്ഞാദിവുത്തിയന്തി വത്തനം വുത്തി ഞ്ഞാദീനം വുത്തി, ഞ്ഞാദിവിധാനേ സതിത്യത്ഥോ, സമാസതോതി സമാസിതാ, തേനേവാതി “ദിസ്സന്തന്തേപി പച്ചയാ”തി (൪-൧൨൦) സുത്തേനേവ.

൧൨൦. പുബ്ബ

യദാ ചാത്രാധിസദ്വപ്തയോഗോ തദാ തേനേവ വിഭത്യത്ഥസ്സ വുത്തത്താ ന സത്തമീ പയുജ്ജതേ, യദാ സത്തമീ, ന തദാധിസദ്വോ, തേനാ സകപദേനേവ വിഗ്ഗഹോ ഏവം ദസ്സനീയോതി ആഹ- ‘ഇത്ഥിസു കഥാ പവത്താ’തി, ഇത്ഥിസദ്വതോ സത്തമീഭവനേ കാരണമാഹ- ‘തംസമാനാധികരണത്താ’തി, തേന അധിസദ്വേന സമാനത്ഥത്താതി അത്ഥോ.

൧൨൧. നാതോ

സോ ച അമാദേസോ, ആദേസസ്സേവാതി അംആദേസസ്സേവ, അപഞ്ചമിയാതി പഞ്ചമിം വജ്ജേത്വാ. അത്തത്ര വിധിയമാനോ-യമമാദേസോ പഞ്ചമിയമ്പടിസിദ്ധത്താ പഞ്ചമിയാ പടിസേധേന സയമ്പി പടിസിദ്ധോ നാമ ഹോതീത്യാഹ ‘ആദേസസ്സേവായം പടിസേധോ’തി, ലോപപടിസേധസ്സ ‘നാതോ’തി പുബ്ബവാക്യേന വുത്തസ്സ അയമ്പടിസേധോ നേതി സമ്ബന്ധോ, അഥ കഥമിദമപഞ്ചമ്യാത്യമാദേസേനേവാതിസമ്ബന്ധതി ന ലോപ പടിസേധേനാതി പരിഭാസമാഹ-‘അനന്തരസ്സ വിധി വാ ഹോതി പടിസേധോ വാ’തി, ഏത്ഥ അന്തരസദ്വസ്സാനേകത്ഥത്തേപിഹാന്തരാളവാചിതി ന വിജ്ജതേ അന്തരമ്മജ്ജ്ഞമസ്സേത്യനന്തരോ, അന്തരാളമത്തപടിസേധേ പയോജനം നത്ഥിത്യന്തരാളഗതസ്സ വിധിനോ പടിസേധസ്സ ചാഭാവാനന്തരോത്യുപ ചരീയതേ അനന്തരാ ഗാമാത്യാദി വിധ, ദിട്ഠന്തേ പന മജ്ജന്തസ്സ ന വിജ്ജതേ-ന്തര മേസന്തി വിഗ്ഗഹേ സുത്തേപ്യനന്തരസ്സ വിധാനന്തരസ്സാപി ദിട്ഠത്താ ദിന്നമേകോപ്യനന്തരോത്യുച്ചതേ, തേനേവാനന്തരസ്സാതി പരിഭാസായമേക വാചനം,

ഇതിസദോ ഇദമത്ഥേ, ഇതി ഇമായ പരിഭാസായാദേസേനാഭിസമ്ബന്ധതീത്യത്ഥോ, തേനാതി യഥാവുത്തപരിഭാസായ വസേന, യേന കാരണേനാദേസേനാഭിസമ്ബന്ധതി തേനാത്യത്ഥോ, അലോപോതി ലോപ പടിസേയോ, സാമത്ഥിയാലദ്ധന്തി ദിന്നമത്ഥാനം വിധാനായ ഭേ വാക്യാനി ഭവന്തി, തത്ര 'നാതോ'തിദം പടിസേധവിധായകമേകം വാക്യം, 'അമപഞ്ചമിയാ'തി ദുതിയമമാദേസസ്സ, തത്രാപഞ്ചമിയാത്യാദേസേനേവാതി സമ്ബന്ധതി, വുത്തവിധാനാ ന ലോപപടിസേയേന, തമാസത്യമപഞ്ചമിയാതിദം വാക്യം യദി ന വിസേസത്ഥമാലമ്ബതേ തമന്തരേനാനുപപത്തിതോ-ഞ്ഞമാ കിന്ത്യനേനാത്ഥബലേന ലദ്ധന്തി അത്ഥോ, അലോപോതി ജോതേതീതി സമ്ബന്ധോ, വാക്യഭേദേന വിവരണം കരം, ന ഏകവാക്യത്തേനാതി ബൃതിരേകോ ഏകവാക്യതായത്ത്ഹി കാരിയ ദയസ്സപി പഞ്ചമിയമ്പടിസേയോ സിയാ 'പഞ്ചമിം വജ്ജേത്ഥാ തം കാരിയദയം വേദിതബ്ബ'ന്തി, യദിപി സിദ്ധാതി സമ്ബന്ധോ, യേന നാപ്പത്തിയാത്യനേന "യേന നാപ്പത്തേ വിധിരാശ്ഭതേ, തസ്സ ബാധനമ്ഭവതി"തി മമ്പരിഭാസമുപലക്ഖേതി, കിമത്ഥമിഹായം പരിഭാസാ പഠ്യതേ ഇഹ സത്ഥേ- പവാദാ ഉസ്സഗ്ഗേ ബാധന്തേതി നിയമോ, തത്ര ചുസ്സഗ്ഗാ ദുവിധാ നിയതപ്പത്തയോ അനിയതപ്പത്തയോ ചേതി, യേ സബ്ബത്ഥാപവാദവിസയമ്പവിസന്തി, തേ നിയതപ്പത്തയോ വുച്ചന്തേ, യേ കചിദേവാപവാദവിസയമവഗാഹന്തേ, തേ അനിയതപ്പത്തയോ വുച്ചന്തേ, ഏവം ദുവിധേസുസ്സഗ്ഗേസു യേ-നിയതപ്പത്തയോ, തേസമേവ ബാധനമിച്ഛീയതേ, ന നിയതികാനം, തേന തപ്പദസ്സനത്ഥമയമ്പരിഭാസാ പഠ്യതേതി, യേനേത്യുസ്സഗ്ഗസ്സ നിദദേസോ, നേതി പടിസേധവാചി നിപാതോ, അപ്പത്തേ അസമ്ഘൂട്ഠേ വിസയേ ഇത്യജ്ജ്യാഹാരിയം, യേന ഉസ്സഗ്ഗേന നാപ്പത്തേ പത്തേഏവ സമ്ഘൂട്ഠേഏവ വിസയേത്യത്ഥോ... 'ഭേ പടിസേധാ പാകതമത്ഥം ഗമേന്തി'തി കത്ഥാ, വിധീയതീതി, പടിസേയോ വിധാനഞ്ച, ആരബ്ഭതേ വിധീ

യതേ പഠ്യതേത്യത്ഥോ, അനേനാപവാദവിധിന്ദസ്സേതി, തസ്സേതി ആദോയേനേതി നിദിട്ഠസ്സഉസ്സഗ്ഗസ്സബാധനമ്ഭവത്യപവാദേന, യേന തപ്പത്തേ വിസയേ ആരബ്ഭതേ തസ്സ ബാധനം ന ഭവതീത്യത്ഥോ, കുതോതി ചേ അനവകാസത്താ, തമാഹി യദി ഉസ്സഗ്ഗേന സബ്ബോ വിസയോ ഗഹിതോ സിയാ, കോ-പവാദസ്സഅഞ്ഞോ വിസയോ സിയാ, തസ്മാ അനവകാസത്താ (ന) അപ (വാദേ) പന തസ്സ ബാധനമ്ഭവതീത്യവസേയം, യേന തുസ്സഗ്ഗേന കോചി ദേവാപവാദവിസയോ- നുപ്പത്തോസിയാ, നസബ്ബോ, തമ്പതി സാവകാ സത്താ തമ്ബാധതേതി വുത്തം ഹോതി, 'പഞ്ചപൂലിമാനയേ'ത്യത്ര പഞ്ചന്നം പൂലാനം സമാഹാരോതി വിസേസനസമാസോ "നദാദിതോവീ" (൩-൨൭) സമാഹാരണം സമാഹാരോതി സമാഹാരസ്സപി ഭാവരുപത്താ ആഹ 'ഭാവപ്പധാനത്തേപീ'തി, ഗുണഭൂതദബ്ബാനി പൂലാനി.

൧൨൫. ഇമ

സുത്തേ അനിത്ഥിയന്തി കിമത്ഥിയ (മന്നേന) പടിസേധവചനേന, യതോ ഇമസ്സേത്ഥേവാനിത്ഥിലിങ്ഗേന നിദദേസോതി മനസിക്ത്വാ ആഹ- നാമഗ്ഗഹണേ'ഇച്ചാദി, "നാമഗ്ഗഹണേ ലിങ്ഗവിസിട്ഠസ്സാപി ഗഹണ"ന്തി പരിഭാസായം, തത്ഥ ലിങ്ഗേന സുത്തേ നിദിട്ഠതോ അഞ്ഞേന കേനചി വിസിട്ഠം നാമം ലിങ്ഗവിസിട്ഠം, തസ്സ, യത്ഥ സദുസാമഞ്ഞേസന്നിസ്സയനം, തത്ഥ നാമഗ്ഗഹണേ സതിലിങ്ഗവിസിട്ഠസ്സാപി ഗഹണം ഹോതി... സാമഞ്ഞേ സബ്ബവിസേസാനുപ്പവേ സതോത്യധിപ്പായോ, ഇദമേവാതി അനിത്ഥിയന്തി

വചനമേവ, ഞാപകന്തി പത്തി പുണ്യകോ പടിസേയോ, സോ ഇത്ഥിയിവത്തിയം സതി അനിത്ഥിയിന്തി കതോ സിയാതി അനിത്ഥിയിന്തി പടിസേയവചനമേവേമം പരിഭാസം ഞാപേതീതി അത്ഥോ, ഇമിനാ ഇമിസ്സാ പരിഭാസായ സാമത്ഥിയലദ്ധതം ദസ്സേതി.

൧൨൭. സിമ്ഹ

അനപുംസകസ്സാതി പരിയുദാസോതി അനപുംസകസ്സാതി ഏതഥ നത്സദസ്സ പരിയുദാസോ-ത്ഥോത്യത്ഥോ.

൧൨൯. മസ്സാ

തന്നേതിആദിനാ കത്ഥചി പരിഭാസാവതിരനിച്ഛാതി സുചേതി.

൧൩൦. കേവാ

ഹോതു സിതോ-ഞ്ഞത്രകേ സതി സാദേസോ, സിമ്ഹി തു കപ്പച്ചയാ പഠമേവ കതോ മസ്സ സാദേസോതി തപ്പച്ചയേ സതി 'കേവാ'തി കിം സാമഞ്ഞേന സാദേസവിധാനേനേ ത്യാസകിയ സുത്തസ്സ സാമഞ്ഞ വിധാനേ ഫലം ദസ്സേതും 'കേനേകത്ഥതായം'ത്യാദിമാഹ, കേനേകത്ഥതായന്തി കപ്പച്ചയേന സഹ ണാദിവുത്തിയം, പുണ്യഭാഗസ്സാതി അസുഭാഗസ്സ പദത്താഭാവതി "ഏകത്ഥതായാ"തി (൨-൧൧൯) വിഭത്തിയാ പദത്തസാധികായാപഗമേന പദത്താഭാവം, പദസഞ്ചാരനിബന്ധനോതി പദ സിദ്ധി ഹേതുകോ, "നിമിത്താഭാവേ നേമിത്തികസ്സാപ്യഭാവോ"തി ഞായസ്സായമത്ഥോ "നിമിത്തം കാരണം ഹേതുത്യനത്ഥന്തരം, നിമിത്തസ്സ അഭാവോ നിമിത്താഭാവോ, തസ്മിം നിമിത്താഭാവേ ഹേതുവിനാസേത്യത്ഥോ, നിമിത്താ ആഗതോ നേമിത്തികോ, ഫലഭൂതോ ധമ്മോ, നിമിത്തേ ഭാവോ വാ നേമിത്തികോ, നിമിത്തസ്സാഭാവേ തം ഹേതുതോ പവത്തസ്സ നേമിത്തികസ്സ ഫലസ്സാപ്യഭാവോ ഭവതീ"തി, തഥാഹി ഛത്തനിമിത്തഛായാ ഛത്താപായേന ഭവതി, പദീപനിമിത്തദസ്സനം പദീപാപായേ ന ഭാതി, തഥേഹാപി നിമിത്തതോ പവത്താനം നിമിത്താഭാവേ അഭാവോയേവ യുത്തി മാതി മഞ്ഞേതേ, അഞ്ഞത്രചാതി സിതോ അഞ്ഞത്ര ച.

൧൩൧. തത

ത്യഏതാനം തകാരസ്സ പരിച്ഛാഗായ 'തതസ്സാ'തി വുത്തം.

൧൩൨. സ

ഇമിസ്സായാത്യാദിസു "സ്സം സ്സാ സ്സായേ"ത്യാദിനാ (൨-൫൨) ഇ, "തദാദേസോ തേ വിയ ഹോന്തീ"തി പരിഭാസതോ സാദ്യാദേസീനം ഗഹണാസ്സായാദേസാദീനം ഗഹണസമ്ഭവേപി കിം സ്സായാദിഗ്ഗഹണേ ന സുത്തഗുരുകരണേന ത്യാസകിയ'സ്സായാദിഗ്ഗഹണ'മിച്ഛാദി, വുത്തി ഗണ്മോ വുത്തോതി ദസ്സേതുമാഹ-'നനു ചേ'ത്യാദി, സസ്മാദികം 'സസ്മാസ്മിന്നനാസിമസ്സ ചാ'തി വത്തഞ്ചം, നമാദീനവി വിധിഗ്ഗഹണായ [\[നാദീനമ്പിഗ്ഗഹായ \(പോത്ഥകേ\)\]](#), തസ്സാ

ദേസിനോ ആദേസോ തദാദേസോ, തസ്സ, തസ്സ ആദേസിനോ ഗഹണം തഗ്ഗഹണം, തേന.

മുൻ. ദുതി

അഞ്ഞമാതി ഗുരുനിദ്രേസമകത്വാ അഞ്ഞേന ലഹുപ്തകാരേണ നിദ്രിസനേ സതി, ഏകവിഭത്തിനിദ്രിട്ഠത്താതി 'ദുതിയായോസ്സാ'തി ഏകവിഭത്തിയാ നിദ്രിട്ഠത്താ, അഞ്ഞമാതിആദിനാ നേകദേശോതിവചനപരിയന്തേനേതേന 'ന
തേകവിഭത്തിയുത്താന'ന്തി പരിഭാസേകദേശസ്സ അധിപ്പായോ പകാസിതോതി
ഞാതബ്ബം, ഏതദേവാനുവത്തതീത്യനേന തു "ഏകയോഗ നിദ്രിട്ഠാനവേകദേശോ-
നുവത്തതേ"തിമസ്സ, ഏകവിഭത്തിയുത്താനം ഏകദേശോ നാനുവത്തതേതി
യോജനാ പരിഭാസായം, ഞാപേതീതി പുബ്ബേ വിയ സാമത്ഥിയേന ഞാപേതി.

മുൻ. നാഞ്ഞം

അപ്പധാനപ്പടിസേയതോ സബ്ബാദീനം തദന്തവിധിനാ ഭവിതബ്ബം, അഞ്ഞമാ ഹി
സബ്ബാദിഗൃഹണേ കോ പസങ്ഗോ പിയസബ്ബാദീനം, യതോ അപ്പധാനപ്പടിസേയോ,
കരീയതേ തേന പരമസബ്ബേഇച്ചാദി ഹോതീതി
ദസ്സേതുമാഹ-'അപ്പധാനപ്പടിസേയോ'ഇച്ചാദി.

മുൻ. തതി

യത്ഥാതി യസ്ഥിം കത്തരി കരണേ വാ, കത്തരി
തതിയാസിദ്ധിമാഹ-'കരോതി'ച്ചാദി, കരോതിമ്ഹി കരയാതുമ്ഹി ഗമ്മമാനേ,
മാസേന കതാതി പാഠേന ഭവിതബ്ബം... മാസേന കതാനം പുബ്ബാനന്തി
വത്തബ്ബത്താ, പുബ്ബഭാവേതി പുബ്ബഭവനേ മാസസ്സ കരണത്തം, ഏതമ തു മാസേന
കരണഭൂതേന പുബ്ബഭൂതാനന്തി അത്ഥോ, തേനേവേത്ഥാപി ഭവന്തീതി പാഠേന
ഭവിതബ്ബം.

മുൻ. ചത്ഥ

ചസ്സ അത്ഥോ ചത്ഥോ, സോയേവാതി ഏതമ സമാസസ്സ പരാമാസോ, ചത്ഥോ
ഏതമ സമ്ഭവതി കിന്തു സബ്ബാദി ന ചത്ഥസമാസവിസയോതി പാഠേന
ഭവിതബ്ബം.

മുൻ. മനാ

കിം ബഹുലംവിധാനാ 'വുദ്ധ്യഭാവോ' [ഭാത്ഥാഭാവോ (പഞ്ചികായം)] തി
പാഠേന പയോജനം യേനേ തദത്ഥമേവ "സുമേധാദീനമവുദ്ധി ചേ"തി ഗണപാഠോ
കതോ, ഹേമസദ്ദേന ഹേമമയാനി ഗഹിതാനുഭേദേനത്യാഹ- 'ഹേമമയാനീ'തി,
കപ്പന സദ്ദേന സീസാലങ്കാരജാലാനി ഗയ്ഹന്തി, താനിയേവ വാസസാനി പടാ
തംസരിക്ഖതായ, സകത്ഥേപി യമാഗമമ്ഭവന്തീതി സമ്ബന്ധോ, ബാണാദീസു
അഭിയേയ്യേസു മനാദീസു ന പട്ഠിയന്തീതി യോജനാ, ബാണാദീസുതി ബാണ
സദക്ഖയാദീസു, അഹസദ്ദസ്സ മനാദികാരിയാസമ്ഭവാ അഹസദ്ദോ മനാദീസു ന
ദട്ഠഞ്ചോ, രഹസീതി നിപാതത്താ ഇകാരസ്സ ച അസബ്ഭവാ രഹസദ്ദോ ച
മനാദീസു ന ദട്ഠഞ്ചോതി സജ്ജയാഹാരോ സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ, ഇകാരസ്സ
കച്ചായനേ സ്ഥിനോ കരീയമാനസ്സ ഇകാരാദേശസ്സ ച, രഹതിസദ്ദസ്സ നിപാതത്തം
സഭാവതോ പകാസേതും 'രഹസീത്യാദി'മാഹ, രഹോസദ്ദേതി ഏതമ രഹസദ്ദോതി
പാഠോ-വഗന്തബ്ബോ, തേനാതി യേന അഹസദ്ദസ്സ മനാദികാരിയാസമ്ഭവാ
രഹസീതിച നിപാതോ, തേന, ഇഹമനാദീസു.

൧൪൬. ഭവ

ഗേതി ഗസഞ്ഞേ പരേ, കുതോ-നൂഇച്ചാദോ ഭോ'ഇതി ബഹുവചനന്തോ നിപാതോ, തമാസതി 'തയോജനാ'തി യുജ്ജതി, തഞ്ച നിപാതത്തം സമത്വേതീതി [\[നിപാതമത്തേതി\]](#) ദസ്സേതുമാഹ- 'ബഹുത്തേ'ച്ചാദി.

൧൪൮. നസ്സം

സത്തമ്യന്തം ഭവതീതി സേസോ, നനുചന്തസ്സാതി വുത്തേ ന്തനുപ്പച്ചയോവാവസീയതി, ന തദന്തവിധീതി [\[ന്തനുപ്പച്ചയോവ നാവസീയതി, തദന്തവിധിപീതി പാഠേ ഭവിതഞ്ച\]](#) ആഹ- 'ന്തപ്പച്ചയ സ്സേവേ'ച്ചാദി, സുതത്താതി സോതവിത്താണേന ഗഹിതത്താ പച്ചക്ഖത്താതി വുത്തം ഹോതി, അനുമിതസ്സ "വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സാ"തി (൧-൨൬) ലിങ്ഗതോ തദന്തസങ്ഖാത അത്ഥദസ്സനസങ്ഖാതഅനുമാനത്താണേന വിത്താതസ്സാതി അത്ഥോ.

൧൪൯. രാജ

ദള്ഹോ ധമ്മോ ധനു അസ്സ ദള്ഹധമ്മാ. രാജാദീസിമപ്പച്ചയേ പഠിതേ

തദന്തോ പച്ചയഗുഹണ പരിഭാസായ ഗയ്ഹതീ ത്യാഹ- 'ഇമിനാ ഇച്ചാദി.

൧൬൨. ല്തു

പച്ചയഇച്ചാദിനാ "പച്ചയഗുഹണേ യസ്മാ സോ വിഹിതോ തദാദിനോ തദന്തസ്സ ച ഗഹണ"ന്തി ഞായം ദസ്സേതി, തത്ഥ യതോ വിഹിതോ തം വിനാ ന ഭവതി പച്ചയോത്യന്തേന ഞായേന പത്തോയേവാത്ഥോ ആഖ്യായതേ 'പച്ചയഗുഹണേ യസ്മാ സോ വിഹിതോ, തദാദിനോ ഗഹണ'ന്തി, "വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സേ"തി തദന്തഗുഹണംത്യാഖ്യായതേ 'തദന്തസ്സ ച ഗഹണ'ന്തി, സോ പകതിവിസേസോ ആദി യസ്സ സമുദായസ്സ സോ തദാദി, സോ പച്ചയോ-ന്തേ യസ്സ സമുദായസ്സ സോ തദന്തോ, താദിസസ്സ തദാദിതദന്തസമുദായവിസേസസ്സ ഗഹണം, ന തു തദന്തമത്തസ്സേത്യത്ഥോ, ഇഹ തു തദന്തഗുഹണമേവാനുരൂപന്തി' ദസ്സേതുമാഹ-"കത്തരി ല്തുണകാ"തി ഇമിനാ ത്യാദി, തദാദിതദന്ത സമുദായസ്സ തു ഗഹണേ ഫലം 'ബൃജിഗിസീ'തിആദീസു ദട്ഠഞ്ച, തഞ്ച "തുംസ്മാ ലോപോചിച്ഛായം തേ"തി (൫-൪) സുത്തേ സയമേവ വക്ഖതി.

൧൬൫. സലോ

കച്ചായനേ "സകമന്ധാതാദീനഞ്ചേ"തി (൨-൩-൪൪) സുത്തിതം, സോപി ല്തപന്തോയേവാത്യഭിമതസിദ്ധീതി ദസ്സേതും വുത്തിയമുദാഹടംത്യാഹ- 'സകമന്ധാതു'ഇച്ചാദി, ല്തപന്തോ മന്ധാതുസദ്ദോ അത്ഥീതി 'സകമന്ധാതു' സദ്ദോപി ല്തപന്തോതി സജ്ജ്യാഹാരോ പദസമ്ബന്ധോ ദട്ഠഞ്ചോ, തതോപീതി ന കേവലം കത്തുതോവ, മന്ധാതുസദ്ദസ്സ ല്തപന്തതം സായേത്ഥാ സകമന്ധാതുസദ്ദബ്ബിപാദേതും 'സഞ്ചേസ'ന്തിആദിമാഹ.

൧൬൯. ടപ

സങ്ഖ്യാസദ്ദോ യദീപി സങ്ഖ്യാനേ വത്തതേ, തമാപി സങ്ഖ്യാനദാഭരേണീധസങ്ഖ്യേയേ വത്തതീത്യാഹ-'ചുട്ടുസഹി സങ്ഖ്യാഹീ'തി

പാഠേന ഭവിതഞ്ചം, ചുട്ടസസദ്യവചനീയാവ പഞ്ചാദിസഞ്ചയാ, യതോ സഞ്ചയാസദ്യോ നേഹ പരിഗൃഹിതോതി.

ചുട്ട. ദിവാ

ദിവാസതോ സ്ഥിനോ ടിമ്ഹി പുണ്യസരലോപേ ദിവി.

ചുട്ട. യോനം

ദുതിയാഗൃഹണേനാതി 'ദുതിയായോസ്സ നേ വാ'ത്യേവം സുത്ത രചനായം ദുതിയാഗൃഹണേന.

ചുട്ട. നാമ്ഹി

ഏനാദേസസ്സാസമ്ഭവതി നാസ്സ സ്ഥാദേസത്താ.

ചുട്ട. ഗസ്സം

ഉഭയവികല്പോതി സമാസാസമാസപക്വഭവവിധാനം, കച്ചായനവുത്തി കാരസ്സ വിപ്പടിപത്തിമാവീകത്തുമാഹ- 'കച്ചായനേ'ച്ചാദി, ഇത്ഥിപുമനപുംസക സമൂഹോതി ഏത്ഥായത്തേസം സാധനക്കമോ 'ദന്ദാദരടീഹി സമാസേ ഇത്ഥിപുമനപുംസകസമൂഹോ'തി റിതേ "സമാസേ ച വിഭാസാ"തി (൨-൨-൩൫) പുമന്തസ്സ അമാദേസേ "വഗ്ഗന്തം വാ വഗ്ഗേ"തി (൧-൪൨) നിഗൃഹീതസ്സ വഗ്ഗന്തോ.

ചുട്ട. പുമ

കമ്മാദിത്താ ഏനസ്സാപി അഭാവപക്വേതി "നാ സ്സേ നോ"തി (൨-൮൦) കമ്മാദിതോ നാസ്സ ഏനാദേസകരണതോ വുത്തം.

ചുട്ട. ഇമേ

ആദേസോ കമനം, അന്യാദേസോ-നുകമനമിച്ചാഹ- 'അന്യാദേസോ കമിതാനുകമന'മീതി, കമിതസ്സാനുകമനം കമിതാനുകമനം, അനേന ച നേഹ പച്ഛാ ഉച്ചാരണമത്തമന്യാദേസോ, കിഞ്ചരഹി ഏകസ്സാഭിയേയസ്സ പുണ്യസദ്യേന പടിപാദിതസ്സ ദുതിയവതിപാദനമന്യാദേസോതി വദതി, തേനേഹ ന ഭവതി 'ദേവദത്തം ഭോജയ, ഇമഞ്ച യത്തേദത്ത'ന്തി, കേനചി വിസേസന്തരയോഗേന കമിതസ്സാനുകമനം അന്യാദേസോതി സമ്ബന്ധോ. കമമ്പന വിസേസന്തരയോഗോ ഗമ്യതേച്ചാഹ- 'സാമത്ഥിയാ'തി, കേനചി വിസേസേനായോഗേ വുത്തസ്സേവ പുനഞ്ചനാനുപപജ്ജനം സാമത്ഥിയം, തേനേവാഹ- 'അത്തമേ'ച്ചാദി.

ചുട്ട. കിസ്സ

നവിരുജ്ജ്ഞതീതി ഇമിനാ "ഇത്ഥിയമത്ഥാ"തി (൩-൨൩) സാമത്തേന വിധാനതോ സ്വാദ്യന്തമജ്ജേപി ഇത്ഥിയവച്ചയോ നവിരുജ്ജ്ഞതീതി വദതി.

൨൦൪. നമ്ഹി

നനു യമാക്കമം നംവിഭത്തിക്കമേനാപി സമ്ഭവതി, തമാസതി 'ദിനം സദ്യാനം ദേവആദേസാ കമേനേ'ച്ചേവ കസ്ഥാ വുത്തം ത്യാസങ്കിയാഹ 'ന

നംവിഭത്തിക്കമേനാപി'തി. കാരണമാഹ- 'തസ്സാനപേക്ഖിതത്താ'തി, ഇമിനാ നിസ്സയകരണമേകാ സത്ഥിയാ യുത്തീതി ദസ്സേതി, അപേക്ഖിതേ കമം ഭവേയ്യാ ത്യാഹ- 'യദി ഹി'ച്ചാദി, അപേക്ഖിതി യമാക്കമം, ഏവമഞ്ഞതേ "കിഞ്ചാപി ജാതിനിദേസേന ദേപി നം രൂപാനി ഗയ്ഹന്തി, തമാപി 'തിചതുന്ന്'തി വിയ ബൃത്തിനിദേസോവ യമാക്കമോപകാരിയമാനാന, മനുദേസസ്സ തമാ വിഞ്ഞയമാനത്താതി നംസുഇച്ചേവ വദേയ്യ, ന തമാ വുത്തം, തതോ-വസീയതേ 'ന യമാക്കമമേത്ഥാപേക്ഖിത'ന്തി.

൨൦൫. ന്ത

നനു ന്തന്തുനന്തി തദന്താ ഗയ്ഹന്തി പച്ചയഗ്ഗഹണപരിഭാസായ, തമാ സതി കാരിയിത്തേന തദന്താവ ഗയ്ഹന്തി കമം ന്തന്തുയേവാ ത്യാസങ്കിയാഹ- തേയേവേ'ച്ചാദി, പച്ചക്ഖതായാതി [\[സുതമായ-പഞ്ചികാ\]](#) സുതത്താ, ബലവത്താ തേയേവ കാരിയിത്തേന ഗയ്ഹന്തിതി സമ്ബന്ധോ, ന തദന്താ, ദുബ്ബലാതി ബൃതിരേകം വത്ഥാ ദുബ്ബലത്തേ കാരണമാഹ- 'അനുമിതത്താ'തി, അനുമിതത്തം സാധേതുമാഹ- 'അനുമിതാഹി'ച്ചാദി, ഭവിഭത്തിനന്തി പാഠോ യുത്ത തരോ, തസ്സ അന്താദേസേ അകാരേതി സമ്ബന്ധോ.

൨൧൯. യോമ്ഹി

യോമ്ഹിതി സത്തമ്യന്തജാതിനിദേസാ ലബ്ഭിമാനത്ഥവസേന 'പച്ചേക'ന്തി വുത്തിയം വുത്തം, തേനേവാഹ പഞ്ചികായം- 'കമമിദമവസീയതേ യോമ്ഹിതി നിദേസാ'തി, തസ്സദാനി അത്ഥമ്പകാസേതും 'പച്ചേകന്തി ഏകേകസ്ഥി'ന്തിആദി വുത്തം. ഏകേകസ്ഥിം യോമ്ഹി ദിന്നം ആദേസാനം സമ്ഭവാ ആദേസീനമ്പി ബഹുത്തസമ്ഭവോതി സുത്തേ 'ദിന്ന'ന്തി ബഹുവചനനിദേസോ, വുത്തിയമ്പന പച്ചേകം യോമ്ഹി പച്ചേകം ദിസദ്ദസമ്ഭവാ 'ദിസ്സാ'തി വുത്തം, ദുതിയായമ്പി ദുവേ ദേ.

൨൨൮. നാസ്മാ

പകതവസേനാതി തുമ്ഹാമ്ഹാനമാദേസാനമധികതവസേന, കമമനതിക്കമ്മ ന ഭവന്തിതി സമ്ബന്ധോ.

൨൩൦. ചംവാ

കച്ചായനാചരിയോ തുമ്ഹാമ്ഹേഹി പരായ ചതുത്ഥി ഛരട്ഠി സവിഭത്തിയാ "സസ്സം"തി (൨-൩-൩) സുത്തേന അമാദേസം വിധായ 'തുമ്ഹം അമ്ഹ'ന്തി ബഹുവചനരൂപാനി സാധേതി... ഏകസ്ഥിമ്പി അത്തനി ഗുരുആദികേ ച ഗാരവ വസേന ബഹുവചനരൂപദസ്സനതോതി ദസ്സേതുമാഹ-തുമ്ഹം അമ്ഹ'ന്തിആദി, തസ്സായുത്തത്താ 'തമയുത്ത'ന്തി വത്ഥാ അയുത്തതം സാധേതി 'ഏവം ഹി'ച്ചാദിനാ, ഇമസ്ഥിമ്പന സത്ഥേ ഏകസ്ഥിമ്പി സബ്ബമാ ബഹുവചന രൂപസാധനക്കമം ദസ്സേതും 'ഇധ പനാ'തിആദിമാരദ്ധം.

൨൩൨. അപാ

നേനാതി നകാരേന, പദസത്താവിധായ കവചനാഭാവേപീതി പാണിനി യാനമിവ സ്യാദിത്യാദ്യന്താനം പദസത്താവിധായകസ്സ സുത്തസ്സ അഭാവേപി, അന്യത്ഥവസേന പദന്തി ഗയ്ഹമാനേ അതിപ്പസങ്ഗോപി സിയാതി

ആഹ-‘രുള് ഹിയാവാതിപ്പസങ്ഗാ ഭാവോ’തി, ആഖ്യാതം സാബ്ധയകാരക വിസേസനം വാക്യന്തി കേചി, ഏകാഖ്യാതികം വാക്യന്ത്യപരേ, തം സബ്ധം ഏകതോ സങ്ഗഹേത്യാ ‘പദസമൂഹോ വാക്യ’ന്തി വൃത്തീകാരേണ വൃത്തന്തി ദസ്സേതുമഹ- ‘സാബ്ധയേ’ച്ചാദി, ആഖ്യാതം ത്യാദ്യന്തമാഹു, അബ്ധയമസങ്ഖ്യം, ആഖ്യാതം സാബ്ധയം സകാരകം സവിസേസനഞ്ച വാക്യേസന്തം ഭവതീത്യന്തോ, വിസേസനന്തി കാരകവിസേസനസ്സ കിരിയാ വിസേസനസ്സ ച സാമന്തേന ഗഹണം, സാബ്ധയം-സദ്ധിം വചതി, സകാരകം ഓദനം പചതി ദേവദന്തോ പചതി, സകാരകവിസേസനം-മുദും വിസദമോദനവചതി, ദസ്സനീയോ ദേവദന്തോ പചതി, സകിരിയാവിസേസനം- മുദും പചതി, മദം പചതി, പദസമൂഹോ വാക്യന്തി വൃത്തേ അയമ്പി അധിപ്പായവിസേസോവസീയതീതി വത്തുമാഹ- വത്തു’മിച്ചാദി, യഥേച്ചാദിനാ അനേകാഖ്യാതി കമ്പി ഗുണപ്പയാനഭാവേ നോപകാരതോ വാക്യമേകമഭവതി... പദ സമൂഹോ വാക്യന്തി വൃത്തത്താതി വദതി, യഥാ വാക്യനാനത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇഹാപീതി വത്തുമിച്ഛിതത്വേത്യാദോപി.

൨൩൩. യോനം

ഹിഗൃഹണേ പഞ്ചമീഹിസ്സാപി ഗഹണമഭവേയ്യാതി സുത്തേ ‘അപഞ്ചമ്യ’തി വൃത്തം, തുമ്പേഹി പുണ്ണം പസുതം അനപ്പകന്തി ഗാമാപാദേ തുമ്പേഹിതിആദിസു തത്താ ന വോആദേസോ, തുമ്പേ തിട്ഠമ നഗരേതി പുബ്ബവാക്യതോ വാക്യന്തരത്താ ഏകവാക്യതാ നത്ഥി, തുമ്പേ വിയ ദിയ ദിസ്സന്തി അമ്പേ വിയ ദിസ്സന്തിതി വിഗ്ഗയ്ഹ ‘ദിസ-പേക്ഖണ്ണേ’ ഇച്ചസ്ഥാ “സമാനത്തഭവന്തയാദി തൂപമാനാ ദിസാ കമ്മേ രീരിക്ഖകാ”തി (൫-൪൩) കപ്പച്ചയേ “നതേ കാനുബന്ധനാഗമേസു”തി (൫-൮൫) ഏത്താഭാവേ “സ്യാദിസ്യാദിനേകത്ഥ”ന്തി (൩-൧) സമാസേ ച ‘ഏകത്ഥതായം’തി (൨-൧൧൯) വിഭത്തിലോപേ ച “സബ്ബാദീനമാ”തി (൩-൮൬) ആ ‘തുമ്പഹാദിസാന’മിച്ചാദി.

൨൩൫. അന്ധാ

പച്ഛാ ആദേസോ അന്ധാദേസോതി ഗഹിതേ കമിതാനുകുലനന്തി കഥം ഞായതിതി ആഹ- ‘പച്ഛാ കഥനഞ്ച കമിതാപേക്ഖന്തി കത്യാ’തി.

൨൩൬. സപു

സഹ വിജ്ജമാനോ പുബ്ബോ യസ്സ സോ സപുബ്ബോ.

൨൩൭. നച

അപരമ്പരയോഗപ്പതിപത്യത്ഥന്തി ‘ഗാമനഗരാനം ചേനാ’തിആദിനാ വൃത്തസ്സ പരമ്പരയോഗസ്സ അഗൃഹണത്ഥം.

൨൪൦. നസാ

ജടാ അസ്സ അത്ഥീതി ജടിലോ, സോവ ജടിലകോ, ജടിലകാതി ഏകത്വേ നിദസ്സിതവിസേസവചനം, മാണവകാതി വിയ ന സാമന്തവചനം, അസന്തേ സമ്പത്തേതി ഇദം “ആമന്തണം പുബ്ബമസന്തം വാ”തി (൨-൨൩൯) സുത്തസ്സ സാമന്തത്താ വൃത്തം, സാമന്തവചനസ്സ പടിസേയോതി ഇമിനാ വിസേസവചനേ ജടിലകഇച്ചത്ര ‘ആമന്തണം പുബ്ബമസന്തം വാ’തീമസ്സ പത്തിന്ദസ്സേതി,

ദേവദത്താദിസാമന്തവചനേതി ദേവദത്തോ ദേവദത്തസദോ ആദി യസ്സ, തഞ്ച
തം സാമന്തവചനഞ്ച, തസ്മിം ദേവദത്താദിസാമന്തവചനേ മാണവകേ
മാണവകസദേ പരഭൂതേ സതി, ഉഭിന്നന്വി അസത്തേതി ഇമിനാ ഇദം ദീപേതി
“ദേവദത്താതി വിസേസവചനത്താ പടിസേധാഭാവാ പുഞ്ചപരാമുഭിന്നന്വി
“ആമന്തം പുഞ്ചമസന്തം വാ”തീദം പപ്പോതീ”തി.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

ദുതിയകണ്ഡവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

൩. തതീയകണ്ഡവണ്ണനാ

൧. സ്വാദി

യസ്സാതികമാവട്ഠിതസ്സയോആദിഅക്ഖരസമുദായസ്സ, കിന്തന്തി ആഹ-
'ഇദ'മിച്ഛാദി, ഇദന്തി യമാവുത്തം സ്വാദിസമുദായരൂപം, അവയവേന
വിഗൃഹോ സമുദായോ സമാസത്ഥോ, സമുദായേ പവത്താ സദാ
അവയവേസുപി വത്തന്തിതി സ്വാദിസദോ സിആദികേ അവയവേപി വത്തതേ,
വിധിഗൃഹണണായേനാതി "പച്ചയഗൃഹണേ യസ്മാ സ വിഹിതോ തദാദിനോ
തദന്തസ്സ ച ഗഹണ"ന്തി ഞായേന. സ്വാദി അന്തേ യസ്സ തം സ്വാദ്യന്തം. നനു ച
"സ്വാദിസ്വാദിനേകത്വ"ന്തി സാമന്തേന വുച്ഛമാനേ യംകിഞ്ചി സ്വാദ്യന്തം
യേനകേനചി സ്വാദ്യന്തേന സഹേകത്വമീഭാവമരഹതി, തമാഹി യമാ
ഗാമഗതോതിആദോ, തമാ പസ്സ ദേവദന്തേ ഗാമം, ഗതോ യത്തേദന്തോ
ഗുരുകുലന്തി ആദോപി സമാസോ ത്യാസകിയാഹ-'സാമന്തേന വുത്തേപി'ച്ഛാദി,
യസ്സ സ്വാദ്യന്തസ്സയേന സ്വാദ്യന്തേന സമ്ബന്ധോ, തേന സ്വാദ്യന്തേന സഹതം
സ്വാദ്യന്തമേകത്വമഭവതിതി സമ്ബന്ധതോ വിത്തായതി അവസീയതീതി
യസ്സാത്യാദിസ്വത്ഥോ, തമാ ച ഗാമഗതോത്യത്രത്വമീമേസ-
മത്തമത്താപേക്ഖാലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോത്യേകത്വമീഭാവോ,
തതോയേവേത്ഥാഹു-

നിയതം സാധനം സാധ്യേ, ക്രിയാ നിയതസാധനാ;
സന്നിധാനേന മേതേസം [\[ചേമിസ്സാ \(പോത്ഥകേ\)\]](#), നിയമോ-യമ്പകാസതീതി.

അയമേത്ഥ അത്ഥോ "യതോ ഗാമമിച്ഛേതം സാധനം സാധ്യം കിരിയം
തംബുപദേസജാനനയോഗ്യമപേക്ഖതേ ഗതോതി, അതോ സാധനം കാര കം
സാധ്യേ കിരിയായ നിയതം, യതോ ച കിരിയാ സയം സാധനമപേക്ഖതേ
കിം ഗതോതി, അതോ കിരിയാപി നിയതം സാധനമേതിസ്സാതി നിയതസാധനാ
ഹോതി അയം യമാവുത്തോ നിയമോ അത്തമത്താപേക്ഖാവസേന
വത്തമാനോ ഏതേസം സാധ്യസാധനാനം സന്നിധാന മത്തേന അത്തമത്തേതോ
പകാസതീ"തി. പസ്സ ദേവദന്തേ ഗാമം, ഗതോ യത്തേദന്തോ ഗുരുകുലംത്യത്ര തു
ഗാമന്തി സാധനം പസ്സേതി സാധ്യമപേക്ഖതേ, ഗതോതി ഗമനകിരിയാ തു
ഗുരുകുലമപേക്ഖതേ, തതോ ച ഗാമഗതാനം വാക്യന്തരാവയവാനം
നത്ഥേവാപേക്ഖാതി ന ഭവതി സമാസോ, സബ്ബത്ഥേവമുഹനീയം, സമ്ബന്ധോ
ഹി അത്തമത്താപേക്ഖാലക്ഖണോ സമ്ബന്ധന്തരതോ-നവട്ഠിതം
നിവത്തേത്ഥാ വിസേസേ നിവേസേതി, തമാച വുത്തം-

തസ്സ ത്യാകൺവതോ ഭേദേ, യാ പരിപ്ലവമാനതാ;
വിസേസേ തം നിവേസേന്തോ, സമ്ബന്ധോവാവചരിന്ദതീതി.

ഭേദേ വിസേസേ ഗാമന്തേതം സാമന്തം വിസേസാപേക്ഖം 'ഗാമമാസീസതി,
ജഹാതി, ഗതോ'തി, തമാ 'ഗതോ ഗാമം, വനം, ഗുരുകുല'ന്തി
വേവമാകൺവതോ-ഭിലസതോ തസ്സ തു പധാനപദസ്സുപസജ്ജനപദസ്സ ച യാ
പരിപ്ലവമാനതാ അനവട്ഠിതതാ തം വിസേസേ വിസിട്ഠേ സമ്ബന്ധിനി
നിവേസേന്തോ പതിട്ഠപേന്തോ സമ്ബന്ധോവാന്തേകപ്പകാരോ ക്വചി
സാധ്യസാധനഭാവലക്ഖണോ ക്വചി പകതിവികാരഭാവസഭാവോ ക്വചി

സസ്സാമി സമ്ബന്ധരൂപോ അവചരിന്ദതി സമ്ബന്ധന്തരതോ നിവത്തേതിതി അത്ഥോ, യതോ-യമപേക്ഖാ വാക്യകാലേയേവ നിരൂപ്യതേ, തതോ യത്ഥാത്ഥി പദാനമപേക്ഖാ, തത്ഥ സമാസാവഗമോ, യത്ര തു നത്ഥി, തത്ര ന ഭവതീത്യനുപദിട്ഠോ വിസയവിഭാഗോ ഞായത്തേതി ഭാവോ, ബാലേ അബുധേതു നിസ്സായ വിചിത്തോ സമാസവിധാനലോപാദിനാനേകപ്പകാരോ പടിപത്തിയാ സാധുസദുപരിജാനനത്ഥമുപായോ സമ്ഭവതി, പരമത്ഥതോ തു സദുന്തരത്താ അച്ചന്തം [\[അത്തേത്തം\]](#) വാക്യസമാസാനം ഭേദോ, ന ഹി വാക്യേ ദിട്ഠപദാനി സമാസേ സന്തി, തഥാ ച വുത്തം-

ബാലേ നിസ്സായുപായോ-യം, വിചിത്തോ പടിപത്തിയാ;
ഭേദോ വാക്യസമാസാനം, ചുന്തം [\[ത്തേത്തം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) സദുന്തരം യതോതി.

അതോയേവാതി യതോ സാമഞ്ജേന വുത്തേപിയസ്സയേന സമ്ബന്ധോന്തേന സഹ തദേകത്ഥമ്ഭവതീതി സമ്ബന്ധതോ വിഞ്ഠായതീതി നാനിട്ഠം കിഞ്ചിപിഹ ഹോതി, അതോയേവ ഹേതുതോതി അത്ഥോ. ബുപേക്ഖാ സാമത്ഥിയപരിഗൃഹായേതി പദാനമഞ്ജേത്താക്കഞ്ചാ ബുപേക്ഖാ, സാവ സാ മത്ഥിയം, തസ്സ പരിഗൃഹായ. സമത്ഥവചനം ന കത്തന്തി പാണിനിയേഹി വിയ “സമത്ഥോ പദവിധി”തി (പാ, ൨-൧-൧) സമത്ഥവചനം ന കതം. സമത്ഥോ പദ വിധിതി പരിഭാസായമയമത്ഥോ “വിധിയതേ [\[വിധിയതീതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വിധി, പദാനം വിധി പദവിധിസമാസാദി, യോകോചിഹ സത്ഥേ പദവിധി,സോ സമത്ഥോ വിഗൃഹ വാക്യത്ഥാഭിധാനേ (സന്തി) വേദിതഞ്ചോ”തി, താദിസപരിഭാസായ ബ്യാപാരതോ തേസം ‘പസ്സ ദേവദത്ത ഗാമം, ഗതോ യത്തേദത്തോ ഗുരുകുലം’ ത്യാദോ നാനിട്ഠപ്പത്തി, സാമത്ഥിയഞ്ചേത്ഥ ദിധാത്യുപഗമ്യതേ വാക്യേ ബുപേക്ഖാവുത്തിയമേകത്ഥീഭാവോ ചേതി [\[വുത്തിയമേകത്ഥീഭാവോ വാക്യേ ബുപേക്ഖാചേതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#). തത്ഥ പഠമസ്സ പരിഗൃഹം വചനമന്തരേന പടിപാദിയ ദുതിയസ്സ പരിഗൃഹമിദാനി വചനേന പടിപാദയമാഹ- ‘ഏകത്ഥീ ഭാവോ’ച്ചാദി, ഏകത്ഥീഭാവോ ഭിന്നത്ഥാനം സാധാരണത്ഥതാവസേന പവത്തിവിസേസോ, വാക്യേ ഹി സാധാരണത്ഥതാ നത്ഥി ഭിന്നത്ഥത്താ, അതോയേവേത്ഥ ഭേദനിബന്ധനാ ഛരട്ഠ്യപജായതേ ‘രത്തോ പുരിസോ’തി, വുത്തിയന്തുഭയപദബുവച്ഛിന്നത്ഥാഭിധാനതോ സാധാരണത്ഥതാ ഭവതി, ഇദം വുത്തം ഹോതി “സമാസേ വിസേസനം വിസേസ്സമനുപവീസതി ഏകീഭവതി വിസേസനം, വാക്യേ തു വിസേസനം വിസേസ്സതോ വിസുന്ധേവാ വതിട്ഠതേ”തി. ദ്വന്ദ്വസമാസസ്സ തു പദാനം വിസേസനവിസേസ്സാഭാവേപി സകലപദത്ഥപ്പധാനത്താ ‘രത്തോ ഗോ ച അസ്സോ ച പുരിസോ ച’തി വാക്യതോ ‘രത്തോ ഗവാസ്സ പുരിസാ’തി സമാസസ്സ വിസേസോ ഏകത്ഥീ ഭാവലക്ഖണോ ഭവത്യേവ, തഥാഹി തത്ഥ വാക്യേ ഭിന്നത്ഥനിബന്ധന സമുച്ചയപടിപാദനായ ചസദോ പയുജ്ജതേ, സമാസേ തു നപ്ಪയുജ്ജതേ, ഏകത്ഥ വചനേനേവാതി “സ്യാദിസ്യാദിനേകത്ഥ” ത്യേകത്ഥവചനേനേവ, ഏകത്ഥീഭാവോയേവ ഭവതീതി സേസോ, ഏവകാരോ ന വാക്യേ തഥാഹി ദീപേതി. വാക്യേ കമന്തി ആഹ- വാക്യേ’തിആദി.

വാക്യേതി വിഗൃഹവാക്യേ, വിസേസേന ഗയ്ഹതി ഞായത്യന്തേനേതി വിഗൃഹോ , സോ ച തം വാക്യം ചേതി വിഗൃഹവാക്യം, വിസേസേന വാ ഗഹണം വിഗൃഹോ, തദത്ഥം വാക്യം വിഗൃഹവാക്യം, തസ്മിം, കായം ബ്യാപേക്ഖാതി ആഹ-‘ഭേദാദിലക്ഖണാ’തി, ആദിസദേന സംസഗ്ഗ ഭേദ സംസഗ്ഗാനഞ്ച ഗഹണം.

തത്ത്വ സാന്നിധ്യം സാമ്യത്തരം ച ബ്രഹ്മവൃത്തി ഹേദോ, സംവിസേസ സാമിവിസേസാനം സമ്ബന്ധോ സംസംഗോ, തദാഹ- 'തമാഹി'ച്ചാദിനാ, ഭേദകോ ബ്രഹ്മവൃത്തകോ, അത്ഥഗഹിതോതി കാരണവസേന ഭേദവാദിനാ ഗഹിതോ, യദേച്ചാദിനാ സംസംഗവാദിനോ-ധിപ്പായമാഹ യദാ തുഭ്യന്വിച്ചാദിനാ ഉഭയവാദിനോ, അഭിമതോതി "പാക്കഡാരാസമാസോ"ച്ചനേന (൨-൧-൩) പാണിനിനാ ഇച്ഛിതോ. പാക്കഡാരാതി "കഡാരാ കമ്മധാരയേ"ച്ചനേന (൨-൨-൩൮) കഡാരാസംസദനാ പശേവാതി അത്ഥോ.

'പുഥ ഭിന്നോ അത്ഥോ യേസം പദാനം താനി പുഥഗത്ഥാനി, വാക്യേ ഹി രത്തോ പുരിസോ തേത്വ രാജസദ്യോ രാജത്വമേവ വദതി, പുരിസസദ്യോ പുരിസത്വമേവ, വൃത്തിയന്തു രാജപുരിസോതേത്വ രാജസദ്യോപി പുരിസത്വമേവ വദതിതി ദിനമേകത്വമിഭാവോ ഭവതി, അത്തോയേവാവയവത്ഥാനിതോ സമുദായത്ഥോ പാതുഭവതിതി തദപേക്ഖായ ചേകത്വമിഭാവോ വുച്ചതേ, ജഹമാനസകത്വവൃത്തിമദ്യുപഗമ വൃത്തം- 'വിസേസനസ്സ സകത്വ പരിച്ചാഗേനേ'ച്ചാദി, അതോയേവ പരോ ചോദേസ്സതി 'നനു ചേ'ച്ചാദിനാ. ഏകത്വമിഭവനം സമസനന്തി ഇമിനാ ഏകത്വന്തി സമാസോതി നാത്ഥന്തരന്തി ദീപേതി.

ജഹമാനാനി പദാനി സകത്വം യസ്സം (സാ) തമാ വൃത്താ, നാച്ചന്തായ ജയാതീതി ഏവമ്മത്തേ "പരിച്ചാഗമത്തമഭിസന്ധായ ജഹമാനസകത്വംതൃച്ചതേ, ന തു സബ്ബമാ പരിച്ചാഗോപരോപകാരായ തസ്സോപാദാനതോ, സബ്ബമാ ച സകത്വപരിച്ചാഗേ പരോപകാരാസമ്പാദനതോ- നുപാദാനമേവ പയോജനാഭാവോ തസ്സ സിയാ"തി, മപതി വഡ്ഠതീ. അത്ഥന്തി രാജസദ്യവാച്ചം. അച്ചന്തപരിച്ചാഗേപി ന ദോസോ... വാക്യേ ദിട്ഠസ്സുപസജ്ജനസ്സ വൃത്തിയം സോയേവാന്ത്യന്യയാവസായതോ തദത്ഥാവ ഗതിയാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ- 'അഥ വേ'ച്ചാദി.

സോയേവാന്ത്യജ്ഞവസായോ-ന്യയോ, സോയേവായം രാജസദ്യോ യോ വാക്യതാലേ ദിട്ഠോതി വോഹാരിനമേകത്താവസായേനാസത്യപി (രാജസദ്യസ്സ)ത്ഥേ പുരിസസ്സ വിസേസനമ്ഭവിസ്സതീതി ഭാവോ, ഏത്ഥേവ ദിട്ഠന്തമാഹ- 'യഥേ'ച്ചാദി.

൨. അസം

അബ്യയന്തി യദത്തേസം പസിദ്ധന്തി ലിങ്ഗവചനഭേദേപി ബ്യയരഹിതത്താ ഉപസഗ്ഗനിപാതാനം പരേഹി അബ്യയസത്താകരണതോ അബ്യയന്തി പരേസം പസിദ്ധം, തേസന്ത്വയം സമാസോ അബ്യയത്വപുണ്യബ്ധിഗമത്താ അനബ്യയം അബ്യയമ്ഭവതിതി അബ്യയീഭാവോ പസിദ്ധോ, അസബ്ധസ്സ സുതത്താ തസ്സേവ വിഭത്യത്ഥാദയോ വിസയഭാവേന വിസേസനാനീതി വിത്തായന്തിത്യാഹ- 'അസബ്ധേ'ച്ചാദി, ഇമിനാ നേമേസമാസത്ഥാതി ദീപേതി.

താവസദ്യസ്സ കമവൃത്തിയം യോ-ത്ഥോ സമ്പജ്ജതേ തമാഹ- 'വിഭത്യ'ച്ചാദി, വിഭത്യത്ഥേ ഉദാഹരിത്വാതി വിഭത്യത്വവിസയേ വത്തമാനസ്സാസബ്ധസ്സ ഇത്ഥിസദ്യേന സമാസമധിത്വമിതി ഉദാഹരിത്വാ, നിച്ചയമാസാന മവിഗ്ഗഹോ, അസകപദവിഗ്ഗഹോ വാ യുത്തോ, അത്തമാ അനിച്ഛതാപത്തിത്യാഹ- 'നിച്ഛസമാസത്താ'ഇച്ചാദി.

അസകപദേന അനന്തനിയപദേന അന്തപദേന വിഗ്രഹോ
അസകപദവിഗ്രഹോ, തേന, ഏതമ ഹി യഥാ കുമ്പഭസ്യ
സമീപന്ത്യന്തപദവാക്യേ സമീപ സദേനുപസദുവചനീയസ്സ വൃത്തത്താ
ഉപസദോ നപ്യയുജ്ജതേ, യഥാ ഇത്ഥി സൂതി ഏത്ഥാധിസദുവചനീയസ്സാ
(ധാ)രത്ഥസ്സ സത്തമിയാ വൃത്തത്താ നാധിസദോതി 'ഇത്ഥിസൂ'തി
അന്തപദവാക്യം വൃത്തം, കഥാപവത്താതി ത്യാധേയോ പദസ്സനം, ഏവം
സബ്ബത്ഥോനേയം, അസകപദവിഗ്രഹേനാത്ഥോവ വൃത്തോ,

അധിസദസ്സ പന പൂരതോവട്ഠിതസ്സാധാരേ വത്തമാനസ്സ
തംസമാനാധികരണേന സത്തമ്യന്തേനിത്ഥിസദേന സഹ സമാസോതി
ദസ്സേതുമാഹ- 'അധിസദോ' ചാദി.

സ്വാദിലോപോതി അധിസദതോ ഇത്ഥിസദതോ ച പരേസം സത്തമീ
ബഹുവചനാനം ലോപോതി അത്ഥോ. അത്ത (ഭാവ) സമ്പത്തിതി സരീരസമ്പത്തി
അധിപ്പേതാതി ബ്രഹ്മസദസ്സ സരീരം അത്ഥോതി ആഹ- 'ബ്രഹ്മം സരീരന്തി,
കത്ഥചി ഉത്തരപദത്ഥപ്പയാനത്താവാസഞ്ച്യസമാസസ്സ 'സമ്പന്നം ബ്രഹ്മ'ന്തി
വിഗ്രഹോ വൃത്തോ.

സമാസവിഭത്തിയാതി സമാസതോ ഉപ്പന്നവിഭത്തിയാ, സകലോ
പദേസസകലോ, പരിഗ്രഹാപേക്ഖാതി അഭ്യുപഗമാപേക്ഖായാതി അത്ഥോ,
അഭ്യുപഗമേപി ഹി പരിഗ്രഹസദോ-

സപഥേ പരിവാറേ ച, മൂലാഭ്യുപഗമേസു ച;
രവിമ്ഹി രാഹുഗഹിതേ, ദാരേസു ച പരിഗ്രഹോ"തി നിഘണ്ടു.

സകലസ്സ ഭാവോ സാകല്യം-സകലസദുപ്പവത്തിനിമിത്തം, തമ്പന നിസ്സേസ
[\[മതനിസ്സേസ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ഗൃഹണാ പുമു ഭവതീത്യാഹ- 'അസേസഗൃഹണ'ന്തി,
തിണാനം സാകല്യന്തി വിഗ്രഹോ, തിണസദേന ഹി തിണസഹിതാനി
ഗഹിതാനി, തേനേവ വക്ഖതി ബൃതിരേകനയേ- 'തം സബ്ബം
തിണസഹിതമജ്ജേയോ- ഹരതീ'തി, സതിണമജ്ജേയോഹരതീതേത്ഥാധിപ്പായത്ഥ
മാഹ- 'യാവാ'തിആദി.

തിണസദോ ഉപലക്ഖണം സേസാ-നജ്ജേയോഹാരിയാനം, തേനാഹ
'തിണാദികമ്പീ'തി. പരിഗ്രഹാപേക്ഖായന്തഭൂതസ്സ ഗഹണത്ഥം "അബ്യയം
വിഭത്തിസമീപാ"ദിസുത്തേ 'സാഗ്യധീതേ'തി നിപ്ഫാദനത്ഥമന്തവചന
മുദാഹരത്ഥാണിനിനാ, തമ്പി സാകല്യേയേവാഹരിത്വം [\[സാകല്യേനോദാഹരിത്വം\]](#)
സാഗ്യധീതേത്യുദാഹടന്തി ദസ്സേതും 'തതോ'ത്യാദി വൃത്തം.

തതോതി യതോ സകലസകലേ ന വത്തതി, പരിഗ്രഹാപേക്ഖായ
സമത്തിയാ അന്തതോ സകാസാ സാകല്യം ന ഭിജ്ജതേതി സമ്ബന്ധോ,
സമത്ഥിയമ്പി അന്തേ ഉദാഹരണന്തി സേസോ.

അഗ്ഗിപരിയന്തന്തി അഗ്ഗിഅത്ഥോ ഗന്ഥോ താദത്ഥിയാ അഗ്ഗി,
സോപരിയന്തോ-സ്സ അജ്ജേയേയസ്സാതി അഗ്ഗിപരിയന്തം, യത്തകസ്സാജ്ജേയേയസ്സ
പരിഗ്രഹോ, തസ്സ അഗ്ഗി പരിയന്തോ, അഗ്ഗിനാ പരിയന്തഭൂതേന സഹിതോ
സകലോതി വിഗ്രഹോ, അഗ്ഗിനോ സാകല്യന്തി വാ.

സദ്വൃത്തിയാകുന്നതിന്നു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നും. അത്യാഭാവേനാഭ്യർത്ഥനാപരം ഇതരേതരാഭാവേ യത്നാഭാവേ ച മാ സിയാതി, അതോയേവ ചോച്ഛതേ 'അമേതരേതരാഭാവേ'ഇച്ഛാദി, ഇതരസ്മിം ഇതരസ്സ അഭാവോ ഇതരേതരാഭാവോ, ഗോ അസ്സോ ന ഭവതീതി ഹി അത്ഥന്തരത്ത്വം നിസേധീയതേ, ന വത്സുഭാവോ, ബ്രാഹ്മണോ ന ഭവതീത്യത്രപിബ്രാഹ്മണത്തായമോ നിസേധീയതേ, ന വത്സുഭാവോ, പരത്താതിആദിനാ വിപ്ലവീഭാവോ വിസയമാഹ.

അതിക്രമാഭാവേതി ഏതമ അതിക്രമാതി പഞ്ചമിയാ അസമാസനിദേശോതി ആഹ- 'അതിക്രമാ'തി, ന പനുപന്നസ്സ പച്ഛാതി ഇമിനാ അതിക്രമാഭാവോ നാമ ഉപന്നസ്സ പച്ഛാ അഭാവോതി ദസ്സേതി.

നിത്തിണന്തി ഉത്തരപദത്വപ്രയാണോ-സഞ്ചയസമാസോ. സമ്പതിസദൃസ്സ സാമന്തവചനത്തേപി ഇയാധിപ്തേതം കാലം ദസ്സേതുമാഹ- 'ഉപഭോഗസ്സേ'ച്ഛാദി, ഉപഭോഗോ കമ്മസാധനോ ലഹുപാവുരണസ്സ നായമുപഭോഗകാലോതി വിഗ്രഹോ, (അതി) ലഹുപാവുരണന്തി രൂപസിദ്ധീതി ദസ്സേതും ലഹുപാവുരണസ്സാതിആദി വൃത്തിയം വൃത്തം.

യോഗം രൂപന്തി വിഗ്രഹേ അനുരൂപം, നനു ചാത്ര നിചൂസമാസത്താസപദവിഗ്രഹേന ഭവിതബ്ബന്ത്യാസങ്കിയാഹ-'വിച്ഛായ'മിച്ഛാദി, അനുസദേന ഹി യോഗേ വിച്ഛായം "അനുനാ"തി (൨-൧൦) ദുതീയാ വിധീയതേ, വാക്യേയേവാസ്സ ച പയോഗോ നാത്തേതേതി വാക്യസി ഭവതീതി മത്തേതേ. സങ്കീർത്തി ഏത്ഥാപി "അകാലേ സകത്ത്വേ"തി (൩-൮൧) സഹസ്സ സോ.

സദിസോ കിവിയാതി ഏതമ കിവിയാ പസിദ്ധഭൂതായ സാധിയസ്സ സാധനഭാവേന ഗഹിതായ സധമ്മത്തേന കോചി സാധിയോ സദിസോതി വൃത്തോതി കിമിധ സദിസോ അപ്യാനം [\[പ്രധാനമേവാതി അത്ഥോ\]](#) തഥാ സതി പുപ്പപദത്വപ്രയാണോസഞ്ചയസമാസേന സങ്കീർത്തി ഏതമ ന ഭവിതബ്ബന്തി ആഹ-'നനുചേ'ത്യാദി, കിവിയാതി സമ്ബന്ധേ ഛാദീ, ഏതമ പന സദിസത്തസ്സ കിവിയാ-പ്പടിബദ്ധത്താപ്രധാനത്ത്വം. നേതദർശിതിആദിനാ യഥാവൃത്തം ചോദനം പരിഹരതി.

യഥാ ദേവദത്തോതി ഏതമ യദി സമാസോ ഭവേയ്യ, ദേവദത്തേന സദിസോ യഥാദേവദത്തന്തി ഭവേയ്യ, പടിസിദ്ധത്താ പന (ന) സമാസോതി, കിവിതി മക്കടസ്സാഭിധാനം. ജേട്ഠാനുക്കമേനാതി വൃത്തത്താ അനുജേട്ഠന്തി തതിയന്തതാ ഗമ്യതേ. ചക്കേന യുഗപദി സചക്കം.

൪. യാവാവധാരണേ

അമത്താനം യത്തകോ പരിച്ഛേദോ യാവാമത്തം.

൫. പഞ്ചപാഞ്ചഹിതിരോ പുരേപച്ഛാവാപഞ്ചമ്യാ

പഞ്ചമ്യാതി കസ്മാ വൃത്തം നനു അനുത്തേപി തസ്മിം വക്ഖമാനനയേന പഞ്ചമ്യന്തത്താ പഞ്ചമ്യന്തേഹേവ സമാസോ വിത്തായതീത്യാസങ്കിയാഹ-'യദിപി'ച്ഛാദി. തഥാപിച്ഛാദിനാ പരിഹരതി, ഹോതു

കാമം 'പരിപഞ്ചതം വിജ്ഞാതതേ'തി ദുതിയാനിസേധായ, അഞ്ഞത്ര കഥന്തി ആഹ 'ഇഹ ചേ'ത്യാദി.

ആചത്താരോ വാതി ആസദ്ദോ വാക്യേ, സരണേ വാ, ഗാമോ ബഹി തിട്ഠതീത്യത്ഥോ, പുരതോ ഗാമവസ്സാതി വദന്തോ പുരേത്യത്ഥപ്പഛാനോയന്നിദ്ദേസോ, നസരൂപപ്പയാനോതി ദസ്സേതി, അഭിമുഖേ ഗാമവസ്സാത്യത്ഥോ. അവുത്താനമേതാനുപലക്ഖണാനി, തസമാ 'തിരോ ഗാമവസ്സാ'തിപി വുത്തം ഹോതി, തിരിയതോ ഗാമവസ്സ, പച്ഛതോ ഗാമവസ്സാതി അത്ഥോ.

അപസദുയോഗേ നിച്ചപഞ്ചന്തസ്സ വികപ്പേന സമാസവിധാനാവഭവനേനോദാഹരണം ദിന്നം (ഏത്ഥ) പഞ്ചമ്യാതി പയോജനാഭാവേപി അഞ്ഞദത്ഥം കരിയമാനമിഹാപ്യത്ഥവന്തം ഹോതി.

൬. സമീ

“അനു യം സമയാ”തി (൨-൧-൧൫) ച “യസ്സ ചായാമോ”തി (൨-൧-൧൬) ച പാണിനീനോ വചനദ്വയം, അയമേതേസമത്ഥോ “യസ്സ സമയാ സമീപവാചീ അനുസദ്ദോ, തേന സഹ സമസ്സതേതി ച, അനു യസ്സായാമവാചീ, തേന സ്യാദ്യന്തേന സഹ സമസ്സതേ”തി ച. വത്ഥുതോ തു സാമീപ്യായാമവന്താനമനിദ്ദേസേപി സാമത്ഥിയാ തദാക്ഖേപോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ-‘സമീപായാമാന’മിച്ചാദി.

സമ്ബന്ധിത്താതി സമ്ബന്ധിസദ്ദാ സകത്ഥമിവ നിയതപടിയോഗിനമാക്ഖപന്തി... തേന വിനാ തേസം സകത്ഥാഭാവം. ആയാമോ ദീഘതാ, “യസ്സ സമീപായാമേസ്വനു”തി യമാവുത്തസുത്തദ്വയമാക്ഖേപേനുപദിസതി, വനസ്സ സാമീപ്യമനുവനം, “അസങ്ഖ്യം വിഭത്തിസമ്പത്തിസമീപ” ഇച്ചേവ (൩-൨) സിദ്ധേപുന സമീപഗൃഹണം വികപ്പത്ഥം, തേന വനസ്സാനുതി വാക്യേനാപി ഭവിതഞ്ചം.

ഗങ്ഗായ ആയാമോ അനുഗങ്ഗം, ഭാഗവുത്തികാരോ “ലക്ഖണേ”തി വത്തതേ. യസ്സായാമവാചീ അനു, തേന ലക്ഖണേന സമസ്സതേ അനുഗങ്ഗം ബാരാണസീ, ഗങ്ഗായ ലക്ഖണഭൂതായ പസിദ്ധായാമഗുണായ ബാരാണസീ ലക്ഖിയതേ യാവായതായാമാ ഗങ്ഗാ താവായസീതി സഭാവതോ തുപമാനോപമേയുഭാവോ സമാസേ പതീയതേ ഗങ്ഗാ വിയ ദീഘാ”തി ലക്ഖിയലക്ഖണഭാവം വണ്ണേതി. ഏവം സതി ബാരാണസീതി പഠമാ നോപപജ്ജതേതി മഞ്ഞമാനോ ആഹ-‘ഗങ്ഗായാ മേന യുത്താ “ത്യാദി. അനുഗങ്ഗം ബാരാണസീയാതി ബാരാണസീയാ ഗങ്ഗായാമോ ലക്ഖണന്തി അത്ഥോ.

൭. തിട്ഠ

അകതസമാസാചാതി അനേന ഇമിനാ കതസമാസതം ദീപേതി, തിട്ഠന്തിതി ഇദന്തപ്പച്ചയന്തസ്സാത്ഥപദന്തി ദസ്സേതുമാഹ-“ന്തോകത്തരി വത്തമാനേ”തിച്ചാദി, (൫-൬൪) ആയതീതിമസ്സാത്തപദം ആയന്തിതി, പൂമ്ഭാവോഭാവോ നീപാത്തനാ,

അകാരോ ച നിപാതനാ “ഗോത്വ ചത്വേ ചാ ലോപേ”ത്യത്ര (൩-൪൩)
‘നാഞ്ഞാസങ്ഖ്യത്വേസു’ത്യനുവത്തനതോ.

ലുനയവാദീനമേത്വ നിപാതനാ കാലേപി നപുംസകലിങ്ഗത്വം,
സംഹാസായവാ യസ്മിം കാലേ സംഹാസായവം, ഉമ്മത്തഗല്ഗന്തി
സന്തായമഞ്ഞപദത്വേ വാധികാരേപി നിചുസമാസോ, ന ഹി വാക്യം
സന്താതി, ആദിസദ്ദേന‘സമസ്ത സോഭനത്വം സുസമ‘മിച്ചാദീനഞ്ച സങ്ഗഹോ,
പഭാവനം പകാസനം.

വൃ. ഓരേ

ഓരം ഗല്ഗായ, പാരം യമുനായാതി സമാസേ കതേ നിപാതനാ ഏകാരോ,
തേനേവ വൃത്തിയം വൃത്തം ‘ഏകാരന്തത്വം നിപാതനതോ’തി,
വൃത്തിവികല്പനത്വതോതി വൃത്തിയാ വികല്പോ അത്ഥോ യസ്താതി വിഗൃഹോ.

ഘം. അമാ

സോചേകത്വമീഭാവോ വിസിദ്ഠോ-ഭിമതോതി സമ്ബന്ധോ, മുഹൂത്തന്തി
അച്ചന്തസംയോഗേ ദുതിയാ, പാദിസമാസം കത്വാതി ആസദ്ദസ്ത ഹരസദ്ദേന
വൃത്തിസദ്ദേന [വൃത്തിപദേന (പഞ്ചികാ)] കിരിയാവ്യാപ്യതേതി
അസത്യപസേചനാദികിരിയായം സങ്ഖാരകം സങ്ഖാരിയം വാ ന ഭവതി,
അത്ഥിചേഹ തദുഭയം, തതോ തേസം സമ്ഭവായേവ സമാസന്തോഭൂതകിരിയാ
ഗമ്യതേതി മഞ്ഞതേ, തമാഹി ദധിഭോജനംത്യാദോ വൃത്തേ അധ്യാദിനോ
സങ്ഖാരകത്വം ഭോജനാദിനോ ച സങ്ഖാരിയത്വം പതീയതേ, ന
ചോപസേകാദിമന്തരേന സങ്ഖാരിയസങ്ഖാരകഭാവോ-ത്ഥിതി
സാമത്ഥിയായേവുപസേകാദിപ്പതീതി.

തദപേക്ഖായാതി ഗമ്മമാനോപസേചനാദികിരിയാപേക്ഖായ.
പാണിനിയേഹി അത്ഥേന ‘ഏതസ്സിദന്തി അത്ഥേ നിചുസമാസോ-ഭിമതോ
സഞ്ചലിങ്ഗതാ ച, തമാ വചനാഭാവമിഹ മനസിക്ത്വാ ‘കമ‘മിച്ചാദിനാ വൃത്തി
യംവൃത്തംചോദകവചനമാഹരിത്വാ തത്ത്വാധിപ്പായംവിവരതി
‘ഏവമഞ്ഞതേ’ച്ചാദിനാ, വിധാനം കതന്തി ഏവമഞ്ഞതേതി സമ്ബന്ധോ,
തത്ത്വച്ചാദിനാ അഞ്ച പദത്വേ ഭവിസ്തതീത്യേത്ത്വാധിപ്പായം വിവരന്തോ
നിചുസമാസത്വം സഞ്ചലിങ്ഗതഞ്ച പടിപാദയതി, വാക്യനിവത്തിസിദ്ധായേവാതി.

അത്ഥസദ്ദേനാവഗതത്വതായ ഏതസ്താതി വത്തുമയുത്തന്തി ‘ഏതസ്ത
അത്ഥോ’തി വാക്യനിവത്തി സിദ്ധായേവ, കമഞ്ചിപി ചതുത്ഥ്യന്താ ഭിന്നത്വസ്ത
സമാസേ കതേപി തത്ത്വ വിരോധമാഹ- ‘ചതുത്ഥ്യന്തസ്തേ’ത്യാദി.

വചനവീതി “അത്ഥേന നിചുസമാസോ സഞ്ചലിങ്ഗതാച”ഇതി (൩-൧-൩൩)
വാക്യകാരേന പതിദ്ഠിതവചനവീതി, പാണിനീയാനം ‘ഏതസ്ത ഇദന്തി അത്ഥേ
സമാസേ കതേ യോ-ത്ഥോ സമ്പജ്ജതി, അഞ്ചത്ത്വസമാസേപി സോയേവത്ഥോതി
ദസ്തേതി ‘യോ’ ഇച്ചാദിനാ, അനുപാദാപരിനിബ്ബാനനിമിത്തം വായാമോച്ചാദിനാ
യോജേതബ്ബം... തംനിമിത്തത്വാ വായാമാദീനം, തേസം കമാദീനന്തി ഏത്ത്വ തേസം
വായാമാദീനന്തി വത്തബ്ബം... വായാമോത്യാദിനാ വൃത്തത്വാ സോ ച
തന്നിമിത്തം ഹോതേവ, അയമേത്ത്വാധിപ്പായോ “ഏതസ്ത ഇദന്തി വാക്യേ

അത്മേന സമാസേ സബ്ബലിങ്ഗതാ ച ‘ഏതദത്ഥോ ഏതദത്ഥാ ഏതദത്ഥ’ന്തി വായാമാദയോ ച സമാസത്ഥാ ഹോന്തി, ഏതം അനുപാദാപരിനിബ്ബാനമത്ഥോ പയോജനമേതസ്സ ഏതിസ്സാ ഏതസ്സാതി അത്തപദത്ഥേപി ഏസം പദാനം സോയേവത്ഥോതി നാത്ഥഭേദോ”തി.

ഇദഞ്ച “അവിപ്പടിസാരത്ഥാനി ഖോ ആനന്ദം കുമ്പാപി, അവിപ്പടിസാരോ പാമോജ്ജത്ഥായ...പേ... വിമുത്തിണാണസ്സനം അനുപാദാപരിനിബ്ബാനത്ഥായ ഏതദത്ഥോ വായാമോ ഏതദത്ഥാ കഥാ ഏതദത്ഥാ മന്തനാ ഏതദത്ഥം സോതാവധാന”ന്തിആദി (തികങ്ഗുത്തര, ആനന്ദവഗ്ഗ) പാളിം നിസ്സായ വുത്തം.

പാണിനിയേഹി “കത്തുകരണേ കിതന്തേന ബഹുല”ന്തി (൨-൧-൩൨) കിതന്തേന തതിയാസമാസവിധാനാ തത്ഥേവ ബഹുലഗുഹണേന ‘ഗാമനിഗ്ഗതാ’ദീസു സമാസോ വുത്തോ, തേനേത്ഥാന്തോദാഹരണാനം ദിന്നമധികത്തം, സമാസാഭാവോ-ഭിമതോതി പാണിനിയേഹി “പൂരണഗുണസുഹിതത്ഥസദബ്യയതബ്ബസമാനാധികരണേനേ”തി (൨-൨-൧൧) സുത്തേ ഗുണ ഇതിവചനേനാഭിമതോ, സദിതി സത്തോ തേസം ന്തമാനാനം.

സോ കഥന്തി ഇഹ ‘ഭാവതിത്തത്ഥേഹീ’തി ഭാവപ്പച്ചയന്തേനേവ സമാസപടിസേധവിധാനാ ‘ബ്രാഹ്മണസ്സ സുക്കാ’ ഇച്ചാദോ സോ സമാ സപ്പടിസേധോ കഥം സിജ്ഞതീതി അത്ഥോ.

ഗുണത്തനിയേവാതി ഗുണസഭാവേ ഏവ, അഭിമതോതി വാത്തികകാരസ്സാഭിമതോ “തദവട്ഠേഹി ച ഗുണേഹീ”തി, തസദേനാസ്സ ഗുണസ്സ പരാമാസോ തസ്ഥിന്ധേവ ഗുണേ അവതിട്ഠന്തിതി തദവട്ഠാ, ഗുണേയേവ ഗുണാതിട്ഠന്തി ന കദാചിപി സോയമിത്യഭേദോ ദബ്ബവുത്തയോ സുക്കാദയോ വിയ തേ തദവട്ഠാ ഗുണാ ഗന്ധാദയോ, തദവട്ഠിതേഹി ഗുണേഹി ഛരട്ഠീ സമസ്സതേതി വത്തബ്ബന്തി അത്ഥോ.

ആഭിമതോതി “പൂരണാ”ദീസുത്തേ അബ്യയഗുഹണേന, ദേവദത്തസ്സാതി ഛരട്ഠിയാ ഗുരുമ്ഹി സാപേക്ഖത്തേപി ഗുരുസദസ്സ സമ്ബന്ധിസദുത്താ സകത്ഥേ [\[വാക്യേ\]](#) വിയ വുത്തിയം ബുപേക്ഖാ-യാഹാനിതോ വുത്തിസബ്ഭാവം വചനന്തരേന സായേതുമാഹ- ‘ത്ഥാചാഹു’തി.

സാത്ഥേവാതി സകത്ഥേ വിയ, അസ്സാതി സമ്ബന്ധിസദുസ്സ, സാമത്ഥിയം ഗമകത്തഞ്ചത്ഥീതി പദാനമത്തോത്താപേക്ഖാലക്ഖണം സാമത്ഥിയം സാമത്ഥിയാഭാവേപി വിഗുഹവാക്യത്ഥസ്സ ഗമകത്തം വാ അത്ഥീതി അത്ഥോ, ഗുരുനോ കൂലം ദാസസ്സ ഭരിയാതി വിഗുഹോ, അമാത്ര ബ്രാഹ്മണസ്സ ഉച്ചേ’ഇച്ചാദോ സാമത്ഥിയം ഗമകത്തം വാ നത്ഥീതി കൂതോ-വസിതം, യേന തദാഭാവത്ര സമാസാഭാവോ വണ്ണിയതേച്ചാഹ-‘സാമത്ഥ്യാദിനോത്ഥി’ച്ചാദി.

സമാസാഭാവോ-ഭിമതോതി “പൂരണാ”ദീസുത്തേ സമാനാധികരസ്സാപി ഉപാദാനതോ. സേഹീതി അത്തനിയേഹി, നാഭിമതോതി “ചയുത്തേഹി സേഹി അസമാസിതേഹി ഛരട്ഠീസമാസപ്പടിസേധോവത്തബ്ബോ” (വാ) ത്യന്നേന, പൃഥഗത്ഥതായ [\[ഭിന്നത്ഥതായം-വുത്തി\]](#) മിച്ചസ്സവിവരണം ഗവാദിനമസമാസേതി, ഏവമസ്സാദീനം സമാസേനാലന്തി സമ്ബന്ധോ.

യോഗീനന്തി ഇതരീതരയോഗീനം, അനേനേതരേതരയോഗചത്വസമാസം വദതി.
വുത്തിഹോതീത്യസ്തു വിവരണം ഛർദ്ദീസമാസോ ഭവതീതി,
ഏകത്വീഭാവേഇത്യസ്തു വിവരണം ഗവാദീനഞ്ച ചത്വസമാസേ സതീതി.

രുദ്ദഹിത്താതി സമാസസ്സേവ കീളാവാചകത്തേന ജീവികായ ച പച്ചായ
കത്തേന പസിദ്ധത്താ, ന വാക്യസ്സാതി 'ഉദാലപുപ്ഫഭഞ്ജികാ'ത്യാദോ
രുദ്ദഹിവസേന നിചുസമാസോ ഭവിസ്സതീതി തത്ര കിം വചനേനേതി മഞ്ഞതേ,
സരസി രുദ്ദഹന്തി വിഗ്രഹോ.

അയമ്പന അമാദിസമാസോ കമ്മധാരയദിഗുസമാസാതി സഞ്ചേപി പരേസം
തപ്പുരിസസദിസത്താ തപ്പുരിസാ, യഥാ ഹി തസ്സ പുരിസോ തപ്പുരിസോതി
ഉത്തരപദത്വപ്രധാനോ, തഥാ തേ സിയും, സഞ്ചയാപുഞ്ചത്ത
നപുംസകത്തസഞ്ചാതേഹി ദീഹി ലക്ഖണേഹി ഗച്ഛതി പവത്തതീതിദിഗു.

൧൧. വിസേ

കിന്തം വിസേസന മിച്ചാഹ- 'യമി'ച്ചാദി, യം അവത്ഥാപയതി തം വുച്ചതീതി
സമ്ബന്ധോ, കിന്തം വിസേസ്സമിച്ചാഹ- 'യദനേകേ'ച്ചാദി, യം അവത്ഥാ പിയതേ
തമഭിധീയതേതി സമ്ബന്ധോ, നമ്പേകത്വേനേത്യുച്ചമാനേ വിസേസ്സേനേതി
കഥമവഗമ്യതേ, യതോ ഏവം വിവരിതവാ ത്യാസങ്കിയാഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി.

സമ്ബന്ധിസദുത്താതി ഏവം മഞ്ഞതേ "സമ്ബന്ധിസദാ സകത്വമിവ
നിയതന്ധി-യോഗീനമാക്ഖിപന്തി... തേന വിനാ തേസം സകത്വസ്സാസമ്ഭവാതി,
വിവരിതവാതി വിവരിത്വ, ഏകത്വേനേതീമസ്സ സമാനാധികരണേന സഹ
സമാസോ ഹോതീതി ഏവം സാജ്യാഹാരോ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ,
അത്ഥസദുസ്സാനേകത്വത്താ വിസേസേതി 'അത്ഥോ അഭിധേയ്യോ'തി. കഥം
തേനത്ഥോ വുച്ചതീത്യാഹ- 'അധികരീയതി'ച്ചാദി.

വിസേസ്സസ്സ സമാനാധികരണത്തഞ്ച വിസേസനാപേക്ഖന്തി സമ്ബന്ധോ.
വിസേസ്സസദുസ്സ വിസേസനേന സഹ സമാനാധികരണത്തം വിസേസന
സദാപേക്ഖന്തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ, തത്ഥ കാരണമാഹ-
'സമ്ബന്ധാ'തി, അധികരണസ്സ സമാനത്തം നാമ ഭിന്നാനം സമ്ബന്ധീനം ഭവതി,
സമ്ബന്ധിനോ ച സമ്ബന്ധമന്തരേന ന ഹോന്തി [\[ഹോതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) തി
വിസേസനവിസേസ്സാനം സമ്ബന്ധോ വിത്തായതേ, ഏവം വിത്താതാ തസ്മാ
സമ്ബന്ധാതി അത്ഥോ.

സദുബ്യതിരേകേന ഹേത്ഥ അത്ഥാനം വിസേസനവിസേസ്സഭാവോ ന
സമ്ഭവതി, തഥാ ഹി 'നീലമുപ്പല'ന്തി പഞ്ച വത്ഥുനി സന്നിഹിതാനി നീലന്തി
നീലത്തം ഗുണസാമന്തം, നീലോ ഗുണോ, തദാധാരോ ദബ്ബന്തി തീണി, ഉപ്പലന്തി
ഉപ്പലത്തം ഉപ്പലജാതി, ദബ്ബഞ്ച തന്നിസ്സയോതി ദേ.

തത്ഥ ഉപ്പലജാതി ഗുണജാതീനം [\[നീലജാതിഉപ്പലജാഭയനം \(കാത്തടീകാ\)\]](#)
താവ ന സമ്ഭവതി വിസേസനവിസേസ്സഭാവോ ജാതിയാ നിഗുണത്താ,
നീലത്തസ്സ ച നീലഗുണേ സമവായിനോ, ഉപ്പലത്തസ്സ ച ഉപ്പലദബ്ബേ
സമവായിനോ സമാനാധികരണത്തന്വി നത്ഥി, ഉപ്പലജാതിയാ നീലസ്സ ച ഗുണസ്സ
അത്ഥി സമാനാധികരണത്തം... നീല മുപ്പലന്തി പവത്തിനിമിത്താനം

ഉപ്പലജാതിനീലഗുണാനമേകമധി കരണംനിസ്സയോതി, വിസേസന വിസേസ്സഭാവോ
തു നത്ഥി ജാതിയാ അനീലത്താ, ഗുണദബ്ബാനന്തു
സമ്ഭവതിവിസേസനവിസേസ്സത്തം ദബ്ബസ്സാനേകഗുണത്താ, സമാനന്തു
തേസമ്പരമധികരണം തതീയം നത്ഥി, യേന സമാനാധികരണത്തം സിയാ, ഏവം
നീലദബ്ബ ഉപ്പലദബ്ബാനമ്പി അഞ്ഞമഞ്ഞപരിഹാരേന വത്തുമിച്ഛിതാനം ന
വിസേസന വിസേസ്സഭാവോ, നാപി സമാനാധികരണത്തം, കസ്ഥാ
അഞ്ഞമഞ്ഞാസമ്ബന്ധതോ അപേക്ഖാഭാവതോ, വുത്തപടിപക്ഖതോ പന
വക്ഖമാനനയേന സദാനമേവ സാമാനാധികരണേം വിസേസനവിസേസ്സത്തഞ്ച
വേദിതബ്ബം, തേനേവാഹ-‘അതോയേവേ’ച്ചാദി.

അതോയേവാതി യതോ വിസേസ്സസ്സ സമാനാധികരണത്തം
വിസേസനാപേക്ഖം, അതോയേവ ഹേതുതോതി അത്ഥോ, ഭിന്നനിമിത്തപ്പ
യുത്താനമേവാതി സാമഞ്ഞേന നീലഗുണാധാരേ ദബ്ബേ ഗുണേയേവ വാ
നീലസദസ്സ, ഉപ്പലസദസ്സ ച സാമഞ്ഞേന ഗുണവതി ദബ്ബേ വത്തമാനത്താ
അഞ്ഞമഞ്ഞേസു ഭിന്നേസു സദപ്പവത്തിയാ കാരണേസു പയുത്താനം
സദാനമേവ [\[നിട്ഠാനമേവ \(പോത്ഥകേ\)\]](#).

സമാനാധികരണത്തത്തി നീലുപ്പലസദാനം വിസുംവിസും യോഗേ
വിസിട്ഠദബ്ബ വാചിത്തസ്സാസമ്ഭവാ, നീലഞ്ച തം ഉപ്പലം ചേതി
സാമാനാധികരണേ സന്നിപതിതേ സതി സമ്ഭവാ ഏവം തത്ഥ വിസിട്ഠേ
വത്ഥുമ്മഹി പവത്താനം തേസം സമാനത്ഥതാ, ഏവകാരേന ബ്യവച്ഛിന്നമത്ഥം
ദസ്സേതുമാഹ-‘നത്ഥഭിന്നേ’ച്ചാദി.

നനുചേത്യാദി ചോദ്യം, സീസമ്പാതീതി സീസപാ രുക്ഖവിസേസോ, നയിദ
മേവമിച്ചാദി പരിഹാരോ.

അഥ തുച്ചതേഇച്ചാദിനാ പരസ്സ വചനാവകാസമാസങ്കതേ, വിസേസവുത്തിതി
ഫലസ്സ രുക്ഖസ്സ ച സാമഞ്ഞസദുത്താ ഭാവേന വിസേസേ വുത്തി, ഇമേസന്തി
സീസപാദീനം ന സമോധാരിതാതി ന നിച്ഛിതാ, സാമഞ്ഞവുത്തിയേവ
സമോധാരിതാതി അധിപ്പായോ, അവസിതാ നിച്ഛിതാ വുത്തി യേസം
സീസപാദീനം തേ അവസിതവുത്തയോ, പയതനം വിനാ തദാ പപ്പോതി ചാതി
സമ്ബന്ധോ, പയതനത്തി ‘സാമത്ഥിയലഭേപിവിസേസ്സേ’തിവചനം.
തഞ്ചനത്ഥിച്ചാദി പരിഹാരോ, സരൂപമത്തകമനായാതി വുത്തത്ഥാനമ്പി
സരൂപമത്തകമനായ ‘പൂപേ ബഹു ആനയേ’തി യഥാ, ഏവം ജാതീയകന്തി
സരൂപകമനപ്പകാരയുത്തം. ഉപസംഹാരമാഹ-‘തദേവ’മിച്ചാദി,
നിപാതസമുദായോവായം വുത്തേന പകാരേനേത്യസ്സ അത്ഥേ വത്തതേ.

അഞ്ഞതരസമ്ഭവേപി തന്നിവത്തിയാ വചനസബ്ഭാവം ദസ്സേതുമാഹ-
‘അഥപി’ച്ചാദി, അഞ്ഞതരസമ്ഭവേപിതി വിസേസനസ്സ വിസേസ്സസ്സ വാ
സമ്ഭവേപി, യത്രപ്യുഭിന്നമത്ഥി വിസേസനവിസേസ്സഭാവസമ്ഭവോ
തത്ഥപിതാവ ബഹുലംവചനതോവ നിവത്തി ഹോതി, കിമ്പനാ-
ഞ്ഞതരസമ്ഭവേതി ദസ്സേതുമാഹ-‘യഥാ പൂണ്ണോ’ഇച്ചാദി, ഏത്ഥ പന അഞ്ഞേപി
പൂണ്ണനാമകാ സന്തീതി ബ്യഭിചാരസമ്ഭവാ ഉഭിന്നമ്പി
വിസേസനവിസേസ്സഭാവസമ്ഭവേ ബഹുലംവചനമേവ സമാസം നിവത്തേതി,
ഏവം വിധേപിതി അഞ്ഞതരസമ്ഭവേപി, ന കേവലം

വിസേസനവിസേസ്സഭാവസമ്ഭവേ, അഥ ഖോ ഏവം വിധേപ്യന്തേ
തരസമ്ഭവേപിത്യവിസദൃസ്സ അത്ഥോ.

യജേജവമിച്ചാദി പച്ചേകം വിസേസനവിസേസ്സഭാവേ സതി അനിട്ഠാ
പാദനചോദനാ, പച്ചേകം വിസേസനം സിയാ ഉഭിന്നമ്പി വിസേസനത്താ, തത്ഥ
ദോസമാഹ-‘വിസേസ്സസ്സച പുബ്ബനിപാതോ’തി, ചോ-വധാരണേ,
വത്തബ്ബന്തരസമുച്ചയേ വാ, കുതോച്ചാഹ- ‘നാഗ്ഗഹിതേ’ച്ചാദി, ഇതി കാരണേ,
അതോ കിമനിട്ഠമായാത മിച്ചാഹ- ‘ഉപ്പലനീലന്തിപി സിയാ’തി, ഇത്ഥഞ്ചരഹി
കിന്ത്യാഹ- ‘നീലുപ്പലന്തി ചേ’ച്ചാദി. പരിഹാരമാഹ-‘നേസദോസോ’ച്ചാദി,
ഉപപത്തന്തരമാഹ- ‘അഥ ചേ’ച്ചാദി.

അന്തമന്താനുപകാരിത്താതി അന്തമന്തസ്സ വിസേസനവിസേസ്സത്തേ
നാനുപകാരിത്താ സപ്പധാനത്താതി അത്ഥോ, അഥ ദിന്നമ്പി അപ്പധാനത്തം
കസ്ഥാ ന സിയാ ത്യാഹ- ‘അപ്പധാനത്തേപി’ച്ചാദി,
സകസകപ്പധാനാപേകഖാവന്താനന്തി സകേസകേ പധാനേ അത്തനി
അപേക്ഖാവന്താനം. അഥ കുതോ ദബ്ബസ്സേവ പധാനത്തമസിതം, ന തു
ഗുണസ്സേത്യാസങ്കിയ ഞായമുപനിസ്സയതി ‘അഥ ചേ’ത്യാദിനാ. ഛാഗോത്യജോ
വുച്ചതേ, തം സേതവണ്ണമാലഭേമ മാരേയ്യ, ഹുസനം വാ കരേയ്യാതി അത്ഥോ,
ആപുബ്ബോ ലഭി ഹി മാറണേ ഹുസനേ ച വത്തതേ, ദേസനായന്തി
[\[ചോദനായന്തി ചോദനാവക്യ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വേദവാക്യേതി അത്ഥോ, കുതോ
ഛാഗതോ-ന്തോ നാലബ്ഭതേച്ചാഹ- ‘ന ഹി’ച്ചാദി.

ഛാഗഭാവേതി സേതഗുണയുത്തസ്സ ഛാഗസ്സാഭാവേ,
പിട്ഠപിണ്ഡിമാലബ്ഭാതി സേതഗുണയോഗേന വിട്ഠപിണ്ഡിം ആലമ്ഭ, ന ച
നാലമ്ഭതേ തസ്ഥാ ഗുണോ അപ്പധാനന്തി അജ്ജയാഹരിതബ്ബം.

പുന ചോദേന്തോ ആഹ- ‘നനു ചേ’ച്ചാദി, അഥേത്യധിപ്പായമാസങ്കതേ,
അനിട്ഠാപാദയതി നീലസദോപി പസങ്ഗോ’തി, കുതോച്ചാഹ-
‘സോപിഹി’ച്ചാദി, ഇദം വുത്തം ഹോതി- “ഉപ്പലസദോ ജാതിവാചി, ന തു
ദബ്ബവാചി, ജാതി വിസിട്ഠദബ്ബവാചിത്താ യദി ദബ്ബവാചിതി വുച്ചതേ, തദാ
നീലസദോപി ഗുണവിസിട്ഠ ദബ്ബവാചിത്താ ദബ്ബവചനമാപജ്ജതീതി ഇമേസം ന
കോചി വിസേസോ”തി, പരിഹാരന്തോ ആഹ ‘നേദമത്ഥി’ച്ചാദി, അപായിനോ
അപഗന്താരോ ദബ്ബാതി ഗമ്യതേ, കുതോച്ചാഹ- ‘സതീപി’ച്ചാദി, ഇതി കാരണേ.

വിസേസനമേകത്ഥേനേതി സിദ്ധേപി പപഞ്ചത്ഥം പരിപ്ഫുടത്ഥഞ്ച
ഉദാഹരണബഹുത്തം ദസ്സേതും പാണിനിയേഹി ബഹും സുത്തിതം,
സബ്ബസ്സേതസ്സ പച്ചക്ഖാതഭാവം ദസ്സേതും വുത്തിയമുദാഹരണമത്തം ദസ്സിതം,
തദിദാനി ബ്യാഖ്യാതുകാമോ ആഹ- ‘പുബ്ബകാലേ’ച്ചാദി, ഛറിന്നോച
വിസേസനന്തി സമ്ബന്ധോ “പുബ്ബകാലേക സബ്ബധുരപുരാണനവകേവലാനി
സമാനാധികരണേനേ”തി (൨-൧-൪൯) തേ സമേത്ഥ സുത്തം, തത്ഥേകാദീനം
വുത്തിയമുദാഹരണാനി ന ദസ്സിതാനുപലക്ഖണതോവ വിത്തായന്തിതി
ദസ്സേതുമാഹ- ‘ഏകേ’ച്ചാദി, ഏകോ ച സോ പുരിസോചാത്യാദിനാ വിഗ്ഗഹോ
ഉപലക്ഖണത്തായേവ ച ‘സത്ത ച തേ ഇസയോ ച സത്തിസയോ’ച്ചാദികഞ്ച
ദട്ഠബ്ബം.

ഉപമീയതേ പരിച്ഛിജ്ജതേ-നേനേത്യുപമാനം, ഉപമീയതീത്യുപമേയം, തേസം ഉപമാനോപമേയുനം സാധാരണോ യോ ധമ്മോ സാമതാനേന വിസിട്ഠം യദുപമേയം, തം വചനേനേത്യേതോ ഉപമാനോപമേയച്ചാദി കസ്സ, സമാസോ ഭവതീതി സേസോ, കാരണമാഹ- 'വിസേസേ'ച്ചാദി, വിസേസാപരിഗൃഹാതി വിസേസനന്ത്യേവ സാമഞ്ഞേന പരിഗൃഹാ, ഏവമ്ഭൂ തസ്സാപീതി ഉപമാനരൂപസ്സാപി. നനു സത്ഥിസദുസ്സസത്ഥിയം വുത്തി സാമാസദുസ്സ തു ദേവദത്തായ, അതോ ബുധികരണത്താ കഥമേതഥ സമാസോച്ചാസങ്കിയാഹ- 'യദേ'ച്ചാദി, സമാനോ ധമ്മോ സാമത്താദി യസ്സ സോ സധമ്മോ, തസ്സ ഭാവോ സാധമ്മിയം സാമത്തം, തസ്മാ ദേവദത്താത്ഥേ വത്തതേ ഉപചാരവസേന, സാമാസദ്ദോപി ഗുണവചനോപി സാമത്തം വത്ഥാ സദ്ധാദിത്തവസേനാഭേദോപചാരേന വാ ദേവദത്തായം വത്തതേ, നനു ച സാമാസദുസ്സ ദേവദത്താഭിയാനേ ചരിതത്ഥതായ സത്ഥി ഗുണേന നിദിട്ഠാത്യനിധതഗുണപ്പതീതിപ്പസങ്ഗോ നേകഗുണാധാരത്താ സത്ഥിയാത്യാസങ്കിയാഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി.

ഇഹാതി നിദ്ധാരണേ, ഏതേസം ഗുണാനം മജ്ജേയതി അത്ഥോ, ഇഹ വാ സത്ഥിയം, സാമഗുണവത്തായ സാമായാതി ഗമ്യതേ, പസിദ്ധിവസേനാതി സത്ഥിസാമാത്യത്രോപമാനം സത്ഥി, ഉപമേയോ ദേവദത്താ, പസിദ്ധന്തുപമാനം ഭവതി നാപ്പസിദ്ധം... പസിദ്ധസാധമ്മിയാ സാധു സാധനമുപമാനന്തി കത്ഥാ സത്ഥിയേവ സാമങ്ഗുണേന പസിദ്ധാ ന ദേവദത്താ, തസ്മാ സാമഗുണപ്പസിദ്ധിയാതി അത്ഥോ. സാധുതേ ഉപമീയതേനേനേതി സാധനമുപമാനം, സാധുതേ ഉപമീയതേതി സാധുമുപമേയം, പസിദ്ധസ്സ സാധമ്മിയം തേന, സാധുസ്സാപ്പസിദ്ധസ്സ കസ്സചി സാധനം സാധുസാധനം. യത്രത്ഥിച്ചാദിനാ ബഹുലംവചനസാമത്ഥിയാ സാമഞ്ഞവചനേനേവ സമാസസബ്ഭാവം വത്ഥാ അഞ്ഞേനാസബ്ഭാവമുദാഹരണേന ഫുടയിതും 'ഫാലാ ഇവ തണ്ഡുലാ'ത്യാദി ആരദ്ധം.

തണ്ഡുലസദ്ദോതി ഉപമേയഭൂതതണ്ഡുലസദ്ദോ, തണ്ഡുലത്തമ്പി വത്ഥാ ദണ്ഡേ പവത്തോ സാമഞ്ഞവചനോ നതു ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ, ദണ്ഡേതി തണ്ഡുലദണ്ഡേ ഫാലദണ്ഡേ ച.

ഉപമാനോപമേയസാധാരണസൂരത്താദിധമ്മവചനാപ്പയോഗേതി ഉപമാനോപമേയുനം സാധാരണോ യോ വിസാരദത്താദിധമ്മോ തബ്ബചനസ്സ 'മുനി അയം സീഹോ വിയ വിസാരദോ'ത്യാദോ വിസാരദാദിസദുസ്സാപ്പയോഗേതി അത്ഥോ, കേസഞ്ചിതി കേസഞ്ചി സദ്ദാനം മജ്ജേയേ, വിസേസ്സത്തമേവ ഫുടയതി. 'തഥാ ചേ'ത്യാദിനാ, വിസേസനവിസേസ്സാനം യമിട്ഠത്താ നിച്ചം സീഹാദീനം വിസേസ്സതായേവ വചനിച്ഛാതി പുബ്ബനിപാതത്താപ്പസങ്ഗോതി ഭാവോ, ഉപപത്യന്തരമാഹ-'വിസേസനസ്സേവേ'ച്ചാദി, യദിപി സീഹോ വിസേസനമേവ ന വിസേസ്സം, തഥാപി ബഹുലാധികാരാ വിസേസനസ്സാപി പരനിപാതോതി ഭാവോ.

അമാത്രാപി വിസേസനന്തേവ സമാസപ്പടിപാദനേ'മുനി അയം സീഹോവ വിസാരദോ'ച്ചാദോ സാമത്ഥിയതോവ സമാസാപ്പസങ്ഗേപി ഉപമാനോ പമേയുനം സാധാരണവിസാരദത്താദിധമ്മവചനാപ്പയോഗേ സതി തപ്പസങ്ഗാഭാവത്ഥം വചനമാരബ്ഭവീയന്തി ചോദേതി 'നനുചേ'ത്യാദിനാ,

സാമത്മിയതോതി സാമത്തെവചനപ്പയോഗേ സാപേക്ഖത്താ സമാസാപ്പസങ്ഗോതി സാമത്മിയം തസ്മാതി അത്ഥോ. സാമത്തെപ്പയോഗത്ഥത്തി സമാസവാക്യേ സാമത്തെവചനസ്സ സൂരത്താദി(നോ), അപ്പയോഗത്ഥം, തമാ ഹിച്ചാദിനാ സാമത്തെസദൃപ്പയോഗേ സാമത്മിയതോ സമാസാസബ്ഭാവാ സുത്തന്തരസ്സാനാരബ്ഭനീയഭാവം സായേതി.

വിസേസാനന്തബ്ഭാവാതി സാമത്തെസ്സ സമാസേ അന്തോഭാവേപി തിഖീണത്താദിതോ വിസിട്ഠസ്സ സൂരസ്സാദിവചനീയസ്സ വിസേസസ്സ സമാസേ അനന്തോഗധത്താ അപ്പസങ്ഗോ സാപേക്ഖമസമത്ഥത്തി. അഥേതി 'സച്ചമേത'ന്തിആദിം പരവചനമാസങ്കിയ വദതി, ഏവമാദിസിജ്ജന്യനത്ഥം സമാസോതി (ഞാപനത്ഥം) ആരബ്ഭനീയമ്ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ.

പധാനസ്സാതി 'രഞ്ഞോപുരിസോ-ഭിരുപോ'തേത്ഥ അഭിരുപസാപേക്ഖസ്സ പുരിസസ്സ വിസേസനത്തേനേവാ [\[വിസേസനം തേനേവാ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) പ്യാനം, സമാസാവയവഭൂതം രാജാനം പതി വിസേസ്സഭാവേനാവിഹലിതസകത്ഥതായ പധാനഭൂതസ്സ പുരിസസ്സ. ആദിസദ്രേന 'രാജപുരിസസ്സ ദസ്സനീയസ്സ ഗേഹ'ന്തി സങ്ഗണ്ഹാതി.

ഏത്ഥ ഹി ഗേഹമ്പതി വിസേസനഭാവേനാപ്യാനത്തേപി രാജാനമ്പതി പധാനഭൂതസ്സ പുരിസസ്സ സാപേക്ഖസ്സാപി സമാസോ ഹോതേവ. ഇദഞ്ചഞ്ചാപനത്ഥം വചനാരമ്ഭപ്പയോജനഞ്ച, കാരണമാഹ- 'ഗമകത്താ'ഇച്ചാദി.

ഗമകത്താതി വിഗ്ഗഹവാക്യത്ഥസ്സ വുത്തിയമ്പതീയമാനത്താ ഗമകത്തം തസ്മാ, നചേഹ ഗമകത്തമത്ഥീതി 'മുനി സീഹോവ സൂരോ'ത്യത്ര തു വാക്യതോ യോത്ഥോ പതീയതേ, നായം 'മുനി സീഹോ സൂരോ'ത്യതോ ഗമ്യതേതി ഗമകത്തം നത്ഥീ-തി അത്ഥോ, തമാഹി മുനിസീഹസദ്രേനേവോ പമാനോപമേയ്യഭാവനിമിത്തസ്സ വിസാരദത്തസ്സ സഭാവേനേവോപാദാനതോ വിസാരദസദൃസ്സ തേന സമ്ബന്ധാഭാവോ.

അപവഗ്ഗോ നിബ്ബാനം, വാക്യമേവേതി ഏവകാരേന ബൃവച്ഛിനമത്ഥമ്പദസ്സയമാഹ- 'വുത്തിനിവത്തേതീ'തി ബഹുലാധികാരതോ വിത്തായതി, നനു ചാത്ര വിസേസ്സഭാവസമ്ഭവാപ്പസങ്ഗോയേവ വുത്തിയാതി ചോദേതി. 'നനുചേ'ത്യാദിനാ.

പുണ്ണതാബ്ബഭിചാരാതി പുണ്ണതാസങ്ഖാതസ്സ ബാലാദിഅവത്ഥാവിസേസസ്സ അവിനാപ്പവത്തിതോ ബൃഭിചാരീ ഹി വിസേസ്സമ്ഭവതി യമാ നീലതായുപ്പലം, പരിഹരതി 'നേദമത്തി'ച്ചാദിനാ, മന്താണിപുത്താനം അനേകത്താതി കേവലം മന്താണിയാ പുത്തോ പുണ്ണോയേവാതി അഭാവാ തേസം ബഹുഭാവതോ, അത്തനോ അത്തനോ ഗഹസ്സ പതയോതി ഗഹപതീനം ബഹുത്തം പാകടമേവ.

വുത്തിയേവേതി ഏവകാരേന ബൃവച്ഛിനമത്ഥമാഹ-'വാക്യം നിവത്തേതീ'തി. വിസിട്ഠജാതിവചനാതി വുത്തം കണ്ഹസപ്പജാതിയാ ലോഹിതസാലിജാതിയാ ച വിസിട്ഠത്താ.

തച്ഛകോ സപ്പോതി ബ്യാഖ്യേയമുപനിക്ഖിപ്പചോദയമാഹ- 'നനു ചേ'ച്ചാദി. തച്ഛകഭാവാനപേതോതി ബാലയുവത്താദിസങ്ഖാതതച്ഛകഭാവതോ

അബ്ദുറഹ്മാൻ, അമ്മിനാമയേയ്യോതി തച്ഛകോ നാമ കോചി തന്നാമോ അമ്മി, കിരിയാസദ്ദോതി തച്ഛതീതി തച്ഛകോതി ഏവം കിരിയായ പവത്തിനിമിത്തത്തേനോപാദിനോ വഡ്ഡകീവാചി തച്ഛകസദ്ദോ, ഏവം മഞ്ഞതേ “യമാവുത്തനയേന വിസേസനവിസേസ്സസബ്ഭാവോ സമാസേന ഭവിതബ്ബം, തമാ സതി കിമിദം പച്ഛുദാഹരണം കത്ത്തി. അത്ര കേനചി ന നാമയേയ്യസ്സേത്യാദി നോപജായതേവാത്യേതദവസാനം വുച്ഛമാനമനുദ്യതം നിരാകത്തുകാമോ ആഹ-‘യോപാ ഹേ’ച്ചാദി.

ഇമസ്സായമധിപ്പായോ “വുത്തനയേന തച്ഛകസദ്ദസ്സ കിരിയാ സദ്ദസ്സാത്ഥവിസയാപേക്ഖായാഭാവതോ വിസേസ്സത്താഭാവോ പച്ഛുദാഹരണമിദം കത്ത്തി.

കസ്ഥാ അയുത്തമിച്ചാഹ-‘യതോ’ച്ചാദി, നാമയേയ്യസ്സ കിരിയാവാചിനോ ച അത്ഥാഭിധാനസാമത്ഥിയം തുല്യം വാ ന വാ, അവയവപ്പസിദ്ധിയാ സമുദായപ്പസിദ്ധി ബലവതി വാ നവേത്യേതം വിചാരേതും യതോ നാധികതന്ത്യത്ഥോ, കിഞ്ചരഹി അധികതന്ത്യോഹ- ‘അപിത്ഥി’ച്ചാദി, തച്ഛകസദ്ദോനേകത്ഥവുത്തി നാനേകത്ഥോതി വിചാരേതുമധികതന്തി യോജനാ.

ഏവം മഞ്ഞതേ- “വിസേസനവിസേസ്സഭാവചിന്തായം സദ്ദാനമത്ഥാഭിധാനസാമത്ഥിയചിന്താ ന യുജ്ജതേ ‘സതി സമ്ഭവേ ബുദ്ധിചാരേ ച വിസേസനം സാത്ഥകം ഹോതീ’തി വിസേസനം മഗ്ഗിയതേ, നാസമ്ഭവേ നാബുദ്ധിചാരേ യഥാ സീതം (ഹിമം) ഉണ്ഹോഗ്ഗിതി, തസ്ഥാ സമ്ഭവബുദ്ധിചാരചിന്താ വിസേസനവിസേസ്സഭാവചിന്തായമുപയുജ്ജതീതി തച്ഛകസദ്ദോ-നേകത്ഥവുത്തിവാ ന വേത്യേതദേവ വിചാരേതുമധികതന്തി കത്ഥചിപി വിസേസനവിസേസ്സ സബ്ഭാവേ സമാസോ ഹോതേവാ”തി, യദിപി നാമയേയ്യകിരിയാവാചിനമതുല്യമത്ഥാഭിധാനം സമുദായപ്പസിദ്ധിയാ ച ബലവതിത്തം, തഥാപി വക്ഖമാനനയേന സമാസസബ്ഭാവോ ന കാചി ഹാനീതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘ഏത്ഥ ചാ’തിആദി.

ഏത്ഥചാതി കേചി പക്ഖേ ച, കഞ്ചി പീളമാവഹതീതി സമ്ബന്ധോ, കുതോച്ചാഹ ‘ത്ഥാഹി’ച്ചാദി. ഏവം മഞ്ഞതേ- “യദിപി സമുദായപ്പസിദ്ധിയാ സതി കിരിയാസദ്ദത്ഥവിസയാപേക്ഖാ നോപജായതേ, തഥാപി നാമയേയ്യസ്സേവ തച്ഛകസദ്ദസ്സാപ്യനേകത്ഥവുത്തിത്തമത്ഥേവ... സപ്പവിസേസേ മനുസ്സേ ച തന്നാമകേ നാമയേയ്യസ്സ തച്ഛകസദ്ദസ്സ പവത്തിസബ്ഭാവോ(തി) വിസേസനവിസേസ്സസബ്ഭാവതോ സമാസപ്പസങ്ഗോ തദവത്ഥോ യേവാ”തി, ന കേവലം സപ്പവിസേസസ്സേവ തച്ഛകസദ്ദോ നാമയേയ്യമപിതു മനുസ്സാനന്തീതി പിസദ്ദത്ഥോ. തച്ഛകസദ്ദസ്സാനേകത്ഥവുത്തിത്തേപി ന സമുദായപ്പസിദ്ധിയാ അവയവപ്പസിദ്ധിബാധാതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘നചാ’തിആദി. ചോ-വധാരണേ, കുതോച്ചാഹ ‘കിരിയേ’ച്ചാദി. കമേനത്ഥപ്പസിദ്ധിതി യം, ഏതന്തസ സക്കാ വിത്താതുന്തി യോജനാ.

യന്തി യം പസിജ്ജന്തം, കമേനാതി ബാധാഭാവതോ അനുക്കമേന. ഏവഞ്ചേതി ഇമിനാ നചേത്യാദിനാ വുത്തം പച്ഛാമസതി... കിമ്പടിവിഹിതം സിയാ പരിഹടം സിയാതി അത്ഥോ, ഇതി ഇമിനാ കാരണേന ‘തച്ഛകോ സപ്പോ’തി പച്ഛുദാഹരണം ന യുത്തം... തച്ഛകസപ്പോതി സമാസസബ്ഭാവതോതി അധിപ്പായോ, നേദമേവമിച്ചാദിനാ പരിഹരതി, യദാ ചരതി യഥാ വുത്തേന

വിസേസനവിസേസ്സഭാവസമ്ഭവോ, തദാ കമന്ത്യാഹ- 'യദാ വിസേസനേ'ച്ചാദി. തദാപി കമം വാക്യേന ഭവിതബ്രമിച്ചാഹ- 'ഇദഞ്ചേ'ച്ചാദി. ബഹുലംവചനതോയേവാതി അധിപ്പായോ.

അഞ്ഞസ്സാതി കമ്മനി സമ്ബന്ധവചനിച്ചായം ഛരട്ഠീ. അവച്ഛേദകത്താതി ഏതഥ കത്തുനാ ഭവിതബ്രന്തി കാളസ്സാതി കത്തരി ഭാവയോഗേ ഛരട്ഠിയാ അജ്ഞാഹരിതബ്രം. പത്താപന്നേഹി ദുതിയന്തസ്സ ജീവികമ്പത്തോ ജീവികാ പന്നോതി സമാസോ 'കാരകം ബഹുല'ന്തേവ (ചം-൨-൨-൧൯) വിഹിതോ ദുതിയന്തേന തു തേസം സമാസത്വം സുത്തന്തരം കതം പരേഹി, അത്ഥഞ്ച തേസമിത്ഥിലിങ്ഗാനന്വി സമാസേനേവ, കാരനിവത്തിയാ, തഥാ മാസോ ജാതസ്സാതി വിഗൃഹേ പരിമാണിവാചിനാ ഛരട്ഠിയന്തേന പരിമാണവചനാനം കാലസദാനം, തദാഹ- 'പത്താപന്നാന'മിച്ചാദി, പരിമാണം മാസാദി പരിച്ഛേദോ തമസ്സത്ഥിതി പരിമാണീ ജാതാദി.

ഏതഥ ഹി മാസോ പരിമാണം പരിച്ഛേദകത്താ, ജാതോ പരിമാണീ പരിച്ഛേജ്ജത്താ, പത്താ ജീവികാന്നേനാതി **[പത്തോ ജീവികന്തി പാഠേന ഭവിതബ്രം]** വചനിച്ചായം യോ-ത്ഥോ സോ- ഞാപദത്ഥസമാസേപ്യതിന്നോ വചനിച്ചാഭേദമന്തരേനാതിദസ്സേതും 'അഞ്ഞപദത്ഥേ ഭവിസ്സതി'തി യം വുത്തിയം വുത്തം, തം ബ്യാഖ്യാതുകാമോ ആഹ- 'വാനേകത്തേത്ഥേ ഇച്ഛേവാ'തിആദി. അഞ്ഞത്ഥ സമാസേ കതേ സബ്ബത്ഥ "ഇത്ഥിയാം ഭാസിതേ"ച്ചാദിനാ (൩-൬൭) പൂമ്ഭാവോ. മാസോ ജാതസ്സാതി വചനിച്ചായം യോ-ത്ഥോ, സോ- ഞാത്ഥസമാസേപ്യഭിന്നോ വചനിച്ചാഭേദ മന്തരേനാതി ദസ്സേതുകാഹ- 'യസ്സ ജാതാദിന്നോ'ച്ചാദി.

ജാതസദസ്സത്ഥമാഹ സമ്പന്നോതി, സമ്പുണ്ണോത്യത്ഥോ, ഇമിനാ ച മാസോ ജാതോ-സ്സാതി വിഗൃഹസ്സ അത്ഥോ ദസ്സീതോ, അഞ്ഞമാതി യദി മാസോ തസ്സ അഞ്ഞപദത്ഥസ്സ ജാതാദിന്നോ സമ്പുണ്ണോ ന ഭാതീതി അത്ഥോ. തത്തത്ഥവന്തുനം നിട്ഠാസഞ്ചം വിധായ തദന്തസ്സഞ്ചത്ഥസമാസേ "നിട്ഠാ"തി (൨-൨-൩൬) സുത്തേന പുബ്ബനിപാതോ വുത്തോ, തദാഹ- 'നചേ'ച്ചാദി, പുബ്ബനിപാതപ്പസങ്ഗോ നച സിയാതിസമ്ബന്ധോ, കുത്തോച്ചാഹ- 'ജാതി'ച്ചാദി. കേസഞ്ചിതി വാക്യകാരമാഹ, നച യുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ, കാരണമാഹ- 'വിസേസന'മേച്ചാദി, തഥാഹിച്ചാദിനാ വിസേസനസ്സ സാത്ഥകത്തേ സമാസബ്ഭാവമഭാവേ ചാഭാവം സാധേതി... ഛരട്ഠീസമാസേ 'സതി സമ്ഭവേ ബൃഭിചാരേ ച വിസേസനസ്സ സാത്ഥകമ്ഭവതീതി വിസേസനസ്സ സാത്ഥകത്താ.

അവചനേപിതി നിയമവചനേ (അ)സതീപി, ഛരട്ഠീസമാസപ്പസങ്ഗോ ചരഹി വുത്തനയേന ബൃവച്ഛേജ്ജ ബൃവച്ഛേദകത്താഭാവേന വിസേസനാനത്ഥക്യാ ന ഭവേയ്യ ചേ വാക്യേനാപി ന ഭവിതബ്രന്തി ആഹ- 'വാക്യം ത്വി'ച്ചാദി. അയമ്പന വിസേസനസമാസോ പരേഹി കമ്മധാരയോതി ഞായതി... യഥാ കമ്മം കിരിയം പയോജനഞ്ച ധാരേതി ഏവമയം സമാസോ കമ്മമിവ ദ്വയം ധാരയതീതി.

൧൨. നത്ത

ഏതേമവാതി "ഽ നന്തസ്സ"ഇതി (൩-൭൪) സുത്തേഏവ. പാമനപുത്തോതിപാമാ കുട്ഠവിസേസോ അസ്സ അത്ഥിതി പാമസദാ "ദിസ്സന്തഞ്ചേപി പച്ചയാ"തി (൪-൧൨൦) നപ്പച്ചയോ, പാമനസ്സ പുത്തോ, യദി ഹേത്ഥ ഞകാരോ

വിസേസനമോ ന കരീയേമ, തദാ “ഽ നസ്സാ”തി സുത്തം കരീയേമ, തഥാ ച സത്യുത്തരപദേ പരതോ പാമനസദ്യേ നകാരസ്സാപി ടോ

സിയാതി ഭാവോ, നനു ചിഹ സമാസവിധിമ്ഹി ഞ കാരോച്ചാരണാ ഞ ലോപ രഹിതസ്സ സമാസോ ന ഭവതീതി വത്തുമുചിതം, ന തു “ഽ നസ്സാ”തി വിസേസനമോതി [\[ഞകാരോ ഏതോവ വിസേസനമോ, തി ഭവിതബ്ബ\]](#) സച്ചം, കിന്തിഹ സമാസവിധിമ്ഹി ഞ കാരസ്സ ബ്യവച്ഛജ്ജം ന ദിസ്സതേ.

പരിയുദാസവുത്തിതി പരി തുലിതമുഗ്ഗയ്ഹ നിസേധനീയസ്സ അസനം വേപനം വജ്ജനം പരിയുദാസോ, തേന പരിയുദാസേന വിസിട്ഠേ-ത്ഥേ വുത്തി അസ്സേതി പരിയുദാസവുത്തി, പസജ്ജപ്പടിസേധവുത്തിതി പടിസേധനീയമേവ പസജ്ജ പത്ഥാ തംസദിസമനപേക്ഖിയ നിസേധോ, തേന വുത്തി അസ്സേതി പസജ്ജപ്പടിസേധ വുത്തി.

യത്ഥ ബ്രാഹ്മണാ അഞ്ഞോവ ഭവതീത്യേവം വാക്യേനാത്ഥന്തരവിധാനാ വിധിനോ പധാനത്തം, അത്ഥന്തരവിധാനസാമത്ഥിയേനേവ ബ്രാഹ്മണസ്സ പടിസേധോ പതീയതേ, ബ്രാഹ്മണസ്സ [\[ബ്രാഹ്മണസ്സാ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) നിവത്തനേ തദപേക്ഖായാത്തസ്സ വിധാനയോഗതോ സകപദേന നഞ്ഛ്യേന വിധിഭാഗീ ന വുച്ചതേ, കിഞ്ചരഹി അത്തസദ്ദേന... പരിയുദാസനിസ്സയിനോത്തസദ്ദസ്സേവ വാക്യേ പയോഗതോ’ അഞ്ഞോ ബ്രാഹ്മണാ അബ്രാഹ്മണോ’തി, നഞ്ഝസ്സ ച സ്വാദ്യന്തേന സാമത്ഥിയം, ന ത്യാദ്യന്തേനേത്യേകവാക്യതാ... അഞ്ഞോ ബ്രാഹ്മണാ അബ്രാഹ്മണോതി തത്ഥ തത്ഥ പരിയുദാസവുത്തിത്താ.

പസജ്ജപ്പടിസേധേതു പടിസേധസ്സ പധാനത്താ ബ്രാഹ്മണോ ന ഭവതീതി വാക്യേന ബ്രാഹ്മണസ്സ പടിസേധോ വിധി അത്ഥഗമോ വാക്യഭേദോ, സകപദേന ച നഞ്ഛ്യേന പടിസേധഭാഗിവാചീ സമ്ബജ്ജയതേ. കോ സോ ബ്രാഹ്മണാ അഞ്ഞോതി ആഹ- ‘ബ്രാഹ്മണത്താനജ്ജയാസിതോ’ച്ചാദി.

ഇതരസ്മിന്തി പസജ്ജപ്പടിസേപേക്ഖേ, കേനചി സംസയനിമിത്തേനാതി ഉപവിതദസ്സനാദിനാ കേനചി സംസയകാരണേന, സബ്ബസി പദം സകത്ഥേ പയോഗസ്ഥി ഞാണമപേക്ഖതേ, തഞ്ച ഞാണം ദിധാ സമ്മാഞാണം മിച്ഛാ ഞാണഞ്ച. ഉഭയവേതബ്രാഹ്മണസദ്ദം പവത്തയതി. തത്ഥ സമ്മാഞാണ പുബ്ബകേ അബ്രാഹ്മണസദ്ദപ്പയോഗേ നത്ഥി നഞ്ഝസ്സ ബ്യാപാരോ, ന ഹി തത്ഥ തേന കിഞ്ചി കരീയതി. മിച്ഛാഞാണപുബ്ബകേ തു വിജ്ജതേ തസ്സ ബ്യാപാ രോ തത്ഥ ഹി തേന മിച്ഛാഞാണപ്പഭവതാ പരസ്സാഖ്യായതേ, മിച്ഛാഞാണം ചേന്ദ്രിയഹേതുക്കം, വിനാ സദിസത്തം ന ഭവതീതി പടിസേധേ സതി ഉത്തരപദത്ഥസദിസോ സമാസമോ ജായതേച്ചാഹ- ‘തത്ഥ സദിസത്തം വിനേ’ച്ചാദി. രജ്ജയം ഹി സപ്പബുദ്ധി സദിസത്താ.

പയോഗസാമത്ഥിയാചേതി അബ്രാഹ്മണമാനയേച്ചാദിപയോഗസാമത്ഥിയാ ച. ഏവമ്മത്തേതേ- “യദ്യത്ര ബ്രാഹ്മണമത്തസ്സാനയനം സിയാ പുബ്ബപദസ്സുച്ചാരണമനത്ഥകം സിയാ, അഥ ന കസ്സചി ആനയനം ഏവസി സബ്ബസ്സേവാ ബ്രാഹ്മണസദ്ദസ്സാനത്ഥകത്തം, തസ്മാ പയോഗസാമത്ഥിയാപി സദിസപ്പടിപത്തി”തി.

[illegible]

സമത്വവാദിനത്തി “സമത്വോ പദവിധി” (പാ ൨-൧-൧) രേഖാം വാദിനം. സമത്വ വാദിനം സമാസോ വിധേയോതി സമ്ബന്ധോ, വിധേയോതി വചനത്തരേണ വിധേയോ, തമാഹി അപുനഗേയോതി ഗായനേന നസ്സ സമ്ബന്ധോ, ന തു പുനസദൃശേന. അനോകാസം കാരേതാതി കരണേന സമ്ബന്ധോ ന ഓകാസേന. അമുലാമുലം ഗന്താതി ഗമനേന, ന മുലേനാതി അസാമത്വിയം. ഗമകത്തവാദിനോതി അസാമത്വിയേപി യത്ര ഗമകത്തം തത്വ സമാസോ ഹോതേവ, തതോ ഗമകത്തഞ്ച സമാസസ്സ നിബന്ധനത്തി യോ വദതി തസ്സേത്യത്ഥോ. ഏത്ഥാപീതി അപുനഗേയോത്യാദോപി, നന്വയമപ്യാചരിയോ ഗമകത്തവാദീ, തമാസതി ഗമകത്താഇച്ചനഭിധായ ബഹുലാധികാരാതി കസ്മാവുത്തത്തി ആഹ-‘സോ ചേ’ച്ചാദി.

കേഹിചിതി വൃത്തിഗുണേന ബ്രവച്ഛിന്നമത്ഥം ദസ്സേനോ ആഹ-
 'കേഹിചിയേവ ന സബ്രഹ്മഹി'തി, അപുനഗേയ്യാതി "s നസ്സോ"തി (൩-൧൪)
 നസ്സോ, അതിപ്പസങ്ഗാവതോതി സുത്തന്തരേണ സമാസേ അവിഹിതേപി
 അനഭിമതത്ഥാന്നബതീതിയാ അഭാവതോ.

എസ്. കുപ്ല

സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ കാരകവിഭത്തിലധിപനായോ വിധി
ഇത്തമഭൂതാദിസ്വധിപനായോ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ, ഗതസ്തു സ്വാഭാവികമായി,
അസ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ പരിയുദാസോ-നമകോതി ചോദനോ ആഹ
'നന്വി'ച്ചാടി, അനന്തരം ഭവേത്യ... ലക്ഷണാഭ്യന്തരം സമാസേ ഗുണഭൂതത്വം
സമാസത്വം കിരിയാസമന്വന്യാനുരൂപവിഭത്തിലധിപനായോ, പരിഹരതി 'നയിഭമേവ'മിച്ചാടിനാ. "അനുനാ"തി (൨-൧൦) വിച്ഛായമനുനാ
യോഗേ ദുതിയാ വിധാനസാമന്വയാ വാക്യവി ഹോതി, അന്തരം
നിച്ഛായമനുനാ ദുതിയാ വിധാനമനന്തരം ഭാവോ, നിഗമയതി
തസ്മാത്താദിനാ, "കു പാപമേ"തി പരേസം ഗണപാഠോ, ഏവമുപരിപി
"ദുനിനായം"ത്യാദി വേദിതം.

എൻ. ചീമ്രി

ചീസഭോതി ഏത ചീതി ഇമിനാ ചീപ്പച്ചയന്തം പരാമസതി, ചീപ്പച്ചയന്ത സഭോതി അത്ഥോ.

உடு. டூஸ்

പീതിസമ്ഭവമോതി പീതിയാ സമ്ഭവമോ പീതിപുണ്വികാ പച്ചുട്ഠാനാസന
ദാനാദിവിസയാ തുരിതതാ, അലംഭുതാ പരിയത്തം സമ്പുണ്ണം ഭുതാ.

൧൬. അഞ്ഞേ

പുരോഭൂയ അഗ്നതോഭൂയ. തിരോഭൂയ അന്തരധാനീഭൂയ. അനച്ചാധാനേതി
ഇമസ്സ അത്ഥോ 'ഉപരിയാധാനതോ അഞ്ഞത്രാ'തി, ആധാനം പതിട്ഠാപനം,
ഇച്ഛന്തിതി പാണിനിയാദയോ ഇച്ഛന്തി, ഉരസി കത്വാ പാണിന്തി പാണിം ഉരസി
കത്വാ.

൧൭. വാനേ

അനേകഗൃഹണസ്സ പയോജനം വത്തുമുപസക്കതി 'ഇധേ'ച്ചാദി,
വിവച്ഛിതേകസങ്ഖ്യാസാമഞ്ഞന്തി വിവച്ഛിതം ഏകസങ്ഖ്യായ സാമഞ്ഞം,
ഏവം മഞ്ഞതേ "യദി'സ്യാദി സ്യാദിനേ'തി വത്തുമിച്ഛിതേകസങ്ഖ്യാസാമഞ്ഞസ്സ
പരിഗൃഹോ ന സിയാ തദാ ഇഹാനത്ഥക (മനേക)ഗൃഹണം സിയാ തേനേഹാനേ
കഗൃഹണസാമത്ഥിയായേവ 'സ്യാദിസ്യാദിനേ'തി വത്തുമിച്ഛിതേകസങ്ഖ്യാ
സാമഞ്ഞവരിഗൃഹിതന്തി വിഞ്ഞായതേ"തി തേനേച്ചാദിനാ ഇദം ദസ്സേതി "തേന
യഥാവുത്തേന പുണ്യേ വുത്തോ സബ്ബോപി സമാസോ പുണ്യപരാനം
ദിന്നംയേവ സ്യാദ്യന്താനം ഹോതി"തി.

യജ്ജേവം കഥം 'തദഹുജാതോ'തി ബഹുലാധികാരേണ വിസേസന
സമാസഗബ്ഭകാരകസമാസേന വാ സിജ്ജതതി, അയം അഞ്ഞപദത്ഥസമാസോ.
ചത്ഥേ ബഹുനമിട്ഠത്താ തദത്ഥഞ്ചാനേകഗൃഹണം, തേന 'ഹോതു പോതു പിതാ
പുത്താ'തി ഹോതി ഉത്തരപദേ (യോനി) സമ്ബന്ധേ പരതോ പുണ്യപദസ്സ
"പുത്തേ"തി (൩-൬൫) സുത്തേനാന്തേന, അഞ്ഞമാ ദിന്നംദിന്നം സമാസേ
സബ്ബത്ഥ ഉത്തരപദസമ്ഭവേന "വിജ്ജായോനിസമ്ബന്ധാനമാ തത്ര ചത്ഥേ"തി
(൩-൬൪) "പുത്തേ"തി ച സുത്തദയേനാന്തേന'ഹോതാ പോതാ പിതാ
പുത്താ'തി ആപജ്ജേയ്യ. അനേകന്തി പഠമന്തത്താ സ്യാദിതീദമേവാനുവത്തതേ,
തേനേവാനേകം സ്യാദ്യന്തമിച്ഛേവ വുത്തം. അമാഞ്ഞത്ഥേതി വുത്തേ-ഞ്ഞസ്സ
വാക്യസ്സത്ഥേതി അവത്വാ പദസ്സേച്ചേവ കസ്ഥാ വുത്തന്ത്യാസങ്കിയാ ഹ-
'സ്യാദ്യന്തസ്സേ'ച്ചാദി, തസ്സേവാതി സാമത്ഥിയലദ്ധസ്സ സ്യാദ്യന്ത പദസ്സേവ
സമാസോ വിഞ്ഞായതീതി സമ്ബന്ധോ.

തസ്സ ഗുണാ തഗ്ഗുണാ തസ്സേച്ചനേനാന്തപദത്ഥോ നിദിസീയതേ, തസ്സ
അഞ്ഞപദത്ഥസ്സ യേ ഗുണാ യാനി വിസേസനാനി, തേസം സംവിഞ്ഞാണം
ഗഹണം തഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണം, അഥവാ സോ ഗുണോ യസ്സ സോ തഗ്ഗുണോ,
തഗ്ഗുണസ്സ തഗ്ഗുണയുത്തസ്സാന്തപദത്ഥസ്സസംവിഞ്ഞാണം, ന
ഗുണവിരഹിതസ്സാ(തി) തഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണം, ഏത്ഥ പന 'അഞ്ഞപദത്ഥേ
തഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണം പൃത്ഥീ'തി പരിഭാസീയതി, തത്ഥായമത്ഥോ
"അഞ്ഞപദത്ഥേ സമാസേ-ഞ്ഞപദത്ഥോ വിസേസനേന സഹ വിഞ്ഞായതി
നവിസേസനരഹിതോ"തി, ക്വചി അതഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണസ്സാപി ദസ്സനേ
നാപിസദ്ദോ, യത്രാവയവേന വിഗൃഹോ സമുദായോ സമാസത്ഥോ തത്ഥേവ
തഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണം ഭവതി, തഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണതോ അഞ്ഞം
അതഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണം, തസ്മിം, യത്രാവയവോയേവ സമാസത്ഥോ
തത്രാതഗ്ഗുണസംവിഞ്ഞാണം.

ഏതാ പന ബഹുധനസഭോ പുരിസസ്സ ഉപലക്ഖണഭാവേന കത്താ. അഭിമതോതി പാണിനീയാനം അഭിമതോ ദസന്നം സമീപേ ആസന്നാ ദസന്നമിച്ഛാദിവാക്യേ.

പരിമാണമേവസഞ്ചയേന്തി പരിമാണലക്ഖണമേവ സഞ്ചയേയം, തഞ്ച പരിമാണലക്ഖണം സഞ്ചയേയഞ്ച.

സഞ്ചയാനരൂപന്തി സഞ്ചയാനസഭാവം.

പരിമാണേനാതി പഞ്ചസഞ്ചായ പരിച്ഛിജ്ജമാനേന സഞ്ചയേയസഞ്ചാതേന പരിമാണേന.

സഞ്ചയാനവുത്തിതി തേന അനതിവത്തിയമാനതപ്പരിച്ഛേദക സഞ്ചയാനരൂപ സഞ്ചാതേ സഞ്ചയാനേ വുത്തി യസ്സാ സാ സഞ്ചയാനവുത്തി-പഞ്ചസഞ്ചയാ.

ദിട്ഠന്തേനിമിനാ ഇമം ദീപേതി “യഥാ പഞ്ച പരിമാണമേസന്തി പഞ്ചകാതി ഏതാ പരിമാണരൂപോ-വയവഭേദസമുദായസഭാവോ പകതിയത്ഥോ സമുദായിനോ സകുനാ പച്ചയത്ഥോ, തഥാ തിദസാതി ഏത്ഥാപി”തി, കപ്പച്ചയോ പകതിപ്പച്ചയത്ഥഭേദസമഭവേന.

കേചി പനാതി ഇമിനാ പാണിനീയേ ദസ്സേതി.

പകതിപ്പച്ചയത്ഥഭേദസമഭവാതി ഇമിനാ പരേസം പകതിപ്പച്ചയത്ഥാനം ഭേദാഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്ഥാ സത്തായം സകത്ഥേ കപ്പച്ചയസ്സ വിധാനം ദസ്സേതി.

സ്വാഭ്യന്തസ്സാതി ഇമിനാ വാസദസ്സ പദത്തം ദസ്സേതി.

തദത്ഥേപിതി തസ്സ വാഇതി അത്തപദസ്സ അത്ഥേപി, തദത്ഥോ ചേത്ഥ വികപ്പത്ഥോ വാ സിയാ തദാ പന ദിന്നം ഗഹണേ ന തിണ്ണം, തേസന്തു ഗഹണേ ന ദിന്നം, സംസയോ വാ, തദാ തു സംസയസ്സോഭയാ ലബ്ബനരൂപത്താ ദേവാതി വുത്തേ തയോ, തയോവാതി വുത്തേ ദേ അപേക്ഖീയന്തിതി ബുദ്ധിവിസയാ പഞ്ച അത്ഥാ സമാസാഭിയേയോ ഹോന്തി.

നാമത്തേനാതി രുജ്ജഹിനാമത്തേന, അഭിമതോ പാണിനീയാനം, വികപ്പിതം സുത്തന്തരേന വിഭാസാ സബ്ബനാമസത്താവിധാനേന.

അവയവധമ്മേനാതി അവയവസഞ്ചാതേന സഭാവേന.

നനു ച സമാനാധികരണാനം ബഹുബ്ബിഹി വുത്തോ പാണിനീയേഹി ‘പഞ്ചഹി ഭുത്തമസ്സേതി ബുധികരണാനം ന സിയാ’തി, തഥാ പഠമത്ഥം വജ്ജേത്ഥാ സബ്ബവിഭത്യത്ഥേസു ഇട്ഠോ ‘വുട്ഠോ ദേവേഗതോച്ചത്ര വുട്ഠദേവോതി ന സിയാ’തി തസ്ഥാ കമ്മത്ര ബുധികരണാനം പഠമത്ഥേ സമാസോ വണ്ണീയതേച്ചാസങ്കിയാഹ-‘ബുധികരണാനമ്പി’ച്ഛാദി, ബുധികരണാനമ്പി യഥാഭിധാനംസമാസസബ്ഭാവതോ പഞ്ചഹി ഭുത്തമസ്സേത്യാദോ ബഹുലാധികാരാ അനഭിധാനതോ വാ ന ഭവിസ്സതി, തതോയേവ ച പഞ്ച ഭുത്ത വന്തോ-സ്സേതി സമാനാധികരണാനമ്പി കചി ന ഭവിസ്സതി, തഥാ

പഠമത്ഥേപി ക്വചി ന ഭവിസ്സതി വുട്ഠേ ദേവേ ഗതോ'തി. തുല്യയോഗേ ഗമ്യമാനേതി അത്ഥോ.

അന്തരത്രചാതി തുല്യയോഗതോ-ന്തത്ര സലോമകോത്യാദീസു ച, വിജ്ജമാനാനി ലോമാന്യസ്സ, വിജ്ജമാനാ പക്ഖാ അസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. ഉപസങ്ഖ്യാതോ “സ്യോദ്യധികാരേ-ത്ഥിവിരാദിനമുപസങ്ഖ്യാന”ന്തി (൨-൨-൨൪-വാ) സഭാവതോ ഏവ നിവത്തോ ന സുത്തന്തരതോ, ഗതത്ഥസ്സാപി ഹി പയോഗേ അനവട്ഠാനം സിയാ പിട്ഠപേസനേ വിയ, കമഞ്ചരഹി ബ്രാഹ്മണേ ബഹു ആനയ, അഹം പചാമീതി നാവസ്സമേവം പയോഗോ, കത്ഥചി പന വചനസിലിട്ഠാദിപ്പയോജനേ സതി ഹോതേവ.

കണ്ഠേ സമ്ഭവോതി കാളസ്സ കണ്ഠേ സമ്ഭവോ. ട്ടംസദുത്ഥോതി കണ്ഠട്ടംസദു ട്ടംസദുത്ഥോ. ഓട്ടംസദുവാ മുഖവുത്തീത്യനേന ഗമ്മമാനത്ഥത്താ ദുതിയസ്സ മുഖസദുസ്സാപ്പയോഗമാഹ, തസ്ഥാ ഓട്ടോവ മുഖമസ്സാതി വിഗ്ഗയ്ഹ ഓട്ടമുഖോതി സമാസോ, ന ച പാണി പാണ്യന്തരസ്സ മുഖം, മുഖേനേവ ച പാണിമുഖസ്സ സദിസത്തം പസിദ്ധന്തി സാമത്ഥിയാ ഓട്ടമുഖമിവ മുഖമസ്സേത്യത്ഥേവ തിട്ഠതേ, ഉപന്യസ്യന്തേത്യുപന്യാസാ, വിസയദസ്സനത്ഥാതി ഇമിനാ'കണ്ഠേ കാളോ യസ്സാ'ത്യാദികമേവ വാക്യന്തി ദസ്സേതി. സമുദായേ വികാരോചാതി സമുദായസമ്ബന്ധേ വികാരസമ്ബന്ധേ ച. തംസമാസസ്സാതി തസ്സാ ഛട്ഠിയാ സമാസസ്സ, തദഭിധായിനന്തി സങ്ഘാത വികാരാഭിധായിനം, കേസാനം സങ്ഘാതോ ഇച്ചാദി പരേസം വാക്യം. ധാതുതോ ജാതം ധാതുജം, ഉത്തരപദം പതിതസദാദി, തസ്സ പയോഗോതി പതിതസദസ്സ പയോഗോ.

“നന്ത്സമാത്ഥ്യത്ഥാന”ന്തി (൨-൨-൨൪) വാത്തികം, ഏതനാഹ-‘ഞേ കാരാനു ബന്ധാ'ഇച്ചാദി. പാണിനിയാ തു അവിജ്ജമാനസദു നന്ത്സമാസോ, പദന്തരേ നാസ്സ ബഹുബ്ബിഹി വോത്തരപദലോപോ, അവിജ്ജമാനാ പുത്താസ്സ അപുത്തോവിജ്ജമാനപുത്തോതി സായേന്തി, ഇച്ഛതേ പാണിനീയേഹി... ദക്ഖിണപുബ്ബാ സദാനം നാനത്ഥത്താ ബ്യധികരണത്താ, വചനേപീതി സുത്തേ വിജ്ജമാനേപി, അയ മത്തേപദത്ഥസമാസോ പരേഹി ബഹുബ്ബിഹിതി വുച്ചതി തഥാഹി ബഹവോ വിഹയോ യസ്സ സോ ബഹുബ്ബിഹി, യഥാ ബഹുബ്ബിഹിതി അന്തേപദത്ഥപ്പധാനോ തഥാ അയമ്പി.

൧൯. ചത്ഥേ

സമുച്ചിതി പിണ്ഡീകരണം, കോ സോതി ആഹ- ‘സാധനമേക'മിച്ചാദി. ഏകം സാധനം ഏകം കിരിയം വാ പടിച്ച ചീയമാനതാതി സമ്ബന്ധോ, കേസന്തി ആഹ- ‘കിരിയാസാധനാന'ന്തി, കേനാതി ആഹ- ‘അത്തരൂപഭേദേനാ”തി. തത്ഥ ഭേവദത്തോ ഭുങ്ങ്ജതി തിട്ഠന്തി പചതിചാതി സാധനമ്പടിച്ച കിരിയാനം അത്തരൂപഭേദേന ചീയമാനതാ വേദിതബ്ബാ, ധവേ ച ഖദിരേ ച പലാസേ ച ഛറിന്ദാതി കിരിയമ്പടിച്ച അത്തരൂപഭേദേന സാധനാനം ചീയമാനതാ വേദിതബ്ബാ.

സോതി സമുച്ചയോ ഭവതീതി സേസോ, കേസന്തി ആഹ- ‘തുല്യ ബലാന'മിച്ചാദി.

തുല്യബലാനന്തി ഇമിനാ വിസും പധാനഭാവേന കിരിയാഭിസമ്ബന്ധാ അന്തേമത്താനപേക്ഖത്തമാഹ.

അനിയതക്കമയോഗപജ്ജാനന്തി കമോ ച യോഗപജ്ജഞ്ച, അനിയതം കമയോഗപജ്ജം യേസം സദാനം തേസം, യഥേത്യാദിനാ തത്ഥോദാഹരണം ദസ്സേതി, ഏത്ഥായമധിപ്പായോ “ഏത്ഥ ഗവാദീനം വിസുං പധാനഭാവേനാനയനകീരിയാഭിസമ്ബന്ധാ തുല്യബലതാ ഗവാദീനം വുത്തക്കമേനേവ നയനാഭാവാ അനിയതക്കമതാ ഗവാദീനം യുഗപദി നയനാഭാവാ അനിയത യോഗപജ്ജതാ ച ഹോതി, തഥാ അഞ്ഞം താദിസസ്സീ”തി. അനു പച്ഛാ പധാനാനുരോധേന (ചയനം) അന്യാചയോ, തം ബൃജ്ജയതി ‘യത്ഥേ’ച്ചാദി, തദനുരോധേനാതി തദനുഗുണേന, ഉദാഹരതി ‘യഥേ’ച്ചാദി, ഭിക്ഖാഗമനമേത്ഥ പധാനമന്തരങ്ഗത്താ , നേതരം ബഹിരങ്ഗത്താ, തം കരണേ യദി ഗാവോപി പസ്സതി താപ്യാനയതി, ഏത്ഥ തു ഗോസ്സാനയനം ഭിക്ഖാടനമപേക്ഖതേ, നേതരമിതരസ്സ... വിനാപി തേന തദനുടാനതോ. ഇതരസ്സ ഇതരേന യോ ഗോ ഇതരേതരയോഗോ, സോ ച ഏതാദിസോതി ആഹ- ‘അഞ്ഞമഞ്ഞേ’ച്ചാദി.

അവയവപ്പധാനോ ചാതി സാഭാവികാഭിധാനസാമത്ഥിയേനാപുമുഭൂതോ ച, വുത്തിവയേന സാരിപുത്തസദോ മോഗ്ഗല്ലാനത്ഥോ ഹോതി മോഗ്ഗല്ലാനസദോ സാരിപുത്തത്ഥോപീതി അഞ്ഞമഞ്ഞത്ഥേ പധാനതോ യുഗപദ്യധികരണവചനേ സതി ചത്ഥ സമാസോതി സോ-യമധികരണ സമുദായോ ഉഭയപദാനുഗതഉഭയത്ഥവസേന ചതുബ്ബിയോപി യുഗപദി ബുദ്ധിയാ ഗയ്ഹമാനോ കദാചി ഉബ്ഭൂതാവയവഭേദോ തേനേവ സാഭാവികാഭിധാനസാമത്ഥിയേനേച്ചേവമവയവപ്പധാനോ ച, നനു ച ജനനമരണാനീതി വിരുദ്ധാനം കമമേക്കേനാഭിധാനന്തി വുച്ചതേ- സബ്ബോപി സദോ പയുജ്ജമാനോ (ഇതരീ) തരേനാവധാരണം വത്തതേ, തേന ഏകേകോ സദോ ഏകേകസ്സത്ഥസ്സ വാചകോ, തഥാപി യഥാ സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാതി ഏത്ഥ ബഹുവചനസ്സഞ്ചമാനുപപത്തിയാ യുഗപദ്യധികരണവചനതാ ഹോതി, തഥാത്രാപി ബഹുവചനസ്സഞ്ചമാനുപപത്തിലക്ഖണേന സാമത്ഥിയേന ഏകേനാപ്യഭിധാനം ഹോതി. ഇതി ഹേതുമ്ഹി, യതോ ഏവമവയവപ്പധാനോ തതോതി അത്ഥോ.

ബഹുത്താതി കിഞ്ചാപി വാക്യേ നേസം [\[വാക്യേനേവേസം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വിസും ബഹവത്ഥതാ, ന ഹി സാരിപുത്തമാനയാതി വുത്തേ മോഗ്ഗല്ലാനസ്സാപി സമ്പച്ചയോ ഭവതി, തഥാപി യതോ വുത്തിവിസയേ സഹഭൂതാനമേവേസം വിസും ബഹവത്ഥതാ, തതോ തത്ഥ വചനീയസ്സ അത്ഥസ്സ സങ്ഖ്യാതേദേന ബഹുത്തം. സമാഹരണം പിണ്ഡികരണവസേന സംഹരണം സമാഹാരോ, സോ ചേവം വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേതുമാഹ ‘അഞ്ഞമഞ്ഞേ’ച്ചാദി.

ഏത്ഥ ച കിഞ്ചാപി ഇതരീതരയോഗസ്സ സമാഹാരസ്സ ച ഭാവരുപത്താ അദബ്ബരുപതാ, തഥാപിതരീതരയോഗേ തു യഥാ ഗുണവച നാനം സുക്കം വത്ഥം സുക്കോ കമ്ബലോ സുക്കാ ഗാവീതി നിസ്സയഭേദതോ ലിങ്ഗവചനസിദ്ധി, തഥാ തദ്ധമ്മാനമഭിധാനതോ നിസ്സയതോ ലിങ്ഗവചന സിദ്ധി വേദിതബ്ബാ, സംഹതിപ്പധാനത്താചേകവചനന്തി യദാ ബഹുനം സമുദായോ തിരോഹിതാവയവഭേദോ സംഘാതോ പക്കമീയതേ, തദാ സമാഹാരോച്ചേവ സംഹതിപ്പധാനത്താ ഏകവചനം ഹോതീതി അത്ഥോ. തദനുടാനതോതി തസ്സ കരണതോ. ബൃതികരോ മിസ്സതാ, ബൃതികരം ദസ്സേതി പാണിച്ചാദിനാ, പച്ചേകം പരിസമത്തിയം വാക്യബഹുത്തം ദസ്സേതി ‘തത്ഥ ഹിച്ചാദി.

ചക്രവർത്തി സോതഞ്ച, മുഖഞ്ച നാസികാ ച, ഹനു ച ഗീവാ ച, ഛരവി ച മംസഞ്ച ലോഹിതഞ്ച, നാമഞ്ച രൂപഞ്ച, ജരാ ച മരണഞ്ചാതി വിഗ്രയ്ഹ സമാസോ, “സമാഹാരേ നപുംസക”ന്തി (ന-ഛ) സബൃത നപുംസകലിങ്ഗം, സ്യാദിമ്ഹി മുഖ നാസികന്തിആദീസു “സ്യാദീസു രസ്സോ”തി (ന-ഛ) രസ്സോ. അലഭതാ ഗോമുഖം ഡിണ്ഡിമോ ഭേരിവിസേസാ, ആളമ്ബരം പണവോ, മുരജോ മുദങ്ഗോ, മദുവോ മുദങ്ഗോ. മദുവവാദനം പണവവാദനഞ്ച സിപ്പമസ്സ മദുവികോ പാണവികോ, സമ്മം കംസതാളം, താളം ഹരതാളം, അലസതാ ച ആളമ്ബരോ ച, മുരജോ ച, ഗോമുഖോ ച, സങ്ഖോ ച ഡിണ്ഡിമോ ച, മദുവികോ ച, പാണവികോ ച, ഗീതഞ്ച വാദിതഞ്ച, സമ്മഞ്ച താളഞ്ചാതി വിഗ്രഹോ. യുഗസ്സ ഹിതാ യോഗാ ഗോണാ, തേസമിദം യോഗം കസികമ്മം, തസ്സ അങ്ഗം. തേനാഹ- ‘കസിഭണ്ഡാന’ന്തി, ഫാലോകസകോ, പാചനം പതോദോ, യുഗോ ച നങ്ഗലഞ്ചാതി വിഗ്രഹോ. പിണ്ഡമായുധവിസേസോ, അസി ച സത്തി ച തോമരഞ്ച പിണ്ഡഞ്ചാതി വിഗ്രഹോ. ചമ്മം സരവാരണഫലകം, കലാപോ തൂണീരം, പഹരണഞ്ച ആവരണഞ്ചാതി വിഗ്രഹോ. അഹി ച നകുലോ ച, ബീളാരോ ച മൂസികോ ച, കാകോ ച ഉലൂകോ ച, നാഗോ ച സുപണ്ണോചാതി വിഗ്രഹോ. സങ്ഖ്യാ ച പരിമാണഞ്ച സങ്ഖ്യാപരിമാണം, തത്ത്വ പരിമാണസത്താനം യമാദീഘോ ച മജ്ജിമോ ച ദീഘമജ്ജിമം. ഏകകഞ്ച ദുകഞ്ചാതി വിഗ്രഹോ, ദുകതികാദീസുപി ഏസേവനയോ.

ഖുദുജന്തു സിയാ- നട്ഠി, അഥവാ ഖുദുകോവ യോ;
സതം വാ പസതേ യേസം, കേചി ആനകുലാ അപി.

കീടോ ച പതങ്ഗോ ച, കുന്ഥോ ച കിപില്ലികോ ച, ഡംസോ ച മകസോ ച, മക്ഖികാ ച കിപില്ലികാചാതി വിഗ്രഹോ. പചനചണ്ഡാലാതി ഓ രബ്ഭികാദീനം രുല്ല്ഹിസത്താ. ഉരബ്ഭേ ഹന്ത്വാ ജീവതീതി ഓരബ്ഭികോ, ഏവം സേസേസു. സാനം സുനഖം പചതീതി സപാകോ, വേനാ തച്ഛകാ, രഥകാരാ ചമ്മകാരാ. സാധാരണാ സമാനാ, ചരണസഭോ- യം ഇധ ഗയ്ഹതീതി സമ്ബന്ധോ, യഥാ സകമജ്ജയനായ ചരീയന്തി വതാന്യേതേസൂതി ചരണാനി, കഠാദിവാത്യാന്യജ്ജയനാനി സാഖാസത്തേകാനി. യസ്മാ ഏതേഹി ചരതി അരിയസാവകോ ഗച്ഛതി അമതം ദിസം, തസ്മാ ചരണാനി സീലാദയോ പണ്ണരസ ധമ്മാ. തേനാഹ- ‘കഠാദീഹി’തിആദി, കഠാദീഹിതി പസിദ്ധിവസേന കമാതിക്കമേനാപി വുത്തം, തതോ ആദിസഭേന അതിസാദയോ ഗയ്ഹന്തി. അതിസേന ഭാരദാജേന കഠേന വുത്തം വിദന്ത്യധീയന്തി വാതി “അത്തസ്ഥി”തി (ഠ-ഛ) ണോ, “ലോപോ”തി (ഠ-ഛ) ലോപോ അതിസാ ഭാരദാജാ കഠാ. കലാപിനാ വുത്തം വിദന്ത്യധീയന്തി വാതി, തേനേവ ണോ, കലാപാ, കഠാ ആദി യേസം തേ കഠാദയോ, തേഹി അജ്ജേയനവിസേസേ ച പുരിസേ ച ഉപചാരാതി സമ്ബന്ധോ.

സീലാദയോതിആദിസഭേന ഇന്ദ്രിയസംവരാദയോ ഗയ്ഹന്തി. സീലഞ്ച പത്താണഞ്ച, സമമോ ച വിപസ്സനാ ച വിജ്ജാ ച ചരണഞ്ചാതി വിഗ്രഹോ. ഏകതോ അജ്ജയനമേതേസൂതി ഏകജ്ജയനാനി, പകഠാനി വചനാനി പാവചനാനി സദ്ധമ്മോ, ഏകജ്ജയനാനി ച താനി പാവചനാനി ച തേസം, ദീഘോ ച ദീഘാഗമോ ച മജ്ജിമോ ച മജ്ജിമാഗമോ ച, ഏകുത്തരോ ച അങ്ഗുത്തരാഗമോ ച സംയുത്താഗമോ ച, ഖന്ധകോ ച വിഭങ്ഗോചാതി വിഗ്രഹോ.

തേസന്തി ഇമിനാ ലിങ്ഗവിസേസാനന്തി ഛര്ട്ടിയന്തതം ദീപേതി, ഇത്ഥീ ച പൂമാ ച, ദാസീ ച ദാസോ ച, ചീവരഞ്ച പിണ്ഡപാതോ ച സേനാസനഞ്ച ഗിലാനപച്ചയോ ഭേസജ്ജപരിക്ഖാരോ ച, തിണ്ണഞ്ച കട്ഠോ ച സാഖാ ച പലാസോ ചാതി വിഗ്ഗഹോ. ഛേരകോ ദക്ഖോ, പുഞ്ചാ ച പരാചാതിആദിനാ വിഗ്ഗഹോ.

പുഞ്ചദക്ഖിണ്ണന്തിആദിസു “ബൃജ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി (൧-൩൩) രസ്സോ. കാസോ ച കുസോ ച ഉസീരോ ച ബീരണ്ണഞ്ച, മുജ്ജഞ്ച ബബ്ബജഞ്ചാതി വിഗ്ഗഹോ. ഖദീരോ ച പലാസോചാതിആദിനാ ച, ഗജോ ച ഗവജോ ചാതിആദിനാ ച, ഹത്ഥീ ച ഗോച അസ്സോ ച വളവാചാതി ച, ഹംസോ ച ബലാവാ ചാതിആദിനാ ച, ബകോ ച ബലാകാചാതി ച. ഹിരണ്ണഞ്ച സുവണ്ണോ ച, മണി ച സങ്ഖോ ച മുത്താ ച വേളുരിയോ ച ജാതരൂപഞ്ച രജതഞ്ചാതി ച, സാലി ച യവകോചാതിആദിനാ ച, സാകഞ്ച സുവഞ്ചാതിആദിനാച, കാസിയോ ച കോസലാചാതിആദിനാ ച വിഗ്ഗഹോ, ജനപദവാചിനാ ച ബഹുവചനന്താ.

ഏകവീസതിച്ചാദിനോ ഏകഞ്ച തം വീസതിചാതി വിസേസനസമാസോ വാ സിയാ, ഏകഞ്ച വീസതി ച ഏകവീസതീതി ചത്ഥസമാസോ വാ, സമാഹാരേ നപുംസകത്തന്തു ന പപ്പോതി, “നാനുസാസനീയം ലിങ്ഗം സോകനിസ്സയത്താ ലിങ്ഗസ്സേ”തി ലോകേ നപുംസകലിങ്ഗസ്സേഹാനഭിധാനന്തോ നപുംസകലിങ്ഗം ന ഭവിസ്സതിത്യധിപ്പായോ, സഭാപരിസായാതി ഞാപകതോ വാ സമാഹാരേ നപുംസകലിങ്ഗമത്ര ബൃഭിചരതീതി ദട്ഠഞ്ച.

പുഞ്ചപ്പയോഗോ-ഭിമതോതി ഉപസജ്ജനസഞ്ചകസ്സ സ്യാദീതി പഠമായ നിട്ടിട്ഠസ്സ സമാസേ പുഞ്ചനിപാതോ “ഉപസജ്ജനം പുഞ്ച”മിച്ചനേന (൨-൨-൩൧) ഇട്ഠോ കമസ്സ പധാനഭാവേന വത്തുമിട്ഠന്താതി “സ്യാദിസ്യാദിനേകത്ഥ”തി (൩-൧) ഏത്ഥ സ്യാദീതി പഠമാനിട്ടിട്ഠസ്സാസങ്ഖ്യാദിനോ പുഞ്ചമവട്ഠാനന്തോ സ്യാദിനേതി തതിയാനിട്ടിട്ഠസ്സ പച്ഛാവട്ഠാനന്തോ “സ്യാദിസ്യാദിനാ”തി സുത്തേ പടിപാടിയാ പധാനഭാവേന വത്തുമിട്ഠന്താ.

പരപ്പയോഗോ-ഭിമതോതി ഹേട്ഠാ വുത്തസുത്തേന പുഞ്ചനിപാതേ പത്തേ “രാജദന്താദിസു പര”ന്തീമിനാ (൨-൨-൩൦) പരനിപാതോ-ഭിമതോ, വചനേനാതി- “ബഹുല”ന്തി വചനേന, പുഞ്ചകാ ലയുത്തസ്സ പരപ്പയോഗോ-ഭിമതോതി രാജദന്താദിപാന്തോ ഏവാ-ഭിമതോ.

കമമ്പച്ചനാദരാതി ഇമിനാ പധാനഭാവേനാ-കമസ്സ വത്തുമിട്ഠന്തമാഹ. സരോ ആദി യസ്സ തം സരാദി, സങ്ഖോ ച ദുന്ദുഭി ച വീണാ ച, ഉദുക്ഖലഞ്ച മുസലോ ച, ധനപതി ച രാമോ ച കേസവോചാതി വിഗ്ഗഹോ. ജംഭംസദ്വാ ജായാസദ്വസമാനത്ഥാ അസങ്ഖ്യാ-ജഞ്ച പതി ച, ദഞ്ച പതിചാതി വിഗ്ഗഹോ, അവന്തയോ ച അസ്സകാച, അഗ്ഗി ച ഇന്ദോചാതി വിഗ്ഗഹോ, തന്നിവാസിമ്ഹി ഗഹിതേ അവന്തി ച അസ്സകോചാതി ഏകത്തേനപി വിഗ്ഗഹോ വത്തതി. ദന്ദസമാസോ- യം ദന്ദസദിസത്താ ദന്ദോ, ദേവ ച ദേവ ച പദാനി ദന്ദാനീതി ഹി ഉഭയത്ഥപ്പധാനോ- യം ദന്ദസദ്വോ.

അഥ “സമാഹാരേ നപുംസക”ന്തി (൩-൨൦) വിജ്ഞാനേ കിം “സങ്ഖ്യാദീ”
തി ഇമിനാ സത്ഥഗാരവകരേണാതി ആസങ്കിയ ചോദേതി ‘നനുചേ’ച്ചാദി.
തമാഹിച്ചാദിനാ “സമാഹാരേ നപുംസക”ന്തേവ സിജ്ഞാനം സമത്ഥേതി.
യഥാവുത്തചോദനാചാലനേ പരാധിപ്പായം പരികപ്പേന്തോ’ചത്ഥേ’തിആദിമാഹ.

നേതി ഇമിനാ ചത്ഥേതിആദിനാ കതപരികപ്പനാ ന സിജ്ഞതീതി ദസ്സേതി,
തത്ഥ ഹേതുമാഹ- ‘സമ്ബന്ധസ്സ പൂരിസാധീനത്താ’തി, സതിചേച്ചാദിനാ
‘സമാഹാരേ നപുംസക’ന്തേവ വിസേസനഗുഹണേ പയോജനം വത്ഥാ
‘സങ്ഖ്യാദീ’തി ഇമസ്സ നിരത്ഥകത്തമേവ മിരീകരോതി.

പയോജനേതി ലാഘവപ്പയോജനേ;
സമ്ബന്ധീയതീതി വിസേസനഗുഹണം സമ്ബന്ധീയതി;
ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ‘സങ്ഖ്യാദീ’സുത്തേ;
തന്നേതി ഇമിനാ യഥാവുത്തം ചോദനം നിവത്തേതി.

‘സങ്ഖ്യാദീ’തി സുത്തസ്സ സാത്ഥകത്തമാഹ- ‘ചത്ഥസമാസാനന്തര’മിച്ചാദിനാ.
ഏകത്തബ്ധപദേസോ കാതബ്ബോതി “സങ്ഖ്യാപുബ്ബോ ദിഗു”തി (൨-൧-൫൨)
സങ്ഖ്യാപുബ്ബസ്സ സമാസസ്സ ദിഗുസഞ്ചം വിധായ തദത്ഥസ്സ
“ദിഗുരേകവചന”ന്തീമിനാ (൨-൪-൧) ഏകത്തബ്ധപദേസോ പരേഹി വിയ
കാതബ്ബോ.

സമാഹാരണം സമാഹാരോതി ഇമിനാ ഭാവസാധനോ-യം സമാഹാരസദ്ഭോ.
യദി സമാഹരീയതീതി സമാഹാരോതി കമ്മസാധനോ സിയാ, തദാ പഞ്ച
കുമാരിയോ സമാഹടാതി വാക്യസ്സാത്ഥേ വുത്തി സിയാ പഞ്ചകുമാരിത്യേത്ഥ
സകപദത്ഥപ്പയാനത്താ ബഹുവചനം സിയാ “ഘാപസ്സാന്തസ്സാപ്പയാനസ്സാ”തി
(൩-൨൪) അപ്പയാനരസ്സത്തഞ്ച ന സിയാ... സമാഹടാനമേവ കുമാരിനം
പയാനത്താ, തസ്ഥാ പഞ്ച ഗാവോ സ മാഹടാത്യേതസ്ഥിം വാക്യേ
സമാസോവ നത്ഥി കമ്മസാധനസ്സാനുപഗമതോ. പഞ്ചനം ഗുണം സമാഹാരോ,
ചതുനം പമാനം സമാഹാരോതി വാക്യേ പന അത്ഥി, സമാഹാരസ്സേകത്താ
തു സതം യുഗം വനന്തി ഏത്ഥ വിയ സാഭാവികമേകവചനം സിദ്ധമേവേതി
വിത്താപേതി.

൨൨. ക്വചേ

ക്വചിസദ്ദസ്സ പയോഗനിയമനത്ഥോ “പരോ ക്വിചീ”തി (൧-൨൦) ഏത്ഥ
വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. അവിസേസേന ഊഹാരണേപീതി പരേസം വിയ
“ഛായാ”തി (൨-൨-൫൩) സുത്തയിത്ഥാ വികപ്പേന ‘(കുസ്സച്ഛായ) കുസ്സച്ഛായാതി
ച “ബാഹുല്ലേ”തി (൧൦, ൨-൨-൫൪) സുത്തയിത്ഥാ നിച്ഛം ‘ഉച്ഛുച്ഛായം
സലഭച്ഛായ’ന്തി ച നോദാഹരിത്ഥാ സാമത്തേന ‘സലഭച്ഛായം സകുന്തച്ഛായ’ന്തി
ഊഹാരണേ ദസ്സിതേപി. അത്തത്ഥാതി ബഹുലഭാവതോ അത്തത്ഥ.
വിഗുഹസമത്തസ്സാതി വിഗുഹസാമത്തസ്സ, യഥാസമ്ഭവന്തി പാസാദസ്സ
ഛായാഇച്ചാദിനാ സമ്ഭവാനതിക്കമേന, സദ്ഭാതി സദ്ഭതോ പരായ.

൨൩. സ്യാദി

നനുചേച്ചാദിനാ വൃത്തം ചോദനം നിസേധേതി 'തന്നേ'തി. തത്ത്വ
കാരണമാഹ- 'ഘസന്തത്താ'ത്യാദി. അഘോനന്തി ഘടാകാരവജ്ജിതാനം, നനു
ഇത്ഥി യമാകാരോ ഘോ, തമാസതി നപുംസകേ സോ (ന സിയാതി)
പരികപ്തേതി 'നപുംസകത്താ ഘത്തമേവ നത്ഥീതി ചേദി'തി. തന്വി നേതി യമാ
വൃത്തബ്ദിക്ഖിപിത്വാ അത്ഥേവ നപുംസകേ ഘത്തന്തി **[നപുംസകത്തന്തി
(പോത്ഥകേ)]** ദസ്സേതുമാഹ-ഛരട്ഠീസമാസസ്സേ'ച്ചാദി. നപുംസകേ ഘത്തസ്സ
[നപുംസകത്തസ്സ (പോത്ഥകേ)] സബ്ഭാവമേവ സമത്ഥേതി നപുംസകത്തം
ഹി'ച്ചാദിനാ, പാരിഭാസികന്തി ഏത്ഥ സുത്തമേവാധിപ്പേതം, പരിഭാസായ
നിബ്ബത്തം പാരിഭാസികം സുത്തികന്തി അത്ഥോ. ആരഭിതബ്ബമേവിദം സുത്തം
(നപുംസകസ്സാപി) രസ്സത്തവിധാനായാതി അധിപ്പായോ. ഘനിസ്സിതമ്പി
കാരിയന്തി "ഘബ്രഹ്മാദീതേ"ത്യാദിനാ (൨-൬ം) വിധിയമാനമേകാരാദികാരിയമ്പി.
ഏതം ഘനിസ്സിതം കാരിയം നച യുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. അയുത്തത്തേപി
ഭോസോ-യമാപതതേവാക്യാസങ്കിയാഹ-'നായമ്പിഭോസോ'ച്ചാദി, ന രസ്സസ്സ
ഏത്ഥേവ ലദ്ധാവസരത്താ പഠമം തേന പവിട്ഠേ... (ഘനി)സ്സിതം കാരിയന്തി
നായമ്പി ഭോസോ പരിഭാസാവ സേനാതി മന്തബ്ബം. സലഭച്ഛായേ ഇതി
പദച്ഛേദോ.

൨൪. ഘമ

അതോഏവചാതിആദി ഹേട്ഠാ വൃത്തനയാവലമ്ബേന വൃത്തം.

൨൫. ഗോസ്സു

സകത്ഥപരിച്ചാഗേന കുലേ പവത്തത്താതി ഇമിനാ ഛരട്ഠീസമാസസ്സ
ഉത്തരപദത്ഥപ്പധാനത്തമാഹ.

൨൬. ഇത്ഥി

ഇത്ഥിവിധീസു "പുമുസ്സ പഥവപുഥവാ"തി (൩-൩൯) സുത്തപരിയന്തേസു.
ഇത്ഥിയന്തി ഇദം നാമവിസേസനം വാ സിയാ പച്ചയത്ഥവിസേസനം വാ, തത്ത്വ
നാമവിസേസനമേവിദം ന പച്ചയത്ഥവിസേസനന്തി ദസ്സേതുമാഹ- 'നാമേ'ച്ചാദി.
അകാരന്തതോ നാമസ്മാതി ഏകത്താദിമഹന്തത്ഥവാചിതോ അകാരന്തതോ
നാമസ്മാ. ഇത്ഥത്തന്തി ഏത്ഥ ഇത്ഥീതി ഇത്ഥിലിങ്ഗം വുച്ചതി. ഇത്ഥിയേവ
ഹി ഏസാതി ലിങ്ഗീയതി സങ്കേതീയതീതി ലിങ്ഗം. ഇത്ഥിയാ ഏസാതി
പസിദ്ധിമതോ അത്ഥസ്സ ഭാവോ സാമന്തം ബാലയുവത്താദി ലക്ഖണം
ഇത്ഥത്തം. കിമേത്ഥ ലിങ്ഗം നാമ-

ഏസേസോ ഏതമിതി ച,
പസിദ്ധി അത്ഥേസു യേസു ലോകസ്സ;
മീപും നപുംസകാനീതി,
വുച്ചന്തേ താനി നാമാനി.

അത്ഥേസു യേസു ഏസാ ഏസോ ഏതന്തി പസിദ്ധി ലോകസ്സ ഹോതി
ഏതാനി യമാക്കമം ഇത്ഥിപുരിസനപുംസകലിങ്ഗാനീതി ലോകേന വുച്ചന്തിതി
അത്ഥോ. ഏവഞ്ചകത്വാ വുച്ചതേ "ലിങ്ഗം നാനുസാസനീയം ലോകനിസ്സ യത്താ
ലിങ്ഗസ്സാ"തി. തത്ത്വ ഗോഇച്ചാദീസ്പേസാ ഏസോതി പസിദ്ധിയാ

ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തം, അച്ചിആദീസേസാ ഏതന്തി പസിദ്ധിയാ ഇത്ഥിനപുംസകത്തം, തടോഭി തടമിച്ചാദീസേസോ ഏസാഏതന്തി പസിദ്ധിയാ പുമിത്ഥിനപുംസകത്തം, മാലാഇച്ചാദീസേസാതി പസിദ്ധിയാ ഇത്ഥത്തം, രുക്ഖോച്ചാദീസേസോതി പസിദ്ധിയാ പുല്ലിങ്ഗത്തം, കുലമിച്ചാദോ ഏതന്തി പസിദ്ധിയാ നപുംസകത്തം. സമാസസ്താപ്യേവം ദട്ഠഞ്ച, ജോതകാതി ദസ്സേതീതി സമ്ബന്ധോ. ജോതകാ ഇത്ഥത്തസ്സേതി പകരണതോ വിത്തായതി. തതോ വേച്ചാദിനാ പച്ചയത്ഥഭാവീനോ യേ ദോസാ തേസമേത്ഥനാവകാസോതി ദസ്സേതി. സമാനാധികരണത്തം ബഹുവചനമ്പി ഹോതീതിസമ്ബന്ധോ. ഇമിനാ ഇദം ദീപേതി “ഇത്ഥത്തസ്സ പച്ചയത്ഥത്തേ സതി പധാനത്താസ്സ ബൃതിരേകലക്ഖണായ ഛട്ഠിയാ ‘കുമാരിത്തം (ദേവദത്തായാ’തിഭവിതഞ്ച, തതോ ച ന സിയാ കുമാരി) ദേവദത്തായാ’തി സമാനാധികരണത്തം, തഥാ കുമാരിയോതി ബഹുവചനമ്പി ഇത്ഥത്തസ്സേകത്താ. പകതിയത്ഥ വിസേസനപക്ഖേ തു പകതിയാ ഇത്ഥത്തവിസിട്ഠം ദബ്ബമേവോച്ചതേ, ആആദയോ തു ജോതകതാതി തത്ഥ ബൃതിരേകാഭാവാ ഛട്ഠിയാ അപ്പസങ്ഗോ ച ബഹുവചനമ്പി അനേകത്താവ ദബ്ബസ്സ യുത്തന്തി യഥാവുത്തദോസാവസരാഭാവാ ഇട്ഠത്ഥസിദ്ധി”തി. അത്തേതി ജയാദിച്ച ജിനിദബുദ്ധ്യാചരിയാദയോ ദസ്സേതി.

ഇത്ഥിയമഭിയേയ്യായന്തി ഇത്ഥിലിങ്ഗസങ്ഖാതേ ഇത്ഥത്തേ അത്ഥഭൂതേ, യഥേവഹീതിആദിനാ ഉപമാവസേന യഥാവുത്തമേവത്ഥം വിഭാവേതി. തത്ഥ ഇത്ഥത്തമിച്ചാദിനാ പരോപവണ്ണിതപക്ഖസ്സായുത്തത്തന്തിച്ഛിന്ദേതി, നോ പപജ്ജതേ [\[നോപപജ്ജേയ്യ \(പഞ്ചികാ\)\]](#) ദേവദത്താസദുവചനീയസ്സാപി ഇത്ഥത്തതോ അബൃതിരിത്തത്താ ‘ഇത്ഥത്തം ദേവദത്തായാ’തി ഭിന്നാധികരണതാ ന യുജ്ജതേ, അനുപപത്തിമേവ സമത്ഥേതി ‘ദേവദത്തായാതി’ച്ചാദിനാ. സമാനാധികരണത്തമേവ സിയാ ഇത്ഥിസദുവചനീയതോ അനത്തത്താ ദേവദത്താ സദുവചനീയസ്സ ഇത്ഥി ദേവദത്താതി.

അതോഏവാതി ഇത്ഥത്തേ ആവിധാനതോയേവ. തബ്ബതോത്ഥസ്സാതി ഇദം ജയാദിച്ചാദിമതാനുഗാമിനാ [\[നുഗാമീ പന \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വുത്തം, തഥാ ഹി തേ ഏവം ലിങ്ഗലക്ഖണ മാഹു (പാ, ൪-൧-൩ കാസികായം) “സാമത്തവിസേസാ ഇത്ഥത്താദയോ ഗോത്താദയോ വിയ ബഹുപ്പകാരബൃത്തിയോതി [\[സാമത്താനി ച തുല്യജാതിയപദത്ഥസാധാരണത്താ താനി വിസേസാ ച അത്ത മത്തേഹി വിജാതിയേതി ച വിസിസ്സന്തേ ബ്യാവത്തന്തേതി സാമത്തവിസേസാ. ബൃജ്ജീയന്തിആ ഏതേഹീതി ബൃത്തിയോ സാമത്തവിസേസാനം നിസ്സയാ, ബഹുപ്പകാരാ ബൃത്തി യോ യേസം സാമത്തവിസേസാനം തേ തഥാവുത്താതി-](#) [\(കാസികാവിവരണ പഞ്ജികാ.\)](#) തേ ഹേവം മത്തന്തേ “യഥാ ഗോത്താദയോ സമാനജാതിയേസു സബ്ബേസ്വനുവത്തന്തേ, വിജാതിയേഹി പന നിവത്തന്തേ, തഥാ ഇത്ഥത്താദയോപി. വിചിത്തത്താ പന സാമത്തവിസേസനിസ്സയാനം ബൃജ്ജകാനം കോചിയേവ സാമത്തവിസേസോ കേനചിദേവ നിസ്സയേന ബൃജ്ജതേ, ന സബ്ബോ സബ്ബേന (പതി) നിയതവിസയത്താ ഭാവസത്തിനം, തത്ഥ യേനത്ഥേന ഇത്ഥത്തമേവ ബൃജ്ജതേ ന പുമത്തം നാപി നപുംസകത്തം, സാ ഇത്ഥിയേവ ഭവതി ന പുമാ നാപി നപുംസകം. യേന പുമത്തമേവ ബൃജ്ജതേ, സോ പുമായേവ. യേന തു നപുംസകത്തം തം നപുംസകമേവ. യോ തു ദിന്നം തിണ്ണം (വാ) ബൃജ്ജകോ, സോ ദിലിങ്ഗോ തിലിങ്ഗോ വേ”തി (പാ, ൪-൧-൩ കാസികാവിവരണപഞ്ജികാ) തസ്മാ പബ്ബതോ യഥാ വുത്തഇത്ഥത്തവതോ അത്ഥസ്സ അഭിയേയ്യസ്സാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അമേച്ചാദിനാ യഥാവൃത്തഭോസപരിഹാരായ ജിനിന്ദബുദ്ധിനാ യദുപവണ്ണി
തം തം പരികല്പേതി. സോ ഏവ ചരഹിച്ചാദിനാ ഉപഹാസപുഞ്ചകമുത്തര
മാചിക്വതേ. മസിമക്ഖിതകുക്കുടോവിയാതി യദാ കോചി അഞ്ഞകുക്കുടോ
അഞ്ഞസ്ഥാ ഭീതോ സിയാ, തദാ വിജയിനോ കുക്കുടസ്സ മുഖം മസിയാ
മക്ഖേത്വാ ഉപനേന്തി സോ പഠമം തതോ ഭീതോപി പുന അഞ്ഞോതി മന്ത്വാ
യുജ്ജിതുമുസ്സഹതേ. യഥാത്ര സോവ കുക്കുടോ ബ്യാജേ നോപദസ്സിതോ, തഥാ
ത്രാമീത്യത്ഥോ.

൨൯. ആരാ

പുഞ്ചോഗേന ഭരിയായം വത്തമാനതോവ നിയമേന “മാതുലാദിത്യാനീ
ഭരിയായം” (൩-൩൩) ത്യാനീ, ഇമിനാ ത്വനിയമേന ഭരിയായമഭരിയായഞ്ച
ഇനീത്യനിയമേന വത്തുമാഹ- ‘ആരാമികസ്സ ഭരിയാ’ഇച്ചാദി.

൩൧. കതി

ത്തിമ്ഹാതി ഏത്തകേ വുത്തേപി ത്തിപ്പച്ചയന്തതോതി വചനേ
കാരണമാഹ-കേവലസ്സ അഞ്ഞപദത്ഥേ പയോഗാഭാവാ’തി. ഇമിനാ
പച്ചയഗുഹണപരിഭാസമന്തരേനാപി സാമത്ഥിയേനേവായമത്ഥവിസേസോ
ലബ്ധിതി ദീപേതി.

൩൨. ഘര

തംസന്നിയോഗാതി തേന നീപ്പച്ചയേന സന്നിയോഗാ ഏകീഭാവാ,
അയമേത്ഥാധിപ്പായോ ‘യത്ഥ നീപ്പച്ചയോ തത്ഥേവ യലോപോ’തി.

൩൩. മാതു

ഭരിയായന്തി പകതിവിസേസനത്താ മാഹ- ‘ഭരിയായ’ന്തിആദി.
പുന്നാമധേയ്യാതി പുരിസസ്സ സമഞ്ഞാഭൂതാ, പുഞ്ചോഗേനാതി പുരിസേന സഹ
സമ്ബന്ധേന ഹേതുനാ. ഇത്ഥിയം വത്തന്തിതി സോയമിത്യഭേദവചനിച്ഛായം
യദാ ഭരിയാസഞ്ചാതായമിത്ഥിയം വത്തന്തേ, നദാദിപാഠാതി വുത്തേ
വിഞ്ഞായതി ‘ആകതിഗണത്താ നദാദിപാഠോ ഹോന്തോ ഏവം ഹോതീ’തി
ദസ്സേതി, പുന്നാമസ്ഥായോഗാഅപാലകന്താതി നദാദിപാഠത്തോതി അത്ഥോതി
സേസോ. ഇദഞ്ച നദാദീസു ഗണസുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം, തസ്സ അത്ഥം
വദതി-‘പുമുനോ’ഇച്ചാദി, അപാലകന്താതി കിംപസുപാലികാ ഖേത്തപാലികാ.

൩൯. പുമു

പുമുസദുതോ സത്തായം വീപ്പച്ചയം സമത്ഥേതി‘പുമുഭൂതാ പഥവിതി ഹി
മഹീ വുച്ചതീ’തി, പുമുഭൂതാതി ഹി ഇമിനാ പഥവിസദുസ്സ പുമുസദുഭൂതത്തം
വിഞ്ഞാപേതി, മഹീ വുച്ചതീതി ഇമിനാ നദാദിപാഠാ സത്തായം
വീപ്പച്ചയത്തം, പുമുഭൂതാ പത്ഥാതി അത്ഥോ.

൪൦. സമാ

പരാധികാരത്തോ പച്ചയസ്സു പരവിധിനാവ സാമീപ്യസ്സു സിദ്ധത്താ സാധീപ്യവചനസ്സന്തസദസ്സു ഗഹണമനന്തകം സിയാതി മന്താവയവവചനോ യമന്തസദ്യോ ഗയഹതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ- 'തസ്സ അന്തോ'ഇച്ചാദി. അവസാനവതി+അവയവോതി പദച്ഛേദോ, സമാസഗൃഹണേന ഗഹണേ കാരണമാഹ-'അവയവത്താ'തി. യമാവുത്തച്ഛോദനായ നിദ്യോസന്തമുപമാവസേന ദസ്സേതുമാഹ-'നായം ദോസോ'ച്ചാദി. പല്ലവിതസ്സ രുക്ഖസ്സ പല്ലവാനമവയവത്തം വിയ സമാസതോ ഉത്തരകാലം വിധീയ മാനസ്സ അകാരസ്സ സമാസാവയവത്തം ന വിരുജ്ജ്വതീതി അത്ഥോ.

൪൪. അസം

അതിക്കന്തമങ്ഗുലിയോതി വിഗൃഹോ. ദേ അങ്ഗുലിയോ സമാഹാതി പരവിഗൃഹേനാത്ഥമാഹ, ദേ അങ്ഗുലിയോ പമാണമസ്സാതി വിഗൃഹേനേവം സമാസോ തതോ മത്തപ്പച്ചയേ തഗ്ഘപ്പച്ചയേ വാ തസ്സ "ലോപോ"തി (൪-൧൨൩) ഇമിനാ ലോപേ കതേ വിസേസനസമാസാ അകാരോതി ദസ്സേതും 'കമ'മിച്ചാദിനാ യം വുത്തം തം ദസ്സേതും 'അന്തപദത്ഥേ'ച്ചാദി വുത്തം. സമാസവിധാനം അതോപീതി മത്താദിപ്പച്ചയലോപം കത്വാ "വിസേസനമേകത്ഥേനേ"തി (൩-൧൧) സമാസവിധാനാ, അഥ നായമങ്ഗുലിസദ്യേനേവം സമാസോ, മാനേ പച്ചയലോപവസേന വിനാവ അപ്പച്ചയേന നിട്ഠപ്പത്തിതി മന്താ 'അങ്ഗുലസദ്യോ വാ'ച്ചാദിനാ യം വുത്തിയം വുത്തം തത്ത്വ ആസക്തം വിരചയതി 'അഥേ'ച്ചാദി. ദ്വങ്ഗുലസദ്യസ്സ പമാണിനിവത്തനതോ കമഞ്ചിപി അന്തപദത്ഥതാ സിയാതി 'യഥാ തഥാ അന്തപദത്ഥേ വത്തത്ത്വ'തിവുത്തം. നനു നിരങ്ഗുലന്ത്യാദി സബ്ബമങ്ഗുലസദ്യേന സാധേതും സക്കാ, തഥാ സതി കിമങ്ഗുലി സദ്യാ അപ്പച്ചയവിധാനേനേത്യാസങ്കിയ പയോജനന്തരം അപദിസിതുമാഹ-'സബ്ബത്ഥേ'ച്ചാദി. അങ്ഗുലിസദ്യതോ അപ്പച്ചയേ അവിഹിതേ നിരങ്ഗുലിച്ചാദിപി സിയാ തന്നിവത്തനമേത്ഥ പയോജനന്തി ദസ്സേതി 'അങ്ഗുലിസദ്യനിവത്തനത്ഥ'ന്തി.

൪൫. ദീഘാ

ദീഘരത്തന്ത്യാദോ നാനുസിട്ഠത്താ ലിങ്ഗവിസേസസ്സ കഥം നപുംസകത്തമേവിച്ചാസങ്കിയ ചോദേതി 'നനുചേ'ച്ചാദി. നായംദോസോച്ചാദിനാ പരിഹരതി. "ലിങ്ഗം നാനുസാസനീയം ലോകനിസ്സയത്താ ലിങ്ഗസ്സാ"തീദമാലമ്ബ വദതി 'ലോകേ'തിആദി. അഥവാതി പക്ഖന്തരോപദസ്സനത്ഥേ നിപാതോ, വിഭജ്ജാതി വിഭജിത്വാ. ക്വചിതി യോഗവിഭാഗേനാതി അധിപ്പായോ.

അഹോരത്തന്തി സമാഹാരേ (ചത്ഥ) സമാസാ നപുംസകത്തം. അതിരത്തോതി പുല്ലിങ്ഗേ പാദിസമാസോ, സമുദായസദ്യസ്സാപ്യവയവേ വുത്തി സബ്ഭാവതോ ഏകദേശവചനോ പുബ്ബരത്താദോ രത്തിസദ്യോച്ചാഹ-'പുബ്ബാ ച സാ രത്തി ചാ'തിആദി. ഏവമേകരത്തന്തി പാഠേന ന ഭവിതബ്ബം... തസ്സ സമാഹാരേന സമാസത്താഭാവം. നപുംസകലിങ്ഗന്ത ലോകസന്നിസ്സ യത്താ വിന്തേത്തും.

അസമാസന്തപക്ഖേതി സമാസന്തഅപ്പച്ചയസ്സാഭാവപക്ഖേ. പുബ്ബാ അതിക്കന്താ രത്തി പുബ്ബരത്തി(തി രത്തി സദ്യോ) നേകദേശവചനോതി

സമാസന്താഭാവോ.

൪൬. ഗോതപ

നനുചേച്ചാദിനാ യഥാപാദിതദോസം നായം ദോസോതി പരിഹരതി.
സ്യാദിലോപസ്തിച്ചാദിനാ സുലഭസ്യാദി ലോപതോ പൃസുലഭതദ്ധിത ലോപോവ
അലോപേതീമിനാ പരാമട്ഠം യുത്തോതി ദസ്സേതി.

൪൭. രത്തി

രത്തിനിവം ഭുഞ്ജതീതി പയോഗേ ആയേയേ ഭോജനസഞ്ചാതേ
അപേക്ഖിതേ രത്യാദയോ ആദേയസാപേക്ഖാ, തേസമ്പി ഇമിനാ നിപാത
നേനേവാതിമതാ സമാസസ്സ സിദ്ധിതി ദസ്സേന്തോ ആഹ- 'രത്തിനിവ'ന്തിആദി,
രത്തി ച ദിവാചാതി വിഗൃഹോ, ചത്ഥസമാസേ തു ര(ത്തിനി) വാ.

൫൦. ദാരു

സമാസത്ഥോ (ഏത്ഥ) ദാരു, നാസ്സ മുഖ്യാഹി അങ്ഗുലീഹി സമ്ബന്ധോ
യുജ്ജതി, നനു ദേ അങ്ഗുലീ പമാണമസ്സ ദാരുനോച്ചാദിം മുഖ്യാ
അങ്ഗുലിസദ്ദോഗഹിതോതി സമ്ബന്ധോ സമ്ഭവതി കിമേവം
വുച്ചതേച്ചാസങ്കിയാഹ-'യദിപി'ച്ചാദി, പമാണവചനേനാതി
മത്താദിപച്ചയത്ഥഭൂതപമാണവാചകേന, അങ്ഗുലി സദസ്സ ദാരുനോ
പമാണവാചകത്താ വുത്തം- 'ദാരുനോ സമ്ബന്ധോ അത്ഥീ'തി.
വിസേസനസമാസതോ പരം തദത്ഥവിസയേ തസ്മിംപമാണത്ഥവിസയേ
“മാനേമത്തോ”തിആദിനാ (൪-൪൬) മത്താദിപ്പച്ചയേനഭവിതബ്ബന്തിഅത്ഥോ,
ലോപേനഭവിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ, “അസഞ്ചേഹി ചാങ്ഗുല്യാ
നത്താസഞ്ച്യേത്ഥേസു”ഇച്ചത്ര (൩-൪൪) യദാവ്യാതം,
തദിഹാപൃതിദിസമാഹ-'പുണ്യേ വിധസിദ്ധ'ന്തി, അനകാരന്താനന്തി ഭൂമിആദിനം,
തബ്ബിധാനേ തസ്സ അപ്പച്ചയസ്സ വിധാനേ പയോജനംസിസ്സോകാരോതിസമ്ബന്ധോ.
ഇമിനാ കച്ചായനാനം പകരണേ പയോജനം ദസ്സിതം. അഥ ച പനേത്ഥ “കചി
സമാസന്തഗതാനമകാരന്തോ”തി (ക, ൨-൭-൨൨) ഇമിനാ അകാരന്തസ്സ സമാസന്തേ
കതേ സാമത്ഥിയാ 'സ്യാച'ഇതി (ക, ൨-൩-൨൯) സിസ്സാകാരാദേസാഭാവാ
നിച്ഛമോകാരന്തരൂപം സമ്പജ്ജതീതി പരികപ്പിയതസ്സായുത്തഭാവം ദസ്സേതും യം
വുത്തംവുത്തികാരേന, തം ദസ്സേതുമഹ'അകാരന്തസ്സപി'ച്ചാദി, യം-വുത്തം
സിസ്സാകാരാ ദേസനിവത്തനേ അകാരകരണേ സാമത്ഥിയം, തദഭാവാ
സിസ്സാകാരാദേസോ ന നിവാരിയതീതി ദസ്സേതുമഹ-'നചേ'ച്ചാദി. ചരിതത്ഥതായ
നിട്ഠിതപ്പയോജനതായ, തേനേവ കച്ചായനവുത്തികാരേനേവ അപ്പച്ചയന്ത
മുദാഹടം സക്കതഗന്മാനസാരേന, അബ്ബുഞ്ജനന്തത്താതി ഇമിനാ തിണ്ണമേസം
സദാനം സക്കതേ ബ്ബുഞ്ജനന്തത്തമേവ ബോധേതി, നിരത്ഥകന്തി പുണ്യേവ
അകാരന്തത്താ നിരത്ഥകം, ആകാരവിധാനേനേവാതി (ക, ൨-൭-൨൫)
“ധനുജ്ഛാച” ഇത്യാകാരവിധാനേനേവ.

൫൧. ചിവി

അഞ്ഞമഞ്ഞകിരിയേതി കിരിയാപരിവത്തനമാഹ, ഇമിനാ സുത്തേ കിരിയ
സദാഭാവേപി വീതിഹരണസദ്ദേനേവ കിരിയാബ്ബുതിഹാരേതി ലബ്ഭതീതി

ദണ്ഡേതി.

രേ. ലതീ

പടിമുക്കകമ്ബു ആമുക്കവലയാ.

രേ. വാത്ത

കാപേക്വേഹീതി കപ്പച്ചയമപേക്വിതേഹി.

രേ. ഉത്ത

ആപരിച്ഛേദാവസാനാ ന പരേ [പരേന (പോത്ഥകേ)] തതോ പരം
ണാദികാരിയവിധാനാ.

രേ. ടന്ത

ടാദേസേ പുബ്ബസരലോപോ, അതിസയേന മഹന്തീതി വിഗ്ഗഹേ
“തരതമിസ്സികിയിട്ഠാതിസയേ”തി (ര-ന്തര) തരപ്പച്ചയോ ണാദിവുത്തിയം
വിഭത്തിലോപോ. മഹത്തരസദാ ‘നദാദിതോവി’ (ന-ര) മഹതോ ഭാവോതി
വാക്യേ“തസ്സ ഭാവകമ്മേസുത്തതാ തന്ന ണ്യ ണേയു ണിയ ണിയാ”തി (ര-ഐ)
ത്തോ, വിഭത്തിലോപോ, ഛാടീസമാസോ, തേനാഹ ‘രത്തഞ്ഞൂന’മിച്ചാദി.

രേ. അ

നോ നേതി സമ്ബന്ധോ.

ന്തം. പര

പരാസദോ ഏതഥ അധികത്ഥോതി ആഹ-‘അധികാ’തി.

ന്തം. ക്കു

അപവാദവിസയേപിതി “വിജായോനിസമ്ബന്ധാനമാ തത്ര ചത്വേ”തി
(ന-ന്തര) ഇമസ്സ അപവാദസുത്തസ്സ വിസയേപി.

ന്തര. വിജാ

അഥ വിജായോനിസമ്ബന്ധാനമിത്യുച്ചമാനേ വിജാസമ്ബന്ധീനം
യോനിസമ്ബന്ധീനന്തി കഥം വിവരണമിച്ചാഹ-‘വിജായോനി’ച്ചാദി, വിജാ ച
യോനി ച വിജാ യോനീ താസം സമ്ബന്ധോ, സോ യേസം അത്ഥി തേ
ഹോതാദയോ മാതാദയോ ച അഭേദോപചാരേണേഹ
വിജായോനിസമ്ബന്ധീനസദേന ഗയ്ഹന്തീതി അധിപ്പായോ, തസദേനാതി
തത്രേത്യത്ര. തേ ച ല്തുപിതാദയോതി തസദേന പരാമട്ഠാ ല്തുപിതാദയോ ച,
അത്ഥേ കാരിയാ സമ്ഭവാ തംവാചകോ സദോ ഗയ്ഹതി.

ന്തം. പുത്തേ

ല്തുപിതാദീ (തി പുബ്ബ) സുത്തേ തത്രേതി ഗഹിതല്തുപിതാദി.

൬൬. ചിസ്ഥിം

പച്ചയഗ്ഗഹണപരിഭാസായ ചിപ്പച്ചയന്തേതി വുത്തം.

൬൭. ഇത്ഥി

ഇത്ഥിസുദേന ഇത്ഥിലിങ്ഗം ഗഹിതം ന ഇത്ഥി, തഗ്ഗഹണേ സതി 'ഇത്ഥിയം വത്തമാനേ'തി വുത്തിഗന്മസ്സ ഇത്ഥിസങ്ഖാതേ അത്ഥേ വത്തമാനേതി അത്ഥോ ഗയ്ഹേയ, ഏവം സതി 'കല്യാണിപ്പയാനാ'തി ഏത്ഥാപി പുമ്പാഭാവോ പസജ്ജേയ... പധാനസദുസ്സ കല്യാണിയം വത്തമാനത്താതി ആഹ- 'ഇത്ഥിയന്തി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ'തി. അഥ ഇത്ഥിയന്തി ഏത്തകേ വുത്തേ കഥം തഗ്ഗഹണം സിയാതി ആഹ-'വിസേസനേ'ച്ചാദി, ഏകത്ഥേതി വുത്തേപി ഇത്ഥിയം വത്തമാനേതി അയമത്ഥോ വിത്തായതീതി ഇത്ഥിയന്തി വചനമനത്ഥം സിയാതി സമത്ഥമണ്ണമാനുപപത്തിയന്തി ഇത്ഥിയന്തി വിസേസനമിത്ഥിലിങ്ഗസ്സേവ ഗഹണേതി ആഹ- 'വിസേസനേ'ച്ചാദി, ഇത്ഥിയന്തി ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സേവ ഗഹണന്തി സമ്ബന്ധോ. ബുവച്ഛേജ്ജാഭാവോ വിസേസനമനത്ഥകം സിയാതി ഏകത്ഥേഇച്ചനേനേവ ഇത്ഥിയം വുത്തിയാ (ഗമ്മ) ഭാവതോതി ഭാവോ. പുമേ പൂല്ല്യിങ്ഗേ വത്തമാനോ സദോ പുമാസദോ, സകലോതി പദേസസകലോ ഹി ഗയ്ഹതി... കസ്സചി സുത്തത്ഥസ്സ പുമഭൂതത്താ, തേനേവചാഹ- 'ഇത്ഥിയന്തു ന വത്തത്തേ'തി.

൬൯. സബ്ബാ

വത്തനം ഏകസ്ഥിം അത്ഥേ അധിത്ഥിച്ചാഭോ ഇത്ഥിവിസിട്ഠേ സത്തമിയത്ഥാഭോ, വാസിട്ഠോച്ചാഭോ വസിട്ഠാദിവിസിട്ഠേ അപച്ചാഭോ, പുത്തിയതിച്ചാഭോ പുത്താദിവിസിട്ഠേ ഇച്ഛാദ്യത്ഥേ പവത്തി, തേനാഹ-'ഏകത്ഥിഭാവോ'തി. സാമണ്ണേ ഗഹണത്ഥന്തി ഇമിനാ മത്തസദുസ്സ കസിണത്ഥേ പവത്തിമാഹ.

൭൦. ജായാ

ഏവന്തി ഇമിനാ ഇതരീതരയോഗേ ചത്ഥസമാസം വിഭാവേതി. ജാനിജായാ, സദുന്തരേനാതി ജാനിസുദേന തമാസദോപദിട്ഠേന ദം ജം സദുന്തരേന ച, കേസഞ്ചിതി ഖരീഗതന്തിആദിസു 'ഖരീ'തിആദിനം കേസഞ്ചി, ഖരീതി ഖരത്ഥേ വത്തമാനോ-യം സദോ നിയതവിസയോ... ഗതസദു വിനാ അണ്ണത്ഥ അദിട്ഠത്താ, നായമ്പയോഗോതി തുദമ്പതിപ്പയോഗം നിവത്തേത്ഥാ ഹേതുമാഹ- 'ആഗമേ'ച്ചാദി, അണ്ണേഹി ചാതി ഇമിനാ രൂപസിദ്ധിം ഗണ്ഹാതി.

൭൧. അന

നനു സുത്തേ'സരേ'തി ഏത്തകം വുത്തം'സരാഭോ'തി കഥം ലദ്ധന്തി ആഹ-'സരേ'തിആദി, വണ്ണേ യന്തന്തദാഭോതി സിട്ഠവചനം, വണ്ണേ പരഭൂതേ യം കാരിയം വിധീയതേ തം സോ വണ്ണോ ആദി യസ്സ തം തദാദി, തസ്ഥിം തദാഭോ ഉത്തരപദേ സമ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ, ഖാധാതുതോ ക്തപ്പച്ചയേ വിഹിതേ രസ്സേനാകാരേനേവായമ്പയോഗോ, ന വിസും അകാരേനാതി ദസ്സേതും ന

ആക്വാതം അനക്വാത “ബൃഞ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി ഉത്തരപദാദി സരസ്സ രസ്സത്തന്തി വൃത്തം.

൧൬. നഖാ

സത്താസദേശുചാതിആദിനാ അവയവത്വനിരപേക്വാനസി യമാകമഞ്ചി നിപ്ഫത്തിം ദസ്സേനോ സഞ്ചേസമേവ സദാനം നിപ്ഫന്നവാചിതഞ്ചാത്തനോ ദീപേതി, യമാകമഞ്ചി നിപ്ഫത്തി, രുജ്ഘിയാ അത്വനിച്ഛയോ, തേന സഞ്ചേച്ചാദോ-ധിപ്പായം വിവരതി ‘യംകിഞ്ചി’ത്യാദിനാ, ഇത്ഥി ച പുമാ ച ഇത്ഥിപുമാ, ന ഇത്ഥി പുമാന്തി സമാസേ നിപാതനേനിമിനാ നപുംസകാദേസോ [\[നപുംസകനിദേശോ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) തി ദസ്സേതി ‘ന ഇത്ഥി’ച്ചാദിനാ. വീ-ഖയേ, ഖര-വിനാസേ ചാതി ഹി ഏതേഹി ‘ന വീയതി ന ഖരതീ’തി അത്ഥേ “ഭാവകാരകേസ്വ ഘണ ഘകാ”തി (൫-൪൪) അപ്പച്ചയേ’ ന ഖയ ന ഖര’ഇതി റിതേ ഖത്താദേസോതി ആഹ- ന വീയതി’ച്ചാദി.

൧൭. നഗോ

ഏവന്തി ഇമിനാ ഗച്ഛതീതി വാക്യേ കപിപ്പച്ചയാദിം ദസ്സേതി, വിസേസോ പനേത്ഥ നന്ത്സ്യ(ടോ) വസലോ ചണ്ഡാലോ, സീതേന കരണഭൂതേന.

൧൮. സഹ

തത്ഥ തസ്ഥിം പരഭൂതേ, യസ്സ ച ത്വത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.

൧൯. അപ

അപ്പച്ചക്ഖം പച്ചക്ഖത്താണേനാനുപലബ്ഭനീയം തത്വനാത്ഥതോ-നുമേയ്യമേവ. തസ്ഥിം ഗമ്മമാനേ യമാദേസോതി കേനചി ലിങ്ഗേനാധിഗതേനാനുമാനത്താണേനാനുമേയ്യത്തമഗ്യാദിനോതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘കപോതേ’ച്ചാദി. കപോതാദിഭാവേതി കത്ഥചി ഘരാദോ കപോതവാതമണ്ഡലികാദീനം ദസ്സനവസേന സബ്ഭാവേ സതി. അഗ്യാദിദസ്സനതോതി അഗ്ഗിപിസാചാദിദസ്സനതോ, അത്തത്രാപീതി ഘരാദിതോ അത്തത്ര, കപോതവാതമണ്ഡലികാദിനോ ലിങ്ഗസ്സ, അഗ്യാദിയോഗത്തി അഗ്ഗിആദീഹി അനുമേയ്യേഹി സമ്ബന്ധം. മന്ത്യാതി അനുമാനത്താണേന ജാനിത്വാപയോഗോതി സാഗ്ഗിസപിസാചാതി പയോഗോ.

൨൦. അകാ

സകത്ഥേ വത്തമാനസ്സ സഹസദസ്സാതി വത്തഞ്ചേ വത്തമാനോ തപ്പയാനോയേവാതി ആഹ- ‘സകത്ഥപ്പയാനസ്സ സഹസദസ്സാ’തി, വൃത്തി ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ, യുഗപദി യുരാ സധുരം. അപരണ്ഹേന സഹിതം സഹാ പരണ്ഹം.

൨൧. ഗന്ഥ

“അട്ഠാദസ നിമേസാ തു, കട്ഠാ തിംസന്തു താകലാ”തി വചനതോ ആഹ- ‘കലാ കാലവിസേസോ’തി. കലാദിസഞ്ചാതഗന്ഥസ്സാന്തേ സഹസദോ

വത്തതീതിസമാസവാക്യം നിദിസതി 'കലന്ത'മിച്ചാദി. ഗന്മന്തേച്ചാദിനാ ആസങ്കതോയമധിപ്പായോ "കാലത്ഥപരിച്ചാഗേന ഗന്മന്തേ വത്തമാനത്താ അകാലത്ഥോ"തി. ഗന്മവുത്തിപി കലാദി കാലസദൃശം നാതിക്കമതീതി അധിപ്പായേനാഹ- 'ഗന്മവുത്തിപി'ച്ചാദി. അധികോ മാസകോ അസ്സാതി സമാസകോ, വികപ്പേന സിദ്ധേതി "സഹസ്സ സോ-ഞ്ഞത്ഥേ"തി (൩-൭൮).

വൃന്. സമാ

സമാനോ പതി യസ്സാ സപത്തിനീ സപത്തി ഇതി നിപ്ഫന്നാനമേകദേശോ 'പത്തിനീ പത്തി'തി ദസ്സിതോതി വത്തുമാഹ- 'യക്ഖാദി തിനി'ച്ചാദി. വയസദസ്സ "സരവയായവാസചേതാ ജലാസയാക്ഖയലോഹപടമനേസു"തി ഗണപാന്തോ അക്ഖയേ വത്തമാനസ്സോ മനാദിത്താ ഓകാരന്തത്തന്തി ദസ്സേതുമാഹ- 'വയോ'തിആദി. യപ്പച്ചയന്തോതി ഇമിനാ നിപാതന്നേന തകയപ്പച്ചയന്തോ.

വൃഭ. ഉദ

"അഞ്ഞസ്ഥി"ന്തി (൪-൧൨൧) ഇയപ്പച്ചയവിധായകം സുത്തം.

വൃവൃ. തുമ്പാ

തുമ്പേ വിയ ദിസ്സന്തീതി തുമ്പാദീ അമ്പാദീച്ചാദിം "സബ്ബാദീനമാ"തി (൩-൮൩) ആ.

ന്റം. വിധാ

ഗബ്ഭേനാതി ഇമിനാ കുച്ഛിഗതേന ഗബ്ഭേന സഹ ദിഹദയത്തമസ്സാതി ദസ്സേതി, പുബ്ബപദേതി ദുസദേ.

ന്റൺ. ദിഗു

ഗുണാ പടലാ [\[ദേ പദാനി അസ്സ ഇതി ഭവിതബ്ബ\]](#) ദേ പാദാ ഏസം ദേ സതാനി അസ്സ, ദേ സഹസ്സാനി അസ്സ, ദിന്നം സതാനം ദിന്നം സഹസ്സാനം വാ സമാഹാരോതി വിഗ്ഗഹോ.

ന്റൺ. തീസ

ദത്തിപത്താതി പഠമന്താ'പൂര-പൂരണേ'ഇച്ചസ്ഥാ കരണത്ഥേ "ഭാവ കാരകേസ ചണ ചകാ"തി (൫-൪൪) അപ്പച്ചയേ സ്യാദിസമാസോതി ദസ്സേതു മാഹ- 'ദത്തിപത്ത'ഇച്ചാദി.

ന്റ. ആസം

ദേ ച തിംസാ ച, ദിഹി വാ അധികാ തിംസാതി വിഗ്ഗഹോ.

ന്റ. ചത്താ

സമ്പത്തവിഭാസായതി അയംയോഗോ (സമ്പത്തവിഭാസാതി) ദസ്സേതി,
സമ്പത്തേ വിഭാസാ വികല്പോതി അത്ഥോ, തയോ ച ചത്താലീസാ ച, തീഹി
വാ അധികാ ചത്താലീസാചാദിനാ വിഗൃഹോ, തിസ്സോ ചത്താലീസാ അസ്സ
തിചത്താലീസം ഗണോ.

൯൭. ദിസ്സാ

സമ്പത്തവിഭാസത്താതി “ആസങ്ഖ്യായേ” ചാദിനാ (൩-൯൪) ആകാരേ
സമ്പത്തേ വിഭാസത്താ.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

തതീയകണ്ഡവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുർത്ഥകണ്ഡ

൧. ണോ വാപച്ചേ

നന്നു ച 'ണോ വാപച്ചേ'തി വചനതോ കഥം പകതിവിസയാവഗമോ സിയാ. യമാകമഞ്ചി പകതിവിസയാവഗമേപി സാമത്തെവചനതോ പന യമ്മേനാപച്ചന്ത്യാദോ യതോ കുതോചി യമ്മേനിച്ചാദിതോപി സിയാ ണാ ദിപച്ചയോത്യാസങ്കിയാഹ 'അപച്ചവതാ'ച്ചാദി. അപച്ചസ്സാതി അപച്ചത്ഥസ്സ, അപച്ചവതാതി "ണോ വാപച്ചേ"തി വസിട്ഠാദൃത്ഥസ്സേവ പരിഗൃഹണായ സാമത്തെവചനതോ യോ അപച്ചവാ തതോ, അത്ഥതോ പന അസമ്ഭവാ ദബ്ബാചകസദ്വാവ സാമത്ഥിയേന ഛരട്ഠിയന്താ സബ്ബലിങ്ഗവചനാ ജായതേതി വിഞ്ഞാതബ്ബം. യമ്മസ്ഥാപച്ചന്ത്യാദീസു ണാദിപ്പച്ചയോ (ന ജായതേ) തി സമ്ബന്ധോ.

യമ്മേനാതി യമ്മേന കരണഭൂതേന. യമ്മായാതി യമ്മത്ഥം, യമ്മസ്ഥാതി യമ്മഹേതുനാ, തതോ അസമ്ഭവേ കാരണമാഹ 'സാപേക്ഖത്താ'തി. സാപേക്ഖത്തമേവ സമത്ഥേതി 'അപച്ചവാഹി'ച്ചാദിനാ, യമ്മേനാപച്ചം കസ്സാതി പുച്ഛിത്വാ ദേവദത്തസ്സാതി അപേക്ഖിയമാനം വദതി. ദേവദത്തസ്സാതി അപച്ചവാ ദേവദത്താദി അപേക്ഖിയതേതി സമ്ബന്ധോ, ഹിസദ്ദോ ഹേതുമ്ഹി. ന ഹേത്ഥ ണാദിവുത്തി അത്തേത്ഥ [\[നഹേതകാമത്തത്ഥ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) സാപേക്ഖത്താ കമ്ബലോ വസിട്ഠസ്സാപച്ചം ദേവദത്തസ്സാതി ഏത്ഥ പന വസിട്ഠോ-പച്ചവാതി തതോ ഛരട്ഠിയന്താ ഹോതിച്ചാസങ്കിയാഹ- 'ന ചേ'ച്ചാദി. ന ച ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

കാരണമാഹ- 'അസമ്ബന്ധാ'തി. ന ഹേത്ഥ സമ്ബന്ധോ വസിട്ഠസ്സ കമ്ബലാപേക്ഖത്തേന അപച്ചസ്സ ച ദേവദത്താപേക്ഖത്തേനാത്ഥന്തരാപേക്ഖായ വസിട്ഠസ്സാപച്ചേന സമ്ബന്ധാഭാവായേവ വസിട്ഠസ്സ അപച്ചം വാസിട്ഠോതി ണാദിവുത്തിയാ ഭാവേ സാമത്ഥിയം നത്ഥി, സമത്ഥഞ്ചി വസിട്ഠം രാജപുരിസാദി സമാസവുത്തിയമേകത്ഥത്തമിവ വാസിട്ഠാദിണാദിവുത്തിയം ണാദിപ്പച്ചയമുപജനയതി, നാസമത്ഥം, തതോ സബ്ബമേവേതമ്മനസി നിധായ വുത്തം- 'അസമ്ബന്ധാ'തി.

യദി പന്നേത്ഥ ണാദിപ്പച്ചയോ സബ്ബമാ സമ്ബന്ധമപേക്ഖതേ, തദാ വിസേസതോ യസ്സാപച്ചേന സമ്ബന്ധോ തതോവ ജനകതോ സോ സിയാതി ദസ്സേതുമാഹ- 'യജ്ജേവ'മിച്ചാദി.

യോ ജനകോതി യോയോ യസ്സ യസ്സ അപച്ചസ്സ ജനകോ. തതോയേവാതി തസ്ഥാതസ്ഥാ ജനകതോയേവ. സിയാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം അപച്ചത്ഥേ ണാദിപ്പച്ചയോ സിയാ. തത്ഥ ഹേതുമാഹ- 'തസ്സേവാപച്ചേന യോഗാ'തി. യോഗാതി അപച്ചസമ്ബന്ധതോ, ന മൂലപ്പകുതിതോതി പരമപ്പകുതിതോ ന ഹോതീതി വുത്തം ഹോതി. ഹേതുമാഹ- 'അയോഗാ,തി, വചനാഭാവബ്ബേത്ഥ ദസ്സേതും ചേ'ത്യാദി വുത്തം.

വചനത്തി സുത്തം, സമ്ബന്ധാഭാവം (താദിസവചനാഭാവം) ച
മൂലപ്പകുതിതോ ണാദിപ്പച്ചയസ്സാഭാവം ദസ്സേതാ ഇദാനി
മൂലപ്പകുതിതോവാസ്സാഭിമതഭാവം ദസ്സേതും 'മൂലപ്പകുതിതോ'ച്ചാദി വുത്തം.

കമമ്പനിദം വിത്തായതിച്ചാദിനാ ജനകസ്സേവാബ്യാഹിതസ്സാപച്ചേന മുഖ്യ
സമ്ബന്ധമാനീയ ഇദമയുത്തന്ത്യാദിനാ ബ്യവഹിതജനിതസ്സാപച്ചയസ്സ
പരമപ്പകുതിയാഭിസമ്ബന്ധസബ്ഭാവം വത്ഥാ തം സാധയിതുമാരഭതേ
'കമ'മിച്ചാദി, ഏവം ഹിച്ചാദി കമംപനിദമിച്ചാദിനാ യമാവുത്തസ്സ സമത്ഥ
നവാക്യം, ഹിയസ്ഥാ തം ദിസാ തമാ പുച്ഛിതോ ദേവദത്തസ്സവാതിആദിനാ
ഉപ്പാദേതാരമേവ നിദിസതി, നാത്താനം പിതാമഹോ, തസ്ഥാ
ഉപ്പാദേതായേവാപച്ചേന സമ്ബജ്ജയതി ന പിതാമഹോതി യോജേതാ
അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. ഇദം യമാവുത്തമുപ്പാദേതുന്നിദിസനം, തേന
അപച്ചേന സദ്ധിം ഉപ്പാദേതുമേവ ജനകസ്സേവ യോഗോ സമ്ബന്ധോ
പടിപാദേതും ന സക്കാതി സമ്ബന്ധോ.

തന്തിതം [തത്ഥ-ഇതി (പഞ്ചികായം)] പുച്ഛാനിമിത്തം, തേനാതി അപച്ചേന.
അപതനന്തി നരകേ അപതനം ഭവതി, സോതി യോസോ
യസ്സാത്യനിയമനിദിട്ഠോ സോ ഞാതും ന ഇച്ഛിതോതി സമ്ബന്ധോ. ഇമിനാ
ഇദം ദീപേതി- "നപതത്യന്നേന നരകേത്യപച്ചന്തി വുച്ചതി അപച്ചേനാനേന
യസ്സകസ്സചി അവിസേസേനാപതനമ്ഭവതി നരകേ സോസോ തായ പുച്ഛായ
ഞാതും ന ഇച്ഛിതോ"തി. സോ വാതി കസ്സായം പുത്തോതി
പുച്ഛായാനുരോധനേ സോ ഉപ്പാദേതായേവ ഞാതുമിച്ഛിതോതി സമ്ബന്ധോ.
തുസദ്ദോ ചേത്ഥാപച്ചേന നരകാപാതസബ്ബ ജനജാനന്തിച്ഛാവിസേസജോതകോ, യദി
സിയാതി സമ്ബന്ധോ, അത്താനസി നിദിസേയ്യ ന കേവലമുപ്പാദേതാരം,
അത്ഥിച്ചാദി പിതാമഹസ്സ അത്തനോപി നിദേസേ കാരണവചനം, തം അപച്ചം
നിമിത്തം കാരണം, യസ്സ തം തന്നിമിത്തം തസ്ഥാ [കത്ഥാ (പോത്ഥകേ)] ഏവം
ദിട്ഠികോ ഹിച്ചാദിനാ യമാവുത്തം സമത്ഥേതി.

ബ്യവഹിതജനിതേനാപീതി ബ്യവഹിതേന കത്തുന്നാ ജനിതേനാപി, കരണേ
ചായം തതിയാ, ഹേതുമ്ഹി വാ. കസ്ഥാ ഏവം ദിട്ഠികോതി ആഹ 'യം
നിമിത്തം ഹി'ച്ചാദി. ഹിസദ്ദോ യസ്ഥാദത്ഥേ. യസ്സാതി പുബ്ബജസ്സ, തേന
അപച്ചേന അപതനം തദപതനം തതോ, ഇദം വുത്തം ഹോതി "തേന
ബ്യവഹിതജനിതേനാപി പുമുനാ പുബ്ബജോപി നരകം ന പതതി സോ
പുബ്ബജസ്സാപ്യ പച്ചം ഭവതി യമാവുത്തേന നിബ്ബചന്നേന"തി. തസ്ഥാച്ചസ്സ
പുബ്ബേ വുത്തയസ്ഥാത്യന്നേനാഭിസമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ.
ഉപപത്യന്തരമാഹ-ഉപചാരതോവേ'ച്ചാദി. പുബ്ബ പുബ്ബഭാവേ സതീതി പുബ്ബസ്സ
പുബ്ബസ്സ വിജ്ജമാനത്തേ സതി. ബ്യവഹിതേന ജനിതേ അപച്ചേപി നിമിത്തം
അപായാപതകാരണഭാവോ അത്ഥിയേ വാതി സമ്ബന്ധോ. കേസന്തി
ആഹ-'പുബ്ബേസന്തി പുബ്ബജാനന്തി അത്ഥോ, കേ നാതി ആഹ-
'പാരമ്പരിയേനാ'തി. അഭേദോപചാരേനാതി പുബ്ബപുബ്ബഭാവേ സതിച്ചാദിനാ
വുത്തനയേന ജനകസ്സ വിയ പാരമ്പരിയേനപുബ്ബേസന്തിനിമിത്തതാ വതോ
ജനകസദിസത്താ ജനകാവ നാമ തേ സിയുന്നി ഏവമഭേദേന ഉപചാരണതോ
ചിന്തനതോതി അത്ഥോ. ഉഭയമാതി ഞായേന ഉപചാരേനചാതി ഉഭയേന
പകാരേന, ഏവമുഭയമാപി മൂലപ്പകുതിയാ പച്ചേനാഭിസമ്ബന്ധാ കമമനന്തര
[മനന്തരാദി (പോത്ഥകേ) (തത്ഥ) പോത്ഥകേ]

ജനിതേനാപച്ചേനാദിപുരിസസമ്ബന്ധോയേന തതോ ണാദിപ്പച്ചയോ സിയാതി നാസക്നീയം.

തതോ ചാതി മൂലപ്പകതിതോ ച, അപച്ചസാമത്തെവചനിച്ഛായന്തി ഇത്ഥി പുനപുംസകത്തവിസേസോപഗ്യാഹി അപച്ചസാമത്തെസ്സ വചനിച്ഛായം.

ഏവമ്മൂലകതിതോ- പച്ചസാമഞ്ഞേന ണാദിപ്പച്ചയം വവത്ഥപേത്യാ ഇദാനി അപച്ചാദിതോപി ഹോതേവ ണാദി സാമത്തെവിധാനാ. സോ ച ബഹുലാധികാരതോ ഗുരുജനായത്തത്താ തന്നിയോഗാചരണേന പസത്ഥേ യേവാപച്ചേ ബൃവഹിതജനിതേപി ഇത്ഥി വജ്ജിതേ സിയാതി ദസ്സേതുമാഹ 'നത്താദീഹി'ച്ചാദി. സതിയേവ ഗുരുജനേ സപ്പധാനഭാവേന കുച്ഛിതേ-പച്ചേതു നത്താദിവുത്തിഹി വസിട്ഠാദീഹി ണാദിപ്പച്ചയോ ഹോതി വാസിട്ഠോതിആദി, ഇത്ഥിയഞ്ച ന ഹോതി വാസിട്ഠിതിആദി.

അത്ഥതോതി സാമത്ഥിയതോ. അപച്ചേ വിധിയമാനോ പച്ചയോ അപച്ചവതാ ജായമാനോ തസ്സാപച്ചന്തി അത്ഥേ ജായതി. സോചായ മത്ഥവിസേസോ ഛര(ട്ഠിയന്ത) താഭാവേ കഥം സിയാതി ഇദമേത്ഥ സാമത്ഥിയം. അനന്തരേ വാപച്ചേ പുത്തേ-ഭിധേയ്യ നത്താദോ വാപച്ചേ-ഭിധേയ്യാതി സസമ്ബന്ധോ. കുതോചി അപച്ചവതാ നത്താദോ ഏവ. ഇദഞ്ച സബ്ബമ്ബഹുലവചനേവ സമ്പജ്ജതീതി ആഹ- 'ബഹുലാധികാരാ'തി. അപച്ചേതി ഏകവചനേന നിദേശേ പുമുനാ നപുംസകേന കരിയതി, തേനേ കസ്ഥിം യേവാപച്ചേ സിയാ, ന ബഹുസു വസിട്ഠസ്സാപച്ചാനി വാസിട്ഠാനി, ന ചിത്ഥി വാസിട്ഠാനി, ന ചിത്ഥിയം വാസിട്ഠിത്യാസക്തിയാഹ-'ഇദഞ്ചേ'ച്ചാദി. ഇദഞ്ച അപച്ചവചനഞ്ച. ഇമിനാ ചേത്ഥ തഥാ നിസ്സയകരണം ദസ്സേതി. തസ്സ വചനിച്ഛാഭാവതോതി തസ്സ ലിങ്ഗവചനസ്സ സുത്തേ വത്തുമിച്ഛായാഭാവതോതി അത്ഥോ.

കിം പന കാരണം സുത്തേ ലിങ്ഗവചനാവചനിച്ഛായം തസ്സാപ്പധാനത്താ യേനകേനചി ലിങ്ഗാദിനാ നിദേശോ-വസ്സം കത്തഞ്ചോതി നാനന്തരീയകത്താ തസ്സേഹോപാദാനം, യഥാധത്തത്ഥിനോപലാലാദിനോപ്യപ്പധാനസ്സോപാദാനന്തി. തതോയേവാഹ-'ഉപലക്ഖിയസ്സേത്ഥ പധാനത്താ'ച്ചാദി. ഇത്ഥിപുമത്തയുത്തജഞ്ഞേവിസേസോ ഉപലക്ഖിയോ, അപച്ചേതീദമുപലക്ഖണം, സയന്തി യഥാവുത്തമുപലക്ഖണം സയം. കാര്യപ്പടിപത്തിയാതി പുമേ നപുംസകേപച്ചേ-ഭിധേയ്യേ വിധി ഹോതിച്ചേവം കാര്യപ്പടിപത്തിയാ വത്തും ന ഇട്ഠം.

വചനന്തരേപി അഞ്ഞസ്ഥിം വചനേ. ആണീതി ണിപ്പച്ചയസുത്തം വദതി. അഗോത്താദിതോതി യോഗോത്തസ്സാദിഭൂതോ ന ഹോതി, തതോ, തേനേവ "ആണീ"തി സുത്തേ (൪-൭) വക്ഖതി-'അകാരന്തമത്തതോവായംണിന ഗോത്താദിഭൂതതോ'തി. വാക്യസമാസാപീതി യഥാസങ്ഖ്യേനാഹ. തസ്ഥിം അത്ഥേതി തസ്ഥിം വാക്യോപദസ്സിതേ അത്ഥേ, തന്തി വാക്യം. സമാസവുത്തിഞ്ച നിവത്തേയ്യാന്തി സമ്ബന്ധോ.

സതിപനാതി വാകാരേ സതി തു അനിച്ഛത്താ ണപ്പച്ചയസ്സ. സോപീതി സമാസോപി, സമാസോതിആദിനാ പക്ഖന്തരമാഹ. തേന വാക്യസിജ്ഞനേന. പക്ഖേ വാക്യസമാസാപി സിയുന്തി പക്ഖേ സമാസവുത്തിയാ ഏവ

ബാധിതർക്ക് പക്ഷേ ഞാൻ വിട്ടുപോകുന്നതിന് നല്ലതായിരിക്കുമെന്ന് വാക്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

၇. ပျဉ်း

വെള്ളകുളച്ചാടിനാ കുളച്ചാടിഗണം ദണ്ഡേതാ തസ്സ വിഭാഗേന നിപ്ഫത്തിം ദണ്ഡേതും 'വെള്ളാദീഹി'തിആദിമാഹ. “കണ്ഠോ ബ്രാഹ്മണേ”തി ഗണസുത്തം. തത്ഥ കണ്ഠസദ്യോ ബ്രാഹ്മണേ വത്തമാനോ ഞാനണായ നപ്പച്ചയേ ഉപ്പാദയതീതി അത്ഥോ. ഏവമാദീഹിച്ചാടിനാ ആകതിഗണത്തമസ്സ ദണ്ഡേതി. “കതാണിയോവേ”തി ഗണസുത്തം, ദിച്ചാദീസൂതി യതോണ്യോ ദിസ്സതി “ണ്യ ദിച്ചാദീഹി”തി (൪-൪), തേ ദിച്ചാദയോ, തേസു പാഠാതി തംസുത്തപ്പദേസേ “കതാണിയോവേ”തി പാഠാഭാവേപി ദിച്ചാ ദീനമാകതിഗണത്താ പഠിതമേവ നാമ തന്തി വുത്തം.

ബൃഹതി ബൃഹച്ഛയേ കതേ. ഗോത്താദിസദാതി ഗോത്തേ വംസേ ആദിഭൂതാ സദാ. വംസോതി അന്വയോ. സോയേവ ഗാവം സജാതി സാധാരണം വിജാതിവിനിവത്തനം സകടാദിവചനം തായതീതി ഗോത്തന്തി വൃത്തം, തേനാഹ-‘ഗോത്തം വംസോ’തി. തസ്സാതി ഗോത്തസ്സ, തസ്സാദയോ ഗോത്താദയോതി സേസോ. കേതേ ഗോത്താദയോച്ചാഹ- ‘സഞ്ഞാകാരിനോ’ച്ചാദി. വച്ഛാദയോ നത്താദിനോ അപച്ഛസ്സ അപച്ഛം തദപച്ഛാദി ചാതി ദസ്സേതുമാഹ-‘നത്താദിനോ’ച്ചാദി.

൩. കുത്തി

ഘപസത്തൊന്നാവേതമ ഭീയോ കത്തികാദയോതി ഗയ്ഹന്തി. യദി പനേതമ അത്തേപി ഗയ്ഹന്തി, അത്ഥി പണ്ഹിആദയോ കേചിയേവ കത്തികാദീസു അനോഗധാ ഹോന്തിതി വത്തുമാഹ- 'ഏത്ഥാ'തിആദി. വിനതാ സുപണ്ണമാതാ, തേഹീതി വിധവാദീഹി. വിധവാദിഗണം ദസ്സേതി 'ബന്ധക'ച്ചാദി. വിഗതോ ധവോ പതി അസ്സാതി വിധവാ, ബന്ധകീ അഭിസാരിണി.

ര. ബൃദി

യസ്സു ച ചവശ്ശോതി സമ്ബന്ധോ, കേവലം ഗശ്ശോതി ഏത്തകമേവാ ദസ്സേത്വാ പരസത്മാഗതഗശ്ശാദിഗണൈകദേസഭൂതകുണ്ഡനീസദുതോപി കോണ്ഡഞ്ഞോതി മുദാഹരന്തോ സോ ഗശ്ശാദിഗണോപ്യത്രാഭ്യുപഗതോതി വിഞ്ചാപേതി. തസ്മാ തസ്മിം ഗശ്ശാദികേപി പരസത്ഥപരിതേ യോയോ പയോഗോ ആഗമേ ദിസ്സതി വച്ഛോ അഗ്നിവേസ്സോച്ചാദി. സോപീഹ വേദിതഞ്ചോതി ദസ്സേതുമാഹ-‘ഗശ്ശാദി’ച്ചാദി. ഗശ്ശാദീതി ഗശ്ശാദി അയം. ഗോത്തസ്സ ഗശ്ശവംസസ്സ ആദിഭൂതേന ഗശ്ശേന ഉപലക്ഖിതോ ഗണോ ഗോത്താദിഗണോ, തേന ഗശ്ശോ നാമ കോചി, തസ്സത്വപച്ചം ഗശ്ശീതി ഭവതി. പപുത്താദോവാതി അവധാരണം ഗശ്ശസ്സാപച്ചം ഗശ്ശീച്ചേവ യമാസിയാതി.

௫. ஆளு

പകരസ്സാതി “മാഗധം സദൃലക്ഖണ്”തി വാ “നാമസ്മാ”തി വാ പകരസ്സ. ആതി നാമവിസേസനേസതി “വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സാ”തി തദന്ത വിധിനാ

അകാരത്തോ ഗയ്ഹതീതി ആഹ-‘വിസേസനേന ചാ’തിആദി. അനന്തരമപച്ചന്തി സമ്ബന്ധോ.

൬. രാജ

പച്ചയന്നേനാതി രാജഞ്ഞോതി പച്ചയന്നേന. രാജഞ്ഞോതിമസ്സത്ഥോ
ഖത്തിയജാതീതി, രാജഞ്ഞോതി അത്ഥോ. രഞ്ഞോ അപച്ചം രാജാപച്ചം.

൮. മനു

സമുദായേനാതി പച്ചയന്തസമുദായേന, ജാതിയന്തി മനുസ്സജാതിയം.
ജാതിസദാഘേതേതി ഇദം മനുസ്സോ മാനുസോതി ഏത്ഥ അപച്ചത്ഥാഭാവേ
ഹേതുവചനം. അപച്ചത്ഥോ ഏത്ഥ നത്ഥേവാതി ച ഇദം വിസും മനുസ്സമാനുസ
സഖ്വാതസ്സ പച്ചത്ഥസ്സാഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം. ണോവാതി മനുനോ അപച്ചന്തി
അത്ഥേ“ണോ വാപച്ചേ”തി (൪-൧) ണപ്പച്ചയോവ. ന ജാതീതി ബൃതിരേകമാഹ.

൯. ജന

രാജസമ്ബന്ധേതി രഞ്ഞേതി വുത്തരാജസമ്ബന്ധേ. പഞ്ചാലാനം ഖത്തിയാനം
അപച്ചം, പഞ്ചാലാനം ജനപദാനം രാജാതി വാ ഏവമേത്ഥ വി(ഭാഗോ)
വേദിതബ്ബോ ഓക്കാകാനം അപച്ചം രാജാ വാ ഓക്കാകോ.

൧൧. ണരാ

സാമഞ്ഞേന രത്തസദുസ്സാത്ഥമാഹ- ‘കുങ്കുമാദിനാ’തി. അത്തമാ ‘രാഗോ
കുസുമ്ഭാദീ’തി വുത്തത്താ കുസുമ്ഭാദിനാതി (വുത്തം) സിയാ, രഞ്ജി അയ
മത്ഥി അഭിസങ്ഗേ‘ഭോജനേ രത്തോ’തി. അത്ഥി വണ്ണവിസേസേ ‘രത്തോഗോ’തി,
ലോഹിതോത്യത്ഥോ, അത്ഥി സുക്കസജ വണ്ണന്തരാപാദനേ‘രത്തോ പടോ’തി.
ഇഹ തു തതിയേ-ത്ഥേ വത്തമാനോ ഗയ്ഹതീതി വുത്തം-
‘വണ്ണന്തരമാപാദിത’ന്തി. രാഗാതി.

അത്ഥഗൃഹണന്തി അത്ഥപ്പയാനത്താ നിദ്രേസസ്സ വുത്തം. തഞ്ചാചരിയാന
മുപദേസതോ അവിച്ഛിന്നാ (ചരിയ) പാരമ്പരിയാവഗമ്യതേ, രാഗാതി കസാവ
സഖ്വാതഅത്ഥനിദ്രേസോ. തേനാതി പടസ്സ രത്തഭാവേ രാഗസ്സ കരണനിദ്രേസോ,
രത്തന്തി പച്ചയത്ഥനിദ്രേസോ, പച്ചയോ ചായം കസാ വത്ഥതോ ഭവത്യസമ്ഭവാ,
തേന സുത്തേ രാഗാതി വുത്തേപി തഞ്ചാചകാ കസാവസദാതി വിത്തായതി,
രാഗാതി പന തേനാതി രാഗസ്സേവ നിദ്രിട്ഠേപി തബ്ഭാവേനാ
[\[തഞ്ചാവകഭാവേനാ-തി ഭവിതബ്ബം\]](#) ത്ഥോ നിദ്രിട്ഠോ, തഞ്ചാചകാ ച
ഹോന്തോ‘തേന രത്ത’ന്തി അത്ഥേ ഹോതീതി കസാവേന രത്തന്തി
വിത്തായതീതി രാഗവാചിനോ തതിയന്തത്തം സമ്പജ്ജതി, തേന ‘ണ രാഗാ തേന
രത്ത’ന്തി വുത്തേപി ലബ്ഭമാനത്ഥവസേന വുത്തം- ‘രാഗവാചിതതിയന്തതോ’തി.
സുത്തേ പന രാഗേന രത്തന്തേതസ്ഥിം അത്ഥേ രാഗാ രാഗവാചിസദാ
തതിയന്താ ണപ്പച്ചയോ ഹോതീതി അത്ഥോ. അഭിധാനത്തോതി ഉപചാരവസേന
കമനതോ. വിനാപി തേനാതി തപച്ചയം വിനാപി.

൧൨. നക്ഖ

തതിയന്തതോ വിജ്ഞാതം തേനാതി അനുവത്തതേതി സമ്ബന്ധോ. സുത്തേ അയമത്ഥോ “ഇന്ദ്രിയുത്തേന നക്ഖത്തേന ലക്ഖിതോ ചേ കാലോ, തദാ തേന ലക്ഖിതേ കാലേത്യസ്ഥിം അത്ഥേ തതിയന്തതോ നക്ഖത്താ ണോ ഹോതി”തി. സുത്തവിവരണേ തു തഞ്ചേത്യാദികമധിപ്പായവസേന വുത്തം. തേനാത്യനുവുത്തിയാ തതിയന്തതോതി ലബ്ഭിതി നക്ഖത്തേനാതി സുത്തത്താതി, കാലേതി പന അത്ഥനിദേശത്തോ ണപ്പച്ചയാധേയ്യസ്സ കാലോ ആധാരോതി വിത്തായതീതി ‘ലക്ഖിതേ കാലേ’തി വുത്തം, വിസേസ്സഗതവിഭത്തിയാ വിചാരിതായ വിസേസന ഗതാ ച (വിചാരിതാ) നാമാതി ആഹ- ‘നക്ഖത്തേനേ’തിച്ചാദി, ഇഹ കേചി വന്ധപഞ്ചകസഞ്ചാരം കിരിയാസഭാവമിച്ഛന്തി അനിച്ചം, അപരേ തു ദബ്ബസഭാവം നിച്ഛം. തസ്സോ ഭയസ്സപി കാലസ്സ ചന്ദ്രിയുത്തേന ഹുസ്സാദിനാ ലക്ഖിയഭാവോ ലക്ഖണേ തതിയാ യുത്തന്തി വത്തുമാഹ- ‘കിരിയാ രൂപോ കാലോ’ച്ചാദി.

വിസേസാവസായോതി കാലസ്സ വിസേസാവധാരണത്ഥമേവ ഹി ‘ഹുസ്സി രത്തി’ച്ചാദി. ലോകേ പയുജ്ജതേ. ഗുരുനാതി ഏത്ഥ ഗുരു ജീവോ, ന നക്ഖത്തം, ചന്ദ്രിയുത്തതാ പന്നേത്ഥ അത്ഥി... ചന്ദ്രിയുത്തേന ഗുരുനാ രത്തിയാ ലക്ഖിതത്താ. കത്തികായ ലക്ഖിതോ മുഹുത്തോതി ഏത്ഥ ചന്ദ്രം വിനാ കത്തികായ തു കേവലായ മുഹുത്തോ കാലോ ലക്ഖിതോ ‘കത്തികാ മുഹുത്തോ’തി. ഹുസ്സേന ലക്ഖിതാ അത്ഥസിദ്ധിതി ഏത്ഥ ഹുസ്സേനിന്ദ്രിയുത്തേന അത്ഥസിദ്ധി ലക്ഖിതാ ന കാലോ ഹുസ്സോതി. നക്ഖത്തയുത്തസ്സ കാലസ്സ രത്യാദിവിസേസാപരാമാസേന നക്ഖത്തവാചിതോ ഉപ്പന്നസ്സ പച്ചയസ്സ സുത്തന്തരേന ലോപം വിധായ പുന അത്തേന സുത്തേന യുത്താതി ദേശവിധാനേന സകലിങ്ഗസഞ്ചയായുത്തേഹി-ട്ഥമഭിധാനം പരേഹി, തദാഹ- ‘അഹോ രത്തോ’ച്ചാദി.

രത്യാദിവിസേസാപരാമാസേനാതി ഹുസ്സി രത്തി ഹുസ്സോ അഹോതി ഏവം രത്യാദിവിസേസസ്സ അപരാമാസേന അസമ്മസ്സേന അഗ്ഗഹണേന. സകലിങ്ഗസഞ്ചയായുത്തേനാതി ഹുസ്സകത്തികാദിനം യംയം ലിങ്ഗം യായാ സഞ്ചയാ, അത്തന്നിയേഹി തേഹി തേഹി ലിങ്ഗേഹി താഹിതാഹി ച സഞ്ചയാഹി യുത്തേന നക്ഖത്തസദേന. ന തദുപലക്ഖിതോ കാലോതി കത്തികാ സദോബഹുവചനത്തോ ബഹുതാരകത്താ കത്തികായ, തായകത്തികായ ലക്ഖിതോകാലോപരേഹിവിധേന ന കമീയതീതി അത്ഥോ. അഥ തദുപലക്ഖിതസ്സകാലസ്സേവകത്തികാസദേനാഭിധാനേ കോ ദോസോ യേ നേവമുച്ചതേച്ചാഹ- ‘അജ്ജേതി’ച്ചാദി. ഇമിനാ ച പരമതേ ദോസോ ഉബ്ഭാവിതോ, തദത്ഥത്തേ സതീതി തദുപലക്ഖിതകാലത്ഥത്തേ സതി.

സത്തമീ സിയാതി നക്ഖത്തസദാ തദ്ധിതലോപന്താ ഹുസ്സേന പായസം ഭുജ്ജേയ്യ, ഹുസ്സേ പായസം ഭുജ്ജേയ്യാ’ത്യാദോ ആധേയന്തരാപേക്ഖാ സിയാ സത്തമീ, യാ സുത്തന്തരേന വിധീയതി പാണിനിയേഹി, തതോ ‘അജ്ജകത്തികാ’തേത്ഥാപ്യാധേയന്തരാപേക്ഖാ സത്തമീ സിയാ ലോപന്തത്താ ‘അജ്ജകത്തികാസു’തി, ന പഥാ. പഥായേവ പനായം പയോഗോ ‘അജ്ജകത്തികാ,തി. അജ്ജേത്യധികരണപ്പയാനോ അഹോരത്തകാലവാചി സദോ, കത്തികാസദോപി തദ്ധിതലോപേന തക്കാലാഭിധായകോ, തതോ യേവഉഭിന്നവിസാമാനാധികരണാ കത്തികായോപധികരണം സമ്പജ്ജന്തേ, തഞ്ച ന വിനാധേയേന ഹോതിത്യാധേയന്തരാപേക്ഖായം തേസു സത്തമീയേവ സിയാ, ന പഥാ (ഉപ) പജ്ജേയ്യാത്യാധിപ്പായോ. അത്തന്നോദാനി ദസ്സന്തേ

സത്തമിയാ അപ്പസങ്ഗം പഠമായേവോപപത്തിം ദണ്ണേതുമാഹ- 'ചന്ദ്രേ പന്തുപചാരേണ'ച്ചാദി, നായേയന്തരാപേക്വാച്ചനേന സത്തമിയാ അപ്പസങ്ഗമാഹ. ഏവഞ്ചരഹി വചനമന്തരേണ പരേസം വിയ സത്തമീവിധായകം കഥം കത്തികായ ജാതോച്ചാസങ്കിയ തമ്പടിപാദേതുമാഹ- 'കത്തികായ ജാതോ'ച്ചാദി. ബഹുവചനന്തരേണപി കത്തികായ ജാതിയമേക വചനന്തം. പകാരന്തരമാഹ- 'ലോപോതി'ച്ചാദി. ലോപേനാതി കത്തികാഹി ഇന്ദുയുത്താഹി ലക്ഖിതോ കാലോതി വിഗ്ഗയ്ഹ കതണപ്പച്ചയസ്സ ലോപേന.

൧൩. സാസ്സ

സേതി പഠമന്താതി സാതി നിദിട്ഠപഠമന്താ, യം പഠമന്തന്തി സാചേതി ദസ്സിതം പഠമന്തമാഹ. പഠമന്തസ്സ ദേവതാപുണ്ണമാസിത്തഭാവതോ തദത്ഥമഭേദേനാഹ- 'സാ'തി. കാ സാ ദേവതാച്ചാഹ- 'ലോകപ്പസിദ്ധായേവ ദേവതാ'തി. യാഗസമ്പദാനമ്പി ലോകേ ദേവതാതി പസിദ്ധന്തി യാഗസ്സ യജിതബുസ്സ പുരോധാസാദിനോ സമ്പദാനമ്പി പടിഗ്ഗാഹകോ പിന്ദാദി ലോകേ ദേയുസ്സ പുരോധാസാദിനോ ദേവതാ സാമീതി പസിദ്ധന്ത്യത്ഥോ, ഇന്ദോ ദേവതാ അസ്സ ഇന്ദം, ആദിച്ചോ ദേവതാ അസ്സ ആദിച്ചം, ഹവി പുരോധാസാദി യാഗദബ്ബം.

മന്തമോമനീയമ്പി ദേവതാതി പസിദ്ധന്തി യേന മന്മേന യോ മൂയതേ സോ തസ്സ മന്തസ്സ ദേവതാ സാമീതി ലോകേ പസിദ്ധന്ത്യത്ഥോ മഹിന്ദോ യമോ വരുണോ ദേവതാ അസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. വുത്തനയ മേവാതി "നക്ഖത്തേനിന്ദുയുത്തേന കാലേ"തി സുത്തേ വുത്തനയമേവ. ജാത്യേകവചനം മഘായാതി, താരകരൂപാനമ്പന ബഹുത്താ മഘാസദോ ബഹുവചനന്തോ. പാണിനീയാ "സാസ്മിം പുണ്ണമാസീതി സത്തായ"ന്തി (൪-൨-൨൧) സുത്തയിത്ഥാ ഫുസ്സി പുണ്ണമാസീ അസ്മിം ഫുസ്സോ മാസോ ഫുസ്സോ അദ്ധമാസോ ഫുസ്സോ സംവച്ഛരോതി സത്തായം പടിപാദേന്തി, തേന തേസം ഫുസ്സി പുണ്ണമാസീ അസ്മിം പഞ്ചദസരത്തേതി ഏത്ഥ ച ഭതകമാസേ ച തദ്ധിതോ ന ഭവതി. ഇധ പന 'സത്തായ'ന്തി വചനാഭാവേ ഭതകമാസേപി ഛട്ഠ്യത്ഥേ ഭവതീത്യാസങ്ക വിരചയതി 'ഭതകമാസേപി'ച്ചാദി. പുസ്സോ മാ ഇച്ചത്ര മാസദോ ചന്ദപരിയായോതി ആഹ- 'മാസദേണേ'ച്ചാദി. പുസ്സോ മാ അസ്സന്തി നിബ്ബചനാതി ഏത്ഥ പുണ്ണമാസീസദുസ്സ പുസ്സോ മാ അസ്സന്തി നീഹരിത്ഥാ വചനാതി അത്ഥോ. വുത്തിയാ അത്ഥസ്സ ഫുടീകരണായ വുത്തം- 'സോ പുസ്സോ തിആദി. തസ്സന്തി പുണ്ണമാസിയം. സാപുണ്ണമാസീ, ഭതകസ്സ ഭതിയാ കമ്മകാരകസ്സ യോ തിംസതി രത്തോ മാസോ പരിബുയനിയമിതോ, തസ്സ സമ്ബന്ധിനീ നേതി സമ്ബന്ധോ.

യസ്സഞ്ചതിമീയന്തി അനിയമേന പടിപദാദിമാഹ. അതോഏവ ച നിപാതനാതി ഇമസ്സമാവ നിപാതനാ, തേനേവാഹ- 'സുത്തേ വചനമേവ നിപാതന'ന്തി. മാസസുതിയാച്ചാദോ സാധിപ്പായമത്ഥം വിവരതി 'യദിപി'ച്ചാദിനാ. അസ്സാതി സാമത്തവചനേപി 'സാസ്സ ദേവതാ പുണ്ണമാസീ'തി സുത്തേ അസ്സാതി അവിസേസവചനേപി സോയേവ പുണ്ണമാസീസദേ സുയമാനോ മാസോയേവ ഛട്ഠ്യത്ഥോ വിത്തായതീതി സമ്ബന്ധോ.

പഞ്ചദസരത്താദോതി പരേസം സത്താഗഹണേന നിവത്തിതപഞ്ചദസരത്താദോ. അഥ അദ്ധമാസസംവച്ഛരാനമ്പി ഉദാഹരണത്തേ നോപത്താസോ കസ്ഥാ ന കതോച്ചാഹ- 'അദ്ധമാസസംവച്ഛരാന'മിച്ചാദി.

ഏവമഞ്ഞതേ “അദ്ധമാസസംവച്ഛരാനം ന പച്ചയേനോജുകമഭിധാനമപി തു സംവച്ഛരേപി ഹുസ്സാദിമാസസമ്ഭവാസ്ഥിം സംവച്ഛരേ ഹുസ്സേന മാസേന സമ്ബന്ധാ ഹുസ്സോത്സുപചാരിയതേ, യഥാ ച ഹുസ്സാദിമാസസ്സ സമ്ബന്ധി അദ്ധമാസോ ഹുസ്സോ അദ്ധമാസോത്സുപചാരിയതേ , ന പനോജുകന്തി തേസമുദാഹരണത്തേ നാനുപാദാന”ന്തി.

൧൪. തമ

നാകഡ്ഡനത്തോതി ണസ്സാകഡ്ഡനത്തോ ന ഹോതി. യദ്യാകഡ്ഡനത്തോ അസ്സ, തദാ ചാനുകഡ്ഡിതം നോത്തരത്രാനുകഡ്ഡേയ്യാതി മഞ്ഞതേ, കോചിയേവ ഹോതീതി ഹോന്തീതി ഇതോ ഭിന്ദിതാ ആനേതഞ്ചം. തദാ ദേസസ്സാതി ഇമിനാ “തദാദേസാ തഗ്ഗഹണേന ഗയ്ഹന്തീ”തി പരിഭാസമുപലക്ഖേതി. കതയാദേസസ്സാപിതി കതോ യാദേസോ യസ്സ തസ്സ കതയാദേസസ്സാപിതി. ഇകാരസ്സാതി യാദേസതോ പുഞ്ചേ ഇകാരസ്സ, ഇമിനാ ചാദേസാദേസീനമഭേദോ ദസ്സിതോ. തസദ്ദേ നേകേനാപി പച്ചേകാഭിസമ്ബന്ധേ സിദ്ധേതി ഏവമഞ്ഞതേ- “യഥാ’ന്തേന കതംകീത’ (൪-൨൯) ന്ത്യാദിസുത്തേ ഏകോവ തസദ്ദോ ബഹുഹി പച്ചയത്തേഹി സമ്ബജ്ജയതേ, തഥിഹാപി ഏകമേവ തസദ്ദഗ്ഗഹണം ‘തഥധീതേ തഞ്ജാനാതീ’തി പച്ചേകമഭിസമ്ബജ്ജയതേ, തസ്ഥാ കിമേതദത്ഥേന ദിതഗ്ഗഹണേന”തി. ദിതഗ്ഗഹണേ പയോജനത്തയം വുത്തം, തത്ഥ പഠമം ദസ്സേന്തോ ജാനനിച്ഛാദിനാധിപ്പായമാവീകത്വാ ദിതഗ്ഗഹണമിച്ഛാദിനാ പദത്ഥമാഹ.

തത്ഥ-‘യോ യഥധീതേ ജാനാതി ചാ’തി ഇമിനാ ദിതഗ്ഗഹണാഭാവേ പച്ചയത്ഥാവയവസ്സ സമുച്ചയപ്പസങ്ഗമാഹ. സമുച്ചയേ സതി(യോ) യഥധീതേ ജാനാതി ച, തത്ഥേവ സിയാ, യോ പനാധീതേ കേവലം, ന (ജാനാതി) തത്ഥ ന സിയാതി ബോധയിതും ബൃഭിചാരമാഹ‘ന പച്ചേകാതി സമ്ബന്ധേനേ’തി. യഥാ “ന്തേന കഥം കീത”മിച്ഛാദോ “ന്തേന ജിതം ജയതി”ച്ഛാദി പച്ചേകസമ്ബന്ധേന ഭവതി ഏവമ്മാവിഞ്ഞായിതി യഥേച്ഛാദി കസ്സാത്ഥോ. ‘ന്തേന കതം കീത”മിച്ഛാദിഹി അവത്വാ “ന്തേന ജിതം ജയതി”ച്ഛാദിസുത്തേകദേസവചനമത്ഥബൃത്തി തഥാ വുത്തേ ഹോതീതി വുത്തം, തേന ജിതമിച്ഛാദോ ജയനാദികാ കിരിയാനേ കദബ്ബസമവായിത്തേന പസിദ്ധാതി യുത്തോ തത്ഥ പച്ചേകാഭിസമ്ബന്ധോ, നേവമജ്ജേയേന വേദനാ പേയകദബ്ബസമവായിത്താഭിയോത്യധിപ്പായോ.

ഇദാനി ദുതിയം ദസ്സേതി ‘ജാനന’മിച്ഛാദി, നിമിത്ത മിട്ഠാനിട്ഠബോധകാരണം മുഹുത്തോ കത്തികാദി, ഉപ്പാതോ ഇട്ഠാനിട്ഠസൂചകം പഥവിസമുദ്ദാദീനം സഭാവപരിച്ഛാഗേനാഞ്ഞത്തഗമനം. ജാനനസാമഞ്ഞേതി നിമിത്താദീനം ജാനന സാമഞ്ഞേ. ‘യഥാവുത്തജാനനസ്സ അജ്ജേയേന വിസയത്തേ ഹേതുമാഹ- ‘തം ജാനാതീതി തസദ്ദേന അധീയമാനപരാമസതോ’തി. തതിയം ദസ്സേതി ‘യതോ ചേ’ച്ഛാദിനാ. യതോ ച ഉപ്പന്നേന വിധിനാ അജ്ജേയേന ഞാതു അഭിധാനമ്പസിദ്ധന്തി സമ്ബന്ധോ, പോത്ഥകേസു പന അജ്ജേയേതുഞാതുസുതി പാഠോ ദിസ്സതി, ഏത്ഥായഥധിപ്പായോ “കത്ഥചി പസിദ്ധിവിസയോ ഹോതി തസദ്ദോ, തഥാ ച വുത്തം സുബോധാലങ്കാരടീകായം പക്കന്തവിസയോ തഥാ പസിദ്ധവിസയോ അനുഭൂതവിസയോ ച തംസദ്ദോ യം സദ്ദം നാ പേക്ഖതേ’തി, തസ്ഥാ പസിദ്ധിവിസയേന തസദ്ദേന പുഥഗേവ പസിദ്ധിയാ ഉപസങ്ഗഹത്ഥം

ദിതഗ്ഗഹണം കത്തബ്ബ”ന്തി. അത്ഥത്തയേ വത്തമാനസ്സ തു തസദുസ്സ സവിസയോ വിസേസോ തതോവാത്ഥികേഹി വേദിതബ്ബോ.

൧൫. തസ്സ

വിസയസദോ ഗാമസമുദായേപി വത്തതേ, ഗാമസമുദായോ ച നാമ ദേസോയേവ, തേനാഹ വിസയോപി ഗാമസമുദായത്താ ദേസോയേവാ’തി, ഇമിനാ വിസയദേസസദാനം സമാനാധികരണത്തമാഹ. വസാതി ദേസവാസിനോ വസാതയോ, അനുവാകോ ഗന്ഥവിസേസോ.

൧൬. നിവാ

തന്നാമേച്ചാദിനാ ന കേവലം നിവാസേയേവ, അഥവോ വക്ഖമാനേസു പീതി ദസ്സേതി. പച്ചയന്തം സേബ്ബാദി. ദേസനാമദ്ഭവതി ചതുസു അത്ഥേസുതി വിത്തായതി, തേനാഹ-‘നിവാസാദോ വിധീ’തി. നിവാസാദോതി നിവാസ അദൂരഭവനിബ്ബത്തഅത്ഥിഅത്ഥേസു. സംഹിതനാമം നാമ ലോകീയസദുവോ ഹാരാപ്പസങ്ഗമത്തസദുവോഹാരേനുപാത്തനാമം.

൧൭. അദു

നഗരമ്പി ദേസോയേവാതി ആഹ- ‘അദൂരഭവ’ന്തി.

൧൮. തേന

യഥായോഗത്ഥോതി വുത്തിയം വുത്തയഥായോഗസദുസ്സ അത്ഥോ.

൧൯. തമി

പച്ചയന്തനാമേതി പച്ചയന്തനാമം യസ്സ സത്തമ്യത്ഥഭൂതസ്സ ദേസസ്സ ഹസ്ഥിന്തി അത്ഥോ, നാത്തേസ്സേതി ഭൂമാദിവിസിട്ഠത്ഥയുത്തതോ അത്തേസ്സ പച്ചയന്തനാമം ന ഹോതീതി അത്ഥോ. ബദരാ ബബ്ബജാ അസ്ഥിം ദേസേ സന്തിതി വിഗ്ഗഹോ.

൨൧. അജ്ജാ

ഹീയുത്തനോതി “സരമ്ഹാ ദേവ”തി (൧൩൪) ദിത്തം.

൨൩. അമാ

അമാസഹ ഭവോ അമച്ചോ.

൨൪. മജ്ജ്യാ

മജ്ജേ ഭവോ മജ്ജ്യിമോ, അന്തേ ഭവോ അന്തിമോ ഇച്ചാദി.

൨൫. കണ്ണ

മഗധേസു അരഞ്ഞേ ഗങ്ഗായം പബ്ബതേ വനേ കുലേ ബാരാണസിയം ചമ്പായം മിഥിലായം സമ്ഭവോതി വിഗ്ഗഹോ. “ദിസ്സന്തത്തേപി പച്ചയാ”തി

(൪-൧൨൦) ഏയ്യുകോതി സേസോ. പച്ചയന്തരദസ്സനേ സതി ഇമിനാവ സുത്തേന ഇതോ അഞ്ഞത്രാപി പച്ചയന്തരാനി ഹോന്തിതി സേസോ, ഗാമേ ഭവോ ഉദരേ ഭവോ പഞ്ചാലേസു ഭവോ ബോധിപക്ഖേ ഭവോതി വിഗ്ഗഹോ.

൨൬. ണികോ

സരദേ ഭവോ, ഭവാ വാതി വിഗ്ഗഹോ.

൨൭. തമസ്സ

സിപ്പസദുത്ഥമാഹ-‘ലോസല്ല’ന്തി. തമേവ ബൃജ്ജയതി ‘കിരിയേ’ച്ചാദിനാ, കരണം കിരിയാ വാദനാദികസ്സ അഭ്യാസോ, സോ പുണ്ണോ യസ്സാതി സമാസോ, വീണാദിസദ്ദേഹി കിമുച്ചതേച്ചാഹ- ‘വീണാദി’ച്ചാദി, ദബ്ബം തന്തംസമുദായരൂപം. സിപ്പഞ്ചാതി വത്ഥാ തദത്ഥം വിഭാസേതി ‘കിരിയാ വിസേസോ’തി. വാദനാദികിരിയായ വിസിട്ഠോ ജാനനകിരിയാവിസേസോതി അത്ഥോ, ഇമിനാ വീണാദിസദ്ദാ ദബ്ബത്ഥവുത്തിനോ വാദനാദികിരിയം കിരിയാ വിസേസഞ്ച സിപ്പമുപചാരേണ വദന്തിതി ദീപേതി. ഇതിസദ്ദോ ഹേതുമ്ഹി. സായേവേതി അഭ്യാസിതഞ്ചാ ജാനനകിരിയാവിസേസസ്സ പുണ്ണഭൂതാ വാദനകിരിയാ, വിസേസേതും യുത്താ വീണാദിസദ്ദേനാതി അധിപ്പായോ.

യുത്തതാ ചേത്ഥ... വീണാദിവാദനവസേന സിപ്പസ്സ ഗഹേതഞ്ചഭാവതോ, കഥം വീണാദിസദ്ദേഹി ദബ്ബവുത്തിതി വാദനാ വുച്ചതീതി ആഹ- ‘വീണാദി വിസയത്താ’തി, വാദനവുത്തിവീണാദിസദ്ദാനം സിപ്പവുത്തിത്തം യഥാവുത്തസ്സോ പമാവസേന വത്തുമാഹ- ‘യഥേ’ച്ചാദി. വീണാദിവാദനന്തി യഥേതി സമ്ബന്ധോ. വുത്തമേവ ഫുടയന്തോ വുത്തിഗന്ഥസ്സ മുഖം വിവരീയതി ‘കിരിയേ’ച്ചാദിനാ. കിരിയാത്യാസപുണ്ണകം ഞാണക്ഖമം കോസല്ലം വാദനകിരിയാ വിസയത്താ വീണാവാദനമിച്ചനേന കിരിയാസദ്ദേന വുച്ചതീത്യത്ഥോ. മുദങ്ഗം മുദങ്ഗവാദനം സിപ്പമസ്സ, വംസോ സിപ്പമസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. സീലമദുബ്ബം കഥം പംസുകൂലാദി(നോ) സീലത്ഥസമാനാധികരണത്തേനാഭിധാനന്ത്യാഹ- ‘പംസുകൂലാദിധാരണ’മിച്ചാദി. തഞ്ച സീലന്തി സമ്ബന്ധോ.

അപ്പിച്ചതായാതി പച്ചയപ്പിച്ചതായ. സന്തുട്ഠിതായാതി ചതുസു പച്ചയേസു ദ്വാദസവിധസന്തുട്ഠിയാ. അനുവിധീയമാനം കരീയമാനം. ഫലനിരപേക്ഖന്തി ഇമിനാ ഇയ ലോകേ ചീവരാദിഹേതു പണിധായ പംസുകൂല ധാരണാദിം പടിക്ഖിപതി, സീലം തപ്പരഭാവേണ സേവനാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി “പംസുകൂലാദിധാരണം പംസുകൂലാദിവിസയന്തി പംസുകൂലാദിസദ്ദേനോപചാരേണാഭിധീയതേ, സീലം പംസുകൂലധാരണവിസയന്തി പംസുകൂലാദി സദ്ദേനോപചാരേണോച്ചതീ”തി. തിചീവരം സീലമസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ തേസം ഗുളോ പണ്ഡമസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ തോമരം, മുഗ്ഗരോ പഹരണമസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ, ഉപധീയത്സുപരിആധീയതീതി രഥങ്ഗം വുച്ചതി. കാമക്ഖന്ധകിലേസാഭിസങ്ഖാരാ വാ ഉപധി ഉപദയാതി സുഖം ദുക്ഖംവാതി കത്ഥാ.

൨൮. തംഹന്തി

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഭൂതാനന്തേശ്വരൻ പട്ടാഭിഷേകം
കാരണമാഹ-‘സംസ്കൃതാലാപനമവിവർത്തിതാ’തി, സുതേ വൃത്തായ
ഏകസംസ്കൃതായ വൃത്തമാനകാ ലസ്തേവ ച വർത്തമനിവർത്തിതാതി അത്ഥോ.

തദുപാദാനന്തരം തേസമേകവചനാദിനമുപാദാനന്തരം. തം നാനന്തരീയ
കത്താതി ഉപലക്ഷണവസേന തേസം വചനകാലന്തരാനമവിനാഭാവിത്താതി
അധിപായോ. ഹന്തിച്ചാദിത്യാദൃന്തസ്ത കിരിയാപ്രധാനത്തേ കഥം ഞാദീനം
തദത്ഥേ ജായമാനാനം സാധനപ്രധാനത്തേ മിച്ചത്ര ഹേതുമാഹ ‘സഭാവതോ’തി.
മീനേ ഹന്തിതി മേനികോ. അജീവഹാ അനിമിസാ ച മച്ഛാ, ദിട്ഠോവ
സന്ദിട്ഠന്തി ഇമിനാ സംസദസ്സ വിസും അത്ഥഭാവം ദസ്സേതി.
ലോകുത്തരയമ്മോതി നവവിധോ ലോകുത്തരയമ്മോ, ഫലയമ്മോപി ഹേദ്രിമോ
സകദാഗാമിവിപസ്സനാദീനം പട്ടാഭിഷേകവേന ഉപരിമഗ്ഗാധിഗമസ്സ
ഉപനിസ്സയഭാവതോ പരിയായതോ ദിസ്സമാനോവ വട്ടഭയം നിവത്തേതി,
ഭാവനാഭിസമയവസേന മഗ്ഗയമ്മോ സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന നിബ്ബാനയമ്മോ.

വട്ടഭയന്തി കമ്മകിലേസവിപാകസംസ്കൃതം തിവിധവട്ടഭയം. വിധാന
വചനന്തി അപ്പത്തേ-ത്ഥേ നിയോഗസംസ്കൃതവിധിനോ പകാസതം ഏഹിപസ്സ
വചനം. പരിസുദ്ധത്താതി കിലേസമലവിരഹേന സബ്ബമാ വിസുദ്ധത്താ.
അമനുഞ്ഞമ്പി കദാചി സപ്പയോജനം യമാസഭാവപ്രകാസനേന ദസ്സേതബ്ബം
ഭവേയ്യാതി തദഭാവം ദസ്സേതി. തേനാഹ ‘വിജ്ജമാനമ്പി ചേ’ച്ചാദി. നനു ച
ഏഹിപസ്സാതി ത്യാദൃന്താ, തസ്മാ നേതേതി പട്ടായോ പപ്പോതി, തമാഹി
പാടിപദികതോ പട്ടായവിധാനമ്പടിപാദിതം, ന ത്യാദൃന്തതോ നാപി വാക്യതോ,
തസ്മാ കഥമേഹിപസ്സികോതി ഹോതീതി ആഹ-‘ഏഹിപസ്സസദ്ദോചായ’മിച്ചാദി.
പദസമുദായസ്സാനുകരണോതി പദസമൂഹസ്സ അനുകരണഭൂതോ ഏകോ
ഏഹിപസ്സസദ്ദോ. അഥവാ ഏഹി ആഗച്ഛ ഇമം ധമ്മം പസ്സാതി യോ
അപ്പത്തേ-ത്ഥേ നിയോഗസംസ്കൃതോ വിധി, തബ്ബാചകോ യന്നിപാതോ
ഏഹിപസ്സാതി, ഏഹിപസ്സവിധിം അരഹതീതി ഏഹിപസ്സികോ, അഥവാ
ഏഹിച്ഛേവ നിപാതോ, ദസ്സനം ഞാപനം പസ്സോ, ഏഹിതി പസ്സോ ഞാപനം
ഏഹിപസ്സോ, ഏഹിപസ്സം അരഹതീതി ഏഹിപസ്സികോ.

൨൯. തേന

ഏകീഭാവോതി മുഗ്ദ്ധേഹി സംസദ്ഠാനം മാസാനമിവ മിസ്സീഭാവോ.
ഏസോതി സംസഗ്ഗോ, ഉക്കംസേനാതി ഉക്കംസാധാനേന [\[ഉത്കംസസാധാനേന
\(പോത്ഥകേ\)\]](#) ച ഭവിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ . സംസഗ്ഗഉക്കംസാനം സഹഭാവസ്സ
അനേകന്തി കത്തേ കാരണമാഹ- ‘അസുചിദബ്ബേ’ച്ചാദിനാ. ബൃതിരേകമാഹ-
‘നുകംസോ’തി യത്ഥ സംസഗ്ഗരഹിതം കേവലമഭിസംസ്കൃതമത്ഥി, തത്ഥ
പട്ടായമുദാഹരണേന ദസ്സേത്ഥാ വിജ്ജായ സഹ സംസഗ്ഗസ്സാവിജ്ജമാനത്തേ
കാരണം വദതി ‘രൂപീ ധമ്മത്താ’തിആദി. രൂപം ഭൂതോപാദായഭേദമസ്സ
അത്ഥിതി രൂപീ, ഘതാദി സംസദ്ഠം ഭത്താദി. തസ്സ ധമ്മോ സഭാവോ സംസഗ്ഗോ,
തസ്സ ഭാവോ തത്ത്വം, തസ്മാ, തസ്സാതി സംസഗ്ഗസ്സ, വിജ്ജാത്വരൂപീ... യഥാവൃത്ത
രൂപസഭാവഭാവോ, തേനാഹ- ‘വിജ്ജായ ച അരൂപിത്താ’തി
ചരഇച്ചന്യാതുയേവ ചരതി.

വാചസികം മാനസികന്തി “മനാദീനം സക, യംകിഞ്ചിതി സതാദികം
യംകിഞ്ചി. ബാഹുലകേനേവേത്ഥാവധാരണം ലബ്ധതീതി വൃത്തം- ‘തതോ

വാ'തി, ദേവദത്തേന കീതോതി സോ അത്ഥോ തദത്ഥോ, തസ്സ അപ്പതീതി അഭിധാനസത്തിവേകല്ലേന വുത്തിയമനവഗമോ, ദേവദത്തികോതി ഹി വുത്തേ ദേവദത്തേന കീതോത്യയമത്ഥോ നപ്പതീയതേ... താദിസ സദസത്തിവേകല്ലേന തദത്ഥസ്സാനമിധീയമാനത്താ, അവഗമോ ച നാമ സതി സാമത്ഥിയേ സിയാതി ഇമമത്ഥം സങ്ഖേപതോ ദസ്സേതുമാഹ- 'തദത്ഥാപ്പതീതിയാ'തിആദി.

അഭിധാനലക്ഖണത്തന്തി അഭിധാനം സതി സാമത്ഥിയേ വാക്യേ വചനീയസ്സാത്ഥസ്സ വുത്തിയാ കഥനം ലക്ഖണം സഭാവോ യേസന്തേ അഭിധാനലക്ഖണം, തേസം ഭാവോ തത്തം, തബ്ബാദിസമാപ്യേവമേവ ദഠ്ഠബ്ബാ. മരിചേന അഭിസങ്ഖതം സംസട്ഠം വാതി, സലാകായ ജിതന്തി വിഗ്ഗഹോ.

൩൦. തസ്സ

യോ “ദിസ്സന്തത്തേപി പച്ചയാ”തി (൪-൧൨൦)

൩൪. ണോ

പവുത്തേപിതി കച്ചായന്നേന പവുത്തന്തി അത്ഥേ “അത്തസ്ഥിം”തിസ്ഥിംണോ ഹോതേവാതി അധിപ്പായോ.

൩൫. ഗവാ

ദുനോ രുക്ഖസ്സ.

൩൮. മാതാ

മാതാപിതുന്നം മാതാപിതരോതി മാതുയാ മാതാപിതരോ പിതസ്സ മാതാപിതരോ, ന ഏകമേകതോ ദീസൂതി ഏകതോ ഏകതോ വുത്തനയേന ദീസുദീസു അത്ഥേസു ന ഭവതീതി അത്ഥോ.

൩൯. ഹിതേ

മാതു ഹിതോ, പിതു ഹിതോതി വിഗ്ഗഹോ.

൪൦. നിന്ദ

സേന രൂപേന ഞാതേപി വിസേസരൂപേന അത്താതോ അത്താതവിസേസോ. കട്ഠാദിമയാ യാ പടിമാ തമ്പടിച്ചന്ദകം. സമ്ബന്ധോ സസ്സാമീലക്ഖണോ അസ്സ അത്ഥീതി സമ്ബന്ധി കസ്സാതി കിം സദനിദിട്ഠോ, സോവ വിസേസോ, സമ്ബന്ധിവിസേസോ വിസയോ അസ്സ അത്താണസ്സാതി സമാസോ. പയോഗസമ്ഭവാതി അയമസ്സോതി വുത്ത അസ്സപ്പകതിയാപി പയോഗ സമ്ഭവാ. തമാഹി യദി യസ്സാച്ചന്തമജാനനം സിയാ തമാ സതി സബ്ബമാ വത്തുജാനനാഭാവേ പകതിയേവ ന സിയാ, ന ഹി സബ്ബമാ അവിത്താതത്ഥോ സദോ പയോഗമഹരതി, തസ്മാ സരൂപേന ഞാതസ്സ യസ്സ വിസേസോ അവിത്താതോ, സോയേവിധ അത്താതോ-തിമതോതി വിത്തായതേ, അത്താതോ-സ്സോകസ്സ [\[അത്താതോ സേസത്തസ്സ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) വാ കുതോതിവാ കിം സഭാവോ വേതി ഹി അസ്സകോതി. കപ്പച്ചയന്തോ

ഹത്മികളായെന്നാമധേയം നാമം യസ്സു ഹത്മിവിയാതി ദസ്സിതപടിഭാഗസ്സു സോ കപ്പച്ചയന്തനാമധേയോ. അഭിനിവേശേന വാ സിജ്ഞന്തി യഥാ അജ്ജുനാദിവേശധാരിനി അജ്ജുനാദിസദേനാതി അധിപ്പായോ.

പടിമായാതി ഏതഥ പുജനത്ഥാ ഏവ പടിമാ ഗഹിതാ, മോരസമാന നാമത്താ മോരോവിയാതി യോജനാ, ചഞ്ചാ തിണപുരിസോ, ഇധ പന തം സദിസോ പുരിസോ മനുസ്സോ ചഞ്ചാ. അകസ്ഥാ ഏവ ആകസ്ഥികം “സകത്ഥേ”തി (൪-൧൨൨) ണീകോ. യംകിഞ്ചി അബുദ്ധിപുണ്ണകം, തമാകസ്ഥികം, തസ്ഥിം ആകസ്ഥികേഭിധേയോ സതി ഇവസദുത്ഥേ വത്തമാനതോ ഞായോ ഹോതിതി അത്ഥോ. കാകോ ച താലഞ്ച ഫലം കാകതാലാനി, തേസമിവ മിലനം. അജാഖഗ്ഗാനമിവ മിലനം യദാകസ്ഥികം, കിഞ്ചി തമ ജാഖഗ്ഗീയം , ണോ ഇവത്ഥേ. സക്കരന്തി “സംയോഗേ കപചി”തി (൪-൧൨൫) വുദ്ധ്യഭാവോ. മുനീവ, ബാലോവ, കുലിസമിവ, ഏകസാലാഇവാതി വിഗ്ഗഹോ, ലോഹിതോവ ലോഹിതികോ ഫടികമണി.

൪൧. തമസ്സ

ഭോണാദീത്യാദിസദേന ഖാരസതാദയോപി പരിമാണവിസേസാ ഗയ്ഹന്തി. സഞ്ഘാ അസീതിപഞ്ചാദയോ, അഞ്ചം വാ യംകിഞ്ചീതി ഉപഡ്ഢകായാദി, സോളസ ഭോണാ ഏകാ ഖാരീ. നനു പഞ്ചകം ഗന്ഥജാതന്തി വത്ഥാ അഞ്ചം വാ സഞ്ഘാദികന്തി വുത്തം തം കഥം പാണിനിയേഹി വിയ “സഞ്ഘായ സത്താസഞ്ഘസുത്താജ്ഞയനേസു”തി (൫-൧-൫൮) സുത്തിതത്താഭാവതി മനസി നിധായ ‘സഞ്ഘാവാചിഹി’ച്ചാദി വുത്തം. “ആദസഹി സഞ്ഘേയേ വത്തന്തി”തി പഞ്ചസദുസ്സ സഞ്ഘേയേ വുത്തത്താ ആഹ- ‘പഞ്ചാവയവാ’തി. പരിമാണസദുസന്നിധാനേ സഞ്ഘാനേപി പഞ്ചസദോതി മത്തമാനോ ആഹ- ‘പഞ്ചസഞ്ഘാനഞ്ചേ’തി. പഞ്ച വുത്തയോതി പഞ്ചവാദാ, രൂപാനീതി ച പരിയായന്തരേന ആവുത്തിസദുസ്സേ വാത്ഥം ബുത്തം കരോതി.

൪൨. കിമ്ഹാ

നനു സുത്തേ സഞ്ഘായന്തി ന വുത്തം കത്യാദയോ ച പയോഗാ സഞ്ഘാ പരിമാണേയേവ ദിസ്സന്തി കഥം നാമേത്ഥായം വിധീതി ആഹ- ‘ബഹുലേ’ച്ചാദി. സഞ്ഘാപരിമാണേയേവായം വിധീതി കിം സദേ സഞ്ഘാപരിമാണ വിസയേയേവ വത്തമാനേ അയം രത്യാദികോ വിധീതി അത്ഥോ, നനു ചേത്ഥ കിം സദോ പഞ്ഹേ വത്തമാനോ കഥം സഞ്ഘാപരിമാണേ വത്തതേതി വുച്ചതേ, യജ്ജപി സഞ്ഘാപരിമാണേ ന വത്തതേ, തഥാപി സഞ്ഘാപരിമാണസ്സ പുച്ഛിയമാനത്താ സഞ്ഘാപരിമാണവിസയേ വത്തതേ വാതി. ബഹുലാധികാര പയോഗസാമത്ഥിയഹേതുനിദസ്സനേ ഫലമാഹ- ‘യത്രത്ഥി’ച്ചാദി, പരിച്ഛേദകത്തേന പരിമാണകത്തേന. അയമേത്ഥാധിപ്പായോ “യദാകിമിദം സഞ്ഘാ പരിമാണമേസം ദസന്നം ന കിഞ്ചി അപ്പകമേവേതന്തി സഞ്ഘാപരിമാണമേവ കിം സദേന നിന്ദീയതേ, തദാപി സഞ്ഘാ പരിമാണസ്സ നിന്ദീയമാനത്താ സഞ്ഘാപരിമാണവിസയത്തമേവേതി വേപേ വത്തമാനാപി കിം സദാ രതിച്ചാദി സിയാ, ബഹുലാധികാരാദിതോവ പന്നേത്ഥ ന സിയാ”തി. രകാരാനുബന്ധാ ഇസദുലോപത്ഥാതി യോജനാ.

൪൩. സഞ്ജാതം

ബുദ്ധ്യാപിപാസപ്രകൃതിഹി വസന്താഹി അകമ്മവചനിച്ഛായം “ഗമനത്മാ കമ്മകാധാരേ ച”തി (൫-൫൯) കത്തരി കേത ണിമ്ഹി ച ബുദ്ധ്യാപിതോ പിപാസീതോതി സിലേപി വത്തമാനേ പയോഗത്ഥം ബുദ്ധ്യാപിപാസാതി പാഠോ.

൪൬. മാനേ

സബ്ബമ്പരിച്ഛേദരൂപന്തി ഉമ്മാനപരിമാണാദികം സബ്ബം പരിച്ഛേദരൂപം. തത്ര ച ഉച്ചത്തേന മാനമുമ്മാനം, സബ്ബതോ മാനം പരിമാണം.

൪൭. തഗ്ഗേഹോ

“പമാണപരിമാണേഹി സങ്ഖ്യായചാപി സംസയേ മത്തോവത്തബ്ബോ”തി (൫-൨-൩൭) പാണിനിയവത്തബ്ബകാരവചനം, തത്ഥ പമാണ മായാമോ. സങ്ഖ്യായാതി പഞ്ചമീ. ഏതേഹി സംസയേ മത്തോ വത്തബ്ബോതി അത്ഥോ. വിദത്ഥിമത്തം രതനമത്തം വാതിആദീനി കമേന തത്ഥോദാഹരണാനി.

ന വത്തബ്ബന്തി യമാവുത്തവത്തബ്ബവചനം പടിക്ഖിപതി. പടിക്ഖിത്തേ തസ്ഥിം വിദത്ഥിമത്തം രതനമത്തം വാതിആദി(നാ) യംകിഞ്ചി ദണ്ഡപുബ്ബണ്ണാദികം [പണ്ണാദികം (പോത്ഥകേ)] സംസയിതം, തേന മാനസങ്ഖാതസ്സ പരിച്ഛേദസ്സാഭാവാ കഥമേതേ പയോഗാ സിയുന്തി ആസങ്കിയ തത്ഥ കാരണമാഹ- ‘തമാഭ്യൂഹനതോ സിദ്ധത്താ’തി. തമാഭ്യൂഹനതോതി വിദത്ഥിമാനമ്പമാണമസ്സ രതനമ്മാന മസ്സാത്യാദിനാ തേനപ്പകാരേന അഭ്യൂഹനതോ അഭ്യൂപഗമതോതി അത്ഥോ. സംസയോ ച നാമ ഉഭയപക്ഖപരാമസനേ സതി സിയാതി യമാവുത്തമബ്ഭൂഹനം സായേതുമാഹ- നാന്തരേണേ’ച്ചാദി. പക്ഖദവയേഹിതി വിദത്ഥി മാനമസ്സ രതനമ്മാനമസ്സാതി ഏവമാദികേഹി പക്ഖദവയേഹി. അഭ്യൂഹനം സംസയസ്സാതി ഗമ്യതേ. ജണ്ണു മാനമസ്സ ജണ്ണുതഗ്ഗേഹം.

൪൮. ണോച

പുരിസോ പമാണമസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.

൪൯. അയു

ഉപാധ്യന്തരോപാദാനാതി ‘അംസേ’തി നിമിത്തന്തരോപാദാനാ നിവത്തതീതി യോജനാ.

൫൦. സങ്ഖ്യാ

സച്ചുതീസാസദസന്തായ സങ്ഖ്യായ പഠമന്തായ അസ്ഥിം സതസഹസ്സേ അധികാ സങ്ഖ്യാതി അത്ഥേ ഡോ ഭവതീതി സുത്തത്ഥോ. സച്ചുതീസാ സദസന്താതി പഠമാവചനം പഠമന്തതോ വിധിത്ഥാപനത്ഥം. നനു ച സുത്തേ ‘സതസഹസ്സ സതസഹസ്സേ ഡോ’തി ന വുത്തം, തഥാ സതി വുത്തിയം കഥം ‘സതം സഹസ്സം സതസഹസ്സം വാ’തി വുത്തന്ത്യാസങ്കിയാഹ- ഉഭയമാവഗമാ’തിആദി. ഉഭയമാവഗമാതി സതം സഹസ്സന്തി ച സതസഹസ്സന്തി ച ഉഭയപ്പകാരേനാവഗമാ, ഉഭയമാവഗമോ പയോഗ ദസ്സനഞ്ചേത്ഥ ഏവം

വിവരണേ കാരണത്തി അധിപ്പായോ. പച്ചയത്ഥേന സമാനജാതിയേ പകത്യത്ഥേ സതീതി യേനകേനചി സുവണ്ണകഹാപണാദിനാ പച്ചയത്ഥേന സമാനജാതിയേ. സുവണ്ണമാസകദീന [\[സുവണ്ണകഹാപണാദിനം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) മസമാന ജാതിയാനം. അകേവലം ചോദാഹരണം ദസ്സേതും 'ഏകവിസ'ത്തി വുത്തം. അനിപ്ഫന്നത്താ സദാനമിധ പച്ചയഗുഹണപരിഭാസാവതാരോ നത്ഥി.

൫൧. തസ്സ

നനു ച സഞ്ഛയാസദോ സഞ്ഛയാനേ സഞ്ഛ്യേയ്യേ ച വത്തതേ, കഥമേതഥ സഞ്ഛയാനേവസിതാ വുത്തി യേനേവം വിവരണം കതമിച്ചാഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി, പച്ചാസന്നം സഞ്ഛയാസദസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഇമിനാ ച കരണസാധനോ-യം പൂരണസദോതി വിത്താപേതി. യതോതി വുത്തയം സദസമ്ബന്ധിനാ തംസദേന സേതി ഉല്ലിങ്ഗിതസ്സ സഞ്ഛയാതിഅത്ഥമുപദസ്സിയ സായേവ പൂരീയതേതിമസ്സ കമ്മഭാവേന തിട്ഠത്തി ദസ്സേതും തേന പൂരണേന പൂരീയതേ'തി ആഹ.

സമ്പജ്ജതേതി പൂരീയതേത്യസ്സത്ഥമാചിക്ഖതി. അനേനേതം ദസ്സേതി "(ന) ഘടികാദീനമിവ ദബ്ബാനം ദബ്ബന്തരേ നാതിരിത്തീകരണം സഞ്ഛായ പൂരണം കിഞ്ചരഹി തസ്സ സമപ്പത്തിയേവാ"തി. അഥ കായം വചോയുത്തി 'സാസഞ്ഛയാ പൂരീയതേ യേനേ'തി, യാവതാ സാതി യസ്മാ പച്ചയോ വിഹിതോ തസ്സ സഞ്ഛയാസദസ്സ പരാമാസോ തസ്സ ച പൂരണേന അഭേദോച്ചാസകിയാഹ- 'അഭേദേനോച്ചതേ സഞ്ഛയാ പൂരീയതേ യേനേതി'തി അഭിധാനാഭിധേയ്യാനമഭേദോപചാരേന വുച്ചതീത്യത്ഥോ, സഞ്ഛ്യേയ്യപൂരണേ ഡോ ന ഹോതീതി വത്ഥാ തദത്ഥം വിഭാവേതുമാഹ- 'ദാദസന്ന'മിച്ചാദി. സോ ഘടോ താസം ഘടികാനം പൂരണോ ദബ്ബാനം ദബ്ബന്തരേ നാതി രിത്തീകരണവസേന. വീസതിയാ പൂരണോതിആദിനാ വിഗൃഹോ.

൫൨. ഛാ

കച്ചായനേന "ദിതീഹി തിയോ"തി (൨-൮-൪൨) സുത്തേന ദിതിസദേഹി തിയപ്പച്ചയം വിധായ "തിയേ ദുതാപി ചാ"തി (൨-൮-൪൩) ദിതീനം ദുതാദേസേന ദുതിയം തതിയന്തി ച "ചതുഛേരഹി മഠാ"തി (൨-൮-൪൧) സുത്തേന ചതുതോ മപ്പച്ചയം വിധായ ദിത്തേന ചതുത്ഥന്തി ച നിപ്ഫാദിതം. ഇധ തഥാ ഭാവേന കഥം തേ സിജ്ജന്തീതി ആസകിയ വുത്തിയം 'കഥ'മിച്ചാദി വുത്തന്തി ദസ്സേതുമാഹ 'സഞ്ഛ്യേ'ച്ചാദി. വുത്തിയം 'ദുതിയസ്സാ'തിആദിനാ സുത്തേകദേസാ ദസ്സിതാതി താനി സമ്പുണ്ണം കത്ഥാ ദസ്സേതും 'ദുതിയസ്സാ'തിആദിനാ 'ചതുത്ഥതതിയാന'മിച്ചാദിനാ ച വുത്താനി.

൫൩. ഏകാ

സഞ്ഛയാവചനസ്സ ഗഹണേ കോ ദോസോച്ചാഹ-'സഞ്ഛയാവാചി'ച്ചാദി. ബഹുത്തവിസയേ പയോഗോ ന സിയാതി സഞ്ഛയാവചനസ്സ ഏകത്ഥേ നിയതത്താ വുത്തം. ഏകാകീഹിച്ചസ്സ അത്ഥമാചിക്ഖതി പധാനഭൂതേഹേവ'ച്ചാദിനാ. ഉപപജ്ജകേ ബഹുത്തവിസയേ പയോഗോത്യപേക്ഖതേ.

൫൪. വച്ഛാ

തരോ ഹോതീതി വൃത്തേപി തേഹി തരോ ഹോതീതി വിത്തായതി,
 വച്ഛാഭീഹീതി സുതത്താ പന വച്ഛാഭീനന്തി ച വിത്തായതീതി
 വച്ഛാഭീനന്തിആദിനാ വൃത്തിഗന്മോപദസ്സനം. നനു തനുത്തേ വവച്ഛാഭീഹി
 പച്ചയോ വിധീയതേ, യേ ച സരീരേന കിസാവച്ഛാദയോ, തത്രാപ്യവിസേസേന
 പയോഗോ പസജ്ജതി **[പയോപസജ്ജനേ (പോത്ഥകേ)]** വിസേസാനുപാദാനതോ,
 തസ്മാ കഥമത്ര സഭാവസ്സേവ തനുത്തം വിത്തായതേ യേനേവം
 വിവടമിച്ചാഹ- 'വച്ഛാഭിസദാന' മിച്ച-ഭി, വച്ഛാഭീഹി പകതീതി പച്ചയേ
 വിധീയമാനേ താസം പവത്തിനിമിത്തം വയോവിസേസാഭി, യസ്മിം സതി
 വച്ഛാദയോ സദാ ദണ്ഡേ-ഭിനിവിസന്തേ, തം പച്ചയാ-സന്നം, ന ച കിസത്തസ്സ
 ഭാവാ ദണ്ഡേ വച്ഛാഭിസദാ പവത്തന്തേ. അതോ തസ്സേവ സദുപ്പവത്തിനിമിത്തസ്സ
 തനുത്തേ യുത്തം പച്ചയേന ഭവിതും, (ന) തനുത്തമത്തേതി മത്തേതേ.
 പവത്തിനിമിത്തം സമ്ബന്ധി ആസന്നന്തി സമാനാധികരണാനി.

വച്ഛോ പഠമവയോ, തസ്സ തനുത്തം ദുതിയവയപ്പത്തി. ദുതിയഞ്ഹി വയം
 പപ്പോന്തസ്സ വച്ഛസ്സ പഠമോ വയോ വച്ഛസദുസ്സ പവത്തിനിമിത്തം
 കിഞ്ചിമത്താവസേസം ഭവതി അമുമേവാഹ- 'സുസുത്തസ്സേ' ചാദിനാ.
 ഉക്ഖോതരുണോദുതിയവയപ്പത്തോ വുച്ചതേ, തസ്സ തനുത്തം തതിയവയപ്പത്തി.
 തതിയഞ്ഹി വയപ്പത്തകാലേ ദുതിയസ്സ വയസ്സ ഉക്ഖസദുപ്പവത്തി നിമിത്തസ്സ
 കിഞ്ചിമത്താ വസേസതോ **[വസിസ്സതേ (പോത്ഥകേ)]** ജാതിസങ്കരത്താ
 ഗദുജ്ജാതിയാ വളവാജാതിയാ ച മിസ്സത്താ. ഭാരവാഹകത്തമ്പതി യോ
 സമത്ഥോ, സോ ഉസഭോത്യുച്ചതേ, യദാതു തസ്സ ഭാരവാഹകത്തേ സാമത്ഥിയം
 മന്ദം ഭവതി പരിക്ഖിണം, തദാ തനുത്തമ്ഭവതീത്യാഹ- 'സാമത്ഥിയസ്സ തനുത്തം
 അപ്പബലതാ'തി.

൫൭. കിമ്ഹാ

സമുദായോ നാമ ദ്യവയവോ വാ സിയാ ബഹുകാവയവോ വാ, തത്ഥ
 ദ്യവയവസമുദായാ നിദ്ധാരണേ സാമത്ഥിയാ ഏകസ്സേവ നിദ്ധാരണം
 വിത്തായതി തമേവാനുസരതി. ബഹുകാവയവസമുദായാപ്യേ 'കസ്സ
 നിദ്ധാരണേ'തി സുത്തേ ഏകസ്സാതി വചനാഭാവേപി ഏകസ്സേവ നിദ്ധാരണം
 വിത്താതഞ്ചം തേനേവ കതരോ ഭവതം ദേവദത്തോ'ത്യാദികമുദാഹരണമദാസി.
 കതരോ ഭവതം ദേവദത്തോ കതരോ ഭവതം കഠോത്യാദുദാഹരണബഹുത്തേന
 നിദ്ധാരണവാചീനമബഹുത്ഥേപി നിദ്ധാരിയമാനവാചീഹീ'തി ബഹുത്തേന
 വൃത്തം. അപച്ചപരംപരായ പവത്തം ഗോത്തം വംസോ, തദഭി ധായിനോ
 അപച്ചപ്പച്ചയന്താപി അഭേദോപചാരേന ഗോത്തം, തേവാപച്ചാ
 പച്ചവന്തസമ്ബന്ധദാരണോപച്ചേ പവത്താതി സമ്ബന്ധിസദാ ഭവന്തി,
 ചരണസദാ ച കഠാ യോ കിരിയാസദാ ഭവന്തി കഠാഭീഹി വൃത്തജ്ജയനത്ഥം
 യഥാ സകംവതചരണകിരിയാനിമിത്തത്തേനാജ്ജേയേതുസു പവത്താതി തേസം
 സമ്ബന്ധിസദാനം കേസഞ്ചി അത്ഥസ്സ കിരിയാസദാനം ചാത്ഥസ്സ അസത്യപി
 ജാതിത്തേ ജാതിനിബന്ധനം ലോകേ കാരിയമിട്ഠം തദുത്തം "ഗോത്തഞ്ച ചര-
 ണേഹി സഹാ"തി. തത്ഥാപി ജാതിത്തമ്പരിഭാസിതം, തേനാഹ- 'കഠസ്സ
 ചരണത്താ ജാതിത്തം ഗോതത്താ ജാതിത്ത'ന്തി ച.

൫൮. തേന

ലോകിയാതി പരസദൃശതമകാരേ സന്ധായാഹ. ഇഹ തു അവിസേസേന
വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. നിരുത്തിയം സാമന്തേന വുത്തത്താതി യോജനാ.
സാമന്തേന വുത്താകാരം ദസ്സേതും 'കമ'ന്തിആദി വുത്തം. ദേവേഹി ദത്തോ
ബ്രഹ്മുനാ ദത്തോതിആദിനി കത്തരി കരണേ വാ വിഗൃഹവാക്യാനി.
ദേവദത്തോ ദേവദത്തികോ ദേവിയോ ദേവലോതിആദിനി വുത്തിപദാനി.

തത്ത്വ നിരുത്തിപിടകാഗതാനം 'ദേവദത്താ ദേവദത്തികോ'തിആദിനം
വുത്തിപദാനമത്തമാ നിപ്ഫത്തിമുപദസ്സിയ ദേവലോ ദേവിയോതിആദിനമ്പന
വചനന്തരേണേവ നിപ്ഫത്തിം ദസ്സേതും 'ദേവേഹി ദത്തോ'തിആദി വുത്തം.
പരസദൃശതമകാരാന്നസി ദേവലോ ദേവിയോതി വചനന്തരേണേവ സാധനം
സാധനാകാരഞ്ച തേസം ദസ്സേതും 'കേചിഹീ'തിആദി വുത്തം.
ഏകദേശതോയേവ പച്ചയമിച്ചുന്തി തേന തേസം ദേവലോ ദേവിയോ ദത്തി
ലോച്ചാദി ഭവതി. കപ്പനാഗാരവോതി ദത്തസദൃലോപനാമേകദേശവസേന
കപ്പനാഗാരവോ.

൯. തസ്സ

ന ച സഞ്ചേതിആദിനാ ബഹുലാധികാരേ ഫലം വുത്തം. ഭാവസദൃോ
കത്ഥചി കിരിയായം വത്തതേ 'ഭാവേ അയം വിധീ'തി. കത്ഥചി അധിപ്പായേ
'അയമേതേസം ഭാവോ [\[ഭാവോധിപ്പായോ\]](#)'തി. കത്ഥചി പദത്ഥേ 'ഇമേ
ഭാവോ'തി. കത്ഥചി സത്താമത്തേ'തിണാനം ഭാവോ'തി.
തേനാഹ-'ഭാവസദൃസ്സേ'ച്ചാദി. രൂപസാധന ദ്വാരേണാതി ഭാവസദൃസ്സ
രൂപസാധനദ്വാരേണ, സപ്പന്തി പകാസേന്തി അത്ഥ മന്നേനാതി സദൃോ. സോവ
അഭിധാനം അഭിധീയതേ-ന്നേനത്ഥോതി കത്ഥാ. ബുജ്ജന്തി അത്ഥസരൂപന്തി
ബുദ്ധി, സാവ പതീയതേ-ന്നേനത്ഥോ പച്ചേതി അത്ഥ മിതി വാ പച്ചയോതി
വുച്ചതി.

നനു ച 'ഭവന്തി ഏതസ്മാ ബുദ്ധിസദൃ'തി വുത്തം തസ്മാ
പവത്തിനിമിത്തമുഭിന്നസി ഭവതി, തമാസതി 'സദൃപ്പവത്തിനിമിത്ത'ന്തി സദൃസ്സേവ
പവത്തിനിമിത്തതാ കസ്മാ വുത്താതി വുച്ചതേ. പാകടഭാവേന
അഭിധാനാഭിധേയസമ്ബന്ധസ്സ സദൃസ്സേവ പവത്തിനിമിത്തതം വത്ഥാ വിസും
ബുദ്ധിയാ നിമിത്തസ്സ രൂപാനുഗതത്തം വിസേസേത്ഥാ പവത്തിനിമിത്തതമസ്സാ
ദീപേതും 'നിമിത്തവസാഹി'ച്ചാദിമാഹ. ദഞ്ചേഗുണോതി ദഞ്ചേ വുത്തിയം
ഗുണോ നിമിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ഗുണസദൃസ്സേവ
ജാതിസദൃത്തേനോദാഹരണദ്വയം ദത്തം... ഗുണസ്സ ജാതിയാ വിസും
ജാതിനിമിത്തസ്സാഭാവതോ [\[നിധിത്തസ്സ ഭാവതോ\]](#). കിരിയാദീതിആദിസദൃേന
ദഞ്ചാദീനം ഗഹണം, കേചി പന കിരിയാസദൃാനം കിരിയാ
പവത്തിനിമിത്തന്ത്യാഹു. തേസം ദേവദത്താദീനം അവത്ഥാവിസേസേന
അവത്ഥാഭേദേന സാമന്തം തദവത്ഥാ വിസേസസാമന്തം. തേനാഹ-
'ദേവദത്തസ്സാ'തിആദി. വിജ്ജമാനോ പദത്ഥോ വിസയോ യേസം ദേവദത്താദീനം
സത്താസദൃാനം തേസം പവത്തിനിമിത്തം
ജാതിലക്ഖണമാചിക്ഖിതമ്പടിപാദിതന്തി അത്ഥോ.

അന്നേന ച ദേവദത്താദയോ സത്താസദൃാപി സമാനാ ജാതിസദൃാതി വുത്തം
ഹോതി. യദി ചരഹി സത്താസദൃാപി ജാതിവചനാ സിയും,
പഞ്ചവിധത്തമേസം പരിഹായതീതി. നേദമേവം വിത്തേയ്യം...

പസിദ്ധതരജാത്യാഭിധാന കംഗോവീഹിയവാദിസദാ ജാതിസദുത്തേന വിസും പരിഗൃഹ്യാന്തി.

സമ്ബന്ധിഭേദതോതി ഘടാദിസമ്ബന്ധീനം ഭേദതോ. അഭാവസ്സഭേദതോതി ഘടപടാദീനം സമ്ബന്ധീനം ഭേദേന അഭാവസ്സ ഭേദതോ അഭേദേപി ഭേദാ ഉപചരിതാ സന്തീതി യോജനാ. യസ്സ സാമന്തസ്സ വസാ, തേസു ഉപചരിതഭേദേസാകാസാദീസു. നിരവയവാവിജ്ജമാനവിസയാനന്തിയേ ആകാസോ വിയ നിരവയവാ അഭാവോ വിയ അസന്താ ച, തേ വിസയോ യേസം സദാനം തേസന്തി അത്ഥോ. സാമന്തം ഭാവോതി പുമുജ്ജനാദിസാമന്തം ഭാവോതി അത്ഥോ. അലസസ്സ ഭാവോ കിരിയാസമ്ബന്ധിത്തം, ബ്രഹ്മന്തം ജാതി ചാപല്യം നേപുണ്ണം ഗുണോ വാ. വുത്തിയം സകത്ഥേകന്താതി “സകത്ഥേ”തി (൪-൧൨൨) ഇമിനാ സകത്ഥേ കതകപ്പച്ചയന്താതി അത്ഥോ. ന ദട്ഠഞ്ചന്തി സമ്ബന്ധോ. പത്തകാലോവ പത്തകല്പം. കരുണാ ഏവ കാരുണ്യം.

൬൨. അണ്ഡാ

“ഏകയോഗനിദിട്ഠാനം സഹവാപവത്തി സഹവാ നിവത്തി”തി ‘ഭാവ കമ്മേസു’തി അനുവത്തതേ. തമാപി ഭാവേതീമിനാവേത്ഥ സപ്പയോജനത്തം ദസ്സേതുമാഹ- ‘ഭാവകമ്മേസു’ച്ചാദി.

൬൪. തര

യജ്ജപി സീയാതുസ്സ കേവലസ്സ സുപനേ പവത്തി, തമാപ്യതിപുണ്ണസ്സ ഉക്കംസേ പവത്തിതി ആഹ- ‘അതിസയോ ഉക്കംസോ’തി. സോ ച അതിസയോ കസ്സ സമ്ഭവതിച്ചാഹ- ‘സോ ച കിരിയാഗുണാന്തി. കഥം തേസമതിസയോച്ചാഹ- ‘ആധാരഭൂതദണ്ഡവസാ’തി. കുതോച്ചാഹ- ‘അനപേക്ഖിതേ’ച്ചാദി. അനപേക്ഖിതോ കിരിയാഗുണാനം നിസ്സയോ ദണ്ഡസഞ്ചാതോ യേസന്തി വിഗൃഹോ, ദണ്ഡസ്സ നിസ്സയഭൂതസ്സാ-തിസയത്തം ഹോന്തമ്പി നിസ്സിതാനം കിരിയാ ഗുണാനം വസേനേവ സിയാ നാത്തമാതി വത്തുമാഹ-‘പച്ചധികരണ്’തിആദി.

നനു ച യദി കിരിയാഗുണാനമേവാതിസയോ, തദാ ന സിജ്ഞതി ‘ഗോതരോ’തി നേസ ദോസോ, നോ ചേത്ഥ ജാതിയാതിസയോ, കസ്സ ചരഹി ഗുണസ്സ ഗോ അയം യോ സകടം വഹതി, ഗോതരോ-യം യോ സകടം വഹതി സിരഞ്ചാതി, ജാതിയാ ഹി നിച്ചായേകരുപായ നോക്കംസാപകംസയോഗോ സമ്ഭവതിതി ദണ്ഡസ്സാപി നാതിസയസമ്ഭവോ. തമാഹി തുല്യപ്പമാണസ്സ ഗുണകതോവ മൂലതോ ഉക്കംസോ ദിസ്സതി സമാനേപി ഹി ആയാമേ വിത്ഥാരേ ച പടസ്സ കാസികസ്സാഞ്ഞോവാഗ്ഘോ ഭവതി മാമുരസ്സാഞ്ഞോ വാതി. ദണ്ഡസ്സാപി സാതിസയേഹി യുത്തതാമത്തേന സാതിസയത്തസ്സുപട്ഠാപിത്തതാ വുത്തം- ‘തേനേവാഹാ’തിആദി. യദഗ്ഗേന കിരിയാഗുണാനം നിസ്സിതാനമതിസയവസേന നിസ്സയഭൂതമ്പി ദണ്ഡം കഥഞ്ചിദപ്യതിസയേ വത്തി നാമ, തദഗ്ഗേ തഞ്ചാചികാപി പകതി അത്തനോ വചനീയത്ഥവസേന തത്ഥ വത്തിയേവ നാമാതി ‘അതിയയേ വത്തമാനതോ’തി പകതിവിസേസനവസേന വുത്തം, തേനേവാഹ- ‘ഇമിനാ പകതി വിസേസനത്തഞ്ചാഹാ’തി. സകത്ഥികാനം പകതിഅത്ഥോ ജോതനീയോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

സകത്മികാനന്തി കത്തരി ഛരട്ഠീ സമ്ബന്ധവചനിച്ഛായ, സകത്മികേഹീതി അത്ഥോ. ഹേതുമാഹ- 'പകതിവിസേസനന്തി'തി. ഇതിസദ്ഭോ ഹേതുമ്ഹി, യസ്മാ 'അതിസയേ വത്തമാനതോ'തി, പകതിവിസേസനം, തതോ പകത്യത്ഥഭൂതേ-തിസയേ ജാതത്താ സകത്മികേഹി യമാവുത്തനയേന പകത്യത്ഥഭൂതേതിസയോ ജോതനീയോ ഹോതീതി അത്ഥോ. തത്ഥ നാഭിയേയ്യാതി ബൃതിരേകമാഹ, തഥാ ച വക്ഖതി- 'അതിസയജോതകാതരാദയോ'തി.

അഥ പകതിവിസേസനത്തേ കസ്മാ നാഭിയേയ്യാ ജോതനീയോച്ഛാഹ 'പകതിയായേവ'ച്ഛാദി. ഉക്തംസോ സമാനഗുണവിസയേയേവ ലോകേ ദിട്ഠോ [\[പ്രവിട്ഠോ \(പോത്ഥകേ\)\]](#) തേന സാമണ്ണവചനേപി താദിമവിസയേയേവ [\[സോയേവ\]](#) കാരണ വസേന ഹോതീതി ദസ്സേതുമാഹ- 'അതിസയേനേ'ച്ഛാദി. ദിന്നമേകസ്സാ-തിസയേച്ഛാദിനാ 'ദിബഹൂസുക്തംസേ തരതമാ'തി (ചം ൪-൩-൪൫) സക്തസുത്തത്ഥസ്സാധിപ്പായം വിവരതി. തരഇയാതി സകവോഹാരേന വുത്തം, തേസന്തു ഞായപ്പച്ചയോ. ഏവമിഹാവിധാനം സുഖസാനേത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.

അയമേത്ഥാധിപ്പായോ 'യമാവുത്തസുത്തത്ഥവസേന ദിന്നമേകസ്സ ഉക്തംസാഭാവാ 'മാമുരാ പാടലിപുത്തകേഹി സുകുമാരതരാ'ച്ഛാദോ തരപ്പച്ചയോ ന ഹോതീതി ഏകോ മാമുരോ ദുതിയോ പാടലിപുത്തകോ ഇമേസം സുകുമാരാനം ദിന്നമേകോ മാമുരോ-തിസയേന സുകുമാരോ സുകുമാരതരോ, ഏകമണ്ണേസം ദിന്നമുക്തംസേതമാണ്ണേസം ദിന്നമേകസ്സാതി ഏവം ദിന്നംദിന്നമേകേകസ്സ ഉക്തംസേ തരപ്പച്ചയോ ഭവതി, ഉഭയത്ര ത്വവയവാപേക്ഖമ്ബഹുവചനം, തഥാഹി സുകുമാരത്തേസുക്തംസിയമാനാനം സമുദായാനമവയവാ മാമുരാ ബഹവോ പാടലിപുത്തകാപി നിക്തംസിയമാനാ തഥേവാവയവാ ബഹവോ ഹോന്തി, ഏവം മാമുരാ പാടലി പുത്തകേഹി സുകുമാരതരാ'തി തരപ്പച്ചയേന സിജ്ജതതി. ഇമസ്ഥിം ഗാമേ അഡ്ഢതരാ വാണിജ്ജാച്ഛാദോപി കമിത്തേന ഞായേന ദിന്നംദിന്നമേകേകസ്സ ഉക്തംസേ തരപ്പച്ചയോ ഭവതി, ബഹുവചനന്തു കത്ഥചി അവയവാപേക്ഖന്തി സബ്ബം സക്തേ കിച്ഛേന സായേന്തി. ഇഹ തു തഥാവിധസ്സ സുത്തസ്സാ വിധാനാ "തരതമിസ്സികിയിട്ഠാതിസയേ"തി തരാദീനമതിസയേ സാമണ്ണേന വിധാനാ സബ്ബത്ഥ തരപ്പച്ചയേന സുഖസാധനം ഹോതീ"തി.

അവത്ഥാഭേദേനാതി പടുതരാവത്ഥാവതോ പടുഅവത്ഥായ ഭിന്നത്താ വുത്തം, തഥാഹി തഥേവാവത്ഥന്തരയുത്തം വത്താരോ ഭവന്തി അണ്ണേ 'ഭവംസുഅവത്ഥോ'തി. പകാരന്തരേനേപി സാധനേ ഹേതുമാഹ- 'അതിസയമത്തേ വാ വിധാനതോ'തി. അനവട്ഠിത്തമാഹ- ('അതിസയവാപി'ച്ഛാദി). പഞ്ചസ്വേതേസൂതി ഏതേസം യമാവുത്താനം തരാദീനം പഞ്ചന്നം മജ്ജേ, രൂപാനി ഗുണവചനസ്സ വുത്തിയമുദാഹരിതാനി. കിരിയാവചനസ്സ തു 'അതിസയേന പാചകതരോ പാചകതമോ'തി. ഇസ്സിക ഞായഇട്ഠാ സരാദീ തതോ (അത്തേതോ) ന ഹോന്തി ബഹുലാധികാരാ.

൬൬. തസ്സ

തസ്സാതി സാമണ്ണേന വുത്തേപി വികാരസമ്ബന്ധീയേവ ഛരട്ഠിയന്തോ ഗയ്ഹതി, ഛരട്ഠിയന്തസമ്ബന്ധീയേവ ച വികാരോ ഗയ്ഹതി സമ്ബന്ധവസാതി ദസ്സേതുമാഹ 'യസ്സാ'ച്ഛാദി. കോസകാരകപാണവിസേസേഹി

കതോ കോസോ. പാണയോ സത്താ, ഓസയോഫലപാകന്താ, രുക്വാ
പുപ്ഫഫലുപഗാതി രുക്ഖോസധീനം ലക്ഖണം വദന്തി തല്ലക്ഖണേനേത്ഥ
രുക്ഖോ സധയോ ന ഗയ്ഹന്തി, കിഞ്ചരഹി ഓസധിസഭേന ലതാദിപി
ഗയ്ഹതി, രുക്ഖസഭേന (വനപ്പ)തയോപി, വനപ്പതയോ ഹി ഫലവന്താ ന
പുപ്ഫവന്താ. കഥം ഗാവസ്സ വികാരേ പുരിസേ മയോച്ചാഹ-
'അഞ്ഞസ്ഥി'ന്തിആദി. ഗാവസ്സ ഇദം ഗോമയം.

൬൭. ജതു

ഉപപത്യന്തരന്തി പച്ചയലോപതോ യുത്യന്തരം.

൬൮. സമു

തീസുത്തരേസു ച വത്തതേതി സമ്ബന്ധോ. രാജഞ്ഞമനുസ്സാനമ്പി
ജാതിയമപച്ചേ ഞ്ഞസ്സപ്പച്ചയാനം വിധാനാ വുത്തം 'ഗോത്തപ്പച്ചയാന്താ'തി ആഹ-
'രാജഞ്ഞാനം സമുഹോ'ച്ചാദി. ഉക്ഖോ ഉസഭോ. ഓട്ഠോ ഖരതോ, ഉരബ്ഭോ
മേസോ, ഏവമിച്ചാദിനാ 'ഉക്ഖാനം സമുഹോ'ച്ചാദി. വാക്യമപദിസതി.
കാകാനം സമുഹോതി വിഗ്ഗഹോ, ണികഅചിത്താതി ഇമിനാ ണികോ
അചിത്തവാച കേഹേവ ദിസ്സതീതി ഞാപേതി. അപുപോ പിട്ഠപുപോ,
സംകുലന്തി (ഗുള) മിസ്സകഖജ്ജകവിസേസോ.

൬൯. ജനാ

“തദസ്സട്ഠാനമീയോ ചാ”തി (൨-൮-൧൩) കച്ചായനസുത്തസ്സായ മത്ഥോ
“തദസ്സട്ഠാനമീച്ചേതസ്ഥിം അത്ഥേ ഛട്ഠിയന്തതോ ഹുയപ്പച്ചയോ ഹോതീ”തി.
തേന മദനസ്സ റാനം മദനീയം ബന്ധനസ്സ റാനം ബന്ധനീയംത്യാദികം സാധേന്തി.
ഇധ പന തമാവിധസ്സാഭാവാ കഥം തം സിജ്ജതീത്യാസകിയ
'മദനീയ'ന്തിആദികം വുത്തം, തം ദസ്സേതുമാഹ- 'മദനീയാദിപ്പസിദ്ധിയാ'ച്ചാദി.
സാധനക്കമം ദസ്സേതുമാഹ- 'ഏവമഞ്ഞേതേ'ച്ചാദി.

റാനന്തി കാരണം. “ഉപമത്ഥായിത്ത”ന്തി (൨-൮-൧൪)
കച്ചായനസുത്തസ്സായമത്ഥോ “ഉപമത്ഥേ ആയിത്തപ്പച്ചയോ ഹോതീ”തി തേന
ധൂമോ വിയ ദിസ്സതീതി ധൂമായിത്തം തിമിരമിവ ദിസ്സതീതി
തിമിരായിത്തംത്യാദികം സാധേന്തിതി വുത്തനയമേവ. തമ്പിഹച്ചാദികം ദീസു
സാധനക്കമദസ്സനം, ധൂമോ വിയ ദിസ്സതീതി ദസ്സീതോ യോ കമ്മത്ഥോ സോപി
ധൂമായിതി കത്തുവസേന സക്കാ പരികപ്പേതുന്തി കത്തുസാധനതോ
ധൂമായിതസദാ സകത്ഥേത്തപ്പച്ചയേപി ധൂമോ വിയ ദിസ്സതീതി അത്ഥേ
ആയിതത്ഥപ്പച്ചയേപി നാത്ഥഭേദോ-ഞ്ഞത്രവചനിച്ഛാഭേദാതി ദട്ഠം, ഭാവത്ഥോ
പന തേസം ഭാവപ്പധാനവസേന ലബ്ഭതി, ധൂമസ്സേവ ദസ്സനന്തി വിഗ്ഗഹേ
ആയിത്തേന വാ.

൭൦. ഇയോ

അഞ്ഞസ്ഥിന്തി അഞ്ഞസ്ഥിമ്പി അത്ഥേ ഇയോതി യോജനാ.

൭൧. കഥാ

പവാസേ ദൂരഗമനേ സാധു പവാസികോ, ഉപവാസേ രത്യഭോജനേ സാധു ഉപവാസികോ.

൧൫. പഥാ

പഥേ സാധു ഉപാകാരകം പാഥേയം, മഗ്ഗോപകരണം, സപതിമ്ഹി ധന പതിമ്ഹി സാധു ഉപകരണം സാപതേയം ധനം.

൧൭. രായോ

തുമന്തകിരിയായാതി ഘാതേതും (ത്യാദീതു) മന്തകിരിയായ. വാ സദോ സമുച്ചയോ, ഘാതേതും വാതിആദിനാ യോജേതഞ്ചോ.

൧൮. തമേ

ഇതിസദേന ബൃവച്ഛിന്നമത്ഥമുപദസ്സയമഞ്ഞനാപേക്ഖം സപ്പധാനം മന്താദി വിധിമ്ഹിദമത്ഥദയം ബ്യാപാരിയതിച്ചാഹ-‘ഏത്ഥ അസ്സ അത്ഥി’തി. നനു ച യം യസ്സ ഹോതി തം തസ്മിന്വി ഹോതി (യം യസ്മിം ഹോതി) തസ്സാപി തം ഹോതി തേനേവ വുച്ചതേ- ‘ഛരട്ഠീസത്തമീനമവിസേസോ’തി, തത്രഞ്ഞ തരനിദേസേനേവ സിലേ കിമത്ഥമിഹ ഛരട്ഠീസത്തമീനം ഭേദേനോപാദാനം കരിയതീതി വുച്ചതേ-യത്രാവയവാവയവിഭാവോ, തത്ഥേവ ഛരട്ഠീസത്തമീനമത്ഥസ്സ അവിസേസോ **[വത്ഥുതോ (പോത്ഥകേ)]** യഥാ ‘രുക്ഖേസാഖാ രുക്ഖസ്സ സാഖാ’തി. സസ്സാമിഭാവജഞ്ഞജനകഭാവോദോ തു നാവസ്സമാധാരായേയുഭാവോതി ദിന്നമേവത്ഥാനമുപാദാനന്തി.

നനു ച സമ്ഭവേ ബൃഭിച്ഛാരേ ച സതി വിസേസനം സാത്ഥകം ഭവതി യഥാ ‘നീലമുപ്പല’ന്തി, നേവാത്ഥിത്തസ്സാത്ഥി ബൃഭിച്ഛാരോ, തഥാ ച വുത്തം- ‘ന സത്തം പദത്ഥോ ബൃഭിച്ഛരതീ’തി, തസ്മാ ബൃവേച്ഛേജ്ജാഭാവോ നിരത്ഥകമത്ഥിതിവിസേസനന്ത്യാഹ- ‘പദത്ഥസ്സേ’ച്ചാദി. സത്തായം അബൃഭിച്ഛാരേ പീതി സമ്ബന്ധോ. കാലന്തരാ ബൃഭിച്ഛാരത്ഥമത്ഥിതിവിസേസനന്തി ദസ്സേതുമാഹ- ‘കാലേ’ച്ചാദി.

നനു ച സുത്തേസു കാലോ പധാനം ന ഹോതി, “തേന കതം കീതം”ത്യാദിനാ ഹി പച്ചയത്ഥോ ദസ്സിതോ, തഥാ ഹി കായികംവാചസികം ത്യാദോ ന കാലസമ്പച്ചയോ, ഏവമിഹാപി സത്താമത്തേ ഭവിതഞ്ചം, അത്ഥിതി തു വത്തമാനസത്തായ ഏവ പരിഗൃഹോ കഥമവസീയതേ യേന കാലവിസേസനം സിയാതി. സച്ചം, കിന്തു പദത്ഥസ്സ സത്താബൃഭിച്ഛാരാഭാവേപി അത്ഥിതിവിസേസനോപാദാനസാമത്ഥിയാത്ര വിസിട്ഠോ സത്താ അത്ഥിതി വിസേസനത്തേനോപാത്താ, ന സത്താമത്തന്തി പതീയതേ, സാ പന വിസിട്ഠാ സത്താ സമ്പതിസത്താ, അത്ഥി ച തസ്സാ ബൃഭിച്ഛാരോ സാമഞ്ഞസത്തായാതി യുജ്ജതേവ വിസേസനവിസേസ്സഭാവോതി മഞ്ഞതേ. ഉപാധിതി വിസേസനം.

ന ഭുഞ്ജതിച്ചാദിവിയാതി യഥാ ന ഭുഞ്ജതീതി നത്ത്സ പടിസേധത്താ വിരുദ്ധത്ഥപദസ്സ സന്നിധാനേ-ത്ഥന്തരസ്സ പടിസേധരൂപസ്സത്ഥസ്സാവഗതി പദനിബന്ധനസ്സ വിധിനോ അബാധികാ ഭവതി, തമിവാക്യത്ഥോ. അധിപ്പായത്ഥ മാഹ- ‘അത്ഥിവചനിച്ഛായ യോ വിസയോ തസ്സ നിയമോ’തി. കതി പയസമ്ഭവേ ന പന ഗോമാ രുക്ഖവാതി യോജനാ, തേഹീതി

പസംസാപഹൃതേഹി. കകുദേ ആവത്തോ കകുദാവത്തോ, നിന്ദിതോ കകുദാവത്തോ അസ്സ അത്ഥിതി കകുദാവത്തി. കഥം നിന്ദിതത്തമസ്സിചാഹ-‘കകുദാ വത്തോ’ച്ചാദി. സംസത്തോ ദണ്ഡോ അസ്സ അത്ഥിച്ചന്നേ ഗേഹട്ഠിതേന വിജ്ജമാനേനപി ദണ്ഡേന ദണ്ഡിതി നാഭിധീയതീതി വദതി. ദണ്ഡേഭിധേയേതി ജാതിസന്നിസ്സയഗോപിണ്ഡഅസ്സപിണ്ഡാദിസഖ്വാതേ ദണ്ഡേ-ഭിധേയേ, ഭവം ഭവേയ്യാതി യദാകദാചി ഭവന്തോ യദി ഭവേയ്യ.

൨൯. വന്ധ

പത്തവാ “ബൃജ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി (൧-൩൩) രസ്സോ.

൩൦. ദണ്ഡാ

ദേഹോന്തിതി ഇകോ ഹുചേതി ദേഹോന്തി, ഏകമേകംവാതി ഉഭിന്നം. വാസദോ ദേഹോന്തിതി ഏത്ഥാപി ദട്ഠഞ്ചോ. ഉത്തമീണേവ ധനാ ഇകോതി ഗണസുത്തം വിവരതി ‘ഉത്തമീണേവാ’തിആദി. കേനേത്ഥ സമാസോതി ആഹ-‘സ്യാദിസ്യാദിനേകത്വന്തി സമാസോ’തി. ഉത്തമീണോ ധനസാമീ. അസന്നിഹിതേ അത്ഥാതി ഗണസുത്തം, അസന്നിഹിതേതിമസ്സ അത്ഥം വിവരതി ‘അപ്പത്തേ’തി. അസമ്പത്തേതി അത്ഥോ. അസന്നിഹിതേതി ച അത്ഥോ ഇച്ചസ്സ വിസേസനം. അത്ഥനം അസന്നിഹിതേ അത്ഥേ ആസിസനം അത്ഥോ, സോ അസ്സ അത്ഥിതി അത്ഥികോ അത്ഥീ. തദന്താചാതി ഗണസുത്തം, അസന്നിഹിതേത്യനുവത്തതേ, അസന്നിഹിതോപാധികാ അത്ഥന്താ ച ഇക ഇപ്പച്ചയോ ഭവതീത്യത്ഥോ. വണ്ണന്താഹുയേവാതി ഗണസുത്തം, ബ്രഹ്മാനം ദേവാനം വണ്ണോതി വാ സമാസോ. ഹത്ഥദന്തേഹി ജാതിയന്തി ഗണസുത്തം.

ജാതിയന്തി പച്ചയവിസേസനം. വണ്ണന്തോ ബ്രഹ്മചാരിമഹിതി ഗണസുത്തം. ബ്രഹ്മസദേന നിയമവിസേസോ വുച്ചതീച്ചാഹ-‘വിജ്ജ’ച്ചാദി. തസ്ഥിഞ്ചനിയമവിസേസചരണേ തിണ്ണം ബ്രാഹ്മണാദീനമേവാധികാരോ, നസുദസ്സാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ- ‘തഞ്ചേ’ച്ചാദി. തേവണ്ണികോ വണ്ണിതി വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. തീസു വണ്ണേസു ഭവോ തദന്തോഗധത്താ തേവണ്ണികോതി ഭവത്ഥേണികോ. വണ്ണസദോ ബ്രാഹ്മണാദിവണ്ണവചനോ. തത്ര ബ്രഹ്മചാരിമഹിത്യന്നേന സുദോ ബൃവച്ഛിജ്ജതേ.

അഥവാ ബ്രഹ്മന്തി നിബ്ബാനം തദത്ഥോ ഗണ്മാപി, തം ബ്രഹ്മം നിബ്ബാനം ധമ്മം വാ തേപിടകം ചരതീതി ബ്രഹ്മചാരി, യതി. യതയോപി ഹി വണ്ണിതി ബ്രഹ്മചാരിനോതി വുച്ചന്തി. വണ്ണിലിങ്ഗീതി ഹി വുത്തേ തിലിങ്ഗവാതി അത്ഥോ. വണ്ണ സദോ പന്നേത്ഥ യഥാവുത്ത ബ്രഹ്മപരിയായോ. പോക്ഖരാദീതോ ദേസേതി ഗണസുത്തം. ദേസോ ചേത്ഥ യത്ഥ(ത്ഥി പോക്ഖരാദീനി സോ). പദുമഗച്ഛ പോക്ഖരണീനം വാചകസ്സാതി ഇമിനാ പദുമാനി അസ്സം സന്തിതി പദുമിനീതി പോക്ഖരണീപി വുച്ചതീതി ദസ്സേതി. നാവാ അത്ഥിതി നാവികോ, യാഗമേ നാവായികോ. സുഖദുക്ഖാ ഹു, ബലാ ബാഹുരുപുബ്ബാ ചേതി ച ഗണസുത്താനി.

൩൧. മുഖാ

ഇഹാപി പസജേയ്യ മധു അസ്മിം ഘടേ അത്ഥീതി ഏത്ഥാപി പയോഗേ മധുരന്തി രപ്പച്ചയോ പാപുണേയ്യ മധുഹി അഭിയേയ്യതി അധിപ്പായോ. ന ഗച്ഛന്തിതി നഗാ. യജ്ജപി ഊസവാച്ചാദോ പഹൂതാദിവിസയാത്ഥിതായ സമഭവോ, തഥാപി ണുസാദിവതോ പച്ചയ(ത്ഥ)ത്തേന വചനിച്ഛാഭാവാ ണുസവാ ഘടോച്ചാദി ന സിജ്ഞതി തസ്ഥാ പഹൂതാദിവിസയാത്ഥിതായസമഭവേപി തംവതോ-ത്ഥസ്സ പച്ചയ(ത്ഥ)ത്തേന ണുസരോ ദേസോതി വത്തു മിച്ഛായം പച്ചയോ യഥാ സിയാ അഞ്ഞത്രമാഭവിച്ചേവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ആഹ- 'ഇതി'ച്ചാദി. കുഞ്ജവാതിഏത്ഥ കുഞ്ജസദോ തിണ്ണലതാദ്യച്ഛാദിതപബ്ബതേകദേസേ വത്തതേ.

വൃൗ. പിച്ഛാ

പരേഹി വാചാസദാ ആലോ വിഹിതോ നിന്ദായം, നേഹ തഥേതി ചോദനമുബ്ഭാവയതി 'നിന്ദായ'മിച്ഛാദിനാ.

വൃവു. സീലാ

സീലമസ്സ അത്ഥി, കേസാ അസ്സ സന്തിതി വിഗൃഹോ. അണ്ണാ നിച്ചന്തി നിച്ചവിധുത്ഥം ഗണസുത്തം. ഗാഘീരാജീഹി സന്തായന്തി സന്താവിസയനിയമനത്ഥം ഗണസുത്തം. ഗണ്ഡസ്സ ഗണ്ഡമിഗസിങ്ഗസ്സ അയം ഗാഘീ, സാ അസ്സ അത്ഥീതി ഗാഘീവോ.

ന്റം. സിസ്സ

സമസ്സ അത്ഥീതി സുവാമീ,സം സകിയം.

ന്റമ. ലക്ഖ്യാ

അകാരാദേസോ ച ണസന്നിയോഗേനാതി ഇമിനാ യത്ഥ ണകാരോ തത്ഥേവായമകാരാദേസോതി ദസ്സേതി. ഉപാദാനതോതി ഇമിനാ നിസ്സയകരണമേകോ സത്ഥിയോ ഞായോതി ദസ്സേതി. അന്തസ്സ അവിധാനസാമത്ഥിയാചാതി ഇമിനാ സതിപി പുബ്ബലോപേന പയോഗ നിപ്ഫത്തിയം അകാരം വിധായ തസ്സ ലോപോ നിരത്ഥകോതി ദസ്സേതി. ലക്ഖീ സിരീ അസ്സ അത്ഥീതി ലക്ഖണോ.

ന്റർ. ഇമിയാ

കപ്പോ യോഗ്യതാ അസ്സ അത്ഥീതി കപ്പിയോ, ജടാ ഹാനഭാഗോ, സേനാ അസ്സ അത്ഥീതി വിഗൃഹോ.

ന്റൗ. തോപ

'ഓഹാക ചാഗേ' ഇതി സകകാരസ്സ ഹാധാതുനോ പയോഗേ തോപ്പച്ചയം നിസേധേത്ഥാ'സത്ഥാ ഹീയതേ സത്ഥാ ഹീനോ'തി ഉദാഹരണം ദസ്സിതം. തേനാഹ- 'സക്കത്തേച്ചാദി. ദസ്സേതും തതിയമ്പനുദാഹരണന്തി സമ്ബന്ധോ. ചീപ്പച്ചയാവസാനാനന്തി "അഭൂതതബ്ഭാവേ കരാസഭൂയോഗേ വികാരാചീ"തി (൪-൧൧൯) വുത്തോ ചീപ്പച്ചയോ അവസാനേ യേ സന്തി വിഗൃഹോ.

ജാതിയവജ്ജിതാനന്തി “തബ്ബതി ജാതിയോ”തി (൪-൧൧൩) സുത്തേന ജാതിയപ്പച്ചയേന വജ്ജിതാനം. കച്ചായനേ തു തോആദീനം വിഭത്തി സത്തത്താ ന തതോ പുന വിഭത്തുപ്പത്തി.

൯൬. ഇതോ

വുത്തിയം ‘ഏതസ്സ ട ഏത’ ഇതി അതോഇച്ചത്ര ഏതസ്സ ടാദേസോ ഏത്തോ ഇച്ചത്ര ഏതആദേസോതി അത്ഥോ.

൯൭. അഭ്യാ

നനു ച കിം ഇമിനാ സുത്തേന, പഞ്ചമ്യന്താ “തോ പഞ്ചമ്യാ”തി (൪-൯൫) ഭവിസ്സതി, അപഞ്ചമ്യന്താതു “ആദ്യാദീഹീ”തി (൪-൯൮) നേതദേവം ദട്ഠഞ്ചം. “തോ പഞ്ചമ്യാ”തി (൪-൯൫) പകതിവിസേസാനമപരാമാസതോ കുതോചി പഞ്ചമ്യന്താ ഹോതു, അപഞ്ചമ്യന്താ പന “ആദ്യാദീഹീ”തി സുത്തേ സസഞ്ചുസ്സാദിസദുസ്സ ഗഹണേന തംസദിസാ സസഞ്ചുസ്സാഏവോപലക്ഖീയന്തീതിപി വിത്തായേയു തതോ അപഞ്ചമ്യന്തേഹി അഭ്യാദീഹീ തോ ന സിയാതി അഭിതോച്ചാദി ന സിജ്ഞതീതി “അഭ്യാദീഹീ”തി സുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

൯൮. ആദ്യാ

നനു ച തോഇച്ചേവ സാമഞ്ഞേന സുത്തിതേ യതോകുതോചി പഞ്ചമ്യന്താ വാ അപഞ്ചമ്യന്താ വാ ബഹുലം വാ തോമ്ഹി ഇട്ഠപ്പസിദ്ധീതി കിം ആദ്യാദീഹീതി സുത്തേനാതി സച്ചം, തമാപി വിഭാഗേന ദസ്സിതേ വിഭാഗസോ വിസേസാവസായോ സിയാതി ന ദോസോതി. യന്തി പഠന്താ തോമ്ഹി യതോ.

൧൦൦. കത്ഥേ

പുണ്ണേനേവാതി “സബ്ബാദിതോ” (൪-൯൯) ചാദിനാവ. ഏതസ്സാതി ഏതസദുസ്സ, ഇമസ്സാതി ഇമസദുസ്സ.

൧൦൧. ധി

വാവിധാനാതി വികപ്പേന ധിപ്പച്ചയസ്സ വിധാനാ.

൧൦൨. യാ

യത്രാതി വുത്തേ യത്ഥാതി ഉപ്പലക്ഖിതമേവ സിയാതി ന വുത്തം. ഏവമുപരിപി.

൧൦൪. കുഹിം

ഹിഞ്ചനം വിധീയതേ “ഹിം ഹം ഹിഞ്ചന”ന്തി (൨-൫-൯) സുത്തേന. ഹിഞ്ചിആദീനന്തി ഹിഞ്ചിദാചിരഹചിആദീനം.

൧൦൫. സബ്ബേ

ഏതസ്മിം കാലേ ഏകദാഇച്ചാദി ദട്ഠം.

൧൦൬. കദാ

കുദാസദ്യോ ചനംസദൃയോഗേവ ദിസ്സതി കുദാചനന്തി.

൧൦൭. അജ്ജ

നിമിത്തനിമിത്തിനന്തി കാരണകാരിയാനം, സമാനേതി സാധാരണേ. സമാനമേവ ബോധേതി 'തംയഥേ'ച്ചാദിനാ. ഏതഥ പന മമ്മതാഭനം നിമിത്തം പാണ ഹരണം നിമിത്തി, തസ്സാതി അനജ്ജതന്തസ്സ. ഉപരി ത്യാദികണ്യേ കരഹസദ്യോ തു ചിസദൃസംയുത്തോവ ദിസ്സതി കരഹചീതി.

൧൧൦. ധാസം

സങ്ഖ്യാവാചിനോ സദാ സങ്ഖ്യാസദ്യേന ഗഹിതാതി ആഹ- 'അത്ഥേ'ച്ചാദി. പകാരോ ദബ്ബഗുണധിസയോപി അത്ഥി, തത്ഥ യദി സോപി ഗയ്ഹേയു ദബ്ബ ഗുണാനം ലിങ്ഗസങ്ഖ്യാഹി യോഗാ ധാപ്പച്ചയന്ത(മ്പി തബ്ബിസയോയേവേതി) [\[ചേത്ഥ \(പോത്ഥകേ\]](#) (പകാരവാചകലിങ്ഗസങ്ഖ്യാഹി യോഗാ) അലിങ്ഗമസങ്ഖ്യഞ്ച [\[ധാപ്പച്ചയന്തമലിങ്ഗമസങ്ഖ്യഞ്ച-ഇതി കാസികാവുത്തിപഞ്ജകായം\]](#) ന സിയാ, ഏവഞ്ച സത്യബ്യയത്തമഭിമതന്തസ്സ ന സിയാ, തബ്ബിട്ഠം, കിരിയാവിസയേ തു തസ്മിം ഗയ്ഹമാനേ ഏകധാഭുഞ്ജതി ദിധാഭുഞ്ജതി ദിധാഗച്ഛതിച്ചാദോ ഭോജന ഗമനാദികിരിയായ സബ്ബമാ ലിങ്ഗസങ്ഖ്യാഹി യോഗാഭാവാ യമാവുത്ത ദോസോ ന സിയാതി പാണിനീയവുത്തികാരേന ജയാദിച്ചേന കിരിയാ വിസയോയേവേത്ഥ പകാരോ ഗഹിതോ. തത്ഥതി ആഹ- 'ദബ്ബേ'ച്ചാദി. കസ്ഥാ പനേവമാഹാതി ആഹ- 'നവധാദബ്ബ'മിച്ചാദി. "നവധാ ദബ്ബം, ബഹുധാ ഗുണോ"തി വേസേസികാനം സങ്കേതോ.

തത്ഥ പുംബ്യാപോതേജോവായാകാസകാലദിസാത്തമനാനീതി നവ ദബ്ബാനി. രൂപ രസ ഗന്ധ ഫസ്സ സങ്ഖ്യാപരിമാണ പുംമുത്തസംയോഗവിഭാഗ പരത്താപരത്തബുദ്ധിസുഖദുക്ഖേച്ഛാദോസപയതനാ ച ഗുണാ, ചസദ്യേന ഗുരുത്ത ദവത്തസിനേഹസങ്ഖാരാധമ്മാധമ്മസദാ ചേതി ചതുബ്ബിസതി ബഹുധാ ഗുണോ. അത്രാപി യമാവുത്തകാസികാവുത്തിയാ പഞ്ചികാകാരേന ജിനിദബുദ്ധിനാ നവധാ ദബ്ബം ബഹുധാ ഗുണോത്യത്രാപി "കിരിയാജ്ഞാഹരിതബ്ബാ നവധാ ദബ്ബം ബഹുധാ ഗുണോ ഉപദിസീയതി വിത്തായതി ബ്യാഖ്യായതേ വിജ്ജതേവാ"തി കിരിയാവിസയോയേവ പകാരോ പടിപാദിതോ, പയോഗദസ്സനതോ ബ്യവച്ഛേജ്ജഭാവാ സബ്ബത്ഥ കിരിയേവേതി വിസേസനോപാദാനമയുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.

നവധാ ദബ്ബം ബഹുധാ ഗുണോതി പയോഗദസ്സനതോ ദബ്ബഗുണവിസയാനന്വകാരാനം ഗയ്ഹുപഗത്താ ബ്യവച്ഛേദധിതബ്ബാനം ദബ്ബഗുണവിസയാനന്വകാരാനം ഭാവാ സബ്ബസ്ഥിം ദബ്ബഗുണവിസയേ ജിനിദബുദ്ധിനാ വുത്തനയേന കിരിയാ അത്ഥേവാതി കിരിയാവിസയോവ പകാരോ ഗയ്ഹതീതി വുത്തികാര പഞ്ജികാകാരാനം വിസേസനോപാദാനമയുത്തന്തി അത്ഥോ.

തതോയേവാതി യതോ വിസേസനോപാദാനമയുത്തം തതോയേവ ദീഹിച്ചാദികമാഹേതി അതോ. അയമേതമാധിപ്പായോ “ദിയാ കരോതീതി കിരിയാപയോഗേപി പകാരോ ദബ്ബഗുണവിസയോ... ദബ്ബവിസയസ്സ ഗുണവിസയസ്സ വാ ദിയാഭാവസ്സ കരീയമാനത്താ, നതു കിരിയാവിസയോ... ദിയാഭാവസ്സ കരണകിരിയാവിസയസ്സേതഥ വത്തുമനിച്ചിത്തത്താ. തതോയേവ കിരിയാപകാരോപാദാനേ **[പകാരോതിസയനേ (പോത്ഥകേ)]** അത്ര ധാപ്പച്ചയന്തപ്പയോഗോ ന സിയാതി വിത്താപേതും ‘ദീഹി’ച്ചാദികമാഹേ”തി തേനാഹ‘അത്രേ’ച്ചാദി.

ദബ്ബഗുണവിസയേ പകാരേ ഗയ്ഹമാനേ യോയം ദോസോ സമ്ഭാവിതോ പരേഹി, തം ദാനി നിരാകത്തുമാഹ ‘സതിപിച്ചേ’ച്ചാദി. സഭാവതോ അലിങ്ഗമസങ്ഖ്യഞ്ചാതി സമ്ബന്ധോ, സങ്ഖ്യന്തരാപാദനേ ഗമ്യമാനേ ധാപ്പച്ചയോ വിഹിതോ പാണിനിയേഹി, തദാഹ- ‘ദബ്ബസ്സേ’ച്ചാദി സങ്ഖ്യാന്തരാപാദനേപീതി പുഞ്ചം യാ വവത്ഥിതാ സങ്ഖ്യാ, തതോ- ണ്ണം സങ്ഖ്യാന്തരം തസ്സാപാദനം കരണം സങ്ഖ്യന്തരാപാദനം, തസ്ഥിസീതി അതോ.

൧൧൩. തബ്ബ

സോ പകാരോ അസ്സാതി തബ്ബാ, തസദേന പകാരസ്സ പരാമട്ഠത്താ തബ്ബതീതേതഥ പകാരവതീതി അതോ വുത്തോതി ആഹ- ‘തസദേനേ’ച്ചാദി. പകാരവതീതി പകാരവതി അതോ. മുദുപ്പകാരവാ മുദുജാതിയോ.

൧൧൪. കതി

കിം സങ്ഖ്യാനമ്പരിമാണമേസന്തി അതോ “കിമ്ഹാ രതി രീവരീവതക രിത്തകാ”തി (൪-൪൪) സുത്തേന രതിപ്പച്ചയം വിധായ കതീതി സിദ്ധത്താ വുത്തം- ‘സങ്ഖ്യാപരിമാണവിസയേ സാധിത്തത്താ’തി, കതി ച സോ സങ്ഖ്യാ പരിമാണവിസയത്താ സങ്ഖ്യാ ചേതി കതിസങ്ഖ്യാ, തായ.

൧൧൫. ബഹു

പച്ചാസത്തിതി സമ്ബന്ധിമ്ഹി ഏകമ്ഹി ദസ്സിതേ ദിട്ഠത്താ സമ്ബന്ധസ്സ പരോ സമ്ബന്ധീ വിത്തായമാനോ പരോവ വിത്തായതി യുത്തിതോതി ‘സമ്ബന്ധതോവാ’തി വുത്തം.

൧൧൬. സകിം

നിപാതനസ്സാതി സകിന്തി നിപാതനസ്സ.

൧൧൭. സോ

ഖണ്ഡം ഖണ്ഡം ഖണ്ഡസോ, പുമു പകാരോ പുമുസോ.

൧൧൮. അഭൂ

നനു ച അഭവന്നാമ സബ്ബമാ അനുപ്പത്തിയാ വാ അവത്ഥന്തരേന വാ, തഥാ സത്യഭൂതസദോ-നുപ്പന്നമത്തവചനോപീതി കഥമഭൂതസദോ-വത്ഥന്തരേ

നാഭൂതേ വുത്തോച്ചാഹ- 'അഭൂതസ്സി'ച്ചാദി. കമ്മവത്ഥാവ തസദേന പരാമസീയതീതി ചേ അഭൂതസദോ യദ്യനുപ്പന്നവാചീ സിയാ, തദാ തസദുപ്പ യോഗോയേവ ന സിയാ... തസദേനാഭൂതസ്സേവ ഗഹണതോ, അഭൂതഭാവേച്ചാദിനാ സുത്തതിം സിയാ, തേന തസദുപ്പയോഗസാമത്ഥിയാ അവത്ഥാവ തസദേന പരാമസീയതി, തപ്പരാമട്ഠഞ്ചാവത്ഥന്തരമഭൂത സദോ അപേക്ഖതേ, തേനാഹ- 'തബ്ഭാവേതിവചനാ'ഇച്ചാദി. ഭവനം ഭാവോ തായ അവത്ഥന്തരേ ഭാവോ തബ്ഭാവോ തസ്ഥിം. തേനാഹ 'അഭൂതസ്സേ'ച്ചാദി. ഭാവേതി വിസയസത്തമീ, സംസത്തമീ വാതി ആഹ- 'വിസയേ ഗമ്മമാണേ വാ'തി. കുണ്ഡലത്തേനാതി കുണ്ഡലസഭാവേന.

൧൨൦. ദിസ്സ

ദിസ്സന്തിതി വുത്തേ പയോഗേ ദിസ്സന്തിതി അയമത്ഥോ വിത്തായതീതി ആഹ 'ദിസി'ച്ചാദി, ഇദം സുത്തം വിജ്ഞാപി പരിഭാസാ ഭവതീതി സേസോ. "ഘോവാ-പച്ചേ"തിആദിനാ (൪-൧) സുത്തേന വുത്തേസ്വനേകവിധേസു അത്ഥേസു പരി സമന്തതോ ഭാസതീതി പരിഭാസാ, വിധിനോ പച്ചയസ്സ അങ്ഗഭൂതാ പരിഭാസാ വിജ്ഞാപിപരിഭാസാ. വിധിയേവാതി സുത്തമിദന്തി സമ്ബന്ധോ. വക്ഖമാനസുത്തദ്വയന്തി "അത്തസ്ഥിം സകത്ഥേ"തി സുത്തദ്വയം.

൧൨൧. സംയോ

അന്തരസദോ-നേകത്ഥോപിഹാന്തരാളവാചി മജ്ജിമവാചി ഗയ്ഹതി, ന വിജ്ഞേന്തരമേസന്തി അന്തരാളമത്തപടിസേധേപയോജനം നത്ഥിതി കത്വാന്തരാ ഓട്ഠസ്സാഭാവാന്തരാളം നത്ഥിത്യുപചരിയതി, ഏവഞ്ചി ലോകേ പയുജ്ജതേ 'അനന്തരാ ഇമേ ഗാമാ അനന്തരാ ഇമേ പാസാദാ'തി അന്തരാളഗതസ്സ ഞ്ഞസ്സ ഗാമസ്സഞ്ഞസ്സ പാസാദസ്സ വാഭാവാ തമാ ബൃപദിസീയതേ, തഥേവമിഹാപ്യന്തരാളഗതസ്സഞ്ഞസ്സ ബൃഞ്ജനസ്സാഭാവാ അനന്തരാ ഇത്യുച്ചന്തേ, അഥവാന്തരസദോ ബൃവധാനവാചി ബൃവധാനാഭാവതോ-നന്തരാ ഇതി വുച്ചന്തേ. അന്തരം കരോതീതി വാ വാദിഇപ്പച്ചയം **[ബ്രിപ്പച്ചയം (പോത്ഥകേ)]** വിധായ അന്തരായതി ബൃവധാനം കരോതീതി കത്തരി അപ്പച്ചയം വിധായ അന്തരോ ബൃവധായകോ നത്ഥേതേസന്തി അനന്തരാ. യഥാ 'രൂക്ഖാ വനന്തേ'ത്ഥ രൂക്ഖാ സമുദിതാവേകവനബൃപദേസം ലഭന്തേ, തമാത്രാപി ബൃഞ്ജനാ സമുദിതാവേതേ സംയോഗബൃപദേസഗോചരത്ഥം പടിപജ്ജന്തേ.

സംയോഗോതി ഹി സമുദായപ്പധാനോ നിദേസോ ബൃഞ്ജനാത്യവയവപ്പധാനോ, തസമാ ബൃഞ്ജനാതി ബഹുവചനേന സംയോഗോതി ഏകവചനനിദേസോ ഘടതേ, നനു ച വണ്ണാനമുച്ചാരിതപ്പധംസിത്താ യോഗപജ്ജമട്ഠിതമാനാനം ന സമ്ഭവതി സമുദായത്തന്തി സമുദായത്തമയുത്തന്തി നായുത്തം, തമാഹി ഉത്തരുത്തരഗ്ഗാഹിനി ബുദ്ധി പുബ്ബപരീഭൂതേ ബൃഞ്ജനാവയവേ സമുദായരൂപേന സങ്കപ്പേന്തി സമുദായവോഹാരവവത്തയീതി.

ഈനുമ്പന്ധേതി ദിതിസദസ്സ സംയോഗവിസയത്താ ദേച്ചോതി 'സരാനമാദിസ്സാ'തി വിസയോ, ഉളുമ്പസദസ്സ സംയോഗവിസയത്താ ഓളുമ്പികോതി ഏതസ്സ വിസയോതി തത്ഥ രാഘവോ വേനതേയോ മേനികോ ദേച്ചോ ദോസഗ്ഗാന്തി രൂപാനി. ഇധ തു ഓളുമ്പികോ കോണ്ഡത്തോതി

യുജ്ജന്തി. തേനേവ ച തത്ഥ പഞ്ചികാ ഏതഥ, ഏതഥ ച പഞ്ചികാ തത്ഥ ഉപനേതബ്ബാതി.

൧൨൨. കോസ

കോസജ്ജന്തി ഏതഥ തസ്സ ജത്തഞ്ച നിപാതനാ, അജ്ജവന്തി ഏതഥ്ഹ “ഉവണ്ണസ്സാ വവ സരേ”തി (൪-൧൨൯).

൧൩൫. ജോവു

യകാരസ്സ ദിത്തേ ജേയ്യാ.

൧൩൭. കണ

അതിസയേന അപ്പോ, അതിസയേന യുവാതി വിഗ്ഗഹോ.

൧൩൯. ഡേസ

സതിസ്സാതി വുത്തേ സതിസദ്ദോ വിത്തായതി സത്യന്തേപി വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതേസത്യന്തോ കഥം വിത്തായതിച്ചാസങ്കിയ “സങ്ഖ്യായ സച്ചുതീസാസേ”ച്ചാദിനാ (൪-൫൦) സത്യന്താദീഹി ഡോ വിഹിതോ, തസ്മിഞ്ച ഡേതിനിമിത്തേനോപാദിനേ തദുപാദാനസാമത്ഥിയാസത്യന്തോവ വിത്തായതീതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘ഡേതി നിമിത്തോപാദാനാ’തിആദി.

൧൪൨. അധാ

ധാതുതോ അഞ്ഞോ സദ്ദോ അധാതു തസ്സ. പഞ്ചികായമ്പന പകതിപി സദ്ദോയേവാതി ധാതുതോഇച്ചാദിനാ അധാതുസദ്ദസ്സ അത്ഥമത്തം വുത്തം.

തസ്സാതി അധാതുപകതിയാ, അധാതുസദ്ദസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. തേനചാതി കകാരേന ച, തസ്മാതി തേന കാരണേന. പുബ്ബഗൃഹണമന്തരേനാതിപാണിനിനാ ഇകാരാദേസവിധായകേ ഇമസ്മിന്ധേവ സുത്തേകകാരതോ പുബ്ബസ്സ ഇകാരാദേസവിധാനത്ഥം പുബ്ബഗൃഹണം കതം, തം പുബ്ബസ്സാതിവചനം വിനാതി അത്ഥോ. സചേതിആദിനാ കഥയതീതി സമ്ബന്ധോ. “ബൃങ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി (൧-൩൩) രസ്സോ വുത്തോ, അസ്സാതി ജാതിനിദ്ദേസേ തു ആകാരസ്സചികാരോ ഭവത്യേവ, സിയാ ഏതന്തി ബഹുപരിബ്ബാജകാതി ഏതം രൂപം ഹോതി. സ്യാദ്യത്ര ബൃവഹിതോ... കകാരതോ പുബ്ബേ സ്യാദി, ന സ്യാദി കകാരാ പരോതി.

നനു ച അസ്യാദിതോതി ഏതഥ പസജ്ജപ്പടിസേയോ നന്തേ കസ്മാ ഗഹിതോ, ന പരിയുദാസോതി ആസങ്കിയ പരിയുദാസേസ്മിം ഗഹിതേ സതി ദോസം വത്തുമാരഭതേ ‘പരിയുദാസേ’ഇച്ചാദിനാ. സ്യാദിതോതി സ്യാദ്യന്തതോ പരിബ്ബാജകസദ്ദതോ. പരിബ്ബാജകസദ്ദോഹി സ്യാദ്യന്തോ വാക്യേ സ്യാദ്യന്തത്താ, തേനേവ വക്ഖതി- ‘പരിബ്ബാജകസദ്ദതോ ഏതഥ സ്യാദ്യുപ്പത്തി’തി. അസ്യാദിസ്മാ പരോതി കത്ഥാ ബഹുപരിബ്ബാജകസദ്ദതോ ന സ്യാദ്യുപ്പത്തിതി സമ്ബന്ധോ.

തതോചാതി ബഹുപരിബ്രാജകസദുതോ ച. പസജ്ജപ്പടിസേധേന നന്തസദേന
അന്തപദത്ഥസമാസേപി സിയാവ ദോസോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ-
'അവിജ്ജമാനോസ്യാദി'ച്ചാദി.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

ചതുത്ഥകണ്ഡവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചമകണ്ഡ

൧. തിജ

ഖമാവീമംസാസൂതി പകതിവിസേസനമേവ കഥമിച്ഛിതന്തി ആഹ-
'സമ്ബന്ധസ്സി'ച്ചാദി, പദാനമഞ്ഞമഞ്ഞസമ്ബന്ധസ്സ പുരിസായീനത്താതി അത്ഥോ,
പകതി വിസേസനന്തി തിജമാഹ സദാനം വിസേസനം, കിമ്പന
പകതിവിസേസനേ ഫല മിച്ചാഹ- 'പകതിവിസേസനോപാദാന'മിച്ചാദി. യജ്ജത്ര
'ഖമാവീമംസാസൂ'തി പകതിവിസേസനം, കസ്ഥിം അത്ഥേ ചരതി ഖസാ
വിധീയന്തിച്ചാഹ- 'അത്ഥന്തരസ്സാ നിദേസാ'ഇച്ചാദി. അത്ഥന്തരസ്സാതി
നിസാനാദിഅത്ഥന്തരസ്സ. "സുതാനുമിതേസു സുതസമ്ബന്ധോവ ബലവാ"തി
പരിഭാസമുപലക്ഖേതി 'സുതാനുമിതാന'മിച്ചാദിനാ. തേനേവാതി
കിരിയാരുപാസു ഖമാവീമംസു ഖസാനം വിധാനേനേവ, സകത്ഥേ
വിധാനേനേതി വുത്തം ഹോതി. തിതിക്ഖകിരിയത്താതി ഇമിനാ പരേസം
വിയ ഖാദ്യന്താനം ധാതുസത്താവിധാന മനത്ഥകന്തി ദസ്സേതി.

തിതിക്ഖാ ഖമാ, തിതിക്ഖതി ഖമതി, വീമംസാ ഉപപരിക്ഖാ, വീമംസതി
ഉപപരിക്ഖതീതി അത്ഥോ. സുത്തേ തിജഇതി നിദേസാ ഭൂവാദികസ്സ ഗഹണം.
നിച്ചണ്യന്തസ്സ ചുരാദികസ്സ ഹി താദിസേ പയോജനേ സതി ബഹുലം
വിധീയമാനേപി നിച്ചത്തമത്തനോ നാതിവത്തതി. അഥവാ
ചുരാദിമാനേനാബ്യഭിചാരിനാ സാഹചരിയാ തിജോപി ചുരാദികോവ, തം
യഥാ 'ഗാവസ്സ ദുതിയേനാത്ഥോ'തി. വുത്തേഗോയേവോപാദീയതേ, നാസ്സോ, ന
ഗദ്ദഭോ. കദാചി പന അസ്സാദിനോപി ദുതിയസ്സ ഗഹണം സിയാ
അത്ഥപ്പകരണാ ദിപ്പഭാവതോ.

നനു ച വീമംസായം സപ്പച്ചയവിധാന മനുപപന്നമിതരേതരനിസ്സയദോസ
ദുട്ഠത്താ, തമാഹി സിദ്ധേ വീമംസാസദ്ദേ സപ്പച്ചയോ ഉപ്പജ്ജതേ, സതി ച
തസ്ഥിം വീമംസാതി രൂപം സമ്പജ്ജതീതി ഇതരേതരനിസ്സയോ, ഇതരേതര
നിസ്സയാനി ച കാരിയാനീ നോപകപ്പന്തിതി തേനാഹ-
'അനുവാദരൂപാന'മിച്ചാദി. അനാദികാലസംസിദ്ധസദാനുവാതോ നത്ഥി
ഇതരേതരനിസ്സയോ ദോസോതി ഭാവോ. പയോജകബ്ബാപാരണിപ്പച്ചയാഭാവേ
തേജതേതി രൂപം.

൨. കിതാ

പുണ്ണേവിയ പകതിവിസേസനാദിത്യനേന "സമ്ബന്ധസ്സ പുരിസായത്തത്താ
'തികിച്ഛാസംസയേസു'തി പകതിവിസേസനന്തി ആഹ-
'തികിച്ഛായ'മിച്ചാദി'ത്യാദികം സബ്ബം യഥായോഗമേത്ഥാപി വത്തബ്ബന്ത്യതിദിസതി.
വിസ്സേത്ഥാതി വിസദുസ്സ അത്ഥോ. അഥ കിമിത്ഥം ഛരപ്പച്ചയന്തസ്സേവ
ദ്വിയോദാഹരണന്ത്യാസങ്കിയാഹ- 'അത്ഥഭേദാ ദ്വിയോദാഹരണ'ന്തി. നികേതോ
നിവാസോ, സങ്കേതോ ലക്ഖണം.

൩. നിന്ദാ

നിന്ദ=ഗരഹായം തതോ "ഇത്ഥമിയമണത്തികയക്യാ ചേ"തി (൫-൪൯) അപ്പച്ചയേ
തതോ "ഇത്ഥമിയമത്ഥാ"തി (൩-൨൩) ആപ്പച്ചയേ രൂപം. ബന്ധതീതി ബധകോ.

൪. തുംസ്മാ

തുംസ്മാതീഹ പച്ചയഗ്ഗഹണമാചിക്ഖതി 'തുംതായേ'ച്ചാദിനാ. തതോ ചേതി യതോ തുംസ്മാതി പച്ചയസ്സേവ ഗഹണം യതോ ച വിസേസന നിദേസോ, തതോതി അത്ഥോ. പച്ചയഗ്ഗഹണേ തദാദിഗ്ഗഹണം വിഞ്ഞായതേ... "പച്ചയഗ്ഗഹണേ യസ്മാ സോ വിഹിതോ തദാദിനോ ഗഹണ"ന്തി ഞായതോ. വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതത്താ തദന്തഗ്ഗഹണം... "വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സാ"തി (൧-൧൩) വചനാഭി മനസി നിധായാഹ- 'യതോ കിരിയത്ഥാ'ഇച്ചാദി. സോ കിരിയത്ഥോ ആദി യസ്സ സമുദായസ്സ സോ തദാദി സോ പച്ചയോന്തേ തസ്സ (സോ തദന്തോ). തദാദിതദന്തസമുദായവിസേസസ്സ ഗഹണം, (നതു) തദന്തമത്തസ്സേ ത്യത്ഥോ . നനു ച തുംസ്മാഇതി വിസേസനത്തേന വത്തുമിച്ഛിതേ ഭവതു "വിധിബ്ബിസേസനന്തസ്സേ"തി തദന്തഗ്ഗഹണം പച്ചയഗ്ഗഹണേ തു കഥം തദാദിനോ ഗഹണം വചനാഭാവതോച്ചാഹ- 'തദവിനാഭാവിത്താ'തി. യതോ വിഹിതോ തേന വിനാ ന ഭവതി സീലേനേതി തദവിനാഭാവീ തസ്സ ഭാവോ തസ്മാ. ഇമായ യുത്തിയാ വിഞ്ഞായതേ-ത്ഥോ, യമാഖ്യായതേ 'പച്ചയഗ്ഗഹണേ യസ്മാ സോ വിഹിതോ തദാദിനോ ഗഹണ'ന്തി. ഭവത്ഥേവം തദാദിനോ തദന്തസ്സ ച ഗഹണം, തതോ കിപ്ഫലംത്യാഹ- 'തേനേ'ച്ചാദി.

സപാദിതോതി പാദിസഹിതതോ. ഖ ഛ സുപ്പത്താഭാവതി ഖ ഛ സാനം ഉപ്പത്തിയാ അഭാവാ. വുത്തപ്പകാരസ്സേവ തുംപ്പച്ചയന്തസ്സ പകതിഭാവേന ഗഹണാ സപാദിതോ ഖ ഛ സാനമനുപ്പത്തിതി അധിപ്പായോ. വിപുബ്ബാ 'ജി-ജയേ'ഇച്ചസ്മാ തുംപച്ചയന്താ 'വിജേതുമിച്ഛതി'തി അത്ഥേ "തുംസ്മാ"ഇച്ചാദിനാ(സോ), തുംസ്സച ലോപോ, നേമിത്തികേ ഏകാരേ നിവത്തേ 'ജിസ ജിസ ഇതി ദിത്തേ അനാദിബൃജ്ജനലോപോ "ജിഹരാനം ഗീ"തി (൫-൧൦൨) ഗീ. ജിഗീസപ്പകതിതോ "ഭൂതേ ഹുഹും"ഇച്ചാദിനാ (൬-൪) ഹു. തസ്മിം അന്തേ. "ആ ഹു ഹു മഹാ സ്സാ സ്സമ്ഹാനം വാ"തി (൬-൩൩) ഹുസ്സ രസ്സേ ബൃജിഗീസി. യദി തു സപാദിതോ സസ്സ ഉപ്പത്തി സിയാ, തദാ ബൃജിഗീസിതി ഏതഥ ദിബ്ബചനം കരീയമാനം സപ്പച്ചയന്തസ്സ പഠമസ്സേകസ്സരസ്സ ദിബ്ബചനം ഭവതീതി "ഖ ഛ സാന"മിച്ഛാദിനാ (൫-൬൯) വിജിയ ഇതി സമുദായേ ആദിഭൂതസ്സ വിസദസ്സ സിയാ ഹുമ്ഹി ച വിഹിതേ സപാദിനോ പകതിഭാവോതി വിസദ പുബ്ബേ അഛാഗമോ സിയാ, തതോ ച അവിവിജിസീതി അനിട്ഠമ്പസജ്ജയ്യ.

തുംസ്മാ ഇച്ഛായന്തി ച പകതിപ്പച്ചയത്ഥാനമുപദിട്ഠത്താ തേന സഭാവ ലിങ്ഗേന ഖ ഛ സപ്പച്ചയാ തദന്തോ ച അനുമിതോ ന പന തും, തുമിഹ സുതോതി ആഹ- 'ന തദന്തോ, നാപി ഛ ഛസാ'തി. ജിഘച്ഛാഇച്ചത്ര ദിത്തേ പുബ്ബസ്സ ഘസ്സ "ചതുത്ഥ ദുതിയാനം തതിയപഠമാ"തി (൫-൧൮) ഗോ. തസ്സ "കവഗ്ഗഹാനം ചവഗ്ഗജാ"തി (൫-൧൯) ജോ. പാണിനിനാപീഹ സപ്പച്ചയ വിധായകേ സുത്തേ വാക്യവി യഥാ സിയാതി വാവചനം കതം, തദയുത്തന്തി നിരാകത്തുമാഹ- 'വാക്യവി'ച്ചാദി. പകത്യാദിത്യത്ര ആദി സദേന അത്ഥവിസേസോ ഗഹേതബ്ബോ, പകതി വിസേസോ തുമന്തോ, ഇച്ഛത്ഥോ-ത്ഥവിസേസോ . ഇദം ലക്ഖണന്തി "തുംസ്മാ ലോപോ ചിച്ഛായം തേ"ഇതി ഇദം ലക്ഖണം. നിയോഗതോതി നിയമേന. ആസങ്കായമുപസഖ്വാന"ന്തി (൩-൧-൧) വാക്യകാരേന വുത്തം നിരാകത്തുമാഹ- 'ആസങ്കായ'മിച്ഛാദി.

അചേതനത്താ കൂലസ്സ ഇച്ഛായാസമ്ഭവോതി 'കൂലപ്പതിതുമിച്ഛതി'തി വാക്യമേവേച്ഛാപകാസനമസിദ്ധം, തേനാസിദ്ധേന വാക്യേനാസിദ്ധാനം വ ഛ സാനം സാധനം അസിദ്ധേനാസിദ്ധസാധനം. ഇച്ഛാവചനിച്ഛാതി ഇച്ഛായ വത്തുമിച്ഛാ. ഇച്ഛായപവത്തിതോ ഉപലദ്ധിതി ഇച്ഛായ ഉപലദ്ധി ഉപാലമ്ബോ പരിജാനനം പവത്തിതോതി അത്ഥോ. ചേതനാവതിചാതി വുത്തം തസ്മാ ചേതനാവതി പവത്തിതോ ഉപലദ്ധിം ദസ്സേത്വാ തദപദേസേ നാചേതനേപി ദസ്സേതും 'യോപേസാ'തിആദിമാഹ. ദേവദത്തേ രജ്ജു വിലാദിപാണിനാ ഉയോഗോ, കൂലേ മത്തികാവികീരണാദി. രജ്ജു ഗുണോ. വിലോ [\[കീല \(പഞ്ചികാ\)\]](#) സംക്വാദി.

പുലോ തിണാദീനം സഞ്ചാതോ. സാ സുനഖോ മിമരിസതീതി മര=പാണചാഗേ'ഇച്ഛായം തുമന്താ സോ. "ണി ബൃഞ്ജനസ്സേ"തി (൫-൧൦) ണി. ദിത്തേ പുബ്ബതോ-ഞ്ഞസ്സ ലോപോ "വ ഛ സേസവീ"തി (൫-൧൩) ദിത്തേ പുബ്ബസ്സാസ്സ ഇമിമരിസതി. തമാ പിപതിസതീതി 'പതപഥ=ഗമേന' ഇച്ഛസ്സ. സാ മിമരിസതീതി സതിപി സചേതനത്തേ വിസത്തജീവിതസ്സ സുനഖസ്സ മരണിച്ഛാ സമ്ഭവതീതി പടിപാദിതം. "ഇച്ഛാസന്താ പടിസേയോ വത്തബ്ബോ"തി (൩-൧-൭) പാണിനീയവാത്തികകാരേന വുത്തം, തന്നിരാകത്തുമാഹ- 'ബുഭുക്ഖിതു'മിച്ചാദി. ജാതിപദത്ഥനിസ്സയേന നിവുത്തിവടിപാദയമാഹ- 'ജാതിപദത്ഥേ'ച്ചാദി. ഇതരോ ഇച്ഛത്ഥോ.

൫. ഹുയോ

കരീയതി സമ്ബന്ധീയതീതി കമ്മം. തഞ്ച നാമ ജാതി ഗുണകിരിയാദബ്ബ സമ്ബന്ധതോ പഞ്ചയാ ഭവതി. തത്ഥ നാമകമ്മം' ഡിത്ഥോ ഡവിത്ഥോതി നാമേന പിണ്ഡസ്സ സമ്ബന്ധാ. ജാതികമ്മം ഗോഅസ്സോതി ഗോത്താദിജാതിയാ പിണ്ഡസ്സ സമ്ബന്ധാ. ഗുണകമ്മം സുക്കോനീലോതി സുക്കാദിനാ ഗുണേന ദബ്ബസ്സ സമ്ബന്ധാ. കിരിയാകമ്മം പാചകോ പായകോതി പാചകാദികിരിയായ ദബ്ബസ്സ സമ്ബന്ധാ. ദബ്ബകമ്മം ദണ്ഡീവിസാണീതി ദണ്ഡാദിനാ ദബ്ബേന പിണ്ഡസ്സ സമ്ബന്ധാ. ഏവം കമ്മസ്സ പഞ്ചപ്പകാരസമ്ഭവേപിച്ഛായമത്ഥേ ഹുയസ്സ വിധാനതോ ഇച്ഛാസമ്ബന്ധിയേവ കമ്മം ഗയ്ഹതീതി കിരിയാകമ്മമേവാത്ര ഗയ്ഹതേ അമുകമേവത്ഥമുപദസ്സേന്തോ ആഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി. അയഞ്ച നിപാത സമുദായോ വിസേസാഭിധാനനിമിത്താസുപഗമേ വത്തതേ.

തമാപിതിലോകവുത്തിരയംവിസേസാഭിധാനാരമ്ഭേ. തംസമ്ബന്ധിയേവാതി ഇച്ഛാസമ്ബന്ധിഘവ. അത്തനോപുത്തമിച്ഛതീത്യാദിവചനിച്ഛായമത്തസമ്ബന്ധിനിപുത്താദോ അത്തനോത്യനുവത്തിയസുത്തന്തരേനപച്ചയോവിധിയതേപാണിനിനാ, ഏത്ഥ ത്വ(ത്ത)ഗൃഹണമന്തരേനാത്ത സമ്ബന്ധിന്ത്യേവ പുത്താദോ കമ്മം വിത്തായതേ വിസേസവചനാഭാവേ ഹി പരസമ്ബന്ധിന്യപി പപ്പോതീതീമംചോദ്യമുബ്ഭാവയ മാഹ- 'അത്തസമ്ബന്ധിനി'ച്ചാദി. ഹുയസ്സ പരസമ്ബന്ധിന്യപി പസഞ്ജോതി സമ്ബന്ധോ. കുതോചാഹ- ഹുയസ്സാഇതിയാനാ'തി. അത്ഥഗൃഹണസ്സാവചനേ ഹുയസ്സാനഭിധാനാതി ഭാവോ.

അപ്പത്തിയാതി കരണേ ഹേതുമ്ഹി വാ തതിയാ. ഏത്ഥാതി അത്തനോ പുത്തമിച്ഛതീതേത്ഥാപി. ന ഇട്ഠോതി ഹുയപ്പച്ചയോ നാഭിമതോ. നേവേത്ഥ ഭവിതബ്ബന്തി വദതോ-ധിപ്പായാമാഹ 'സാപേകഖത്ത യേവേതി ഭാവോ'തി. യദി

അത്തനോ പുത്തമിച്ഛതീതി വത്തുമിച്ഛായം സാപേക്ഖേത്തേപി സിയാ, തദായമനിട്ഠപ്പസങ്ഗോതി ദസ്സേതുമാഹ- 'യദിച്ഛേത്ഥ'ഇച്ഛാദി.

അനിട്ഠപ്പസങ്ഗസ്സ സരൂപമാഹ- 'അത്തനോ പുത്തീയതീതി സിയാ'തി. ഉപ്പജ്ജമാനേന ഹുയേനേവ അത്തമസ്സാഭിഹിതത്താ അത്തസദസ്സാപ്പയോഗോതി ചേതസി ന സങ്ഗതന്തി പടിപാദയമാഹ 'ന ച സക്കാ'തിആദി. കസ്മാദേവം വത്തും ന സക്കാതി ആഹ- 'പകതി'ച്ഛാദി. അപൂപാദികായ പകതിയാ സമാനത്ഥസ്സേവ വിസേസനസ്സ വുത്തിപദേ അത്തോഭാവ ദസ്സനാതി അത്ഥോ. കപനേവം ദിട്ഠന്ത്യാഹ- 'തംയമേ'ച്ഛാദി. "തമസ്സ സിപ്പം സീലം പണ്ഡം പഹരണം പയോജനം"തി (൪-൨൭) ണികേ ആപൂപികോ. നതു ഭിന്നത്ഥസ്സാതി ബൃതിരേകം ദസ്സേത്ഥാ തം ദിട്ഠന്തേന സാധേതുമാഹ- 'ദേവദത്തസ്സി'ച്ഛാദി. കാരണമാഹ- 'സാമ്യന്തരേ'ച്ഛാദി. ദേവദത്തസ്സ ധുരുനോ കുലന്തി സാമ്യന്തരബൃവച്ഛേദായ ദേവദത്തസദസ്സോ പാദാനതോ ഗുരുകുലന്തി വുത്തിപദേന ദേവദത്തത്ഥസ്സാന്തോ ഭാവോതി അത്ഥോ. തമേത്ഥോപി സമാനന്തുപദസ്സേന്തോ ആഹ- 'തഥേഹാപി'ച്ഛാദി. അമാത്തനോ പുത്തമിച്ഛതീത്യേതസ്ഥിം വാക്യേ പദസ്സാമ്പാവാനതോ അത്തസദസ്സാപ്ഫയോഗോ കിന്ന സിയാതി ദസ്സേതുമാഹ- 'നചാപി'ച്ഛാദി.

പദസ്സാതി പുത്തിയാദിനോ പദസ്സ. നചാപി അപ്പയോഗോതി സമ്ബന്ധോ. കാരണമാഹ- 'ഈയന്തസ്സാ'തിആദി. ഹുയന്തോ പുത്തിയാദി, നിയോഗതോ ന പപ്പോതീതി സമ്ബന്ധോ. തബ്ബാചീസദപ്പയോഗന്തി അത്തവാചീസദയോഗം. സുതഗ്ഗഹണന്തി അസുതത്താതി വുത്തസുതഗ്ഗഹണം. അത്ഥപ്പകരണാദ്യുപലക്ഖണന്ത്യനേന അത്ഥതോ പകരണാദിതോപി പുത്തസ്സത്ത നിയതാ ഗമ്യതേ, സുതസദസ്സ തു ഗഹണമുപലക്ഖണത്ഥന്തി വദതി.

നനു ച സുത്തേ കമ്മാതി വുത്തത്താ കമ്മസമുദായതോപീയോ സിയാ ത്യാസകിയേവ (മഭാ)വം സാധയമാഹ- 'കമ്മാ'തിആദി. വത്തും ഇട്ഠാ ഏകസഖ്യാ യസ്സ കമ്മസാമഞ്ഞസ്സ തം തമാവുത്തം. വത്തുമിട്ഠേക സങ്ഖ്യസ്സ ഗഹണമാഹ- 'കമ്മസമുദായതോ'തി. കിമ്പനാവയവതോ ന സിയാ' മഹന്തസുത്തമിച്ഛതീ'ച്ഛത്ര പുത്തമിച്ഛതോച്ഛാസകിയാഹ 'അവയവതോപി സാപേക്ഖത്തായേവാ'തി. ന ഭതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏവഞ്ചരഹി ഇദസി ന സിജ്ജതീതി ചോദേന്തോ ആഹ 'ചരഹി'ച്ഛാദി. മഹാ ചായം പുത്തോചേതി മഹാപുത്തമിച്ഛതീതി യദേവം കരീയതി തദായമ്പയോഗോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ- 'ഭവിതബ്ബമേവേ'ച്ഛാദി.

൬. ഉപമാ

ഉപമീയതേ പരിച്ഛിജ്ജതി സാധീയതീത്യേത്ഥോ. കീദിസന്തമുപമാനമിച്ഛാഹ- 'പസിദ്ധസാധമ്യാ'ഇച്ഛാദി. പസിദ്ധോ ഗവാദി, തസ്സ സാധമ്യാ സമാന രൂപതായ യമ്പസിദ്ധസ്സ ഗവയാദിനോ സാധീയസ്സ സാധനം തമുപമാനന്ത്യേത്ഥോ. സമാനോ ധമ്മോ-സ്സേതി സധമ്മോ, ഗവാദിയേവ. തസ്സ ഭാവോ സാധമ്യം. സാധ്യതേ ഉപമീയതേ-നേനേതി സാധനമുപമാനം ഗവാദി. സാധ്യതേ ഉപമീയതേതി സാധീയോ, ഗവയാദി. തസ്സ സാധനം സാധീയസാധനം.

പുത്തമിവാചരതീതി ഏത്ഥ 'ആവസഥമാവസതി'ച്ഛാദോ വിയ ആധാരത്ഥസ്സ വിത്തായമാനത്താ പുത്തേ വിയ മാണവകേ മധുരനപാനദാനാദികമാചരണം

കരോതിച്ചേവമത്സമ്ഭവേന ദിനനസി

ഉപമാനോപമേയുഭാവോത്യവഗമയിതുമഹ- 'പുത്തേ'ഇച്ചാദി. പസിഭേന സാധനഭാവേനൂപമാനഭൂതേ പുത്തേ ആചരണസി പസിദ്ധന്തി ആഹ- 'തമ്പസിദ്ധ'ന്തി. തദാചരണേന തേന ആചരണേന

പുത്തമാണവകവിസയമാചരണം വാ പുത്തമാണവക സദ്രേസുപചാരതോ ഗഹേത്വാ വിസയിവസേന വിസയഭാവവോഹാരോതിപി യുജ്ജതി. വാക്യത്വോ പനേതസ്ഥിം പക്വേ 'പുത്തമിവ പുത്തവിസയ മാണവകമിവ ആചരതി മാണവകവിസയമാചരണം കരോതീ'തി, വുത്തിയന്തു യമാവുത്തമത്സമഭയം യമായോഗം യോജേത്വാ വേദിതബ്ധം.

നനു ച യജ്ജത്രോപമാനോപമേയുഭാവോ വുത്തിയം ഹുയേനേവ ജോതിതോതി ഇവസദ്ദോ നിവത്തതേ, തദോപമാനോപമേയുഭാവോ പുത്ത സദ്ദേവ വത്തതേ, തം കമമുപമേയുവചനസ്സ മാണവകസദ്ദസ്സ വുത്തമസ്സ പയോഗോ യുത്തോച്ചാസങ്കിയാഹ- 'ഉപമാനവചനതോ'ച്ചാദി.

തബ്ധിസിട്ഠാചരണേതി തേനോപമാനേന വിസിട്ഠേ ആചരണേ. ഉപമാനോപമേയുഭാവസ്സാനിവത്തത്താതി ഏതമായമധിപ്പായോ 'ഉപമാന വിസിട്ഠാചരണേ ഉപമാനവചനതോ ഹുയസ്സ വിധാനേ നോപമേയുവചനമന്തരേനോപമാനവചനസ്സ പവതീതി ഉപമാനോപമേയുഭാവസ്സാനിവത്തി"തി. അന്തമാതി യദ്യുപമാനോപമേയുഭാവസ്സ ഹുയേനേവ ജോതിതത്താ തദന്തസ്സുപമേയേ വുത്തി സിയാത്യത്വോ. പബ്ധതായതീതി "കത്തുതായോ"തി (ഭ-വ) ആയോ. ഉപമേയുസ്സാനിവത്തത്താ ഉപമേയു കത്തുസാമന്തേ തിപ്പച്ചയോ.

൭. ആധാ

യമാനന്തരസുത്തേ ഉപമാനേ ഉപമേയുസ്സ മാണവകസ്സ പയോഗോ ഉപപന്നോ, തമാത്രാപി 'പാസാദേ കുടിയ'ന്തി ചോപമേയുസ്സപയോഗോതി അതിദിസന്തോ ആഹ- 'ഹേട്ഠാവിധേ'ച്ചാദി. ഉപമാനേ ഉപമേയുസ്സാനന്തോഭാവാതി അത്ഥോ. നനു കിമത്ഥമിദമുച്ചതേ യവതായോ പാസാദേ ഇവാചരതി സോ പാസാദമിവാചരതീതിപി വത്തും സക്കാതി നാത്ഥഭേദോ-ത്തത്ര വചനിച്ഛാഭേദാതി പുബ്ബേനേവേത്ഥാപി ഹുയോ സിദ്ധോ, തതോ നാത്ഥോ-നേന വചനേനേ ചാസങ്കിയാഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി.

൮. കത്തു

ഏതഥ കത്തുതോഇതി വചനാ കമ്മാതി നിവത്തതേ, ആയഗ്ഗഹണാ ഹുയോ. കദാ പന കത്തുവിസേസോ- വസീയതിച്ചാഹ-'യത്ഥ്യാദിസദ്ദസമാനാധികരണത്തേ'തിആദി. പബ്ധതായതി ഹത്ഥിച്ഛേവമാദിനാ ഹത്ഥ്യാദി സദ്ദേന സമാനാധികരണത്തേ സതീതി അത്ഥോ.

൯. തത്ത്വേ

കോയം ച്യത്വോച്ചാസങ്കിയ "അഭൂതതബ്ഭാവേ കരാസഭൂയോഗേ വികാരാചി"തി (൪-൧൧൯) ചിസ്സ അഭൂതതബ്ഭാവേ കരാദിയോഗേസതി വിധാനാ 'അഭൂതതബ്ഭാവോ കരാദിവിസിട്ഠോ'തി ആഹ. അഭൂത തബ്ഭാവസ്സ

കരാദിവിസിട്ഠത്താ കരോത്യത്ഥനിവത്തിയാവസ്സം പാണിനിയാ വിയ
ഭുവിഗൃഹണം കത്തബ്ബമഞ്ഞമാ കരോത്യത്ഥേപി സിയാത്യാസകിയ
നിവത്തിഹേതുമാഹ- 'തേനേവാ'തിആദി. യേനേവ കരോത്യാദിവിസിട്ഠോ
അഭൂതതബ്ഭാവോച്യത്ഥോ തേനേവ ഹേതുനാതി അത്ഥോ. ഭവത്യത്ഥേ-നേന
കാരണേന ലഭേ കരോത്യത്ഥോപ്യനിട്ഠോ ലബ്ഭതിച്ചാസകിയ
തന്നിവത്തിവസിപാദയമാഹ- 'കരോത്യത്ഥേ'ച്ചാദി. അധവലം ധവലം കരോതി
ധവലികരോതിച്ചേവ ചിപ്പച്ചയേ കത്തബ്ബേ കമ്മേനേവ കരോതിസ്സാഭിസമ്ബന്ധസ്സ
ദിട്ഠത്താതി അത്ഥോ. കാരണന്തരമാഹ- 'ഇഹ ചേ'ച്ചാദി. ഇതിസദോ
ഹേതുമ്ഹി യസ്മാ ഇഹ കത്തുതോതി വത്തതേ തതോചേതി അത്ഥോ.

അസത്യത്ഥസ്സ പന ഭവത്യത്ഥേയേവാനോഭാവാ ന തന്നിവത്തി പടിപാദിതാ.
തപ്പകരണേതി ധാതുപ്പച്ചയപ്പകരണേ. ദിബ്ബചനന്തി പടഇച്ചസ്സ ദിബ്ബചനം തതോ
"ദിസ്സന്തത്തേപി പച്ചയാ"തി (൪-൧൨൦) രാപ്പച്ചയോ.
"രാസുബന്ധേന്തസരാദിസ്സാ"തി (൪-൧൩൨) അന്തസരാദിസ്സ ലോപോ. ച്യന്താ
പച്ചയാഭാവത്ഥം- 'അചിതോ'തി പച്ചയവിധാനസുത്തേ പടിസേയോ ന കതോ,
തേനാഹ- 'അചിതോതി പടിസേയാഭാവാ'തി. ചിതി ഭൂസോഇതി

പഠമന്താചി . ണാദിവുത്തിത്താ "ഏകത്ഥതായ"ന്തി (൨-൧൧൯)
വിഭത്തിലോപോ. ഇഹേചേതി 'ച്യത്ഥേ" ഇതീമസ്മിന്യേവ. ന ച വുച്ചതേതി
സമ്ബന്ധോ.

൧൦. സദാ

നനു ച അസതി സുത്തേ ദുതിയാഗൃഹണേ ദുതിയത്തേഹിച്ചായം വിസേസോ
കുതോ ലബ്ഭതേ യേന 'സദാദീഹി ദുതിയത്തേഹീ'തി വിവരണം കത്തന്തി സച്ചം,
തമാപി പച്ചയവിധിമ്ഹി യുത്തേപി പഞ്ചമിയാ നിദേശേ 'സദാദീനീ'തി
ദുതിയായോപാദാനസാമത്ഥിയാ തമാ വിവരണം കതം.

സബ്ബത്ഥാതി "തമധീതേ തം ജാനാതി കണികാചാ"ദോ (൪-൧൪) സബ്ബത്ഥ.
കിരിയാവാത്യവധാരണേന യം ബ്യവച്ഛിന്നം, തമുപദസ്സേന്തോ ആഹ- 'ന
കാലേ'ച്ചാദി. യദീപി അധീതേച്ചാദീസു വത്തമാനകാലേന കത്തുനാ
ഏകവചനേന ച നിദേശോ, തമാപി തേസമപ്പധാനത്താ അത്തസ്ഥിവി
ഭൂതാദികേ കാലേ കമ്മാദോ സാധനേ ബഹുവചനേന ച പച്ചയോ സിയാ
ഏവേതി ഭാവോ.

നനു ച "ധാത്വത്ഥേനാമസ്മീ"തി (൫-൧൨) ഇപ്പച്ചയേ പത്തേ-യമാരബ്ഭതേ
അസ്സപി ധാത്വത്ഥേയേവ വിധാനം, തതോ ച സദാദീഹി ധാത്വത്ഥേ ഇപ്പച്ചയേന
ന ഭവിതബ്ബം, ദിസ്സതേ ച ഇപ്പച്ചയപയോഗോച്ചാസകിയ 'നായമിപ്പച്ചയസ്സ
ബാധകോ'തി പടിപാദേതുമാഹ- 'ധൂവം കരോതി'ച്ചാദി. നാനാഭിന്നം വാക്യം
നാനാവാക്യം, തസ്സ ഭാവേന, തേന ഭിന്നവാക്യഭാവേനായസ്സ ഇപ്പച്ചയസ്സ ച
സമുച്ചയതോതി അത്ഥോ. "ധാത്വത്ഥേനാമസ്മീ"ത്യേകം വാക്യം, "സദാദീനി
കരോത്യ"പരം. ഏതാനി ദേവ ഭിന്നവാക്യാനി- 'ധാത്വത്ഥേ നാമസ്മാ ഇപ്പച്ചയോ
ഭവതി, സദാദീനി കരോതിച്ചസ്മിം അത്ഥേ ആയോ ഭവതീ'തി
പച്ചേകമാഖ്യാതാപേക്ഖായ വാക്യപരിസമത്തിയാ ഭിന്നതാ, അഭിന്നേ ഹി
കിരിയാപദേകവാക്യതാ, ഭിന്നേതു നാനാവാക്യതാ, നാനാവാക്യേ ച സതി
സമുച്ചയോ. ന ഹി സാമത്തവിസേസഭാവേന വിധാനമേവ ബാധാഹേതു,

കിഞ്ചരഹി ഏകവാക്യതാപി, തം യഥാ-‘ബ്രാഹ്മണാനം ദധി ദിത്യതം, തക്കം കോണ്ഡണ്ണതായേ’തി. നാനാവാക്യേ തു സമുച്ചയോ, തം യഥാ- ‘ബ്രാഹ്മണാ ഭോജീയന്തു, മാന്ധരായ വത്സയുഗലം ദീയതു’തി മാന്ധരോ ബ്രാഹ്മണഭാവേന ഭോജീയതേ വത്സയുഗലഞ്ച ലഭതേ, തേനോജുകം വൃത്തേന വത്സയുഗലദാനേന സാമണ്ണവുത്തം ഭോജനം ന ബാധീയതേ, തഥേഹാപി ഉജുകം വിഹിതേനായേന സാമണ്ണവിഹിതോ ഇപ്പച്ചയോ ന ബാധീയതേ ലക്ഖിയാനുരോധേന സത്ഥകാരസ്സ വാക്യ ഭേദാഭേദോതി നാനവട്ഠിതിഭോസോതി മണ്ണതേ. തിമ്ഹി ലേ ച സിദ്ധന്തി സമ്ബന്ധോ.

യപ്പച്ചയോ ന വിഹിതോ പാണിനീആദിഹി വിയാതി അധിപ്പായോ. ‘ജല ദല- ദിത്തിയം’. “മാനോ”തി (൫-൬൫) മാനോ, “കത്തരി ലോ”തി “പരോക്ഖായം ചേ”തി (൫-൭൦) ചഗ്ഗഹണേന ‘ദല ദല’ഇതിദിത്തം “ലോപോനാദിബ്യഞ്ജനസ്സ” (൫-൭൫) “സരമ്ഹാ ദേ”തി (൧-൩൪) ദസ്സലസ്സ ച ദിഭാവേ ദദല്ലമാനാ. ജലമാനാതി അട്ഠകമാവചനതോതി ഇമിനാ കിരിയാസമഭിഹാരേ യപ്പച്ചയാഭാവം ദസ്സേതി. ഇമിനാ ച സക്കതേ വിയ ഭുസാഭിക്ഖണ്ണേപി കിരിയാസമഭിഹാരോ കിരിയാപരിവത്തനം, തഞ്ച യദാ കിരിയമണ്ണേന കത്തബ്ബമണ്ണോ കരോതി, തേന കത്തബ്ബഞ്ചേതരോ, തദാ ഭവതീതി വിണ്ണേയ്യം. “സാമണ്ണവിഹിതാ വിധയോ പയോഗമനുസരന്തീ”തി ഇമിനാ ലക്ഖണേന ‘ദല- ദിത്തിയ’ന്തി ഇമസ്ഥാ “മാനോ”തി സാമണ്ണേന വിഹിതോ മാനപ്പച്ചയോ ഭുസത്ഥേ ആഭിക്ഖണ്ണേ ച ഭവിസ്സതി. ദദല്ല മാനാതി ഏത്ഥ ഭുസം ജലമാനാ, പുനപ്പുന ജലമാനാതി ച അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൧൧. നമോ

നമോ കരോതി നമോസദുമുച്ചാരേതി, സദും കരോതി സദുമുച്ചാരേതിതിച്ചേവമത്ഥോ (ന) ഗഹേതബ്ബേ അനിസ്സയനതോ അനഭിധാനതോ വാ.

൧൨. ധാത്വാ

അപരിനിപ്ഫന്നോതി അനിപ്ഫന്നോ അസിദ്ധാവത്ഥോതി അത്ഥോ. കാരകസാധിയോതി യഥാലാഭം കാരകേഹി സാധിയോ. അസത്ഥഭൂതോതി അദബ്ബഭൂതോ. അയന്തു കിരിയാരുപോ പദത്ഥോ പചത്യാദിനം വിക്ലേദനാദിപധാനകിരിയാരുപോ ച തദവയവരുപാ പുബ്ബപരീഭൂതഉദ്ധനാരോ പനാദികാദയോ താദത്ഥിയാ ച പചത്യാദിവചനീയാ. തസ്ഥാ യഥാ വുത്തലക്ഖണേ ധാത്വത്ഥേ ധാതുതോ വിധീയമാനോ ത്യാദിപ്പച്ചയോ തഥാഭൂതമേവ വദതീതി ഭേദാഭാവം അഭേദസഞ്ചയായേകവചനേനോച്ചതേ, ‘ന ബഹുവചനേന, തേനേത്ഥ ‘റീയതേ ദേവദത്തേന, റീയതേ ദേവദത്തേഹി’തി ഭവതി. ന യതോകുതോചിതിആദിനാ യതോ യത്ഥ ന ദിസ്സതി, തതോ തത്ഥ ന ഹോതിതി ദിപേതി. യതോ യത്ഥ വിധി, സ തസ്സ സമ്ബന്ധീ ഭവതീതി നാമേഹി വചനീയത്ഥതോ-ത്ഥന്തരഭൂതോ യോയം ധാത്വത്ഥോ കമാദിനമത്ഥഭൂതോ, സോ സകത്ഥോതി സകത്ഥേയേവായമിപ്പച്ചയോ ചുരാദിണിവിയാതി വേദിതബ്ബോ.

തസ്സചാതി ഏകാരസ്സ ച. അഥ അതിഹത്ഥയതിച്ചാദോ പാദിവിസിട്ഠേ ഏവ ധാത്വത്ഥേ ഇപ്പച്ചയസ്സ വിധാനാ തദത്ഥവിഹിതേനേവ ഇപ്പച്ചയേന

പാദിവിസിട്റോ ധാത്വമോ വുത്തോ, തേന കിമമോ ഇപ്പച്ചയന്തസ്സ പാദിയോഗോച്ചാസങ്കിയ പയോജനമാവ്യാതുമാഹ- 'അതിഹത്ഥയതി'ച്ചാദി. ന സാമത്ഥിയന്തി സമത്ഥതാ നത്ഥീതി അത്ഥോ.

൧൩. സച്ചാ

അത്ഥമാചിക്ഖതി, വേദമാചിക്ഖതിതി വിഗ്ഗഹോ. സുഖാപേതിച്ചാദോ സുഖം വേദയതിച്ചാദിനാ വിഗ്ഗഹോ. വാപാഠാതി വികപ്പേന പാഠത്തോ.

൧൫. ചുരാ

അസതി സുത്തേ സകത്ഥേതി കഥം ലബ്ഭിതീതി ആഹ- 'അത്ഥാനതി ദേസാ'തി. അത്ഥാ-നതിദേസാതി അത്ഥവിസേസസ്സ കസ്സചി സുത്തേ അനിദേസാതി അത്ഥോ. അത്ഥവിസേസസ്സാ-നതിദേസമത്തേന സകത്ഥോയേവ ണിനാ വാച്ചോതി കഥം വിത്തായതേച്ചാഹ- 'സകത്ഥസ്സ ച സുതത്താ'തി. ചുര=മേയ്യേ ഇച്ചാദീസു മേയ്യാദികസ്സ സകത്ഥസ്സ സുതത്താതി അത്ഥോ. യോഗവിഭാഗത്തോതി 'ണീ'തിയോഗവിഭാഗത്തോ, രജ്ജം കാരേതീതി ഏത്ഥ സാമ്യമച്ചാദികം സത്തങ്ഗം രജ്ജം പവത്തേതീതി വാ അത്ഥോ, പയോജകബ്യാപാരേ ണി.

൧൬. പയോ

പയോജകോ ചോദകോ ബ്യാപാരകോതി അത്ഥോ നനു ച വുത്തിയം 'കത്താരം പയോജയതി'തി വുത്തം കഥം പയുജ്ജമാനസ്സ കത്തുത്തംതി ആഹ- 'പയുജ്ജമാനോ'ച്ചാദി. നാവസ്സം കിരിയാപവത്തകത്തേനേവ യോഗ്ഗതാമത്തേനപി കത്തുത്തം സിയാതി ദസ്സേനോ ആഹ- 'കിരിയായ യോഗ്ഗോ'തിആദി. പാസാണമ്ബലേനുട്ഠാപേതി'ച്ചാദീസു ഹി യോഗ്യതായപി കത്തുത്താവസായോസിയാ, കോപനായം പയോജകബ്യാപാരോതി ആഹ- 'പേസനേ'ച്ചാദി. ദാസാദിനോ ഹീനസ്സ കത്ഥചി അത്ഥേ നിയോജനം പേസനം. ഗുരുആദിനോ സക്കാരപുഞ്ചം ബ്യാപാരണമജ്ജേയസനം. തം പേസനജ്ജേയസനാദികം ലക്ഖണം സഭാവോ യസ്സ സോ തഥാ വുത്തോ.

ആദിസദ്ദേന ആനുകൂല്യഭാഗിനോ ബ്യാപാരസ്സ ഗഹണം, തഥാ ച 'ഭിക്ഖാ വാസയതി കാരീസോ-ജ്ജ്യാപേസീ'തി സിജ്ജയതി. ഭിക്ഖാ ഹി പച്ചുരബ്ബഞ്ജനവതീ ലബ്ഭിമാനാ വാസാനുകൂലം തിത്തിവിസേസമുപജനയതി. കാരീസോപി നിവാതേ പദേസേ സുട്ഠു പജ്ജലിതോജ്ജ്യായനവിരോധി സീതകതമുപദ്രവമപനയന്തോ-ജ്ജ്യായനാനുകൂലസാമത്ഥിയമാദധാതി തതോ തേസമ്പി യുത്തമ്പയോജകത്തന്തി.

പയോജകബ്യാപാരേതിദം പച്ചയവിസേസനം വാ സിയാ പകതിവിസേസനം വാ. തത്ഥ യദി പകതിവിസേസനം സിയാ, തദാ പയോജകബ്യാപാരേ വത്തമാനാ ണീണാപി വിധീയന്തിതി (ഗമനം) പതി യോ നിയോഗോ തദത്ഥോ ഗമി, ന ഗത്യത്ഥോ, തസ്സ ചായം പയോജേജാതി 'ഗമയതി മാണവകം ഗാമ'ന്തി ഗത്യത്ഥസ്സ പയോജേജ "ഗതിബോധാഹാരേ"ച്ചാദിനാ (൨-൪) വിഹിതാ ദുതിയാ ന പപ്പോതി, തതോ പകത്യത്ഥവിസേസനപക്ഖോ ദുട്ഠോതി പച്ചയവിസേസനപക്ഖം ദസ്സേതുമാഹ- 'പച്ചയവിസേസനം വേദം ന പകതിവിസേസന'ന്തി.

പയോജകമത്തഗ്ഗഹണേതി മത്തസദ്ദോ സാമഞ്ഞവാചി, യഥാ 'കത്താ മത്തം വാരയതീ'തി. കത്താരം യോ പയുജ്ജതി യോ ച കരണാദീനം പയോജകോ തേസം സാമഞ്ഞേന ഗഹണേ സതീതി അത്ഥോ. ബ്യാപാരേത്ഥേവാതി പയോജകഗ്ഗഹണമത്തരേന ബ്യാപാരേഇച്ചേവ വചനം കത്തഞ്ചം സിയാതി ഭാവോ, തന്തി പയോജകഗ്ഗഹണം, വിസിട്ഠോ വിസയോ യസ്സ പയോജകഗ്ഗഹണസ്സതംതമാവുത്തം. കോപനായംവിസിട്ഠോ വിസയോച്ചാഹ- 'യോ ലോകേ'ഇച്ചാദി. ഇതോവാതി വക്ഖമാനസ്സ ഹേതുനോ പരാമാസോ. തന്തി ചുരാദീഹി ണിവിധാനം. ഏവംസദ്ദോ വക്ഖമാനാപേക്ഖോ. തം വിസുഠം ചുരാദീഹി ണിവിധാനമേവ വക്ഖമാനപ്പകാരേന സഫലം സിയാ നാഞ്ഞമാതി അത്ഥോ. തമേവ പകാരം ദസ്സേതി'യദിമിനാ'ച്ചാദി.

൧൨. ക്കോതാ

കത്തരി വിഹിതേസുപി മാനന്തത്യാദീസു പരഭൂതേസു ക്കോ ഭവതീതി വിഞ്ഞായേയ്യാതി 'ഭാവകമ്മേസു'തി ന ക്യസ്സ വിസേസനന്തി ആഹ- 'മാനന്തത്യാദീന'മിച്ഛാദി.

യദി ഹി കത്തരി വിഹിതേസു സിയാ, തഥാ സതി തേസമുഭിന്നം പധാനത്തേനാഭിധീയമാനാനമഞ്ഞമഞ്ഞാനപേക്ഖത്താ അസമ്ബന്ധോ സിയാ, ന ചേ വമ്ഭൂതാനമഭിധാനമത്ഥി, ന ഹി 'റിയതേ'ച്ചസ്ഥാ ഭാവോ കത്താ ച പതീയതേ, നാപി 'ഗമ്യതേ'ച്ചസ്ഥാ കമ്മം കത്താച. അപി തു ഭാവകമ്മാനേവ ഗമ്യതേ, തേനാഹ- 'തസ്ഥാ'ഇച്ചാദി.

തേസമേവാതി മാനന്തത്യാദീനമേവ. പരസമഞ്ഞാഭി പരേസം കച്ചായനാ നം പരോക്ഖാഇച്ചേവ നാമം. തബ്ബജ്ജിതേസുതി പരോക്ഖാസഞ്ചിപച്ചയവജ്ജിതേസു. അപരോക്ഖേസുതി ഏത്ഥ പരസമഞ്ഞാവസേന പരോക്ഖാഇച്ചനേന സഹ സമാസം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി അഞ്ഞമാപി പടിപാദേതും 'അഥവാ'തിആദിമാഹ. പരോക്ഖേതി ഇന്ദ്രിയാവിസയേ കാലേ. പരോക്ഖേവിഹിതാ പച്ചയാതി ഇമിനാ ഉപചാരേന തദ്ധിതപ്പച്ചയവസേന വാ പരോക്ഖാതി സദുനിപ്ഫത്തിമാഹ. തേ പന'അ ഉ' ഇച്ചാദയോ. തതോതി പരോക്ഖപ്പച്ചയതോ.

നനു പുബ്ബപക്ഖേ 'അപരോക്ഖേസു'തി ഏത്ഥ 'പരോക്ഖാവജ്ജിതേസു'തി അത്ഥ വചനം യുജ്ജതി, ദുതിയപക്ഖേ പന 'പരോക്ഖവജ്ജിതേസു'തി, തഥാ സതി കഥമേത്ഥ 'പരോക്ഖാവജ്ജിതേസു'തി അത്ഥവചനം യുജ്ജതീതി ആഹ- 'തേപനാ'തിആദി. ഇയാതി അപരോക്ഖേസുതി ഇമസ്ഥിം. നനു ച "പരോക്ഖേ അ ഉ"ഇച്ചാദിസുത്തേ (൬-൬) 'പരോക്ഖേ'തി പകതിവിസേസനന്തി പച്ചയാനം പരോക്ഖേ വിഹിതതാ കഥന്തി മനസി നിധായാഹ 'പരോക്ഖേ'ഇച്ചാദി. ഭവനം ഭാവോ കിരിയായാത്ഥമോ.

സാധീയമാനാവത്ഥോതി ഇമിനാ സിദ്ധാവത്ഥാ നിരസ്സതേ. പുബ്ബപരിഭൂതോ പധാനകിരിയാവയവഭൂതോ കിരിയാരുപോ അത്ഥോ ലക്ഖണം സഭാവോ യസ്സ ധാത്വത്ഥസ്സ സോ തഥാ വുത്തോ. സത്വഭൂതോതി ഏത്ഥ പതീയതീതി സേസോ. ബഹുവചനവി ഹോതി പാകാപാകേതി അധിപ്പായോ, കരിയതീതി കമ്മം, തഞ്ച യദിപി നാമാദികമ്മമത്ഥി, തഥാപി ക്രിയത്ഥാഇച്ചാധികാരതോ

മാനാദിനമഞ്ഞത്മാലബ്ദനതോ ച കിരിയാ സമ്ബന്ധോവ ഗയ്ഹതേ, സു-
സവനേ സൂയമാനം.

പാണിനിയേഹേത്ഥ “ഭിന്ദതി കുസൃലം’ത്യാദോ യാ ഭേദനാദികിരിയാ കമ്മനി
ദിസ്തതേ, സാ യദാ സുകരത്തമത്തേന സപ്പധാനത്തവചനിച്ഛായം
കത്തുത്തേപ്യുപലബ്ദതി ‘ഭിജ്ജതേ കുസൃലോ സയമേവേ’ച്ചാദിനാ, തദാസ്ത
കത്തുനോ സുത്തന്തരേന കമ്മസരിക്ഖഭാവോ വിധീയതേ ‘കമ്മനിസ്തയം
കാരിയം യഥാ സിയാ’തി. തന്നിസ്സായാഹ- ‘യദാ കമ്മമേവേ’ച്ചാദി. യദാ
കമ്മമേവ കത്തുഭാവേന വിവച്ഛീയതേതി സമ്ബന്ധോ. കഥം കത്വാ തഥാ
വിവച്ഛീയതേച്ചാഹ- ‘അത്തസമവേതായ’ഇച്ചാദി. അത്തസദ്ദേന കമ്മമത്ര
വിവച്ഛീതം, അത്തനി സമവേതാ ഏകദേശീഭൂതാ അത്തസമവേതാ, തസ്സാ
കിരിയായ കമ്മട്ഠകിരിയായാതി വുത്തം ഹോതി.

സുഭേദത്താദിനേതി ഹേതുർഹി കരണേ വാ തതിയാ. അത്ഥതോതി
‘കമ്മേയേവ ക്യാ’തി (ന സക്ഖി) [തസ്മാ] വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. തഥാഹി
‘ഭിജ്ജതേതി സവനാ കമ്മതാവഗമ്യതേ’തി ഇമിനാ അത്ഥതോ
കമ്മേയേവക്യാതിപടിപാദിതമേവ. വുത്തമേവ ഫുടീകരമാഹ- ‘ഭിജ്ജതേ
ഇച്ചസ്ഥിം പദേ’ഇച്ചാദി. അത്തമാതി യദി കമ്മേയേവ തേപച്ചയോ ന സിയാ.
അതോതി ഭിജ്ജതേ ഇച്ചസ്ഥാ. ഉപസംഹാരമാഹ- ‘തസ്മാ’ഇച്ചാദി. കിം
വചനേനാതി പാണിനീയാനമിവ കിം സുത്തന്തരേനാതി അത്ഥോ.

വചനാഭാവേപി കമ്മകത്തരി പദസഞ്ചാരക്കമോപദസ്സനമുഖേന വുത്തി
ഗന്ഥം വിവരിതമാഹ- ‘വാക്യതോ’ഇച്ചാദി. വാക്യതോ ഉദ്ധരിത്വാ
പദേസഞ്ചരിയമാനേതി ‘ഭിജ്ജതേ കുസൃലോ സയമേവേ’തി വാക്യതോ വിസും
കത്വാ ഭിജ്ജതേ’തി പദേ സഞ്ചരിയമാനേ നിപ്ഫാദീയമാനേതി അത്ഥോ.
തദേവാതി പദത്ഥസാമഞ്ഞമേവ. തന്നിപ്ഫാദനേതി തസ്സ സഞ്ചരിമാനസ്സ പദസ്സ
സഞ്ചരണേ. സയന്തീമസ്സാത്ര അത്തനാതി അത്ഥോ. ന കേവല മനേനേതദേവ
വുത്തം- ‘കമ്മേയേവ പച്ചയോ’തി, കിഞ്ചരഹി അത്തബത്ഥീതി ദസ്സേതുമാഹ-
‘അനേന ചേ’ച്ചാദി. ചോ വത്തബ്ബന്തരസമുച്ചയേ. അനേനഭിജ്ജതേതി
സവനാഇച്ചാദിനാ ഇദഞ്ചാഹാതി അത്ഥോ. കിന്തദിച്ചാഹ ‘കമ്മ
കത്തുനോ’ച്ചാദി, ന പദമുദാഹരണന്തി കമ്മകത്തുനോ വാക്യമേവോദാഹരണം...
വാക്യേനേവ തസ്സ പതീതിയാ മഞ്ഞതേ. പദമേവോദാഹരണം കസ്ഥാ ന
സിയാതി ആഹ- ‘പദേഹി’ച്ചാദി. ദുതിയമുദാഹരണം ദസ്സേതുമാഹ-
‘കത്തുനിസ്സയോ പി’ച്ചാദി.

അസ്ഥിം പക്ഖേതി അസ്ഥിം കത്തുത്തേന വിവച്ഛീതേ പക്ഖേ.
തബ്ബിസയത്തന്തി കമ്മവാചിസയം സദുവിസയത്തം. ഭാവകമ്മേസുതീമസ്സ
കത്തരിച്ചസ്സ ച പച്ചയവിസേസനത്ഥേ സതി സാമത്ഥിയലദ്ധവയോജനം
ദസ്സേതുമാഹ- ‘ഭാവകമ്മേസു’തിആദി. ഇമിനാ അനേന ച വിസേസിസത്താതി
സമ്ബന്ധോ. കിന്തം വിസേസിതന്തി ആഹ- ‘മാനന്ത ത്യാദീസു’തി.
കിന്തവയോജനന്തി പയോജനം ദസ്സേതുമാഹ- ‘ത്യാദീന’മിച്ചാദി. യദി
ഭാവകമ്മേസു കത്തരി ച തേന തേന [ധാനേന] സുത്തേന മാനാദയോ ന
സിധും, കഥന്തം വിസേസിതേസു മാനാദീസു പരേസു ക്യാദയോ സിധുന്തീമിനാ
സാമത്ഥിയേന () [(സതി)] ഭാവകമ്മേസു കത്തരി () [(തി)] ച “വത്തമാനേതി
അന്തി”ച്ചാദിപ്പഭൂതികേഹി (൬-൧) സുത്തേഹി യഥാലാഭം ഭാവാദീസു പച്ചയാ
ഹോന്തീതി വിത്തായതീതി ഭാവോ.

നതദത്ഥം വചനമാരദ്ധന്തി ഭാവകമ്മേസു കത്തരി മാനന്തത്യാദിവിധാനത്ഥം പാണിനിയേഹി വിയ സുത്തന്തരം നാരദ്ധന്തി അത്ഥോ. അഥ ഭാവകമ്മേസു കത്തരി ച മാനാദിവിധാനത്ഥം വചനം നാരദ്ധം ധാതുനിയമനം [ധാതുനിയമത്ഥം] ത്വസ്ത വത്തബ്ബന്തി തബ്ബ സാമത്ഥിയാവ (ലബ്ഭതേതി) ദസ്സേതുമാഹ- ‘കിരിയത്ഥനിയമോപി’ച്ചാദി. അകമ്മകാ ധാതുതോ ഭാവേ കത്തരി ച സകമ്മകാ കമ്മേ കത്തരി ചേതി കിരിയത്ഥനിയമോ യഥാവുത്തേന സാമത്ഥിയാ ലബ്ഭതേതി സമ്ബന്ധോ. അകമ്മകാനം കമ്മവിരഹാ, സകമ്മകാനബ്ബ സതോപി ഭാവസ്സാപ്യാനന്താ അകമ്മകാ കത്തരി ഭാവേ ച ഭവന്തി ന കമ്മേ, സകമ്മകാ കമ്മസബ്ഭാവാ കത്തരി കമ്മേ ച ഭവന്തി ന ഭാവേതീദം സാമത്ഥിയം.

കമ്മമപേക്ഖതേതി പചാദിതോ കത്തരി പഠമപുരിസേകവചനേ കതേ പചതിച്ചാദീസു പചാദിനോ പചനാദികിരിയാ ഓദനാദികം കമ്മമപേക്ഖതേ. കത്തുത്തമപേക്ഖതേതി ഭവതിച്ചാദീസു ഭൂആദിനം ഭവനാദികിരിയാ കത്തുമത്തമപേക്ഖതേ.

൨൦. ണിണാ

യദത്ഥന്തി യപയോജനം.

൨൩. ജ്യാ

ജിനന്തോതി “ബൃജ്ജനേ ദീഘരസ്സാ”തി (൧-൩൩) രസ്സോ. സബ്ബത്ഥേവ യത്ഥ കത്തരി പച്ചയോ തത്ഥ വികരണാപി കത്തരിയേവ, യത്ഥ ഭാവകമ്മേസു തത്ഥ വികരണാപി ഭാവകമ്മേസുയേവ,... ഏകായ പകതിയാ കാരകഭേദേ(ന) പച്ചയസ്സാസമ്ഭവതോ. തസ്മാ സഹാഭിധാനാനം മാനാദിവികരണാനം കഥന്നാമ സഹാസമ്ഭവം ഗച്ഛേയുന്തി വിധീയന്തേ.

൨൭. ഭാവ

വിവച്ഛാഭേദേനാതി സകമ്മകാകമ്മകവചനിച്ഛാഭേദേന. ഉഭയത്ഥാതി ഭാവകമ്മേസു. കരീയതീതി കത്തബ്ബോ കരണീയോ. “അപവാദ വിസയേ ഉസ്സഗ്ഗോ നാഭിനിവിസതീ”തി ഏസോ ഉസ്സഗ്ഗധമ്മോ. തബ്ബാദീനന്തു കേസബ്ബുസ്സഗ്ഗാനന്വി അപവാദവിസയേ പവത്തി ഹോതി ബഹുലാധികാരാ. യഥാ “ഭാവകമ്മേസു തബ്ബാനീയാ”തി ഉസ്സഗ്ഗോ, “വദാദീഹിയോ”തി (൫-൩൦) അപവാദോ തംവിസയേപി തബ്ബാനീയാ ഹോന്തി ‘ഗന്തബ്ബോ ഗമനീയോ’തി വേദിതബ്ബോതി.

൨൮. ധ്യണ

കാരിയം “ണി ബൃജ്ജനസ്സാ”തി (൫-൧൭൦) ണി.

൩൦. വദാ

അന്നതോതീമിനാ ‘ഭോഗ്ഗമത്ത’ന്തേത്ഥ അത്തം നാമ അന്നവതാ അത്തന്തി അത്ഥമാഹ.

൩൧. കീച്ച

കമ്മകരോ ഭരിതബ്രൂതായേച്ചാദിനാ കിരിയാസദൃത്തം ഭൂസദൃസ്സു ദസ്സേനോ സത്താഭാവമപാകരോതി. “സത്തായം ഭരാ”തി ച ഗണസുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം, തേനാഹ- ‘സത്തായം ഭരാ’തിആദി.

അഭരിതബ്രൂപിച്ചാദിനാ ഇദം ദീപേതി ദുവിധാ സത്താസദാ കേചി ദച്ചന്ത വിഗതാവയവത്ഥാ യഥാ ഡിത്ഥാദയോ, കേചിദവയവത്ഥാനുഗതായഥാ സത്തപണ്ണാദയോ, തത്ഥ ഭരിയാസദൃസ്സു കമ്മബവത്തിനിമിത്തം ‘ഭരിതബ്രൂ ഭരിയാ’തി, യഥാ സത്ത പണ്ണാനി അസ്സാതി സമ്ബന്ധോ പവത്തിനിമിത്തം സത്തപണ്ണസദൃസ്സു, ഏതഞ്ച പവത്തിനിമിത്തം സദൃസിപ്ഫത്തികിരിയായമേവോപദിസീയതേ, ക്വചിദേവ ത്വത്ഥവിസേസേ സത്യസതി വാ തസ്മിം നിമിത്തേ സദോ വത്തതീ”തി. ഓകാരസ്സാതി “യുവണ്ണാനമേ ഓപ്പച്ചയേ”തി (൫-൮൨) കതഓകാരസ്സ.

൩൨. ഗുഹാ

സദ്രികാനന്തി പാണിനിയകച്ചായനാദിവേയ്യാകരണാനം. പേസനം സക്കാരുപുബ്ബകം വാ നിയോജനം. കാമചാരാനുത്താതി കത്തുമിച്ഛതോ യമിച്ഛ മനുജാനനം അതിസശ്ലോനാമാതി അത്ഥോ. നിമിത്തഭൂതസ്സാതി “ഭോതാ കടോ കത്തബ്ബോ’ച്ചാദീസു കടകരണാദിനോ കാരണഭൂതസ്സ.

നനു ച സാമഞ്ഞേന വിഹിതാ ഏ(തേ), തഥാ ച സതി വിജ്ഞാത്ഥവിഹി തേഹി ഏയ്യാദീഹി തേ ബാധീയന്തിച്ചാഹ- ‘നചേ’ച്ചാദി. വിധിവിസേസത്തേ പീതി വിധാനം വിധി നിയോജനം കിരിയാസു ബ്യാപാരണാ, തസ്സ വിധിനോ പേസാദീനം വിസേസത്തേപി, നാവസ്സന്തിആദി ജയാദിച്ചബ്യാഖ്യാനം നിസ്സായ വുത്തം, വുത്തഞ്ഹി തേന “കിമത്ഥം പേസാദീസു കിച്ചസത്തിനോ തബ്ബഅനീയണ്യത്യപ്പച്ചയാ വിധീയന്തേ, ന സാമഞ്ഞേന ഭാവകമ്മേസു വിഹിതാ, ഏവമേതേ [\[വിഹിതാഏവ, വോ-കാസികാവുത്തി\]](#) പേസാദീഞ്ഞേസ്വത്ര ച ഭവിസ്സന്തിതി വിസേസവിഹിതേന വിധ്യാദീസു പച്ചയേന ബാധീയന്തേ, വാസരൂപവിധിനാ ഭവിസ്സന്തി ഏവഞ്ചരഹി ഏതം ഞാപേതി ‘ഇത്ഥമിഅധികാരതോ പരേന വാസരൂപവിധി നാവസ്സമ്ഭവതീ’തി [\[കിമത്ഥമിച്ചാദി ചോദ്യ, വിചസസവിഹിതേച്ചാദി പരിഹാരോ, കിച്ചാ ഹി സാമഞ്ഞേന വിഹിതാ, പഞ്ചമീ തു പേസാദിനാത്ഥവിസേസേന, അതോ തേന വിസേസവിഹിതേന കിച്ചാ പേസാദിവിസയേ ബാധീയേരന്തി പുനബ്ബിയതേ, വാസരൂപേച്ചാദിനാ പരിഹാരം വിഘടയതി. ഏവം ചരഹിച്ചാദിനാ പേസാദീസു കിച്ചവിധാനസ്സ ഞാപകത്തം ദസ്സയതി. \(ജിനിന്ദബുദ്ധിനു ൨൧ സ\)\]](#). അസരൂപവിധി അസരൂപാപവാദപ്പച്ചയോ വാ വികപ്പേന ബാധകോ ഹോതി ഉസ്സഗ്ഗസ്സാതി ഏതം അവസ്സം ന ഹോതീതി ഞാപനത്ഥമ്പി ന വിധീയതേതി യോജനാ. “വാ-സരൂപോ-നിത്ഥിയം”തി (പാ, ൩-൧-൯൪) പരസുത്തം. ധാത്വധികാരേവിഹിതോ അസരൂപോ അപവാദപ്പച്ചയോ ഉസ്സഗ്ഗസ്സ ബാധകോ ഭവതി ഇത്ഥമി അധികാരേ വിഹിതപ്പച്ചയം വജ്ജയിത്വാതി അത്ഥോ. ഹേട്ഠാ വുത്താനുസാരേനേദം വിത്താതബ്ബം.

ഭോതാ ഖലു കടോ കാതബ്ബോച്ചാദി പേസനേ. ത്വയാ കടോ കാതബ്ബോതി അനുത്തായം. പത്തകാലേ പരമുദാഹരണം. ഏത്ഥ പന കടകരണേ

കാലാരോചനമത്തമേവ വിത്തായതി, ന പേസാദി. “സത്യരഹേസ്യോദ്യോദി”തി (൬-൧൧) സൂത്രം വിസേസവിഹിതം, തേനാഹ- ‘സാമത്തെ വിധാനതോ’ച്ചാദി. സത്തിവിസിദ്യോച്ചാദിനാ വുത്തമത്വം വിവരതി ‘സത്തി’തിആദിനാ. കഥം സത്തിവിസിദ്യോച്ചാദിനാ കത്തുനോതി ആഹ- ‘തംയോഗാ’തി. തായ സത്തിയാ യോഗോ തംയോഗോ. അവസ്തുകാധമീണതാവിസിദ്യോ തു കത്തരി കിച്ചാനം തദഞ്ഞേസഞ്ച ഭാവായ വിസും- സൂത്തിതം, തേന, വുത്തം ‘ആവസ്തുകാധമീണതാ വിസിദ്യോവ കത്തരീ’തി. സബ്ദമേവേത്ഥ ‘ഉദ്ധം മുഹുത്തതോ’തിആദിനാ ഏകേകമുദാഹരണം കമേന ദസ്തിതം. ഭോതാ രജ്ജം കാതബ്ബന്തി അരഹേ, ഭവതാ രജ്ജം കാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഭവം അരഹോതി പന അരഹകത്തുത്തപ്പകാസനത്വം വുത്തം. ഏവമുപരിപി. സബ്ദമേതം ബഹുലഗുഹണാനുഭാവേനേതി വിത്തേയം.

൩൩. കത്ത

ഗലേചോപകോതി അലോപസമാസോ. അഭിമതോ പരേഹി. അരഹാദീസു വിഹിതപ്പച്ചയേഹിതി “സത്യരഹേസ്യോദ്യോദി” (൬-൧൧) ച “സീലാഭിക്ഖണ്ണാവസ്തുകേസു ണീ”തി (൫-൫൩) ച അരഹാദീസു വിഹിതപ്പച്ചയേഹി. ഉപാദാനസീലോ സിക്ഖാപനസീലോ. മുണ്ഡനം ധമ്മോ സഭാവോ യേസം തേ മുണ്ഡനധമ്മാ. വധും കതപരിഗൃഹം സാവിദ്യായനാ മുണ്ഡയന്തി ഏതേസം കുലധമ്മോ.

൩൫. ആസിം

കാപനായമാസിംസാ നാമേച്ചാഹ- ‘അപ്പത്തസ്സേ’ച്ചാദി. കിരിയാ വിസേസകത്തുവിസയാതി കിരിയാവിസേസസ്സ യോ കത്താ സോ വിസയോ യസ്സാ സാ തമാ വുത്താ. കിരിയാവിസേസകത്തുവിസയത്തമേവ ഫുടീ കത്തുമാഹ- ‘അസ്സാ’ഇച്ചാദി. അസ്സാ ജീവനകിരിയായ നന്ദന കിരിയായ ഭവനകിരിയായ വാ കത്താ തംകിരിയം സമ്പാദേനോ ഭവേയു ഭവതുതി അത്ഥോ. ജീവതു നന്ദതു ഭവതുതി ആസിംസായം പയോഗേന ജീവക നന്ദക ഭവകസദ്ദാനം തംസമാനത്വതാ ദസ്സിതാ.

അകേനേവാസിം സനത്ഥസ്സ ഗമിതത്താതി ആസിംസനാ ഏവ അത്ഥോ, തസ്സ അകപ്പച്ചയേനേവ ഗമിതത്താ അവബോധിതത്താ. നാസിം സനത്ഥസ്സ പയോഗോതി ആസിംസനാ അത്ഥോ യസ്സ ജീവതു നന്ദതു ഭവതപിച്ചാദിനോ സദ്ദന്തരസ്സ, തസ്സ നപ്പയോഗോതി അത്ഥോ.

൩൬. കരാ

കരോതി അത്തനോ ഫലന്തി കാരണം.

൩൭. ഹാതോ

ജഹന്തി ഉദകന്തി വീഹീസു ഹായനസദ്ദസ്സ പവത്തിനിമിത്തം ദസ്സേതി. ജഹാതി ഭാവേ പദത്ഥേതി ഇമിനാപി സംവച്ഛരേ. ഭാവേഇച്ചസ്സത്ഥമാഹ ‘പദത്ഥേ’തി. നിപ്ഫത്തിമത്തം കിരിയോപാദാനന്തി കേചി.

൩൯. വിതോ

നന്നു ച വിതോതി പഞ്ചമീനിദിട്ഠത്താ 'വിതോ പരസ്മാ ഞാഇച്ചസ്മാ'തി വത്തഞ്ചം കമം വിപുഞ്ചാതി വുത്തന്തി ആഹ- 'വിതോ പരോ'ഇച്ചാദി. വിപുഞ്ചോ യസ്സസോ വിപുഞ്ചോ. വിസദുതോ ധാതുമ്ഹി പരഭൂതേ സതി വിസദോ പുഞ്ചോ നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ.

രം. കസ്മാ

സബ്ബം ജാനാതി, കാലം ജാനാതീതി വിഗൃഹോ.

രഥ. ക്വച

നാമജാതിഗുണകിരിയാ ദബ്ബസമ്ബന്ധതോ പഞ്ചവിധത്തേപി കമ്മസ്സ ക്രിയത്ഥസ്സാവധിരയമുപാദിന്നോതി ക്രിയത്ഥസമ്ബന്ധാ കിരിയാകമ്മസ്സേഹ ഗഹണം. തഞ്ച നിബ്ബത്തിവികതിപത്തിഭേദേന തിവിധം, തിവിധസ്സാപ്യേതസ്സ വിസേസാനുപാനതോ ഗഹണന്തി കമേനുദാഹരന്തോ ആഹ- 'കരകരണ്ണേ'ഇച്ചാദി.

ലോകവിദ്യുതിആദിദസ്സനതോ ക്വചിഗൃഹണ്ണേ പയോജനം വത്തുമാഹ- 'കമ്മതോ'ച്ചാദി. നന്നു ച ക്വചിഗൃഹണ്ണേനേവ 'ആദിച്ചം പസ്സതി'ച്ചാദോപി (നിവത്തി) വത്തും സക്കാ കസ്മാ 'ബഹുലാധികാരാ'തി വുത്തന്തി ആഹ 'തേനേ'ച്ചാദി. തേനാതി യേന ക്വചിഗൃഹണം കുതോചിയേവാതി ദസ്സനത്ഥം കതം തേനാതി അത്ഥോ. തേനാതി വാ ക്വചിഗൃഹണ്ണേന. അഥ ആദിച്ചം പസ്സതിച്ചാദോ വിയ കമ്മകരാദിസുപി നിവത്തിമദസ്സേത്ഥാ 'ക്വചീതി കിം കമ്മകരോ'തി കസ്മാ വുത്തന്തി ആഹ- 'യജേജവ'മിച്ചാദി.

തസ്സാതി ബഹുലവചനസ്സ, മഹാധികാരത്താതി മഹാവിസയത്താ. കുതോചിയേവാതി കുതോചി ധാതുതോയേവ. അഥേഹ കസ്മാ ന ഹോതി ദേവദത്തോ സയതി ദാത്തേന ലുനാതി സുനഖാനം ദദാതി നഗരാ അപേതി മാലിയം പചതി മാതു സരതീ"തി, സബ്ബമേവേദം കിരിയാ (യാ) ഭിസമ്ബന്ധീയതീതി യദിപേവം, തഥാപി കമ്മത്തേനേവ യം വത്തു മിച്ഛിതം ന കാരകന്തരത്തേന നാപി സമ്ബന്ധഭാവേന, തസ്സേവ കമ്മസദേന ഗഹണം കമ്മവചനസാമത്ഥിയാ, അത്തമാ സ്യാദിതോച്ചേവ വദേയു കിം കമ്മാതി വചനേനാതി.

രവ. ഗമാ

വേദന്തി ഏത്ഥ അത്ഥമാഹ വിത്തിന്തി, തുട്ഠിന്തി അത്ഥോ.

രന്. സമാ

തഞ്ചേതി ഉപമാനസ്സ പരാമാസോ. ഭേദേന വിവരണന്തി സമാനാദിഹീതി അവത്ഥാ ഭേദേന വിവരണം. തുല്യതായുപലബ്ധമാനസ്സ സദിസാദിസദുവചനീയത്താ അവയവത്ഥാനുഗമേനാത്തനോ-ഭിധേയ്യേ സദിസാദിസദുവചനവത്തി വേദിതഞ്ചാ.

രര. ഭാവ

കാരകം സാധകം നിബൃത്തകന്തി അനത്ഥന്തരം. കരോതി കിരിയം
നിബൃത്തേതി നിമിത്തഭാവേനാതി കാരകം. കത്താദീനം കിരിയാനിമിത്തത്തനു
സയമേവ 'തത്ത്വ കത്താ'തിആദിനാ ഭേദേന പകാസയിസ്സതി. കിരിയാനിമിത്തം...
നിബൃത്തകേസു കത്താദീസു ഛരസുപി രുജ്ജ്ഞാത്തേനേത്ഥ
കത്താവാത്തപ്പയാനോ, കരണാദയോപ്യപ്യാനാ കാരകബൃപദേസോ ലബ്ധിഭേദേ...
അത്തമാ കാരകസഭേന തേസം ഗഹണം ന സിയാതി. കിമിദം കാരകന്ത്യാഹ-
'സത്തികാരക'ന്തി. ഏവം ഛരഹി ദബ്ബാദീനം കഥം കാരകത്തമിച്ചാഹ-
'തദധികരണാ'തിആദി. തസ്സാ സത്തിയാ ആധാരാ നിസ്സയാതി അത്ഥോ, പും
നപുംസകേ അധികരണസഭോ. തേസു ദബ്ബാ ദീസു തിട്ഠതീതി തത്രട്ഠാ, സത്തി.
തസ്സാ ഭാവോ തത്രട്ഠാ, തായ. അഥ ദബ്ബാദീനം മുഖ്യതോ കാരകത്തേ സതി
കിമായാതന്ത്യാഹ 'യദി'ച്ചാദി.

തേസന്തി കത്താദികാരകാനം. അത്തമത്തെബ്ബാവുത്തരൂപത്താതി
അത്തമത്തെതോ ബ്ബാവുത്തം നിവത്തം രൂപം കരണാദിസഭാവോ യേസം
കത്താദി കാരകാനം തേ തഥാ വുത്താ, തേസം ഭാവോ തത്തം തസ്ഥാ. കരണ
രൂപന്തി കരണം രൂപം സഭാവോ യസ്സ അധികരണസ്സ തം തഥാ വുത്തം.
ഏവഞ്ചസതികോ ദോസോച്ചാഹ 'തഥാ ചേ'ച്ചാദി. കേനചി സുകരത്തേന
സപ്യാനത്തവചനിച്ഛായം 'മാലി പചതീ'തി ഭവതി. തത്രേവുക്കംസവച
നിച്ഛായം 'മാലിയാ പചതീ'തി.

ഏവഞ്ചകത്വാതി നിപാതസമുദായോ-യം ഹേത്വത്ഥോ. തസ്ഥാതി അത്ഥോ.
കത്താ നിമിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. കത്തുട്ഠകിരിയാനിമിത്തസ്സ കത്തുനോ
ഉദാഹരണം 'ഹസതി നച്ചതീ'തി. തദത്ഥേതി തായ കമ്മസമവായിനിയാ
പചനാദികിരിയായ അത്ഥേ അധിസ്സയനാദയോ പവത്തേനോ കിരിയായ
നിമിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏവമുപരിപി.

ഓദനം പചതി ദേവദത്തോതി കമ്മട്ഠകിരിയായ നിമിത്തഭൂതസ്സ കത്തുനോ
ഉദാഹരണം. ഭാജനസഞ്ചരണമധിസ്സയനം. ആദിസഭേന
തണ്ഡുലവപനഇന്ധനാപഹരണാദയോ ഗയ്ഹന്തി. ദിയാപത്തിയന്തി
രൂക്ഖാദീനം ദിയാ പവത്തിയം.

ബ്ബാപനേതി സമ്ബന്ധേ. ഗിരയാതുതോ അപ്പച്ചയേ- "ഏഓനമ വണ്ണേ"തി
(൧൩൭) സുത്തേ 'അവണ്ണേതി യോഗവിഭാഗതോ ഗകാരേ ഇകാരസ്സ അത്തം
ഹോതീതി ദസ്സേതുമാഹ- 'അവണ്ണേതി യോഗവിഭാഗാ അത്തം ഇസ്സാ'തി.
അത്തമാപി പടിപാദേതുമാഹ- 'ഏസ്സ വാ'തിആദി. ഏസ്സാതി
"ലഹുസ്സുപന്മസ്സാ"തി (൫-൮൭) കതഏസ്സ. സകലേനാതി 'ഏഓനമ വണ്ണേ"തി
സകലേന സുത്തേന. പുരീതി നിപാതോ.

ഈസക്കരോതി ബിന്ദുലോപോ, ദിത്തം, സാമഞ്ജേന വിധാനതോതി
പരേസം വിസേസവിധാനസബ്ഭാവമാഹ. ഗണികാലയം ഗണികാനം ഗേഹം.
നേപഥ്യമാകപ്പോ. ദത്തോലദ്ധോതി പച്ചയസ്സ കമ്മസാധനത്തം ദീപേതുവുത്തം.
വിനാലിങ്ഗവചനേഹി പാടിപദികത്ഥം നിദ്രിസിതും ന സക്കാതി ഭാവേതി
സബ്ബലിങ്ഗസഞ്ചയാസമ്ബന്ധയോഗപാടിപദികത്ഥസാമഞ്ജേന പച്ചയനിമിത്തത്തേന
ഗഹിതേപി സാമഞ്ജേന ചരിതത്ഥത്താ ലിങ്ഗവചനം നപ്യാനന്തി
ഇട്ഠിആവുധന്തീ ഇത്ഥി നപുംസകേഭാവേ, പാകാതി ബഹുവചനേപി ഭാവേ
ഭവതി ഏവ.

രൂ. ദാധാ

സപാദീഹി അപാദീഹിച്ചാതി പാദിസഹിതേഹി പാദിരഹിതേഹി ച ദാധാഹി.

രൂ. വമാ

സാപാനദോണിയന്തി സാരമേയാനം ഭൂജ്ജനകഅമ്ബണേ. റിതസുപാന വമമുവിയാതി പവത്തസുനഖച്ഛദ്രുനം വിയ.

രൂ. കപി

യമാദസ്സനന്തി ആചിക്ഖതീതി യോജനാ. തേന കുതോചി ധാതുതോതി. ഗൺഹന്തീതി ഗഹ=ഉപാദാനേച്ചസ്സ. സലാകാസദസ്സ സലാകന്തി. സഭാസഇച്ചസ്സ അന്തബ്ധജ്ജനലോപേ സഭാപകതിതോ “ഇത്ഥി യമത്ഥാ”തി (൩-൨൬) ആപ്പച്ചയോ. പഭാതീതി ആ=ദിത്തിയമിച്ചസ്സ.

രൂ. അനോ

ചലനാദീനം സീലാദീസു നിപ്ഫാദനത്ഥം വിസും സുത്തിതം പരേഹി, ഇധ പന ബഹുലം വചനേനേവാതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘ചലനാദീസു’തിആദി.

രൂ. ഇത്ഥി

ക്ലികയകിച്ചത്ര കകാരബഹുത്താ കകാരാതി ബഹുവചനം. തിതിക്ഖാ ഇച്ചാദോ തിതിക്ഖനമിച്ചാദിനാ വിഗ്ഗഹോ “ഇത്ഥിയമത്ഥാ” (൩-൨൬). അപരി പരിതോതി ധാതുപാഠേ അപരിപരിതോ. പാണിവിസേസോതി സത്തവിസേസോ. ഇമിനാ ച “യമാകമഞ്ചി നിപ്ഫത്തി, രുജ്ജഹിയാ അത്ഥനിച്ഛയോ”തി ദസ്സേതി.

ആസിം സായം ഗമ്മമാനായം സഞ്ഞാവിസയേ ധാതുഹി തിപ്പച്ചയോ കിച്ചപ്പച്ചയോ ച യമാ സിയാതി “തികിച്ചാസിട്ഠേ”തി (൭-൨-൩) സുത്തിതം കച്ചായന്നേ. തമിഹ സാമഞ്ഞേന വിധാനാവ സിദ്ധന്തി നിരൂപയിതുമാഹ- ‘കച്ചായന്നേ പന്നേ’ച്ചാദി. തബ്ബ അനീയണ്യ തേയ്യ രിച്ചപ്പച്ചയാനം “തേ കിച്ചാ”തി (൭-൧-൨൨) കിച്ചസഞ്ഞം വിധായ സേസാനം “അഞ്ഞേകിതീ”തി (൭-൧-൨൩) കിത്സഞ്ഞാ കതാ കച്ചായന്നേ. തേനാഹ- ‘കിത സഞ്ഞോ’തി.

തബ്ബാദിപ്പച്ചയോ ച വിഹിതോതി സകിയവോഹാരേനാഹ. സകിയ സത്ഥേ അപുത്തദോസം [\[സുത്തദോസം\]](#) പരിഹരിത്ഥാ വക്ഖമാനനയേന യുത്യഭാവാ തമാ വിധാനേ അയുത്തതം ദസ്സേന്തോ ‘നചാസിം സായ’മിച്ചാദിമാഹ. ഗുഹനം, രുജനം, മോദനന്തി വിഗ്ഗഹോ. സയനം വാ സേയ്യാ. വജധാതുനോ വസ്സ ബകാരേന ഭവിതബ്ബം, സോ കഥം യകാരേ പരഭൂതേ അസതീതി ആഹ- ‘ചവഗ്ഗബയണാതിയോഗവിഭാഗാ വസ്സ ബോ’തി.

രൂ. കരാ

രിരിയപ്പച്ചയേ ആദിരകാരസ്സ അനുബന്ധത്താ ആഹ- ‘അന്തസരാദി ലോപോ’തി.

൨൨. ഇകി

അഥ സരുപേഷ്ചൈതാവതി വുന്തേ- 'കിരിയത്ഥസ്സ സരുപേ'തി കഥം വിഞ്ഠായതിച്ചാഹ- 'കിരിയത്ഥാ'തിച്ചാദി. നനു ച ലോ-യം കത്തരി വിധീയ മാനോകഥമേത്ഥ സിയാത്യാഹ- 'അകത്തരിപി'ച്ചാദി. അഭിമതോ കച്ചായനസ്സ. പടിപാദയിതുമാഹ- 'തത്ഥാ'തിആദി. കരണം ഉച്ചാരണം, അസ്സ കരോതി സമാസവാക്യം. ന ഹി ഏവ ദീഹി കാരോ വിഹിതോതി അക്ഖരേ ഹേവ കാരസ്സ വിഹിതത്താ അക്ഖരസമുദായതോ ന പപ്പോതീതി ഭാവോ. അഥ ചേതി മതപ്പദാനേ. ഏവാദിസദുവാചകാ ഏവകാരാദയോ സാധവോതി അഥ മതന്തി അത്ഥോ.

തത്ഥാതി തഥാ അഭിമതേ തസ്ഥിം. നിയമഹേതുനോ അഭാവാതി അക്ഖരേഹേവ കാരപ്പച്ചയോ വിധേയോ ന പന ഏവാദീഹിച്ചസ്സ നിയമസ്സ യോ ഹേതു തസ്സ ഹേതുനോ അഭാവാ.

൨൩. സീല

കിമിദസീലമിച്ചാഹ- 'സീലവകതിസഭാവോ'തി. തഞ്ച സീലമനുമാനേന വിഞ്ഠായതിച്ചാഹ- 'തഞ്ചേ'ച്ചാദി. കിരിയാവിസയരൂചിവിസേസാനുമിതന്തി ഉണ്ഹഭോജനസഞ്ചാതാ കിരിയാ വിസയോ യസ്സ സോ (കിരിയാ) വിസയോ രൂചിവിസേസോ, തേന അനുമിതന്തി അത്ഥോ. കിമിദമാഭിക്ഖണ്ഠന്തി ആഹ- 'ആഭിക്ഖണ്ഠ'മിച്ചാദി. പുനപ്പുനഭാവോ പോനോപുണ്ണം. ആസേ വാ തപ്പരതാതി തമേവാഭിക്ഖണ്ഠം പരിയായേഹി ഫുടീകരോതി.

യജ്ജേവന്തി യദി ആഭിക്ഖണ്ഠം തപ്പതോ വുച്ചതേ. തസ്സീല്യമിദം ഹോതീതി ഇമിനാ- 'സീലാഭിക്ഖണ്ഠാദി'സുന്തേ സീലസഭേനേവാഭിക്ഖണ്ഠസ്സ ഗഹിതത്തം ദീപേതി. അണ്ഠമാപി സീലതോ അണ്ഠമേവാഭിക്ഖണ്ഠന്തി ദസ്സേതുമാഹ- 'യസ്ഥിം ദേസേ'തിആദി.

ഗമ്മമാനേതി പതീയമാനേ. പതീതി ച അത്ഥപ്പകരണസദുന്തരാദീഹി. അഭിമതോതി പാണിനിയേഹി അഭിമതോ. ആവസ്സകഗുഹണായേവ സിലോതി വുത്തം കഥമേത്ഥാവസ്സമ്ഭാവോ പതീയതി ചാഹ- 'തഞ്ചാ'തിആദി.

യോഗവിഭാഗാതി 'ണി'തി യോഗ വിഭാഗാ. സാധും കരോതി, ബ്രഹ്മം വദതി, അസദ്ധം ഭുഞ്ജതി, പണ്ഡിതമത്താനം മണ്ണതീതി വിഗൃഹോ. സാധുന്തി കിരിയാവിസേസനം. അസ്സദ്ധഭോജിതി വതേ. വതഞ്ച ഭോജനേ അത്ഥിതായം സദ്ധഅസ്സദ്ധഭോജനവിസയാം പവത്തിയം യദി ഭുഞ്ജതി അസ്സദ്ധമേവ ഭുഞ്ജതി ന സദ്ധന്തി സത്ഥേ വുത്തനിയമോ, അസ്സദ്ധം ഭുഞ്ജതി ഏവാതി നോത്തരപദാവധാരണം... ഏവഞ്ഹി വിഞ്ഠായമാനേ യദേവാസ്സദ്ധം ന ഭുഞ്ജതി തദേവ വതലോപോ സിയാതി [അത്ഥിതായ (ഭോജനാകഞ്ചിതത്താ) യഥേച്ഛം സാമണ്ണേന ഭോജനേ പവത്തിയം മത്തായം അസദ്ധഭോജനം സത്ഥവിഹിതമുപലഭമാനസ്സ സദ്ധതോ നിവത്തിത്ഥാ വിസേസേ ഹി സദ്ധേ പവത്തിനിയമോ വതമുച്ചതേ, നിയമോചാത്രദുവിധോ സമ്ഭവതി-അസദ്ധം ഭുഞ്ജതി ഏവ, അഥദ്ധമോ ഭുഞ്ജതീതി വാ, തത്രാദിമേ നിയമേ യദേവാ സദ്ധം ന ഭുഞ്ജതി തദേവവത ലോപോസിയാ (൨-൩-൨൨൮) കാതന്തപഞ്ജികാ]. അണ്ഠമാപി പടിപാദയിതുമാഹ- 'ഘണ്ണാദീഹി'ച്ചാദി.

൫൪. മാവ

സയമേവ അത്തനാഘ്രവ. കമ്മകത്തരീതി ഉഭയത്മാപി കമ്മകത്തരി പച്ചയോ ബഹുലാധികാരാതി അധിപ്പായോ. ഏത പന ഏകോപി പദത്ഥോ കമ്മഞ്ച ഹോതി കത്താച കാരകസത്തിഭേദതോ. യഥാ 'പീയമാനം മധു മദയതീ'തി ഏകസ്താപി സത്തിഭേദാ കമ്മത്തം കത്തുത്തം, തഥാ ത്രാപീതി വിഞ്ഞേയം. യോ പരം ഭഞ്ജതി തത്ഥപി സിയാ സാമഞ്ഞവിധാനതോതി ആഹ- 'നിപാതനസ്സി'ച്ചാദി. ദോസന്ധകാരം ഭിന്ദതീതി ദോസന്ധകാരഭിദുരോ.

൫൫. കത്ത

ഭൂതസദ്ദേനേത്ഥാധിപ്പേതത്ഥമുപദസ്സേതുമാഹ- 'ഭൂതമതീത'മിച്ചാദി. അഞ്ഞമാതി യദ്യതിക്കന്തവചനോ ന സിയാതി അത്ഥോ.

നനുചാത്രേതരേതരനിസ്സയദോസോ പസജ്ജതേ, സതീ ഹി ഭൂതാധികാരേത്തോ വിധീയതേ, സതി ച ത്തേ ഭൂതസദ്ദസ്സ നിപ്ഫത്തിതി ഫുടോ യേവിതരേതരനിസ്സയദോസോതി. നേസദോസോ, സങ്കേതാതി ബൃത്തോ സദ്ദത്ഥസമ്ബന്ധോ ചിരകാലപ്പവത്തോ, നാസ്സ കിഞ്ചി അസാധുത്തം, അതിക്കന്തേ ചാസ്സ വുത്തി സദ്ദസത്തിസഭാവതോ വേദിതബ്ബാ. ക്തവന്താ ദയോപി ചരഹി സദ്ദസത്തിസഭാവതോ ഭൂതേഘ്രവ ഭവിസ്സന്തീതി ന വത്തബ്ബം. ഭൂതസദ്ദോ- യമതിക്കന്തേത്ഥേ പസിലോ ക്തവന്താദയോത്പപ്പസിദ്ധാ, അതോ തേന പസിലത്ഥേനാപ്പസിദ്ധാനമന്വാഖ്യാനം കരീയതീതി. ഭൂതേതി ചായം പകതിവിസേസനം വാ സിയാ 'ഭൂതത്ഥേ വത്തമാനാ'തി, പച്ചയത്ഥ വിസേസനം വാ'ഭൂതേ കത്തരീ'തി, തത്ര കസ്സിദം വിസേസനന്തി ആഹഭൂതേതി പകതിവിസേസന'ന്തി. കുതോച്ചാഹ- 'സമ്ബന്ധസ്സ ചേ'ത്യാദി. അഥ പച്ചയത്ഥവിസേസനേ കോ ദോസോച്ചാഹ- 'പച്ചയത്ഥവിസേസനേ ഹി'ച്ചാദി. പച്ചയത്ഥസ്സ കത്തുനോ അനഭിക്കന്തത്താ അയന്തി പയോഗോ നോപപജ്ജതേതി ഭാവോ. അഭിധേയേതി ഇമിനാ പയോജനാദിം ബൃവച്ഛിന്ദതി.

൫൬. കേതാ

കമ്മേ ഗുണീഭൂതത്താതി കമ്മേ സതി ഭാവസ്സാപ്പധാനത്താ. "ഗുണമുഖ്യേസു മുഖ്യേയേവ കാരീയസമ്പച്ചയോ"തി മുഖ്യേ കമ്മേയേവ പച്ചയോ, ന തു ഭാവേ തസ്സേത്ഥാപ്പധാനത്താ.

൫൭. കത്ത

നനുചാരമ്ഭേതി വുത്തം- 'കിരിയാരമ്ഭേ'തി കഥന്തി ആഹ- 'സോചേ'ച്ചാദി. സോ ച ആരമ്ഭോ. കിരിയായേവ ആരമ്ഭോകിരിയാരമ്ഭോ തസ്മിം. കിരിയാരമ്ഭേതി സാമഞ്ഞേന വുത്തത്താ കിരിയത്ഥവിസേസനം വാ ഏതംസിയാ പച്ചയത്ഥവിസേസനം വാ ഉഭയത്മാപി ന ദോസോതി ദസ്സേതുമാഹ- 'കിരിയത്ഥവിസേസനം ചേത'ന്തിആദി. പച്ചയത്ഥവിസേസനപക്ഖേപി സാമത്ഥിയാ ആരമ്ഭേ കിരിയത്ഥസ്താപി പവത്തീ ഹോതീതി ദസ്സേതുമാഹ- 'കിരിയത്ഥസ്താപി'ച്ചാദി. സാമത്ഥിയം ദസ്സേതി 'സാമത്ഥിയമ്പനാ'തിആദിനാ. അനന്തരസുത്തേന യോ വിഹിതോ കേതാ, സോപി സാമഞ്ഞേന വചനതോ ഭാവകമ്മേസു ആരമ്ഭേപി ഹോതീതി യോജനാ. സാമഞ്ഞേന വചനതോതി

“കേതാ ഭാവകമ്മേസു”തി (൫-൫൬) സാമഞ്ഞേന വചനതോ. ഭാവകമ്മേസുചേതി ഏവം ന വുത്തന്തി ‘യമാപത്തഞ്ചേ’തി വദതാ വുത്തികാരേണേവം ന വുത്തന്തി അരേമാ.

കസ്മാ ഏവം ന വുത്തന്തി ആഹ- ‘പുബ്ബസ്ഥിം വിയാ’തി ആദി. അനിയമുപ്പത്തി സഞ്ഞായ സതി ഞാപനന്തി തന്നിസേധേതുമാഹ- ‘പുനബ്ബചനതോ’തിആദി. മാസകീതി കമ്മനി, തേനേവുപ്പത്തിതി പഠമാ. ഏവം മഞ്ഞേതേ “ഭാവകമ്മ ഗഹണം ചാകാരേണാനുകഡ്ഡിയ ‘ഭാവകമ്മേസു ച’ത്യനേന കേതവിധിയ മാനേ ഇദമാസകീയതേ ‘പുബ്ബേനേവ സാമഞ്ഞേന സിദ്ധേ പുനബ്ബചനാ [\[പുനബ്ബചനം\]](#) കിരിയത്ഥാനിയമേന തത്സുപ്പത്തി’തി, യമാപത്തഞ്ചേതി ഹ്യുച്ചമാനേ ചകാരേന യമാപത്തമ്പി കാരിയമനുഞ്ഞായതേതി പുബ്ബേനേവ വചനേന ഭാവകമ്മേസുപാരമ്ഭേപി യമാപത്തോ കേതാ ഭവതീതി വിഞ്ഞായതേ”തി. ഏവഞ്ചരഹി ഭാവകമ്മേസുപാരമ്ഭേപി പുബ്ബേനേവ സിദ്ധത്താ “കത്തരിആരമ്ഭേ”ഇച്ചേവ വുച്ചേയ്യ കിം ചകാരേണ ചാസകിയാഹ- ‘പദാനമവധാരണ ഫലത്താ’ച്ചാദി.

നനുചാദിഭൂതോ കിരിയാക്ഖണോ ആരമ്ഭോ നാമ, ബഹുഹി കിരിയാക്ഖണേഹി കടേ പരിസമത്തേയേവ ഭൂതോ കാലോ ച ഭവതീതി കിരിയാഫലസ്സാപരിനിപ്ഫന്നത്താ വത്തമാനോവ കാലോതി തത്രകേതാ ന പപ്പോതിച്ചാസകിയാഹ- ‘കിരിയാഫലസ്സി’ച്ചാദി. കടേകദേസസ്സാപി കടത്താ തസ്സ ച നിബ്ബത്തത്താ ഭൂതവചനിച്ഛാതി ഭാവോ. നനുചാദിസൂത്രേ കിരിയാക്ഖണകാലേ കടോ നാഭിനിബ്ബത്തോ, കടകാരണഭൂതാ ബീരണാവ ഹി തദാ സന്തി, ന ച തദവത്ഥാ തേ ഏവ കടോതി കഥം ‘പകതോ കടോ’തി ഭൂതകാലേന പകതസദേന കടസദസമാനാധികരണത്തമിച്ചാഹ- ‘ആദിഭൂതേനേ’ച്ചാദി. തത്ഥ തസ്ഥിം വിസേസേ. പകത്തും ആരഭി, പകത്തും ആരഭീയിത്ഥ, പസോത്തും ആരഭി, പസോത്തും ആരഭനന്തി അരേമേ ത്തോ.

൨൮. ഠാസ

അനാരമ്ഭത്ഥംവചനന്തി ആരമ്ഭേ പുബ്ബേനേവ സിദ്ധത്താ. അപാദിനോപിസിദ്ധിസസ്സ സകമ്മകത്താ- ‘യേഭൂയേനാ’തി വുത്തം. സകമ്മകത്ഥന്തി വത്ഥാ സകമ്മത്തമേസം പാദിയോഗേ സതി ഹോതീതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘പാദിസഹിതാ’ച്ചാദി. ഖടോപികാ മഞ്ചോ.

൨൯. ഗമ

അവിവച്ഛിതകമ്മോ ചേഹാകമ്മകോതി കഥയമാഹ- ‘അവിജ്ജമാനേ’ച്ചാദി. യാതവന്തോ യാതാ, യാനം യാതം. അയോയിത്ഥാതി യാ തോ. കേതാ ന വിധാതബ്ബോ പാണിനിയേഹി വിധ. കാരണസാമഗ്ഗിയം ഭൂതായന്തി സസ്സാദിഹേതുഭൂതസമിദ്ധിയം ഭൂതായം. സാ ച ഭൂതാ യേവാതീമിനാ കാരണസാമഗ്ഗിയാ അതീതകാലികത്തമാഹ.

൩൦. ആഹാ

ആധാരേചേതി അനുവുത്തിയാ ഏത്ഥ ചകാരതോ ‘യമാപത്തഞ്ചേ’തി സമ്ബന്ധാ വുത്തന്തി സേസോ. ഏവം ന കുതോചി അപകസ്സനം സിയാതി

ഏവമാധാരാദികേ അനുവത്തമാനേ സതി കുതോചി ആധാരാദിതോ അപകസ്സനം വിസും കരണം ന സിയാതി അത്ഥോ. തഥാ സതി ഹേട്ഠാ സുത്തേനേകയോഗമേവ കരേയ്യാതി അധിപ്പായോ. ഭാവകമ്മേസൂതി സമ്ബഞ്ജ്ഞതേതി യോജനാ.

ബഹുലസ്സ ഭാവോ കമ്മംവാതി ബഹവത്ഥാദാനമേവാത്ര ബഹുലസദുസ്സ പവത്തിനിമിത്തം ഭാവോ കമ്മംചേതി തത്ത്വ പച്ചയോ. കേചിതി പാണിനിയേ യേവ സന്ധായാഹ. തസ്സാപി ഭൂതേയേവ പവത്തിമുപദിസതി 'സോപി'ച്ചാദി

നാ . ഭിജ്ജമാനന്തി പച്ചമാനം. പരരൂപേന പസ്സിന്നോതി യോജനാ. കേചിതി തേയേവ. "മതിബുദ്ധിപുജത്ഥേഹി ചേ"തി (൩-൨-൧൮൮) തേസം സുത്തേ ചസദാകഡ്ഢിതേ ദസ്സേതി 'യഥാ'തിആദിനാ. അക്കോച്ഛി തന്തി കമ്മേ വിഗൃഹമാഹ, തന്തി കമ്മപദം, ഏവമുപരിപി ചുരാദിണിലോപേ "നിമിത്താഭാവേ നേമിത്തികസ്സാപ്യഭാവോ"ത്യാകാരനിവത്തി. കസീരയം ഗത്യാദ്യനേ കത്ഥോ, കട്ഠംത്യാത്ര കിമത്ഥോതി ആഹ- 'ഏതഥ ഹിംസത്ഥോ'തി.

ഹേതുനോതി ദുക്ഖഫലസ്സ ഹേതുനോ അഗ്യാദിനോ. കട്ഠസദുസ്സ ഫലഹേതുഭൂതേ അഗ്യാദികേ വത്തമാനേ ഏവം ഹോതു ഫലേവത്തമാനേ കഥന്തി ആഹ- 'യദാപനാ'തിആദി. കോധാതികോ ഇധ.

൬൧. തുന്താ

നനു ച ഭാവേഇതി ഭവതിനായം ഘണന്തേന നിദേശോ കരീയതീതി ഭവതിവിസയോവ പച്ചയത്ഥനിദേശോ കതോ ഭവതി, തതോ ച ഭവതിനോ യോ ഭാവോ തസ്മിന്യേവ വാച്ചേ പച്ചയോ സിയാ, സോ ച ഭവതിതോ യേവുപ്പജ്ജമാനേന പച്ചയേന സക്കാഭിധാതും തതോ തസ്മാവ പച്ചയേന ഭവിതബ്ബം, തസ്മാ കഥം പചിതും പാകോ ചാഗോ രാഗോതിപചാഭിഹിഭവതി ചാഹ- 'ഭവനംഭാവോ കിരിയാധാത്വത്ഥോ'തി.

കിരിയാസാമഞ്ഞഞ്ചി സബ്ബധാത്വത്ഥാനുഗതം ഭവതിസ്സത്ഥോ, തേന കിരിയാസാമഞ്ഞവാചിനാത്ഥനിദേശോ കരീയമാനോ സബ്ബധാതുവിസയേ കതോ ഭവതി തസ്മാ പചാഭിഹിപി ഭവതീത്യധിപ്പായോ.

നനു ചാത്ര തുമാദയോ ഭാവേ ഭവന്തീതി വുത്തേ ന വിഞ്ഞായതേ കിംവിസേസിതേ ഭാവേ തുമാദയോ ഭവന്തിച്ചാഹ- 'യതോ'ച്ചാദി. തസ്സാതി ധാതുനോ. യോ വത്തബ്ബോ ഭാവോതി യോ വാച്ചോ ഭാവോ. കുതോച്ചാഹ- 'സമ്ബന്ധാ'തി. തുമാദീനം യാ പകതി തായ വാച്ചേനേവ ഭാവേന സഹ സമ്ബന്ധാതി അത്ഥോ. റാതബ്ബന്തി ഭാവേ തബ്ബോ. അഥ ക്രിയായംത്യനേന തബ്ബാദ്യഭിഹിതസ്സ ദബ്ബരൂപാപന്നസ്സ ഭാവസ്സ കഥം ഗഹണ്ഠത്യാഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി. സകന്നിസ്സയകിരിയാബ്യപദേസോതി ദബ്ബ രൂപസ്സ അത്തനോ നിസ്സയഭൂതായ കിരിയായ ബ്യപദേസോ ദട്ഠം ചക്ഖുച്ചാദോ ഭവനകിരിയായ പതീയമാനത്താ തുമാദയോ ഭവന്തേവ.

നനു ച തുമാദീനം ഭാവേ വിഹിതത്താ കിരിയായേവ പധാനത്തന്തി കമ്മ കാരകം നപ്പതീയതേതി കഥം 'കടം കാതും ഗച്ഛതീ'തി സിയാച്ചാ സങ്കിയ പടിപാദേതുമാഹ- 'യദിപി'ച്ചാദി. ധാത്വത്ഥകതോ കിരിയാസബ്ബാതേന

ധാതൃമേന കതോ. അത്ഥിതി ഇമിനാ യത്ഥ 'സുപ്യതേ ദേവ ദത്തേനേ'ച്ചാദോ നത്ഥി, തത്ഥ ന കമ്മവതീയതേതി ദസ്സേതി.

“ഇച്ഛതേസു സമാനകത്തുകേസു തവേതും വാ”തി (൪-൨-൧൨) കച്ചാനേന അതദത്ഥായമ്പികിരിയായം തുമാദയോ യമാസിയുന്തി വിസും സുത്തിതം, തേനാഹ- ‘ഇച്ഛതേസ്മി’ച്ചാദി. യമാ ‘ഭോത്തും പചതീ’ത്യാദോ ഭോജനകിരിയാ പയോജനാ പചനകിരിയാ ഹോതി, നേവമേത്ഥ തപ്പ യോജനാ ഇച്ഛാ... പചനകിരിയാവിയതപ്പയോജനത്താഭാവതോതി അയമസ്സാധിപ്പായോ. പുനേച്ചാദിനാ വുത്താനിട്ഠപാതസ്സാസങ്കം വിരചയമാഹ- ‘അതദത്ഥായമ്പി’ച്ചാദി.

ഇച്ഛതസ്സ ധാതുനോ പയോഗാതി ഇമിനാ ‘ഇച്ഛതോ കരോതീ’തി ഏത്ഥ ഇച്ഛതോതി ഇച്ഛതസ്സ ധാതുനോ പയോഗത്ഥമേവ, ന ഇച്ഛായ പയോജനം കരണന്തി ദീപേതി. ദേവദത്തം ഭുജ്ജമാനമിച്ഛതീതേത്ഥ ഭോത്തുന്തി ന ഹോതി സമാനകത്തുകേസുതി വചനതോ, ഭോജനസ്സ ദേവദത്തോ കത്താ, ഇച്ഛതിസ്സ അത്തോയേവാതിപി സുത്തസ്സ വിസും പയോജനം ന വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേനോ ആഹ- ‘ദേവദത്ത’മിച്ഛാദി.

ഇച്ഛതിസ്സാതി’ദേവദത്തം ഭുജ്ജമാനമിച്ഛതീ’തി ഏത്ഥ ഇച്ഛതീതി വുത്തഇസിസ്സ. സാധനം ‘ദേവദത്തം ഭുജ്ജമാന’ന്തി വുത്തകമ്മസങ്ഖാതം അത്ഥോ പയോജനം യസ്സ സോ സാധനത്ഥോ-ഇച്ഛതി. തസ്സ ഭാവോ തത്തം, തസ്ഥ. കമ്മമേവിച്ഛായ പയോജനഭാവേ റിത്തന്തി ഭാവോ. നിരത്ഥകന്തി ഏതദത്ഥമേവ സമാനകത്തുകഗ്ഗഹണം കതം തഞ്ച യമാവുത്തേന പസങ്ഗാഭാവോ നിരത്ഥകന്തി അധിപ്പായോ.

സകാദ്യതേസു ധാതു സൂപപദേസു ധാതു മത്താ തുമാദയോ സുത്തന്തരേന വിഹിതാ പാണിനിയേഹി, തേനാഹ- ‘സകാദിധാതുപ്പയോഗേ’തിആദി. സിദ്ധാതി തുമാദയോ സിദ്ധാ. ഭുജികിരിയത്ഥാതി ഭുജികിരിയാ അത്ഥോ യസ്സാ സത്തിയാ സാ ഭുജികിരിയത്ഥാ പതീയതേ. പതീയ മാനത്തേ കാരണമാഹ- ‘അസതോപി ഹി’ച്ചാദി. പരേഹേത്ഥ അകിരിയത്ഥോപപദത്ഥോ പുനാരബ്ഭോതി വണ്ണിതം. തദേതം വിഘടയിതുമാഹ- ‘തേനേ’ച്ചാദി. പരേസമയമധിപ്പായോ “സക്കോതി ഭോത്തുംത്യാദോ കോസല്യം ഗമ്യതേ. ഗിലായതി ഭോത്തുംതി തദസത്തി. ഘടതേ ഭോത്തുംത്യാദോ യോഗ്യതാ. ആരദതേ ഭോത്തുംത്യാദോഭുജിസ്സേ വാദ്യവത്ഥാകിരിയന്തരം. ലഭതേ ഭോത്തുംതി അപ്പച്ചക്ഖാനം. അത്ഥി ഭോത്തുന്തിആദിസു സമ്ഭവമത്തം. വട്ടതി ഭോത്തുംത്യാദോ ദോസാ ഭാവോ ഗമ്യതേ. സക്കോതിച്ചാദിനോ ഉപപദസ്സ ഭോജനാദികിരിയത്ഥതാ ന ഗമ്യതേ തസ്ഥ അകിരിയത്ഥേസുപി സകാദിസൂപപദേസു തുമാദയോ ഭവന്തി”തി.

പതീയമാനേസ്വപ്യേതേസ്വത്ഥന്തരേസു താദത്ഥിയമത്ഥിയേവാതി പുബ്ബേന വിഹിതസ്സ തുമാദിനോത്ര ന ബാധേതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘യദിപി’ച്ചാദി. താദത്ഥിയമത്ഥിയേവാതി ഭോജനകിരിയത്ഥതാ സക്കോതിആദിനം അത്ഥി യേവാതി അത്ഥോ സിദ്ധായേവ “തുംതായേ”ച്ചാദിനാ. അലമത്ഥവിസിട്ഠേസു പരിയത്തിവചനേസൂപപദേസു ധാതുതോ തുമാദയോ വിഹിതാ പരേഹി, തത്ഥാഹ ‘അലമത്ഥവിസിട്ഠേ’ഇച്ഛാദി. പഹുസദ്ദമ്പി അന്തോഗധം കത്ഥാ ‘സമത്ഥാദി’തി വുത്തം, ഭവതിസ്സ സമ്ഭവോ “പുബ്ബേകകത്തുകാന”ന്തി (൫-൩൩) ഏത്ഥ ബ്യാഖ്യായിസ്സതേ. അഭിമത്താതി കച്ചായനേന “അരഹസക്കാദിസു ചേ”തി (൪-൨-൧൩) ചസദ്ദേന അഭിമത്താ ഇമസ്സാതി ‘കാലോ ഭോത്തും’തിആദിനോ. യമാ

ഭോത്തുമനോതിആദിനാ പരേസമ്പി അയമേവ നിപ്ഫത്തിക്കമോതി ദീപേതി. അബ്ബഭിചാരതോതി അവിനാഭാവതോ, ഭവതി ഭോജനം ഭാവോതി ഭോജനം ഭുജ്ജനം ഭാവോ ഭവതീതി അത്ഥോ. നതുഗമിസ്സുകിരിയാതദത്ഥാതി ഗമനകിരിയാ ഭോജനത്ഥാ ന ഹോതീതി അത്ഥോ. അത്ഥസദ്ദോഹ്യയം പയോജനവചനോ യഞ്ച യമുട്ടിസ്സു പവത്തതി, തം തസ്സ പയോജനം ഭവതി. നചായം ഭോജനമുട്ടിസ്സു ഗമിസ്സതി, കിഞ്ചരഹി കാരിയന്തരം, കേവലം തേന നിമിത്തേന സമ്ഭാവീയതേ. യദാ തു ഭോജനത്ഥമേവാഭവേദതേ ഗമനകിരിയാ, തദാ ഭവത്യേവ'ഗമിസ്സതി ഭോത്തു'ന്തി.

തുംവിസയേ ണകോപി വിഹിതോ പാണിനിയേഹി, തത്രാഹ- 'കാരകോ വജതി'ച്ചാദി. പരിഹാരമാഹ- 'പുണ്ണേ'ച്ചാദിനാ. 'കത്തരില്തു'ച്ചാദിനാ യോയം ണകോ തീസുപി കാലേസു സാമഞ്ഞേന വിഹിതോ, ക്രിയത്ഥാ യം ക്രിയായം ഉപപദേ കത്തുനോ-ഭിധാനം സിദ്ധം, ന ചാസ്സ വിസേസവിഹിതേന തുംപച്ചയേന ബാധാ ഭിന്നത്താ, തുംപച്ചയസ്സു ഹി ഭാവേ വിധാനം ണകസ്സ തു കത്തരീതി. പുണ്ണണകേനേവ സിദ്ധേപി ല്താദിനിവത്തിയാ സോ വിധേയോവ, നോ ചേ ല്താദയോപി സിയുന്തി ചോദകപ്പസങ്ഗമാസങ്കിയാഹ- 'നചേവ'മിച്ചാദി. അവഗമാഭാവമേവ ഹുടയിതുമാഹ- 'നഹിം'ച്ചാദി. ഹി യസ്മാത്യത്ഥേ യോ ഏസോ വജതി സോ കത്താ, യോ ഏസോ വജതി സോ വിക്ഖിപോത്യയമത്ഥോ-ത്ര ഗമ്യതേ, ന പന തേഹി താദത്ഥിയം ഗമ്യതേതി അത്ഥോ. ചോദകോ ല്താദീഹി സാമ്യമാപാദയിതും സാമരിസം വുത്തവിധിനേവാപ്പത്തിം ണകസ്സാപ്യാഹ- 'ണകോപി'ച്ചാദി. അഗത്ഥം [\[അപകതത്ഥം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) യദീപി ണകേന താദത്ഥിയം ന ഗമ്യതേ പകരണതോ ഗമ്യതേതി ണകോ ഭവിസ്സതീത്യാസങ്കിയ ചോദകോ ആഹ- 'അഥേ'ച്ചാദി. പുണ്ണേച്ചാദിനാ വുത്തോ-യം 'ണകോ ന വിധേയോ'ച്ചസ്സ ന പരിഹാരോ... സോത്തരത്താ യമാവുത്തേന, കിന്തു'തസ്മാ നേവി'ച്ചാദിനാ ഇമിനാ വുച്ചമാനോവപരിഹാരോതിവിത്താതബ്ബം. തദേവംല്താദീനമ്പിപത്തിതോണകല്താദീഹി താദത്ഥിയാനവഗമേ വിനിച്ഛിതേ താദത്ഥിയവിസേസേന തേസം സമ്ഭാവോതി അനത്ഥകം "ണകസ്സ കിരിയത്ഥോപപദസ്സവിധാനം ല്താദിപടിസേധനത്ഥ"ന്തി വാക്യകാരവചനന്തി സത്ഥകാരോ നിഗമയമാഹ- 'തസ്മാ'ച്ചാദി. ഭവതു പകരണതോവ [\[ചാപച്ചയഭാവ\]](#) താദത്ഥിയാവഗമോ, തഥാപിണകോ പരോ വിധേയോത്യധിപ്പായേനാഹ- 'അഥാപി'ച്ചാദി. ഗതത്ഥം. ഭവിസ്സതി കാലേ ക്രിയത്ഥായം ക്രിയായമുപപദേ ഭാവേ ച ണപ്പച്ചയാദയോ വിഹിതാ, തത്രാഹ- 'പാകായ വജതി'ച്ചാദി. അവിഹിതേസുപി താദത്ഥിയാ സിദ്ധമേവേതി അധിപ്പായോ.

൬൨. പടി

സോതുനാദീസു 'സവനം കാതുമ'ഇച്ചാദിനാ വിഗ്ഗഹോ. സുതേനേതി സവനന്തി വിഗ്ഗഹോ.

൬൩. പുണ്ണേ

വേതി നാതിസമ്ബജ്ജതേ വിധിനോ നിച്ഛത്താ. ഏകസദുസ്സാനേകത്ഥത്താ വിസേസേതി 'സഖ്യാവചനോയമേകസദ്ദോ'തി. കുത്തോച്ചാഹ-'സദ്ദാന'മിച്ചാദി. ഏകസദുസ്സ സഖ്യാവചനത്തേ യോത്ഥോ സമ്പജ്ജതേ, തഥാഹ

‘ഏകസങ്ഖ്യാവച്ഛിന്നോ’തി, തദത്ഥാതി ക്രിയത്ഥസ്തത്ഥാ. യദിപി ‘പുഞ്ചം ബ്യാപാര’ന്തി സമുദായേ ഏകദേശഭൂതോ ബ്യാപാരോ നിദ്ധാരിയമാനോതി വുത്തം, തഥാപി പുഞ്ചസദേന ബ്യാപാരവാചകോ ക്രിയത്ഥോ വുച്ചതേ ഉപചാരാ, തേനേവ ‘തേസു യോ പുഞ്ചോ തദത്ഥതോ ക്രിയത്ഥാ’തി വുത്തിയംവുത്തം. നനു ച സത്തി കാരകം, അത്തോ ച പുഞ്ചകാലകിരിയായ സത്തി, അത്തോ ഉത്തര കാലകിരിയായ, തസ്ഥാ കുതോ ഏകകത്തുകത്തമിച്ചാസകിയ പടിപാദേനോ ആഹ- ‘യദിപി’ച്ചാദി. സത്തിമതോ ദബ്ബസ്സാതി ദേവദത്താദിനോ സത്തിമതോ ദബ്ബസ്സ. തദജ്ജ്യാരോപാതി ഏകത്തസ്സ അജ്ജ്യാരോപാ. ഏക കത്തുകാനം ബ്യാപാരാനം കമാഭിധാനായ തുനാദയോ വിധീയമാനാ ഭാവേയേവുപ്പന്നാ സക്കോന്തി കമമഭിധാതുന്തി ഭാവേത്യത്രാഭിസമ്ബജ്ജ്യാതേ.

ഏകകത്തുകാനന്തി ബഹുവചനത്താ ‘ഭൂത്വാ പിത്വാ വജതീ’തിപി ഭവതി. ഭൂത്തസ്ഥിനേതത്ഥ അനേകകത്തുകത്താ ഭൂജ്ജിത്വാപി ഭവതി. പാണിനി യാനമിവ വിസും വചനമന്തരേന തുനാദിവിധിപ്പടിപാദയമാഹ- ‘മുഖം ബ്യാദായ സുപതി’ച്ചാദി. ബ്യാദായാതി ദാധാതുസ്സ വിആപുഞ്ചസ്സ ത്യാപ്പച്ചയേ “പ്യോ വാ ത്യാസ്സ സമാസേ”തി (6-0൬൪) ത്യാസ്സ പ്യാദേസേ രൂപം, മുഖവിവരണം കത്വാത്യത്ഥോ, ബ്യവധായകകാലസ്സാതി ബ്യാദാന സുപനാനമന്തരേയോ കാലോ തസ്സ, ഭേദാനുപലക്ഖണന്തി ഭേദസ്സാദസ്സനം. ഭേദസ്സീനം കേസഞ്ചിവിജ്ജമാനത്താ‘കേഹീചി’തി വുത്തം. സഹഭാവേപിതി ബ്യാദാനസുപനാനം സഹഭാവേപി. വഡ്ഡിതകോ ഭത്തരാസി.

അഭിമതാ പാണിനിയാനം, പരായ നദിയാ പബ്ബതോ-വരോ വിസേസീ യതേതി അപ്പത്വാ നദിബബ്ബതോ’തി വുത്തേ നദിയാ ഓരഭാഗേ പബ്ബതോതി അത്ഥോ. ഭവതി, തതോ ച പാരേഭൂതനദീവിസിട്ഠോ പബ്ബതോ പതീയതേ. അവരേന പബ്ബതേന പരാ നദീ വിസേസീയതേതി അതിക്കമ്മ പബ്ബതം നദീതി വുത്തേ പാരേ നദിയാ ഓരേ പബ്ബതോതി അത്ഥോ പതീയതേ, തതോ ച ഓരഭാഗേ പബ്ബതവിസിട്ഠാ നദീ വിത്തായതേ. ഭവതിനോ സബ്ബത്ഥ സമ്ഭവേ സതി ഏകകത്തുകതാ പുഞ്ചകാലതാ യഥാ ഗമ്യ തേ തഥാ ദസ്സേതി ‘പഥം ന പപ്പോതി’ച്ചാദി. നിഗമയതി ‘തദേവ’മിച്ചാദിനാ.

ഭൂത്വാ ഭൂത്വാ ഗച്ഛതീതി പരേ-ത്തഥാ നിപ്ഫത്തിമാകങ്ഖന്തി പാണിനിയാദയോ, തത്രാഹ- ‘ഏകകത്തുകാന’മിച്ചാദി. ആഭിക്ഖത്താവഗമേ കാരണം പുച്ഛതി ‘യജ്ജേവ’മിച്ചാദി. വുത്തമേവ ഹുടയതി ‘യേഹി’ച്ചാദിനാ. യേഹീതി വേയ്യാകരണേഹി. ജീവഗ്ഗാഹം അഗാഹയിച്ചാദോ പരേത്തഥാ പടിപന്നാതദാഹ- ‘കമ്മ’മിച്ചാദി. സകങ്ഗേതി പാണിപാദാദികേ-ത്തനിയേവയവേ. ണം പച്ചയോ അഭിമതോതി സമ്ബന്ധോ. കിം ണബച്ചയേനാതി ഇദം വുത്തം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. അത്തഥാ സിദ്ധിപ്പകാരമാഹ- ‘ജീവസ്സി’ച്ചാദി. കിം വിസിട്ഠന്തി പുച്ഛിത്വാ ജീവഗ്ഗാഹേന വിസിട്ഠന്തി ദസ്സേതും ജീവഗ്ഗാഹ’ന്തി ആഹ. ജീവഗ്ഗാഹസങ്ഖാതം ഗഹണമകാസീതി അത്ഥോ.

ആഖ്യാതന്തി അഗാഹയീതി ആഖ്യാതം കത്തബ്ബരുപന്തി ഇമാനാ ഗഹണ കിരിയായ കമ്മത്തം ബോധേതി. തബ്ബിസേസനമ്പിതി കത്തബ്ബരുപായ ഗഹണ കിരിയായ വിസേസനമ്പി. തഥാഭൂതമേവാതി കത്തബ്ബരുപമേവ. തഥാ ചേതി കിരിയാവിസേസനേ ദുതിയായ ണമന്തേ ജാതേ സതി. ണമന്ത രൂപന്തി ണമന്തസ്സ

രൂപം യസ്സാതി വിഗൃഹോ. ണംപച്ചയേനിഹ കിഞ്ചിനേതി സമ്ബന്ധോ. ഇഹേതി ഇമസ്മിം ബ്യാകരണേ. കിഞ്ചി പയോജനം. പചാദിതോതിആദിസദ്ദേന തേഹി അവിഹിതണമ്പച്ചയാ ഗഹിതാ.

നൂർ. നോ

യോ സാധയിതുമാരദ്ധോ ന ച നിട്ഠമുപഗതോതി യോ കടാദിസാധയിതും നിബൃത്തയിതും ആരദ്ധോ നിട്ഠം പരിസമത്തിം ന ചോപഗതോ നപ്പത്തോ. പവത്തോ-നൂപരതോവാതി യോ പബൃതാദി നിച്ചപ്പവതോ-അവിരതോ തേനേവ നിട്ഠം നോപഗതോസോവത്തമാനോതി വുച്ചതേതി യോജനാ. തബ്ബി സയകിരിയാദാരേനാതി യമാവുത്തകടാദിവിസയ കിരിയാമുഖേന, ഇദം വുത്തം ഹോതി “യമാവുത്തകടാദിനം വത്തമാനത്താ തബ്ബിസയാ കിരിയാപി വത്തമാനാ ഏവാതി തംഭാരേന ക്രിയത്ഥവിസേസന”ന്തി.

ഭുജ്ജതി ദേവദത്തോതി ഏത്ഥ യജ്ജപി ഭുജ്ജമാനോ ഹസതി ഖജ്ജതി [\[വദതി\]](#) പാനിയം പിവതി, തമാപി യുത്താ വത്തമാനതാ കത്തുമിച്ഛിതസ്സാരമ്ഭോ ന പരിസമത്തോതി വുത്തം- ‘സാധയിതുമാരദ്ധോ ന ച നിട്ഠമുപഗതോ’തി. തിട്ഠന്തി പബൃതാതിആദീസു നിച്ചേസു പബൃതാദീസു ഭൂതാനാഗതാനമസമ്ഭവാ തന്നിസേധിനോ വത്തമാനസ്സാപ്യസമ്ഭവാ യദീപി കാലവിഭാഗോ ന വിത്തായതേ, തമാപി ആരദ്ധസ്സ റാനസ്സാപരിസമത്തിയാ വത്തമാനാ ഏവാതി വുത്തം- ‘പവത്തോ-നൂപരതോ വാ’തി. കത്തുവിസേസനേ സതി കോ ദോസോച്ചാഹ- ‘കത്തു വിസേസനേ’ച്ചാദി. ഇഹാപി സിയാ കത്തുനോ വത്തമാനത്താ, വത്തമാനത്ത മേവാസ്സ പകാസേതുമയന്തി വുത്തം. “അപമാ സമാനാധികരണേ”ത്യാദീഹി (൩-൨-൧൨൪) അനേകേഹി സുത്തേഹിന്തപ്പച്ചയോ പാണിനിയേഹി വിഹിതോ.

ഇധ പന സാമഞ്ഞേന വിഹിതത്താ ആഹ- ‘സാമഞ്ഞേനാ’തിആദി. സന്തോ ‘അസ-ഭുവി’ന്തപ്പച്ചയോ. “കത്തരി ലോ” (൫-൧൮) “ന്തമാനാന്തി യിയുംസ്വാദിലോപോ”തി (൫-൧൩൦) അകാരസ്സ ലോപോ. തപന്തോ ‘തപ-സന്താപേ’. ജപ്പന്തോ ‘ജപ്പ=വചനേ’. പന്തോ ‘പ=ഉച്ചാരണേ’ പചന്തോ ‘പച=പാകേ’ധാരയന്തോ ‘ധര=ധാരണേ’. പയോജകബ്യാപാരേ ണി, ധരിതും പയുജ്ജമാനോ ധാരയന്തോ. ദിസ്സന്തോ ദിസ ദുസ=അപ്പിതിയം” ദിവാദീഹി യക” (൫-൧൨) യജന്തോ ‘യജ-ദേവപൂജായം’. അരഹന്തോ ‘അരഹ-പൂജായം. യമാചാതിആദിനാ അപമാസമാനാധികരണാദീസു ‘സംവിജ്ജമാനോ വിരോചമാനം ജപ്പമാനോ’ച്ചാദീസു മാനോ നോ വിയ ദട്ഠഞ്ചോതി വദതി.

നൂ൩. മാനോ

കാലകതോ അവത്ഥാവിസേസോ വയോ. മാനോവാതി ഇമിനാന്തപ്പച്ചയാഭാവമാഹ. യുജ്ജമാനാ’യുധ=സമ്പഹാരേ’ “ദിവാദീഹി യക” (൫-൧൨) “തവഗ്ഗവരണാന”മിച്ചാദിനാ (൧-൪൮) ധസ്സ ത്വോ”വഗ്ഗലസേഹി തേ”തി (൧-൪൯) യസ്സ ച. “ചതുത്ഥദുതിയേസേധസ”ന്തിആദിനാ (൧-൩൫) ത്വസ്സ ജോ. നച്ചമാനാ ‘നച്ച=നച്ചനേ’.

നൂ൪. തേസ്സ

സവിസയേതി കത്തരി ഭാവേ കമ്മേച.

നൂവ. ബാദ

ബാദയോതി 'ബാദയോ'ച്ചനേന സുത്തേന. കതിപയധാത്വാദിപരിഗൃഹേനാതി ധാതവോ പകതിഭൂതാ ആദീ യേയം കാലാദീനം തേ ധാ ത്വാദയോ തേസം പരിഗൃഹേനാതി അത്ഥോ. കാലോ വത്തമാനാദി, കാരകം കത്താദി പകംസേന നിയമേന പച്ചയോ കരീയതേ ഏതസ്മാതി പകതി. കാക്രിയം ആയുകാദി.

കാരിയവിസേസന്തി ആദേസാദികാരിയവിസേസം. കാരു സിപ്പിജാതി വിസേസോ. തച്ഛകാദയോ (തച്ഛകകമ്മ) കാരതന്തവായരജകനഹാപിതാ പഞ്ച കാരവോ ചാരുദാരുതി വത്തമാനേ കാലനിയമേനാത്തത്രാപി ഭവിസ്സതി. ഏവം കാരുആദീസുപി.

നൂൺ. ഖചര

ഖചരസാനന്തി വുത്തേ തദന്തഗൃഹണം കമ്മിച്ചാഹ- 'പച്ചയഗൃഹണ്ണേ'ച്ചാദി. ബ്യാഘ്യാതത്വം, നനു സുത്തേ ഏകസ്സരോതി പുല്ലിങ്ഗേന നിദ്രേസോ, ആദീതി ച തബ്ബിസേസനം, ഏവം സതി നപുംസകേന വിവരണം കമ്മ യുജ്ജതീതി ആഹ- 'സദ്രേ'ച്ചാദി, അഥ ജാഗരേച്ചാദോ പുഥഗവയവേകസ്സരസ്സ ജാഗരസദസ്സ ച പച്ചേകം കസ്മാ ന ദിഭാവോച്ചാഹ- 'തേനേവേ'ച്ചാദി.

തേനേവാതിആദീതി ഏകസ്സരോച്ചസ്സ വിസേസനത്തഹേതുനാവ. അവയവേകസ്സരസ്സാതി വിസേസനസമാസോ 'അവയവോ ച സോ ഏകസ്സരോ ചേ'തി. അമാദിഹി ഏകസ്സരവിസേസനത്തേപ്യവയവേകസ്സരസ്സ കസ്മാ ന ദിഭാവോച്ചാഹ- 'ഏകസ്സേവാദിത്താ'തി.

ഇതരസ്സാതി പഥേകസ്സരതോ-ഞാസ്സാവയവേകസ്സസരസ്സ. ദോസദുട്ഠത്താ നേത്ഥ വിസേസനസമാസോതി വത്തുമാഹ- 'ഏകസ്സരോതി'ച്ചാദി. തമാ സതി കോ ദോസോതി ആഹ- 'ഏകോ ചേ'ച്ചാദി. സരോദീതി ച വുത്തേ 'ഈഹ-ഘടനേ'ച്ചാദീനമേവ സിയാ.

നനു ച പചതിമ്ഹി യേനേവാകാരേന പചസദ്രോ ഏകസ്സരോ തേനേവ തദവയവാപി അച്ഛസദ്രോ പസദ്രോ ച ഏകസ്സരോ, തതോവാവയവാനന്വി പച്ചേകം ദിബ്ബചനം പപ്പോതി... ദിബ്ബചനകാരിയിനോ ആദിസ്സ ഏകസ്സരസ്സ സാമഞ്ഞേന നിദ്രേസോ, ഏവഞ്ച സമുദായസ്സ തദവയവാനഞ്ചേകസ്സരാനം വിസും ദിബ്ബചനേ കതേ അനിട്ഠപപ്പോതീതീദമപാകത്തുമാഹ- 'സകിംസത്ഥപ്പവത്തിയാ സാവയവസ്സ സമുദായസ്സ ഗഹണ്'തി. സകിം സത്ഥപ്പവത്തിയാ ഏകവാരം ദിബ്ബചനസുത്തസ്സ പവത്തിയാ ദിബ്ബചനകരണേനാതി വുത്തം ഹോതി.

സാവയവസ്സാതി യഥാവുത്താവയവേഹി സഹ വത്തമാനസ്സ ന വിനാ തേഹി. ഏവം മഞ്ഞതേ "യസ്സ ദിബ്ബചനേ കരീയമാനേ സഞ്ചേസമവയവാനം ഗഹണം ഭവതി, തസ്സേവ സമുദായസ്സ ദിബ്ബചനം യുത്തം നാവയവാനം, തേസഞ്ചി ദിബ്ബചനേ ഏകായ ദിബ്ബചനസ്സുപ്പത്തിയാ ന സഞ്ചേസം ഗഹണം കതം ഹോതി നാവയവന്തസ്സ സമുദായസ്സ ച കതന്തി പുന തേസം ദിബ്ബചനായ സത്ഥപ്പവത്തിയാ ഭവിതബ്ബ"ന്തി. ഉപപത്തന്തരമാഹ- 'അഥവേ'ച്ചാദി. ഇഹ റാനേ ദിബ്ബചനം ദിപ്പയോഗോ ദിബ്ബചനന്തി ദേവ പക്ഖാ. തത്ര റാനേ

ദിബ്ബചനപക്വേ ദോസദസ്സനതോ ദിപ്പയോഗോ ദിബ്ബചനന്ത്യയമേവ പക്വോബ്ഭുപഗതോതി ദസ്സേന്തോ പഠമന്താവ റാനേ ദിബ്ബചനപക്വേ ഭാവിനം ദോസമാഹ- 'പഠമസ്സേകസ്സരസ്സി'ച്ചാദി. ദിസദ്ദോ സബ്ബേയ്യേ വത്തതേ.

സബ്ബേയ്യഞ്ചേതമ സദുരൂപമുച്ചാരണം വാ, തത്ഥ ഉച്ചാരണേ സബ്ബേയ്യേ റാനേ ദിബ്ബചനം ന സമ്ഭവതി... ഉച്ചാരണസ്സ സദാ(നുഗത) ധമ്മത്താ. സദുരൂപേ സബ്ബേയ്യേ റാനേ ദിബ്ബചനം, തത്ഥ [തഞ്ച (പോത്ഥകേ)] ദോസോ. തഥാ ചാഹ- 'രൂപദ്വയേ വിധീയമാണേ'തി. തഥാ സതി നിവുത്തിധമ്മേ റാനീ ഭവതീതി റാനിനോ നിവുത്തിയാ ഭവിതഞ്ചം, നിവുത്തിയാ ച ധാതുത്താ നിവുത്തി, തേനാഹ- 'പകതിപ്പച്ചയവിഭാഗാഭാവതോ'തി. തേന പ്പച്ചയേ പരേ പകതിയാ വിധീയമാനം കാരിയം ന സിയാ, തേന വുത്തം- 'അസ്സ ഇത്തം ന സിയാ'തി. പിപാസതി 'പാ=പാനേ'. ഇച്ഛായം പാതുന്തിതുമന്താ "തുംസ്മാ"ച്ചാദിനാ (൫-൬൧) സോ. 'പാസ പാസ' ഇതി ദിന്തേ പുബ്ബതോ-ഞ്ഞസ്സ ലോപോ, "രസ്സോ പുബ്ബസ്സ" (൫-൧൪) 'ഖ ഛ സേസ്വസ്സി. ദിപ്പയോഗേ തു ദിബ്ബചനേ നായം ദോസോ സമാവിസതീതി ആഹ- 'ആവുത്തിധം തി'ച്ചാദി. ദിധാ ഭൂതസ്സാ തിധിനാ ധാതുസ്സേവ ദിധാഭൂതത്തം ദീപേതി.

൧൦. പരോ

യോഗവിഭാഗാ 'അ ണ്'ആദീസു ഗമ്യതേ. യദി ഹ്യത്രാപി ഛര്ട്ടീ അഭിമതാ സിയാ തദാ "ഖ ഛ സ പരോക്ഖാനമേകസ്സരോദിഭേ"തി ഏകമേവ യോഗം കരേയ്യ. പരോക്വേ വിഹിതാ അന്തേആദയോ ധാതുതോവ, നാന്തേതോതി പരോക്ഖാവചനസന്നിധാനാ ചസദ്ദേന ധാതുവിഹിതപ്പച്ചയാവ ഗയ്ഹന്തീതി ആഹ- 'അന്തേസ്മിന്വി ധാതുവിഹിതപ്പച്ചയേ'തി. യദി പന ഭൂസത്ഥോ ആഭിക്ഖണ്തേതോ വാ വത്തുമിട്ഠോ സിയാ, തദാ ഭൂസത്ഥാദീസു ച ദദ്വല്ലതിച്ചാദികം ഹോതീതി വേദിതഞ്ചം. ചക്ഷമതി മോമുഹചിത്താനീതി ഭൂസത്ഥസ്സ യുജ്ജമാനത്താ ത്യാദയോ ഭൂസത്ഥേ ഭവന്തി ബഹുലാധികാരാതി വത്തും സക്കാതി.

൧൧. ആദി

പഠമോ ദുതിയോതി ച ദേ ഏകസ്സരാ. തത്ഥ "ഖഛസാനമേകസ്സരോദി ദേ" (൫-൬൯) "പരോക്ഖായം ചേ"തി (൫-൧൦) പഠമസ്സേകസ്സ രസ്സ ദിബ്ബചനം 'ആദിസ്മാ സരാ'തി തു ദുതിയസ്സ, തസ്മാ കഥമന്തസ്സുച്ചമാനേഅന്തേസ്സബാധകംസിയാ തസ്മാ കതേപിദുതിയ ദിബ്ബചനേപഠമദിബ്ബചനം സമ്ഭവത്വേവാതിനപഠമദിബ്ബചനാപവാദോ-യം യോഗോച്ചാസങ്കിയാഹ- 'പഠമേ'ച്ചാദി. ക്രിയത്ഥാധികാരാ ക്രിയത്ഥാനന്തി ഛര്ട്ടീയാ ദുതിയേനേകസ്സ രേനച സമ്ബന്ധാ പഠമദിബ്ബചനസ്സവിധായ കഥന്തേവാക്യമന്തം ദുതിയസ്സാതി ന വാക്യഭേദോതി ആഹ- 'ഏകേ'ച്ചാദി. അസ്സാതി 'ആദിസ്മാ സരാ'തി അസ്സ യോഗസ്സ, പുബ്ബയോഗേതി പുബ്ബേഹി ദിഹി സുത്തേഹി. "ആദിസ്മാ സരാ"തി സരമദിന്തേനൂപാദായ സാമന്തേന സദുരൂപസ്സ ദിബ്ബചനവിധാനതോ പുബ്ബേ വിയ ബൃഞ്ജനയുത്തസ്സേവ വിധാനം തഥേവിട്ഠമത്താതി പഠമദിബ്ബചന സമ്ബന്ധിനോ ബൃഞ്ജനസ്സ ദിബ്ബചനബാധാത്യവഗന്തഞ്ചം.

൧൨. നപു

പടിനിമിത്തത്തി നിമിത്തം നിമിത്തം പതി പടിനിമിത്തം, നിമിത്തേ സതീതി അരേമാ.

൨൩. യഥി

പഠമേകസ്സരസ്സ പഠമദിബ്ബചനം വിസയോ, ദുതിയേകസ്സരസ്സ ദുതിയദിബ്ബചനം, തേനാഹ- 'യഥാ വിസയ'ന്തി. പഠമ ദുതിയ തതിയ ദിബ്ബചനന്തി ഏത്ഥ പുഇതി പഠമം സദുരൂപം, ത്തിഇതി ദുതിയം, യിസിതി തതിയം.

൨൪. ഖ ഛര

ഖപ്പച്ചയാദി കരീയതീതി സേസോ.

൨൫. യുവ

ചത്ഥപരത്താതി ചത്ഥസമാസാ പരഭൂതത്താ. തേന പച്ചേകാതി സമ്ബന്ധേന. സമാനാധികരണത്തേന വിസേസനന്തി സമ്ബന്ധോ. ആചരിയേന യോവിഭത്തിലോപേനേവ നിദിട്ഠത്താ ആഹ- 'ലുത്തയോവിഭത്തികോ വാ നിദുസോ'തി.

൨൬. ലഹു

ധൂപായതീതി ധൂപിതാ, പച്ചയസ്സാതി തിപ്പച്ചയസ്സ. കാനുബന്ധകരണമനത്ഥകം സിയാതി ഘകപികരണസ്സ പച്ചയത്താഭാവേ (തം) നിബന്ധനസ്സ കാരിയസ്സാഭാവാ 'ന തേ കാനുബന്ധനാഗമേസൂ'തി (൫-൮൫) പടിസേധാ ഭാവോതി കകാരാനുബന്ധമനത്ഥകം സിയാ.

൨൭. നതേ

പുച്ഛീയിത്ഥാതി വിഗ്ഗയ്ഹ ത്തോ, തസ്സ "പുച്ഛാദിതോ"തി (൫-൧൪൩) റോ. സേസം വുത്തനയമേവ. ഏ ഓനമ്പടിസേധമുഖേനാതി ഏഓനമ്പടിസേധസ്സ പകതത്താ വുത്തം. ചിനിതബ്ബന്തിആദിസു ചീയിത്ഥ ചീയതി വാതിആദിനാ വിഗ്ഗഹോ. ചിനിതുന്തിആദിസു ചിന്നാ യാതി(ആദിനാ). നനു ച (ബിആഗ)മോ, ന പച്ചയോതി കമമ്പച്ചയേ "ലഹുസ്സുപന്തസ്സാ"തി (൫-൮൩) ഏഓ പപ്പോന്തി കമഞ്ചേ സമ്പടിസേധോച്ചാസങ്കിയാഹ- 'ബിസ്സേ'ച്ചാദി. നനുചാദിമ്ഹി ന യുവണ്ണാഭി കമമേത്ഥപ്പസങ്ഗോതി ആഹ- 'സകാപാനം കുക്കുണ്ണേതി'ച്ചാദി.

പത്തോകാരസ്സാതി ധുസദു ഉകാരസ്സ പത്തോകാരസ്സ. യുവണ്ണേച്ചാദിനാപത്തസ്സാതി (തബ്ബ) തും പച്ചയേസു ച ബിനോ പത്തസ്സ. വാ വിധാനാ ന ബി. ധുനാപേതബ്ബന്തിആദിപാഠേ ബിമ്ഹി അകതേ "അത്തത്രാപി"തി (൫-൮൭) പടിസേധാഭാവോ. ധുനാപേതീതി പാഠേതിമ്ഹി ലേ ച "കപചി വികരണാന"ന്തി (൫-൧൩൧) വികരണലോപേ ച ഏകാരോ. അസതി നാഗമേ "യുവണ്ണേ"ച്ചാദിനാ ഏത്തം സിയാ തമ്പിനാഗമേ ഉപന്തത്താ നേത്യധിപ്പായേനാഹ- 'തഥാപി'ച്ചാദി. പക്ഖന്തരമാഹ- 'നാഗമേ'ച്ചാദി.

൨൮. അത്ത

സമ ദമ-ഉപസമേ. സമേതീതി സമകോ, ദമേതീതി ദമകോ, ജന-ജനനേ, ജനേതീതി ജനകോ ബധ=ബന്ധനേ, ബധതീതി ബധകോ.

ൻവ. പദാ

നിപജ്ജതി നിപജ്ജനം. പമജ്ജതേ പമജ്ജിതബ്ബം. പമജ്ജനായ പമജ്ജിതും. പമജ്ജതി പമജ്ജനം.

ൻന. മംവാ

രൂന്ധിതുന്തിആദീസു രോധനായാതി വിഗൃഹോ.

ൻര. കപിമ്ഹി

നനു കിമത്ഥമന്തഗൃഹണം യതോ “കപിമ്ഹി ലോപോ-ന്തബ്ബുണ്ജനസ്സാ”തി വുത്തം, “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തി (൧-൧൨) അന്തസ്സേവ ലോപോ സിയാതി ചോദനം മനസി നിയായ തഗൃഹണേ പയോജനം ദസ്സേന്തോ ആഹ- ‘അന്തഗൃഹണ’മിച്ചാദി. ലോപവിധീസൂതി (വീആദിലോപവിധീസു, ഛരട്ഠീ നിദിട്ഠന്തി) “വീമന്തു വന്തു”ന്തി (൪-൧൩൮) ഛരട്ഠീനിദിട്ഠം. ഭദന്തവിധിചരിതത്തബ്ബാപാരം [\[തദന്തവിധിചിരഭേദനാച്ചനബ്ബാപാരം \(പോത്ഥകേ\)\]](#) നിസ്സായാഹ- ‘ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ’തീ ബ്ബാപാരാ’തി. അന്തസ്സാതി വീആദിനമീകാരാദിനോ. അന്തമാതി സബ്ബാപഹാരിലോപത്താപനാഭാവേ. അനത്ഥകം സിയാ “ഛരട്ഠിയന്തസ്സാ”തിമസ്സ ബ്ബാപാരസമ്ഭാവോ. ഇദാനി ഛരട്ഠീനിദിട്ഠാനം വിസേസേന വത്തുമിച്ഛിത്തം അന്തസ്സേവ ലോപപത്തിദോസം ദസ്സേതുമാഹ- ‘തദന്തേ’ച്ചാദി.

൧൦൧. പര

അഥ ദിത്തേതി കഥമവസീയതേ സദ്ദേ അഭാവേതിആഹ- ‘പര’ഇച്ചാദി. അനന്തരസുത്തേ “പരിപച്ചസമോ ഹീ”തി വുത്തത്താ തതോ പരസ്സാതി കിന്നാവസീയതീതി ചോദന മുബ്ഭാവിയ തദയുത്തതം ദസ്സേതുമാഹ- ‘നനുചേ’ച്ചാദി.

൧൦൩. ധാസ്സ

അപചുരപ്പയോഗത്താതി അബഹുപ്പയോഗത്താ.

൧൦൪. കിമ്ഹി

കേതാ ദൂസിധാതുതോ ദൂസയതീതി അത്ഥേ.

൧൦൬. മുഹ

“വണ്ണേ യന്തം തദാദോ”തി പരിഭാസായ അയമത്ഥോ “വണ്ണേ പരേ യം കാരിയം തം തദാദോ തസ്ഥിം വണ്ണേ ആദിഭൂതേ ഹോതീ”തി തേതി തകാരേ പരേ.

൧൦൭. വഹ

തേവേവാതി വത്വാ പച്ചുദാഹരണം ദസ്സേതി 'വുയ്ഹതീ'തി. വുത്തിവചനം മുല്ലിങ്ഗിയ അത്ഥം വദതി 'ഉസ്സാ'തിആദി.

൧൦൮.

നിധീയിത്ഥാതി വിഗൃഹോ.

൧൦൯. ഗമാ

രാനന്തി വുത്തേ 'രാ-ആദാനേ'ഇച്ചസ്സ ഗഹണമ്പി വിത്തായേയ്യാതി ആഹ- 'രാന'ന്തിആദി.

൧൧൦. വചാ

സുത്തേ 'വസ്സാ'തി സസ്സരോവ ഗയ്ഹതീതി ദസ്സേതുമാഹ- 'വസ്സാതി ഹീ'തിആദി.

൧൧൨. വദ്ധ

വത്ത=വത്തനേതീമസ്മാ ത്തിപ്പച്ചയേ വാ ഉകാരോ ന വിഹിതോതി ആസയേന 'കമ'മിച്ചാദി വുത്തന്തി ദസ്സേനോ ആഹ- 'വത്തവത്തനേതി'ച്ചാദി. വുത്തിമത്തേതി നിപാതനാതി "സബ്ബാദയോ വുത്തിമത്തേ" തേത്ഥ (൩-൬൯) 'വുത്തിമത്തേ'തി നിപാതനാ. റാ=ഗതിനിവത്തിയന്തി ഏത്ഥ 'ഗതിനിവത്തിയ'ന്തി നിപാതനാ പക്ഖേ ഉകാരോ ന ഹോതി, തേനാഹ- 'വത്തി'തിആദി. വത്തനം വുത്തി വത്തി.

൧൧൩. യജ

കസ്സ സബ്ബസ്സാതി ആഹ- 'യ അകാരാന'ന്തി.

൧൧൫. ഗാപാ

ബൃത്തിനിദ്രേസേനാതി ഇമിനാ ജാതിനിദ്രേസസ്സാനിസ്സിതത്തം ദസ്സേതി. ഈസ്സേച്ചാദിനാ വുത്തിഗന്മസ്സാധിപ്പായം വിവരതി.

൧൧൭. സാസ

സത്ഥം "ബൃഞ്ജനേ ദീഘരസ്സാ"തി (൧-൩൩) രസ്സോ.

൧൨൦. ഞാ

"നോ കത്തരി വത്തമാനേ"തി (൫-൬൪) നോതി സമ്ബന്ധോ.

൧൨൧. സകാ

കുക്പ്പച്ചയേ അന്തകകാരോ കുപ്പച്ചയേ ആദികകാരോ അന്താവയവത്ഥോ.

൧൨൨. നീതോ

നാഞ്ഞത്രചയാദീസൂതി നിഷ്കയതോ-ഞ്ഞേസു [\[അഞ്ഞസ്‌മിം\]](#) ചയാദീസ്വത്വേസു
ഛോ ന ഭവതീതി അത്ഥോ.

൧൨൩. ജര

ഈമ്‌ഹി ജസദേ അകാരസ്സ ലോപോ, ലേ തു ജീരാപയതി. തസ്സാതിക്യസ്സ.

൧൨൪. ദിസസ്സ

ദിട്‌ഠി ദസ്സനം, ദസ്സനായ ദട്‌ഠം. “സരമ്‌ഹാ ദേവ”തി (൧-൩൪) ദിത്തേ
ദുദസോ. “ആ ഹു”ച്ചാദിനാ (൬-൩൩) ഹുസ്സ രസ്സോ (അദക്‌ഘി). ദക്‌ഘിസ്സതി
“ഭവിസ്സതി സ്സതി”ച്ചാദിനാ, (൬-൨) സ്സതി.

൧൨൫. സമാ

വാദസ്സരേതി വികപ്പേന ദകാരസ്സ രാദേസേ.

൧൨൭. അന

ദസ്സാത്യനനുവത്തമാനേപി ദസ്സേവ പപ്പോതി വചനബലേനാതി ദസ്സേതും
പക്‌ഘന്തരമാഹ- ‘ആദിസ്സാ’തിആദി. അനഘണ്‌സു പരേസു ആപരീഹി
ദസ്സാനിയമേന ഛോച്ചാസങ്കിയ നേവം, യമാക്കമമേവ നിസ്സിതോതി ദസ്സേതുമാഹ-
‘അനഘണ്‌സു’ച്ചാദി. ആപരസ്സാതി ആകാരതോ പരസ്സ ദസ്സ.

൧൨൮. അത്യാ

വുത്തിയം ഏതസ്‌മിം വിസയേതി ഏത്ഥ ഏതസ്‌മിന്തി
ത്യാദിന്തവജ്ജിതപച്ചയ വിസയേതി അത്ഥോ. വിത്തായമാനത്താ ഞാപിതോ
ഹോതീതി ഗമ്യതേ. ന ഞാപകതോതി ഇമിനാ ഇദം ദസ്സേതി “കിഞ്ചി
വചനാനുസാരതോ വിത്തായമാനതാമത്തേന ഞാപീയതേ കിഞ്ചി ഞാപകേന,
അസ്‌മിമ്പക്‌ഘേ വുത്താനുസാരതോ കത്ഥചി കസ്സചി ധാതുനോ അപ്പയോഗോ
വിത്താപീയതീ”തി. പക്‌ഘന്തരമാഹ- ‘ഞാപകത്തായേവ വാ’തിആദി.
സമത്ഥേതി തമാഹിച്ചാദിനാ. അസസ്സാപ്പയോഗോതി അസധാതുസ്സ കിസ്‌മിഞ്ചി
തബ്ബാദികേ പച്ചയേ പരേ ഭവിതബ്ബന്തിആദിനമപ്പയോഗോതി അത്ഥോ.

വിനാപി സുത്തന്തി “അത്യാദി”തിആദികം സുത്തം വിനാപി. ഏവം
മത്തേതേ “അസസ്സ ഭൂആദേസേന സാധീയമാനം സബ്ബമിട്‌ഠം ബഹുലാധികാരതോ
ഭൂധാതുനാവ സിജ്‌യതി വിനാപി ഭൂആദേസസുത്തന്തരന്തി കത്ഥചി കസ്സചി
അപ്പയോഗസ്സ ഞാപകത്തമ്പിസ്സ യുജ്ജതി അത്തത്ഥ കരീയമാനമിഹാപി
അത്ഥവന്തം സിയാ”തി.

യേതി ധാതുപ്പയോഗാ യസ്‌മിന്തി വിസയേ, പാതിസ്സാതി ‘പാ-
രക്‌ഘണ്‌’തീമസ്സ, നപ്പയോഗോ പായയതി പായയിതബ്ബന്തിആദിപ്പയോഗോ ന
ഹോതീതി. ഏവമുപരിപി യമായോഗം നേയ്യം. ബ്രൂസ്സാതി
‘ബ്രൂ=വചനേ’ഇച്ചസ്സ. അദിസ്സാതി ‘അദ-ഭക്‌ഘണ്‌’ഇച്ചസ്സ. ഹുആദിതി ഭൂതേ
ഹുആദി. ഏതിസ്സ ച ഹുആദീസൂതി സമ്‌ബന്ധോ.

അവബോധേ ഏതിസ്സു ണിസേസു ച ഹുആദീസു ച, അജ്ഞേനേ ഏതിസ്സു പരോക്ഖാസു ച ണിസേസു ച ഹുആദീസുചാതി യോജേതബ്ബം. സബ്ബത്ഥ നപ്പയോഗോതി യോജേത്വാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ബഹുലംവിധാനതോ ഞാതബ്ബാതി യോജനാ. യക്വകരണേന നിദുസാ 'അസ-ക്ഖേപനേതീ മസ്സാ'തി വുത്തം, തദാഹ- 'അസസ്സാ'തിആദി.

൧൨൯. അആ

സ്സാതി ജാതിനിദുസോതി ആഹ- 'സ്സഇതി'ച്ചാദി.

൧൩൦. ന്ത

പുബ്ബസരലോപേ രൂപസ്സ സമാനത്താ അന്തിനാ അന്തു ച ഗഹിതോതി 'സന്തി സന്തു'തി ഉദാഹരണദ്വയം ദസ്സിതം.

൧൩൧. പാദി

തേ ച പാദയോ ജോതേന്തീതി സമ്ബന്ധോ. അന്വയബൃതിരേകേഹി കിരിയാ യദിപി ധാതുനാവ വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. കിം വിസിട്ഠാ കിരിയേ ചാഹ- 'സാമഞ്ഞഭൂതാ വിസിട്ഠാ വാ'തി. സോ വിസേസോതി യേന വിസേസേന വിസിട്ഠാ കിരിയാ ധാതുനാവ വുച്ചതി സോ വിസേസോ. വാചക ഭേദതോതി സാമഞ്ഞായ ച കിരിയായ വിസിട്ഠായ ച വാചകാനം ധാതുനം ഭേദതോ തേനാപിതി കച്ചാനേനാപി. സന്ഠാനം സന്ഠിതി.

൧൪൧. കസ

കിട്ഠമദതീതി കിട്ഠാദോ, കിട്ഠസദ്ദേനുപചാരതോ കസിതട്ഠാനേ ഉട്ഠിത സസ്സം വുച്ചതി.

൧൪൨. ധസ്തോ

ഠസ്സാഭാവത്തം നിപ്പച്ചന്തേതി അജ്ഞാഹാരോ.

൧൪൪. സാസ

അനുസാസീയിത്ഥാതി അനുസിട്ഠോ കമ്മേ കേതാ "സാ സസ്സ സിസ്വാ" (൫-൧൧൭) സാസനായ സാസിതും.

൧൪൭. ബഹ

അഥ ബഹസ്സാതി ഡാദേസസമ്ബന്ധേ ഛട്ഠീ കസ്ഥാ ന വിഞ്ഞായതേതി ആഹ- 'ബഹസ്സാ'തിആദി. ഡയോഗപജ്ജേനാതി ഡകാരേന സഹ യോഗപജ്ജേന ഏകീഭാവേനാതി അത്ഥോ.

൧൪൮. രൂഹാ

ളോചാതി വുത്തത്താതി ഏവം മഞ്ഞതേ "യദായം പച്ചയാദേസോ സിയാ തദാ ഏതേ സമാസേനേ-കതോ നിദുസേയ്യാ"തി, തേനാഹ- 'ഹളാതി വദേയ്യാ'തി.

൧൪൯. മുഹാ

മുദ്ധോതി “യോ ഹേതേഹീ”തി (൫-൧൪൫) തസ്സ യോ.

൧൫൦. ഭിദാ

ഇമസ്സാതി ‘പി-തപ്പനേ’തീമസ്സ, ഇഹാതി ഇമസ്ഥിം റാനേ. പിനയീതി മൂലോ അഹോസീതി അത്ഥോ സൂയീതി ഇതിസദ്ദോ ആദ്യത്ഥോ, തേന അഭീയി അധീയി അലീയി അലൂയീതിമേ സങ്ഗയ്ഹന്തി. യാവ ക്തിഗ്ഗഹണാതി “ലോപോ വഡ്ഠാക്കതിസ്സാ”തി (൫-൧൫൮) ക്തിവചനാവധി.

൧൫൧. ദാതപീ

അഭീയിത്ഥാതി ദിന്നോ, അദഭീതി ദിന്നവാ.

൧൫൨. കിരാ

അകിരീ, അകിരീയിത്ഥാതി വാ കിണ്ണോ, അകിരീതി കിണ്ണവാ. അപുരീ പുരീയിത്ഥാതി പുണ്ണോ, അപുരീതി പുണ്ണവാ. അവിയിതി വീണോ വീണവാ.

൧൫൩. തരാ

അതരീ, അജീരീതി കമേന വിഗ്ഗഹോ. ചീയിത്ഥാതി ചിണ്ണോ, ചിനീതി ചിണ്ണവാ.

൧൫൪. മുചാ

അസക്ഖീതി സത്തോ സത്തവാ. ‘സജ=സങ്ഗേ’തീ മസ്സാപി സത്തോ സത്തവാതി ഹോതി.

൧൫൫. ലോപോ

വഡ്ഠനം വഡ്ഠി.

൧൫൬. കപി

അഭിഭവതീതി അഭിഭൂ.

൧൫൭. മാന

മസ്സ ലോപോതി സമ്ബന്ധോ.

൧൫൮. ണ്തില

ഗഹേത്വാ ‘ഗഹ-ഉപാദാനേ’ഗഹണം കത്വാ ഗഹേത്വാ.

൧൫൯. പ്യോ

ഓസ്റ്റോനുബന്ധസ്താതി പരിചുത്താനുബന്ധസ്ത. യകാരമത്തസ്ത
നിവത്തനമോതി വിസേസനമോതിമസ്ത അധിപ്പായത്ഥമാഹ. തമാഹി
വിസേസനം കേവലയകാരതോ വിസും കരണം അമോ യസ്താതി അഞ്ഞ
പദമേ സതി കേവലയകാരസ്ത നിവത്തനം വിത്തായതേ. യകാരമത്തേ
ഗഹിതേ കോ ദോസോതി ആഹ- 'യോ വാ ത്വാസ്ത സമാസേതിഹീ'തിആദി.
പത്യാതി 'പത പഥ=ഗമനേ, പദ=ഗമനേ'ഇച്ചസ്ത വാ.

൧൬൫. തും

തയോപീതി തുംയാന രച്ചാ.

൧൬൯. ദിസാ

നാപ്പക്കേതി ന അപ്പത്തേ പത്തേയേവാതി അമോ. ഞാപകാലോപോതി
“തിതാലീസാ”തി (൧-൧) ഞാപകതോയേവ ക്താപ്പച്ചയസ്ത യോ വകാരോ തസ്ത
ലോപോതി അമോ.

൧൭൧. രാ ന

നനു നസ്താതി വുത്തേ പച്ചയനകാരസ്താതി കഥം വിത്തായതീതി ആഹ-
'നസ്താ'തിആദി,നമാനത്യാദീനം പച്ചയാനം നസ്ത “നന്തമാനത്യാദീന”തി (൫-൧൭൨)
ണത്തപടിസേധാ വിത്തായതി പകരണതോതി [\[പകാരോതി \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ആഹ-
'പച്ചയനകാരോവാ'തി.

൧൭൩. ഗമ

ഇച്ഛീയതേതി ഇച്ഛീതഞ്ചം. ഏസനം ഇച്ഛാ. ഇച്ഛീയിത്ഥാതി ഇച്ഛീതം,
ആസനമാസിതഞ്ചം. ആസനായ അച്ഛീതും. “ബൃത്തേജനേ ദീഘരസ്താ”തി (൧-൩൩)
രസ്തോ.

൧൭൭. കര

അമാനപരച്ഛക്കത്തേ കുരുആദേസേന നോദാഹടം. കരാനോതി
“മാനസ്സമസ്താ”തി (൫-൧൬) മലോപോ. കസ്മാ നപുബ്ബഹരക്കേസു കുരു
ആദേസേന നോദാഹടന്തി ആഹ- 'വവത്ഥിതേ'ച്ചാദി.

൧൭൯. ണോ

നിഗൃഹീതസ്താതി “മഞ്ചരുധാദീന”തി (൫-൧൯) കതനിഗൃഹീതസ്ത. ഗഹണീയം
ഗണ്ഹീതഞ്ചം.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

പഞ്ചമകണ്ഡവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഛാർട്രം

൧. വർത്ത

തദർത്ഥസ്തേവാതി തസ്ത ക്രിയത്വസ്ത. യോ കിരിയാസഞ്ചാതോ അത്തോ തസ്തേവ. ഏതേന ആധാരമേതം ക്രിയത്വസ്താതി ഞാപേതി. നഹിച്ചാദിനാ തദർത്ഥസ്തേവ വിസേസനേ കാരണമാഹ. സുത്തംവിനാതിപരേസംവിധി സുത്തം വിനാ. താപി വർത്തമാനേയേവ ഭവിസ്സന്തിതി ഇമിനാ വർത്തുമിട്ഠത്താതി ഏതമ സേസവചനമവബോധേതി. ഏവകാരേന (തി വർത്തമാനസ്തേവാതി ഏതമ ഏവസദേന.) തബ്ബിവച്ഛാതി വർത്തമാനവചനിച്ചാ.

തംസമീപസ്താതി ഏതമ തസദേന മഹാകസ്സപസ്സ സുഭദുവചനാനുസ്സരണസഞ്ചാതോ മരണപ്പത്തിഹേതു ദുക്ഖാനുഭവസഞ്ചാതോ ച കിരിയാവിസേസോ പരിഗൃഹിതോ, തേ വാ വർത്തമാനകിരിയാവിസേസാതി തേസമുഭിന്നമാസന്നാനി കമേന അധമ്മദീപനമരണാനി, തേനാഹ-ദീപന മരണാനമാസന്നത്താ'തി. ഏവം മഞ്ഞേതേ “തക്കാലവർത്തമാനകിരിയാവിസേസസ്സ ദീപനമരണസഞ്ചാതം തംസമീപതാവിപി കിരിയന്തരം വർത്തമാനഗൃഹണേന തംസാമീപ്യം ഗയ്ഹതി, യഥാ (ഗങ്ഗാസമീപോ) ദേസോ ഗങ്ഗാതി വുച്ചതി തതോ ‘ഗങ്ഗായം ഗാവോ’തി സിയാ”തി. പുരേ ഇച്ചാദിനാ പക്ഖന്തരം വിരചിതം വുത്തികാരേന, തദുപദസ്സേതും മുഖയതി ‘സഭാവതോ’ ഇച്ചാദി.

കിരിയാകാലോതി വർത്തമാനകിരിയാകാലോ. അവസിസ്സതിതി പുരേപുരാസദേഹി ദീപിതഅനാഗതകാലതോ അവസിസ്സതി. കിരിയാ കാലേതി ദീപനമരണകിരിയാകാലേ. തസ്താതി ദീപനമരണസ്സ. വർത്തമാനത്താതി ഏതമ വർത്തമാനേയേവ ഭവിസ്സന്തിതി സേസോ. അനേനാതി പുരേച്ചാദിവുത്തിവചനേന. പുരേപുരാസദേഹി അനാഗതകാലാവഗമേ സതി ദിപ്പതി മരതിതി ഏതമ ദീപനമരണകിരിയാകാലോ മുഖ്യേ തദാ വർത്തതീതിആഹ- ‘മുഖ്യം വർത്തമാനത്തമാഹേ’തി. പുന പക്ഖന്തരമുപനീതം കാലേച്ചാദിനാ വുത്തികാരേന, തമുപദസ്സേതും മുഖമാവർത്തയതി ‘അനാഗതേ’ച്ചാദി.

വുത്തിയം കാലബൃത്തയോതി കാലാതിവർത്തനം, വർത്തമാനകാലാതിക്കമേന അനാഗതകാലേപി ബാഹുലകാത്യാദയോ ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ. തദേവ സമത്ഥേതി ‘ഭവന്തേവ’ഇച്ചാദിനാ. ത്യാദയോതീമിനാ സബ്ബേസം ആഖ്യാതികാനം ഗഹണം. ലസ്സ ദീഘോതി സമ്ബന്ധോ. ഗച്ഛതീതി സക്കസ്സ സഹഭാവം ഗമിസ്സതിതി അത്ഥോ.

൩. നാമേ

പടിജാനിസ്സന്തിതി വർത്തമാനേ അനാഗതവചനം, പടിജാനന്തിതി അത്ഥോ. ഇതരമ്പന ഭൂതേ ഭവിസ്സതിതി ആസി, കരിസ്സതിതി അകരി, ചേതേ സ്സസീതി ചേതിതാ അസി, ഭുഞ്ജിസ്സസീതി ഭുഞ്ജിതാ അസി. അനോകപ്പനാ അസ്സദ്ധാ. അമരിസനം അക്ഖമാ. ഇമിനാവതി അത്ഥിവചനേ ഉപപദേ കോധാ സദ്ധാസു ഗമ്മമാനേസ്വ-സതീപി വചനന്തരേ ഇമിനാവ സാമന്തവചനേന സിദ്ധന്തി അത്ഥോ. ഗരഹാവമാതി തസ്ത ഹേതുവചനം. തമാഹിച്ചാദിനാ ഗരഹാവഗമമേവ സമത്ഥേതി. അത്ഥിനാമ ഞാദിസന്തി [\[അത്ഥിനാമാതി\]](#)

(പോത്മകേ) ആഭിഭാസികസ്തു കുമ്മാസസ്തു പരിഭുഞ്ജനം വിജ്ഞതേ നാമാതി അത്ഥോ. വിജ്ഞാനന്വി തം അസദുഹന്തോ അമരിസന്തോ ഏവം വദതി. നത്ഥീതി മഞ്ഞേതി അധിപ്പായോ, തേനാഹ- 'പച്ചക്ഖമപി'തി [ഈദിസന്ധീതി] ആദി. യോപീതി സദസ്സ സോപീതി തസദേന സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. അത്ഥീതി വിജ്ഞാനത്ഥേതി വുത്തവിജ്ഞാനത്ഥോ വക്ഖമാനപക്ഖത്തയേപി ദട്ഠബ്ബോ.

നനു അത്ഥിനാമ താതാതി ഏത്തകേ വുത്തേ പഠമോ അത്ഥിനുഖോച്ചാദികോ നിസീദിത്ഥാതി സദുപരിയന്തോ ച, ദുതിയോ അത്ഥിനുഖോച്ചാദികോ നിസീദിത്ഥാതി സദുപരിയന്തോ ച തതിയോ അത്ഥിമഞ്ഞേച്ചാദികോ ജിഗുച്ഛന്തേയന്തി സദുപരിയന്തോ ച വചനപ്പബന്ധോ കഥം ലബ്ഭതീതി മനസി നിധായാഹ- 'സോപനാ'തിആദി. ഇമിനാതി 'അത്ഥിയേവിഹാപി നിന്ദാവഗമോ'തി വചനേന. റാനഭോജനേ ഗരഹതീതി സമ്ബന്ധോ. വുത്തം സക്കതാനുസാരേന. നിസ്സായനിസ്സായാതി യത്ഥ ഭഗവാ നിസിന്നോ തം റാനം നിസ്സായ നിസ്സായ.

൪. ഭൂതേ

കിരിയാരുപേതി കിരിയാസഭാവേ, ഏവമഞ്ഞത്രാപീതി അഗമി അഗമിത്ഥാതീമേഹി അഞ്ഞത്ര അഗമും ഇച്ചാദികേ അഗമോച്ചാദികേ ച. അനുദരാ അലോമികാതി സന്തമപ്യുദരാദികം മഹത്താഭാവപടിപാദനായ ബഹുത്താ ഭാവപടിപാദനായ ച ന വത്തുമിച്ഛീയതേ.

൫. അന

അഞ്ഞപദത്ഥവുത്തിയാതി വുത്തമഞ്ഞപദത്ഥം ദസ്സേതി 'വക്ഖമാനലക്ഖണോ'ച്ചാദിനാ. വക്ഖമാനലക്ഖണോതിവുത്തികാരേന "ആണായ്യാ"ച്ചാദിനാ വക്ഖമാനലക്ഖണോ. അന്തോകത്ഥാതി ഇമിനാ ആസദസ്സാഭിവിധിമ്ഹി പവത്തിമാഹ. അഹരുഭയതഡ്ഢരത്തം വാതി ഏത്ഥ വാസദോ പക്ഖന്തരേ. അഡ്ഢരത്തസദേന രത്തിയാ ചതുത്ഥോ ഭാഗോ-ത്ര വത്തുമിട്ഠോ, അഹോ ച തസ്സ അഡ്ഢരത്തഞ്ചാതി അത്ഥോ. ഇമസ്സാധിപ്പായത്ഥമാഹ- 'അതീതേച്ചാദി. ഉഭയത്ഥ അധിപ്പായം വിവരതി'അയ'മിച്ഛാദിനാ. പഞ്ചയാമോതി അതീതായ രത്തിയാ പച്ഛിമപഞ്ചചത്താലീസവിനാഡികാധികഘടികാത്തയം അനാഗതായ പുരിമപഞ്ചചത്താലീസവിനാഡികാധികഘടികത്ഥയഞ്ചേതി അഡ്ഢാധികസത്തഘടികാപരിമാണോ ഏകോ യാമോ അഹസ്സ ചത്താരോതി പഞ്ച യാമാ പഹാരാ അസ്സാതി പഞ്ചയാമോ.

ഗതായപച്ഛിമോ യാമോ, പച്ഛിമദ്ധമിമസ്സ വാ;
പഹാരോ-നാഗതായാദി, തദദ്ധമപി വാ തഥാ.

വുത്തകാലാവധി മജ്ജേയോ, കാലോ സോ-ജ്ജതനോ മതോ;
തന്നിസേധേന യോത്ഥഞ്ഞോ, സോ-നജ്ജതനോ മതോ.

അഗമത്ഥാതിആദിസു അഹുസ്സആദിനം സമ്ബന്ധിബ്ബുഞ്ജനസ്സാഭാവം ന ഇതേ. ബ്യാമിസ്സേപിതി അജ്ജതനമിസ്സേപി ഭൂതേ. നത്സമാസനിസ്സയേ

ബ്യാമിസ്സേ യഥാ പപ്പോതീതി ദസ്സേനോ ആഹ- 'പരിയുദാസേതാവേ'ച്ചാദി.

അജ്ജതന്നിസ്സയോതി ബ്യാമിസ്സേ അജ്ജതന്നഭാഗീനിസ്സയോ. അത്ഥുതി പണ്ഠേ തു തദന്തന്നിസ്സയോതി ബ്യാമിസ്സേയേവ തതോ അജ്ജതന്നതോ ഇതരാനജ്ജതന്ന നിസ്സയോ അന്തത്രാതി ബ്യാമിസ്സേതോ അന്തത്ര ഭൂതകാലേ. പസങ്ഗോതി ആ ണുആദിനം പസങ്ഗോ. അജ്ജഹിയോവാതി ബ്യാമിസ്സതാദസ്സനത്ഥം വുത്തം.

൬. പരോ

സമാസോതി ഛരടീസമാസോ കാരകസമാസോ വാ. നിപാതനതാ ചാസ്സ വിസേസതോതി. ഏതഞ്ചാതി പരോക്ഖേതി ഏതഞ്ച. ക്രിയത്ഥസ്സ ഉപാധി വിസേസനം ക്രിയത്ഥോപാധി, തസ്സ ക്രിയത്ഥോപാധിനോ ഭൂതാ നജ്ജതന്നസ്സ സാധനഭാരേണ വിസേസനം, ന തുജ്ജകംത്യത്ഥോ. കസ്മാ നോജ്ജകം വിസേസനം ത്യാഹ 'ബ്യാവച്ഛേജ്ജാഭാവാ'തി. തഥേവ ഫുടയിതുമാഹ- 'തമാഹി'ച്ചാദി.

സാധിയമാനാതി ഇമിനാ ധാത്വത്ഥസ്സാപരിനിപ്ഫന്നതം ബോധേതി. തേ സന്തി ഇന്ദ്രിയാനം. സന്തോ വിജ്ജമാനോ വിസയോ യേസം ഇന്ദ്രിയാനം തേ സമ്ഭാവോ തത്ത്വം, തസ്മാ. നേതി പടിസേയേ, സാധനഭാരേണ വിസേസനത്തേ ബ്യാവച്ഛേജ്ജസബ്ഭാവാ യഥാവുത്തദോസോ ന ഭവതീതി അത്ഥോ. ദോസാ ഭാവമേവ ദസ്സേതുമാഹ- 'യസ്സി'ച്ചാദി. യസ്സാതി ധാത്വത്ഥസ്സ. തത്ഥാതി തസ്മിം അപ്പച്ചക്ഖേ ധാത്വത്ഥേ. കാരകാനം സത്തിസഭാവത്താ സാപി അപച്ചക്ഖാ വാതി ചോദേതി നനുചേച്ചാദിനാ. അസത്തോതി അസമത്ഥോ.

അത്താനാമ അത്തനോ പച്ചക്ഖോതി തബ്ബിസയേ അമ്ഹകാരകസ്സ വിധാനമയുത്തന്തി മനസി നിധായ യം വുത്തം വുത്തികാരേണ, തമുപദസ്സേതുമാഹ- 'നനുചേ'ച്ചാദി. അത്തബോധനീയാപി ഹി കിരിയാ യദാ ചിത്തവിക്ഖേപതോ നോപലക്ഖീയതേ, തദായം പരോക്ഖാ ഭവതി, തേനുത്തമവിസയേപി പരോക്ഖഭാവോ തസ്സാ ഭവത്ഥേവ. ജാഗരത്തോപി യദാ മദാ മനോബ്യാതങ്ഗതോ അനുപലദ്ധി, തദാപി ഭവത്യേവേതി ദസ്സേതും വുത്തം ബ്യാസത്തവചനം. അഭിനിബ്ബത്തികാലേതി കിരിയാ നിബ്ബത്തികാലേ, 'സുത്തോ-ഹം കിം വിലലാപ, മത്തോ-ഹം കിംവിലലാപേ'തി ഇദമത്രോദാഹരണം. ചിത്ത ചിക്ഖേപവിസയപ്പദസ്സനായേത്ഥ സുത്തവചനം.

൭. ഏയ്യാ

ഏയ്യാദോതീമിനാ ഏയ്യാദ്യത്ഥോ ഗഹിതോതി ബോധേതും യേനേച്ചാദികം വുത്തം. നിമിത്തസദ്ദാപേക്ഖായ തന്തി വത്തഞ്ചേ വിസയസദ്ദാപേക്ഖായസോതി വുത്തം. തേസന്തി ഏയ്യാദിനം. വിസയം ദസ്സേതി 'ഹേതുഫലേസിച്ചാദികോ'തി. ആദിസദ്ദേന പണ്ഠപത്ഥനാദയോ ഗഹിതാ. അമാത്ര ക്രിയഗ്ഗഹണാഭാവേ ക്രിയാതിപത്തിയന്തി കഥം ലബ്ഭതിച്ചാഹ- 'ക്രിയാതി പത്തിയ'ന്തി ആദി. ക്രിയാതിപത്തിയന്തി വിവരണം കത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.

അഭിധേയ്യഭാരേണാതി കിരിയാസങ്ഖാതഅത്ഥമുഖേന, പകതക്രിയത്ഥ വിസേസനത്താതി ക്രിയത്ഥാധികാരതോ അധികതസ്സ ധാതുസ്സ വിസേസനത്താ. ഇദം വുത്തം ഹോതി "അതിപത്തിയന്തി അധികതക്രിയത്ഥവിസേസനം,

വിസേസനഞ്ച ഹോന്തം നോജുകും ഭവിതുമരഹതി കിഞ്ചരഹി
അഭിയേയുദ്ധാരേന, തമാഹി അതിപതനം നാമ ക്രിയായ ഹോതി, ന ക്രിയത്വസ്സ
അയുജ്ജനതോ, തസ്മാ അതിപത്തിയന്തിവുത്തേക്രിയാതിപത്തി യന്തി ഇദം
ക്രിയത്വവിസേസനം ഹോന്തം അഭിയേയുദ്ധാരേന ഹോതീതി
ക്രിയാതിപത്തിയന്തി വിവരണം കത്"ന്തി. വിധൂരപ്പച്ചയോപനിപാതതോതി
വിരുദ്ധപ്പച്ചയസമവായാതി അത്ഥോ.

കാരണവേകല്പതോവാതി ഹേതുമതോ ഫലസ്സ യോ ഹേതു തസ്സ
വികലത്തേന. തത്രേതീമസ്സ അത്ഥോ വത്തമാനവിസയേതി. ക്രിയാതിപത്തിയന്തി
ഭൂതാദി ക്രിയാതിപത്തിയം. ലിങ്ഗതോതി നിമിത്തേന. ഗമകേന ലിങ്ഗേന
ഗമ്മായാതിപത്തിയാ ബുജ്ജന്തകാലം വത്തമാനോ കാലോ ന തിട്ഠതി
അതിക്കമതീതി ആഹ- 'വത്തമാനതായ ബൃതിക്കമാ'തി. തദേവ ഫുടയതി
'സമകാല'ന്തിആദിനാ. സമകാലന്തി ഏകക്ഖണേ. വത്തമാനസ്സ
ക്രിയാതിപത്യസമ്ഭവാ തദവസിട്ഠാതിതാനാഗതേസ്വേയാദീനമഭാവോ (അത്തമാ)
നുപപത്തിയാതി വുത്തം വുത്തിയം 'സാമത്ഥിയാതിആദി.

ലിങ്ഗേനാതി ഏതഥ പുഞ്ചേ ദക്ഖിണേന ഗമനേ സതി സകടിസ്സാപരിയാ
ഭവനദസ്സനം ദക്ഖിണേന ഗമനസ്സ സകടാപരിയാഭവനഹേതുത്തേ ലിങ്ഗം,
ദക്ഖിണേന ഗമനസ്സാതിപത്തിയാ അത്തേതോ ഗമനാദി ലിങ്ഗം. സകടാ
കിരിയാഭവനാതിപത്തിയാ സകടേ ഗരുഭാരാരോപനാദി ലിങ്ഗം. പഠമവയേ
അരഹത്തഭവനം തംഹേതുഭൂതഞ്ച പബ്ബജ്ജം പരേസം പഠമവയേ
പബ്ബജ്ജാനിമിത്താരഹത്തപ്പത്തിലിങ്ഗേന വിത്തായ പബ്ബജ്ജായാതിപത്തി
ഘരകമ്മബ്ബാവടതാദിലിങ്ഗേന, അരഹത്തസ്സാതിപത്തി ച
പബ്ബജ്ജാനിമിത്താഭാവേന [\[ഭാവവിരഹേന \(പോത്ഥകേ\)\]](#) ലിങ്ഗേനാവസീയത്തേതി
ലിങ്ഗേന ഭൂത ക്രിയാതിപത്തി പന വേദിതബ്ബാ, യദി പനേവമഭിത്താലാഭീ
പയുഞ്ജതി തദാ പച്ചക്ഖണാണേനേവ സബ്ബം വിത്തായ പയുഞ്ജതീതി
വേദിതബ്ബം. ലിങ്ഗതോവസീയമാനായന്തി പന ബാഹുല്ലേന വുത്തം.

വ. ഹേതു

നിച്ചഭവനം ഹേതു (ത്യാദിനാ) ഹേതുഫലഭാവോയേവേത്ഥ, നാതി പത്തിതി
ദീപേതി. സബ്ബപ്പച്ചയോദാഹരണവസേനാതി സബ്ബേസം ഏയ്യാദീനമ്പച്ചയാനം
ഉദാഹരണവസേന. ഹേതുഫലാനം സബ്ഭാവതോതി വുത്തത്താ ഹേതുഫലാനി
ദസ്സേതി ഹനനമിച്ചാദിനാ. ഏവം ഹേതുഫലസബ്ഭാവതോ സബ്ബകാലേ ച
വിധാനതോ ഏതഥ വത്തമാനേപി പപ്പോതീതി ഭാവോ. സോ ച
ഹേതുഹേതുമന്തഭാവോ ച.

ന്. പഞ്ചേ

പച്ഛിമം പച്ഛിമം പദന്തിആദിസു പഞ്ചോതി പുരിമം പദം, സമ്പുച്ഛനാതി
പച്ഛിമം പദന്തിആദിനാ ദട്ഠഞ്ചം. സമേച്ച അത്തമത്തം പുച്ഛനാ സമ്പുച്ഛനാ,
യാചനം ദേഹീ ത്യാദിനാ യാചനമത്ഥം, ഇട്ഠസ്സാസമ്പത്തസ്സാത്ഥനമിട്ഠാസിംസനം.
പത്തകാലവസേന ച വിസയഭേദേന ഭിന്നായ പീതി യോജേത്ഥാ അത്ഥോ
ദട്ഠഞ്ചോ. പത്തകാലം ദസ്സേതി നിമിത്തഭൂതസ്സാതിആദിനാ. നിമിത്തഭൂതസ്സാതി
തംതംകിച്ചസമ്പജ്ജനേ കാരണഭൂതസ്സ. വിധി നാമ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായിക
നിമന്തണാമന്തണാജ്ജേയസനപേസനാനി. ഏതഥ ച അനുത്താപത്തകാലേസു ച

പഞ്ചമീ വിഹിതാ പരേഹി, ദിട്ഠമിതികാദീസു പഞ്ചസു സത്തമീ. ഇധ പന
തേ ദേപി വിധിവിസേസായേവാതി വിധിമ്ഹി അനോകരിതാ ഏയ്യാദിം
വിധാതും യം വുത്തം വുത്തികാരേന, തദിദാനി വത്തുകാമോ ആഹ-
'അനുത്താപത്തകാലേസുപി'ച്ചാദി. വിധിപ്പതീതിമേവ പകാസേതി 'ഏവം
കരേയ്യാസീ'തിച്ചാദിനാ. അനുജാനന്തോപി ദീപേന്തോപി കിരിയാസു
ബ്യാപാരേതിയേവാതി ബ്യാപാരണമ്പതീതിതോതി യോജേത്വാ അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ.

പേസനേപി കേസഞ്ചി ബ്യാകരണത്തുനം
സത്തമീവിധിച്ഛിതോതിവുത്തികാരേന യം വുത്തം, തം ദാനി വത്തുമാഹ-
'പേസനേ പി'ച്ചാദി. സമൂലത്തി കേസഞ്ചി സദികാനം
സത്തമീവിധിവിധാനമൂലേന സമൂലതം. "അനുമതിപരികപ്പത്ഥേസു സത്തമീ"തി
(൩-൧-൧൧) കച്ചാനസുത്തം. കത്തുമിച്ഛതോ പരസ്സ അനുജാനനം അനുമതി,
പരികപ്പനം സല്ലക്ഖണം നിരൂപനം പരികപ്പോ ഹേതുഫലകിരിയാ സമ്ഭവോ
ച, തസ്മിം അനുമത്യത്ഥേ ച പരികപ്പത്ഥേ ച സത്തമീവിഭത്തി ഹോതീതി
അത്ഥോ. അത്ഥഗ്ഗഹണേന വിധിനിമന്തണാമന്തണാജ്ജേയസന
പത്ഥനാപത്തകാലേസു ച.

൧൦. തു അന്തു

ഉദാഹടാതി ഗച്ഛതു ഗച്ഛന്തുആദിനാ ഉദാഹടാ. ദദാതുതി യാചനേ.

൧൧. സത്യ

അരഹത്ഥേ ചായമേവ പയോഗോ, തേന ഭവം ഖലു രജ്ജം കരേയു ഭവം
അരഹോതി യോജേത്വാ ദട്ഠബ്ബോ.

൧൨. സമ്ഭാ

യോഗ്ഗതാജ്ജവസാനന്തീമസ്സാത്ഥപദം , സത്തിസദുഹനന്തി സാമത്ഥിയസ്സ
സദുഹനന്തി അത്ഥോ. പയോഗാനുസാരിതം ദീപേതീ സമ്ബന്ധോ. ഗമ്മമാനേതി
സമ്ഭാവേമിച്ചാദിനാ ഭാദിയാതുഹി അവുച്ചമാനേപി ഗമ്യമാനേ. ഉദാഹടം
'അപിപബ്ബതം സിരസാ ഭിന്ദേയ്യാ'തി. മഹാബലതായ ഹത്ഥിഹനനേ
അലമത്ഥവിസയേ സമ്ഭാവനേ സത്യപി അലം സദ്ദോ-ത്രാലമത്ഥോ യുത്തോതി
ന ഭവന്തേത്യാദയോ ഹനിസ്സതി. ധാതുന്നാതി ഏത്ഥ ധാതുഗ്ഗഹണേന ഭാദയോ
ഗയ്ഹന്തേ തത്ഥ ധാതുസദുസ്സ രുജ്ജാത്താ പുബ്ബാചരിയസത്തായ വാ.
ഉദാഹടന്തി ഭൂജ്ജേയു ഭവം ത്യാദിനാ.

൧൩. മായോ

സൂതി മാസൂതി ഏത്ഥ സുസദ്ദോ. ഏത്ഥ ഇമസ്ഥിം ഉദാഹരണേ.
നിവത്തേതി മാസദ്ദോതി സേസോ. ആരദ്ധന്തി ഇമിനാ വത്തമാനം വനഗമനം
ദസ്സേതി. അന്തോഭൂതണ്ഡത്ഥാതി ണിപ്പച്ചയാഭാവേപി അത്തനി
അന്തോഭൂതണ്ഡത്ഥ ധാതുതോ. ഹുആദിനം ആആദിനഞ്ച സകകാലോനാമ ഭൂതോ
കാലോ. ധാതുസമ്ബന്ധോ വിസേസനവിസേസ്സഭാവോ, തേനാഹ- 'ധാത്വത്ഥ
സമ്ബന്ധേ വിസേസന വിസേസ്സഭാവലക്ഖണ്ണേ'തി. സബ്ബത്ഥാഖ്യാത വാച്ചോത്ഥോ
വിസേസ്സോ സ്വാദ്യന്തവാച്ചോ വിസേസനം.

ഇട്റോതി പരേസമിട്റോ. ജാനനത്ഥവസേന ഗമനത്ഥത്താതി “ഗമനത്ഥാ കമ്മകാ”തി (൫-൫൯) സുത്തേ ഗമനത്ഥസദ്ദേന ‘യേ ഗത്യത്ഥാ തേ ബുദ്ധ്യത്ഥാ’തി ജാനനത്ഥോപി ഗഹിതോതി ഏവം ഗഹിതജാനനത്ഥവസേന ഗമനത്ഥത്താതി അത്ഥോ. അഭിമതാനി പാണിനിയാനം. തഥാ സദുസ്സത്ഥമാഹ- ‘അനന്തരേന ഗതത്ഥ’(ന്തി അന)ന്തരേ വുത്തേന കരണഭൂതേനാതി അത്ഥോ. അഭിമതോതി പാണിനിയാനമേവ ഇധാധിപ്പേതസമുച്ചയം വത്തുമാഹ- ‘സമുച്ചയോ’ഇച്ചാദി. അമാത്ര കമ്മമനേകാസം കിരിയാനം ചീയ മാനതാ യാവതാ ഏകാവാടനകിരിയാജ്ജയനകിരിയാ ചേത്യാസങ്കിയാഹ- ‘സാധനഭേദനേ’ച്ചാദി. മൊദിസാധനാനമ്ഭേദേനാടന കിരിയായപി ഭേദോതി അത്ഥോ. തക്കിരിയാപ്പധാനസ്സാതി സാ ലവനകിരിയാ പധാനമസ്സ കത്തുനോ. യോ- യമത്തേപി നിയോജേത്തോ വിയ കിരിയം കരോതി സോ നാ- ണ്തകിരിയാപധാനേ യുത്തോ, തക്കിരിയാപ്പധാനേയേവേതി.

൧൪. പുബ്ബ

മഹാവാക്യരൂപത്താ പകരണസ്സ തദപേക്ഖായ വാക്യേകദേശത്തം “വത്തമാനേ തിഅന്തി, ഭവിസ്സതി”ച്ചാദീനം വാക്യാനന്തി ആഹ ‘വാക്യേകദേശേഹീ’തി. അതോയേവമാഹ-വാക്യാവയവോപരോ-ധുനാ കരീയതേ’തി. വിധിവാക്യത്തമസ്സ ദസ്സേത്ഥാ നിയമവാക്യത്തം ദാനി ദസ്സേതും ‘അഥവാ നിയമത്ഥമിദന്ത്യാദീന’ന്ത്യാഹ. നിയമസുത്തത്തമേവ ഹുടയതി ‘തേഹി’ച്ചാദിനാ. തേഹി തേഹി സുത്തേഹീതി “വത്തമാനേ തി അന്തി”ച്ചാദീഹി തേഹി തേഹി സുത്തേഹി. ഇമിനാതി “പുബ്ബപരാ”ദിനാ ഇമിനാ സുത്തേന. നനു തുമ്ഹാമ്ഹസേസേസുതി ഏത്തകേ വുച്ചമാനേ ‘തുമ്ഹാമ്ഹസദുവചനീയേസു തദന്തസദുവചനീയേസു ച കാരകേസു’തി അയം വിസേസോ കുതോ ഗമ്യതേ യേനേവം വിവടംത്യാഹ- ‘കത്തുകമ്മേ’ച്ചാദി. കത്താദീസു വിധാനഞ്ച വക്ഖതി.

കത്തുകമ്മാനമേവാതി ഇമിനാ ഭാവം ബുവച്ഛിന്ദതി. തഥാ ച വക്ഖതി- ‘തുമ്ഹാമ്ഹസദുവചനീയത്താഭാവ’തി. അസത്ഥഭൂതായേച്ചാദികമേകവചന സമ്ഭവേ കാരണം, തുമ്ഹാമ്ഹേച്ചാദികന്തു പഠമപുരിസസമ്ഭവേ. തുമ്ഹാമ്ഹസേസേസു ഹോന്താ മജ്ജിമുത്തമപഠമാ കഥം ഭാവാദീസു വിത്തായന്തി കഥഞ്ച തുമ്ഹാമ്ഹാദിസദുവചനീയസ്സ കാരകത്ഥസ്സാഖ്യാതേന തത്ഥ വിഹിതേന സത്താവിഭത്താ തുമ്ഹാമ്ഹാദിസദുപ്ಪയോഗാഭാവോച്ചാസങ്കിയ യം വുത്തം വുത്തിയം തംദാനി വിവരത്തേന ‘യദി ഭാവാദീസു മാനാദയോ ന വിധീയന്തേ തദാമാനാദീസു പരേസു ഭാവാദീസു കൃലാദീനം വിധാനമേവ നോപപജ്ജതീ’തി ഇമിനാ സാമത്ഥിയേന തുമ്ഹാദീസു കാരകേസു മജ്ജിമാദീനം ഭാവോ വിത്തായതി തേനേവ തുമ്ഹാദികാരകത്ഥസ്സ തത്ഥ വിഹിതേനാഖ്യാതേന സത്താപിത്തതാ തുമ്ഹാദിസദുപ്പയോഗോ നാമ ന ഹോതീതി ദസ്സേതും ‘തുമ്ഹാദിസി’ച്ചാദികമാരദ്ധം. യജ്ജേവം തുമ്ഹാദിസദുപ്പയോഗോയേവ ന സിയാ ചാഹ- ‘യജ്ജേവ മിച്ചാദി. പരിഹാരമാഹ- ‘സസദ്ദേനാ’തി. തുമ്ഹാദിസദ്ദേന. ബ്രാഹ്മണാഇച്ചനേനാഭിഹിതമേവ ബഹുത്തം ബഹവോതി വചനേനാനുജ്ജതേ. വചനാഭാവേ കഥം തുല്യാധികരണത്തംത്യാഹ- ‘അനുജ്ജമാനസ്സി’ച്ചാദി. അനുജ്ജമാനസ്സാതിഅനുവദിതബ്ബസ്സ ഗച്ഛതിച്ചാദിനാ നിദിട്ഠസ്സ കത്തുനോ.

അനുവാദേനാതി (തുമ്പാദി) അനുവാദേന. “നാമമ്ഹി പയുജ്ജമാനേപി തുല്യാധികരണേ പഠമോ”തി (൩-൧-൫) കച്ചാനവചനം, തേനാഹ- ‘തേനേവി’ച്ചാദി. അസമാനാധികരണത്താ ഹി ‘തയാപച്ചതേ’ച്ചാദോ ന ഭവതി. തമാഹി തയേഷേതം കത്തുവാചീ പച്ചതേഷേതം കമ്മവാചീ കമ്മേ ആഖ്യാതപ്പച്ചയ വിധാനതോ.

‘ഏഹി മഞ്ഞേ രഥേന ഗമിസ്സസീ’തി പാണിനീയാതിമതനിപ്ഫാദനക്കമോ (നിരസ്സ) തേ ‘പരിഹാസേ’ച്ചാദിനാ. മഞ്ഞതിസ്സ പയോഗേതി ഉപപദവസേന മനയാതുസ്സ പയോഗേ. ധാതുമ്മാതി ഗമിആദിതോ. ഉത്തമ പൂരിസേകവചനേ പത്തേതി ഗമിസ്സാമീതി പത്തേ. മജ്ജിമോഭിമതോതി ഗമിസ്സസീത്യഭിമതോ. മജ്ജിമേ പത്തേതി മഞ്ഞസേതി പത്തേ, ഉത്തമേകവചന മിട്ഠന്തി മഞ്ഞേതിട്ഠം. ഇദം വുത്തം ഹോതി “മഞ്ഞസേ ത്വം രഥേന ഗമിസ്സാമീതി വത്തഞ്ചേ മഞ്ഞേ ത്വം രഥേന ഗമിസ്സസീതി ഭവതീതി (വുത്ത”ന്തി). ഏഹി മഞ്ഞേച്ചാദി ന കിഞ്ചി വുത്തം വുത്തിയം. യമാസവിസയേവമജ്ജിമുത്തമാ സമ്പജ്ജന്തി, തമാസമ്ബന്ധമുപദസ്സയമാഹ- ‘ഏവമേത്ഥാഭിസമ്ബന്ധോ’ച്ചാദി. പരാഭിമതം സമ്ബന്ധം കുരുമാനോ ആഹ- ‘നത്വേവ’മിച്ചാദി. അമോച്ചതേച്ചാദിനാ പരാധിപ്പായമാഹ- ‘യദേ’ച്ചാദി.

യദേവമഭിസമ്ബന്ധോതി ‘മഞ്ഞസേ ത്വം രഥേന ഗച്ഛാമീ’തി യദാ ഏവമഭിസമ്ബന്ധോ കരീയതീത്യത്ഥോ. സോ ചേവമനുഗതോതി ‘മഞ്ഞേ അഹം ത്വം രഥേന ഗച്ഛസീ’ച്ചേവം സോ ച പയോഗോ അനുഗതോത്യത്ഥോ. പകാരന്തരകപ്പനായാതി ‘മഞ്ഞസേ ത്വം രഥേന ഗച്ഛാമീ’തി അന്തരകപ്പനായ.

൧൫. ആഹു

തേനചാതി സമാസിതത്തേന ച,സ്സത്യാദിനമഗ്ഗഹണന്തി യദി തേസം ഗഹണം സിയാ ആഹുസ്സാദീസൂതി ന സമാസേന വദേയ.

൧൭. ഭൂസ്സ

കതാകതപ്പസങ്ഗിയോ വിധി സോ നിച്ചോ-നിച്ചാ ബലവാതി പഠമം വുക ഭവതീതി ദസ്സേതുമാഹ- ‘കതാകതപ്പസങ്ഗിത്താ’ച്ചാദി.

൧൮. പുബ്ബ

അആദ്യപേക്ഖേതി അആദീസൂതി അനുവത്തഅആദ്യപേക്ഖേ.

൨൩. കര

നനു ച ‘സോസ്സാ’തി കസ്മാ വുത്തം “ക്വചി വികരണാ ന “മിച്ചേവ (൫-൧൩൧) ലോപോ സിയാതി ‘കരസ്സ കു’ന്തി വത്തഞ്ചന്തി ചോദനമനസി നിധായാഹ- ‘ക്വചി വികരണാനം ത്യാദി. അത്തത്രപയോഗാനുസരണാ പയോഗാനുസരണം വിനാ ഓലോപോ വിത്താതും ന സക്കാതി സമ്ബന്ധോ.

൨൫. ഹാസ്സ

കാരിയം ആഹ്വേദസംവാതമസ്സ അത്ഥിതി കാരിയീ, തേന അപരോ കാരിയീ ഹന്തതി ഹിംസീയതീതി അത്ഥോ.

സഹോസ്തേഹിതി കരസ്സ ഓകാരേന സ്തേന ച സഹ ഹാസ്സ സ്തേന സഹാതി അത്ഥോ. അഥ കഥം ഓസ്തേഹി സഹേവ വൃത്താ ദേസോതിവിത്തായതീച്ചാസങ്കിയാഹ- 'സഹവചനസാമത്ഥിയാ'തി. സഹ സദസ്സ സഹത്വ(സ്സ ച) സോസ്സ സ്തേനാതി കഥനസാമത്ഥിയാതി അത്ഥോ. അധിപ്പായം വിവരതി 'ഏവം മഞ്ഞേതേ'ച്ചാദിനാ. ഏവം മഞ്ഞേതേ- ഓസ്സാന മനാദേസിത്തേ ഇച്ചാദിനാ പാഠേന ഭവിതബ്ബമിവ ലക്ഖിയതേ... തേനേവ പാഠേനസഹവചനസാമത്ഥിയസ്സ പതീതിസബ്ഭാവതോ. ന തു 'ഏവംമഞ്ഞേതേഓസ്സാനമന്താദേസത്തേ ഹാസ്സചാതി വചനമനത്ഥകം സിയാ ഹാ തോ ചേതേവ വദേത്യ ഓസ്സാനമന്താദേസിത്തേ'ച്ചാദിനാ പാഠേന... ഓസ്സാനമന്താദേസപ്പസങ്ഗസ്തേവാഭാവതോ. നഹേത്ഥാദേസാദേസി സമ്ബന്ധശര്ട്ടി അത്ഥി... സോസ്സാതി വിസേസനശര്ട്ടിയാപ്പധാനായ സ്തേനാതി സഹത്വേ തതിയായ ച നിദിട്ഠത്താ. ഉഭയത്ഥാതി സ്തത്യാദിസുസ്സാദിസു ച.

൨൮. ആഹു

പുബ്ബസരലോപോതി വികരണലോപോ ആകാരാദേസേ ച ദീസു വാരേസു പുബ്ബസരലോപോ.

൨൯. ഗമി

അഗാതി ഞാമ്ഹി ലലോപോ, ആകാരാദേസേ ച പുബ്ബസരലോപോ.

൩൦. ഡംസ

അഗഞ്ചരാ അഗച്ഛിതി നിഗൃഹീതാഗമേന.

൩൧. ഞാനാ

ഉജ്ജയിതാനുബന്ധാനന്തി പരിച്ചത്താനുബന്ധാനം.

൩൨. ആഹു ഊ

സുത്തേ ആതി ഇമിനാ ഉഭയത്ഥ പഠമപുരിസേകവചനം ഗഹിതന്തി ആഹ- 'ആ'തിആദി.

൩൩. കൂസ

അഭിരൂഹിതി "ബൃഞ്ജനേ ദീഘരസ്സാ"തി (൧-൩൩) ദീഘോ.

൩൪. ആ ഹു സ്സ

പരോക്ഖാപരനാമധേയ്യാനന്തി പരോക്ഖാതിഅന്തനാമാനം.

൩൫. ഏയ്യാ

തേഹേവാതി ഹേട്ഠാ വുത്തസുത്തഭയേഹേവ, സഹചരിതത്തായേനാതി “ഭൂതേ ഈ ഉം”ഇച്ചാദോ (൬-൪) പരച്ഛക്കേ പഠമ പുരിസേകവചനആകാരേന “അനജ്ജതനേ ആൺ”ഇച്ചാദോ (൬-൫) പുബ്ബച്ഛക്കേ പഠമപുരിസേകവചന ആകാരേന ച സഹചരിതാകാരാനമേവ പച്ചാസത്തിയാ സഹചരിതാ പത്തിവസേന പവത്തത്തായേന ഗഹണന്തി അത്ഥോ. ഗഹിതത്താ ത്വാദി സമ്ബന്ധീ ഗയ്ഹതേതി സമ്ബന്ധോ. നിസ്സയകരണം നാമ ബൃത്തിവസേനേവ, ന സാമത്തവസേനാതി ആഹ ‘ഏതേനാ’തിആദി.

൪൦. ഏഓ

അന്തസരാദിലോപോ “രാനുബന്ധേന്തസരാദിസ്സാ”തി (൪-൧൩൨).

൪൨. ഓസ്സ

ആദേസാനന്തി അആദിനമാദേസാനം.

൪൬. ഇംസ്സ

പുബ്ബസ്ഥിന്തി അകാസിന്തി ഏത്ഥ.

൫൨. തസ്സ

ക്രിയത്ഥവിഹിതാനന്വി ധാതുവിഹിതാനന്വി അത്തേസം തബ്ബാദീനം പച്ചയാനം ന ഗഹണന്തി സമ്ബന്ധോ.

൫൪. മിമാ

അമ്ഹീതിആദിനി വത്തമാനേ ത്വാദിസു വാ മിമാനമുദാഹരണാനി.

൫൭. ഹിമി

മുയ്ഹാമി മുഹ=വേചിത്തേ “ദിവാദീഹി യക” (൫-൨൧).

൬൧. ഞാസ്സ

ജാനാതി “ഞാസ്സ നേ ജാ” (൫-൧൨൦)

൬൭. ഹനാ

ഛര ച ഖാ ച ഛര ഖാ.

൭൦. കയി

ഇമിനാ കതാ കയിരാതി അജ്ഞാഹരിതബ്ബം.

൭൧. ടാ

ഏയ്യുമാദീനം ഏയ്യസ്സാതി വുത്തത്താ ഉപാദിവജ്ജിതസ്സാതി വിത്തായതി.

൧൪. ഗുരു

ഓകാരോ ഗുരുതി സംയോഗപുഞ്ചത്താ വുത്തം.

൧൬. ഓവി

വികരണസദൃസ്സ അന്തമാപി ബൃവച്ഛേദകത്തസമ്ഭവേ ഇധാധിഷ്ഠേതം
ബൃവച്ഛേദകത്തബടിപാദേതുമാഹ- 'യദിപി' ചാദി.

൧൮. ഏയാ

അന്തത്രാപീതി ഭവേയാമുഭവേയാമഇച്ചത്രാപി.

ഇതി മോഗ്ഗല്ലാനപഞ്ചികാടീകായം സാരത്ഥവിലാസിനിയം

ഛരട്ഠകണ്ഡവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച സബ്ബമാ സാരത്ഥവിലാസിനീ ടീകേതി.

നിഗമ

൧. സബ്ബദാ സുഭദായിത്താ, സത്താനന്തനിസേവിതേ;
പസത്ഥേ-ന്വത്ഥസത്തായ, പത്താതേ സുഭസത്തിതേ.

൨. ചാഗവിക്ഖമെപത്താനുദയാദിഗുണസാലിനാ;
സുഭസേനാധിനാമേന, കാരിതേ വസതാ സതാ.

൩. പടിസല്ലാനസാരുപ്പേ, വിഹാരേ സാധുഗോചരേ;
മനോനുകൂലേ യോഗീനം, വരേ വിക്ഖമസുന്ദരേ.

൪. മേരേന രചിതാ സായം, സാസനുജ്ജാതനത്ഥിനാ;
ടീകാ ഗുരുപദമ്ഭോജ, രജോമത്ഥകസേവിനാ.

൫. ബഹുസ്സുതാനം വിത്തുനം, പരമത്ഥാവഗാഹിനം.

പവത്തതു ചിരം ചേതോ, രഞ്ജയന്തീ നിരന്തരം.

൬. യേസം ന സബ്ബിതാ പത്താ, നേകസത്തന്തരോചിതാ;
സമ്മോഹബ്ഭഹതാവേതേ, നാവബുജ്ജന്ധന്തി കിഞ്ചിപി.

൭. കിന്തേഹി പാദസുസ്സുസാ, യേസം നത്ഥി ഗുരുനിഹ;
യേ തപ്പാദരജോകിണ്ണാ, തേവ സാധുവിവേകിനോ.

൮. പുണ്ണേന സത്ഥരചനാജനിതേന തേന,
സമ്ബുദ്ധസാസനവരോദയകാരണേന;
ലോകാമിസേസുപി കിലേസമലാ അലഗ്ഗോ,
സമ്ബുദ്ധസാസനവരോദയമാചരേയ്യം.

൯. യേ-നന്തതന്തരതനാകരമന്ഥനേന,
മന്ഥാച ലോല്ലസിതത്താണവരേന ലദ്ധാ;

സാരാമമാതി സുഖിതാ സുഖയന്തി ചന്തേ,
തേമേ ജയന്തി ഗുരവാ ഗുരവോ ഗുണേഹി.

൧൦. ദീകായോ വിനസാദിനം വിരചയീ യോ കണ്ഠഭൂസാപരോ,
വിഞ്ഞൂനം ജിനസാസനാമലമതീസോ-കാസി ചാനാകുലം;
സന്തോസക്കമനോമനോമകമനോ സബ്ഭാവനീയോ മഹാ,
സാമീ മേ ഗുരുപുങ്ഗവോ വിജയതേ സാരീസുതോ-യം ഭൂവി.

൧൧. രാജാ വിക്രമബാഹു ബാഹിതരിപു താത്പസ്ത [ഭാതാസ്ത] ലോകിസ്തരോ,
സമ്മിത്താനിഹനോ തിസീഹളപതീ യോയം മഹാവിക്രമോ;
നിബ്ഭീതോ [ത്രിസൂരോ] വിജയാദിബാഹു വിജയീ സോ ആസി
ലങ്കിസ്തരോ,
തം നിസ്തായ ഫലം ചിരായ ഫലതഞ്ചേതം സതം സന്തതം.

സിദ്ധി രത്നം

൧. അഗ്നമ്മോതിവംസേന, അഭയാരാമസാമിനാ;
പഞ്ചികാവണ്ണനാഭൂതാ, സാ സാരത്ഥവിലാസിനീ.

൨. മ്രമ്മക്ഖരമാരോപേത്യാ, വിസോധേത്യാ യമാബലം;
സകിയബ്ധവഹാരേന, തിമീവസു കരിന്ദുനാ.

൩. യുത്തേ വസ്സേ ലങ്കാദീപാ, സരട്ഠമാഹതാ പുന;
ഭാസ്സപ്പദീപകാതന്ത, കാസികാപഞ്ചികാദിഹി.

൪. സംസന്ദിത്യാ വിചാരേത്യാ, വാചേത്യാച പുനപ്പുനം;
ഊനാധികാദി ദോസാനി, അപന്തേത്യാ സിന്തേസിനേ.

൫. സുദ്ധട്ഠകേ ച വസ്സേസാ, പാപിതാ പകതിട്ഠിതിം;
സുദ്ധാസുദ്ധംവ ദസ്സേന്തീ, സോധേതു പാഠസുദ്ധിയാ.